

Tanok és szövetségek és az egyház története

S Z E M I N Á R I U M

T A N Á R I F O R R Á S A N Y A G

**Készítette az
Egyházi Oktatási Szervezet**

**Kiadja
Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza**

© 2002 Intellectual Reserve, Inc.

Minden jog fenntartva

Printed in Belgium

Az angol eredeti jóváhagyva: 1/00

A fordítás jóváhagyva: 1/00

*A Doctrine and Covenants and Church History
Teacher Resource Manual fordítása*

34591 135
Hungarian

TARTALOM

Bevezetés a Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanári forrásanyaghoz	1	Tanok és szövetségek 45	83
A Tanok és szövetségek és az egyház története tanításának időbeosztása	6	Tanok és szövetségek 46	86
Az üdvözülés tervének áttekintése	8	Tanok és szövetségek 47	88
Áttekintés és a bevezető oldalak	14	Tanok és szövetségek 48	89
A Tanok és szövetségek áttekintése	14	Tanok és szövetségek 49	90
A nagy aposztázia és az egyház története	16	Tanok és szövetségek 50	91
A Tanok és szövetségek címlapja	21	Tanok és szövetségek 51	93
Magyarázó bevezetés a Tanok és szövetségekhez	22	Tanok és szövetségek 52	94
A tartalom kronológiai rendje	23	Tanok és szövetségek 53	95
A New York-i és pennsylvaniai időszak	24	Tanok és szövetségek 54	96
Joseph Smith története 1:1–65	24	Tanok és szövetségek 55	97
Tanok és szövetségek 1*	27	Tanok és szövetségek 56	98
Tanok és szövetségek 2	28	Tanok és szövetségek 57	99
Tanok és szövetségek 3	29	Tanok és szövetségek 58	100
Tanok és szövetségek 4	31	Tanok és szövetségek 59	103
Tanok és szövetségek 5	32	Tanok és szövetségek 60–62	105
Tanok és szövetségek 6	33	Tanok és szövetségek 63	108
Tanok és szövetségek 7	35	Tanok és szövetségek 64	110
Tanok és szövetségek 8–9	35	Tanok és szövetségek 65	114
Tanok és szövetségek 10	39	Tanok és szövetségek 66	115
Tanok és szövetségek 11	40	Tanok és szövetségek 67	116
Tanok és szövetségek 12	41	Tanok és szövetségek 68	117
Tanok és szövetségek 13; Joseph Smith története 1:66–75	42	Tanok és szövetségek 69	119
Tanok és szövetségek 14	43	Tanok és szövetségek 70	120
Tanok és szövetségek 15–16	44	Tanok és szövetségek 71	121
Tanok és szövetségek 17	45	Tanok és szövetségek 72	121
Tanok és szövetségek 18	46	Tanok és szövetségek 73–74	122
Tanok és szövetségek 19	49	Tanok és szövetségek 75	123
Tanok és szövetségek 20	51	Tanok és szövetségek 76	125
Tanok és szövetségek 21	54	Tanok és szövetségek 77	129
Tanok és szövetségek 22	55	Tanok és szövetségek 78	131
Tanok és szövetségek 23	56	Tanok és szövetségek 79–80	132
Tanok és szövetségek 24	57	Tanok és szövetségek 81	133
Tanok és szövetségek 25	58	Tanok és szövetségek 82	133
Tanok és szövetségek 26	60	Tanok és szövetségek 83	135
Tanok és szövetségek 27	61	Tanok és szövetségek 84	136
Tanok és szövetségek 28	63	Tanok és szövetségek 85	140
Tanok és szövetségek 29	64	Tanok és szövetségek 86	141
Tanok és szövetségek 30	66	Tanok és szövetségek 87	142
Tanok és szövetségek 31	67	Tanok és szövetségek 88	143
Tanok és szövetségek 32	68	Tanok és szövetségek 89	150
Tanok és szövetségek 33	68	Tanok és szövetségek 90	152
Tanok és szövetségek 34	69	Tanok és szövetségek 91	154
Tanok és szövetségek 35	70	Tanok és szövetségek 92	155
Tanok és szövetségek 36	71	Tanok és szövetségek 93	155
Tanok és szövetségek 37–38	72	Tanok és szövetségek 94	160
Tanok és szövetségek 39–40	73	Tanok és szövetségek 95	161
Az ohioi és a missouri időszak	75	Tanok és szövetségek 96	162
Tanok és szövetségek 41	75	Tanok és szövetségek 97	163
Tanok és szövetségek 42	75	Tanok és szövetségek 98	165
Tanok és szövetségek 43	81	Tanok és szövetségek 99	167
Tanok és szövetségek 44	82	Tanok és szövetségek 100	168
		Tanok és szövetségek 101	169
		Tanok és szövetségek 102	173
		Tanok és szövetségek 103	175
		Tanok és szövetségek 104	176
		Tanok és szövetségek 105	179

* Ez a rész az ohioi és missouri időszakban került lejegyzésre.

Tanok és szövetségek 106	180	A terjeszkedés korszaka	250
Tanok és szövetségek 107	181	Lorenzo Snow elnök	250
Tanok és szövetségek 108	183	Joseph F. Smith elnök	252
Tanok és szövetségek 109	184	Tanok és szövetségek 138	254
Tanok és szövetségek 110	187	Heber J. Grant elnök	256
Tanok és szövetségek 111	190	George Albert Smith elnök	258
Tanok és szövetségek 112	191	Világmetretű egyház	261
Tanok és szövetségek 113	193	David O. McKay elnök	261
Tanok és szövetségek 114	194	Joseph Fielding Smith elnök	263
Tanok és szövetségek 115	195	Harold B. Lee elnök	265
Tanok és szövetségek 116	196	Spencer W. Kimball elnök	266
Tanok és szövetségek 117	197	Hivatalos nyilatkozat – 2	268
Tanok és szövetségek 118	197	Ezra Taft Benson elnök	270
Tanok és szövetségek 119–120	198	Howard W. Hunter elnök	273
Tanok és szövetségek 121–122	200	Gordon B. Hinckley elnök	275
Tanok és szövetségek 123	204	A család: Kiáltvány a világhoz	277
A nauvoo-i időszak	207	Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága	278
Tanok és szövetségek 124–125	207	Hittételek	279
Tanok és szövetségek 126	211	Helyünk az egyház történelmében	281
Tanok és szövetségek 127–128	212	Függelék	283
Tanok és szövetségek 129	215	Módszerek a szentírások tanításához	283
Tanok és szövetségek 130	217	Szentírás-memoriter	288
Tanok és szövetségek 131	219	Módszerek a szentírás-memoriteretek tanításához	290
Tanok és szövetségek 132	221	Szentírás-memoriteretek listája	293
Tanok és szövetségek 133*	225	A boldogság nagyszerű terve	294
Tanok és szövetségek 134*	228	Ároni papság – felmérés	298
Tanok és szövetségek 135	229	Az ároni papság és az úrvacsora	299
Tanok és szövetségek 137*	231	A nemzsidók ideje	300
Az egyház nyugatra indulása	234	Egyházközségi jóléti munka – „Mein Bruder”	301
Utódlás az elnökségben	234	Papsági munkalap (T&Sz 107)	302
Vándorlás nyugatra	236	Az utolsó napi próféták bizonyosságai Joseph Smith-ről	303
Tanok és szövetségek 136	238	Utazási készlet űrlap	305
Brigham Young elnök	240	A család: Kiáltvány a világhoz	306
Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?	242	Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága	307
John Taylor elnök	244	Képek	308
Wilford Woodruff elnök	246		
Hivatalos nyilatkozat – 1	248		

* Ez a rész az ohioi és missouri időszakban került lejegyzésre.

BEVEZETÉS A TANOK ÉS SZÖVETSÉGEK ÉS AZ EGYHÁZ TÖRTÉNETE, TANÁRI FORRÁSANYAGHOZ

„Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának küldetése, hogy segítsen az Atyának nagyszerű munkájában azáltal, hogy mindenkit meghív, hogy »jöjjetek Krisztushoz, legyetek benne tökéletesek« (Moróni 10:32; lásd még T&S 20:59). . . .

Az Egyházi Oktatási Szervezetben a vallási oktatás célkitűzése az, hogy segítse az egyéneket, a családokat, és a papsági vezetőket az egyház küldetésének megvalósításában” (Az evangélium tanítása: Kézikönyv az EOSZ tanároknak és vezetőknek [1994], 3. o.). Az első hangsúlyos rész e cél megvalósításában az, hogy a tanulóknak Jézus Krisztus evangéliumát tanítsák, ahogyan az az alapvető művekben és a próféták szavaiban található. E segédkönyv gondoskodik a segítségről, hogy ezt megvalósítsátok – bármilyen tanítási tapasztalattal és bármilyen nyelven vagy országban tanítotok.

A második hangsúlyos rész a tan, a példa és a Szellem hatalma általi tanítás. A tan általi tanításhoz elsősorban „tanulás és hit által” (T&S 88:118) kell törekedned arra, hogy megértsd Jézus Krisztus evangéliumának alapelveit. A példa általi tanításhoz az evangélium szerint kell élned a magánéletedben. A Szellem általi tanítást illetően elder Boyd K. Packer, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának a tagja volt, azt tanította: „A hatalom abból ered, amikor a tanár minden tőle telhetőt megtesz, hogy felkészüljön, nem csupán az egyes leckékre, hanem arra is, hogy életét a Szellemmel összhangban élje. Ha megtanulja, hogy a Szellemre támaszkodjon sugalmazásért, kiállhat az osztály elé . . . biztosan tudva azt, hogy képes sugalmazás által tanítani” (Teach Ye Diligently [1975], 306. o.). A hatalom, amiről elder Packer beszélt, nyilvánvalóvá válik, amint a tanár személyes bizonyosságot tesz a tanított alapelvről vagy tanról.

Hogyan használjuk ezt a segédkönyvet?

A szentírások legyenek az elsődleges forrásaid, amint az óráidra készülsz! Segítségképpen a szentírások tanulmányozásához és az óráidra való felkészüléshez, legyenek meg nálad a következő szemináriumi segédkönyvek:

- *Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanári forrásanyag* (ez a segédkönyv, cikkszám: 34591 135)
- *Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanulók tanulmányi kalauza* (az otthon tanulók segédkönyve, cikkszám: 34190 135)
- *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauz* (kiegészítő anyagok a videofilmekhez, cikkszám: 34811 135)

Legyenek nálad a következő insztitút tanulói segédkönyvek is:

- *The Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* (cikkszám: 32493)
- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343* (cikkszám: 32502)
- *The Pearl of Great Price Student Manual: Religion 327* (cikkszám: 35852)

Ezek a segédkönyvek nem helyettesítik a szentírás-tanulmányozást, és nem pótolják a Szentlélek vezetését sem, amint tanulóid tanítására készülsz. Ezek további források a leckékre való felkészülésedben. Különösen a *Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanári forrásanyag* biztosít megfelelő információkat a szentírásrészletekhez, valamint fontos, figyelemmel kísérendő evangéliumi alapelveket vázol fel, és módszereket javasol ezen alapelvek tanítására, hogy segítsen a tanulóknak megérteni és alkalmazni azokat.

„Az EOSZ igazgatósága meghatározta, hogy az EOSZ hétköznapi időbeosztásában, amikor több idő biztosítható az oktatásra, a szentírásokat sorrendben kell tanítani. Jézus Krisztus evangéliuma tanításának az egyik legjobb módja az, ha a szentírásokat sorrendben tanítjuk. A *szentírások sorrendben tanítása* azt jelenti, hogy a szentírásokat olyan sorrendben tanítjuk, ahogyan azok az alapvető művekben megjelennek” (Az evangélium tanítása kézikönyv 20. o.; további információt a szentírás sorrendben történő tanításáról lásd ugyanezen az oldalon). Ez a segédkönyv a szentírások sorrendjét követi, de nem biztosít tanítási segédletet a szentírásblokk minden egyes verséhez. További segítségek az insztitút tanulók segédkönyvében és a szemináriumi tanulók tanulmányi kalauzában találhatók.

Az evangélium tanítása: Kézikönyv EOSZ tanároknak és vezetőknek (cikkszám: 34829 135) részletes segítséget ad az EOSZ osztályok tanításához. Nagyon jól meg kell ismerned e könyv tartalmát! A következő általános javaslatok segíthetnek az órádra való felkészülésben.

Készülj fel az evangélium tanulmányozására és tanítására!

- Élj az evangélium szerint!
- Imádkozz, hogy a Szellem vezessen, miközben tanulmányozod az evangéliumot, felkészülsz és tanítasz!
- Gyakorolj hitet az Úrban, a Szellem hatalmában és a szentírások hatalmában, hogy eleget tehess tanulóid igényeinek!

Döntsd el, mit fogsz tanítani!

- Döntsd el, a szentírások mely részét akarod átvenni az órán! Ez a segédkönyv szentírásblokkokra van felosztva, melyek legtöbb esetben megegyeznek a Tanok és szövetségek részeivel. A haladás mértékének útmutatója az 5–6. oldalakon segíthet meghatározni, mennyi anyagot taníts naponta vagy hetente.
- Alaposan tanulmányozd a szentírásblokkot! Olvasd el jó néhányszor, feljegyzéseket készítve a tanokról, alapelvekről, eseményekről és a nehéz szavakról vagy kifejezésekről! Ez a segédkönyv, az insztitút tanulók segédkönyvei és a tanulók tanulmányi kalauza segíteni fog, hogy megértsd a szentírásblokkot, és eldöntsd, mi a fontos tanulóid számára. Hatékonyabb lesz a tanításod, ha *te magad* is felfedeztél valami inspirálót a szentírásblokkban. Akkor irányíthatod úgy tanulóidat, hogy ők is hasonló felfedezést tegyenek.
- Válassz ki azokat a tanokat, alapelveket és eseményeket, melyek ismerete a legfontosabb tanulóid számára! Engedd, hogy a Szellem sugalmazása és tanulóid igényei vezessenek, amikor eldöntöd, hogy mit taníts!

Döntsd el, hogyan fogsz tanítani!

- Válassz ki egy vagy több tanítási módszert minden egyes eseményhez, alapelvhez vagy tanhoz, amit meg akarsz tanítani! Használd a saját módszereidet, vagy azokat, melyeket a tanmenet anyagai javasolnak!
- Olyan módszereket válassz, melyek ösztönzik a tanulók készenlétét, részvételét és a tanultak alkalmazását!
 1. A *készenlét* azt jelenti, hogy a tanulók lelkiileg és intellektuálisan felkészültek, éberek, odafigyelnek, és hajlandók részt venni a tanulási tapasztalatban. „A készenlét a szív és az elme állapota is egyben” (Az *evangélium tanítása* kézikönyv, 13. o.). Ez nem csupán egy trükk, amivel elkezded a leckéd, hanem tanulóid figyelmének folyamatos ébren tartása.
 2. A *részvétel* azt jelenti, hogy tanulóidat bevonod a tanulás folyamatába. Részvételük lehet fizikai, érzelmi és intellektuális ugyanúgy, mint lelki. Minél jobban bevonod a tanulókat a tanulás folyamatába, annál többet fognak megérteni, annál többre fognak emlékezni, és annál inkább alkalmazzák a megszerzett tudást.
 3. Az *alkalmazás* azt jelenti, hogy a tanulók elfogadják a nekik tanított eszméket, megértik, hogyan alkalmazhatják azokat életükben, majd törekednek arra, hogy azon alapelvek szerint éljenek.

Megjegyzés: Javaslatokért, hogy hogyan taníts, lásd a „Módszerek a szentírások tanításához” címszót a függelékben (283–287. o.)!

Milyen a felépítése ennek a segédkönyvnek?

A szentírásblokkok forrásanyagai négy szakaszban találhatóak.

Bevezetés

A „Bevezetés” szakasz háttéranyaggal és más információkkal szolgál, hogy segítsen megérteni a szentírásblokkot annak történelmi és szentírásbeli körülményei ismeretében. Ezek, a tanulók tanulmányi kalauzában és az insztitút tanulók segédkönyveiben lévő háttérinformációkkal együtt, gazdagíthatják a szentírás-tanulmányozásodat és megértésedet.

Arra is felhasználhatod a bevezető anyagot, hogy a következőkről gondoskodj:

- Motiváló kérdések, melyeket tanulóidnak teszel fel, hogy így készenlétüket elősegítsd.
- Háttérinformáció, olyan dolgok, melyekre a tanulóknak olvasás közben figyelniük kell, és egyéb olvasás előtti segítségek.
- Idézetek, melyeket kiraksz vagy felírsz a táblára, illetve jegyzetek, melyeket a tanulók leírnak a szentírásaikba.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

A szentírásblokkban sok fontos tant és alapelvet találhatsz. A „Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv” szakasz sok olyat felsorol ezek közül, amiket esetleg meg akarsz tanítani tanulóidnak. A következőkben felsorolunk néhány módszert arra vonatkozóan, hogyan használhatod ezeket a tanítás során:

- Használd őket irányadó mértékként annak biztosítására, hogy helyes tant taníts!
- Használd őket segítségképpen, hogy eldöntsd, mit kell megtanítani a tanulóidnak!
- Írd fel őket a táblára, hogy megadd a tanulóknak a figyelemmel kísérendő alapelveket, amint a szentírásblokkot tanulmányozzák!
- Szólítsd fel a tanulókat, hogy keressenek további szentírás-utalásokat, melyek alátámasztják vagy megmagyarázzák a tant!

További források

A „További források” szakasz megadja a *Church History in the Fulness of Times* és a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 című könyvben lévő megfelelő lapszámokat. Ezek az insztitút segédkönyvek további történelmi hátteret nyújtanak azokhoz a részekhez, melyeket tanítani fogsz. Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt az elnöke, annak fontosságáról tanított, hogy az egyház tanait

és történetét együttesen tanulmányozzuk: „Nem fogtok mindent megkapni abból, ami benne rejlik, hacsak nem veszitek *részről részre*; és azután, ha ezt teszitek, akkor majd ezt abban a környezetben kell tanulmányoznotok, ahogy azt az egyház történetében találjátok” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 köt. [1954–1956], 3:199. o.).

Alkalmanként a „További források” szakasz tartalmaz a függelékben szereplő vagy más anyagokat is.

Javaslatok a tanításhoz

A „Javaslatok a tanításhoz” szakasz tanítási ötleteket tartalmaz, melyeket számításba vehetsz, amikor eldöntöd, miként tanítsd az eseményeket, alapelveket és tanokat, melyeket kiválasztottál a szentírásblokkból. Ezeknek a tanítási javaslatoknak a felhasználása nem követelmény. Forrásként szolgálnak neked, amint a Szellem irányításával átgondolod tanulóid igényeit. Hasznos javaslatokat fogsz találni még a tanulók tanulmányi kalauzában is, melyeket átalakíthatsz az osztályban való használatra (lásd „Bevezető a tanárok számára a *Tanok és szövetségek és az egyház története*, *Tanulók tanulmányi kalauza* c. könyvhöz”, 4. o.).

A tanítási javaslatok címei a következő információkat foglalják magukban:

- **Központi megállapítás.** Minden javaslat bevezetéseként van egy vastagon szedett megállapítás, ami megadja, mely szentírásblokkra és alapelvekre koncentrál az adott tanítási javaslat. Ezek a központi megállapítások gyakran megegyeznek azokkal az alapelvekkel, melyek a „Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv” szakaszban találhatók a szentírásblokkban.

- **Szentírás-memoriter.** Azokat a tanítási javaslatokat, melyekben található szentírás-memoriter részek, az itt bemutatott ikonnal jelöltük. Howard W. Hunter elnök, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt az elnöke, ezt mondta: „Reméljük, egyik tanulótok sem hagyja el félelemmel, zavartan vagy megszégyenülve az osztálytermet azért, mert nem találta meg a szükséges segítséget, mivel nem ismerte eléggé a szentírásokat ahhoz, hogy megtalálja a megfelelő szakaszt” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, szerk. Clyde J. Williams [1997], 187. o.).

A „szentírás-memoriter” egy módszer a tanulók tanítására, hogy miként találjanak meg szentírás verseket, értsék meg jelentésüket, és alkalmazzák azokat életükben. Száz szentírás-részlet – minden egyes szentírás kurzushoz huszonöt – került kiválasztásra, hogy különösen nagy hangsúlyt kapjanak a szemináriumon. Ezeket az utalásokat „szentírás-memoriter” névvel illetjük a tanítási javaslatokban, ahol megtalálhatók. Segíts a tanulóidnak, hogy megjegyezzék a szentírás-memoriter utalásait azáltal, hogy az órán ismételték azokat, és

ösztönöld őket, hogy otthon tanulják is meg azokat! Javaslatokért azzal kapcsolatban, hogy mi módon biztass a szentírás-memoriter elsajátítására az óráidon, és a négy tanfolyam szentírás-memoriteri utalásának listájáért nézd meg a „Szentírás-memoriter”, „Módszerek a szentírás-memoriterek tanításához” és a „Szentírás-memoriterek listája” alatt felsoroltakat a függelékben (288–293. o., lásd még *Az evangélium tanítása* kézikönyv, 34–35. o.)!

- **Heti ikon.** Ez az ikon tanítási javaslatokat ad, melyeket az otthon tanuló program tanárának javaslunk, vagy annak, aki segítséget akar hosszabb szentírásblokk tanításához.
- **Időmegjelölés.** A cím után ott van a hozzávetőleges időmennyiség, ami annak a javaslatnak a megtanításához szükséges. Ez csak segítségképpen van ott a napi lecke megtervezéséhez, és nem annak jelzése, hogy mennyi időt vagy köteles eltölteni az adott javaslat megtanításával.

Egyéb segítség a tanításhoz

- **Videók.** A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó (cikkszám: 53786 135) bemutatókat tartalmaz, hogy segítsen neked a Tanok és szövetségek valamint az egyház története tanításában. Ezekre a videobemutatókra vonatkozó tanítási javaslatok a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzban (cikkszám: 34811 135) találhatók. Azokat a szentírásblokkokat, melyekhez van videobemutató, az itt található ikon jelzi, valamint egy megjegyzés a tanítási javaslatok szakasz elején.
- **Függelék.** Alkalmanként egy tanítási javaslat egy olyan ábrára, ugyanazon eseményeknek párhuzamos beszámolójára, vagy egy emlékeztetőre utal a függelékben, mely segít az adott javaslat megtanításában. Ezekre a dolgokra cím és lapszám szerint utalunk.
- **Evangéliumi művészet képcsomag (cikkszám: 34730 135).** A csomagban lévő 160 színes kép szentírásbeli és egyháztörténeti történeteket örökít meg és evangéliumi alapelveket ábrázol. E segédkönyv tanítási javaslataiban a felhasznált képek legtöbbször az Evangéliumi művészet képcsomagból való. Ez a képcsomag szerte az egyházban rendelkezésre áll az egyházközségi és a gyülekezeti könyvtárakban. *Mejegyzés:* Ha 1999 előtt rendeltétek meg az Evangéliumi művészet képcsomagot, akkor a kiegészítésre (cikkszám 34740 135) is szükségetek lehet ahhoz, hogy mind a 160 kép meglegyen.
- **Hogyan olvassák a tanulók a Tanok és szövetségeket?** Ösztönöld a tanulókat, hogy olvassák el a teljes Tanok és szövetségeket és a Joseph Smith története 1-es részét! Spencer W. Kimball elnök egyszer ezt mondta: „Amikor az Istenséggel való kapcsolatom alkalmivá válik, amikor úgy tűnik, az isteni fül nem hall, és az isteni hang nem beszél, akkor messze, nagyon messze vagyok. Ha elmélyülök a szentírásokban,

a távolság csökken, és a lelkeség visszatér” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 135. o.).

Ösztönözd a tanulóidat, hogy kövessék a kijelölt részeket a „Tanok és szövetségek és az egyház története olvasási táblázatában”, a *Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanulók tanulmányi kalauzában!* (Ezt a táblázatot hozzáigazíthatod az iskolai tanévhez!) Ez segíteni fog olvasásuk oly módon történő beosztásában, hogy összhangban legyenek az órai tevékenységekkel.

Azok a tanulók, akik előre akarnak olvasni, megtehetik, de bátorítsd őket, hogy nézzék át azt a szentírásblokkot, amit az osztály a hét folyamán tanulmányozni fog! Az olvasási táblázat használata azt a kihívást tárja eléd, hogy tartsd az időbeosztást az év folyamán, és így a teljes Tanok és szövetségek és az egyház története tanfolyamot megtaníthatod.

- **Különleges szükségletű tanulók.** A *különleges szükséglet* általános kifejezés azon tanulók azonosítására, akiknek különleges körülményeik vannak. Magában foglalhatja azokat, akiknek olvasási vagy tanulási fogyatékségeik, viselkedési zavarai és szellemi sérüléseik vannak. Azokat is magában foglalhatja, akik börtönben vannak, alternatív iskolákba járnak, tolszékhez- illetve ágyhoz kötöttek, gyengén hallók vagy látók és így tovább.

Joseph Smith próféta mondta: „Mindazok az elmék és szellemek, akiket Isten valaha a világra küldött, képesek a tökéletesedésre” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 354. o.). Meg kell tenned minden ésszerű erőfeszítést annak érdekében, hogy minden tanuló tanulási igényeit kielégítsd! Talán nem lehetséges mindig, minden tanuló minden igényét kielégíteni. Felismerheted azonban tanulóid különleges igényeit és hozzáigazíthatod azokhoz az általános tantervi anyagokat, hogy minden tanuló gyarapodjon valamennyit, legalább a lecke egy részéből. A többi tanuló is kaphat lehetőséget, hogy segítsen a különleges szükségletekkel rendelkező tanulóknak. Az ilyen önzetlen szolgálat áldást jelent annak is, aki adja, és annak is, aki kapja.

Az általános tantervi anyagokon kívül más anyagok is rendelkezésre állnak, melyek a különleges szükségletekkel rendelkező tanulók tanítását segítik. A *Church Educational System Publications Catalog* (Az Egyházi Oktatási Szervezet kiadványainak katalógusa) tünteti fel ezeket. (Ezeket és az ide kapcsolódó anyagokat illetően lásd a „Különleges tananyag” címszót a tárgymutatóban!) Az EOSZ katalógus mellett a *Church Materials Catalog* (Egyházi anyagok katalógusa) is sok olyan dolgot felsorol, melyek segítenek a különleges szük-

ségletekkel rendelkező tanulóknak. Az egyházi folyóiratok jó források cikkek, képek és ötletek gyűjtésére, melyek kapcsolódhatnak tanulóid különleges szükségleteihez. Az Evangélium művészet képcsomag a képeknek egy másik forrását jelenti, melyek segíthetnek neked a tanításban.

Bevezetés tanárok számára a *Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanulók tanulmányi kalauza* c. könyvhöz

A *Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanulók tanulmányi kalauza* segít a tanulóknak a Tanok és szövetségek olvasásában, valamint abban, hogy elgondolkozzanak a tanításain és alkalmazzák azokat. Ez a könyv az otthon tanuló programhoz szükséges, de a legtöbb, naponta tanító tanár szintén hasznosnak fogja találni felkészülése és tanítása során.

Használata az otthon tanuló szemináriumi program során

A szeminárium heti öt napos (vagy ennek megfelelő) program az egész iskolai év folyamán. Mivel az otthon tanuló szemináriumi osztályok hetente csak egyszer találkoznak, az otthon tanulóknak a többi négy napon a tanulók tanulmányi kalauzát kell használni. Jóllehet minden tanulót arra biztatunk, hogy naponta olvassák a szentíráásokat, az otthon tanulóknak értsék meg azt az elvárás, hogy a négy iskolai napon naponta 30–40 percet kell tölteniük a tanulmányi kalauzban lévő tevékenységekkel és feladatokkal!

A tanulók ne írjanak a tanulmányi kalauzaikba! Az írásbeli feladatokhoz a következő lehetőségek egyikét válasszák:

- Minden tanuló kivehető lapú gyűrűs jegyzetfüzetbe írja az írásbeli munkákat, és hetente adják be a lapokat, amelyekkel elkészültek! Amikor visszaadod a munkákat, a tanulók újra visszatehetik a lapokat a jegyzetfüzetbe.
- Minden tanuló használjon két jegyzetfüzetet, és váltakozva használják azokat! Az első héten a tanulók dolgozzanak az egyik jegyzetfüzetbe, és adják be azt neked, amikor az órát tartod. A következő héten a tanulók a másik jegyzetfüzetbe írnak, és majd az órán kicserélik azt az első jegyzetfüzettel és így tovább.

Miután hetente összegyűjtöd a tanulók munkáit, olvasd el azokat, és írd megjegyzéseket a tanulóknak! Ez kitűnő módja annak, hogy megismerd minden tanulódat és eldöntsd, mennyire értik a tanultakat. Segíthetsz motiválni tanulóidat úgy, hogy a heti órák részeként megkéred őket, hogy osszanak meg néhány gondolatot abból, amit leírtak a jegyzetfüzetükbe.

A tanulók jegyzetfüzeteinek osztályzása

A tanulók tanulmányi kalauzában nincs feladatmegoldó-kulcs a tevékenységek ellenőrzésére. A válaszok némelyike megtalálható a szentírásokban, és nyilvánvaló kell, hogy legyen számodra, amint megismerkedsz az egyes tevékenységekkel. A többi válasz a tanulók ötletein, tapasztalatain, véleményén és bizonyosságán alapul. Ilyen esetekben lehet, hogy nem csak egy helyes válasz van. A tanulókat a képességeikhez képest tett erőfeszítésük mértéke szerint értékeld és osztályozd! Miközben a megjegyzéseket írod, javíts ki minden félreértést vagy olyan válaszokat, melyek egyértelműen helytelenek, és dicsérd meg a tanulókat igyekezetükért!

Légy érzékeny a különleges szükségletű tanulók iránt, és e szerint alkalmazd a tanulók tanulmányi kalauzáját! Például ha egy tanuló sérült, és ez nehezé teszi számára az írást, akkor megengedheted, hogy magnóra vegye a munkáját, illetve az egyik barátja vagy családtagja leírja neki azt. Különleges szükségletek miatt változtathatsz az adott tanulmányi tevékenységek számán néhány tanuló esetében. Más tanulók esetleg jobban haladnak; őket pedig ösztönözheted arra, hogy a minimális követelményeken felül teljesítsenek.

Használata a naponkénti szemináriumi program során

A Tanok és szövetségek és az egyház története, Tanulók tanulmányi kalauzájának használata a naponkénti szemináriumi programban javasolt a tanulók számára. Minden tanulónak biztosítani kell egy saját példányt, vagy legalább egy iskolai példányt. Így a tanulók fellapozhatják „A szentírások megértése” részt, hogy segítséget kapjanak a nehéz szavak és kifejezések megértése terén, valamint abban, hogy idézeteket és magyarázatokat találjanak. Továbbá a segédkönyv végén található egyháztörténeti leckék a tanulmányi kalauzból való olvasmányokra épülnek.

Mialatt az órákra készülsz, nézd meg minden egyes szentírás-blokk bevezetését és a „Szentírások tanulmányozása” szakaszt, melyek segítenek eldönteni, mit és hogyan taníts. Például néhány bevezető beszélgetésekhez alkalmas kérdéseket kínál, melyek segítenek a tanulók készenlétének megteremtésében. Alkalmanként a tanulók az óra folyamán elvégezhetnek a „Szentírások tanulmányozása” tevékenységek közül egyet, majd felolvashatják, amit leírtak – csoportokban vagy az egész osztály előtt. Még ha nem is követitek pontosan a tevékenységeket úgy, ahogyan a tanulmányi kalauz leírja azokat, adhatnak jó ötleteket, melyek átalakíthatóak osztálytermi használatra.

A TANOK ÉS SZÖVETSÉGEK ÉS AZ EGYHÁZ TÖRTÉNETE TANÍTÁSÁNAK IDŐBEOSZTÁSA

Mint a többi alapvető mű esetében, egy iskolai évben nincs elég idő arra, hogy a Tanok és szövetségek minden egyes versét és az azzal járó történetet megbeszéljétek. Az a kihívás áll előtted, hogy időbeosztást készíts a tanításodhoz. Ha lassan haladsz és túl sok időt töltesz el a Tanok és szövetségek 45-ös vagy 76-os részének tanításával, akkor el fogod szalasztani a Tanok és szövetségek végén található részek üzenetét és az utolsó napok történetét. Ha túl gyorsan haladsz, tanulóid esetleg nem értik meg és nem értékelik majd a Tanok és szövetségek jelentős részeit. Használd ezt az időbeosztási kalauzt, mely segít eldönteni, mennyi anyagot kell átvenni naponta és hetente, és hogy mely fejezeteket add ki olvasási feladatként a tanulóidnak.

Mivel világszerte sokféle szemináriumi program van, nem lehetséges úgy megszerkeszteni ezt a segédkönyvet, hogy minden helyzethez igazodjon. Ezt a 36 hetes időbeosztási útmutatót

hozzáigazíthatod a programodhoz és tanulóid igényeihez. A szemináriumot hetente öt napon tartjuk, de csak négy napra van leckeanyag, hogy maradjon idő olyan megszakításokra, mint például iskolai tevékenységek és összejövetelek, különleges szemináriumi tevékenységek és előadások, szentírás-memoriterek, tesztek és röpdolgozatok. Dönthetsz úgy, hogy egy napnál többet töltesz el egy szentírásblokk hatékonyabb megtanításával. Ennek a rugalmasságnak szándékaink szerint arra kell ösztönöznie, hogy a Szellem irányítását keresd, hogy eleget tehess tanulóid konkrét igényeinek.

Jézus Krisztus evangéliumának tanítása az egyház ifjúságának szent megbízást és örömteli feladatot jelent. Az Úr áldjon meg téged és tanulóidat, amint a Tanok és szövetségeket és az egyház történetét tanulmányozzátok ebben az évben!

Időbeosztási kalauz egy 36 hetes iskolaévhez

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
1	1-2. nap: Az üdvözülés tervének áttekintése 3. nap: A Tanok és szövetségek és az egyház történetének áttekintése 4. nap: A nagy aposztázia és az egyház története
2	1. nap: A Tanok és szövetségek címlapja, a Tanok és szövetségek magyarázó bevezetése és a Tartalom időrendi sorrendje 2-3. nap: Joseph Smith története 1:1-65 4. nap: Tanok és szövetségek 1
3	1. nap: 2. rész 2-3. nap: 3., 10. rész 4. nap: 4-5. rész
4	1. nap: 6-7. rész 2. nap: 8-9. rész 3. nap: 11-12. rész 4. nap: 13. rész; Joseph Smith története 1:66-75
5	1. nap: 14-17. rész 2. nap: 18. rész 3. nap: 19. rész 4. nap: 20. rész
6	1. nap: 20. rész (folytatás) 2. nap: 21-22. rész 3. nap: 23-24. rész 4. nap: 25. rész
7	1. nap: 26-27. rész 2. nap: 28. rész 3-4. nap: 29. rész
8	1. nap: 30-31. rész 2. nap: 32-34. rész 3. nap: 35-36. rész 4. nap: 37-38. rész
9	1. nap: 37-38. rész (folytatás) 2. nap: 39-41. rész 3-4. nap: 42. rész

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
10	1. nap: 43. rész 2-3. nap: 44-45. rész 4. nap: 46. rész
11	1-2. nap: 47-49. rész 3-4. nap: 50-52. rész
12	1. nap: 53-55. rész 2. nap: 56. rész 3-4. nap: 57-58. rész
13	1-2. nap: 59. rész 3. nap: 60-62. rész 4. nap: 63. rész
14	1-2. nap: 64. rész 3. nap: 65. rész 4. nap: 66-67. rész
15	1. nap: 68. rész 2. nap: 69-71. rész 3. nap: 72-73. rész 4. nap: 74-75. rész
16	1-3. nap: 76. rész 4. nap: 77. rész
17	1. nap: 78-80. rész 2. nap: 81-83. rész 3-4. nap: 84. rész
18	1. nap: 85-86. rész 2. nap: 87. rész 3-4. nap: 88. rész
19	1. nap: 88. rész (folytatás) 2. nap: 89. rész 3. nap: 90-92. rész 4. nap: 93. rész
20	1. nap: 93. rész (folytatás) 2. nap: 94-96. rész 3. nap: 97. rész 4. nap: 98. rész

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
21	1. nap: 99-100. rész 2-3. nap: 101. rész 4. nap: 102. rész
22	1-2. nap: 103., 105. rész 3. nap: 104. rész 4. nap: 106-107. rész
23	1. nap: 106-107. rész (folytatás) 2-4. nap: 108-110. rész
24	1. nap: 111-112. rész 2-3. nap: 113-116. rész 4. nap: 117-118. rész
25	1. nap: 119-120. rész 2-4. nap: 121-123. rész
26	1. nap: 121-123. rész (folytatás) 2-3. nap: 124-126. rész 4. nap: 127-128. rész
27	1. nap: 127-128. rész (folytatás) 2-3. nap: 129-130. rész 4. nap: 131. rész
28	1-2. nap: 132. rész 3-4. nap: 133. rész
29	1. nap: 134. rész 2-3. nap: 135. rész 4. nap: 137. rész

Hét	Javasolt megtanítandó szentírásblokk
30	1. nap: Uródlás az elnökségben 2-3. nap: A nyugat felé vezető út 4. nap: 136. rész
31	1-2. nap: Brigham Young elnök 3-4. nap: Brigham Young elnök öröksége
32	1. nap: John Taylor elnök 2. nap: Wilford Woodruff elnök 3. nap: Hivatalos nyilatkozat - 1 4. nap: Lorenzo Snow elnök
33	1. nap: Joseph F. Smith elnök 2. nap: 138. rész 3. nap: Heber J. Grant elnök 4. nap: George Albert Smith elnök
34	1. nap: David O. McKay elnök 2. nap: Joseph Fielding Smith elnök 3. nap: Harold B. Lee elnök 4. nap: Spencer W. Kimball elnök
35	1. nap: Hivatalos nyilatkozat - 2 2. nap: Ezra Taft Benson elnök 3. nap: Howard W. Hunter elnök 4. nap: Gordon B. Hinckley elnök
36	1. nap: A család: Kiáltvány a világhoz 2. nap: Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága 3. nap: Hittételek 4. nap: Helyünk az egyház történetében

AZ ÜDVÖZÜLÉS TERVÉNEK ÁTTEKINTÉSE

A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó első bemutatója, „Az üdvözülés terve” (10:13) felhasználható arra, hogy segítsen az üdvözülés tervének tanításában (tanítási javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

Bevezetés

1993-ban elder Boyd K. Packer azt mondta az EOSZ tanárainak, hogy minden tanév elején tekintsék át az üdvözülés tervét. A következő tanítási javaslatok gyakran utalnak elder Packer „A boldogság nagyszerű terve” című beszédére, melynek részletei más segédanyagokkal együtt a függelékben található. Nézd meg ezeket, miközben felkészülsz arra, hogy tanulóidnak az üdvözülés tervéről taníts (lásd „A boldogság nagyszerű terve”, 294–298. o.)!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: A leckéidre való felkészülésed előtt imádságosan tanulmányozd ezeket a bevezető anyagokat és gondold át az e fejléc alatt található alapelveket!

- Mennyei Atya egy megdicsőült, tökéletessé vált, celesztialis Atya, akinek birtokában van az öröm teljessége (lásd 3 Nefi 28:10).
- Mennyei Atyánkkal éltünk, mielőtt a földre jöttünk. Szellemgyermekei vagyunk, és Ő azt akarja, hogy Hozzá hasonlónak váljék ugyanabban az örömben legyen részünk, mint Neki (lásd Jeremiás 1:5; Zsidók 12:9; T&S 93:33–34; Ábrahám 3:26).
- Annak érdekében, hogy hasonlónak váljunk Istenhez, feltámadt, megdicsőült fizikai testtel kell rendelkezünk, és addig kell fejlődnünk, míg magunkévá nem tesszük az isteni mivolt tulajdonságait (lásd Alma 11:43–44; Jób 19:26; 3 Nefi 27:27; T&S 130:22).
- Halandó életünknek az a célja, hogy segítsen nekünk szert tenni isteni tulajdonságokra. Lehetőséget ad nekünk arra, hogy fizikai testet kapjunk és megtanuljuk az isteni mivolt leckéit azáltal, hogy szabadon választhatunk Isten tanácsának vagy Sátán csábításának követése között (lásd 1 Mózes 2:16–17; 2 Nefi 2:25–27; Alma 34:32–34).
- A föld teremtése és Ádám bukása létrehozta a halandósághoz szükséges feltételeket, beleértve ebbe a lelki és a fizikai halált, valamint egy olyan világot, melyben jelen van a fáradságos munka, a fájdalom és a bánat (lásd 1 Mózes 2:17; 3:6–7; 2 Nefi 2:15–25).
- Jézus Krisztus kiengesztelése biztosítja a feltámadást, mely által mindenki kap majd egy halhatatlan fizikai testet (lásd Jób 19:25–27; Ezékiel 37:12–14; Alma 11:42–45; 42:23).
- A kiengesztelés emellett bűnbánat által a személyes bűneinktől is megtisztíthat minket, és lehetővé teszi számunkra azt, hogy örök életet nyerjünk és olyanok váljunk, mint Isten (lásd Ésaías 1:18; 2 Nefi 10:24–25; Móziás 3:19; Moróni 10:32–33).

- Jézus Krisztus minden sáfárságban küldött prófétákat, hogy Isten gyermekeinek a földön megtanítsák az Ő evangéliumát. Ezekben az utolsó napokban sor került Jézus Krisztus egyházának megalapítására, hogy mindenkihez eljusson a hívó szó: jöjjön Krisztushoz és vegyen részt az Ő boldogságra vonatkozó tervében (lásd Ámós 3:7; Alma 12:32–34; T&S 1:1–14; 20:59).

További források

- „A boldogság nagyszerű terve”, 294–298. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott téma tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet! Az üdvözülés tervére vonatkozó négy tanítási javaslat mind a négy szentírás-tanfolyam esetében ugyanaz lesz. Azt javasoljuk, hogy minden évben másikat taníts meg a tanulóidnak.

Az üdvözülés tervének áttekintése: 1. javaslat (90–120 perc)

Segíts a tanulóknak az üdvözülés terve (a boldogság terve) elképzelésében azzal, hogy a terem egyik falától a másikig kifeszítesz egy fonalat. A fonatra akassz egy gemkapcsot úgy, hogy könnyen csússzon a fonálon! Készíts két ugyanolyan figurát, az egyiket átlátszó műanyag lapból, a másikat pedig egy fehér lapból úgy, hogy ezeket össze lehessen fogni a gemkapoccsal!

Mondd el a tanulóknak, hogy a fonál életünk vonalát jelképezi, egyik vége a múltunkat, a másik pedig a jövőnket! Az átlátszó műanyag lapból készült figura a szellemi testünket jelképezi, a fehér papírból készült figura pedig a fizikai testünket. A gemkapcsot a fonálon mozgatva tedd rá a figurákat, amikor fejlődésünkről beszélsz, amint a halandóság előtti múltunkból a halandóság utáni jövőnk felé haladunk. Amikor a halálról beszélsz, az átlátszó műanyag lapból készült figurát válaszd el a fehér papírból készült figurától! Tegyé fel a következő részben felsoroltakhoz hasonló kérdéseket, amikor a boldogság tervéről tanítasz, és szükség szerint használd a függelékben található információkat! Általában jobb, ha engeded, hogy a tanulók fedezzék fel a válaszok legtöbbjét azáltal, hogy megnézik a javasolt szentírásutalásokat.

Halandóság előtti élet

- Hol kezdődik és hol ér véget az élet vonala? (Mondd el, hogy életünk vonala valójában túlmutat a terem falain, és mindkét irányban örökké folytatódik. Életünknek nem volt kezdete és nem lesz vége. Lásd T&S 93:29; Ábrahám 3:18; „Szellemi teremtés”, 295. o.)
- Mit tudtok Mennyei Atyákról és a földre történő születéseket előtt Vele eltöltött életetekről? (Lásd „Halandóság előtti lét”, 294–295. o.)
- Mit jelent Isten szellemgyermekének lenni? (Lásd „Halandóság előtti lét”, 294–295. o.; „Szellemi teremtés”, 295. o.)

- Bár Mennyei Atyánkkal éltünk a halandóság előtti világban, és halhatatlanok voltunk, miért nem maradtunk ott? (Lásd „Szabad akarat”, „A nagy tanács és a mennyei háború”, 295. o.)
- Mit tudunk arról, miben különbözött Mennyei Atyánk terve és a Lucifer által felkínált lehetőség? (Lásd Mózes 4:1–4; „A nagy tanács és a mennyei háború”, 295. o.)
- Szerintetek miért értékeli az Úr oly nagyra a választás szabadságát (szabad akarat), hogy még Lucifernek és követőinek is megengedte a lázadást, és azt, hogy háborút indítsanak a mennyben? (Lásd „Szabad akarat”, 295. o.)

Haladó élet

- Miért engedte meg Isten Sátánnak és követőinek azt, hogy a földre jöjjenek és kísértsenek minket, ha végül úgyis a külső sötétségre vettetnek? (Lásd T&Sz 29:39.)
- Miért volt szükségünk arra, hogy fizikai földre jöjjünk és fizikai testet nyerjünk? (Lásd T&Sz 93:33–34; Mózes 1:39; „A nagy tanács és a mennyei háború”, „Fizikai teremtés”, 295. o.)
- Milyen következményei voltak Ádám és Éva törvényszegésének? Miért volt szükség Ádám és Éva bukására? (Lásd 2 Nefi 2:19–25; „A bukás és a halandóság”, 295–296. o.)
- Miért került sor már a halandóság előtt egy Megváltó kiválasztására? Milyen következménye volna annak, ha nem lenne Megváltó? (Lásd 2 Nefi 9:7–10; Mózes 4:1–4; Ábrahám 3:27–28; „A nagy tanács és a mennyei háború”, 295. o.; „A kiengesztelés”, 296. o.)
- Miért volt szükséges, hogy Jehova (Jézus Krisztus) a földre jöjjön és haladó testet öltson magára? (Lásd „A kiengesztelés”, 296. o.)
- A mai világban nagyon sok kísértéssel nézünk szembe. Mit tehetünk az Úrral együtt azért, hogy változtassunk a természetünkön és ellenálljunk a gonosznak? (Lásd 1 Nefi 2:16; Móziás 3:19; 4:1–3; 5:1–2; Éther 12:27.)

Halandóság utáni élet

- Mi a különbség a fizikai és a lelki halál között? Hogyan mentenek meg minket ezektől? Nekünk mi a dolgunk a lelki halál legyőzése terén? (Lásd 2 Nefi 9:6–23; Alma 40:11–14; T&Sz 29:40–44; „Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai”, „A kiengesztelés”, 296. o.; „A szellemvilág”, 297. o.)
- Hová megyünk, amikor meghalunk? Ismereteink szerint milyen fontos munkák folynak a szellemvilágban? (Lásd Alma 40:11–14; T&Sz 138:11–37; „A szellemvilág”, 297. o.)
- Ki a nagy Bíró? Mikor leszünk megítélve? Van egynél több ítélet is? (Lásd János 5:21–22, 30; „Ítélet”, 297. o.)
- Mi alapján leszünk megítélve? Milyen norma szerint leszünk megítélve? (Lásd Móziás 2:36–41; Alma 41:3–7; T&Sz 82:3; „Ítélet”, 297. o.)
- Milyen lehetőségek állnak azok előtt, akik ebben az életben nem hallják az evangéliumot? (Lásd T&Sz 138:1–37; „Ítélet”, 297. o.)
- Milyenek leszünk, amikor feltámadunk? (Lásd Alma 11:42–45; „Ítélet”, „Feltámadás”, 297. o.)

- Mi a végső rendeltetésünk, és mivé lehetünk akkor, ha követjük „a boldogság nagyszerű tervét”? (Lásd T&Sz 76:50–70.)

Egy ideig fenn hagyhatod a fonalat, és szükség szerint utalhatsz arra, hogy segíts a tanulóknak annak meglátásában, hogyan illeszkednek a tervbe ezek az igazságok.

Kérdezd meg a tanulókat, hogyan segít nekik a terv ismerete annak megértésében, hogy miért parancsol meg bizonyos dolgokat az Úr, és miért tilt meg másokat!

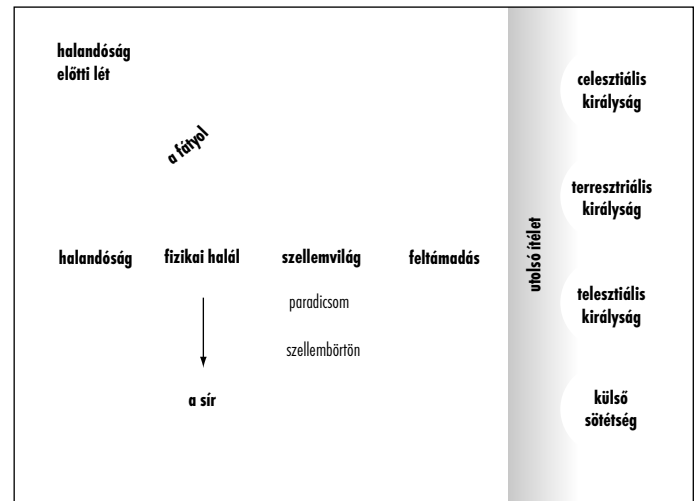
Oszd meg bizonyosságod a terv szépségéről és annak fontosságáról, hogy emlékezzünk rá, miért vagyunk itt, és mit tett értünk az Úr, amivel segít nekünk visszatérni Hozzá!

Az üdvözülés tervének áttekintése: 2. javaslat

(90–100 perc)

Felhasználható az alábbihoz hasonló ábra az üdvözülés tervének tanításánál. Ez a módszer jó a terv vizuális tanítására, de nem tanítja meg olyan jól az időrendi sorrendet, mint az 1. javaslat.

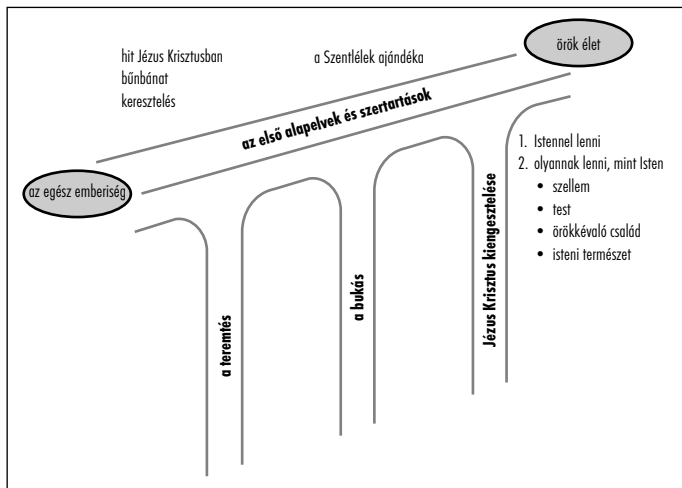
Amikor az ábrát felrajzolod a táblára (vagy kiosztott emlékeztetőt is használhatsz), tegyél fel az 1. javaslatban felsoroltakhoz hasonló kérdéseket, és beszéljétek meg az üdvözülés tervének összetevőit! Rajzolj nyilakat, melyek fejlődésünket jelzik létünk állomásain keresztül a terv értelmében! Ahol lehet, engedd, hogy a tanulók fedezzék fel a kérdésekre adott válaszokat azáltal, hogy megnézik a javasolt szentírásutalásokat! Az osztályteremben ki is teheted az ábrát, hogy az év során utalhass arra.

Az üdvözülés tervének áttekintése: 3. javaslat

(60–70 perc)

Az üdvözülés tervének egyszerű, de hatékony módja a híd illusztrációjának használata. Ez kihangsúlyozza a halandóság fontosságát. A táblára vagy egy plakátra rajzolj le az itt látható ábrát! Először hagyd el a megnevezéseket, és akkor írd be azokat, amikor a szentírások közös tanulmányozása során a tanulóid felfedezik a terv összetevőit!

Mutasd meg a tanulóknak a hidat és kérdezd meg: Milyen célt szolgál a híd, amire az út önmagában nem képes? (Segít, hogy átkelj egy szurdokon vagy szakadékon.) Olvasd el a tanulóiddal Ábrahám 3:22-es versét, és segíts nekik megérteni, hogy hol voltunk, mielőtt a földre jöttünk! Ezt követően olvassátok el Mózes 1:39-es versét, és segíts nekik megérteni, mit igyekeznek véghezvinni Mennyei Atyánk, vagyis hova akar elvinni minket! (A *halhatatlanság* azt jelenti, hogy feltámadt lényként örökké élünk; az *örök élet* pedig azt jelenti, hogy Istennel vagyunk és olyanok vagyunk, mint Ő; lásd a „Halandóság előtti lét”, 294–295. o.; „Szellemi teremtés”, „Szabad akarat”, 295. o.) Írd fel a táblára a híd alacsonyabban fekvő végéhez azt, hogy *Az egész emberiség*, a másik végéhez pedig azt, hogy *Örök élet*, annak meghatározásával együtt!

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért biztattak minket a halandóság előtti világ elhagyására és arra, hogy ide jöjjünk erre a földre?
- Milyen „szakadék” vagy „szurdok” (milyen különbségek) létezett Mennyei Atyánk és közöttünk, amikor szellemgyermekként Vele éltünk?

Segíts a tanulóknak annak felfedezésében, hogy bár Mennyei Atyánkkal éltünk és az Ő gyermekei voltunk, sok tekintetben még nem voltunk olyanok, mint Ő (lásd 3 Nefi 12:48; T&S 76:70; 88:41; 130:22; „Halandóság előtti lét”, 298–299. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy a hidat tartó oszlopok azt jelképezik, mit tett Mennyei Atyánk azért, hogy segítsen nekünk Hozzá hasonlóvá válni, az oszlopok tetején lévő áthidaló elem pedig azt jelképezi, amit nekünk kell megtenni! Olvasd el tanulóiddal Ábrahám 3:24–27-es verseit, hogy megtudják, mit tett értünk Mennyei Atyánk, majd beszéljétek meg, hogy erre miért volt szükség (lásd „Szabad akarat”, „A nagy tanács és a mennyei háború”, „Fizikai teremtés”, 295. o.)! Az első oszlopra írd rá: *a teremtés!*

Kérdezd meg a tanulókat:

- Szerintetek mit jelképez a második oszlop?
- Milyen szerepet játszott Ádám és Éva a föld fizikai teremtése után abban, hogy előkészítsék számunkra az utat, hogy hasonlóbbakká válhassunk Mennyei Atyánkhoz? (Lásd 2 Nefi 2:22–25; „A bukás és a halandóság”, 295–296. o.)

Írd a második oszlopra: *a bukás*, majd röviden beszéljétek meg, hogyan hozta el a bukás a világba az ellentéteket, a bűnt és a halált!

Kérdezd meg a tanulókat: Mi történne velünk fizikailag és lelkileg akkor, ha minden a bukott állapotban maradna? Olvassátok el 2 Nefi 9:6–10-es verseit, és beszéljétek meg, mit tett Isten, amivel segít nekünk a bukás hatásainak legyőzésében (lásd „A kiengesztelés”, 296. o.)! Kérdezd meg, mit jelképez a harmadik oszlop, majd nevezd meg: *Jézus Krisztus kiengesztelése*. Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért ígérheti Jézus Krisztus azt, hogy megvált minket a bűneinktől?
- Milyen feltételek alapján kaphatunk bocsánatot a bűneinkre és teljesíthetjük be életünkben a megváltás tervét? (Lásd Alma 42:9–15.)

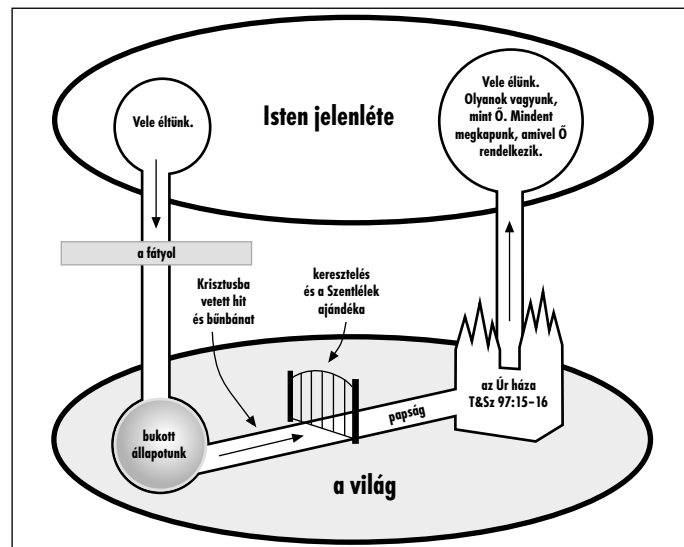
Olvasd el a tanulókkal Hélamán 14:15–17-es verseit, és kérdezd meg: A kiengesztelés milyen áldásait kapta meg az egész emberiség attól függetlenül, hogy milyen életet élnek? (A feltámadást és azt, hogy visszakerülünk Isten színe elé, ahol megítéltünk.) Más áldások is vannak, melyeket csak azok kapnak meg, akik őszintén törekednek azokra, és az Ő evangéliuma szerint élnek. Olvasd el a tanulókkal a Hittételek 1:3–4-et, és sorold fel az első olyan dolgokat, melyeket Isten megkövetel tőlünk azért, hogy megbocsátassanak a bűneink, és tökéletesedjünk (lásd még „Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai”, 296. o.)!

Fejezd be a híd részleteinek feliratozását az ábrán, és kérdezd meg a tanulóktól, hogy az üdvözülés tervének megértése miként segít nekik annak megértésében, hogy miért kapunk parancsot bizonyos dolgok megtételére, illetve miért van megtiltva más dolgok megtétele!

Olvasd fel a tanulóidnak elder Boyd K. Packer megállapítását az „Ítélet” (297. o.) címszó alatt, és oszd meg bizonyosságod „a boldogság nagyszerű tervéről”, melyet Mennyei Atyánk készített az Ő gyermekei számára!

Az üdvözülés tervének áttekintése: 4. javaslat (40–45 perc)

Készítsd el a következő ábrát emlékeztetőül minden tanulóknak, vagy másold át egy írásvetítő fóliára! Ismételjétek át a tanulókkal, hogy egykor Isten jelenlétében éltünk (lásd „Halandóság előtti lét”, 294–295. o.), és beszéljétek meg, milyen körülmények vezettek bukott állapotukhoz (lásd „A bukás és a halandóság”, 295–296. o.)!

Kérdezd meg a tanulókat:

- Hova vezet a szoros és keskeny ösvény?
- Mit adott nekünk Mennyei Atyánk, hogy segítsen hithűen az ösvényen maradnunk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Orson F. Whitney-től, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, hogy segítsen nekik megérteni bukott állapotunk komoly voltát, és az egyetlen módot, melyen kiszabadulhatunk abból:

„Amikor Ádám elbukott, az olyan volt, mintha az egész emberi faj olyan gödörbe esett volna, melyből saját erejéből képtelen kimászni, bármit tesz is; mivel nem volt eszköze, amit felhasználva fel- és kimászhatott volna, és még azt sem tudta, hogyan kell kimászni. Odajön azonban a gödör széléhez egy Barát, akinek minden bölcsesség és hatalom a birtokában van . . . és felajánlja, hogy kimentí őket szerencsétlen helyzetükből. *Saját életét alakítja létrává*; leereszti a gödörbe, és azt mondja: »Most másszatok!« Akik másznak, azok kijutnak a gödörből. Akik nem hajlandók mászni, azok a gödörben maradnak – és ki mást okolhatnak, mint magukat?» (Conference Report, 1927. okt., 149. o.)

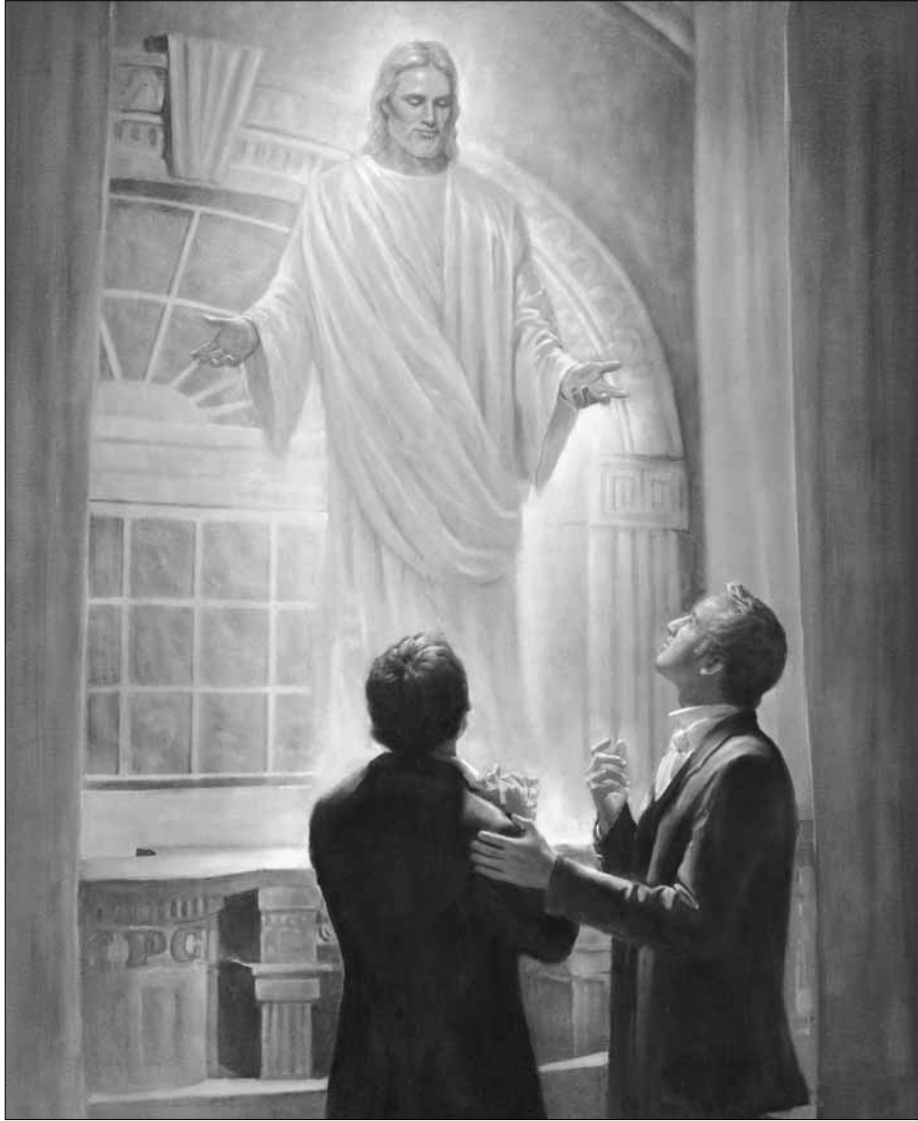
Kérd meg a tanulókat, hogy egyénileg vagy csoportosan tanulmányozzák a következő kérdéseket, melyek segítenek nekik felfedezni, hogy miképpen ad módot Jézus Krisztus kiengesztelése valamint az evangélium alapelvei és szertartásai arra, hogy felülkerekedjünk bukott állapotunkon:

- Milyen út vezet ki minket bukott állapotunkból? Mik az első lépések, melyeket meg kell tennünk, hogy erre az útra lépjünk? (Lásd 2 Nefi 31:17–19; „Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai”, 296. o.)
- Miképpen segít nekünk a Szentlélek ajándéka abban, hogy felülkerekedjünk bukott állapotunkon, és előre haladjunk az ösvényen? (Lásd János 14:26; 15:26; 16:13; 3 Nefi 27:20; T&S 45:56–57)

- Ki biztosította és mutatta meg nekünk ezt az ösvényt? Mit kell tennünk azért, hogy rajta maradjunk? (Lásd 2 Nefi 31:19–21; „A kiengesztelés”, 296. o.)
- Milyen szertartásokat és szövetségeket adott nekünk Mennyei Atyánk a keresztelés szövetségén kívül, hogy segítsen nekünk bukott állapotunk fölé emelkedni? (Lásd T&S 84:33–40; 131:1–4.)
- Milyenek leszünk, amikor visszatérünk, hogy Mennyei Atyánkkal éljünk, ha hithűek voltunk szent szövetségeink megkötésében és betartásában? (Lásd 1 János 3:1–4; Moróni 7:48.)
- Hogyan segít nekünk az üdvözülés tervének ismerete annak megértésében, hogy miért kaptunk parancsolatot az imádkozásra? a keresztelkedésre? a becsületességre? az erkölcsi tisztaságra?
- Hogyan segít nekünk az üdvözülés tervének ismerete annak megértésében, hogy miért kaptunk parancsolatot arra, hogy mentesek legyünk az akár függőséget okozó káros anyagoktól? tizedet fizessünk? missziót szolgáljunk? templomba menjünk?

Miután a tanulók végeztek a feladattal, kérd meg őket, hogy mondják el az osztálynak, amit tanultak! Tedd bizonyosságod mindarról, amit az üdvözülés terve jelent neked! Biztasd a tanulókat, hogy gyakran gondolkozzanak el az üdvözülés tervén, és határozzák meg, hogyan segíthet nekik a terv megértése abban, hogy a mindennapi életükben az evangélium szerint éljenek! Fejezd be azzal, hogy felolvasod a következő megállapítást Hugh. B. Brown elnöktől, aki az Első Elnökség egyik tanácsosa volt:

„Az egyház vezetői a kezdettől fogva tanították az Úr Jézus Krisztusba vetett hitet, és mi Üdvözítőnként és Megváltónkként tekintünk rá. A mi kötelességünk az, hogy megtanítsuk ezt a gyermekeinknek, . . . és mivel ők Isten gyermekei, [kötelességünk] megtanítani nekik azt, hogy hűek maradjanak a bennük lévő királyi szellemhez” (Conference Report, 1966. szept.–okt., 104. o.).

A Tanok és szövetségek áttekintése

Bevezetés

Az Egyházi Oktatási Szervezet tanáraihoz intézett egyik beszédében elder Boyd K. Packer, aki akkor Tizenkettek Kvórumának volt a tagja azt mondta:

„Nagy értékkel bír az, ha rövid, de nagyon figyelmesen összeállított áttekintést adtok a tanfolyam egészéről annak kezdetén. . . .

Ez a néhány bevezető szakasz, legyen bár rövid a befektetett idő többi részéhez hasonlítva, lehetővé teszi a tanulóknak, hogy később mindig meg tudják határozni, hogy hol járnak. Van egyfajta elképzelésük. Sokkal több minden marad meg bennük, ha tudják, hogy állnak össze a részek, és fényesebben ragyog a tanítás fénye. Az előzetes áttekintés keretet ad, és nagyon megéri a befektetett időt és munkát” (*The Great Plan of Happiness* [vallási oktatókhoz intézett beszéd a Tanok és szövetségek és az egyház története előadásorozaton, Brigham Young University, 1993. aug. 10.], 2. o.; vagy *Charge to Religious Educators*, 3. kiad. [1994], 113. o.).

Szakíts időt a Tanok és szövetségek áttekintésének összeállítására és tanítására! Ez segíteni fog tanulóidnak a Tanok és szövetségek fontosságának megértésében és abban, hogy várakozással tekintsenek az iskolaév alatt elolvasandó és megtanulandó anyagokra. Az áttekintés veled és tanulóiddal is jobban megérteti majd Jézus Krisztus isteni küldetését.

Mi is a Tanok és szövetségek?

A Tanok és szövetségek (a Bibliával, a Mormon könyvével és az Igazgyönggyel együtt) az egyház négy „alapvető műve” közül az egyik. Ez azt jelenti, hogy ezt a négy könyvet az egyház elfogadja Istentől sugalmazott szentírásnak, melyek elfogadására az egyháztagok elkötelezik magukat.

Rudger Clawson elnök, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke volt, a következőképpen jellemezte a Tanok és szövetségek értékét:

„Itt van a kezemben a legcsodálatosabb könyv, melynek értékét nem lehet dollárokban vagy centekben kifejezni. Ez a világ szent könyveinek egyike; talán nincs is nagyszerűbb ennél. A Tanok és szövetségek ez, az egyház alapvető műveinek egyike. Ez a könyv, testvéreim, egy olyan könyv, mely Isten azon kinyilatkoztatásait tartalmazza, melyeket e népnek Joseph Smith prófétán keresztül

adott. . . . Isten hozzánk intézett hamisítatlan szavát képzik. Számíthatunk ezen könyv tanításaira, és tudnotok kell, hogy a könyv mély és beható tanulmányozása számomra több, mint egyenértékű az egyetemi oktatással. Talán csodálkoztok, miért mondom ezt, de valójában az egyetemi oktatás nem adja, és nem is adhatja meg nekünk az örök élet tényleges üdvözítő alapelveit. Ez az információ közvetlenül Mennyei Atyánktól jön.

A Tanok és szövetségek könyve az üdvözülés evangéliumának minden fázisát magában foglalja” (Conference Report, 1939. okt., 28. o.).

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, hozzátette:

„A Tanok és szövetségek egyedülálló a szentírásaink között. Ez az egyház alkotmánya. Bár a Tanok és szövetségek különböző eredetű írásokat és megállapításokat tartalmaz, alapjában véve nem más, mint ebben a sáfárságban a prófétán keresztül adott kinyilatkoztatások könyve.

Ezek a kinyilatkoztatások mennydörgő kijelentéssel kezdődnek Isten mindenre kiterjedő céljairól az Ő utolsó napi munkája visszaállítását illetően [lásd T&Sz 1:1–2]. . . .

Ebből a fenséges kezdetből a tantételek csodálatos panorámája bontakozik ki, ami az örök igazság forrásából ered. Néhány közvetlen kinyilatkoztatás – az Úr diktált a prófétájának. Néhány pedig Joseph Smith beszéde, amit akkor írt vagy mondott, amikor a Szentlélekre hallgatott. Megtalálhatók beszámolóik azokról az eseményekről is, melyek különféle körülmények közepette történtek. Mindezeket összefoglalva, nagyon tekintélyes mértékben tartalmazzák Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tantételeit és gyakorlatát. . . .

A könyvben szereplő témák sokasága lenyűgöző. Beletartoznak az egyház irányítására vonatkozó alapelvek és eljárások. Az egészség egyedülálló és figyelemreméltó szabályait fejt ki – mind fizikai, mind lelki áldásokkal. Az örökkévaló papság szövetségeit írja le úgy, ahogy az a szentírásokban sehol máshol nem található. A dicsőség három fokának kiváltságait és áldásait – valamint a korlátozásokat és lehetőségeket – adja tudtunkra Pál levelére építve, mely rövid említést tesz a nap, a hold, és csillagok dicsőségéről. Érthető és cselekvésre készítő nyelven hirdeti a bűnbánatot. Megadja a kereszteselés helyes módját. Az Istenség természete, mely évszázadokon át nehézséget okozott a teológusoknak, mindenki számára érthető nyelven íratott le. Az Úr pénzügyekre vonatkozó törvénye is kijelentetett, utasítást adva, hogyan kerüljön begyűjtésre és kifizetésre az egyház működéséhez szükséges pénzalap. Kinyilatkoztatott a halottakért való munka, hogy megáldja Isten fiainak és leányainak minden nemzedékét.

A Tanok és szövetségek olvasásakor nyilvánvaló az, hogy Joseph Smith-nek Isten örök céljaira vonatkozóan mindenre kiterjedő megértése volt” („The Order and Will of God”, *Ensign*, 1989. jan., 2., 4. o.).

Miért fontos tanulmányoznunk a Tanok és szövetségeket és az egyház történetét?

Ezra Taft Benson elnök azt mondta:

„A Tanok és szövetségek az összekötő kapocs a Mormon könyve, valamint a Joseph Smith próféta és utódai által végzett visszaállítás folyamatos munkája között.

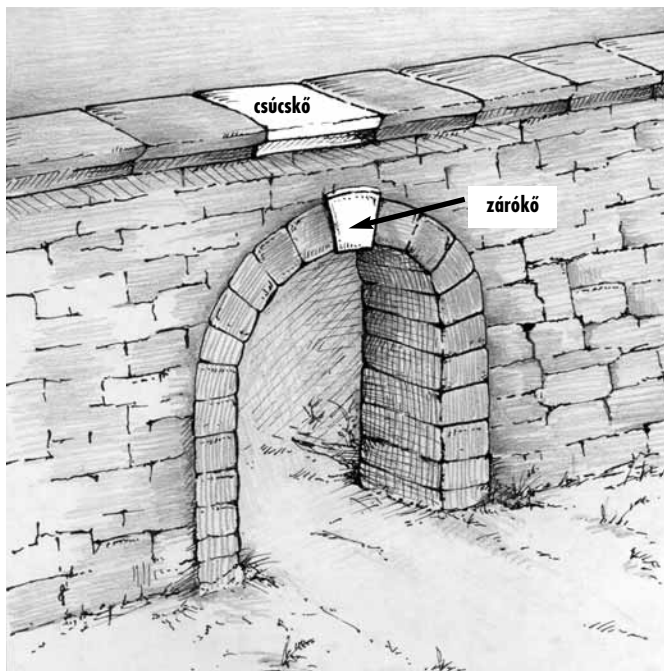
A Tanok és szövetségekben a templomi munkáról, az örökkévaló családokról, a dicsőség fokozatairól, az egyház szervezetéről és a visszaállítás sok más nagyszerű igazságáról szerzünk ismeretet.

»Tanulmányozzátok ezeket a parancsolatokat – mondta az Úr a Tanok és szövetségekről –, mert igazak és hívek, és a bennük rejlő jóvendölések és ígéretek mind beteljesülnek.

Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, és én nem mentegőtőzöm; és jóllehet az ég és a föld elmúlik, de az én szavam soha el nem múlik, hanem beteljesül, akár én magam, akár szolgálaim által mondtam, mindegy« (T&Sz 1:37–38).

A Mormon könyve Krisztushoz vezeti az embereket. A Tanok és szövetségek Krisztus királyságába vezeti az embereket, méghozzá Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába, »az egyetlen igaz, élő egyház[ba] az egész földön« (30. v.). Ezt tudom.

A Mormon könyve vallásunk »záróköve«, a Tanok és szövetségek pedig a csúcskő, a folytatódó utolsó napi kinyilatkoztatásokkal. Az Úr mind a zárókőre, mind a csúcskőre rányomta jóváhagyásának pecsétjét” (Conference Report, 1987. ápr., 105. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 83. o.).

Hogyan kaptuk a Tanok és szövetségeket?

„1. 1830 nyarán Joseph Smith elkezdett összerendezni és összegyűjteni az addig kapott kinyilatkoztatásokból néhányat.

2. Az 1831. november 1-jén tartott konferencián eldöntötték, hogy 10 000 példányt nyomtatnak ki a könyvből, mely A parancsolatok

könyveként válik majd ismertté. Később úgy határoztak, hogy [csupán] 3 000 példányt nyomtatnak ki.

3. Oliver Cowdery és John Whitmer az összegyűjtött kinyilatkoztatásokat a Missouri államban lévő Jackson megyébe vitte nyomtatásra.

4. 1833. július 20-án a csőcselék elpusztította a W. W. Phelps & Co. nyomdát, és a kinyomatott kinyilatkoztatások nagy részét. A 65 fejezetnyi, még befejezetlen mű számos példánya túlélte a csőcselék támadását.

5. 1834. szeptember 24-én az ohioi Kirtlandben lévő főtanács megszervezte, hogy elkészüljön egy másik könyv, amely tartalmazza a kinyilatkoztatásokat.

6. 1835. augusztus 17-én egy általános gyűlés elfogadta nyomtatásra a kinyilatkoztatások kéziratát a Joseph Smith-ből, Sidney Rigdonból, Oliver Cowderyből és Frederick G. Williamsból álló bizottságtól. A [103] rész ezen kiadása, mely a Tanok és szövetségek címet kapta, az 1835-ös kiadásként ismert.

7. 1844. június 27-én Joseph Smith próféta mártírhalált halt. A 111 részt tartalmazó kiadás nyomtatására a mártírhalál után került sor.

8. A következő kiadást, mely a Tanok és szövetségeket 136 részre hosszabbította, 1876-ban nyomtatták [elder Orson Pratt, Brigham Young elnök irányításával]. Ebben a kiadásban a kinyilatkoztatásokat versekre bontották.

9. [Egy új] kiadást 1921-ben bocsátottak ki, a Leckék a hitről című rész kihagyásával, amit a korábbi kiadásokban közreadtak. A kötethez hozzáadták a részek bevezetőit, a kéthasábos oldalakat és a módosított lábjegyzeteket, valamint az indexet” (Roy W. Doxey, szerk., *Latter-day Prophets and the Doctrine and Covenants: Vol. 1* [1978], xiii–xiv. o.).

„[1979-ben] valóságos hadseregnyi önkéntes tíz évi megfeszített munkája után kibocsátásra került a Jakab király-féle Biblia utolsó napi szent kiadása. Ezt követte [1981-ben] a Mormon könyve, a Tanok és szövetségek és az Igazgyöngy új kiadása. A korai kéziratok hozzáférhetőek voltak, lehetővé téve a sok nyomtatási hiba kijavítását.

... Két kinyilatkoztatást adtak hozzá a Tanok és szövetségekhez, a könyvhöz, amit soha nem zárnak le.

... Hozzáadták a minden alapvető műre kiterjedő keresztutalások újító rendszerét, ami több tízezer lábjegyzetet tartalmaz, melyek az információk lehetséges kombinációinak százezrét tarták elénk.

... Minden fejezetnek új fejléceket adtak. ...

Egy több mint négyszáz oldalból álló tárgymutatót adtak hozzá a hármasszoros kombinációhoz, beleértve az egyháztörténeti térképeket is. [Sok] év után ez volt az első alkalom, hogy lényeges figyelmet szenteltek arra, hogy a szentírások tartalmát hozzáférhetőbbé tegyék az egyház tagjainak számára.

A papságról szóló kinyilatkoztatás éppen időben érkezett, hogy belekerüljön a szentírások új kiadásába, bizonyítékként a fátyol túloldaláról jövő irányításra” (Boyd K. Packer, Conference Report, 1990. márc.–ápr., 47. o.; vagy *Ensign*, 1990. máj., 36. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: A leckéidre való felkészülésed előtt imádságosan tanulmányozd ezeket a bevezető anyagokat és gondold át az e fejléc alatt található alapelveket!

- „A Tanok és szövetségek az összekötő kapocs a Mormon könyve, valamint a Joseph Smith próféta és utódai által végzett visszaállítás folyamatos munkája között” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1987. ápr., 105. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 83. o.).

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott téma tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

A Tanok és szövetségek áttekintése. A Tanok és szövetségek az összekötő kapocs a Mormon könyve, valamint a Joseph Smith próféta és utódai által végzett visszaállítás folyamatos munkája között. (30–35 perc)

Helyezz egy Tanok és szövetségeket egy dobozba és csomagold be! Tedd ki a dobozt egy asztalra az osztály elé, és mondd meg a tanulóknak, hogy ez egy értékes ajándék! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen nagyon értékes ajándékokat kaptatok eddig?
- Mi tesz értékesé egy ajándékot?
- Milyen érzéseket kelt bennetek az, amikor olyan ajándékot adtok, mely értékes számotokra, de azt, aki kapja, úgy tűnik, nem érdekli?

Kérj meg egy tanulót, hogy bontsa ki az ajándékot, és nézzen bele anélkül, hogy a többiek láthatnák! Kérdezd meg a tanulót, hogy értékes-e a bent lévő ajándék! Vedd ki a Tanok és szövetségeket a dobozból, és mutasd meg az osztálynak! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Ki adta nekünk ezt az ajándékot?
- Mi teszi értékesé ezt az ajándékot?
- Mi lehet az oka annak, ha valaki nem hajlandó elfogadni ezt az ajándékot?

Kérd meg a tanulókat, hogy csatlakozzanak hozzád, amint kibontod ezt az Úrtól kapott ajándékot és fedezték fel annak értékét! Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg néhány kedvenc tanukat vagy idézetüket a Tanok és szövetségekből, vagy történetüket az egyház történetéből, melyek a Tanok és szövetségekhez kapcsolódnak!

Oszd meg ezt a kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, aki az egyház tizenharmadik elnöke volt:

„A Mormon könyve Krisztushoz vezet az embereket. A Tanok és szövetségek Krisztus királyságába vezet az embereket, méghozzá Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába, »az egyetlen igaz, élő egyház[ba] az egész földön« (Conference Report, 1987. ápr., 105. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 83. o.).

Beszélgjétek meg a *tan* (Jézus Krisztus evangéliumának igazságai) és a *szövetség* (a mi ígéreteink Istennek és az Ő ígéretei nekünk) szó jelentését! Minden tanuló válasszon egy részt vagy oldalt a Tanok és szövetségekből, és keressen példát a tanra, szövetségre vagy parancsolatra! Osszák meg az osztállyal, amit találtak! (Például a szövetségre: lásd T&Sz 38:18–22; 66:2; 78:11–15; 82:16–21; 84:33–41; 97:8–9; 98:1–3, 13–16.)

Az Úr sokszor szól így a Tanok és szövetségekben: „És amit egynek mondom, azt mindnyájatoknak mondom” (T&Sz 61:18; lásd T&Sz 25:16; 61:36; 82:5; 92:1; 93:49). Mondd el a tanulóknak, hogy amint a Tanok és szövetségeket tanulmányozzák, úgy olvassanak minden verset, mintha az Úr beszélne hozzájuk (lásd T&Sz 1:2; lásd még 1 Nefi 19:23)! Keressék meg a tanulókat azokat az utasításokat, melyeket az Úr adott a Tanok és szövetségekben szereplő egyéneknek (például lásd T&Sz 4:2–3; 8:1–2)! Kérd meg őket, magyarázzák el, hogyan vonatkoznak ránk ezek az utasítások!

Mondd el a tanulóknak, hogy csakúgy, mint a dobozokban lévő ajándékokat, a Tanok és szövetségeket is csak akkor lehet felfedezni és megérteni, ha óvatosan vizsgáljuk és becsben tartjuk azokat! Olvastasd fel egy tanulóval Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„A Tanok és szövetségek az összekötő kapocs a Mormon könyve, valamint a Joseph Smith próféta és utódai által végzett visszaállítás folyamatos munkája között. . . .

A Mormon könyve vallásunk »záróköve«, a Tanok és szövetségek pedig a csúcscső, a folytatódó utolsó napi kinyilatkoztatásokkal. Az Úr mind a zárókőre, mind a csúcscsőre rányomta jóváhagyásának pecsétjét” (Conference Report, 1987. ápr., 105. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 83. o.).

Kérdezd meg: Hogyan teljesíti be a Tanok és szövetségek Benson elnök kijelentését? Ösztönözd a tanulókat, hogy őszintén és imádságos szívvel kezdjék a Tanok és szövetségek tanulmányozását!

A nagy aposztázia és az egyház története

Bevezetés

A nagy aposztázia (kb. Kr.u. 100–1820)

Amikor Jézus Krisztus eljött a testben, betöltötte Mózes törvényét és megalapította az egyházát (lásd 3 Nefi 15:2–9; 18:5). Halála és feltámadása után az Úr tovább vezette egyházát apostolai által (lásd Máté 10:1–4; Efézusbeliek 2:20). Az apostolok rendelkeztek a papság kulcsaival, melyek szükségesek voltak az Úr munkájának elvégzéséhez. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 1–3. o.)

A Krisztus követői elleni üldöztetés halála és feltámadása után is folytatódott. Néró, a római császár, aki Kr. u. 54–68-ig uralkodott, még fokozta ezt az üldöztetést, lassítva az Úr munkáját. Megje-

lentek a hamis tanítók, és sok egyháztag veszítette el hitét. Végül az apostolokat megölték, és Jézus Krisztus egyházának papsága elvetetett a földről, a nagy aposztáziát eredményezve. (Lásd 2 Thessalonikabeliek 2:1–3; 1 Timótheus 4:1–3; *Church History in the Fulness of Times*, 3–6. o.)

Néhány evangéliumi tanítás fennmaradt a középkortól a reneszánszig gyengített formában. A papsági felhatalmazás nélkül a vallási vezetők és az egyéni hívők Krisztus világossága és az igazság töredéke vezetésével csupán próbálkozni tudtak, hogy megtegyenek minden tőlük telhetőt. Azok, akik olyan hitet gyakoroltak, mely eltért a kormány által akkoriban elfogadott vallásoktól, gyakran üldöztetést szenvedtek. Nem volt valódi vallásszabadság. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 6–9. o.)

Kolumbusz amerikai utazása után sok európai azért vándorolt ki, mert vallásszabadságot keresett. Az Alkotmánylevelet 1791. december 15-én fogadták el az Amerikai Egyesült Államok Alkotmánya részeként. E törvény első cikkelye kikiáltotta az egyének jogát a vallásgyakorlásra, hitüknek és kívánságuknak megfelelően. Habár a vallási üldöztetések korszaka még mindig folytatódott, ez a dokumentum alapját képezte a vallásszabadságnak, ami alapján Krisztus egyházát visszaállíthatták. Csupán tizennégy év múlva, 1805. december 23-án, az Egyesült Államok északkeleti részén lévő Vermont állambeli Sharonban született meg Joseph Smith próféta. (Lásd T&Sz 101:77–80; Joseph Smith története 1:1–5; *Church History in the Fulness of Times*, 9–27. o.)

New York (1820–1831)

1816-ban Joseph Smith családja a New York állambeli Palmyrába költözött. Fiatal férfiként Joseph szerette volna tudni, hogy melyik egyház igaz. Sok időt töltött a vallásról való gondolkodással és tanulmányozással, és azzal, hogy eljárt különböző egyházak gyűléseire, ahogy azt ideje engedte. 1820 tavaszán Joseph igazság utáni vágya egy ligetbe vezette őt imádkozni. Imájára adott válaszként Isten, az Atya és Fia, Jézus Krisztus jelent meg neki. Krisztus Joseph-nek adott üzenete az volt, hogy az igaz egyház már nincs a földön. (Lásd Joseph Smith története 1:5–10, 15–20; *Church History in the Fulness of Times*, 29–36. o.)

1823. szeptember 22-én egy Moróni nevű angyal jelent meg Joseph-nek, és elmondta neki, hogy Istennek nagyszerű munkája van számára (lásd Joseph Smith története 1:30–43). Négy évvel később, 1827-ben, Moróni átadta Joseph-nek az aranylemezeket, melyekből Joseph lefordította a Mormon könyvét. 1830 áprilisára Joseph megkapta Keresztelő Jánostól, valamint Pétertől, Jakabtól és Jánostól a papságot (lásd Máté 10:1–4; Joseph Smith története 1:68–73), kiadta a Mormon könyvét és megszervezte Jézus Krisztus egyházát (lásd T&Sz 20:1). Ekkorra Joseph elkezdte a Biblia saját, sugalmazott fordítását. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 37–66., 117–119. o.)

Ohio (1831–1838)

1831 februárjában az egyház az Ohio állambeli Kirtlandbe költözött. 1838-ig Kirtland maradt az egyház központja, mely idő alatt az Úr sok igazságot nyilatkoztatott ki az egyház tanát és szervezetét illetően (lásd például T&Sz 42). A Tanok és szövetségek oly sok része került itt kinyilatkoztatásra, mint sehol

máshol (lásd A tartalom kronológiai rendje részt). A Joseph Smith-féle fordítás munkája 1833. július 2-án fejeződött be. 1835-ben megszervezték a Tizenkét Apostol Kvórumát, és kiadták a Tanok és szövetségeket. Az első templomot 1836-ban építették és szentelték fel Kirtlandben. Jelentős papsági kulcsok állították vissza a prófétának a Kirtland templomban, amint azt a Tanok és szövetségek 110. része feljegyzi. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 89–126., 153–168. o.)

Missouri (1831–1838)

1831-ben az Úr kinyilatkozta, hogy Sion városa a Missouri állambeli Jackson megyében lévő Independence-ben fog felépülni (lásd T&Sz 57:1–3). Az egyház sok tagja költözött Kirtlandból Independence-be, hogy Sionban telepedjenek le. Mind Ohio, mind Missouri a szentek gyülekezőhelyévé vált. Ugyanakkor Jackson megye »nem-mormon« alapítói és az új, mormon telepesei között nőtt a feszültség és a viszály. A szentek elleni üldöztetés olyan komoly lett, hogy végül arra kényszerítették őket, hogy elhagyják Jackson megyét. A missouri szentek nagy része északon, Caldwell és Daviess megyében telepedett le ismét, és megalapították Far West, valamint Adam-on-di-Ahman városát. Az Úr parancsára Joseph Smith egy, a Sion táboraként ismert, felfegyverzett hadtestet vezetett Ohióból Missouriba, hogy az elszegényedett szenteknek segítsenek, amennyiben lehetséges, a földjük visszaszerzésében. Bár földjeiket nem kapták vissza, Sion tábora értékes tanulási tapasztalatként szolgált. Amikor a Tizenkét Apostol és a Hetvenek Kvórumát megszervezték, az elhívtak legnagyobb része Sion táborának volt katonái közül került ki. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 106–111., 127–152., 181–192. o.)

Egyidőben azzal, amikor a Missouriban élő szenteket üldözték, sok Ohióban élő szent hagyta el hitét. A Joseph Smith elleni rágal-mazások hamarosan üldöztetésbe fordultak. A hitehagyás olyan nagy mértékben elterjedt, hogy még néhány apostol is bizalmát veszítette Joseph Smith-ben, és nem akarták támogatni, habár néhányan később megbánták ezt. Az üldöztetés mindaddig növekedett, míg nem a híthű szenteknek el kellett hagyniuk Kirtlandet, amikor is Missouriba költöztek. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 169–180. o.)

Röviddel azután, hogy a kirtlandi szentek Far Westbe költöztek, a Jackson megyében elkezdődött üldöztetések Missouri más területeire is kiterjedtek. Missouri kormányzója úgy döntött, hogy hisz a mormonokról szóló hamis híreknek, és azt parancsolta a csendőrségnek, hogy űzzék ki őket az államból. Fegyveres összecsapás lett a következmény. 1838–1839 telén néhány egyháztagot megölték, sokat meggyaláztak, megverték, kiraboltak és kiűzték otthonaikból. Az egyház pár vezetőjét bebörtönözték, beleértve Joseph és Hyrum Smith-t, valamint Sidney Rigdont, és az egész Első Elnökséget. Ez volt az egyház történetének néhány legsötétebb órája. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 193–210. o.)

Illinois (1839–1840)

Illinois lakói szimpátiával fogadták a nyomorgó szenteket, ételt, ruhát és más szükséges dolgokat adományozva nekik. Joseph Smith próféta 1839. április 22-én, az Illionis állambeli Quincyben csatlakozott a szentekhez, miután közel 5 hónapot töltött a Liberty börtönben. Joseph Washington D. C.-be ment, és Martin

Van Burrenel, az Egyesült Államok elnökével találkozott, hogy a Missouriban lévő szentek ellen elkövetett atrocitásokkal kapcsolatban igazságot keressen. Azonban az elnök félt a népszerűségnek nem örvendő mormonok megsegítése politikai kimenetelétől, és visszautasította a segítséget. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 219–222. o.)

A próféta Washingtonba menetelét megelőzően a szentek egy szűnyogoktól ellepett, mocsaras területet vettek az Illinois államban lévő Commerce-ben. Miután lecsapolták a földet, elkezdték Nauvoo városát építeni. Mialatt a szentek Nauvoo-ban éltek, a tizenkét apostolt elküldték, hogy az evangéliumot a Brit-szigeteken tanítsák. Elder Orson Hyde, a tizenkét apostol egyike, azt a különleges küldetést kapta, hogy szentelje fel a Szentföldet a zsidók visszatérésére. Szintén ez idő alatt Joseph Smith bevezette a halottakért való keresztelest és a felruházás szertartását, valamint a Nauvoo templom építését irányította. Joseph megszervezte a Segítőegyletet, kiadta Ábrahám könyvét és lejegyezte a Tanok és szövetségek 132. részét. (Ebben a részben nyilatkozta ki az Úr az örökkévaló házasság alapelveit, és elrendelte, hogy néhány férfinak egynél több felesége legyen. Később az Úr azt parancsolta az egyház férfinak, hogy csak egy feleségük legyen. Az örökkévaló házasságra továbbra is lehetőség nyílik az érdemes szentek számára a templomokban, szerte a világon.)

Megtértek ezrei csatlakoztak az egyházhoz és vándoroltak Nauvoo-ba. Nauvoo népessége és gazdasága egy ideig Chicagóéval vetekedett. A Nauvoo-ban és környékén élő mintegy 15 000 lakossal Hancock megye lett az egyik legnépesebb megye az államban. Ezek voltak a legboldogabb idők a korai egyház történetében. Amint azonban a szentek fellendülésnek indultak és a politikai hatalomban is növekedtek, illinois-i szomszédai félelme, irigysége és rossz érzései egyre növekedtek. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 211–266. o.)

Joseph próféta leveleket írt az Egyesült Államok elnökjelöltjeinek, hogy megkérdezze, mit tennének annak érdekében, hogy segítsenek a szenteknek a Missouriban bekövetkezett veszteségeik helyreállításában. Senki sem ajánlott olyan segítséget, amelyet az egyház szeretett volna, így 1844 januárjában az egyház tagjai elnökjelöltnek javasolták Joseph-et. Kiadott egy szórólapot, és megszervezte, hogy a papságviselők az evangéliumot hirdessék és kampányoljanak neki. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 269–270. o.)

Mint ahogy az jellemző Joseph életére, az egyház ellenségei azzal kínozták a prófétát, hogy hamis vádakot hoztak fel ellene, és átkozódva elfogatóparancsot ígértek. A szentek iránti ellenségeskedés növekedett Illinoi-ban, és a próféta időnként bujkálásra kényszerült. 1844-ben Joseph próféta Nauvoo polgármestereként találkozott a város tanácsával, hogy beszéljenek egy mormonellenes nyomdáról, ami rágalmazta a város polgárait, és féltek, hogy további, a szentek elleni támadásra ösztönzi a csöcseléket. Amikor elrendelték a közhaborítás miatti bezárását, Illinoi kormányzója Joseph prófétát az Illinoi állambeli Carthage-ba rendelte, hogy bíróság elé álljon. A kormányzó megígérte a védelmét, de amint azt a Tanok és szövetségek 135:1–7-ben feljegyezésre került, Joseph prófétát és testvérét, Hyrumot a csöcselék kivégezte Carthage-ban. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 266–285. o.)

Joseph és Hyrum halálának gyásza után sok egyháztag tette fel a kérdést, hogy ki fogja vezetni az egyházat. 1844. augusztus 8-án az egyház nyilvános gyűlést tartott erről a témáról. Sidney Rigdon arról beszélt, hogy neki kellene az egyház új vezetőjének lennie. Brigham Young is beszélt, amikor is az Úr lelki kinyilatkoztatást tett a szenteknek. Sokan az összegyűlték közül látták Brigham Youngot átváltozni úgy, hogy hangjában, viselkedésében és megjelenésében Joseph prófétához hasonlított. A szentek nagy többsége elfogadta Brigham vezetését. Az elkövetkezendő három évben ő vezette az egyházat a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként, mielőtt támogatták és felszentelték volna az egyház elnökévé 1847 decemberében. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 286–296., 334–336. o.)

Brigham Young elnök irányítása alatt az egyház tovább nőtt Nauvoo-ban, a növekvő üldöztetés ellenére is. A hetvenek kvórumai kiszélesedtek, több misszionáriust hívtak el, és 1845 decemberében az egyház tagjai elkezdtek elnyerni felruházásukat a Nauvoo Templomban. Csupán két hónappal később, 1846 februárjában, a szentek elkezdtek elhagyni Nauvoo-t, Iowa felé, útban a Sziklás-hegységhez. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 297–307. o.)

Winter Quarters - Téli szálláshely (1846–1847)

1846 tele és tavasza alatt a szentek átszelték Iowa államát, olyan táborokat alapítva, mint Garden Grove, Mount Pisgah és Council Bluffs. Ezekben a helyeken a szentek első csoportjai kis fakunyhókat építettek, veteményeztek és továbbhaladtak. Az oda érkező szentek későbbi csoportjai használták a megteremtett lehetőségeket, learatták a termést, és továbbhaladtak. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 308–321. o.)

1846 júliusában az Egyesült Államok kormánya 500 mormon önkéntest kért, hogy a Mexikó és Amerika közötti háborúban harcoljanak. Sok egyháztagnak ez nehéz teher volt, mivel éppen akkor üzték ki őket az Egyesült Államok határain túlra. Brigham Young azt tanácsolta a szenteknek, hogy mivel ez elveszi a férfiakat a családjuktól, ez bizonyítja majd a szentek hűségét is, valamint pénzt és ruházatot biztosít a kivonulás segítése érdekében. A mormon hadtest több mint 3300 kilométert (2000 mérföld) menetelt Kaliforniába, amit az Egyesült Államok történetének leghosszabb katonai menetelésének hisznek, de nem kellett a háborúban harcolniuk. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 315–316., 322–326. o.)

1846–1847 telét a szentek azzal töltötték, hogy felkészüljenek a nyugatra vezető útra egy Nebraskában lévő táborban, melyet Winter Quartersnek (Téli szálláshely) neveztek. Szekereket építettek, élelmet gyűjtöttek, lovakat és ökröket vettek. Száznegyvenhárom férfi, három nő és két gyermek alkotta az első csoportot, amit arra hívtak el, hogy derítse fel a Sziklás-hegységbe vezető utat. Ebbe a csoportba szerelők, fuvarosok, vadászok, kovácsok és más hasznos mesterség képviselői tartoztak. Miután három hónapot és 1600 kilométert (1000 mérföld) utaztak a lakatlan területen, Brigham Young pionír csapata 1847. július 24-én érkezett a Sóstó-völgybe. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 329–333. o.)

Utah (1847-től napjainkig)

A pionírok azonnal veteményezésbe és egy város építésébe kezdtek. Csupán három nappal a megérkezésük után Brigham Young kijelölte a templom helyét. A szentek összesen tizenegy csapata, egy Mississippiből érkező egyháztag csoporttal együtt és néhányan a Mormon hadtest katonáiból 1847-ben érkeztek a völgybe, együttvéve 2095 embert alkotva. Fagy, szárazság és termést pusztító tücskök nehezítették a túlélést a Sóstó-völgyben. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 328–329., 333–334., 337–351. o.)

1847 és 1857 között Brigham Young több mint 100 települést alapított a hegyekkel övezett nyugaton. Sokan a Salt Lake Cityből délnyugatra lévő Kalifornia állambeli San Bernardinóig húzó vonalon koncentráltak, hogy a Csendes-óceán felől biztonságos bevándorló települést hozzanak létre. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 361–367. o.)

Szentek gyülekeztek Utah-ba Európából, a Csendes-óceán felől és az Egyesült Államok keleti részéről. 1856-ban Young elnök úgy döntött, hogy lecsökkenti az utazás költségét úgy, hogy néhány bevándorló inkább kézikocsikon húzza a holmiját, mintsem szekereken utazva, vagy azok és a fogatok mellett gyalogolva. A közel 3000 egyénből megszervezett tíz kézikocsis társaság 1856 és 1860 között érkezett meg a Sóstó-völgybe. Legtöbbjük minden különösebb nehézség nélkül tette meg az utat. Mindamellet 1856-ban a Willie és Martin társaságok későn indultak útnak, és a korai havazás nagy veszteségeket eredményezett. Több mint 200 ember halt meg ezekből a társaságokból éhezés, fáradság és a hideg miatt, talán többen, mint bármely más bevándorló csoportban az Egyesült Államok történetében. A szentek 1869-ig folytatták tovább útjukat a síkságon át kézikocsival vagy szekerekkel, amikor is elkészült a kontinenst átszelő vasút. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 326–328., 356–361., 388–395. o.)

Az egyház kihívásokkal nézett szembe ez idő alatt az Egyesült Államok keleti részén kiadott újságok rossz hírei és a hitehagyottak miatt. Más ellentétek magukban foglalták az Egyesült Államok katonai hatalomátvételének fenyegetését és a durva körülmények között megalapítandó települések általános kihívásait. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 368–391. o.) 1867-ben Brigham Young elnök elhívta Eliza R. Snow-t, hogy újra megalapítsa a Segítőegyletet. Ez az év volt a vasárnapi iskolai programnak, a Proféták Iskolája újrászervezésének, továbbá a Salt Lake Cityben található Templom téren lévő Tabernákulum befejezésének az éve. A Fiala Nők program előfutárát 1869-ben alapították meg, ezt követte a Fiala Férfiak program elődje 1875-ben. Az Elemit 1878-ban szervezték meg. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 392–415. o.)

A St. George, Utah Templomot 1877-ben szentelték fel; ez volt az első nyugaton. A szentek már 1855-től részesülhettek a felruházásukban az Endowment House-ban Salt Lake Cityben, a halottakért végzett első felruházást azonban St. George-ban végezték. Az ezt követő években, Logan, Utah (1884); Manti, Utah (1888); és Salt Lake City (1893) városában fejeztek be templomot. Az egyház ez időszakban megalapította a Utah Genealógiai Társaságot és a halottakért végzett munka fellendült. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 415–417., 435–437., 444–450. o.)

1877. augusztus 29-én Brigham Young elnök meghalt, miután több mint harmincegy évig szolgált az egyház vezetőjeként, tovább, mint bármelyik más próféta ebben a sáfárságban (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 419–421. o.). John Taylor támogatást kapott az egyház következő elnökeként, és az 1887-ben bekövetkezett haláláig szolgált. Az egyház ezen évtizedét nagy üldöztetés jellemezte. Részen a többnejuségre összpontosító mormonellenes médiakampány által felbujtva az Egyesült Államok Kongresszusa törvények sorozatát rendelte el, hogy a többnejuséget törvénytelené nyilvánítsák. Több mint 1000 szentet, leginkább férfiakat, de néhány nőt is bebörtönöztek, és sokan mások, beleértve egyházi vezetőket, bujkálásra kényszerültek. 1889-ben Wilford Woodruffot az egyház negyedik elnökéként támogatták. Egy évvel később, 1890-ben az Úr visszavonta a többnejuség gyakorlását. (Lásd Hivatalos Nyilatkozat – 1; *Church History in the Fulness of Times*, 422–442. o.)

Világszerte terjedő egyház (1890-es évektől napjainkig)

Az 1890-es évektől kezdődően az egyházi vezetők arra biztatták a szenteket, hogy maradjanak szülőföldjükön és építsék az egyházat. Ezt az utasítást 1906-ban megerősítették, amikor is Joseph F. Smith elnök lett az első olyan próféta, aki meglátogatta Európát. Az egyház kolóniákat hozott létre 1885-ben Mexikóban és 1887-ben Kanadában. 1901-ben Heber J. Grant megnyitotta Japánt a misszionáriusi munka számára. 1920-ban elder David O. McKay, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, világszerte utazásra indult, hogy jobban megértse az egyháztagok helyzetét. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 422., 460–462., 489–491., 499–502. o.)

Az 1900-as évek elején a szentek fokozott türelmet nyertek az Egyesült Államoktól. Joseph F. Smith (1901–1918) idejében az egyház újult erővel hangsúlyozta az oktatást. Smith elnök mutatta az utat, és másokkal együtt, mint elder James E. Talmage és John A. Widtsoe olyan műveket adott ki, ami segítette a szenteknek, hogy jobban megértsék a királyság tanait. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 486–494. o.) Ez a kihangsúlyozás az első kötetlen időtartamú szemináriumi program megalapításához vezetett a Salt Lake City környékén lévő Granite High School mellett 1912-ben. Az első vallási intézményt 1926-ban az Idaho állambeli Moscow-ban hívták össze. A kora reggeli szemináriumi program 1950-ben vette kezdetét, az otthon tanuló szeminárium pedig 1966-ban. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 495–508., 550., 557–561. o.)

Az egyház 1947-ben érte el az egy milliós tagságot, míg George Albert Smith volt az elnök. David O. McKay elnök szolgálata idején (1951–1970) az első alkalommal építettek templomokat az Egyesült Államok és Kanada területén kívül. 1975-ben Spencer W. Kimball elnök (1973–1985) az egyház harmadik irányító kvórumaként megszervezte a Hetvenek Első Kvórumát, hogy a terjeszkedő egyház szükségleteinek eleget tegyenek. 1976-ban két kinyilatkoztatást (később T&S 137 és 138) támogatott az egyház, majd hozzáadták az Igazgyöngyhöz. 1978-ban Kimball elnök kinyilatkoztatást kapott, hogy minden érdemes férfi egyháztag megkaphatja a papságot fajra vagy bőrszínre való tekintet nélkül (lásd Hivatalos nyilatkozat – 2).

1979-ben az egyház megjelentette a Biblia új angol kiadását új, hasznos tanulmányi segédletekkel. Két évvel később az egyház megjelentetett egy új, angol nyelvű hármasszentíráskötetet, hasonló segédeszközökkel. Ekkor a 137. és 138. részeket áttették az Igazgyöngyből a Tanok és Szövetségekbe. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 493., 588–589. o.) A hasonló kiadások más nyelveken is megjelentek. Amikor Kimball elnök 1985-ben meghalt, a Mormon könyvét már több mint hetven nyelvre fordították le. 1989-ben, amikor Ezra Taft Benson volt a próféta, az egyháztagság száma elérte a hét milliót. Megszervezték a Hetvenek Második Kvórumát, hogy lépést tudjanak tartani a növekedéssel. (Lásd *Conference Report*, 1989. ápr., 22. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 17. o.) Gordon B. Hinckley elnök (1995–) szolgálata alatt az egyház több pozitív figyelmet kapott a médiától, mint bármikor máskor a történelmében. 1997-ben Hinckley elnök bejelentette, hogy számos kisméretű templomot fognak építeni szerte a világon (lásd *Conference Report*, 1997. okt., 68–69. o.; vagy *Ensign*, 1997. nov., 49–50. o.).

A visszaállítás üzenete az, hogy az Úr Joseph Smith prófétán keresztül visszaadta a földre a papságát és az egyházát. Ez a papsági hatalom prófétáról próféta szálra szállt és még ma is a földön van. Az egyház tovább fog növekedni, amíg az evangélium „minden kontinensre behatol, minden éghajlatra ellátogat, minden országon végigsöpör, és minden fülben elhangzik, míg Isten céljai megvalósulnak, és a Nagy Jehova azt mondja, a munka elvégeztetett” (*History of the Church*, 4:540).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Tanok és szövetségek részeinek tanulmányozása történelmi környezetükben segítenek a jobb megértésben.
- Az egyház múltjának megértése segíthet nekünk felkészülni az irányra, amit az egyház a jövőben vesz.
- Ha megtaláljuk helyünket a történelemben, az segít nekünk, hogy betöltsük Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjaiként kapott feladatainkat.

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, v–13. o.
- *The Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 1–2. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A Tanok és szövetségek és az egyház története videó
2. bemutató: „A nagy aposztázia” (16:46), és 3. bemutató: „Az egyház történetének áttekintése” (10:30) is felhasználható az egyház történetének áttekintése tanítására (lásd *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauz*t további tanítási javaslatokért).

Az egyház történetének áttekintése. Az egyház múltjának megértése segíthet nekünk felkészülni az irányra, amit az egyház a jövőben vesz. (25–30 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy eltévedtetek egy nagy, sűrű erdőben és nem láttok tíz méternél messzebbre! Képzeljétek el, hogy 1000 métert haladhattok valamelyik irányba, hogy megtaláljátok az utad! Ezt csak egyszer tehetitek meg, és ezután vissza kell térnetek az eredeti helyedre. Melyik irányba indulnátok el? Miért? Ha senkinek nincs javaslata, mutass rá, hogy milyen előnyei vannak annak, ha az 1000 métert egyenesen felfelé teszik meg! Beszéljétek meg a „teljes kép” szemlélésének fontosságát! Mondd el a tanulóknak, hogy ma az egyház történetének teljes képét fogják látni!

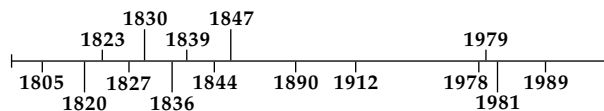
Vedd fontolóra a következő dolgozat használatát: írd fel a táblára (vagy írasd fel a tanulókkal egy papírra) a korai egyház történetének öt legjelentősebb színhelyét: New York, Ohio, Missouri, Illinois és Utah! Olyan kérdéseket tegyél fel, melyek a leckédben megbeszélésre kerülő eseményekhez kapcsolódnak, mint például:

- Hol kapta Joseph Smith az első látomást?
- Hol épült fel az első templom?
- Hol és mikor szervezték meg az egyházat?

Ha úgy gondolsz, foglald bele saját területek történetét az egyház történetének „hatodik” területeként, és tegyél fel olyan kérdéseket, melyek a lakóhelyeteken az egyház történetére vonatkoznak!

A tanulók tartsák maguknál a kérdéssort, és mondd el nekik, hogy megváltoztathatják válaszaikat, míg te a mai leckét tanítod! Nézd át az egyház történetének bevezetés részében (16–20. o.) adott anyagokat bármilyen más részlettel, melyeket bele szeretnél venni a lakóhelyetek egyháztörténetéről.

Készíthetsz egy plakátot is, hogy segíts a tanulóknak az anyag rendezésében. Rajzolj időszalagot egy plakátra, melyen az egyháztörténet bevezetése eseményeinek fő dátumai vannak, hasonlóan az itt bemutatotthoz! (Az időszalagot ki is oszthatod a tanulóknak.)

Nézzétek át az egyház történetének bevezetésében adott anyagokat, a tanulók pedig egészítsék ki az időszalagon jelzett dátumokat a hozzájuk tartozó eseményekkel. Tartsd meg a plakátot (vagy mondd meg a tanulóknak, hogy tartsák meg a kiadott anyagot), és hivatkozz rá a tanév során, hogy emlékeztesse a tanulókat arra, az események és kinyilatkoztatások miképpen illeszkednek a „teljes képbe”!

Sok olyan helyszín, amiről ebben a leckében tanulnak, ismeretlen lesz a tanulók előtt. Használd a hármasszentírási kombináció hátulján található térképeket, hogy segíts a tanulóknak elhelyezni és megismerni ezeket!

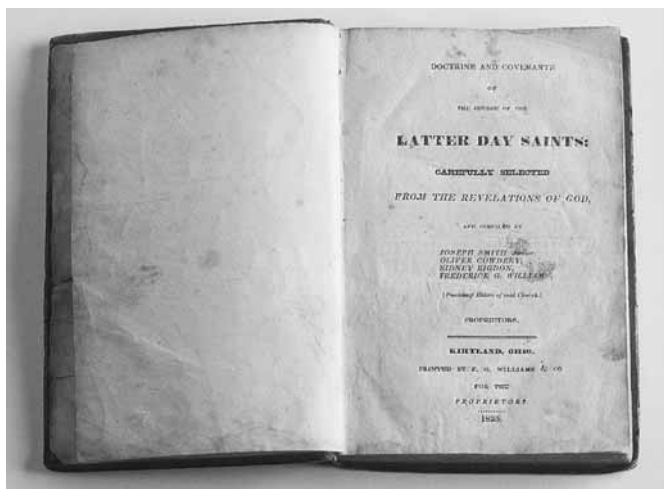
Segíts a tanulóknak annak megértésében, hogy egy ehhez hasonló áttekintés segítséget nyújthat a Tanok és szövetségek összefüggéseikhez! Oszd meg az egyház története bevezetésének utolsó bekezdését! Mondd el, hogy az egyház múltjának megértése segíthet nekünk felkészülni az irányra, amit az egyház a jövőben vesz. Abban is segíthet nekünk, hogy megértsük szerepünket az egyházban, és azt, hogy miként illünk bele.

A Tanok és szövetségek címlapja

Bevezetés

„Amint a cím is sugallja [*Tanok és szövetségek*], ... ez a szentírás tanokat és szövetségeket tartalmaz. A »tan« azt jelenti, hogy »tanítás«, »utasítás«. Különösen arra mutat rá, mi az, amit igazságként tanítanak nekünk, hogy mi higgyük benne, mely különbözik az utasítástól, ami által a szabályok ... adtak. A »tan« a hitre utal; az [»utasítás«] pedig a cselekvésre.

A Tanok és szövetségekben az Urunk arról tanít minket, mit higgyünk az Istenségről, az egyházzal, a papságról, a millenniumról, a feltámadásról, az ember halál utáni örökkévaló dicsőséges állapotáról vagy annak ellentétéről, és sok más olyan témáról, melyekről szükséges igaz információkat kapni.

A »szövetség« szó olyan kifejezés, amely által Isten egy közötté és az Ő népe között megkötött egyezsége utal. ...

... Ennek a szövetségnek a jellemzői Isten szavának eme értékes kötetében tárolnak fel. Megmutatja, milyen kötelezettségeket veszünk magunkra a keresztelekor, és milyen áldásokat kapunk; milyen szövetségeket újítunk meg az úrvacsora vételekor és milyen ígérek kísérik ezt a szertartást. Egy szóval azt tanítja nekünk, hogyan imádjuk Istent Szellemben és igazságban, és feltárja előttünk az utat, ami visszavezet Isten jelenlétébe” (Hyrum M. Smith és Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, átdolg. kiad. (1972), xiii–xv. o.).

Joseph Smith próféta azt tanította, hogy a Tanok és szövetségek „az egyház alapköve ezekben az utolsó időkben, mely a világ javára is szolgál, bizonyítván, hogy Üdvözítőnk királysága titkainak kulcsa ismét az emberekre bízott; ... ezért a konferencia megszavazta, hogy a kinyilatkoztatások olyanok értékelendők, melyek az egyháznak az egész föld javainál értékesebbek” (*History of the Church*, 1:235; lásd még T&Sz 70. rész fejlécét).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Tanok és szövetségek olyan Istentől való kinyilatkoztatásokat, parancsolatokat, tanokat és szövetségeket tartalmaz, melyek szükségesek Jézus Krisztus visszaállított egyházának.

Javaslatok a tanításhoz

A Tanok és szövetségek címlapja. A Tanok és szövetségek olyan Istentől való kinyilatkoztatásokat, parancsolatokat, tanokat és szövetségeket tartalmaz, melyek szükségesek Jézus Krisztus visszaállított egyházának. (10–15 perc)

Hozz számos könyvet az osztályba, amikről úgy gondolsz, hogy ismeretlenek a tanulóid előtt! Kérd meg őket, olvassák el mindegyik könyv címét, és mondják el, szerintük miről szól! Írd fel táblára: *Tanok és szövetségek*, és kérdezd meg:

- Mit árul el nektek a könyvről ez a cím?
- Mik azok a tanok?
- Mik azok a szövetségek?

Segíts a tanulóknak a *tan* és a *szövetség* szó meghatározásában, felhasználva a fenti bevezetőben adott információkat! Olvassák el a Tanok és szövetségek címlapját, és kérdezd meg: Ki kapta az ebben a szentírásban található kinyilatkoztatásokat? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1. részének fejlécét, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- A tanokon és szövetségeken kívül mi más található még ebben a könyvben? (Parancsolatok.)
- Miért lenne fontos számotokra, hogy megértsétek az igaz tanokat?
- Milyen értékkel bírnak életünkben a szövetségek?
- Hogyan lehet áldás számotokra Isten parancsolatainak megértése?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Magyarázó bevezetés a Tanok és szövetségekhez rész nyolcadik bekezdését! Írjanak fel a táblára néhány olyan tant, szövetséget és parancsolatot a Tanok és szövetségekből, amiket ez a bekezdés felsorol!

Ha az idő engedi, válassz ki néhány részt a Tanok és szövetségekből (például, 20., 38., 82. és 131. rész)! A tanulók nézzék át ezeket a részeket, példákat keresve a tanokra, szövetségekre vagy parancsolatokra! Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg néhány példát, amit találnak!

Magyarázó bevezetés a Tanok és szövetségekhez

Bevezetés

A Magyarázó bevezetés a Tanok és szövetségekhez azért íródott, hogy segítsen az olvasónak megérteni, mit tartalmaz a Tanok és szövetségek, mi a célja és hogyan keletkezett. Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke volt, így írt: „Röviddel az egyház megszervezése után az egyháztagok nagyon vágytak arra, hogy másolatokat kapjanak azokból a kinyilatkoztatásokból, amikkel addig rendelkeztek. 1830 nyarán a próféta, isteni parancsolatra, megkezdte a kinyilatkoztatások sokszorosítását és előkészítését, kétség nélkül azzal a megfontolással, hogy kiadják azokat” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 köt. [1954–1956], 3:192). 1831. november 1-jén egy, az Ohio állambeli Hiramban tartott konferencián, az egyházi vezetők elhatározták, hogy összegyűjtik és kiadják Joseph Smith próféta kinyilatkoztatásainak nagy részét. Ezeknek a kinyilatkoztatásoknak a kiadásával az egyház képes volt arra, hogy a pontos kópiákat szélesebb körben bocsássa rendelkezésre. Az Úr jóváhagyta ezt a tervet és kinyilatkoztatást adott a prófétának, amit a könyv elejére helyeztek (lásd T&Sz 1. részének fejléce; lásd még T&Sz 1:6).

Az összegyűjtött kinyilatkoztatások első kiadását, ami akkor A parancsolatok könyve címen vált ismertté, 1833-ban nyomtatták ki Missouri államban. A csöcselék elpusztította a nyomdát, mielőtt a munkát elvégezhetnék volna, és csupán egy kevés vágatlan, bekötetlen oldal élte túl a támadást (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 133–134. o.). 1835-ben az egyház új kiadást nyomtatott ki további kinyilatkoztatásokkal, Tanok és szövetségek címmel. Ez a kiadás 103 részt és a „Leckék a hitről” című, tanok megbeszéléséről szóló sorozatot foglalta magába. Azóta az egyház elnökei még több kinyilatkoztatást kaptak, és ezek közül sokat hozzáadtak a Tanok és szövetségekhez.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Tanok és szövetségek biznyság arról, hogy Isten továbbra is beszél az emberekhez, és az egyházát élő próféták által vezeti.

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 119–120., 159–160. o.*
- *The Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 1–2. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek magyarázó bevezetés. A Tanok és szövetségek biznyság arról, hogy Isten továbbra is beszél az emberekhez, és az egyházát élő próféták által vezeti. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan valaki hangjára, akit szeretnek hallgatni, vagy játszd le olyan valaki hangfelvételt, amit tanulóid többsége felismer! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mennyire könnyű felismerni ezt a hangot? Miért?
- Mit szerettek ebben a hangban?
- Milyen szavakkal tudnátok leírni a hangot?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Magyarázó bevezetés a Tanok és szövetségekhez rész első három bekezdését! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Kinek a hangjára kell figyelniünk a Tanok és szövetségek alapján?
- Hogyan hallhatjuk az Üdvözítő hangját? (A kinyilatkoztatásai által; lásd T&Sz 18:34–36.)
- Milyen szavakat használ a Magyarázó bevezetés az Ő hangjának leírására? („Gyengéd, de határozott.”)
- Mit tanít ez nekünk az Üdvözítőről?
- E bekezdések alapján, mi okból döntött úgy az Üdvözítő, hogy szól hozzánk ezekben ez utolsó napokban?
- A második bekezdés alapján ki által szól hozzánk az Üdvözítő?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1:37–38-at! Mit tanítanak nekünk ezek a versek az Üdvözítő hangjáról?

Oszd meg egy olyan élményedet, amikor megértetted és követted az Úr hangját! Ösztönözd a tanulókat, hogy hallgassák és kövessék az Úr hangját, miközben ebben az évben a Tanok és szövetségeket tanulmányozzák! Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„A Mormon könyve Krisztushoz vezeti az embereket. A Tanok és szövetségek Krisztus királyságába vezeti az embereket. . . .

A Mormon könyve vallásunk »záróköve«, a Tanok és szövetségek pedig a csúcskő, a folytatódó utolsó napi kinyilatkoztatásokkal” (Conference Report, 1987. ápr., 105. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 83. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a tizenkét apostol biznyságtételét a Magyarázó bevezetésben! Oszd meg te is a biznyságot e szentírás igazságáról!

A tartalom kronológiai rendje

Bevezetés

A Tanok és szövetségek sok különféle információt tartalmaz. Kinyilatkoztatásokat ölel fel az egyház szervezetéről (lásd T&Sz 20; 42) csakúgy, mint egyéneknek szóló utasításokat (lásd T&Sz 4; 14–16). A különböző részek magukban foglalják a világnak szóló figyelmeztetést (lásd T&Sz 1), látomásokat (lásd T&Sz 76; 110), próféciákat (lásd T&Sz 87; 121), leveleket (lásd T&Sz 127–128), imákat (lásd T&Sz 65;109), szentírásbeli kérdésekre adott válaszokat (lásd T&Sz 77; 113), hitről szóló hitelvi kijelentéseket (lásd T&Sz 134; Hivatalos nyilatkozat – 1), és gyűlések jegyzőkönyveit (lásd T&Sz 102). Továbbá három olyan kinyilatkoztatást, melyeket az egyház elnökségében Joseph Smith után következő próféták kaptak (lásd T&Sz 135–136; 138). A tartalom kronológiai rendje megmutatja, hol és mikor kapták a Tanok és szövetségek egyes részeit.

Elder John A. Widtsoe, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, elmondta:

„Az első dolog, amire emlékezni kell az, hogy a Tanok és szövetségek könyvében található kinyilatkoztatások kérdésekre adott válaszok. Ha ezt észben tartjuk, az segíthet a jobb megértésben. . . .

. . . Az egyház történetében lesz olyan, hogy a próféta azt mondja: »Én megkérdeztem az Urat«. Ezt pedig kinyilatkoztatás követi. Mindegyikben a kérdésre adott válasz az, ami a kinyilatkoztatás nagy hangsúllyal bíró része. . . . Ez megmagyarázza a Tanok és szövetségek könyvének valamelyest összefüggéstelen jellegét. Mivel minden kinyilatkoztatás válasz egy különleges kérdésre, nem lehet egy bizonyos téma egymásra épülő, kibontakozó fejtegetése. Ha a kérdés ismert, akkor a kinyilatkoztatás e kiegészítő anyaga jobban megértésre talál. . . . Az Elme, amely a kinyilatkoztatást adta, az egész tervet birtokában tartja. Az egyháznak azonban darabonként adatott, akkor, ha kéréssel fordultak Hozzá” (The Message of the Doctrine and Covenants [1969], 4–6. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Tanok és szövetségek egy további bizonyosság Jézus Krisztusról, és tőle származó kinyilatkoztatásokat tartalmaz.

Javaslatok a tanításhoz

A tartalom kronológiai rendje. A Tanok és szövetségek egy további bizonyosság Jézus Krisztusról, és tőle származó kinyilatkoztatásokat tartalmaz. (10–15 perc)

A tanulók lapozzanak A tartalom kronológiai rendje részhez és kérdezd meg:

- A Tanok és szövetségek mely részét tüntették fel először?
- Miért a Tanok és szövetségek 2 az első besorolt rész? (Mert ez egy kronológiai felsorolás.)
- Mikor és hol adatott a Tanok és szövetségek 1?
- Mikor lehet segítségünkre ez a kronológiai rend?

Mondd el a tanulóknak, hogy a Tanok és szövetségekben szereplő kinyilatkoztatások helyszín szerint is csoportosíthatók! Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg az Egyesült Államok térképén azokat az államokat, ahol a Tanok és szövetségekben található kinyilatkoztatások adtak! A tanulók lapozzanak a hármas kombinációjuk hátulján lévő térképekhez, és keressék meg New York, Ohio, Missouri és Illinois államokat! Mondd el, hogy az egyház központja az egyháztörténet különböző időpontjaiban ezeken a helyeken volt.

Oszd meg a fenti bevezetésben szereplő információkat! Tedd bizonyosággod, hogy a kinyilatkoztatás ma is folytatódik, noha lehet, hogy nem kerül a Tanok és szövetségekbe! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak az alapvető műveken kívül más, próféták által adott sugalmazott írásokat! (A válaszok magukban foglalhatják a *Liahonában* található általános konferenciai beszédeket, a *Fiatalság erősségéért* füzetet és az egyházi folyóiratokban található cikkeket.)

Joseph Smith története 1:1–65

Bevezetés

1838-ban Joseph Smith elkezdte saját hivatalos történetének kidolgozását, amit 1842-ben a *Times and Seasons* újságban közöltek, és később a hétkötetes *History of the Church* része lett. A Joseph Smith történetét kivették ebből a könyvből és 1851-ben az Igazgyöngy részeként adták ki. Az Igazgyöngyöt szentírásként az 1880. októberi általános konferencián fogadta el az egyház. (Lásd az Igazgyöngy Bevezetőjét.)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: A leckéidre való felkészülésed előtt imádságosan tanulmányozz minden kiadott szentírásblokkot és gondold át az e fejléc alatt található alapelveket!

- Az ima, az elmélkedés és a szentírások tanulmányozása segít nekünk abban, hogy kinyilatkoztatást kapjunk Istentől (lásd Joseph Smith története 1:11–17; lásd még Jakab 1:5).
- Sátán el akarja pusztítani az emberi lelket és Isten munkáját (lásd Joseph Smith története 1:15–16, 21–25, 60–61; lásd még 2 Nefi 28:19–23; T&Sz 76:25–29; Mózes 4:3).
- Isten, az Atya és Fia, Jézus Krisztus él. Egyéni, megdicsőült és felmagasztosult lények, akiknek minden dolog felett – beleértve Sátánt is – hatalmuk van (lásd Joseph Smith története 1:16–18, lásd még T&Sz 130:22).
- Isten, az Atya és Fia, Jézus Krisztus megjelent Joseph Smith-nek és beszéltek vele (lásd Joseph Smith története 1:14–20, 25).
- Joseph Smith első látomása idején (1820) Jézus Krisztus igaz egyháza nem volt a földön (lásd Joseph Smith története 1:18–20; lásd még 2 Thessalonikabeliek 2:1–3).
- Joseph Smith aranylemezeket kapott egy mennyei hírnöktől, és Isten ajándéka és hatalma által lefordította azokat. Ez a fordítás, a Mormon könyve, Jézus Krisztus evangéliumának teljességét tartalmazza, mint ahogyan azt az amerikai kontinens őslakóinak átadták, és központi szerepet játszik a visszaállításban (lásd Joseph Smith története 1:30–35, 50–52, 62; lásd még T&Sz 20:8–10).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 29–66. o.
- *The Pearl of Great Price Student Manual: Religion* 327, 52–63. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásblokk tanítására készülve válassz a fejléc alatt található ötletek közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Joseph Smith története 1:1–6. Joseph Smith története háttérinformációkkal szolgál Joseph Smith-ről. (20–25 perc)

Mutass a tanulóknak egy naplót vagy családtörténeti könyvet, és ossz meg egy történetet azokból! Kérdezd meg:

- Kik azok, akik közületek naplót vagy személyes történetet vezetnek?
- Miért készítünk feljegyzéseket az életünkről?
- Milyen áldások érhetik azokat, akik naplót vagy családtörténetet vezetnek?

Mondd el, hogy az Igazgyöngy tartalmazza Joseph Smith próféta korai élményeinek egyik legfontosabb beszámolóját. A tanulók olvassák el Joseph Smith története 1:1–2-t, és kérdezd meg:

- Melyik évben kezdődött ez a beszámoló?
- Ezen versek alapján miért írta Joseph Smith ezt a történetet?

Olvassátok el Joseph Smith története 1:3-at és keressetek Joseph Smith születési helyére és családja New Yorkba költözésére vonatkozó információt! Ossz meg néhány történetet életének korai szakaszáról (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 19–26. o.)! Kérdezd meg:

- Milyen bizonyíték van arra, hogy az Úr vezette a Smith családot New Yorkba?
- Milyen példák vannak arra, ahogyan az Úr megvédte a fiatal Joseph-et?

Olvasd el Asael Smith, Joseph Smith nagyapja, következő kijelentését, amint arról a próféta unokatestvére, George A. Smith beszámolt: „Az öreg úriember azt mondta: mindig is tudta, hogy Isten szándékában állt családjának valamely ágát az emberiség javára nevelni” (Richard Lloyd Anderson, *Joseph Smith's New England Heritage* [1971], 112. o.; lásd még *History of the Church*, 2:443).

Olvassátok el Joseph Smith története 1:4-et, és keressétek meg, hány gyerek volt Joseph Smith családjában! Mutasd meg a tanulóknak az „id. Joseph Smith és Lucy Mack Smith gyermekei” plakátot a *Church History in the Fulness of Times*-ből (21. o.)! Emeld ki, hogy míg Joseph Smith a harmadik fiú volt a családban, ő volt az, aki kiválasztott, hogy a *Joseph* nevet kapja! Olvassátok el 2 Nefi 3:14–15-öt és kérdezd meg: Mi fontos Joseph Smith nevében? Olvassátok el Joseph Smith története 1:33-at és kérdezd meg: Ki választotta ki Joseph Smith-t, hogy a visszaállítás munkáját végezze?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 138:53–56-ot és kérdezd meg, mit tanítanak ezek a versek Joseph Smith-ről! Oszd meg Brigham Young elnök következő kijelentését:

„Sokkal azelőtt, hogy a föld alapjait lefektették, az örök-kevalóság tanácsaiban elhatározottak, hogy ő, Joseph Smith lesz az a férfi ennek a világnak az utolsó sáfárságában, aki előhozza az emberek számára Isten szavát, és megkapja Isten Fia papsága hatalmát és kulcsainak teljességét. Az Úr rajta, és az apján, és a nagyapján, és azok elődein tartotta szemét, egészen Ábrahámig visszavezetve, és Ábrahámától az özönvízig, az özönvíztől Énóig, és Énóktól Ádámg. Figyelte azt a családot, és azt a vért, amint forrásától annak az embernek a születéséig áradt” (*Discourses of Brigham Young*, vál. John A. Widtsoe [1941], 108. o.).

Tedd bizonyosságodat arról, hogy az Úr úgy nevelte Joseph Smith-t, hogy a visszaállítás prófétája legyen!

Joseph Smith története 1:5–26 (Szentírás-memoriter, Joseph Smith története

1:15–20). Az Atyaisten és a Fia, Jézus Krisztus megjelent Joseph Smith-nek és beszéltek vele. (35–40 perc)

Hozz az órára egy telefonkönyvet és kérd meg az osztályt, hogy nézzék meg az „Egyházak” címszó alatt található felekezeteket! A tanulók nevezzék meg környéketek néhány egyházát! (Ha olyan helyen éltek, ahol nincs túl sok egyház, megkérheted a tanulókat, hogy soroljanak fel a világban ismert egyházakat vagy vallásokat!) Olvassátok el Joseph Smith története 1:5–7-et, és kérdezd meg:

- Hogyan mutatja az egyházak sora Joseph akkori problémáját?
- Szerintetek miért van olyan sokféle egyház?
- Olvassátok el 1 Nefi 13:24–29-et! Az ebben a jövődőlésben leírtak miként növelik a problémát?
- Miért zavarhat össze olyan valakit a szentírások ilyen megváltoztatása, aki az igazságot keresi?

Kérdezd meg a tanulókat, hogy van-e közöttük olyan, aki valami miatt egy számára nagyon fontos dologban összezavarodott! Kérdezd meg: Hogyan oszlattad el a zavart? Emlékeztess a tanulókat, hogy Joseph Smith sok szemináriumi tanulóval egyidős volt, amikor az első látomásban része volt! Mondd el, míg Joseph látomása szokatlan volt, az események, amelyek ahhoz vezettek, mindannyiunk számára mintaként szolgálnak, hogy Istentől segítséget és választ kapjunk!

A tanulók olvassák el Joseph Smith története 1:8–17-et, és készítsenek két felsorolást: olyan szavakat és kifejezéseket, melyek elmondják, hogyan érzett Joseph, és egy másikat, hogy mit tett. Amikor befejezték, osszák meg, mit találtak! Beszéljétek meg, hogyan segítettek Joseph érzései és cselekedetei felülkerekedni zavarodottságán! Mutass rá, hogy Joseph Smith felismerte a problémát és elgondolkodott azon (lásd 8., 12. v.), kérdéseket tett fel (lásd 10. v.), tanulmányozta a szentírásokat (lásd 11. v.), a készítése szerint cselekedett (lásd 13. v.) és imádkozott (lásd 14. v.)!

Oszd meg a következő megállapítást elder David B. Haighttól, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjától: „A kinyilatkoztatás kívánságunkra és törekvésünkre válaszként érkezik” (*Conference Report*, 1992. ápr., 21. o.; vagy *Ensign*, 1992. máj., 16. o.).

Olvasd fel hangosan az osztálynak a 17–19-es verseket! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mi tett rájuk nagy benyomást ezekben a versekben, és tedd bizonyosságodat az első látomás valódiságáról! Olvassátok el vagy énekeljétek el a „Joseph Smith első imája” (*Himnuszok*) című éneket! Oszd meg Ezra Taft Benson elnök e bizonyosságát, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke volt:

„Ez az üzenet az egyház lényegét és alapját képezi. Ha Joseph Smith látomása az Atyaistenről és Fiáról, Jézus Krisztusról nem igaz, akkor a mormonizmus a hit egy hamis rendszerét képviseli. Ha azonban ez a látomás valódi volt, . . . akkor Jézus Krisztus egyháza újra vissza lett és van állítva a földre” (*Come unto Christ* [1983], 74. o.).

Azon az utasításon felül, hogy Joseph ne csatlakozzon egyik egyházhoz sem, az első látomás válaszokkal szolgált más fontos tantételbeli kérdésekre. Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel néhány olyan igazságot, melyek akkor állítottak vissza a földre, amikor az Atya és a Fiú megjelentek Joseph Smith-nek! (Ötletekért lásd a fenti „Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv” részt [24. o.]!)

A tanulók nézzék át a Joseph Smith története 1:20–24-et és keressék meg, hogyan bántak Joseph-fel, miután megosztotta a látomását! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Kitől eredt a Joseph iránti ellenállás és üldöztetés? (Az ellenségtől; lásd 20. v.)
- Hogyan bánt vele némelyik lelkész?
- Szerintetek ti magatok hogyan cselekednétek, ha mások üldöznének a hitetek miatt, vagy szembeszegülnének normáitokkal?
- Miért lenne bölcs dolog először gondolkodni, azután cselekedni?

Olvassátok el a 25–26-os verseket és kérdezd meg: Mit tanulhatunk ezen versek alapján arról, hogyan viseljük el a másoktól származó ellenségeskedést?

Joseph Smith története 1:27–54. A Mormon könyve Jézus Krisztus evangéliumának teljességét tartalmazza, amint azt az amerikai földrész őslakói megkapták, és központi szerepet tölt be a visszaállításban. (35–40 perc)

A tanulók olvassák el Joseph Smith története 1:3-at és vegyék észre Joseph Smith születésnapját! Hány éves volt 1823. szeptember 21-én? (Három hónap híján tizennyolc éves.) Akkorra mennyi idő telt el az első látomás óta? (Lásd 14. v.) Olvassátok el a 27–29-es verseket és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Joseph elmondása szerint milyen volt az élete ebben a három évben?
- Mit érzett Joseph azzal kapcsolatban, hogy milyen dolgokat tett?
- Mit tett ezen érzések alapján?
- Mit ígért az Úr, ha megbánjuk bűneinket (lásd Móziás 26:30)?

Joseph imáinak eredményeképpen Moróni angyal meglátogatta őt. Mutass meg egy képet, amin Moróni angyal megjelenik Joseph Smith-nek (Evangéliumi művészet képcsomag, 404. számú kép), és kérdezd meg:

- Joseph Smith története mely verseit ábrázolja a kép? (30–46. versek)
- Szerintetek milyen lehetett ilyen látogatásban részesülni?

Mondd el, hogy Moróni a 24 óra alatt ötször jelent meg Joseph Smith-nek! A tanulók olvassák el a 30–43. (első látogatás), 44–45. (második látogatás), 46. (harmadik látogatás), 48–49. (negyedik látogatás) és 51–53. (ötödik látogatás) verseket! Kérdezd meg:

- Milyen hasonlóságok vannak az üzenetben, melyeket Moróni az öt látogatás alkalmával adott át?
- Szerintetek Moróni miért jelent meg olyan sokszor Joseph Smith prófétának?
- Mi volt olyan fontos Moróni üzenetében?

Egy tanuló olvassa fel a Jelenések 14:6-ot és kérdezd meg az osztályt, szerintük János melyik angyalra utalt! Mondd el, hogy ez a vers Morónira és más olyan angyalra utal, akik visszaállították a földre a papsági hatalmat és kulcsokat! Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Ki állította vissza az örökkévaló evangéliumot? Egy vagy sok angyal volt?

Hagyományosan mondható (és igaz!) a válasz: »Moróni, Mormon fia, aki most feltámadt nefita próféta az, aki »Efraim fadarabra írt feljegyzésének kulcsát« birtokolja« (T&Sz 27:5). . . .

. . . Azonban még más angyalok is jönni fognak – Mózes, Éliás, Illés, Gábiel, Rafael és »a többi angyal, . . . ahogy mind jelentik sáfárságaikat, kiváltságait, kulcsait, méltóságukat, dicsőségüket és papi felhatalmazásukat és adnak nekünk egy-egy mondatot, egy-egy előírást, itt egy keveset, ott egy keveset« (T&Sz 128:21).

Tehát Moróni angyal hozta el az üzenetet, vagyis az igét; viszont más angyalok hozták a kulcsokat, a papságot és a hatalmat” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 köt. [1966–1973], 3:528–530).

Tégy biznyságot, hogy Moróni több alkalommal megjelent Joseph Smith-nek a következő négy évben, hogy tanítsa és utasítsa őt! Moróni volt az aranylemezek őrzője (lásd Mormon szavai 1:1–2) és utasításokat adhatott, hogy felkészítse Joseph Smith-t a fordításukra.

Joseph Smith története 1:53–62. Joseph Smith-nek lelkileg felkészültnek kellett lennie, mielőtt megkaphatta volna az aranylemezeket. (15–20 perc)

Mondd el elder David B. Haight következő kijelentését:

„Az ároni papságban eltöltött évek a felkészülés kritikus éve. Az Úr tudta, hogy a fiatal férfiaknak szükségük lesz ezekre az értékes, tizenévesen töltött évekre, hogy felkészüljenek az életre – becses évek ezek, jelentőségteljes, soha el nem feledhető lelki élményekkel” (Conference Report, 1991. okt., 50. o.; vagy *Ensign*, 1991. nov., 36. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy összegezzék elder Haight kijelentését! Kérdezd meg:

- Miért fontos az, hogy lehetőségünk legyen a felkészülésre, mielőtt fontos feladatokat kapnánk az Úrtól?
- Milyen előkészületeket tesztet annak érdekében, hogy segíteni tudjatok az Úr munkájában?

Olvassátok el Joseph Smith története 1:53–54-et, és keressétek meg, Moróni látogatása után mennyi idővel kapta meg Joseph Smith az aranylemezeket? Mondj el néhány történetet a *Church History in the Fulness of Times*-ből, hogy bemutasd, hogyan készítette fel az Úr Joseph Smith-t arra, hogy megkapja az aranylemezeket (lásd 40–44. o.)! A tanulók olvassák el Joseph Smith története 1:55–59-et és készítsenek egy felsorolást azokról az eseményekről, melyek Joseph életének ezen időszakában történtek! Hogyan segíthettek ezek az események Joseph-nek abban, hogy felkészüljön életének missziójára?

Ösztönözd a tanulókat, hogy vezessenek naplót és személyes történetet mintegy feljegyzést arról, hogyan segít nekik az Úr, hogy felkészüljenek életük küldetésére!

Joseph Smith története 1:60–65. Sátán el akarja pusztítani az ember lelkét és Isten munkáját. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy Joseph Smith azt írta, hogy az aranylemezek „hat hüvelyk [kb. 14 cm] széles és nyolc hüvelyk [kb. 19 cm] hosszúak voltak, és nem egészen olyan vastagok, mint egy közönséges bádoglemez. . . . A kötet úgy hat hüvelyk [kb. 14 cm] vastag volt, egy része lepecsételve” (*History of the Church*, 4:537).

Olvassátok el Joseph Smith története 1:60–65-öt! Ossz meg néhány beszámolót, mely leírja az emberek erőfeszítéseit, melyeket azért tettek, hogy elvegyék az aranylemezeket Joseph-től (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 44–47. o.)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek milyen tényezők nehezítették a lemezek védelmét? (A válaszok között lehetnek a mérete, súlya és értéke.)
- Milyen eszközöket használt Sátán arra, hogy megállítsa a Mormon könyve napvilágra kerülését?
- Olvassátok el Ésaías 29:11–12-t! Szerintetek ezek a versek ugyanazt az eseményt írják le, mint amit a Joseph Smith története 1:63–65? Miért?
- Mit tett Joseph Smith annak érdekében, hogy biztosítsa az aranylemezek védelmét, és hogy a fordítási munkáját elvegezhesse?
- Hogyan segíthet nektek Joseph példája abban, hogy ellenálljatok a kísértésnek, és az Úr munkáját végezzétek?

Tanok és szövetségek 1

Bevezetés

A Tanok és szövetségek első részét az Úr nyilatkoztatta ki, és a Parancsolatok könyve előszavának nevezte ki (lásd T&Sz 1:6; lásd még az első rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 3. oldalán). Ezra Taft Benson elnök azt mondta: „A Tanok és szövetségek első része az Úr előszava a könyvhöz. A Tanok és szövetségek az egyetlen könyv a világon, aminek előszavát maga az Úr írta. Ebben az előszóban az Úr kinyilvánítja a világnak, hogy hangja minden emberhez szól (lásd 2. v.), az Úr eljövetele közel van (lásd 12. v.), valamint hogy a Tanok és szövetségekben rejlő igazságok mind beteljesülnek (lásd 37–38. v.)” (Conference Report, 1986. okt., 101. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 79. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Tanok és szövetségekben található kinyilatkoztatások azért adtak, hogy minden embert felkészítsenek az Úr eljövetelére és figyelmeztessék őket az ítéletekre, amiket Isten a gonoszokra küld (lásd T&Sz 1:1–12).
- El kell fogadnunk az apostolok és próféták tanításait, mert amit ők tanítanak, az az Úr szava. Ha nem törődünk a szavaikkal, nem fogunk az Úr népe közé számláltatni (lásd T&Sz 1:4–6, 8–9, 14, 30, 38).
- Az Úr hívta el Joseph Smith-t, hogy próféta legyen. Általa az Úr előhozta a Mormon könyvét és visszaállította Jézus Krisztus egyházát (lásd T&Sz 1:15–23, 29–30).
- Az Úr nem tudja megbocsátani bűneinket anélkül, hogy meg ne bánánk bűneinket és be ne tartanánk parancsolatait (lásd T&Sz 1:31–32).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 119 o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 3–6., 365–368. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története videó* 4. bemutató: „Keressétek az Urat!” (9:17) felhasználható a Tanok és szövetségek első részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauz*).

Tanok és szövetségek 1:1–23, 29–30. Az Úr, tudva az utolsó napokban felbukkanó gonoszságról és szerencsétlenségekről, elhívta Joseph Smith-t és az egyház más tagjait, hogy figyelmeztessék a világot.
(25–30 perc)

Adj minden tanulónak egy-egy kérdést a következőkből! (Ráírhatod őket öntapadós papírra, és amikor a tanulók a terembe jönnek, rájuk ragaszthatod azokat.)

- Ki adta a figyelmeztetést?
- Kit figyelmeztetett?
- Mi volt a figyelmeztetés?
- Miért adatott a figyelmeztetés?
- Mi történe, ha az emberek törődnének a figyelmeztetéssel?
- Mi történe, ha az emberek nem törődnének a figyelmeztetéssel?

Írd fel a következő szavakat a táblára: *autóduda, orvosi előírás, szülői tanács, újtjelző tábla és próféta tanácsa*. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi a közös a táblán szereplő szavakban? (Figyelmeztetésként szolgálnak.)
- Miért adnak figyelmeztetéseket? (Hogy megvédjenek és felkészítsenek minket.)
- Mikor történt olyan, hogy az emberek védelmet találtak, mert hallgattak a figyelmeztetésre?
- Miért mellőzik néha az emberek a figyelmeztetéseket?

Oszd meg a fenti bevezetésben szereplő információkat! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 1:1, 4-et és fordítsanak hangsúlyt a *figyeljétek* és *figyelmeztetés* szavakra! Mondd el, hogy a *figyeljétek* azt jelenti, hogy „gondosan hallgatni, ügyelni”. A Tanok és szövetségek 1 figyelmeztető üzenetként szolgál az utolsó napokban.

Emlékeztess a tanulókat azokra a kérdésekre, amelyeket kiadtál nekik a tanítási javaslatok elejéről! Olvassák el alaposan a Tanok és szövetségek 1-et, miközben válaszokat keresnek kérdéseikre! Írd a kérdéseket fejlécekként a táblára, a tanulók pedig válaszaikat írják a megfelelő fejléc alá! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tanultatok a Tanok és szövetségek 1 tanulmányozása által?
- Miért fontos megérteni ezeket a figyelmeztetéseket?
- Miért fontos törődni velük?
- Mit gondoltok, ezek a figyelmeztetések miért a Tanok és szövetségek előszavaként adtak?
- Hogyan használhatnátok ezeket a tanításokat abban, hogy másoknak segítsétek az iskolákban, egyházközségekben vagy közösségekben?

Használd a Tanok és szövetségek 60:2–3; 88:81-et azért, hogy segíts a tanulóknak észrevenni, azt parancsolták nekik, hogy másokat is „figyelmeztessenek”! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 35:13–16-ot és kérdezd meg: Mit mondanak ezek a versek azoknak, akik úgy érzik, az Úr szolgálként nem a legjobbat nyújtják?

Bizonyosodj meg arról, a tanulók megértik, hogy csakúgy, mint ahogy Joseph Smith figyelmeztető hang lett, a mai proféták, apostolok és más egyházi vezetők is azok! Használd az *A fiatalok erősségéért* füzetet, hogy megbeszéljétek néhány utolsó napi figyelmeztetést a jelenlegi egyházi vezetőinktől! Oszd meg a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos:

„Vannak olyanok, akik kritizálnak, amikor tanács vagy figyelmeztetés megállapítását tesszük közzé. Szeretném, ha tudnátok, hogy könyörgésünket semmilyen önző követelés nem motiválja. Szeretném, ha tudnátok, hogy a figyelmeztetéseink nem lényeg vagy ok nélkül valók. Szeretném, ha tudnátok, a döntés, hogy különböző dolgok miatt szóljak, nem valósulhatna meg megfontoltság, beszélgetés és ima nélkül. Szeretném, ha tudnátok, hogy egyetlen célunk az, hogy mindannyiótoknak segítsünk a problémáitokban, nehézségeitekben, családokban és életetekben” (Conference Report, 1992. okt., 80. o.; vagy *Ensign*, 1992. nov., 59. o.).

 Tanok és szövetségek 1:37–38 (Szentírás-memo-riter). El kell fogadnunk az apostolok tanításait, mert amit ők tanítanak, az ugyanaz, mintha az Úr beszélne. Ha nem törődünk szavaikkal, nem fogunk az Úr népe közé számláltatni. (15–20 perc)

Beszéljétek meg a tanulókkal a következő kérdéseket:

- Amikor az egyik egyházi vezetőnk beszél hozzánk, kinek az üzenete az?
- Miért fontos az egyházi vezetők tanácsait követni még akkor is, ha az nehéz vagy nem értetek vele egyet?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1:14-et és kérdezd meg: Mit tesz ez a vers ahhoz, amit erről az alapelvről eddig megértettünk?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 1:37–38-at és beszéljék meg, mit jelent az „akár én magam, akár szolgálaim által mondtam, mindegy” kifejezés! Ösztönözd a tanulókat, hogy tanulják meg kívülről ezeket a verseket!

Tanok és szövetségek 2

Bevezetés

Amikor 1823 tavaszán Moróni megjelent Joseph Smith-nek, az általa idézett jóvendölések között volt a Malakiás 4:5–6, bár némi eléréssel a Biblia Jakab király-féle fordításától (lásd Joseph Smith története 1:29–33, 36–39). A második rész úgy tartalmazza ezt a próféciát, ahogyan azt Moróni elmondta. 1876-ban került a

Tanok és szövetségekbe Brigham Young elnök irányításával, és ez a legkorábbi kinyilatkoztatás a Tanok és szövetségekben. Malakiás üzenete olyan fontos, hogy mindegyik alapvető műben elismélik (lásd Malakiás 4:5–6; Lukács 1:16–17; 3 Nefi 25:5–6; T&Sz 2; 27:9; 98:16–17; 110:13–16; 128:17–18; Joseph Smith története 1:37–39). További részletekért lásd a 2. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 6. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

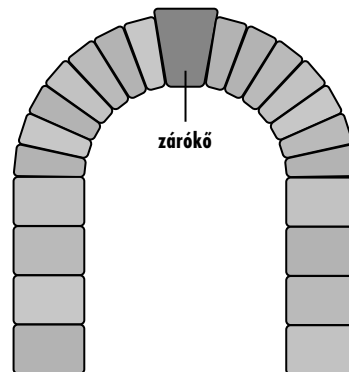
- Az Illés által birtokolt kulcsokat vissza kellett állítani, különben a föld elpusztulna Krisztus eljövetelkor (lásd T&Sz 2; lásd még Malakiás 4:5–6; T,Sz 128:17–18).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 37–39. o.
- *The Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 6–8. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 2:1–3. Az Illés által birtokolt kulcsokat vissza kellett állítani, különben a föld elpusztulna Krisztus eljövetelkor. (25–30 perc)

Rajzolj egy olyan zárókövel ellátott boltívet, amelyet az ábra mutat! Kérdezd meg a tanulókat, szerintük az evangélium mely tantétele hasonlítható a záróköhöz! A beszélgetés után oszd meg a következő kijelentést elder John A. Widtsoe-től, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja:

„Az evangélium kezdete és vége a Tanok és szövetségek második részében van leírva. Ez a csodálatos evangéliumi boltív záróköve; és ha ez a központi kő meggyengülne és kiesne, az egész evangéliumi szerkezet rendezetlen tantételbeli tömbökbe dőlné össze” (ElRay L. Christiansen, Conference Report, 1960. ápr., 48. o.).

Írd fel a táblára az ehhez tartozó táblázatot! Hagyd üresen, a bal oldali oszlop szentírásutalásai kivételével! A tanulók olvassák el és hasonlítsák össze Malakiás 4:5–6-ot a Tanok és szövetségek 2-vel! Töltsék ki a táblázatot és figyeljenek fel a jóvendölés két változata közötti különbségekre!

Malakiás 4:5–6	Ímé, én elküldöm néktek Illyést, a prófétát	mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja.	És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz,	hogya el ne jöjjenek és meg ne verjen e földet átokkal.
T&Sz 2	Íme, én ki fogom nyilatkoztatni nektek a papságot Illés prófétának a keze által,	mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja.	És ő beülteti a gyermekek szívébe az atyáknak tett ígéreteket, és a gyermekek szíve atyáikhoz fordul.	Mert ha nem így lenne, az egész föld teljesen elpusztulna az ő eljövetelekör.

Olvassátok el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Mindkét fordítás helyes; mindkettő kifejezi az Úr szándékát és akaratát; mindkettő helyénvaló, igaz tant tanít. Együtt szemlélve kibővített és átfogó látványt nyújtanak Illés küldetéséről, amit csupán egyiket nézve nem kaphatnánk meg” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 266. o.).

Adj minden tanulónak egyet a következő kérdések közül, és a tanulók keressék a válaszokat a megfelelő utalásokat használva! Amikor befejezték, olvasd fel mindegyik kérdést, a tanulók pedig osszák meg, amit találtak!

- Kicsoda Illés? (Lásd 1 Királyok 17–2 Királyok 2.)
- Mikor fog Illés visszatérni? (Lásd T&Sz 2:1; 110:13–16.)
- Mit állított vissza Illés, amikor eljött? (Lásd T&Sz 2:1; 110:13–16.)
- Mik „az atyáknak tett ígéretet”? (T&Sz 2:2) (Elder Bruce R. McConkie azt írta: „Kik az atyák? Ők Ábrahám, Izsák és Jákób, akiknek az ígéret adatott. Mik az ígéretet? Ezek pedig a következő ígéretet: a családi egység örökkévalóságig való meghosszabbítása; az utódok sokasága, mint homokszemek a földön és csillagok az égbolton; az örök növekedés; az állandó dicsőség, tisztelet, felmagasztosulás és örök élet, mely az ilyesfajta örök létezésből ered” [*Millennial Messiah*, 267. o.]).
- Hogyan ültetik el az ígéreteket a szívünkbe? (Lásd T&Sz 2:2; a T&Sz 2:2 kiegészítője a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 7–8. oldalán.)
- Hogyan lehet az Úr második eljövetele egyaránt „nagy” és „félelmetes”? (Lásd T&Sz 2:1; a T&Sz 2:1 kiegészítője a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 7. oldalán.)
- Miért pusztulna teljesen el a föld, ha Illés nem jött volna el? (Lásd T&Sz 128:17–18.)

Kérdezd meg a tanulókat, milyen hatással van rájuk Illés eljövetele! Tedd bizonyoságot Illés küldetésének fontosságáról!

Tanok és szövetségek 3

Bevezetés

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta:

„»Isten művét, terveit és szándékait sem meghíúsítani, sem megsemmisíteni nem lehet. . . . Gondoljátok meg, gondoljátok meg, hogy nem Isten terve az, ami meghíúsul, hanem az embereké.« (T&Sz 3:1, 3) . . .

Azok, akik hisznek Istenben, nem kell, hogy nehéznek találják ezen kijelentések elfogadását – hogy az Ő gondolatai magasabbak, mint a mi gondolataink, hogy Ő olyan dolgokat ért meg, amiket mi nem, hogy az Ő útjai magasabbak, mint a mi útjaink, és az Ő munkája »az általa meghatározott időben és módon« megy végbe. A gyakorlatban viszont ezek nyilvánvalóan nehéz engedmények egyeseknek ahhoz, hogy megtegyék, és nehéz alapelvek ahhoz, hogy alkalmazzák.

Sok halandó rövidlátóan szemléli Isten hatalmát és helyzetét. Amint azt Járed fivére megfigyelte, még Isten nagy hatalmát is »sokszor semmibe vesz[í] az ember« (Éther 3:5). Igazából sok halandó – még Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza néhány tagja is – olyan rövidlátó, hogy Isten dolgait saját halandó okfejtésük alapján szándékoznak megítélni. Amint azt elder Neal A. Maxwell megjegyezte: »Igen, talán elismerjük mindent átfogó tervét, de kritizáljuk a stílusát, mert Ő a dolgokat saját módján teszi. . . . Jobban szeretnénk, ha a dolgok a saját módszereinkkel mennének végbe, még akkor is, ha a mi módszereink sokkal alacsonyabb rangúak, mint az Övéi« [*A Wonderful Flood of Light* (1990), 67. o.]” (*The Lord’s Way* [1991], 3. o.).

További részletekért lásd a 3. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 9–10. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Isten mindentudó és mindenható. Tervei nem vallanak kudarcot (lásd T&Sz 3:1–3; lásd még Jelenések 19:6; 2 Nefi 9:20; Alma 26:35).
- Ha betartjuk Isten parancsolatait és benne bízunk az emberek véleménye helyett, Sátánnak nem lesz hatalma, hogy elpusztítson bennünket (lásd T&Sz 3:7–8; lásd még T&Sz 5:21–22; 21:6).
- A szent dolgokkal nem szabad könnyelműen bánni (lásd T&Sz 3:5, 12; lásd még T&Sz 63:64).
- Nem kellene olyan dolgokért imádkoznunk, melyek nem helyesek (lásd T&Sz 3:4–7, 13; lásd még Jakab 4:1–3; 2 Nefi 4:35; Alma 29:1–4; Hélamán 10:5–6).
- Amikor bűnt követünk el, szent áldásokat és kiváltságokat veszítünk el (lásd T&Sz 3:9–15).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 47–49.* o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 9–11., 22–24.* o.

Javaslatok a tanításhoz

A *Tanok és szövetségek és az egyház története videó* 5. bemutatató: „Isten műve” (14:15) felhasználható a Tanok és szövetségek 3. és 10. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

Tanok és szövetségek 3. Isten tervei nem vallanak kudarcot. Ha betartjuk az Ő parancsolatait és benne bízunk az emberek véleménye helyett, Sátánnak nem lesz hatalma, hogy elpusztítson bennünket. (20–25 perc)

Megjegyzés: Ez a tanítási javaslat a 10. lecke tanításakor is felhasználható. Mivel a 3. és a 10. lecke ugyanazon eseményekre tér ki, együtt is taníthatod azokat.

Nézd át a fenti, további forrásokban található anyagokat, hogy segíteni tudj a tanulóknak a 3. és 10. rész történelmi háttérének megértésében.

Emelj fel egy Mormon könyvét, és kérdezd meg a tanulóktól, szerintük miért adta nekünk az Úr ezt a könyvet! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 20:8–9-et és kérdezd meg, mit tanítanak ezek a versek arról a célról! (A Mormon könyve az evangélium teljességét tartalmazza.) Joseph Smith kijelentette, „hogy a Mormon könyve a világon a legtökéletesebb könyv, ez vallásunk záróköve, és aki annak tanításai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által” (*History of the Church*, 4:461; lásd még a Mormon könyve Bevezetés részét). Kérdezd meg: Szerintetek miért akarta Sátán ezt a könyvet még azelőtt elpusztítani, hogy kiadták volna?

Olvasd el a Tanok és szövetségek 10:12–19, 29–33-at és keressétek meg, hogyan tervezte el Sátán a Mormon könyve elpusztítását, és beszéljétek ezt meg az osztállyal!

A Tanulók nézzék át: 1 Nefi 9; Mormon szavai 1:1–7; T&Sz 10:38–45! Kérdezd meg: Hogyan tervezte el az Úr több mint 1000 évvel előre, hogy megállítsa Sátán Mormon könyve elpusztítására vonatkozó tervét?

Olvasd el a következő kijelentést elder Neal A. Maxwelltől, aki akkoriban a Hetvenek Elnökségének tagja volt:

„Kevés tantétel, kivéve azokat, melyek Isten létezése valóságának velejárói, alapvetőbb, mint az az igazság, hogy Isten mindentudó. »Ő, milyen szentséges a mi Istenünk! Mert ő mindent tud, és semmi sincs, amit ő ne tudna.« (2 Nefi 9:20) Sajnálatos módon azonban időnként ezt az igazságot azon egyének csak passzívan hagyják jóvá, akik elkerülnek annak felfedezését és azt, hogy megértsék annak jelentőségét. Később az ilyen hívőknek néha nehézségük támad e lényegi tantétel életükbe foglalásával – ami olyan erőteljes tantételekhez csatlakozik, mint az, hogy Isten mindent

előre tud, előre elrendel és előre kijelöl. A mindent és mindenkit szerető Isten, aki egyéniségünket alakítja a növekedésben és az élmények szentesítésében – és utána azokon keresztül lát minket –, nem tehetné ezt meg, ha nem lenne mindentudó” (*All These Things Shall Give Thee Experience* [1979], 6. o.).

Mondd el, hogy Joseph Smith sok értékes leckét tanult a 116 oldal elvesztését illető tapasztalatából! Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik csoport olvassa el a Tanok és szövetségek 3:1–10-es, a másik csoport pedig a 11–20-as verseket! Mindkét csoport keressen olyan verseket, melyek azokat az alapelveket mutatják, amiket Joseph Smith ebből az élményből tanult meg, és javasold, hogy húzzák alá azokat! Beszéljétek meg, mit találtak és írd is fel a táblára! Ha úgy gondold, használd fel a következő ötleteket és kérdéseket a beszélgetés segítése érdekében!

1. *Isten munkáját nem lehet meghíúsítani vagy megállítani (lásd T&Sz 3:1, 3).*
 - Szerintetek miért nem lehet Isten munkáját meghíúsítani vagy megállítani?
 - Mit tanít a szentírás Istenről, ami segít nekünk megérteni, hogyan készülünk fel jövőbeli eseményekre?
 - Hogyan segít nektek Istenben bízni annak tudása, hogy az Ő munkáját nem lehet megállítani?
2. *Soha nem szabad Isten kinyilatkoztatásait figyelmen kívül hagynunk (lásd T&Sz 3:4–7).*
 - Hányszor imádkozott Joseph Smith próféta az engedélyért, hogy Martin Harris elvihesse a lemezeket? (Háromszor; lásd *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 9. o.*)
 - Szerintetek miért nem fogadta el a próféta az Úr első válaszát?
 - Manapság hogyan veszik az emberek „semmibe Isten tanácsát” (7. v.)? Szerintetek miért tesznek így?
3. *Istenben kellene bízunk, és az embereké helyett az Ő tanácsát kellene elfogadnunk (lásd T&Sz 3:6–8).*
 - Hogyan akadályozta meg a prófétát Isten iránti feladatának elvégzésében az, hogy Martin Harris miatt aggódott?
 - Martin Harris sokkal idősebb volt, mint a próféta, és sokat tett a fordítás munkájának érdekében. Hogyan kellene viselkedni, ha egy általatok tisztelt személy megkérne, hogy tegyetek valamit, ami ellenkezik Isten akaratával?
4. *Óvatosnak kell lennünk azokkal a szent igazságokkal kapcsolatban, amiket eddig ránk bízta (T&Sz 3:5, 12).*
 - Mivel bízott meg Joseph Smith?
 - Melyek azok a szent igazságok és tulajdonok, amiket ránk bízta és amelyekre gondosan ügyelnünk kell?
5. *Mindannyiunknak óvatosnak kell lennie, különben áldozatul eshetünk Sátán kísértéseinek (T&Sz 3:4, 9).*
 - Hogyan lehetséges az, hogy egy olyan nagyszerű ember, mint a próféta, mást tesz, mint amit az Úr parancsolt?

- Hogyan érnek minket hasonló kísértések?
- Hogyan tehetünk szert olyan erőre és hatalomra, ami által legyőzhetjük a gonosz kísértéseit?
- Mit tanít nekünk Isten kegyelméről a Tanok és szövetségek 3:9–10?

6. *A bűnnek mindig vannak következményei (lásd T&Sz 3:14).*

- Milyen következményekkel nézett szembe Joseph Smith az elveszett kézirat miatt?
- Milyen következményekkel kell szembenéznünk, amikor bűnt követünk el?
- Ezek a következmények rögtön a bűn elkövetése után jelennek meg?

Mondd el, hogy ez a tapasztalat sok igazságot tanított a fiatal profétának, beleértve annak fontosságát, hogy bízzuk magunkat az Úrra, és ne féljünk az emberektől! Joseph Smith azt mondta, hogy a következő szabályt alkalmazta az életében: „*Ha az Úr parancsolt valamit, tedd meg*” (*History of the Church*, 2:170).

Tanok és szövetségek 4

Bevezetés

Joseph Fielding Smith elnök megállapította:

„[A Tanok és szövetségek 4] nagyon rövid, csupán hét vers, de elegendő tanácsot és utasítást tartalmaz egy élethosszig tartó tanulmányozáshoz. Még senki sem sajátította el elég alaposan. Ez nem Joseph Smith személyének adott kinyilatkoztatás, hanem mindazok javára van, akik Isten szolgálatába kívánnak állni. Ez az egyház minden tagjának szóló kinyilatkoztatás, különösen mindazoknak, akik a papságot viselik. Valószínűleg nincs más olyan kinyilatkoztatás minden szentírásunkat figyelembe véve, amely nagyszerűbb utasításokat foglalna magában az egyház tagjainak Isten szolgálatára vonatkozó képességeit tekintve, úgy összefoglalva, mint ez a kinyilatkoztatás. Olyan tág, olyan magas és olyan mély, mint az örökkévalóság. Nincs olyan elder az egyházban, aki feljogosult lenne az egyházban tanítani vagy az üdvözülés üzenetét hirdetni mindaddig, amíg magába nem szívta, legalább részben ezt a menny küldte utasítást” (*Church History and Modern Revelation*, 2 kötet. [1953], 1:35).

További részletekért ezzel a kinyilatkoztatással kapcsolatosan lásd a 4. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 11. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr beszél nekünk azokról a szükséges képességekről, amelyek az Ő királyságában történő igazlelkű szolgálathoz szükségesek (lásd T&Sz 4).

- Azok, akik azért munkálkodnak, hogy másokat vezessenek a királyságba, magukat is megmentik (lásd T&Sz 4:2, 4; lásd még Ezékiel 3:17–21; Jákób 1:19).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 74., 82., 125. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 11–12. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és Szövetségek 4. Az Úr megígéri, hogy mindazoknak, akik vágnak rá, megadja azokat a képességeket, amelyek az Ő királyságában történő igazlelkű szolgálathoz szükségesek. (15–20 perc)

Hozz az osztályba egy bőröndöt, amibe fehér inget, nyakkendőt, szentírásokat és más olyan dolgot teszel, amire egy misszionáriusnak szüksége lehet! Mutasd meg a tanulóknak a bőröndöt és kérd meg őket, hogy képzeljék el, ez egy olyan misszionáriusé, aki készen áll a szolgálatra! Kérdezd meg: Szerintetek mi van a bőröndben? Nyisd ki a bőröndöt és mutasd meg az osztálynak a tartalmát!

Mondd el, vannak még dolgok, amire egy misszionáriusnak szüksége van, de nem feltétlenül fér bele egy bőröndbe! Nézzenek e dolgok után a Tanok és szövetségek 4-ben! (A 4. részben megnevezett képességeket felírhatod külön papírdarabokra, és kiveheted azokat a bőröndből, amikor a tanulók rátaláltak a szentírásban.) Beszéljete meg minden egyes képességet! Ha szeretnétek, más szentírást is keressetek, mely ezekhez a képességekhez kapcsolódik! Illetve kérd meg a tanulókat, mondják el, hogyan mutatkoztak meg előttük ezek a képességek az egyházi vezetők életében!

Kérd meg a tanulókat, hogy használják a hármas kombinációban található tárgymutatót, hogy olyan szentírásokat találjanak, melyen Isten munkáját jellemzik (például Mózes 1:39)! Sorolják fel, hogyan lehetünk mi elhívva Isten szolgálatára (úgy, mint tanítók kvórumának elnöke, elemis tanító, anya vagy apa, misszionárius stb.)! Olvassátok el a 4. részt és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- A 2. és 4. vers alapján mi jó származik abból, ha Istent szolgáljuk és segítünk munkáját végezni?
- Hogyan kellene szolgáljunk (lásd 2. v.)?
- Az Úr szerint milyen képességekkel kellene rendelkezniük, hogy a legjobban szolgálhassuk Őt?
- Hogyan fejleszthetjük ki ezeket a képességeket (lásd 7. v.)?

Bár ebben a részben gyakran van szó a misszionáriusi munkáról, vedd fontolóra a következő kijelentést Harold B. Lee elnöktől: „Az Úr általatok és általam elvégzett legfontosabb munkája saját otthonaink falain belül lesz” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee*). Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan tudják a 4. rész alapelveit életük minden területén használni!

Tanok és szövetségek 4. Az Úr elmondja, mi szükséges ahhoz, hogy az Ő munkáját végezzük. (10–15 perc)

Minden szeminárium tanuló javára válik majd valamikor, hogy kívülről tudja a 4. részt. Sokuknak kell majd ezt megtennie a teljes idejű misszióban. Talán most van itt az ideje, hogy elkezdjék! Írd fel a táblára a teljes kinyilatkoztatást! A tanulók mondják el újra és újra! Véletlenszerűen törölj le pár szót az újbóli ismétlés előtt mindaddig, amíg mindent le nem töröltél! Javasold a tanulóknak, hogy gyakran tanulmányozzák ezt a részt és gondolkodjanak el rajta! A kívülről tanulásra vonatkozó ötletekért lásd a „Szentírás-memoriter” és a „Módszerk a szentírás-memoriterek tanításához” részt a függelékben [288–292. o.]!

Tanok és szövetségek 5

Bevezetés

Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt az elnöke, azt mondta a Tanok és szövetségek 5-ről:

„Miután alázatosan megbánta könnyelműségét, ami miatt az Úr gonoszsággal vádolta, Martin Harris ismét Joseph Smith prófétahoz fordult és azért a kiváltságért könyörgött, hogy a három azon tanú egyike legyen, akiről a Mormon könyvében szó esik. (Lásd T&Sz 3:12; 10:1.) 2 Nefi 27:12–14.) 1828 nyarán történt a kézirat elvesztése, 1829 márciusában pedig az, hogy Martin ismét a prófétának könyörgött azért a nagy kiváltságért, hogy tanú legyen. Az Úr felfigyelt a kérésére, és a Tanok és szövetségek ötödik részeként ismert kinyilatkoztatást adta. . . . Az Úr ezt a csodálatos kinyilatkoztatást egy figyelmeztetéssel kezdi, és kijelenti, hogy Joseph Smith-t tanúnak hívták el, és szövetségre lépett az Úrral, hogy nem mutatja meg a feljegyzést senkinek, azon személyek kivételével, akiket az Úr mond neki. Továbbá felvilágosítást kapott, hogy elnyerte a lemezek lefordításához szükséges ajándékot, és nem mutathat meg más ajándékot addig, amíg ezt a feladatot nem teljesíti, mert nem adatik neki más ajándék, amíg e munka be nem fejeződik, ami után pedig arra lesz elhívva, hogy bizonyosságot tegyen az egész világnak” (*Church History and Modern Revelation*, 1:38–39).

További részletekért ezzel a kinyilatkoztatással kapcsolatosan lásd az 5. rész történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 12. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szent élményeket csak a Szellem irányításával osszuk meg másokkal (lásd T&Sz 5:1–14; lásd még 3 Nefi 14:6; 26:14–18; 28:12–14; T&Sz 6:12; 10:34–37; 63:64).
- Azáltal leszünk megítélve, hogy milyen a hitünk Isten azon tanúi bizonyosságában, akiket a munkájára választ (lásd

T&Sz 5:1–20; lásd még 2 Nefi 33:10–11; Éther 12:38–39; Moróni 10:34; T&Sz 20:13–15).

- Ahhoz, hogy kinyilatkoztatást kapjunk, be kell tartanunk a parancsolatokat (lásd T&Sz 5:21–35; lásd még T&Sz 42:61; 76:5–10; 93:1).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 47–52., 273. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 12–14. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 5:1–14. A szent élményeket csak a Szellem irányításával osszuk meg másokkal. (25–30 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy fiataloknak szóló képzésen vagytok, amikor is egy egyházi vezető úgy érzi, hogy meg akar osztani a csoportotokkal egy szent élményt és bizonyosságot! Arra kér, hogy ne adjátok tovább azt a történetet, hanem tartsátok szentnek. Később meghallod, amint egy barátod, aki ott volt a gyűlésen, néhány ismerősének meséli a történetet. Beszéljétek meg a tanulókkal, mit tennének ebben a helyzetben, felhasználva néhányat vagy az összes következő kérdést:

- Mi lenne olyan rossz abban, ha elmondanád a barátaidnak, amit hallottál?
- Miért éreznél kísértést arra, hogy valami olyat mondj el valakinek, amit nem kellene?
- Felmentene-e az kötelezettséged alól, ha egy barátodnak titoktartást esküdnél?
- Miért fontos szent dolgokat bizalmasan kezelni?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 5:1–3-at és kérdezd meg:

- Miben hasonlít ez a szituáció a fiatalok gyűléséhez?
- Miért nem mutathatta meg Joseph Smith a lemezeket senkinek, azok kivételével, akiknek az Úr megengedte?
- Miben volt része Joseph prófétának azelőtt, ami megtanította neki, hogy pontosan kell engedelmeskedni az Úrnak?

Olvasátok el a 4–9-es verseket, és tegyél fel néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- Szerintetek miért figyelmeztette az Úr Joseph Smith prófétát arra, hogy abban az időben ne törekedjen más ajándékra, mint ami a fordításhoz szükséges volt? (Lásd 4. v.)
- Szerintetek az Úr miért nem ad meg nekünk minden jó ajándékot egyszerre? (Lásd 4. v.; 2 Nefi 28:30).
- A Tanok és szövetségek 5:5 szerint mit kell tennie a világnak?
- Mit jelent *hallgatni valamire*? (Figyelni és engedelmeskedni.)
- A 6–8-as versek szerint mi a fő probléma ezzel a nemzedékkel?
- Segített volna Joseph prófétának, ha megmutatta volna a világnak a lemezeket és a többi dolgot, amit az Úr rábízott? Miért vagy miért nem? (Lásd 7. v.)

- Hogyan segíthet a fiatal prófétának ennek az ismerete?
- A 9-es vers szerint miért őrizte meg az Úr a lemezeket és még más dolgokat?
- Miért túl szent néhány igazság ahhoz, hogy válogatás nélkül megosszuk a kételkedőkkel és hitetlenekkel? (Lásd 3 Nefi 14:6; T&Sz 63:64.)

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 5:10-et, és tegyé fel néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- Milyen példák vannak Isten ígéjére, amiket Joseph Smith prófétán keresztül adott a mi nemzedékünknek? (A Tanok és szövetségekben lévő kinyilatkoztatások nagy része.)
- Milyen példák vannak olyan ősi kinyilatkoztatásokra, melyek Joseph Smith-en keresztül adtak? (A Mormon könyve, Mózes könyve, Ábrahám könyve, a Biblia Joseph Smith-féle fordítása.)
- Miért olyan fontos, hogy a világban ma is legyenek próféták? (Lásd T&Sz 1:37–38.)

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 5:11–14-et, hogy megtaláljátok, hogyan gondoskodik az Úr olyan tanúkról, akik alátámasztják a Mormon könyvét! Kérdezd meg:

- Miért volt fontos a három tanú a Mormon könyve előhozatalát illetően?
- Milyen hatalommal lennének képesek arra, hogy meglássák a lemezeket és az angyalt?
- Mit érezhetett Martin Harris, amikor felismerte, hogy az Úr választja ki ezeket a tanúkat?

Martin Harris azt az ígéretet kapta, hogy megnézheti a lemezeket, ha megalázkodik és bevallja hibáit Isten előtt (lásd 24., 28. v.). Harris testvérnek még a 116 oldal elvesztésének leckéje után is nehezebbé esett megalázkodnia. Végül is ez sikerült neki, és meglátta az angyalt és a lemezeket. Felteheted a következő kérdéseket:

- Mit tanulhatsz ebből a kinyilatkoztatásból arra vonatkozóan, hogy szent igazságokat bíztak ránk?
- Hogyan érdemelhetitek ki a szent bizalmat?
- Milyen áldásai vannak annak, ha valakire szent igazságokat bíznak?

Tanok és szövetségek 5:1–20. Azáltal leszünk megítélve, hogy milyen a hitünk Isten azon tanúi bizonyosságában, akiket a munkájára választ. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy tudós felfedezi, hogy a lakóterületeken lévő víz szennyezett! Mikroszkóp segítségével a tudós észreveszi, hogy a víz olyan veszélyes baktériumokat tartalmaz, amik a szervezetbe kerülve halált okozhatnak. A tudós az egész közösségben kihirdeti, hogy senki ne igyon vizet. Kérdezd meg:

- Ti innátok a vízből?
- Meg akarnátok nézni a mikroszkópban?
- Figyelmen kívül hagynátok a tanácsot azért, mert ti nem láttátok a halálos baktériumokat?
- Mi lenne a víz megívásának következménye?

Mondd el, hogy a tudós ebben a példában olyan dolog tanúja, amit mások még nem láttak. Olvasátok el a Tanok és szövetségek 5:1–2, 6–20-as verseit és keressétek meg, mit mondott az Úr azokról, akik hisznek tanúinak, valamint azokról, akik nem hisznek nekik.

Kérdezd meg, fontosabb-e tanúnak lenni, mint hinni egy tanúnak. Emeld ki, hogy a példában, ha a tudós iszik a vízből, ugyanolyan beteg lesz, mint bárki más! Kérdezd meg:

- Mi erősíthetné az elszántságot az illetően, hogy ne igyál vizet? (Segíts a tanulóknak abban, hogy meglássák a további tanúk értékét!)
- Kik azok a tanúk az egyházban, akiknek hinnünk kell és akiket követnünk kell? (Lásd T&Sz 23, 25-öt a fontosabb példákért.)

Olvasátok el Éther 12:6-ot az osztállyal, és beszéljétek meg, hogyan nő a hitünk, ha megpróbáltatásokat tapasztalunk!

Tanok és szövetségek 5:21–35. Ahhoz, hogy kinyilatkoztatásokat kapjunk, be kell tartanunk a parancsolatokat. (5–10 perc)

Tarts fel egy villanykörtét és kérdezd meg: Mit kell tennem ahhoz, hogy ez működjön? (Az égőt egy lámpába vagy más készülékbe kell tenni, össze kell kötni a lámpát az áramforrással, és fel kell kapcsolni a kapcsolót.) Mondd el, hogy csakúgy, mint ahogy ez a három lépés hozza működésbe a villanykörtét, a kinyilatkoztatás elnyerésének is vannak előfeltételei!

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 5:21–35-öt, és keressétek meg, mit kért az Úr Joseph Smith-től és Martin Harristól, hogy megtegyenek, és mit ígért nekik! A tanulók megkereshetik a *ha* szokat ezekben a versekben, hogy észrevegyék, hogyan függ az adott személy cselekedeteitől minden áldás és átok! Beszéljétek meg, hogyan vonatkoznak ránk ezek az ígérek! Például, összehasonlíthatjátok Martin Harris arra irányuló vágyát, hogy lássa a lemezeket azzal, hogy miképpen vágyunk mi arra, hogy lelkileg értsünk meg dolgokat –felteheted a következő kérdést: A 24. vers alapján mi szükséges ahhoz, hogy „még nézhess[ük]” és megértsük Isten dolgait? (Lásd még 28. v.)

Ösztönözd a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, hogyan engedelmessé lehetnek a parancsolatoknak még jobban!

Tanok és szövetségek 6

Bevezetés

Mennyei Atyánk azt akarja, hogy az Ő segítségét kérjük. Sőt, azt parancsolta nekünk, hogy szükségleteinkkel és vágyainkkal hozzá forduljunk. Elder Boyd K. Packer, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, azt írta: „Nincs még egy üzenet, ami többször és többféleképpen jelenne meg a szentírásokban, mint a »Kérjétek és megadatik nektek«” (Conference Report, 1991. okt. 26. o.; vagy *Ensign*, 1991. nov. 21. o.). Válaszai leggyakrabban csendesen, egyszertűen érkeznek. Például, amikor Oliver Cowdery

megkérdezte az Urat Joseph Smith munkájának igazáról, az Üdvözítő azt mondta neki: „Nem adtam-e békét elmédnek ezekkel kapcsolatban? Lehet-e nagyszerűbb bizonyosságod, mint az, ami Istentől való?” (T&Sz 6:23).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr igazlelkű vágyaink alapján válaszol imáinkra (lásd T&Sz 6:5–8, 14–15, 20–24; lásd még Márk 11:24; Jakab 1:5–6).
- Csak az Úr ismeri gondolatainkat és szívünk szándékait (lásd T&Sz 6:16, 22–24).
- Azok, akik megtartják a parancsolatokat és az Úrhoz fordulnak, hogy munkáját előbbre vigyék, ellenállnak az élet próbatételeinek, felülkerekednek a gonoszon és örök életet nyernek (lásd T&Sz 6:6–9, 33–37).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 52–54. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 14–16. o.

Javaslatok a tanításhoz

A *Tanok és szövetségek és az egyház története videó* 6. bemutató: „Ez a kinyilatkoztatás Szelleme” (10:15) felhasználható a Tanok és szövetségek 6. és 8–9. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

Tanok és szövetségek 6:5–8, 14–15, 20–24. Az Úr igazlelkű vágyaink alapján válaszol az imáinkra. (15–20 perc)

Olvasd fel egyenként a következő megállapításokat! Kérd meg a tanulókat, hogy találják ki, kiről szólnak a megállapítások, a lehető legkevesebb segítség felhasználásával!

- Joseph Smith kivételével minden más halandónál többször tesz róla említést a Tanok és szövetségek.
- Az egyház segédelnőkeként szolgált.
- Ügyvédként dolgozott.
- Iskolában tanított.
- Az ároni papságot Keresztelő Jánostól, a melkisédeki papságot Pétertől, Jakabtól és Jánostól kapta.
- A Mormon könyve fordításánál megbízott írnokként szolgált.
- Az aranylemezek egyik különleges tanúja volt a három közül.

Amikor a tanulók beazonosították Oliver Cowderyt, mondd el nekik, hogyan találkozott Joseph Smith-szel (lásd Joseph Smith története 1:66–67; „Oliver Cowdery’s Arrival”, *Church History in the Fulness of Times*, 52–53. o.)!

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 5:30–34-et, és kérdezd meg: Mit parancsolt az Úr Joseph Smith-nek, mit tegyen? További részletekért lásd a 6. rész történelmi háttérét a *Doctrine*

and Covenants Student Manual: Religion 324–325 14. oldalán!

Kérdezd meg:

- Szerintetek Joseph próféta miért nem lepődött meg, amikor Oliver Cowdery megérkezett?
- Hogyan tudta meg a próféta, hogy az Úr segítséget fog küldeni?
- Mit tanít ez nekünk a próféta imába vetett bizalmáról?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, hogyan hasonlítható ez az imájukra kapott válaszhoz! Kérdezd meg: Mit tehetünk annak érdekében, hogy a Mennyei Atyánkkal való kommunikációnkat jobba tegyük?

Mondd el, hogy Oliver Cowderynek is hasonló bizalmat kellett nyernie az imában. Olvasd el a Tanok és szövetségek 6:5–6, 8, 14-et és kérdezd meg: Mit tanít az Úr arról, hogy az Ő segítségét kérjük? Oszd meg a 6. rész fenti bevezetéséből elder Packer kijelentését! Kérdezd meg: Szerintetek a szentírások miért fektetnek oly nagy hangsúlyt az imára?

Olvassátok el a 20–24-es verseket, és keressétek meg, hogyan válaszolt Mennyei Atyánk Oliver Cowdery imájára Joseph Smith munkájáról való további bizonyágot illetően! Javasold a tanulóknak, hogy jelöljék be a 24. vers azon szavait, melyek azt mutatják, hogy Oliver imája válasza talált! Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Rex D. Pinegar, aki akkoriban a Hetvenek Elnökségének tagja volt, azt mondta:

„A béke, amivel Isten az elménkhez szól, tudatni fogja velünk, mikor helyesek a meghozott döntéseink, mikor igazak útjaink. Személyes kinyilatkoztatásként és irányításként jöhet, hogy mindennapi életünkben segítséget adjon – otthonunkban, munkánkban. Bátorságot és reményt adhat, hogy szembenézzünk az élet kihívásaival. Az ima csodája – számomra – az, hogy az elménk és szívünk csendes zugaiban Isten hallja imáinkat és válaszol is azokra” (Conference Report, 1993. ápr., 82. o.; vagy *Ensign*, 1993. máj., 66–67. o.).

Elder Gene R. Cook, a hetvenek tagja, azt mondta:

„Éveken át a próféták azt tanították, hogy naponta legalább kétszer, reggel és este, találnunk kellene egy csendes helyet, ahol letérdelünk és kiöntjük szívünket Mennyei Atyánknak. Azután a nap folyamán minden tőlünk telhetőt tegyünk meg, hogy az imát megtartsuk a szívünkben. Amint e szerint cselekszünk, ha szívünk jó, azt találjuk, hogy imáink erőteljesebbek és összpontosítottabbak, valamint ráeszmélünk, hogy jobb helyzetben vagyunk a válaszok elnyerését illetően” (*Receiving Answers to Our Prayers* [1996], 46. o.; lásd még Alma 37:37).

Tégy bizonyágot a tanulóknak, hogy ha engedelmesek vagyunk, akkor Oliver Cowderyhez hasonlóan mi is kaphatunk válaszokat az imáinkra!

Tanok és szövetségek 7

Bevezetés

Az Úr feltámadása után, amikor Péter János jövőjéről kérdezett, az Úr így felelt: „Ha akarom, hogy ő megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá?” (János 21:22; lásd 20–23. v.). Joseph Smith idejét megelőzően bizonytalanság élt afelől, hogy János meghalt vagy megmarad-e, amíg az Üdvözítő újra el nem jön. Joseph Smith és Oliver Cowdery az Úrhoz fordultak ezzel a kérdéssel, és a Tanok és szövetségek 7-et kapták válaszul. Élményük számunkra is példaként szolgál. Miközben a szentírásokat tanulmányozzuk, törekednünk kell arra is, hogy az Úr segítsen nekünk megérteni a szavait.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szeretett János átváltozott, és továbbra is szolgálni fog a földön élő igazlelkűeknek a második eljövételig (lásd T&S 7; lásd még 3 Nefi 28).
- Isten teljesíti a hithűek igazlelkű vágyait (lásd T&S 7; lásd még Alma 29:4–5).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 17–18. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 7:1–3, 6. A szeretett János átváltozott és továbbra is szolgálni fog a földön élő igazlelkűeknek a második eljövételig. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól: Mit tudunk az átváltozott lényekről? Mutass meg egy képet, ami tömeget ábrázol és kérdezd meg: Ha egy átváltozott lényt látnátok egy hétköznapi emberekből álló tömegben, szerintetek meg tudnátok különböztetni az átváltozott egyént a többiektől?

Mondd el, hogy feltámadása után Jézus a szeretett János földi jövőjéről beszélt! A tanulók olvassák el János 21:20–23-et és válasszanak ki egy magyarázatot az Üdvözítő szavait illetően:

1. János mindenki máséhoz hasonlóan meghal.
2. János a földön él majd az Üdvözítő második eljövételéig.

A Mormon könyve fordítása idején Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek más-más véleménye volt erről a témáról (lásd a 7. rész történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 17. oldalán). Olvassátok el a Tanok és szövetségek 7:1–3, 6-ot, hogy meglássátok, mit mondott az Úr Jánosról! Kérdezd meg: Mit tesz János, míg a földön marad?

Az ohioi Kirtlandben 1831 júniusában tartott konferencián Joseph Smith próféta további részletekkel szolgált. John Whitmer azt írta:

„Az Úr Szelleme szokatlan módon szállt Joseph-re, és ő kinyilatkoztatta, hogy János, aki a Jelenések könyvét írta, Izráel azon tíz törzse között munkálkodik, akik egykor elvesztek” (*History of the Church*, 1:176),

A tanulók olvassák el 3 Nefi 28:7–9, 19–22, 30, 37–40-et, hogy többet tudjanak meg az átváltozott lényekről, majd nézzétek át, mit találtak! Ha szeretné, rajzold fel az ehhez tartozó táblázatot a táblára úgy, hogy a jobb oldali oszlopban üresen hagyod a válaszok helyét! A tanulók keressék ki a bal oldali oszlopban található utalásokat, és töltsék ki a táblázatot!

3 Nefi 28	Az átváltozott lények jellemzői
7. v.	Soha nem ízlelik meg a halált.
8. v.	Egy szempillantás alatt halandókból halhatatlannaká válnak az Üdvözítő második eljövetelekor.
9., 38. v.	Nem éreznek sem fájdalmat, sem szomorúságot, kivéve a világ bűnei felett.
19–22. v.	Nem árt nekik az üldöztetés.
30. v.	Olyanok, mint Isten angyalai. Ha az Atyához imádkoznak, bárkinek megmutathatják magukat, akinek csak szeretnének.
37. v.	Változás következik be testükben, lehetővé téve, hogy hosszú ideig éljenek, és e hatalom birtokában legyenek.
39. v.	Átváltoztak, ami nem egyenlő a feltámadással. Sátán nem tudja megkísérteni őket. Megszenteltek és szentek. Nem tudja őket fogva tartani a föld hatalma.
40. v.	Átváltozott állapotukban maradnak az ítélet napjáig, amikor is feltámadnak és örökké Istennek élnek.

További részletekért lásd a 3 Nefi 28-as fejezetet, *Book of Mormon Student Manual: Religion 121 and 122* (1996, 127. o.).

Tanok és szövetségek 8-9

Bevezetés

Az egyház megkeresztelt tagjai megkapják a Szentlélek ajándékát, amikor konfirmálják őket, és így személyes kinyilatkoztatásra jogosul. Az, hogy lehetőségünk van a kinyilatkoztatás ajándékának használatára, nem biztosítja, hogy meg is kapjuk. Brigham Young elnök megállapította:

„Nincs kétség afelől, hogy ha egy személy az Isten népének adott kinyilatkoztatások szerint él, vele lehet az Úr Szelleme, hogy akaratát fejezze ki, valamint vezesse és irányítsa őt munkáinak

elvégzésekor, a földi tapasztalatokban csakúgy, mint a lelkiekben. Elégedett vagyok ugyanakkor, hogy ezek figyelembevételével messze kiváltságaink alatt élünk” (*Discourses of Brigham Young*, 32. o.; lásd még 2 Nefi 32:5; Moróni 10:5; T&Sz 88:33).

A Tanok és szövetségek 6 azt tanítja, hogy ha az Urat kérjük, válaszolni fog nekünk. A 8. és 9. rész elmagyarázza, hogyan kérjünk és hogyan kapunk válaszokat. Ezek a részek a Szentlélekre vonatkozóan szegletkőhöz hasonló szentírások. Kinyilatkoztatások a kinyilatkoztatásról.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A legszemélyesebb kinyilatkoztatások a szívünkbe és elménkbe Istentől a Szentlélek ereje által jutnak el (lásd T&Sz 8:1–3; 9:8–9; lásd még T&Sz 6:15, 22–23).
- Az Istentől való kinyilatkoztatások elnyerése és megértése tanulást, igazlelkű életet, lelkiismeretes döntéseket és türelmet követel (lásd T&Sz 9:1–11).
- Meg kell elégednünk azzal az elhívással, amit az Úr ad nekünk (lásd T&Sz 9:3–6, 11–14; lásd még Filippibeliék 4:11; Alma 29:1–3).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 54 o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 18–21. o.

Javaslatok a tanításhoz

A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 6. bemutatató: „Ez a kinyilatkoztatás Szellem” (10:15) felhasználható a Tanok és szövetségek 6. és 8–9. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

Tanok és szövetségek 8:2–3 (Szentírás-memo-riter). A kinyilatkoztatás a Szentlélek ereje által jut szívünkbe és elménkbe. (5–10 perc)

Mutasd meg az Átkelés a Vörös-tengeren című képet, ami a tanulói kalauz végén található (lásd „A szentírások megértése” részt a T&Sz 8-as résznél, vagy használd a 62100 számú képet)! Kérdezd meg a tanulóktól: Szerintetek hogyan jelentette ki Isten Mózesnek, hogy válassza ketté a Vörös-tengert? Olvassák el a Tanok és szövetségek 8:1–3-at, hogy megtalálják a választ! Kérdezd meg: Hogyan hasonlítható ez ahhoz, ahogyan mi kinyilatkoztatást kapunk?

Sok fiatal azt gondolja, hogy a kinyilatkoztatás valami olyan, amit csak püspökök vagy általános felhatalmazottak kapnak. Győződj meg arról, a tanulók megértik, hogy a kinyilatkoztatás mindazok

számára elérhető, akik arra érdemesek. Oszd meg Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol ügyvezető elnöke következő kijelentését:

„Az Úr háza a rend háza. Joseph Smith próféta azt tanította, hogy »Isten rendje ellen való az, hogy az egyház bármely tagja, vagy bárki [más], utasítást kapjon nála felhatalmazásban feljebb álló részére« [*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith (1976), 21. o.]

„Kinyilatkoztatást kaphattok egyénenként; szülőként a családokat részére; azok számára, akikért felelősek vagytok vezetőként, megfelelően elhívva és elválasztva” (Conference Report, 1994. okt., 79. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 61. o.).

Oszd meg a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől, aki akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke volt, hogy a tanulók megértsék a legszemélyesebb kinyilatkoztatás természetét:

„Az égő bokrok, a füstölő hegyek, a négylábú állatok lepedői, a Kumórák és a Kirtlandek valóságok voltak; de kivételesek. A kinyilatkoztatás nagy része Mózeshez és Joseph-hez jutott, és jut még a ma élő prófétához, kevésbé látványos módon – ami mély benyomásokkal jár, látványos, varázslatos vagy drámai események nélkül.

Mindig a látványosságra várva sokan mulasztják el teljes egészében a kijelentett kommunikáció állandó folyamát” (Conference Report, Munich Germany Area Conference 1973., 77. o.).

Oszd meg elder Boyd K. Packer következő kijelentését:

„A Szellem nem úgy kelti fel figyelmünket, hogy kiabál vagy erős megráz minket. Inkább suttog. Oly gyengéden cirógat, hogy ha nagyon elfoglaltak vagyunk, talán egyáltalán nem is érezzük” („The Candle of the Lord”, *Ensign*, 1983. jan., 53. o.; lásd még 1 Királyok 19:11–12; Hélamán 5:30).

Tanok és szövetségek 8–9. Megtanulhatjuk, hogyan ismerjük fel és hogyan reagálunk a Szellemre. (15–25 perc)

Kérd meg azokat a tanulókat, akiknek kiforrott tehetsége van (például képzőművészetben, zenében vagy idegen nyelvben), hogy mondják el az osztálynak, mióta fejlesztik tehetségüket! Kérdezd meg, hány évig dolgoztak rajta és hetente hány órát gyakoroltak! Illetve néhány tanuló kérdezzen meg tehetséges egyháztagokat az egyházközösségükből, gyülekezetükből vagy közösségükből, és számoljanak be az osztálynak arról, mennyi ideig tartott ezeknek

az embereknek, hogy elsajátítsák és kifejlesszék a készségeiket! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Közületek hányan keresztkeltek meg és lettek megkonfirmálva?
- Szerintetek mit kell tenni azért, hogy valaki megkapja a Szentlélek ajándékát? (Bizonyosodj meg arról, hogy a tanulók megértik, míg a konfirmációkor a jogot kapjuk meg a Szentlélek ajándékához, érdemesnek kell élnünk ahhoz, hogy igazából használjuk ezt az ajándékot.)
- Hogyan hasonlítható a Szentlélek súgásainak felismerése és követése egy tehetség kifejllesztéséhez? Miben különbözik?

Olvasd el a következő kijelentést elder M. Russell Ballardtól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A Szellem sugalmazásaira való reagálás megtanulása nem váratlanul és hirtelen következett be az életemben, hanem »sort sorra, tanítást tanításra, itt egy kicsit, ott egy kicsit« (2 Nefi 28:30) növekedett” (*Respond to the Prompting of the Spirit* [vallási oktatókhoz intézett beszéd, 1988. jan.], 2. o.).

Brigham Young elnök felidézett egy álmot vagy látomást, amiben Joseph Smith próféta ezt mondta neki:

„Mondd el a testvéreknek, hogy tartsák szívüket nyitva a meggyőzésre, hogy amikor a Szentlélek jön hozzájuk, szívük kész legyen a befogadására. Meg tudják különböztetni az Úr Szellemét minden más szellemtől; békét és örömet suttog lelküknek; elveszi szívükből a rosszhiszeműséget, a gyűlöletet, a viszálykodást és minden gonoszt; és az lesz minden vágyuk, hogy jót tegyenek, igazlelkűséget teremtsenek és Isten királyságát építsék föl. Mondd el a testvéreknek, ha az Úr szellemét fogják követni, akkor helyesen fognak cselekedni. Ne felejtsetek el elmondani az embereknek, hogy tartsák meg az Úr Szellemét” (*Manuscript History of Brigham Young 1846–1847*, szerk. Elden J. Watson [1971], 529–530. o.).

Mondd el, hogy sokat tanulhatunk a kinyilatkoztatásról úgy, hogy kinyilatkoztatást tanulmányozunk! A Tanok és szövetségek egy olyan könyv a kinyilatkoztatásról, ami nagyszerű betekintést nyújt erről a fontos alapelvről. Egy példa erre annak eredményeként született, amikor Oliver Cowdery a Mormon könyve fordításában szeretett volna segíteni. Nézzétek át a tanulókkal a 9. rész történelmi háttérének első két bekezdését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 20. oldalán! Kérdezd meg: Miért kellett Oliver Cowderynek megérteni a kinyilatkoztatást ahhoz, hogy az aranylemezeket fordíthassa?

Rajzold le az ehhez tartozó táblázatot a táblára, vagy oszd ki az arról készült másolatokat a tanulóknak! Ne tüntesd fel a jobb oldali oszlopban javasolt válaszokat! A tanulók olvassák el a verseket és töltsék ki, mit tanítanak a kinyilatkoztatásról! Kettéoszthatod az osztályt és mindkét csoport kaphat egy-egy kérdést, vagy mindegyik tanuló megkaphatja mindkét kérdést!

Beszéljétek meg, hogy mit találtak! (*Megjegyzés:* Bizonyosodj meg arról, hogy a tanulók megértik, nem ez az egyetlen mód, ahogyan kinyilatkoztatást kapunk. A szentírások sok módot leírnak.)

Hogyan kellene kinyilatkoztatásra törekednünk?

T&Sz 8:1, 11	Kérj hittel!
T&Sz 8:1	Kérj őszinte szívvel!
T&Sz 8:1	Kérj úgy, hogy hiszed: a válasz jönni fog!
T&Sz 9:3	Légy türelmes!
T&Sz 9:7–8	Elmélkedj a problémán, és végül juss el a válaszig!
T&Sz 9:8	Kérdezd meg, hogy a válasz helyes-e!

Hogyan jön a kinyilatkoztatás?

T&Sz 8:2; 9:8	A Szellem ránk száll, és a szívünkben és az elménkben szól.
T&Sz 6:15, 23; 8:2; 9:8	A Szellem megvilágítja elménket és békét vagy égő érzést ad szívünkbe, hogy érezzük, az helyes.
T&Sz 9:9	Ha döntésünk rossz, homályos gondolataink lesznek, és így elfelejtjük azt, ami helytelen.

Mondd el a következő kijelentést elder S. Dilworth Youngtól, aki a Hetvenek tagja volt:

„Ha egyszer valaki felismeri ezt az égető érzést, ezt az érzést, ezt a békét, akkor soha nem kell ettől mindennapi életében vagy a kapott irányításban eltérnie” (*Conference Report*, 1976. ápr., 34. o.; vagy *Ensign*, 1976. máj., 23. o.).

Tanok és szövetségek 9:1–11. Az Istentől való kinyilatkoztatások elnyerése és megértése gyakran tanulást, igazlelkű felkészülést, lelkiismeretes döntéseket és türelmet követel, hogy várjunk az Úr idejére. (15–20 perc)

Írd fel a következő megállapítást a táblára, a tanulók pedig beszéljék meg, igaz-e vagy hamis: *Amikor Oliver Cowdery megkísérelte a Mormon könyvét fordítani, kudarcot vallott.*

A tanulók keressék ki a Tanok és szövetségek 9:3–11-et, és keressenek legalább négy indokot, ami miatt Olivernek nem sikerült fordítania, és írd fel ezeket táblára! (Ezek tartalmazhatják azt, hogy nem volt türelmes [lásd 3., 5. v.], az Úrnak akkor más feladatai voltak számára [lásd 2., 4. v.], nem tett elég erőfeszítést, hogy gondolkodjon rajta [lásd 7–9. v.], az idő akkor már elmúlt [lásd 10–11. v.], félt [lásd 11. v.]

Beszéljétek meg a következő alapelvet, amint azt gondold! Használhatod az ide vonatkozó megállapításokat valamint idézeteket, és más utalásokat is hozzáadhatsz az itt felsoroltakhoz!

A kinyilatkoztatás türelmet és hittel való kitartást követel meg.

- Tanok és szövetségek 9:3, 5, 11.

- Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt, azt írta:

„Magyarázat született, miszerint Oliver kudarcra azért következett be, mert nem úgy folytatta tetteit, ahogyan kezdte, és mivel ez nehéz feladatnak bizonyult, hite cserbenhagyta. Az így megtanult lecke nagyon szükséges volt, mert megmutatta neki, hogy az ő helye az, hogy írniként dolgozzon Joseph Smith-nek, és hogy az utóbbi az, akit elhívtak és felkentek az Úr parancsa által, hogy a fordítást végezze. Bizonyára volt valamilyen arra irányuló vágy Oliver Cowderyben, hogy egyenlő legyen a prófétaival, és valamiféle türelmetlenség aziránt, hogy üljön és írniként tevékenykedjen, de amikor kudarcot vallott a fordítás ajándékának birtoklásában, akkor készen állt arra, hogy elfogadja az Úr akaratát” (*Church History and Modern Revelation*, 1:51).

A kinyilatkoztatás erőfeszítést követel meg.

- Tanok és szövetségek 9:7–9.
- Henry B. Eyring püspök, aki akkoriban az Elnöklő Püspökség tagja volt, azt mondta egy feladatáról, amit évekkkel azelőtt kapott az általános felhatalmazottaktól:

„Hónapok hiábavalónak tűnő erőfeszítései után némi kétségbeesést éreztem, mint ahogy azt mindannyian érzitek akkor, amikor a menny visszatartja segítségét egy olyan feladatban, amiről tudjátok, hogy számít, és felettetek áll.

Valahogy sikerült elrendezni [egy beszélgetést] Harold B. Lee elnökkel. Kedvesen fogadott. Aggódásom közepette hamar kiböktem a kérdésemet: »Lee elnök, hogyan kaphatok kinyilatkoztatást?«

Mosolygott. Örülök, hogy nem nevetett, mivel annyira lehetetlen kérdést tettem fel. Kérdésemre azonban egy történettel felelt. Alapjában véve így hangzott. Azt mondta, hogy a második világháború ideje alatt egy olyan csoport tagja volt, akik azzal a kérdéssel foglalkoztak, hogy »Mit tegyen az egyház a katonai szolgálatban lévő tagjaiért«. Elmondta, hogy interjúkat tartottak a támaszpontokon szerte az országban. Összegyűjtötték az adatokat. Kiértékeltek az adatokat. Visszamentek, és még több interjú készítették. Mégsem alakult ki a terv.

Ekkor adta a leckét, amit most én adok nektek, nagyjából a következő szavakkal: »Henry, amikor mindent megtettünk, amiről csak tudtuk, hogy hogyan tegyünk, amikor már falhoz voltunk szorítva, akkor adta Isten a kinyilatkoztatást. Henry, ha kinyilatkoztatást akarsz kapni, tedd a dolgod” („Waiting upon the Lord”, *Brigham Young University 1990–1991 Devotional and Fireside Speeches* [1991], 16–17. o.).

Az Úr időzítése befolyásolja a válaszokat, amiket kapunk.

- Tanok és szövetségek 9:10–11.
- Néha az Úr kész arra, hogy igazlelkű törekvéseink szerint adjon. Ugyanakkor bölcsessége és tanításunkra irányuló törekvése miatt az általa adott válasz az is lehet: „Igen, de nem most”. Joseph Smith megtapasztalta ezt a fajta kinyilatkoztatást, amikor a Liberty börtönben volt. Elder Neal A. Maxwell, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, elmondta:

„Az ima könyörgés, de okítást is magában foglal. A bebörtönzött Joseph így könyörgött Istenhez: »Lángoljon fel haragod ellenségeink ellen« (T&Sz 121:5). De Isten türelmet javasolt és tulajdonképpen azt mondta: »még nem«” (*But for a Small Moment* [1986], 43–44. o.).

- Néha az Úr magunkra hagy, hogy magunk hozzunk döntést. Brigham Young elnök azt tanította:

„Ha arra kérem, hogy adjon nekem bölcsességet az élet bármely követelményével kapcsolatban, vagy a saját utam, avagy barátaim, családom, gyermekeim, vagy azon emberek útjával kapcsolatban, akik felett elnökölök, és nem kapok tőle választ, majd megyek és megteszek mindent, amit tudok az ítélőképességem tanításai szerint. Akkor ő köteles elfogadni és tiszteletben tartani ezeket az intézkedéseket, és ezt úgy fogja megtenni, hogy az minden szempontot kielégítsen” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* [1997], 46. o.).

A félelem visszatart minket attól, hogy elég hitünk legyen kinyilatkoztatás elnyerésére.

- Tanok és szövetségek 9:11; megjegyzés a Tanok és szövetségek 9:10–11-hez a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 (21. o.).
- Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, ezt tanította:

„Ki az közöttünk, aki azt tudná mondani, hogy soha nem félt? ... Szenvedünk a gúny, a kudarc, az egyedüllét, a tudatlanság félelmétől. Vannak, akik a jelentől, vannak, akik a jövőtől félnek. Vannak, akik a bűn terhét cipelik, és bármit megadnának, hogy megszabadítsák magukat attól a tehertől, de a félelem nem engedi, hogy megváltoztassák életüket. Ismerjük fel, hogy a félelem nem Istentől származik, hanem ez az emészthető, romboló elem az igazság és igazlelkűség ellenfelétől jön. A félelem a hit ellentétje. Maró hatású az eredményében, sőt – halálos” („God Hath Not Given Us the Spirit of Fear”, *Ensign*, 1984. okt., 2. o.).

Tanok és szövetségek 10

Bevezetés

A Tanok és szövetségek 10, ami nem sokkal a 3. rész után adatott, segít nekünk megérteni Sátán arra irányuló indítékait és módszereit, hogy lerombolja az Úr munkáját és az emberek lelkét. A 10. rész azt is megmutatja, miért fog Sátán mindig kudarcot vallani abban, hogy útját állja az Úr munkájának. További részletekért lásd a 10. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 22. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Sátán arra törekszik, hogy elpusztítsa az Úr munkáját és az emberek lelkét, de az Úr nagyobb bölcsessége, tudása, és hatalma biztosítja azt, hogy munkáját ne gátolják (lásd T&Sz 10:1–45; lásd még 1 Péter 5:8; 1 Nefi 9:5–6; 2 Nefi 28:20–23; Mormon szavai 1:6–7; T&Sz 3:1–3; 93:39; Mózes 4:4).
- Az ima segít nekünk Sátán és szolgálai legyőzésében (lásd T&Sz 10:5; lásd még 2 Nefi 32:8–9; Alma 34:17–27).
- A Mormon könyve napvilágra hozza Jézus Krisztus evangéliumát (lásd T&Sz 10:53–63; lásd még 3 Nefi 27:13–21; T&Sz 20:8–12; 42:12).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 47–49. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 9–10., 22–24. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 5. bemutató: „Isten műve” (14:15) felhasználható a Tanok és szövetségek 3. és 10. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

Megjegyzés: A Tanok és szövetségek 3 tanítási javaslatai felhasználhatók a 10. rész bevezetésénél.

Tanok és szövetségek 10:1–45. Sátán arra törekszik, hogy elpusztítsa az Úr munkáját, de az Úr nagyobb bölcsessége, tudása, és hatalma biztosítja azt, hogy munkáját ne gátolják. (20–25 perc)

Megjegyzés: Ne beszéljete Sátánnal vagy gonosz lelkekkel kapcsolatos élményekről, és ne engedd, hogy a beszélgetés szenzációszámba menő történetekké fajuljon!

Írd fel a táblára vagy add ki elder Marion G. Romney kijelentését, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt, és a tanulókkal együtt olvasd fel:

„Sátán gonosz: teljes egészében és mindig. Mindig is arra törekedett, hogy megghiúsítsa az evangéliumi tervet és az »emberi lelkek[et] tönkreté[gye]« (T&Sz 10:27). . . .

Sátán visszavonhatatlanul elkötelezett amellett, hogy Krisztus Szellemének befolyását elhárítsa és felülkerekedjen rajta. . . .

Sátán módszerei különfélék, körmönfontak és megszámlálhatatlanok.

» . . . minden lehetséges eszközzel arra törekszik, hogy elsötétítse az emberiség elméjét, majd igazságnak álcázva felajánlja nekik a csalárdságot és a megtévesztést. Sátán gyakorlott utánzó. . . .« (Joseph F. Smith in Daniel H. Ludlow, *Latter-day Prophets Speak* [Bookcraft, 1948], 20–21. o.)

Minden sáfárság kezdetén frontális támadást indított az igazság eljövetele ellen” (Conference Report, 1971. ápr., 24. o.; vagy *Ensign*, 1971. jún., 36. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, vissza tudnak-e emlékezni bármely olyan támadásra, melyet Sátán indított ezen sáfárság kezdeti éveiben a visszaállított evangélium ellen! (Példa lehet az a kísérlet, hogy megakadályozza Joseph Smith hangos imáját az első látomáskor.) Ha a tanulók nem említik, mondd el, Sátán megpróbálta azt is, hogy megghiúsítsa a Mormon könyve előhozatalát! Olvassák el a Tanok és szövetségek 10:6–19-et és ismerjék fel Sátán tervének lépéseit! Beszéljétek meg a tanulókkal, amit találtak, szükség szerint felhasználva az alábbiakban javasolt összefüggéseket és kérdéseket!

1. *Martin Harrist használta fel, hogy a már lefordított anyagokra szert tegyen, és megsemmisítse Joseph fordítói ajándékát* (lásd 6–9. v.).
 - Miért utal az Úr Martin Harrisre gonosz emberként?
 - Mit tehetünk azért, hogy megvédjük magunkat Sátán befolyásával szemben?
2. *Gonosz embereket vett rá arra, hogy a 116 oldalas kézirat szavait megváltoztassák oly módon, hogy „azok most ellentmondanak annak, amit te [Joseph Smith] lefordítottál és leírtál”* (11. v.; lásd 10–12. v.).
 - Hogyan bírja rá Sátán az embereket arra, hogy az ő akaratát tegyék? (Lásd még 19. v.)
3. *Arra várt, hogy miután Joseph Smith újra lefordítja az anyagot, összehasonlítsa a megváltoztatott szöveggel és azt állíthassa, hogy Joseph Smith szélhámos* (lásd 13–19. v.).
 - Szerintetek miért hazudnak az emberek azért, hogy ártsanak valakinek?
 - Miért olyan fontos a Mormon könyve az Úr utolsó napokban végzett munkáját illetően?

A tanulók olvassák el a 20–25-ös verseket és kérdezd meg: Mit tanítanak ezek a versek arról, ahogyan Sátán az emberek ráveszi, hogy az ő akaratát tegyék? Olvassátok el a 26–27-es verseket és kérdezd meg: Mi fog történni azokkal, akik Sátán szolgálivá válnak? A tanulók hangosan olvassák fel Alma 30:60-at! Kérdezd meg: Milyen segítséget ajánl végül Sátán a követőinek?

Olvassátok el a Tanok és Szövetségek 10:38–45-öt és keressétek meg, hogyan hiúsította meg az Úr Sátán arra irányuló tervét, hogy elpusztítsa a Mormon könyvét!

Kérj meg egy tanulót, hogy összegezze az Úr tervét! Tegyé fel néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- Olvassátok el 1 Nefi 9:2–6-ot! Mit mutatnak ezek a versek Sátán kísérletéről, hogy elpusztítsa a Mormon könyvét?
- Hogyan tudhatta ezt az Úr és készülhetett fel erre oly régen? (Lásd T&Sz 10:43; 1 Nefi 9:5–6; Mormon szavai 1:7.)
- Hogyan értek fel Nefi lemezei (1 Nefitől Omniig) az elvesztett 116 oldallal? (Lásd T&Sz 10:40, 45.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 3:3; 10:43-at! Miért fontos mindig az Úrban és az Ő szolgáltaiban bízni?

 Tanok és szövetségek 10:5 (Szentírás-memoriter).
Az ima segít nekünk, hogy győzedelmeskedjünk Sátán és a szolgálai felett. (15–20 perc)

Írd fel a táblára: *győzedelmeskedni!* Kérd meg a tanulókat, hogy tegyék a szót egy mondatba! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 10:5-öt és kérdezd meg, mit jelent a *győzedelmeskedni* szó ebben a versben! Mondd el, hogy bár a *győzedelmeskedni* azt is jelenti, hogy „erővel és erőszakkal legyőzni”, egy másik jelentése az, hogy „szellemi vagy erkölcsi erőfeszítéssel felülkerekedni”!

Kérdezd meg: Szerintetek hogyan segít nekünk az ima abban, hogy győzedelmeskedjünk Sátán felett? Mutass rá, hogy amikor ellenállunk a kísértésnek, legyőzzük Sátán erőfeszítéseit! Emlékeztess a tanulókat arra, hogyan akadályozta meg az ima az ellenséget abban, hogy elpusztítsa Joseph Smith-t az első látomáskor (lásd Joseph Smith története 1:16)! A tanulók olvassák el és jelöljék be a Tanok és szövetségek 10:5-öt, és készítsenek keresztutalást a 2 Nefi 32:8–9-vel és Alma 34:17–27-tel! Kérdezd meg: Sátánon kívül mit segít nekünk még legyőzni az ima? (Az élet megpróbáltatásait.) Tégy bizonyosságot az ima saját életedben megnyilvánult hatalmáról!

Tanok és szövetségek 11

Bevezetés

Röviddel 1829. május 15-e után Hyrum Smith eljött a New York állambeli Palmyrában lévő otthonából, hogy meglátogassa Joseph prófétát a Pennsylvania állambeli Harmonyban. Hyrum „határozott kérése”, miszerint tudni akarta, mit akar az Úr, mit tegyen, a próféta megkérdezte az Urat és megkapta azt a kinyilatkoztatást, ami a Tanok és szövetségek 11-ben található (*History of the Church*, 1:44–45). Ez a rész feltárja, hogyan befolyásolja a Szentlélek az életünket, és hogyan készít fel minket arra, hogy az evangéliumot másokkal megosszuk.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Felismerhetjük az Úr Szellemének befolyását, hiszen jó, igazságos cselekedetekre vezet minket, arra, hogy alázatosan járjunk és igazlelkűen ítéljünk meg dolgokat. Megvilágosítja elménket és örömmel tölt el minket (lásd T&Sz 11:12–14; lásd még Mikeás 6:8; Galátziabeliek 5:22–23).
- Mielőtt taníthatnánk az evangéliumot, fel kell készülnünk a szentírások tanulmányozása, az evangélium megértése, az igazságról való bizonyosság elnyerése és a parancsolatok betartása által (lásd T&Sz 11:15–26).

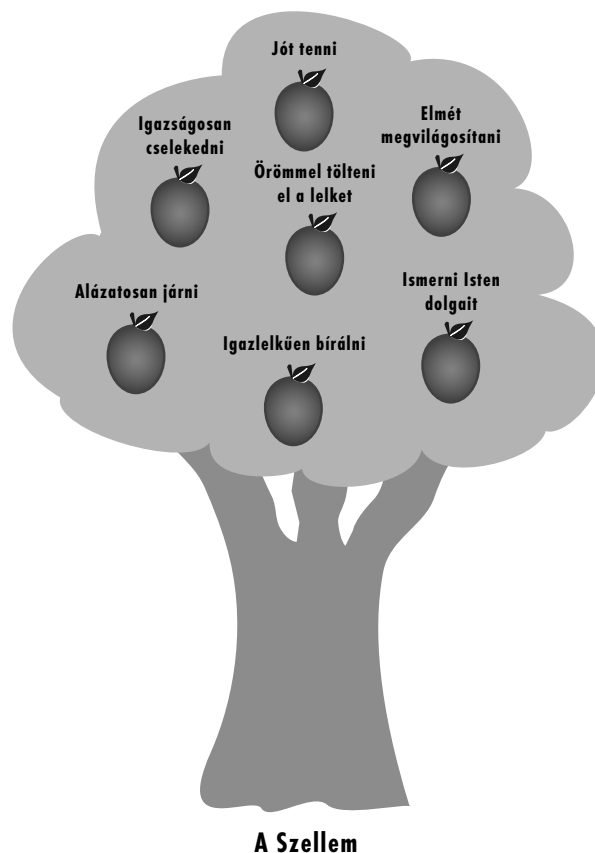
További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 55–56. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 24–26. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 11:12–14. Felismerhetjük az Úr Szellemének befolyását, hiszen jó, igazságos cselekedetekre vezet minket, arra, hogy alázatosan járjunk és igazlelkűen ítéljünk meg dolgokat. Megvilágosítja elménket és örömmel tölt el minket.

(10–15 perc)

Rajzold fel a táblára az ide tartozó képet úgy, hogy nem nevezed meg a fát, illetve a gyümölcsöt! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 11:12–14-et, és határozzák meg

az ezekben a versekben tanított fő témákat! Tegyéél címkét a fára: *A Szellem*. Kérdezd meg:

- E versek alapján hogyan tudhatjátok, hogy a Szellem van rátok hatással?
- Milyen „gyümölcsöket” vagy eredményeket várhattok az életekben, amikor a Szellem befolyása hat rátok? (Jót tenni, igazságosan cselekedni, alázatosan járni, igazlelkűen ítélni meg dolgokat, megvilágosodott elmét kapni, örömmel elteni, Isten dolgait ismerni.)

Címkézd fel a fán lévő gyümölcsöt, amint a tanulók megtalálják a szentírásokban! Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek arról, amikor a Szellem megvilágosította elméjüket, örömmel töltötte el őket, vagy Isten dolgainak ismeretével áldotta meg őket! Tégy bizonyosságot arról, milyen előnyökkel jár az, hogy a megfelelő életmód fogékonyra tesz minket a Szentlélek sugalmazásaira!

Tanok és szövetségek 11:15–26. Mielőtt taníthatnánk az evangéliumot, fel kell készülnünk a szentírások tanulmányozása, az evangélium megértése, az igazságról való bizonyág elnyerése és a parancsolatok betartása által. (25–30 perc)

Írd fel a következő helyeket a táblára: Bogota, Kolumbia; Buenos Aires, Argentína; São Paulo, Brazília; Guatemala, Guatemala; Hamilton, Új-Zéland; London, Anglia; Lima, Peru; Nuku'alofa, Tonga; Manila, Fülöp-szigetek; Mexikóváros, Mexikó; Provo, Utah, Egyesült Államok; Santiago, Chile; Santo Domingo, Dominikai Köztársaság; Szöul, Korea; Tokió, Japán; Apia, Nyugat-Szamoá.

Kérd meg a tanulókat, hogy találják ki, mi a közös ezekben a helyekben; feltehetnek hús olyan kérdést, amire csak igen-nem válasz adható! (Mindegyikben van egy Misszionáriusképző Központ.) Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljenek arról, hogyan készülhetnek fel a leendő misszionáriusok a misszionáriusi munkára!

A Tanok és szövetségek 11-ben az Úr missziós szolgálatról beszélt Hyrum Smith-nek. A tanulók olvassák el a 4. és 15. verset, és mondják el, miért lehetnek ezek a versek ugyanabban a részben! Olvassátok el a 16., 18., 21. verset, és keressétek meg, mit mondott az Úr Hyrumnak, mit tegyen, mielőtt az evangéliumot hirdetné! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen hatással lehet az ige elnyerése arra, Hyrum hogyan tudja prédikálni azt?
- Szerintetek miért akarja az Úr, hogy minden tőlünk telhető megtanuljunk, mielőtt Szellemét adja nekünk „az emberek meggyőzésére” (21. v.)?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 9:7–8-at! Miben hasonlítanak az ezekben a versekben szereplő alapelvek a Tanok és szövetségek 11:21-hez?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 11:22-t és utalj a tanulóknak a *b* és *d* lábjegyzetre! Emlékeztessd a tanulókat, hogy 1829 májusában a Biblia rendelkezésre állt, de Joseph Smith még mindig fordította a Mormon könyvét! Kérdezd meg, milyen más szentírást adtak hozzá azóta! (A Tanok és szövetségeket, valamint az Igazgyöngyöt.)

Írd fel a táblára fejlécként: *Amit Hyrum Smith-nek meg kellett tennie, és Amit Hyrum Smith-nek nem volt szabad megtennie*. A tanulók olvassák el a 17–20, 23–26-os verseket és sorolják fel a fejléchez tartozó dolgokat! Összpontosítsatok pár percre arra, mi volt az, amit Hyrum Smith-nek nem volt szabad megtagadnia (lásd 25. v.)! Kérdezd meg: Szerintetek miért nem szabad megtagadnunk a kinyilatkoztató és a jövődőlő lelket? Mutass rá, hogy a kinyilatkoztatás szelleme Jézus bizonyága (lásd Jelenések 19:10)! A kinyilatkoztatás szellemét a Tanok és szövetségek 8:2–3 jellemzi.

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 11:26-ot, és tegyenek javaslatot arra, milyen kincsekkel kellett Hyrum Smith-nek megtöltenie szívét! Olvassák el a Tanok és szövetségek 84:85-öt, és készítsenek keresztutalást a Tanok és szövetségek 11:26-ban található *kincsekkel* szóhoz! Kérd meg a tanulókat, mondják el, hogyan segített nekik a szentírások tanulmányozása abban, hogy felkészültebbnek érezzék magukat az evangélium hirdetésére! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 38:30-at és kérdezd meg:

- Ha elhívnának, hogy hirdessétek az evangéliumot, hogyan biztatna ez a vers?
- Hogyan kapcsolódik ez a vers a Tanok és szövetségek 11:15–26-hoz?

Tanok és szövetségek 12

Bevezetés

Néhány tanuló úgy érezheti, hogy amit az egyháznak ad, az jelentéktelen. Lehet, hogy nem érzik magukat fontosnak, mert addig soha nem szolgáltak egy osztály vagy kvórum elnökségében sem. Id. Joseph Knightot az egyház sok tagja ma sem ismeri. A Joseph Smith prófétának végzett egyszerű szolgálata azonban óriási hozzájárulás volt. Knight testvér harminchárom évvel idősebb volt, mint Joseph Smith, de nagy tisztelettel volt a fiatal próféta iránt. Knight testvér több alkalommal gondoskodott élelemlről, ami lehetővé tette, hogy a próféta folytassa a Mormon könyve fordítási munkálatait. Joseph Knight azt írta: „Adtam [Joseph Smith-nek] valamennyi élelmet, és néhány dolgot a boltból, egy pár cipőt, három dollárt, hogy segítsen neki egy kicsit. . . . [Később] adtam . . . Joseph-nek egy kis pénzt, hogy papírt vegyen a fordításhoz” (Dean Jessee, „Joseph Knight’s Recollection of Early Mormon History”, *Brigham Young University Studies*, 1976 ősz, 36. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik szolgálnak az Úr ügyében, segítenek maguk és azok megváltásában, akiket szolgálnak (lásd T&S 12:3; lásd még Márk 8:35; Jakab 5:20; T&S 62:3).
- Az Úr megkérte az egyház tagjait, hogy „Sion ügyét napvilágra hozz[ák] és megalapozz[ák]” (T&S 12:6; lásd 6–8. v.; lásd még T&S 6:6; 11:6; 14:6).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 43–44., 54–55., 71. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 26–27. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 12:6. Az Úr megkérte az egyház tagjait, hogy „Sion ügyét napvilágra hozz[ák] és megalapozz[ák]”. (10–15 perc)

Egy tanuló készítsen egy kétperces előadást id. Joseph Knightról, felhasználva a bevezetést és a fent megadott további forrásanyagokat! A beszámoló után emeld ki, hogy az egyház sok tagja ma is csupán keveset tud id. Joseph Knightról és az általa nyújtott segítségről! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért volt ő fontos személy a visszaállításban?
- Miért fontos az egyház minden tagja, elhívásától függetlenül, az Úr királyságának építésében?

Egy tanuló olvassa el a Tanok és szövetségek 12:6-ot és kérdezd meg az osztálytól: Mire kérték fel Joseph Knightot, miben segítsen? Írd fel a táblára: *Sion*, alá pedig *hely* és *állapot*. Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg, hogyan lehet Sion egyszerre hely és állapot! Írd fel a táblára, amit találnak!

Írd az *állapot* szó alá az *ügy* szót! A tanulók olvassák el a 7–8-as verseket, és keressék meg, mit tanít az Úr Sion ügyéről! Sorold fel a táblán, amit találnak! Kérdezd meg:

- Hogyan segítette Joseph Knight Sion ügyét?
- Mit tehettek ti, hogy az otthonotokban segítsétek Sion ügyét?

Tanok és szövetségek 13. rész; Joseph Smith története 1:66–75

Bevezetés

Körülbelül egy hónappal azután, hogy Joseph Smith elkezdte a Mormon könyve fordítását, ő és írnoke, Oliver Cowdery a bűnök bocsánatára való keresztség szükségességéről szóló részre lett figyelmes. Elmentek a Pennsylvania állambeli Harmony közelében lévő Susquehanna folyó partjára, hogy további felvilágosítást kapjanak az Úrtól a keresztséget illetően. Kérésükre válaszként az Úr Keresztelő Jánost küldte el, hogy visszaállítsa az ároni papságot.

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, kiemelte ennek az eseménynek a fontosságát:

„Az ároni papság birtoklása, és hatalmának gyakorlása nem kicsi vagy jelentéktelen dolog. Ezen kulcsok adományozása ebben a sáfárságban a legnagyobb és legjelentősebb dolog volt az egész visszaállítás során” (Conference Report, 1988. ápr., 56. o.; vagy *Ensign*, 1988. máj., 46. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amikor betartjuk az Úr parancsolatait, Ő megáld minket a Szentlélekkel, aki pedig növeli a szentírások iránti megértésünket (lásd Joseph Smith története 1:66–74; lásd még 1 Nefi 10:19; Móziás 18:10; T&Sz 18:34–36).
- Az ároni papság „az angyalok szolgálatának, a bűnbánat evangéliumának és az alámerítéssel történő, bűnbocsánatra való keresztelésnek kulcsait foglalja magában” (T&Sz 13:1; lásd még T&Sz 107:20).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 55 o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 28–29. o.*
- *The Pearl of Great Price Student Manual: Religion 327, 52–63. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Joseph Smith története 1:66–75. Amikor betartjuk az Úr parancsolatait, Ő megáld minket a Szentlélekkel, aki pedig növeli a szentírások iránti megértésünket. (20–25 perc)

A tanulók töltsék ki az Ároni papság – felmérés részt, ami a függelékben található (298. o.)! Amikor befejezik, tanulmányozzák át Joseph Smith története 1:66–74-et, hogy megtalálják a válaszokat, és nézzétek át azokat az egész osztállyal!

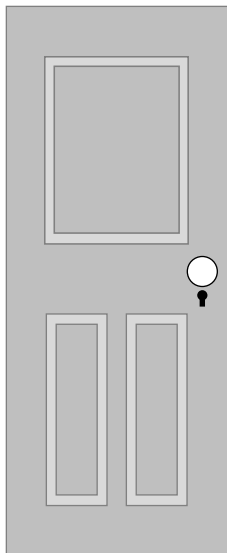
Válaszok: 1. b (lásd 68. v.); 2. d, c, g, b, e, f, a (lásd 68–71. v.); 3. c; 4. b (lásd 72. v.); 5. a (lásd 72. v.); 6. c (lásd 73. v.); 7. b (lásd 74. v.); 8. c (lásd 74. v.); 9. a.

A tanulók újra olvassák el a 73. verset, és beszéljék meg, miért telt el Joseph Smith és Oliver Cowdery a Szentlélekkel! Olvassátok el Móziás 18:10; Moróni 4:3-at, hogy megfigyeljétek, milyen áldást ígér az Úr, amikor megfogadjuk, hogy betartjuk a parancsolatokat! Javasold, hogy a tanulók jelöljék be ezeket a verseket azért, hogy lássák a kapcsolatot a parancsolatok és a Szentlélek között! Kérdezd meg: Melyik volt az a bizonyos parancsolat, amelyiknek Joseph Smith és Oliver Cowdery engedelmessé vált?

Olvassátok el a Joseph Smith története 1:74 első mondatát, és beszéljétek meg, hogyan volt hatással a Szentlélek Joseph-re és Oliverre! A tanulók hasonlítsák össze a 74. verset 1 Nefi 10:19-cel és a Tanok és szövetségek 18:34–36-tal! Kérdezd meg: Miért más az, ha valakivel vele van a Szentlélek, amikor a szentírásokat próbálja megérteni? Tégy bizonyosságot, hogy a Szentlélek nélkülözhetetlen a szent íge tanulmányozásában!

Tanok és szövetségek 13. Az ároni papság „az angyalok szolgálatának, a bűnbánat evangéliumának és az alámerítéssel történő, bűnbocsánatra való keresztelésnek kulcsait foglalja magában”. (20–25 perc)

Rajzolj a táblára egy ajtót kulcslyukkal! Kérdezd meg a tanulókat, mit jelképezhet az ajtó! Mutass rá, hogy az ajtó egy átjáróra utalhat, ami egy helyhez vagy lehetőséghez vezet, és az ajtó vagy beenged vagy kirekeszt minket. Mutass meg a tanulóknak egy kulcscsomót, és röviden mondd el, mire valók a kulcsok! Kérdezd meg, szerintük melyik kulcs a legfontosabb! Beszéljétek meg, hogyan kapcsolódik a kulcs az ajtó jelképéhez! Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki a Tanok és szövetségek 13-ban az ároni papság kulcsait! Jelöljék meg ezeket a kulcsokat a szentírásukban, és írják fel az ajtó rajza mellé!

Írd fel a táblára elder Dallin H. Oaks következő kijelentését: „Azok, akik az ároni papságot viselik, kinyitják az ajtót minden olyan egyháztag számára, akik érdemesen vesznek az úrvacsorából . . .” (Conference Report, 1998. okt., 51. o.; vagy *Ensign*, 1998. nov., 39. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át újra a 13. részt és ismerjék fel az ároni papság három kulcsát! A tanulók osszák meg gondolataikat erről a három kulcsról. Tanulmányozzák a függelékben (299. o.) található szemelvényeket elder Dallin H. Oaks: „Az ároni papság és az úrvacsora” című beszédéből! (Gondold meg, hogy készítesz-e másolatot ebből a tanulóidnak!) Beszéljétek meg a következő kérdéseket, miközben átnézik elder Oaks beszédének különböző részleteit!

A bűnbánat evangéliumának kulcsa

- Hogyan lehet hasonló az úrvacsorára való felkészülés a keresztelésre történő felkészüléshez?
- Miben teszi mássá mindennapi életeteket az, ahogy felkészültök az úrvacsorára?
- Hogyan segíthet a házitanítói elhívás egy ároni papságviselőnek a bűnbánat hirdetésében?

A bűnök bocsánatára alámerítéssel végzett keresztelés kulcsa

- Miért a Szentlélek társasága a „legértékesebb dolog, amink a halandóságban lehet”?
- Elder Oaks megjegyzésének mely részét tudnátok megosztani egy olyan baráttal, aki azt mondta: „Bárcsak akkor tudnék megkeresztelkedni, amikor idős vagyok, hogy a bűneim pont halálom előtt töröltessenek el!”?

Az angyalok szolgálatának kulcsa

- Mivel „a legtöbb angyali kommunikációt inkább érzik vagy hallják, semmint látják”, melyik ajándékra emlékeztet az angyalok szolgálata? (Lásd T&Sz 8:2.)
- Hogyan egészítenéd ki elder Oaks táblán lévő állítását? (Lásd elder Oaks beszéde szemelvényeinek utolsó előtti bekezdését.)
- Hogyan nyitja meg az utat az ároni papság keresztelési és úrvacsorai szertartása az egyház tagjai előtt arra, hogy részük legyen az angyalok szolgálatában?

- Min változtatna ennek tudása egy ároni papságviselő számára, amikor átgondolja, érdemes-e arra, hogy kereszteleseket végezzen, megáldja és kioszsa az úrvacsorát?
- Min változtatna az, hogy átgondolja viselkedését és megjelenését, mialatt előkészíti vagy kiosztja az úrvacsorát?

Tanok és szövetségek 14

Bevezetés

A 14. rész, ami David Whitmernek szól, egy azon részek közül, melyeket olyan egyéneknek adtak, akik az Úr szolgálatának munkájára kaptak elhívást. (A 4. rész id. Joseph Smith-nek, a 11. rész Hyrum Smith-nek, a 12. rész id. Joseph Knightnak, a 15. rész John Whitmernek, a 16. rész pedig ifj. Peter Whitmernek szól.) Nem volt szokatlan, hogy azok az emberek, akik ismerték Joseph Smith-t, kinyilatkoztatást kérjenek az Úr személyesen rájuk vonatkozó akaratát illetően. Ez az első olyan kinyilatkoztatás a Tanok és szövetségekben, ami Fayette-ben, New York államban adatott. Joseph Smith a 14–16. részeket röviddel a Whitmer farmra való költözés után kapta itt. (Lásd a 14. rész történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 29–30. oldalán!)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az örök élet olyan ajándék, melyet Isten mindazoknak megad, akik betartják a parancsolatait, és mindvégig kitartanak (lásd T&Sz 14:6–7, 11; lásd még Rómabeliek 2:7; Móziás 18:13).
- Ha hittel imádkozunk, megkapjuk a Szentleket, és az igazság tanúiként állunk (lásd T&Sz 14:8; lásd még Móziás 18:8–10; Moróni 10:3–5).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 56–58. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 29–30. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 14 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 14:7). Az örök élet olyan ajándék, melyet Isten mindazoknak megad, akik betartják a parancsolatait, és mindvégig kitartanak. (15–20 perc)

Mutass meg egy ajándékdobozt a tanulóknak, és kérdezd meg:

- Mi volt a legjobb ajándék, amit valaha is kaptál?
- Mi tette az ajándékot olyan kívánatosá?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 14:7-et és ismerjék fel a legnagyobb ajándékot, amit kaphatunk! Olvasd fel a következő kijelentéseket! Elder Bruce R. McConkie, aki akkoriban a Hetvenek tagja volt, azt írta:

„Az örök élet . . . az a fajta élet, amit Örökkévaló Atyánk él. . .

Azok, akik örök életet nyernek, részesülnek a felmagasztosulásban; Isten fiai ők, örököstársai Krisztusnak, az Elsőszülött egyházának tagjai; felülkerekednek minden dologon, minden hatalmat birtokolnak és megkapják az Atya teljesességét. Istenek ők” (*Mormon Doctrine*, 2. kiad. [1966], 237. o.).

Elder Neal A. Maxwell azt írta:

„E két nagyszerű és nagylelkű ajándékban [halhatatlanság és örök élet] való örömkünknek el kell üznie minden bánatot, csillapítania kell minden fájdalmat, le kell győznie bármilyen hangulatot, el kell oszlatnia a kétségbeesést és meg kell fékeznie bármilyen tragédiát” (*Wherefore, Ye Must Press Forward* [1977], 132. o.).

Beszélgjétek meg, miért az örök élet a legnagyobb ajándék!

Emeld ki, hogy az örök élet Isten ajándéka! Az Úr feltételeket szabott, melyeknek eleget kell tennünk, hogy megkapjuk ezt az ajándékot. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 14-et, hogy megkeressétek, milyen parancsolatokat adott az Úr David Whitmernek, és soroljátok fel ezeket a táblán! Beszélgjétek meg a következő kérdéseket:

- A David Whitmernek adott parancsolatok közül melyek vonatkoznak ránk ma? Hogyan?
- Hogyan segít ezen parancsolatok betartása abban, hogy örök életet nyerjünk?
- Milyen áldást ígért az Úr azoknak, akik hittel imádkoznak? (Lásd 8. v.)

Oszd meg az osztállyal a Joseph Smith próféta Harmonyból Fayette-be történő utazása körüli eseményeket (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 56–58. o.)! A tanulók figyeljenek azokra a példákra, hogy miként tartottak ki ezek az emberek az örök élet felé vezető ösvényen!

Tanok és szövetségek 15–16

Bevezetés

Lásd a 14. rész bevezetését (43. o.)!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A bűnbánat hirdetése segíthet Isten gyermekeinek abban, hogy visszatérjenek Hozzá (lásd T&Sz 15:4–6; 16:4–6; lásd még Alma 29:1–2, 9–10; T&Sz 11:9).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 56–58. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 31. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 15:4–6; 16:4–6. A bűnbánat hirdetése segíthet Isten gyermekeinek abban, hogy visszatérjenek Hozzá. (10–15 perc)

Írd fel a következő mondatot a táblára úgy, hogy az első szó helyét üresen hagyod: „A bűnbánat nagyszerű áldás, de soha nem szabad magad megbetegítened csak azért, hogy kipróbáld az orvosságot” (M. Russell Ballard, Conference Report, 1990. okt., 46. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 36. o.). Kérd meg a tanulókat, hogy pótolják a hiányzó szót és írják be az üres helyre! Kérdezd meg: Miért fontos ez az üzenet ma az emberek számára?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 15:6-ot, és ismerjék fel, mit mond az Úr arról, ami a legértékesebb számunkra! Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A lelkek megmentésének kötelessége minden férfin és nőn nyugszik az egyházban, . . . és nem szabadulhatnak ez alól a kötelesség alól azzal a kifogással, hogy csak erre és erre a személyre tartozik. Nem mondta-e az Úr . . . : »Mert ez az intés napja és nem a sok beszédé: hogy mindenki, akit figyelmeztettek, az figyelmeztesse felebarátját«” (Conference Report, 1913. okt., 99. o.; lásd T&Sz 63:58; 88:81).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 15–16-ot és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért olyan fontos a bűnbánat hirdetése?
- Kié a felelősség, hogy bűnbánatot hirdessen?
- Mit tanulhatunk erről a kinyilatkoztatásról abból a tényből, hogy az Úr ugyanazokat a szavakat kétszer használta?
- Milyen áldások ígéretét kapják azok, akik bűnbánatot hirdetnek? (6. v.)
- Olvassátok el Alma 29:1–2, 9–10-et! Mely további áldások származnak a bűnbánat hirdetéséből?

Tanok és szövetségek 17

Bevezetés

Elder Bruce R. McConkie azt írta: „Az Úr mindig elküldi a szavát olyan tanúk által, akik bizonyosságot tesznek igazságáról és isteniségéről; ... két vagy három tanú mindig egy hangon szól, hogy az isteni eredetű bizonyosságot érvényessé tegye a földön és örökkévalóvá pecsételje a mennyekben” (*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 köt. [1979–1981], 2:76. o.). A Mormon könyve három tanújával kapcsolatos további információért lásd a 17. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 32. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Isten tanúkat hív el, hogy megalapítsák minden dolog igazságát (lásd T&Sz 17; lásd még 5 Mózes 19:15; Máté 18:16).
- Jézus Krisztus bizonyosságot tett, hogy a Mormon könyve igaz (lásd T&Sz 17:5–6; lásd még T&Sz 19:26; 20:8–11).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 58–61. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 32–34. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 17. Isten tanúkat hív el, hogy megalapítsák minden dolog igazságát. (30–35 perc)

Kérj meg valakit, hogy jöjjön el az osztályba, hozzon be egy kis tárgyat, majd gyorsan menjen ki! Kérdezd meg a tanulókat:

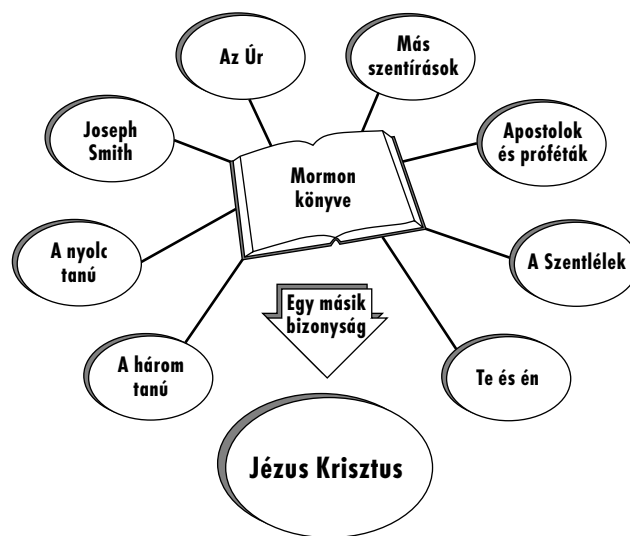
- Milyen magas volt az illető?
- Mit viselt?
- Milyen színű haja volt?
- Mit volt a kezében?
- Milyen előnye van annak, hogy több, mint egy tanúnk van?

Olvasátok el Máté 18:16-ot és kérdezd meg: Mit tanít nekünk ez a vers az Úr tanúkra vonatkozó törvényéről?

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a Tanok és szövetségek 17-et és válaszoljanak a következő kérdésekre (ezeket már az órát megelőzően felírhatod a táblára):

- Mit látott a három tanú a lemezeken kívül? (Lásd 1. v.)

- Mit kellett tenniük mielőtt megkaphatták volna a tanúságot? (Lásd 1–2. v.)
- Mit várt el az Úr a három tanútól a látomás után? (Lásd 3–5. v.)
- Ki tett nekik biznyságot a Mormon könyve igazságáról? (Lásd 6. v.)
- E rész alapján milyen okok miatt akart az Úr további tanúkat a Mormon könyvéhez? (Lásd 4., 9. v.)
- Milyen ígéreteket tett az Úr a három tanúnak arra az esetre, ha hithűek maradnak? (Lásd 8. v.)

Rajzold fel a táblára az ide tartozó ábrát mindenféle szavak nélkül, a *Mormon könyve* felirat kivételével! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a lenti szentírásokat és megállapításokat, és kereszenek annyi Mormon könyvét alátámasztó érvet, amennyit csak tudnak, és töltsétek ki az ábrát, amint megtalálják a válaszokat!

- A három és a nyolc tanú biznyságtétele a Mormon könyve bevezetésében
- Ezékiel 37:15–17
- Tanok és szövetségek 1:29
- Moróni 10:3–4
- „Biznyságot teszek, hogy a Mormon könyve Isten szava” (Ezra Taft Benson, Conference Report, 1986. ápr., 100. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 78. o.).
- „Imádkozom, hogy ... kitarssunk a Mormon könyve nagyszerű igazságánál. Biznyságot teszek, hogy [ez] vallásunk záróköve, ami szilárdan áll helyén, elbírvva az igazság súlyát, amint az az egész földön átvonul” (James E. Faust, Conference Report, 1983. okt., 12. o.; vagy *Ensign*, 1983. nov., 11. o.).

Habár a három tanú kiváltsága volt, hogy láthatták az angyalt és a lemezeket, tanúságuk igazi ereje csakúgy, mint a mi esetünkben, a Szentlélek által jött. Mondd el a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„Krisztus maga jelentette ki, hogy a megnyilatkozások . . . egy angyal látogatása, egy tapintható feltámadt lény által nem hagyná azt a benyomást, nem győzne meg bennünket és nem helyezné belénk azt a valamit, amitől nem szabadulhatnánk meg, amit a Szentlélek kinyilvánítása által kapnánk [lásd Lukács 16:27–31; T&Sz 5:7–10]. A személyes látogatások az idő múlásával elhomályosulhatnak, de a Szentlélek ezen irányítása megújul és folyamatos, napok, évek múlva is, ha arra érdemesen élünk” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 köt. [1954–1956], 1:44. o.).

A tanulók olvassák el és hasonlítsák össze 2 Nefi 32:5-öt és Moróni 10:5-öt, valamint mondják el, hogyan kapcsolódnak ezek a versek a fenti állításhoz! Kérdezd meg:

- Hogyan erősítheti biznyságunkat az, hogy ilyen sok tanúság van a Mormon könyvéről?
- Min változtatna mindennapi életetekben az, hogy tudjátok, a Mormon könyve igaz?
- Nézzétek át Moróni 10:4-et és olvassátok el János 7:17-et! E versek alapján mit tehetnétek, hogy biznyságotokat erősítsétek?

Kérd meg a tanulókat, hogy lapozzanak a hármas kombinációjuk vagy a Mormon könyve első oldalára, és kérdezd meg: Miről tanúság a Mormon könyve? (A *biznyság* szó egyik jelentése: „tanúság”.) Töltsétek ki a táblán lévő ábrát úgy, hogy beírjátok a megfelelő helyre: *Másik biznyság és Jézus Krisztusról!* Kérdezd meg: A Mormon könyve tanúi hogyan tanúi Jézus Krisztusnak is?

Ossz meg részleteket a három és a nyolc tanú élményéből (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 59–61. o.)! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért nem volt látomás, amíg Martin Harris Oliver Cowderyvel, David Whitmerrel és Joseph Smith prófétával volt?
- Hogyan vonatkoztatható ez a lecke ma egy ember életére?

Tanok és szövetségek 18

Bevezetés

1829. május 15-én Keresztelő János Joseph Smith és Oliver Cowdery fejére tette kezét és visszaállította az ároni papságot. Ezután arra utasította őket, hogy kereszteljék meg egymást és kézrátétel által szenteljék fel egymást az ároni papságba. Azt ígerte, hogy amennyiben hithűek maradnak, a melkisédeki papságot is visszaállítják nekik (lásd T&Sz 13 fejlécét). Amikorra Joseph Smith megkapta a 18. részt, neki és Oliver Cowderynek

Péter, Jakab és János már átadta a melkisédeki papságot. A történelmi adatok és Joseph Smith társainak biznyságai azt mutatják, hogy a melkisédeki papság valószínűleg 1829. május 16. és 28. között állítottatott vissza. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 55–56. o.; Larry C. Porter, „The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods”, *Ensign*, 1996. dec., 30–47. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyház az evangélium alapjaira épül úgy, ahogy azt a szentírásokban tanították, és ellen fog állni Sátán hatalmának (lásd T&Sz 18:1–5; lásd még Hittételek 1:6).
- A melkisédeki papság Péter, Jakab és János által állítottatott vissza Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek (lásd T&Sz 18:9; lásd még T&Sz 27:12; 128:20).
- A tizenkét apostolnak az az elhívása, hogy igazlelkűen éljenek, elvégezzék a papsági szertartásokat és a Szentlélek erejével hirdessék az evangéliumot (lásd T&Sz 18:9, 26–38; lásd még Ap. csel. 4:33; 10:39–43; T&Sz 107:23, 33–35).
- Minden egyénnek oly nagy értéke van, hogy Jézus Krisztus szenvedett és meghalt, hogy mi megbánhassuk bűneinket és visszatérhessünk hozzá. Ezen üzenet megosztása életeteket változtat meg, és örömet hoz nekünk (lásd T&Sz 18:10–16; lásd még János 3:16; T&Sz 34:3).
- Amikor bűnbánatot tartunk és megkeresztelkedünk, Jézus Krisztus nevét vesszük magunkra. Azok, akik ismerik a nevét és felismerik a hangját, üdvözülnek (lásd T&Sz 18:21–25, 40–43; lásd még Móziás 5:8–13).
- A szentírások Krisztus szavait tartalmazzák. Hallhatjuk Jézus Krisztus hangját, amikor a szentírásokat olvassuk a Szellem ereje által (lásd T&Sz 18:33–36; lásd még T&Sz 68:3–4).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 55–56. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 34–36. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 18:1–5, 22, 29, 32. Az egyház az evangélium alapjaira épül úgy, ahogy azt a szentírásokban tanítják, és ellen fog állni Sátán hatalmának. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak a következő beszámolót: 1989. október 17-én 17 óra 04 perckor a Richter skála szerinti 6,9-es földrengés rázta meg az Egyesült Államok területén lévő San Franciscót, Kalifornia államban. Épületek ezrei rongálódtak meg vagy pusztultak el. A felújítás költségei elérték a két milliárd dollárt. A kaliforniai Watsonville-ben lévő otthonok sokasága sértetlennek látszódott kívülről, de a szakértők menthetetlennek tartották őket, mert az alapzat repedt volt, vagy nem volt többé biztonságos.

Olvassátok el Máté 7:24–27-et és beszéljétek meg a tanulókkal az erős alapzat fontosságát!

Rajzold fel a következő ábrát a táblára:

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 18:1–5-öt, és kérdezd meg:

- Mit kellett Oliver Cowderynek leírnia (2. v.)? (A Mormon könyvét.)
- Mit mondott az Úr Olivernek a szentírásokról?
- Mit akart az Úr, mit tegyen Oliver a szentírásokkal? (Lásd 3. v.)

Mutass rá a táblán lévő ábrára és kérdezd meg:

- Mi az egyház alapzata? (Lásd 5. v.)
- Milyen erővel fog az egyház rendelkezni, ha erre az alapzatra épül? (Lásd 5. v.)
- Mit mondanak ezek a versek arról, hogy az Úr a Mormon könyve kiadásáig várt az egyház visszaállításával?

Olvassátok el 2 Nefi 32:3–6-ot! Beszéljétek meg a hasonlóságokat az egyház alapjaiban és életetek alapjaiban!

Tanok és szövetségek 18:9. A melkisédeki papság Péter, Jakab és János által állíttatott vissza Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek. (10–15 perc)

Írd fel a következő kérdéseket a táblára, vagy oszd ki a tanulóknak:

- Mikor állították vissza az ároni papságot? (Lásd a T&Sz 13. részének fejlécét.)
- Hol állították vissza az ároni papságot?

- Ki állította vissza az ároni papságot?
- Kinek az irányítása alatt cselekedett? (Lásd Joseph Smith története 1:72.)
- Milyen ígéretet tett a melkisédeki papsággal kapcsolatban?
- Ki állította vissza a melkisédeki papságot? (Lásd T&Sz 27:12.)
- Hol állították vissza a melkisédeki papságot? (Lásd T&Sz 128:20.)
- Mikor állították vissza a melkisédeki papságot?

Miután a tanulók megválaszolták a kérdéseket, keressék ki a Tanok és szövetségek 18:9-ben a melkisédeki papság egyik hivatalát (apostol)! Mondd el, hogy a melkisédeki papság visszaállításának idejét nem jegyezték fel, de a történelmi adatok és Joseph Smith társainak bizonyosságai azt mutatják, hogy a melkisédeki papság valószínűleg 1829. május 16. és 28. között állíttatott vissza (lásd a 18. rész bevezetését a 46. oldalon)! A 9-es versben található utalás az apostoli hivatalra az első jel a Tanok és szövetségekben, hogy a melkisédeki papság visszaállíttatott. Oszd meg a következő kijelentést David Whitmertől arról, amit Oliver Cowdery közvetlenül halála előtt mondott!

„[Oliver Cowdery] az emberekhez beszélt a szobájában, és kezét . . . a fejére téve ezt mondta: »tudom, hogy az evangélium igaz és tudom, hogy erre a fejre helyezte kezét Péter, Jakab és János, és átadták a szent melkisédeki papságot«” („The Testimony of Oliver Cowdery”, *Ensign*, 1996. dec., 40. o.)

A Tanok és szövetségek 18. része röviddel azután adatott, hogy a melkisédeki papságot visszaállították, és az ebben a részben tanított alapelvek ehhez a papsághoz kötődnek. Oszd három csoportra az osztályt! Minden csoport olvassa el a következő verseket, és gondolkozzanak el azon, hogyan kapcsolódnak a melkisédeki papsághoz:

- 1–5. versek: A szentírások igazak és az evangélium teljességét tartalmazzák, beleértve a melkisédeki papság szertartásairól szóló információkat.
- 9–25., 40–47. versek: Nagy gonoszság van a világban. Szükségünk van az Üdvözítőre, az engesztelő áldozatára és a papság szertartásaira ahhoz, hogy legyőzzük ezt a gonoszságot.
- 26–39. versek. Annak érdekében, hogy elvégezzük ezeket a szertartásokat, rendelkezniünk kell a melkisédeki papsággal és az apostolokkal, akik azt irányítják.

Tanok és szövetségek 18:9, 27–38. A tizenkét apostolnak az az elhívása, hogy igazlelkűen éljenek, elvégezzék a papsági szertartásokat és az evangéliumot a Szentlélek erejével hirdessék. (20–25 perc)

Mutasd meg egy apostol képét! Kérdezd meg a tanulókat, ki az és milyen tisztséget tölt be az egyházban! Oszd meg a következő történetet elder Boyd K. Packertől:

„Egy alkalommal Karl G. Maeser egy csoport ifjú misszionáriust vezetett át az Alpokon. Amint elérték a csúcst, visszaneztek, és sorba leszúrt botokat látott a hóban, hogy megjelöljék az egyetlen biztonságos ösvényt, ami az egyébként csúszós gleccseren vezetett.

Megállítva a misszionáriusokat a botok felé mutatott és azt mondta: »Testvérek, ott áll [Isten] papsága! Ugyanolyan közös botok, mint mi vagyunk, . . . de a betöltött helyük teszi számunkra azzá őket, amit nekünk jelentenek. Ha lelépünk az ösvényről, amit ők jelölnek ki, elvesztünk.« [Alma P. Burton, *Karl G. Maeser: Mormon Educator* (1953), 22. o.]” (Conference Report, 1985. ápr., 45. o.; vagy *Ensign*, 1985. máj., 35. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, hogyan jelképezik a gleccserben lévő botok az Úr apostolait! Írd fel a táblára: *Egy apostol szerepe!* A tanulók keressék ki az Ap. csel. 4:33; 10:39–43; Tanok és szövetségek 18:9, 26–32; 107:23, 33–35-öt! Sorolj fel a táblára minden talált dolgot, ami az apostol szerepét írja le! Kérdezd meg:

- Milyen veszélyeknek tesszük ki magunkat, ha azt választjuk, hogy nem követjük a prófétákat és apostolokat?
- Milyen jutalmakat kapnak azok, akik követik tanácsaikat?

Oszd meg a következő kijelentéseket Brigham Young, Heber C. Kimball és Willard Richards elnököktől, akik akkoriban az Első Elnökség tagjai voltak:

„Minden szent fordítson kellő figyelmet azok tanácsára, akik felettük állnak az Úrban, támogatva őket a hit imájával, megtartva őket tisztának és alázatosnak, és ők sohasem fognak hiányt szenvedni az égi bölcsességben” (James R. Clark, szerk., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 köt. [1965–75], 2:48. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 18:37-et, és keressétek ki azt a két férfit, akiknek az Úr azt a feladatot adta, hogy keressék meg a tizenkét apostolt! Később az Úr elhívta Martin Harrist, hogy csatlakozzon hozzájuk. 1835 februárjában ez a három férfi választotta ki és szentelte fel napjainkban a Tizenkét Apostol első Kvórumát (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 153–154. o.). Mondd el a következő kijelentést elder B. H. Robertstől, aki a hetvenek tagja volt:

„Úgy tűnik, hogy a tizenkettek különleges elhívása az, hogy szerte a világon az Úr Jézus Krisztus tanúi legyenek; ezért kiváltképp illő volt, hogy ezt a tizenkét tanút a három nagyon különleges tanú válassza ki – konkrétan a Mormon könyve és általánosságban Isten csodálatos munkájának tanúi” (*History of the Church*, 2:187. o.).

Tanok és szövetségek 18:10–16 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 18:10, 15–16). Minden egyénnek oly nagy értéke van, hogy Jézus Krisztus szenvedett és meghalt, hogy mi megbánhassuk bűneinket és visszatérhessünk hozzá. Ezen üzenet megosztása életet változtat meg, és örömet hoz nekünk. (5–10 perc)

Mutass meg a tanulóknak valamit, ami számokra értékes, és kérdezd meg őket, szerintük mennyit ér! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen értékes tulajdonaitok vannak?
- Mi ad értéket a tulajdonaitoknak?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 18:10–12-t és kérdezd meg:

- Mi az emberi lélek értéke?
- Milyet árat volt kész az Úr fizetni minden egyes emberért? (Lásd még János 3:16; T&Sz 34:3.)

Tégy bizonyosságot, hogy egy Isten vérébe került az, hogy megváltsa az emberiség lelkét (lásd 1 Korinthusbeliek 6:19–20; 1 Péter 1:18–19)! Kérdezd meg a tanulóktól, milyen érzéseket kelt bennük az, amit az Úr értük tett! Olvassátok vagy énekeljétek el: „Csodálattal bámulom” (*Himnuszok*)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 18:13-at, és kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg, szerintük miért hoz örömet az Úrnak a bűnbánó lélek?

Olvassátok el a 14–16-os verseket, és kérdezd meg:

- Mit parancsolt nekünk az Úr, mit tegyünk?
- Hogyan hasonlítható ez a parancsolat az Úr céljához, amit a 11. vers ír le?
- Milyen érzéseket kelt bennünk e parancsolat betartása?

Olvassátok el Alma 26:30–31; 29:8–10-et, és kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan misszionáriusi élményeiről, amelyek nagy örömet hoztak nekik! Meg is hívhat egy visszatért misszionáriust, hogy meséljen az osztálynak az örömről, amit a misszionáriusi munka során tapasztalt! Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„Szeretett munkatársaim, életek legboldogabb éveitől álltok! Tudom, miről beszélek. Már jártam ott. Megízleltem a misszionáriusi munka örömét. Nincs még egy olyan munka a világon, ami ennél nagyobb örömet és boldogságot hozhatna valakinek” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 213. o.).

Beszéljétek meg a tanulókkal, mit tehetnének most és később, hogy „bűnbánatot hirdessenek” másoknak (T&Sz 18:14)!

Tanok és szövetségek 18:21–25, 40–43. Mikor bűnbánatot tartunk és megkeresztelkedünk, Jézus Krisztus nevét vesszük magunkra. Azok, akik ismerik a nevét és felismerik a hangját, üdvösséget nyernek. (15–20 perc)

Kérj meg egy-két tanulót, hogy írják fel vezetéknevüket a táblára! Kérd meg őket, hogy magyarázzák el, honnan kapták nevüket, és

milyen kiváltságok és felelőségek járnak a névvel! (A kiváltságok között lehet a szoba és teljes ellátás, szeretet, biztonság, az egyházban való nevelkedés. A felelőség között lehet az otthon kulcsának őrzése, szeretettel és tisztelettel bánni a családtagokkal, háztartási munkák végzése, tiszteletet hozni a családi névre.)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 18:21–25, 40–43-at és kérdezd meg:

- Az egyház tagjaiként milyen nevet veszünk magunkra?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 20:37-et! E vers alapján mikor vesszük magunkra ezt a nevet?
- Mi köze van ennek a névnek az üdvösségünkhöz?
- Milyen kiváltságokat kapunk ezzel a névvel? Milyen felelőséget?

Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt, azt mondta:

„Megfogadjuk, hogy mindig készek leszünk magunkra venni a Fiú nevét, és mindig megemlékezni róla. E szövetség megtartásával megígérjük, hogy az ő nevét viseljük, és soha semmi olyat nem fogunk tenni, ami szégyent hozhatna erre a névre” (*Doctrines of Salvation*, 2:344–345. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le, hogyan tudnák hatékonyabban magukra venni Krisztus nevét!

Tanok és szövetségek 18:34–36. A szentírások Krisztus szavait tartalmazzák. Hallhatjuk Jézus Krisztus hangját, amikor a szentírásokat olvassuk a Szellem ereje által.

(5–10 perc)

Megjegyzés: Ez a tanítási javaslat összekapcsolható a Magyarázó bevezetés a Tanok és szövetségekhez rész tanítási javaslatával (22. o.).

Játssz le egy három vagy négy, tanulóid számára ismert hangot felvételről! Kérj meg különböző tanulókat, hogy ismerjék fel a hangokat! Vagy bekötheted egy vagy két tanuló szemét. A többi néhány tanuló egymás után beszéljen elváltoztatott hangon, a bekötött szemű tanuló pedig ismerje fel azt, aki éppen beszél! Kérdezd meg az osztályt:

- Miért van az, hogy néhány hangot könnyebb felismerni?
- Hogyan hallják az emberek az Úr hangját?

Mutass rá, hogy minél többet hallunk egy hangot, annál ismerősebb lesz, és annál nagyobb lesz az esélyünk arra, hogy felismerjük! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 18:34–36-ot és kérdezd meg:

- E versek alapján hogyan hallhatjuk az Úr hangját?
- Hogyan változtathatja meg ez azt, amit a szentírásokról gondoltok?

Írd fel a táblára: *Ha Istennel akarsz beszélgetni, imádkozz! Ha azt akarod, hogy Isten szóljon hozzád, olvasd a szentírásokat!*

Kérdezd meg, hogyan vonatkoznak ezek a kijelentések a 34–36-os versekre!

Tanok és szövetségek 19

Bevezetés

Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, azt mondta, hogy a Tanok és szövetségek 19 az engesztelő áldozatról szóló tanításokkal „az egyik legnagyobb kinyilatkoztatás, ami ebben a sáfárságban adatott; kevés ennél nagyobb jelentőségű dolog létezik” (*Church History and Modern Revelation*, 1:85. o.). Joseph Smith, aki Martin Harris farmját fedezetnek használta, felfogadta Egbert B. Grandin kiadót, hogy nyomtassa ki a Mormon könyvét. Mielőtt a kiadás megtörtént volna, néhány városlakó gyűlést hívott össze, és azt a határozatot tették közzé, hogy az emberek ne vegyék a Mormon könyvét. Id. Joseph Knight elbeszélése szerint Martin Harris attól félve, hogy elveszíti farmját, a prófétához ment és azt mondta: „»A könyveket nem fogjuk tudni eladni, senki nem akarja megvenni.« Joseph azt válaszolta: »Úgy gondolom, el fognak kelni.« Erre ő: »Parancsolatot [kinyilatkoztatás] akarok!« »Nos – mondja Joseph –, tartsd be azt, amit már megkaptál.« »De – mondja ő –, parancsolatot kell, hogy kapjak.« ... Még három vagy négy alkalommal kitartott amellett, hogy parancsolatot kell kapnia” (*Jessee, „Joseph Knight’s Recollection”, 37. o.*). Joseph egy nappal később kapta a 19. részt. A következő hónapban Martin Harris eladta farmjának felét, hogy kifizessék Grandinnak az adósságot.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus azáltal támogatja az Atya tervét, hogy az Ő akarata szerint cselekszik (lásd T&Sz 19:1–5, 16–24; lásd még Mózes 4:1–2).
- A büntetés, amit az engedetlenek kapnak majd a következő életben, nem lesz vég nélküli (lásd T&Sz 19:6–12).
- Azért, hogy Jézus Krisztus megfizesse a kiengesztelés árát, sokkal többet szenvedett annál, mint amit bárki halandó el tudna viselni vagy akár meg tudna érteni (lásd T&Sz 19:15–20; lásd még Móziás 3:7).
- Jézus Krisztus kiengesztelő vére megfizet azok bűneiért, akik bűnbánatot tartanak. Azok, akik nem tartanak bűnbánatot, a saját bűneik miatti büntetést fogják elszenvedni (lásd T&Sz 19:4, 13–20; lásd még Móziás 4:1–3).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 62–66. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 36–39. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 19:4, 13–21
(Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 19:16–19). Jézus Krisztus kiengesztelő vére megfizet azok bűneiért, akik bűnbánatot tartanak. Azok, akik nem tartanak bűnbánatot, a saját bűneik miatti büntetést fogják elszenvedni. (20–25 perc)

Adj a tanulóknak egy-egy példányt az ide vonatkozó táblázatból! A jobb oldali oszlop válaszai helyét hagyd üresen! A tanulók használják szentírásaikat a válaszok megkeresésekor!

Kérdés	Szentírás	Válasz
Miért ad nekünk az Úr parancsokat?	János 13:17; Móziás 2:41; 4 Nefi 1:15–17	Azért, hogy megáldjon minket és segítsen nekünk boldognak lenni.
Mik a bűn és a gonoszság következményei?	Máté 25:31–34, 41; T&S 19:5	Boldogtalanság, bánat és szenvedés.
Miről gondoskodott az Úr, hogy legyőzzük a bűn következményeit?	T&S 19:4, 13–21	Az engesztelő áldozatról, bűnbánatról és megbocsátásról.

Írd fel a táblára: *Jézus Krisztus szenvedése megfizetett bűneinkért.* Kérdezd meg: Milyen árat fizetett az Úr azért, hogy megadja nekünk a bűnbánat ajándékát? Olvassátok el Móziás 3:7-et és az idézeteket a Tanok és szövetségek 9:10–11-hez tartozó megjegyzésekből a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 37–38. oldalán! Kérdezd meg: Kiért szenvedett az Üdvözítő? (Lásd T&S 18:11; 19:16.)

Írd fel a táblára: *Amikor bűnbánatot tartunk, szenvedést és fájdalmat tapasztalunk.*

Olvassátok el 1 János 1:8; Alma 40:26-ot és kérdezd meg:

- Elgondolkozva ezeken a verseken, miért olyan értékes a bűnbánat?
- Mi a kapcsolat a szenvedés és a bűnbánat között? (Lásd T&S 19:4, 13–21.)
- Szerintetek miért képezi a szenvedés a bűnbánat fontos részét?

Mondd el a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől:

„Nem kezdi el valaki a bűnbánat folyamatát mindaddig, amíg igazából nem szenvedett saját bűneiért. . . .

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a bűnbánat több annál, hogy azt mondjuk: »bocsánat«. Több a szemekbe szökő könnyeknél.

Több egy fél tucat imánál. A bűnbánat szenvedést jelent. Ha valaki nem szenvedett, nem is bánta meg bűneit”
(The Teachings of Spencer W. Kimball, szerk. Edward L. Kimball [1982], 88., 99. o.)

Írd fel a táblára: *Ha azt választjuk, hogy nem tartunk bűnbánatot, saját bűneinkért fogjuk elszenvedni a büntetést.*

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 19:17-et és kérdezd meg: Ha a szenvedés a bűnbánat fontos részét képezi, szerintetek mire gondol az Üdvözítő ebben a versben? Magyarázd el, hogy a bűnbánat részeként megnevezett szenvedés nem ugyanaz, mint az a szenvedés, amit az Üdvözítő tapasztalt a kiengeszteléskor! Szemvétele jelentette a bűnökért való fizetséget, és határtalanul nehezebb volt. Mondd el a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől:

„Minden bűn, természetére való tekintet nélkül, egy megalkotott törvény vagy parancsolat elleni kihágás, aminél fogva büntetést érdemel, hacsak meg nem fizetik az árát. Ez az ár lehet fizikai vagy szellemi szenvedés, illetve az adósság más módon történő fizetése. A szentírások elmondják nekünk, hogy minden bűnért kell, hogy legyen valami kártérítés, akár bűnbánat, akár büntetés által”
(Seek Ye Earnestly [1970], 151. o.)

Olvassátok el Máté 11:28–30; Móziás 26:30-at és kérdezd meg: A bűnbánat mely áldásait találhatjuk ezekben a versekben? Énekeljétek el, vagy olvassátok el: „Kívül a város nagy falán” (*Himnuszok*)! Kérd meg a tanulókat, hogy írják le az Üdvözítő iránt táplált érzéseiket! Ha valaki meg szeretné osztani érzeit, akkor engedd, hogy megtegye! Tégy bizonyosságot az Üdvözítőről és arról, milyen fontos engesztelő áldozata az életedben!

Tanok és szövetségek 19:13–38. Az Úr parancsokat adott Martin Harrisnek. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak a 19. rész bevezetését (49. o.)! Kérd meg őket, hogy fussák át a Tanok és szövetségek 19:13–28-at, és húzzák alá a *parancsolom neked* kifejezést! Írd fel a versek számait függőlegesen a táblára az ide tartozó táblázatba! Kérd meg a tanulókat, hogy írják az Úr Martinnak adott parancsolatait az egyes versszámokhoz!

T&S 19	Parancsolatok
13. v.	Bánd meg bűneidet!
21. v.	Prédikálj bűnbánatot másoknak!
23. v.	Hallgass az Úr szavára! Légy alázatos!
25. v.	Ne kívánd felebarátod tulajdonait, feleségét, és ne ölj!
26. v.	Ne kívánd saját javaidat! Járulj hozzá Mormon könyvének kinyomtatásához!
28. v.	Imádkozzál hangosan és magadban, a világ előtt és titokban!
30. v.	Bízz Istenben; ne szidalmaz senkit!
31. v.	Taníts hitet, bűnbánatot, taníts a keresetségről és a Szentlélekről!
37. v.	Prédikálj, ints, hirdesd az igazságot!

Olvassátok el a 26, 34–35-ös verseket, és kérdezd meg:

- Hogyan lehetséges saját javainkat kívánni? (Lásd T&Sz 104:14, 55–56.)
- Mik azok az áldozatok, amiket ti vagy valaki, akit ismertek, az Úrért hozott?
- Melyek azok az áldozatok, amelyeket készségesen meg kellene tennetek, ha arra kérnének benneteket? (Lásd Omni 1:26.)

Tanok és szövetségek 20

Bevezetés

Körülbelül hatvan ember jelent meg az egyház megszervezésén 1830. április 6-án a New York állambeli Fayette-ben. Néhányan messziről jöttek, mint például Colesville-ből, ami 160 km-re (100 mérföld) délre fekszik. Joseph Smith-t és Oliver Cowderyt támogatták, ami után felszentelték egymást az egyház vezetőinek. Kiosztották az úrvacsorát és konfirmálták a korábban megkeresztelkedetteket, megadván nekik a Szentlélek ajándékát. Később a nap folyamán további embereket kereszteltek meg. A 20. rész, ami aznap vagy ez idő előtt adatott, arra utasította a prófétát, hogy megszervezze az egyházat. Elder Bruce R. McConkie azt írta: „A Tanok és szövetségek 20. részét az egyház alkotmányának nevezzük, ami azt jelenti, hogy ez a dokumentum fekteti le az egyház alapvető tanításait, szervezeti felépítését és szabályzatait” (*Doctrines of the Restoration: Sermons and Writings of Bruce R. McConkie*, szerk. Mark L. McConkie [1989], 271. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus felhatalmazása szükséges volt egyháza visszaállításához. A papsági vezetőket Isten hívja el, majd támogatásuk után olyan valaki szenteli fel őket, aki a megfelelő papsági felhatalmazást viseli (lásd T&Sz 20:1–4; lásd még T&Sz 26:1–2; Hittételek 1:5).
- A Mormon könyve tartalmazza az evangélium teljességét, bizonyágot tesz a Biblia igazságáról, valamint Jézus Krisztusról és küldetéséről tanít (lásd T&Sz 20:8–16; lásd még a Mormon könyve címlapját).
- A teremtés, Ádám bukása és Jézus Krisztus engesztelő áldozata az evangélium három alapvető tantétele (lásd T&Sz 20:17–24; lásd még Alma 18:36–39; Mormon 9:11–12).
- Azok, akik megalázzák magukat, hisznek, törekednek a keresztségre, megbánják bűneiket és készek arra, hogy magukra vegyék Krisztus nevét és Őt szolgálják mindvégig, érdemesek a keresztségre (lásd T&Sz 20:25–26, 37, 72–74; lásd még Moróni 6:1–4).
- Jézus Krisztus engesztelő áldozata által megkaphatjuk a bűnbánat, a megigazulás, a megszenteltség ajándékát, valamint az üdvözülést Isten királyságában (lásd T&Sz 20:29–31; lásd még Moróni 10:32–33).

- Sok hivatal van a papságban, és minden hivatal meghatározott tennivalókat foglal magában (lásd T&Sz 20:38–71; lásd még Hittételek 1:5).
- Az úrvacsora célja az, hogy emlékezzünk az Üdvözítő áldozatára és megújítsuk a keresztlési szövetségünket (lásd T&Sz 20:75–80; lásd 3 Nefi 18:1–12, 28–29).

További források

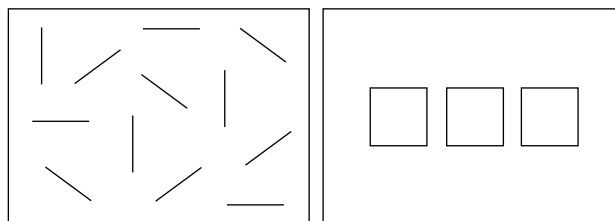
- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 67–69. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 39–43. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 20. Az Úr kinyilatkoztatta egyházának rendjét. (5 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, az egyház történetének mely jelentős eseménye történt id. Peter Whitmer faházában? Olvassátok el a bevezetést, és osszatok meg olyan anyagokat a fenti további források részéből, melyek az egyház szervezetéről szólnak! Kérdezd meg:

- Milyen okokat tudnátok felsorolni amellest, hogy hálások vagytok, amiért az egyházat visszaállították és megszervezték?
- Miben különböznek a mai gyűlések az egyház első gyűlésétől?
- Miben ugyanazok?

Készíts elő két képet úgy, mint ahogy az az ide tartozó ábrán látható! Mondd el a tanulóknak, hogy két dolgot fogsz nekik mutatni, és meg kell próbálniuk lerajzolni, amit látnak! Mondd el, hogy mindkét dolgot csak egy másodpercig fogják látni, így nagyon kell figyelniük! Mutasd meg nekik az első képet, adj nekik időt, hogy rajzoljanak, és ezután mutasd meg nekik a második képet! Amikor befejezték a második kép rajzolását, kérdezd meg:

- Melyik képet volt könnyebb lerajzolni? Miért? (Mutass rá, hogy mindkét képen ugyanannyi vonal van, de az egyik rendezettség, a másikon pedig rendezetlenek.)
- Miért fontos, hogy Isten királyságában rend legyen? (Lásd 1 Korinthusbeliek 14:33; T&Sz 132:8.)

Mondd el, hogy amikor az Úr visszaállította az egyházát, kinyilatkoztatást adott arról, hogyan szervezzék meg. A 20. rész egy „alkotmányhoz” lehet hasonlítani. Kérdezd meg:

- Mi az alkotmány? (Egy dokumentum, ami olyan eljárásokat és szabályokat vázol fel, amelyek alapján egy szervezetet irányítanak.)
- Hogyan segíti elő az alkotmány a rendet?

- Milyen áldások érik az egyházat annak eredményeképp, hogy irányítást adó szabályokkal rendelkezik?

Ösztönözd a tanulókat, hogy keressenek olyan módszereket a Tanok és szövetségek 20-ban, amelyek a rendet segítik elő!

Tanok és szövetségek 20:1–4. Jézus Krisztus felhatalmazása szükséges volt egyháza visszaállításához. A papsági vezetőket Isten hívja el, majd támogatásuk után olyan valaki szenteli fel őket, aki a megfelelő papsági felhatalmazást viseli. (5–10 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy kölcsönkértétek a barátotok autóját, és a rendőrség megállított titeket. A rendőr megkér, hogy mutassátok meg neki az autó papírjait, és észreveszi, hogy az autó nem a tiétek.

- Milyen körülmények között engedhet tovább a rendőr?
- Milyen körülmények között vehet őrizetbe benneteket a rendőr autólopás vétsége miatt?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 20:1–4-et, és mondják el, mi történt az első versben! Kérdezd meg:

- Mivel rendelkezett Oliver és Joseph már az egyház megszervezése előtt? (A papsággal.)
- Miért volt fontos, hogy birtokolják a papságot már az egyház megszervezése előtt?
- Hogyan hasonlítható ez ahhoz a példához, amikor kölcsönkértétek a barátotok autóját?
- Kinek van ma felhatalmazása arra, hogy az Úr munkáját irányítsa?

Mondd el a következő kijelentést elder Russell M. Nelsontól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Joseph Smith profétát kiválasztották, hogy újra megalapítsa az egyházat, hogy megkapja és továbbadja a papsági felhatalmazást, valamint az emberi tudás számára eddig elvesztett egyszerű és értékes igazságokat állítson vissza” (Conference Report, 1994. okt. 112. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 84. o.).

Tanok és szövetségek 20:8–28. A Mormon könyve tartalmazza az evangélium teljességét, bizonyágot tesz a Biblia igazságáról, valamint Jézus Krisztusról és küldetéséről tanít. (10–15 perc)

Írd fel a táblára a következő kifejezést úgy, hogy a dőlt betűvel szedett részt üresen hagyod: „Az egyház egyetlen olyan tagja sem állhat Isten elé jóváhagyással, aki komolyan és alaposan nem olvasta a *Mormon könyvét*” (Joseph Fielding Smith, Conference Report, 1961. szept.–okt., 18. o.; dőlt betűs kiemelés). A tanulók kérdezzenek húsz igennel vagy nemmel válaszolandó kérdést, hogy meghatározzák a hiányzó részt! Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el, hogy „komolyan és alaposan olvasták-e a Mormon könyvét”!

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 20:8–28-at, és soroljanak fel mindent, amit a Mormon könyvről találnak! Kérj meg néhány tanulóat, hogy osszák meg, amit találtak! Kérdezd meg: Ha tudjátok, hogy a Mormon könyve igaz, mit mást tudtok meg:

- Joseph Smith-ről?
- Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának visszaállításáról?
- Az ároni és a melkisédeki papság visszaállításáról?
- Az evangélium alapelveiről?

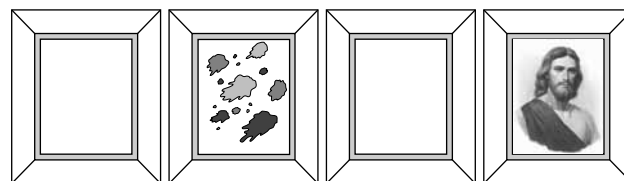
Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

„A Mormon könyve a bizonyosság záróköve. Amint a boltív is összeomlik, ha a zárókövet eltávolítják, az egyház egésze is így áll meg vagy bukik el a Mormon könyve igaz voltán. Az egyház ellenségei ezt nagyon jól megértik. Ezért igyekeznek oly nagyon megcáfolni a Mormon könyvét, mert ha az hitelét veszti, akkor vele együtt bukik Joseph Smith proféta is. És hitelét veszti az is, hogy jogot formálunk a papsági kulcsokra, valamint a kinyilatkoztatásra és a visszaállított egyházra. De ugyanilyen módon, ha a Mormon könyve igaz – és most már milliók tették bizonyosságukat, hogy megkapták a Szellem tanúságát, hogy igenis igaz –, akkor el kell fogadni a visszaállítás és minden hozzá tartozó dolog követelményeit” (Conference Report, 1986. okt., 5. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 6. o.).

Tanok és szövetségek 20:25–26, 37, 72–74. Azok, akik megalázzák magukat, hisznek, törekednek a keresztségre, megbánják bűneiket és készek arra, hogy magukra vegyék Krisztus nevét és Őt szolgálják mindvégig, érdemesek a keresztségre. (5–10 perc)

Írd fel a táblára: *T&Sz 20:25–26; T&Sz 20:37; T&Sz 20:72–74.* Kérd meg az osztályt, képzeljék el, hogy egy nem egyháztagnak barátjuk, aki érdeklődik az evangélium iránt, megkérdezi, mit tanítanak a mi szentírásaink a keresztségről! Kérj meg három tanulóat, hogy olvassák el a táblán lévő három szentírásrészt, és beszéljék meg az osztállyal együtt, mit tanítanak!

Tanok és szövetségek 20:17–34. Jézus Krisztus engesztelő áldozata által megkaphatjuk a bűnbánat, a megigazulás, a megszenteltség ajándékát, valamint az üdvözülést Isten királyságában. (15–20 perc)

1.

2.

3.

4.

Mutasd meg a tanulóknak az ide tartozó képeket! (Használj a függelékben található nagyobb változatot a 308. oldalról!)

Kérdezd meg:

- Miben hasonlítható az első kép vagy a vászon ahhoz, amikor megszülettünk? (Lásd T&S 93:38.)
- Miért lesz a vászon piszkos, amint azt a második kép mutatja? (Lásd T&S 20:17–20.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 20:21–24-et és kérdezd meg:

- Mit tett az Úr azért, hogy újra tiszták lehessünk, amint azt a harmadik kép mutatja?
- Mit kell tennünk azért, hogy tiszták legyünk? (Lásd 29. v.)
- Olvassátok el a 30. verset! Milyen szót használ az Úr e tiszta állapotot jellemzésére?
- Hogyan hasonlítható a harmadik vászon arra, miután megbánjuk bűneinket és megkeresztelkedünk? (Hasonlítsátok össze a harmadik vásznot az elsővel!)
- Hogyan kapcsolódnak ezek a vásznak ahhoz, amit a negyedik vászon jelképez?

Magyarázd el, hogy a *megigazulás* szó azt jelenti: megtisztulni és bocsánatot nyerni. Mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„A cselekedet, amit a Szellem igazol, egy olyan tett, amit . . . a Szentlélek megerősít és jóváhagy. . . .

Mint minden más megváltással kapcsolatos tantétel, a megigazulás is rendelkezésünkre áll Krisztus engesztelő áldozata révén, de csak a személyes igazlelkűség feltételeivel válik hatályossá az egyén életében” (*Mormon Doctrine*, 408. o.).

Mondd el, hogy a *megszenteltség* azt jelenti: szentségessé, igazlelkűvé és krisztusivá válni. Brigham Young elnök azt tanította:

„Amikor egy személy akarata, szenvedélyei és érzései tökéletesen alá vannak rendelve Istennek és az Ő követelményeinek, akkor az a személy megszentelt. Az az én akaratom, hogy az akaratom eggyé legyen az Atya akaratával” (*Journal of Discourses*, 2:123. o.).

- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 20:31-et! E vers alapján mit kell tennünk ahhoz, hogy megszenteltessünk?
- Olvassátok el Máté 22:36–38-at! Hogyan hasonlíthatók ezek a versek a Tanok és szövetségek 20:31-es versének feltételeihez?
- Olvassátok el Moróni 10:32–33-at! Milyen hasonlóságok találhatók ezekben a versekben a Tanok és szövetségek 20:30–31-hez hasonlítva?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 20:32–34-et! Milyen figyelmeztetést és utasítást ad az Úr ezekben a versekben?

Tanok és szövetségek 20:38–71. Sok hivatal van a papságban, és minden hivatal meghatározott tennivalókat foglal magában. (15–20 perc)

Add ki a tanulóknak a következő, papsággal kapcsolatos kérdéssort!

1. A papság mely hivatala szükséges ahhoz, hogy megáldják az úrvacsorát? (Pap; lásd T&S 20:46.)
2. Melyik hivatal szükséges ahhoz, hogy valakit megkereszteljenek? (Pap; lásd 46. v.)
3. Melyik hivatal szükséges ahhoz, hogy valakit diakónusnak szenteljenek fel? (Pap; lásd 48. v.)
4. Melyik hivatal szükséges ahhoz, hogy valakinek a Szentlélek ajándékát adományozzák? (Elder, lásd 41., 43. v.)
5. Melyik hivatal szükséges ahhoz, hogy valakit eldernek szenteljenek fel? (Elder; lásd 39. v.)
6. Melyik hivatal feladata az, hogy magyarázzon, tanítson és mindenkit Krisztushoz hívjon? (Diakónus, tanító, pap és elder; lásd 42., 47., 50–51., 59. v.)

A tanulók pár percig tanulmányozzák a Tanok és szövetségek 20:38–59-et, és utána javítsák ki a kérdéssort úgy, hogy minden kérdés után elolvassák az odatarozó verseket!

Írd fel ezeket a fejléceket a táblára: *elder* (lásd 38–45., 70. v.), *pap* (lásd 46–52. v.), *tanító* (lásd 53–59. v.), *diakónus* (lásd 57–59. v.)! Oszd négy csoportra az osztályt, és add ki mindegyik csoportnak a táblán szereplő papsági hivatalok egyikét! A csoportok olvassák el az ide vonatkozó verseket, és sorolják fel a fejlécek alatt, mit tanítanak a versek az adott hivatalról! Beszéljétek meg, hogy mit találtak!

Olvassátok el a 60–65. verseket, valamint a Hittételek 1:5-öt és kérdezd meg: Minek kell történnie, mielőtt valakit felszentelhetnek a papságba? Kérdezd meg az osztályodban lévő ároni papságot viselőktől: Mit tesznek most azért, hogy felmagasztalják a papságban lévő feladataitokat? Kérdezd meg a fiatal nőktől: Mit tehettek most és később az életben, hogy segítsétek és támogassátok a papságot? Kérdezd meg a fiatal férfiaktól: Mit tehettek most, hogy felkészüljétek arra, hogy megkapjátok a papságot vagy fejlődjétek a papságban?

Oszd meg a következő kijelentést James E. Faust elnöktől, aki tanácsos az Első Elnökségben:

„A papság a legnagyobb hatalom a földön. Világok teremtettek a papság által. . . . A papsági hatalom Istentől kapott hatalom és felhatalmazás, hogy az Ő nevében cselekedjünk gyermekei üdvözüléséért. A másokkal való törődés a papsági felelősség igazi lényege. Ez az áldásra, gyógyításra és az evangélium üdvözítő szertartásainak elvégzésére adott hatalom. Igazlelkű papsági felhatalmazottra van szükség otthonaink falain belül. Nagy szeretettel kell ezt gyakorolni. Igaz ez minden papságviselőre – diakónusra, tanítóra, papra, elderre, főpapra, pátriárkára, hetvenesre és apostolra” (*Conference Report*, 1997, ápr., 56–57. o.; vagy *Ensign*, 1997. máj., 41. o.).

Tanok és szövetségek 20:75–79. Az úrvacsora célja az, hogy emlékezzünk az Üdvözítő áldozatára és megújítsuk a kereszteleési szövetségünket.
(20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól: Melyik az a szertartás, amiben saját magunk javára többször is részesülhetünk? Amikor azt mondják, hogy úrvacsora, olvassátok el a Tanok és szövetségek 20:75–79-et és kérdezd meg:

- Az Úr szerint mi az, ami „fontos”? (75. v.)
- A 75. vers szerint miért veszünk az úrvacsorából?
- Kinek van felhatalmazása arra, hogy az úrvacsoránál szolgáljon? (Lásd 76. v.)
- Hogyan kell ott szolgálniuk?
- Milyen szövetségeket újítunk meg, amikor úrvacsorát veszünk? (Lásd 37., 77. v.)
- Milyen ígéretet ad az Úr, ha érdemesen veszünk abból? (Lásd 77., 79. v.)
- Olvassátok el a 80. verset, 3 Nefi 18:28–29-et! Hogyan kapcsolódnak össze ezek a versek?
- Szerintetek miért fontos rendszeresen úrvacsorát venni?

Elder Bruce R. McConkie azt mondta:

„Olyan fontos a [kereszttség] az Úr szemében, hogy gondoskodott számunkra az eszközről és módról, hogy gyakran megújíthassuk. A szertartás, ami által ezt a szövetséget megújítjuk, az úrvacsora” (Conference Report, 1950. szept.–okt., 14. o.).

Rajzold le az ehhez tartozó feladatot a táblára, vagy oszd ki a másolatait tanulóknak! Kapcsolják össze a jobb oldali meghatározásokat a bal oldali szavakkal!

_____ 1. Mindig.	A. Felszentel vagy megszentel
_____ 2. Megáld	B. Kedvez valakinek vagy szentté teszi
_____ 3. Megtart	C. A szellem és a test
_____ 4. Emlékezés	D. Megerősít vagy bizonyóságot tesz
_____ 5. Szentel	E. Törekvés vagy igyekezet
_____ 6. Lélek	F. Újra emlékeztet vagy eszébe juttat
_____ 7. Késznek lenni	G. Engedelmeskedni
_____ 8. Tanú	H. Mindenkor

(Válaszok: 1–H, 2–B, 3–G, 4–F, 5–A, 6–C, 7–E, 8–D)

Amikor a tanulók befejezték, olvassák el újra a 77., 79. verset, és helyettesítsék be a kulcsszavakat a meghatározásokkal! Kérdezd meg: Milyen további tudást nyertek azáltal, hogy az imákat így

olvassátok? Oszd meg a következő megállapítást David O. McKay elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos: „Nincs szentebb szertartás Krisztus egyházában, mint az . . . úrvacsora” (Conference Report, 1946. ápr., 112. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy darab papírra azt, hogyan tehetik az úrvacsorát életükben még jelentőségtelesebbé!

Tanok és szövetségek 21

Bevezetés

Olyan zűrzavaros időben élünk, ami kihívást jelenthet még Jézus Krisztus legelkötelezettebb tanítványainak is. Az Úr azonban gondoskodik irányításról és útmutatásról szolgálói és prófétái által. Elder L. Tom Perry, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította:

„Soha nem volt még olyan időszak, amikor az írott és a beszélt szó oly sok, különböző forrásból ereszkedett volna ránk. A médián keresztül elemzőkre találunk, akik elemzőket elemeznek, szinte elárasztva minket véleménnyel és különböző nézetekkel.

Milyen vigasztadó is annak a tudata, hogy az Úr a prófétán keresztül nyitva tart egy csatornát gyermekei számára. Milyen áldás tudni azt, hogy van egy hang, amiben bízhatunk, hogy kijelenti számunkra az Úr akaratát” (Conference Report, 1994. okt., 22. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 19. o.).

A 21. részben, ami azon a napon adatott, hogy megszervezték az egyházat, az Úr sok olyan áldást nevez meg, melyek a prófétákat oly értékesé teszik az utolsó napi szentek számára. További részletekért lásd a 21. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 43. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A prófétáknak különleges ajándékok adtak, hogy segítsenek az Úrnak az egyház építésében és a szentek megáldásában (lásd T&Sz 21:1–3).
- Az Úr prófétáin keresztül szól hozzánk (lásd T&Sz 21:4–7; lásd még T&Sz 1:38; 68:3–4).
- Ha engedelmeskedünk az Úr hangjának, Sátán nem fog győzedelmeskedni felettünk (lásd T&Sz 21:6; lásd még T&Sz 1:37–38; 43:1–7).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 67–69. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 43–46. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 21:1–3. A prófétáknak különleges ajándékok adtak, hogy segítsenek az Úrnak az egyház építésében és a szentek megáldásában.

(5–10 perc)

Állítsd ki e sáfárság prófétáinak képeit véletlenszerű sorrendben (lásd Evangéliumi művészet képcsomag, 400., 507–520. számú képek)! Állítsák a tanulók a képeket megfelelő sorrendbe!

Kérdezd meg: Miért nélkülözhetetlen a próféta az Úr egyháza számára?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 21:1-et és jelöljék be az egyház elnökének összes, öt megillető címét! Írd fel ezeket a táblára, beszéljétek meg a meghatározásokat szükség szerint, és adj példát a szentírásokból vagy az egyház történetéből olyan személyekre, akik ezeket a szerepeket töltötték be! (Segítségért a meghatározásokkal kapcsolatban lásd a T&Sz 21:1-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 7. oldalán!) Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan segítenek nekik és az egyháznak a próféta lelki ajándékai!

Tanok és szövetségek 21:1–9. Ha engedelmessékedünk az Úr hangjának prófétái által, Sátán nem fog győzedelmeskedni felettünk. (20–25 perc)

Mondd el a következő hírt:

„GREEN RIVER, Wyoming – Körülbelül 150 antilop, nyilvánvalóan sűrű ködben eltévedve halálba rohant, miután lezuhantak egy 100 láb [33 méter] magas szikláról Wyoming állam délnyugati csücskében . . .

A hóban talált nyomok arra utaltak, hogy miután egy antilop lezuhant a ködbe burkolt szikláról, a többi egyenként követte. . . .

A tetemek egy körülbelül négy láb [1,5 méter] mély 366 négyzetméteres területen feküdtek egy halomban” („Antelope Herd Falls from Foggy Cliff”, *Salt Lake Tribune*, 1991. nov. 9., A6. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Példabeszédek 29:18; 1 Nefi 8:23; 12:17-et, hogy hasonlóságokat találjanak az újságcikkkel, majd beszéljétek meg az osztállyal!

Írd fel a táblára: *Hogyan vezeti át az Úr az egyház tagjait a sötétség ködén?* Olvassátok el a Tanok és szövetségek 21:1–9-et és keressetek választ a kérdésre! Kérj meg néhány tanulót, hogy tegyen biztosságot arról, miért fontos, hogy legyen egy próféta, aki őket és az egyházat vezeti!

Tanok és szövetségek 21:4–7. Az Úr prófétáin keresztül szól hozzánk. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy misszionáriusok vagytok! Éppen biztosságot tetetek egy érdeklődőnek arról, hogy van élő próféta a földön, aki Isten helyett szól. Az érdeklődő

válasza: „Ez nagyon fontos üzenet. Mondd el nekem, mit mondott mostanában az Úr ezen a prófétán keresztül!” Kérdezd meg: Hogyan válaszolnátok meg ezt a kérdést?

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hol találhatjátok meg azt, amit a próféta mostanában mondott? (A válaszok magukban foglalhatják: a Liahona konferencia számai, az *A fiatalok erősségéért* füzet, „A család: kiáltvány a világhoz”, „Az élő Krisztus: az apostolok bizonyossága”.)
- Miért fontos tudnunk, mit mond az élő próféta?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 21:4–7-et és keressetek indokokat arra, hogy miért kell a prófétára hallgatnunk! Kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék meg azokat az indokokat, amelyek hatással voltak rájuk, utána pedig osszák meg, amit találtak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit jelent „türelemmel és hittel” fogadni a próféta szavát? (5. v.)
- Mely ígéret tud nektek magabiztosságot adni ahhoz, hogy szembenézzetek az ellenséggel vívandó lelki csatával?
- Szerintetek miért követhetjük biztonságosan azt, amit a próféta mond? (Lásd Wilford Woodruff elnök a Hivatalos nyilatkozat – 1-et követő megjegyzéseinek első bekezdését!)

Tanok és szövetségek 22

Bevezetés

A nagy aposztázia idején Krisztus egyházának tiszta tanait és szertartásait meghamisították. A 22. részben az Úr a „halott cselekedetek” (2. v.) kifejezéssel utal ezekre a hamis szertartásokra. Az Úr prófétáján, Joseph Smith-en keresztül kinyilatkoztatta, hogy a szertartások csak akkor érvényesek, amikor olyan személyek végzik, akik Istentől való felhatalmazással rendelkeznek (lásd T&Sz 20:72–74), és amikor a Szentlélek pecsételi meg (lásd T&Sz 132:7). Amikor az Úr megszervezte az egyházát, minden „régit szövetséget” eltörölt, és „egy új és örökreszló szövetséget [adott], ugyanazt, amely kezdettől fogva volt” (T&Sz 22:1). A Joseph Smith által kinyilatkoztatott tantételek és szertartások megegyeztek az előző sáfárságokéval, visszamenőleg egészen Ádámig és a világ keletkezése előttig.

További részletekért lásd a 22. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 46. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Ahhoz, hogy Isten előtt elfogadható legyen, a keresztelest olyan személynek kell elvégeznie, akinek megvan a megfelelő papsági felhatalmazása (lásd T&Sz 22; lásd még 3 Nefi 11:19–25; T&Sz 20:72–74).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 67–69. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 46–47. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 22. Ahhoz, hogy Isten előtt elfogadható legyen, a keresztelest olyan személynek kell elvégeznie, akinek megvan a megfelelő papsági felhatalmazása. (10–15 perc)

Kérj meg három tanulót, hogy vegyen részt egy szerepjátékban! Az egyik legyen egy érdeklődő, aki hiszi, hogy az egyház igaz. Ez az érdeklődő már megkeresztelkedett alámerítéssel egy másik egyházban és nem érti, miért szükséges egy másik keresztelest. A másik két tanuló legyen a misszionáriusok szerepe, akik megpróbálnak választ adni az érdeklődő kérdésére. Némi beszélgetés után nézzétek át a 22. rész történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 46. oldalán, és beszéljétek meg a szerepjátékkal kapcsolatos hasonlóságokat! A tanulók olvassák el a 22. részt, hogy megnézzék, hogyan válaszolt az Úr erre a kérdésre. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek mire utalt az Úr a „halott cselekedetek” kifejezéssel? (2. v.)
- Mit tett az Úr e halott cselekedetek miatt? (Lásd 3. v.)
- Olvassátok el 2 Nefi 31:17-et! E vers alapján, szerintetek mit jelent a bemenni a „szoros kapun” kifejezés? (T&S 22:2)
- Mi szükséges ahhoz, hogy egy szertartás érvényes legyen?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 20:72–74; 132:7-et és keressetek legalább két olyan dolgot, ami ahhoz szükséges, hogy a keresztelest szertartása érvényes legyen! Beszéljétek meg, miért kell a keresztelest az Istentől kapott papsági felhatalmazással végezni és a Szentlélekkel megpecsételni! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan gyakorolhatnak hatást életükben az úrvacsora, a szertartások, és vigasztaló valamint gyógyító áldások, amikor azokat a papság és a Szellem kíséri!

Tanok és szövetségek 23

Bevezetés

Kevesebb, mint egy héttel az egyház megszervezése után, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Samuel Smith, id. Joseph Smith és id. Joseph Knight eljöttek Joseph Smith prófétához, hogy megtudják az Úr rájuk vonatkozó akaratát. „Teljesen világos, hogy a próféta e bensőséges barátai és közeli segítői teljesen meg voltak győződve arról, hogy Isten rajta keresztül beszél. Ha nem, nem kérték volna őt arra, hogy forduljon az Úrhoz az érdekükben” (Hyrum M. Smith és Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, átdolg. kiad. [1972], 119. o.). További részletekért lásd a 23. rész

történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 47. oldalán!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amint alázatosan keressük az Urat, figyelmeztetni fog a gyengeségeinkre és megerősít minket egyházi elhívásainkban (lásd T&S 23; lásd még Éther 12:27).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 47–48. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 23. Amint alázatosan keressük az Urat, figyelmeztetni fog a gyengeségeinkre és megerősít minket egyházi elhívásainkban. (15–20 perc)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 23-at! Ismerjétek fel azokat a személyeket, akikhez az Úr beszél, és soroljátok fel minden adott áldást, figyelmeztetést vagy tanácsot! Kérdezd meg:

- Mit jelent kárhozott alatt lenni? („Bűnösnek nyilváníthatni vagy megérdemelni a büntetést.”)
- Mire figyelmeztet az 1. vers? Kinek adatott?
- Mi fog történni, ha valaki semmibe veszi az Úr e figyelmeztetését?

Olvasd el Wilford Woodruff elnök következő kijelentését:

„Hallottam, amint Joseph Smith azt mondta, hogy Oliver Cowdery, aki az egyház második apostola volt, így szólt hozzá: »Ha elhagynám az egyházat, elbukna.« [A próféta] azt mondta: »Oliver, próbáld meg.« Oliver megpróbálta. Ő elbukott; Isten királysága viszont nem” (Brian H. Stuy, szerk., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 köt. [1987–1992], 2:45. o.).

Mondd el, hogy Oliver Cowdery később visszatért az egyházhoz, de nem kapta vissza korábbi pozícióját! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért tanácsolta az Úr Joseph Knightnak, hogy titokban és nyilvánosan is imádkozzon? (Lásd 6. v.; lásd még a Joseph Knightra vonatkozó megjegyzést a T&S 23:1–6-ra vonatkozó kiegészítésben a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 47–48. oldalán.)
- Mi történhetett volna Joseph Knighttal, ha visszautasította volna az imádkozást?
- Mi a kapcsolat az ima és az egyházhoz való csatlakozás között? (Lásd 7. v.)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan figyelmezteti őket ma az Úr, és hogyan erősítheti őket az ima akkor, amikor hallgatnak a figyelmeztetésekre!

Tanok és szövetségek 24

Bevezetés

Az egyház korai tagjai üldöztetéssel kerültek szembe, különösen a New York államban lévő Colesville-ben. „Minden alkalommal, mikor komoly fejlődésnek indul az egyház, úgy tűnik, hogy az igazság ellensége erejét összpontosítva igyekszik Isten országának fejlődését megállítani. De Isten eltökélt szentjei felülkerekednek a problémákon, és megerősödnek, mint azt a colesville-i szentek is tették, akik erős, egységes gyülekezetté forrtak össze” (Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjei Jézus Krisztus Egyházának rövid története [1996], 17. o.). Az üldöztetés ez ideje alatt az Úr Joseph Smith prófétát és a szenteket azáltal bátorította, hogy kinyilatkozta a Tanok és szövetségek 24. részét és a Mózes 1-et. (Lásd még a 24. rész történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 48–49. oldalán.)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik hithűen kitartanak szenvedéseikben, rendelkeznek azzal az ígérettel, hogy az Úr velük lesz és végül megszabadítja őket a megpróbáltatásaiktól (lásd T&Sz 24:1, 8; lásd még 2 Korinthusbeliek 4:17; Jakab 1:2–4).
- Azok, akik az Urat szolgálják, védelmet kapnak az ellenségeikkel szemben, sugalmazást a mennyből és erőt az elhívásaik betöltéséhez (lásd T&Sz 24).
- Az egyháztagok felelőssége a próféta támogatása és erősítése (lásd T&Sz 24:18; lásd még T&Sz 41:7; 43:12–13).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 70–73. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 48–50. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 24:1, 8. Azok, akik hithűen kitartanak szenvedéseikben, rendelkeznek azzal az ígérettel, hogy az Úr velük lesz és végül megszabadítja őket a megpróbáltatásaiktól. (10–15 perc)

Írd fel a táblára a következő mondatot: „Ne engeddd, hogy a csapások hatásai teljesen elnyeljék az életedet!” (Richard G. Scott, Conference Report, 1995. szept.–okt., 20. o.; vagy *Ensign*, 1995. nov., 17. o.). Megmutathatsz egy olyan szivacsot, ami annyi vizet szívott magába, amennyit csak tudott! Kérdezd meg:

- Mit jelent beleolvadni valamibe?
- Hogyan nyelhetnek el minket néha teljesen a megpróbáltatásaink?

Röviden ossz meg néhány példát azokra a megpróbáltatásokra, melyeket Joseph Smith és a colesville-i szentek éltek át! Beszéljétek meg, hogyan hathatott volna negatívan hitükre a megpróbáltatásuk, és hogyan tarthatta volna vissza őket attól, hogy végrehajtsák az Úr céljait!

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 24:1, 7–8-at és keressétek meg az Úr tanácsát és ígéreteit! Sorold fel a táblán, amit a tanulók találtak! Beszéljétek meg, hogyan segíthettek ezek az ígéretek Joseph Smith-t és hogyan bátoríthatnak minket a megpróbáltatásainkban! Egy tanuló olvassa el elder Richard G. Scott, aki az Úr egyik apostola, következő bizonyosságát:

„Bizonyosságot teszek, hogy amikor az Úr bezár az életedben egy fontos ajtót, akkor megmutatja folytonos szeretetét és könyörületét azáltal, hogy sok más, ezt kárpótló ajtót nyit meg hited gyakorlásán keresztül. Ösvényedet lelki napsütéssel ragyogja be, hogy felvidítsa utadat. Ez gyakran azután történik, miután a megpróbáltatás a legnagyobb volt, bizonyítékként egy mindentudó Atya szeretetére és könyörületére. Az utat nagyszerűbb boldogság és nagyobb megértés felé mutatja, és megerősíti az elhatározásodat, hogy elfogadd az Ő akaratát és engedelmeskedj annak” (Conference Report, 1995. szept.–okt., 19–20. o.; vagy *Ensign*, 1995. nov., 17. o.).

Tanok és szövetségek 24. Azok, akik az Urat szolgálják, védelmet kapnak az ellenségeikkel szemben, sugalmazást a mennyből és erőt az elhívásaik betöltéséhez. (25–30 perc)

Guríts le egy labdát valamilyen magasabb helyről! Kérdezd meg a tanulókat:

- A lejtő mely részénél lenne szükség a legkisebb ellenállásra ahhoz, hogy megállítsuk a labdát? Miért?
- Ha azt akarod, hogy valami elgyengüljön, miért lenne fontos, hogy megállítsd, még mielőtt lendületbe jön?

Röviden nézzétek át a példákat azokra a megpróbáltatásokra, melyeket Joseph Smith és a colesville-i szentek éltek át 1830 nyarán (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 71–73. o.)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 24:1-et és keressétek meg azokat a hatalmakat, amelyek arra törekedtek, hogy megállítsák az egyház terjedését! Kérdezd meg:

- Hogyan mondható nyilvánvalónak „Sátán hatalma” ezekben a példákban?
- Hogyan hozhattak Joseph Smith-nek vigasztalást az Úr szavai ezekben a versekben?
- Hogyan vigasztalhatnak meg minket az Úr ígéretei megpróbáltatásaink közepette?
- Milyen példákat tudtok mondani arra, ahogyan az Úr segített nektek vagy valaki másnak, akit ismertek abban, hogy legyőzze „Sátán hatalmát”?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 24. részének fejlécét és húzzák alá az okokat, amiért a 24–26. részek adtak! Írd fel a táblára: *megerősít, bátorít és utasít!* Oszd három csoportra az

osztályt, és adj ki mindegyik csoportnak egy-egy indokot! Tanulmányozzák a 24. részt és adjanak olyan ötleteket, amelyek indokaikhoz kapcsolódnak, és írjátok fel azokat a táblára! Kérdezd meg:

- Hogyan lehettek ezek az ötletek áldások Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek?
- Hogyan lehetnek ugyanezek az ötletek áldások a szenteknek ma?

Mondd el, hogy „Sátán hatalma és ... sötétsége” minden országban és minden nép között megtalálható! Tégy bizonyosságot, hogy az Úrnak hatalmában van az, hogy minden gyermekének segítsen e közös ellenség legyőzésében! Emeld ki, hogy ugyanezen időszakban az Úr kinyilatkoztatta a Mózes 1-et! Olvassátok el Mózesnek a „Sátán hatalmával” kapcsolatos tapasztalatát a Mózes 1:9–23-ban és keressétek meg azt, hogyan erősíthette, bátoríthatta és adhatott utasítást ez az 1830-ban élő szenteket! Beszéljétek meg, hogyan erősítheti, bátoríthatja és adhat utasítást ez a ma élő szenteknek!

Tanok és szövetségek 25

Bevezetés

Gordon B. Hinckley elnök azt mondta: „Amint népünk történetét olvasom, nagy hatással van rám az, hogy a férfiakat név szerint említik, megemlékeznek róluk és tisztelik. Azonban a nőknek túlságosan kevés tiszteletet adnak” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 698. o.). A 25. rész, ami Emma Smith-nek adatott, kitűnő lehetőséget kínál, hogy az egyház történetének egyik legnagyobb női alakját ismerjük meg. További részletekért ezzel a kinyilatkoztatással kapcsolatosan lásd a 25. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 50. oldalán, továbbá az életrajzi vázlatokat a tanulói kézikönyvben található „Személyek és kifejezések a Tanok és szövetségekben” részben!

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Ha elfogadjuk Jézus Krisztus evangéliumát és a szerint élünk, az Ő gyermekeivé válunk (lásd T&Sz 25:1; lásd még János 1:12; Rómabeliek 8:14–17; Móziás 5:7).
- Amikor a férfiak és feleségek támogatják egymást isteni szerepükben és elhívásaikban, a Szentlélek irányíthatja őket és végül részesei lehetnek a felmagasztosulásnak (lásd T&Sz 25:5–6, 9, 13–16; lásd még Efézusbeliek 5:22–33).
- Az Úr különleges ajándékokat és tehetségeket adott a nőknek, hogy megáldják az Ő gyermekeit (lásd T&Sz 25).
- A szívből jövő ének ima az Úrnak (lásd T&Sz 25:11–12).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 71–74. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 50–53. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 25:1. Ha elfogadjuk Jézus Krisztus evangéliumát és a szerint élünk, az Ő gyermekeivé válunk. (5–10 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak az édesapjukra vagy egy személyre, aki olyan számukra, mint egy apa! Kérj meg néhány tanulót, hogy mondja el ezeknek az apáknak a tulajdonságait! Mondd el, hogy van valaki más is, aki még az apjuk lehet! Olvassák el a Tanok és szövetségek 25:1-et, hogy megtalálják ezt a személyt! Segítségképpen kérdezd meg:

- Ki beszél ebben a versben?
- Kihez beszél?
- Minek nevezi azt a személyt, akihez beszél?
- Milyen módon mondható Jézus Krisztus a mi atyánknak?
- Olvassátok el Móziás 5:7-et! Hogyan válhatunk Krisztus fiaivá és leányaivá az Ő királyságában?

Mondd el a következő kijelentést elder Russell M. Nelsontól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Amikor befogadjuk az evangéliumot és megkeresztelkedünk, akkor újjászületünk és magunkra vesszük Jézus Krisztus szent nevét [lásd T&Sz 20:37]. Fiaiként és leányaiként fogad örökbe bennünket, és testvéreiként ismer bennünket. Ő az új életünk Atyja. Azon ígéretet örökös társaiavá válunk, amit az Úr Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak és utódaiknak adott [lásd Galátiabeliek 3:29; T&Sz 86:8–11]” (Conference Report, 1995. ápr., 43. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 34. o.).

Tanok és szövetségek 25. Amikor a férfiak és feleségek támogatják egymást isteni szerepükben és elhívásaikban, a Szentlélek irányíthatja őket és végül részesei lehetnek a felmagasztosulásnak. (20–25 perc)

Olvassátok el vagy összegezzétek a 25. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 50. oldalán! Összpontosítsatok Emma Smith megpróbáltatásaira, és arra, hogyan reagált! Kérdezd meg:

- Szerintetek miért viseli jobban néhány ember a megpróbáltatásokat, mint mások?
- Mi segít nektek kitartani az élet nehézségeiben?

Írd fel a táblára a *Tanácsok és Áldások* címszavakat! Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik csoport olvassa el a 25. részt, és keressék meg, milyen tanácsokat adott az Úr Emmának! A másik csoport olvassa el a részt, és keresse meg, milyen áldásokat kapott! Írd fel a két címszó alá, amit találtak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek hogyan befolyásolta Emma életét a tanács, amit kapott?
- Szerintetek hogyan adott vigaszt neki az, hogy megkapta ezeket a megígért áldásokat?

A tanulók olvassák el újra a 16. verset és nézzék meg, kik azok, akiknek javára válhat ez a kinyilatkoztatás! Beszéljétek meg, hogyan befolyásolhatja életünket az Emmának adott tanács! Beszéljétek meg azt is, hogy a neki adott áldások hogyan adhatnak nekünk magabiztosságot és vigaszt a megpróbáltatások közepette!

Megjegyzés: A Tanok és szövetségek 25 különös jelentőséggel bír az egyház nőtagjai számára, ugyanakkor a Tanok és szövetségek 121:41–46, mely a papság gyakorlásáról szól, különös jelentőséggel bír a férfiak számára. Összehasonlíthatjátok és szembeállíthatjátok az Úr tanácsát ebben a két kinyilatkoztatásban, és megbeszélhetitek azokat az alapelveket, amelyek mind a kettőben hasonlóak.

Tanok és szövetségek 25. Az Úr különleges ajándékokat és tehetségeket adott a nőknek, hogy megáldják az Ő gyermekeit. (25–30 perc)

Olvassátok el Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos, következő kijelentését, amit egy általános, nőknek szóló gyűlésen mondott:

„Ismét arra kaptam sugalmazást, hogy olvassam el a Tanok és szövetségek huszonötödik részét. . . . Tudomásom szerint ez az egyetlen kinyilatkoztatás, ami kifejezetten nőknek adatott, és befejezésekként az Úr azt mondta: »Ezen szavaim mindenkire szólunk« (16. v.). Így tehát ez az Úrtól kapott tanács mindannyiótokra vonatkozik” („If Thou Art Faithful”, *Ensign*, 1984. nov., 90. o.).

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy utazó, aki soha nem volt még az országunkban és semmit nem tud az életmódról, látogatóba érkezik! Késő éjszaka érkezik meg, és nincs lehetősége arra, hogy sok mindent lásson az országból, mielőtt a szállodájába menne. Mielőtt elaludna, úgy dönt, hogy pár órára bekapcsolja tévét vagy egy népszerű nemzeti újságot olvasgat. Kérdezd meg:

- A csupán pár órányi tévézés alapján szerintetek hogyan jellemezhetné a nők szerepét az országunkban?
- Szerintetek különbözik a világnak a nők szerepéről alkotott véleménye attól, amit az Úr tanított? Ha igen, akkor hogyan?

Nagy a zavarodottság a világban a nők szerepéről. Az Úr különleges ajándékokat és tehetségeket adott a nőknek, hogy megáldják az Ő gyermekeit. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki a Tanok és szövetségek 25:1–3-ban, hogy miért hívja az Úr Emmát „kiváltságos asszonynak”! Írd fel a táblára a válaszaikat! (Ezek között lehetnek: megkapta az evangéliumot, Isten leánya volt, örökség ígéretét kapta hithűsége ellenében, bűnei megbocsátattak.) Olvassák el a Tanok és szövetségek 25:4–15-öt megkeresve azt, hogyan éli egy kiváltságos nő az életét! Hogy segíts a választásban, lásd a felsorolást a Tanok és szövetségek 25:16-hoz tartozó megjegyzésekben, a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 52–53. oldalán! Ha úgy gondolod, oszd meg elder

Neal A. Maxwell beszédének részleteit a *Doctrine and Covenants Student Manual* ugyanezen részéből (53. o.), és beszéld meg az osztállyal!

Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapításait:

„Úgy érzem, fel kell kérnem a nőtestvéreket mindenhol, hogy emelkedjétek fel a bennetek rejlő lehetőségekhez! Nem kérek benneteket arra, hogy a képességeiken felül teljesítsetek. Remélem, hogy nem gyötritek magatokat a kudarc gondolataival. Remélem, hogy nem próbáltok olyan célt kítűzni, aminek az elérése meghaladná a képességeiteket. Remélem, hogy egyszerűen megteszitek, amit tudtok, amilyen jól csak lehet. Ha így tesztek, eljövendő csodáknak lehettek tanúi” (*Motherhood: A Heritage of Faith* [1995], 9. o.).

„Hadd fejezzem ki hálámat nektek, utolsó napi szent nők, akik most a milliók közé számláltattok és ott vagytok szerte a világban. Nagyszerű hatalmatok van a jóra. Lenyűgöző a tehetségetek és elkötelezettségetek. Óriási a hitetek és az Úr, az Ő munkája, valamint fiai és leányai iránti szeretetek. Továbbra is éljétek az evangélium szerint! Magasztaljátok fel azt a veletek kapcsolatban lévők előtt! A jó munkátoknak nagyobb súlya lesz, mint bármely más szónak, amit mondotok. Járjatok erényesen és tisztán, hittel és hithűen! Egy örökkévaló terv részesei vagytok, egy olyan tervnek, amit Isten, a mi Örökkévaló Atyánk alkotott. Minden nap része ennek az örökkévalóságnak” („Daughters of God”, *Ensign*, 1991. nov., 100. o.).

Tanok és szövetségek 25:11–12 (Szentírásmemoriter, Tanok és szövetségek 25:12). A szívből jövő ének ima az Úrnak. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel különböző zenei irányzatokat (például komolyzene, himnuszok, alternatív, könnyűzene, heavy metal, népzene, rap)! Kérd meg őket, hogy jellemezzék, mit éreznek, miközben bizonyos zenét hallgatnak (békét, nyugtalanságot, zavarodottságot, hazafias érzéseket, szeretetet, gondtalanságot, félelmet, lelkeséget)! Kérdezd meg, szerintük mi tesz egyfajta zenét jó vagy rossz zenévé (lásd Moróni 7:14–16)!

Oszd meg a következő történetet elder Boyd K. Packertől:

„Van olyan zene, ami lelkileg nagyon romboló. Ti, fiatalok tudjátok, mi jelenti ezt. A tempó, a hangzás és azok életmódja, akik előadják, eltaszítják a Szellemet. Sokkal veszélyesebb, mint azt ti feltételeztétek, mert elfojtja lelki érzékszerveiteket” (Conference Report, 1994. okt., 78. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 61. o.).

Egy tanuló olvassa el a Tanok és szövetségek 25:11-et! Mutass rá, hogy az Úr ezt a parancsolatot 1830 júliusában adta Emma Smith-nek, csupán három hónappal az egyház megszervezése

után. A himnuszokkönyvet, amit ő állított össze, 1835-ben adták ki. Mint minden, azóta kiadott utolsó napi szent himnuszokkönyv, ez is más egyházak és utolsó napi szentek által komponált himnuszokat tartalmazott. (Lásd *Church History in the Fulness of Times* 161–162. o.) A tanulók olvassák el a 12. verset és keressék meg, milyen érzései vannak az Úrnak a szent zenével kapcsolatosan! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért kérte meg az Úr Emmát, hogy állítson össze egy himnuszokkönyvet?
- Miben különbözik egy himnusz bármilyen más zenétől? (Lásd elder Bruce R. McConkie kijelentését a T&Sz 25:12-hez tartozó megjegyzésekben a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 52. oldalán).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát arra, hogyan lehet példa egy himnusz a „szívből jövő énekre” vagy az Úrhoz szóló imára! Kérdezd meg: Hogyan erősíthet vagy bátoríthat minket egy himnusz?

Egy tanuló olvassa fel elder Boyd K. Packer következő kijelentését:

„Válasszatok ki egy kedvenc himnuszt az egyház szent zenéjéből, egy olyat, melynek szövege felemel, és aminek tisztelettudó a zenéje, olyat, mely az inspirációval rokon érzést kelt bennetek! Gondoljátok át alaposan! Tanuljátok meg kívülről! Még akkor is, ha nem volt részetek zenei képzésben, elgondolkodhattok egy himnuszon.

Használjátok ezt a himnuszt egy olyan helyként, ahová gondolataitok menekülhetnek! Legyen ez a vészkijáratotok! Bármikor, ha úgy találjátok, hogy [nem helyénvaló gondolatok szöknek] elmétek színpadára, tegyétek fel ezt a felvételt. Amikor megszólal a zene és gondolataitokban formát öntenek a szavak, a méltatlanok szégyenteljesen odébbállnak. Tudatotok színpadán meg fogja változtatni az egész lelkiállapotot. Mivel felemelő és tiszta, az alantas gondolatok eltávoznak” (Conference Report, 1976. okt., 100. o.).

Beszéljétek meg, hogyan segíthetnek nekünk ezek a himnuszok abban, hogy legyőzzük a kísértéseket, és kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak erre példát az életükből!

Énekeljétek el vagy valamilyen hangszeren játszátok el a tanulók kedvenc himnuszeit vagy elemis énekeit! Beszéljétek a szent zenét kísérő érzésekről! Ossz meg az Első Elnökségnek a himnuszokkönyvben található előszavából néhány kijelentést a jó zene erejéről (lásd *Himnuszok*, ix–x. o.)!

Tanok és szövetségek 26

Bevezetés

Az egyházi gyűléseken gyakran felemeljük kezünket, hogy támogassunk valakit, aki egyházi elhívást kap vagy felszentelik

valamely hivatalba. Erre a gyakorlatra úgy utalnak, mint a közös megegyezésen alapuló törvényre. A Tanok és szövetségek 26-ban, ami ugyanabban az időszakban adatott, mint a 24. és 25. rész, az Úr azt parancsolja, hogy „az egyházban mindent közös megegyezéssel, sok imádsággal és erős hittel intézzetek” (2. v.). A közös megegyezés már akkor létezett, amikor az egyházat megszervezték. Arról az első gyűlésről beszélve Joseph Smith próféta azt írta:

„Korábbi parancsolatok szerint jártunk el; kérdést intéztünk a testvéreinkhez, hogy megtudjuk, elfogadnak-e bennünket tanító-ikként Isten királyságában, és elégedettek-e azzal, hogy így kell eljárunk, és egyházként kell szerveződnünk a szerint, amit a fent nevezett parancsolatként megkaptunk. Ehhez a jó néhány javaslatához egyhangúlag hozzájárultak” (*History of the Church*, 1:77; lásd még T&Sz 20:65).

Elder Bruce R. McConkie azt tanította: „A közös megegyezés törvénye minden sáfárságban érvényes volt” (*Common Consent* [füzet, 1973], 3. o.; lásd még 2 Mózes 24:3; Ap. csel. 15:25).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyházban kézfelnyújtással támogatjuk azokat, akik egyházi elhívást vagy papsági hivatalt kapnak, és bizonyos esetekben az egyházi eljárásokat is így támogatjuk (lásd T&Sz 26; lásd még T&Sz 20:65; 28:10, 13; 38:34).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 73–74. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 54. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 26. Az egyházban kézfelnyújtással támogatjuk azokat, akik egyházi elhívást vagy papsági hivatalt kapnak, és bizonyos esetekben az egyházi eljárásokat is így támogatjuk. (20–25 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki és tartson a magasba valamennyi súlyt, ameddig csak tudja! Amíg a tanuló ezt teszi, beszéljétek meg az osztállyal a *támogatni* szó jelentését (használhattok olyan szinonimákat, mint a *támasztékot nyújt és megerősít*)! Kérj meg egy másik tanulót, hogy segítsen az első tanulónak a karját tartani! Kérdezd meg az első tanulótól:

- Mennyire volt nehéz a magasban tartani a karodat?
- Milyen volt, amikor egy másik személy megerősített vagy segített?

Egy tanuló olvassa el a Tanok és szövetségek 26:2-t és kérdezd meg: Szerintetek mit jelent a *közös megegyezés* kifejezés? Mondd el, hogy az egyházban kézfelnyújtással támogatjuk azokat, akik egyházi elhívást vagy papsági hivatalt kapnak, és bizonyos esetekben ekképp támogatjuk az egyházi elveket is!

- Milyen áldásokat kapnak az egyház tagjai, akik vezetőiket kézfelnyújtással támogatják?

- Milyen értelemben áldottak az egyház vezetői, amikor az egyház tagjai kézfelnýtájjal támogatják őket?
- A kezetek felemelésén kívül mit tehettek még azért, hogy támogassátok egyházi vezetőiteket?
- Miben különbözik az egyház vezetőinek támogatása a kormányzati választások szavazásaitól?

Mondd el, amikor egyházi vezetőket támogatunk, nem mi választjuk meg, hogy ki vezessen minket! Az egyház vezetőit Isten hívja el (lásd Hittételek 1:5). Azáltal, hogy felemeljük kezünket, megmutatjuk, hogy elfogadjuk és támogatjuk Isten kiválasztott vezetőit. A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 26:1-et és keressék meg azokat a feladatokat, amelyeket az Úr Joseph Smith-nek, Oliver Cowderynek és John Whitmernek adott! Kérdezd meg:

- Miért lett volna fontos az egyház tagjainak, hogy támogassák ezeket a testvéreket, amint ők ezt az utasítást követték?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 1:37–38-at! Milyen utasításokat adtak nekünk eddig az egyházi vezetőink?
- Mit tehetünk azért, hogy megmutassuk, támogatjuk ezeket a tanításokat?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, milyen mértékben támogatják a prófétát és más egyházi vezetőket! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 21:1, 5–7-et, és mondd el a következő kijelentéseket! Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„A támogatás folyamata sokkal több annál, minthogy szertartásosan felemeljük a kezünket. Ez egy elkötelezettség aziránt, hogy támogatjuk és segítjük azokat, akiket kiválasztottak” (Conference Report, 1995. ápr., 70. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 51. o.).

Harold B. Lee elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, hozzátette:

„Amikor igenlően emeled fel kezed, ünnepélyes fogadalmat teszel az Úrnak, hogy támogatni fogod azt az illetőt, akiért kezed felemeltesd – ami azt jelenti, hogy teljes hűségedet és támogatásodat adod, kibúvó és fenntartás nélkül” (Conference Report, 1970. ápr., 103. o.).

Tanok és szövetségek 27

Bevezetés

Az úrvacsoravétel kiváltság. James E. Faust elnök azt mondta:

„A keresztlési szövetségünk megújítása, amint részesülünk az úrvacsorából, megvéd minket mindenféle rossztól. Mikor arra

érdemesen veszünk a megszentelt kenyérből és vízből, az Üdvözítő áldozata emlékére, bizonyoságot teszünk Istennek, az Atyának arról, hogy Fia nevét készek vagyunk magunkra venni, róla mindenkor megemlékezni, és számunkra adott parancsolatait betartani. Ha mindezeket megteesszük, akkor Szelleme mindig velünk lesz [lásd T&Sz 20:77, 79]. Ha rendszeresen veszünk az úrvacsorából, és hűek maradunk ezekhez a szövetségekhez, a törvény a bensőnkben lesz, és a szívünkbe íródik” (Conference Report, 1998. ápr., 20. o.; vagy *Ensign*, 1998. máj., 18. o.).

Tanok és szövetségek 27 az úrvacsoráról szóló fontos tanításokat tartalmaz.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Hogy mit eszünk és mit iszunk úrvacsoraként nem annyira fontos, mint az Üdvözítő engesztelő áldozatára emlékezni és abból érdemesen részesülni (lásd T&Sz 27:1–4; lásd még 3 Nefi 18:6–11, 28–29; T&Sz 20:75–79).
- A második eljövétel részeként az Üdvözítő Ádám-ondi-Ámán völgyében fog megjelenni, és az igazlelkűekkel fog úrvacsorát venni (lásd T&Sz 27:5–14; lásd még Dániel 7:9–27; Máté 26:26–29; T&Sz 107:53–57; 116).
- Az Úr védelmet ajánl fel nekünk Sátán kísértéseivel és gonoszságaival szemben (lásd T&Sz 27:15–18; lásd még 1 Korinthusbeliek 10:13; Efézusbeliek 6:10–18).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 74 o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 55–56. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 27:1–4. Hogy mit eszünk és mit iszunk úrvacsoraként nem annyira fontos, mint az Üdvözítő engesztelő áldozatára emlékezni és abból érdemesen részesülni. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak: Tegyük fel, hogy a mai vasárnap, amikor az úrvacsorából vesztek, kenyér helyett valami más élelmiszer van.

- Hogyan reagálnátok erre?
- Vennétek belőle így is?
- Mikor lehet elfogadható az, hogy kenyér és víz helyett más anyagokat használunk? (Amikor nem áll rendelkezésünkre kenyér vagy víz.)

Ezra Taft Benson elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, mesélt a háború sújtotta Európában tett látogatásáról. Azt mondta: „Nem tudom elfelejteni a francia szenteket, akik képtelenek voltak kenyérhez jutni, így a krumpli héját használták az úrvacsora jelképeiként” (Conference Report, 1980. okt., 48. o.; vagy *Ensign*, 1980. nov., 33–34. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 27:1–4-et és keressétek meg, mit mondott az Úr arról, mi fontos és mi nem fontos az úrvacsora vételekor! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tanítanak ezek a versek Mennyei Atyánkról?
- Hogyan mutathatunk hálát Mennyei Atyánknak az úrvacsora vételekor?
- Miért olyan fontos megemlékezni az Üdvözítőről, amikor úrvacsorát veszünk? (Lásd 2. v.)
- Mire kellene emlékeznünk az Üdvözítővel kapcsolatosan?
- Az Üdvözítőről való gondolkodás az úrvacsorakor hogyan tette ezt a szertartást még jelentőségtelesebbé számotokra?
- Milyen más módszereket találtatok arra, hogy az úrvacsora még nagyobb jelentőséggel bírjon?

Mondd el elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

„Az egyház minden tagját kérem, fiatalt és időset, hogy járjon el istentiszteletre minden sabbat napon, és részesüljön az úrvacsorából bűnbánóan, ahogy azt a »megtört szív és bűnbánó lelket« kifejezés írja le (3 Nefi 9:20). Azért imádkozom, hogy tisztelettel tegyünk ezt, és Üdvözítőnket imádjuk, ami komoly szövetség, miszerint »röla mindenkor megemlékez[nek]« (T&Sz 20:77). Maga az Üdvözítő mondta, hogy részesülnünk kell belőle »az én dicsőségemet tart[va] szem előtt, ha emlékeztek az Atya előtt az én testemre, amely tiértetek áldoztatott, és az én véremre, amely a ti bűneitek bocsánatára kiontatott« (T&Sz 27:2).

Azért imádkozom, hogy mi is részesüljünk az úrvacsorából alázatosan, ami segíteni fog nekünk, hogy elfogadjuk és szolgáljunk az elhívásokban annak érdekében, hogy eleget tegyünk ünnepélyes fogadalmunknak, ami az, hogy magunkra vesszük az Ő nevét és az Ő munkáját. Imádkozom azért is, hogy eleget tegyünk ünnepélyes fogadalmunknak, ami az, hogy betartjuk az Ő parancsolatait. . . .

Legyünk érdemesek az Üdvözítő ígéretére, ami az, hogy ha részesülünk az úrvacsorából, »telve lesz[ünk]« (3 Nefi 20:8; lásd még 3 Nefi 18:9), ami azt jelenti, hogy »eltel[ünk] a Szentlélekkel« (3 Nefi 20:9)» (Conference Report, 1996. okt., 81–82. o.; vagy *Ensign*, 1996. nov., 61. o.).

Tanok és szövetség 27:5–14. A második eljövétel részeként az Üdvözítő Ádám-ondi-Ámán völgyében fog megjelenni, és az igazlelkűekkel fog úrvacsorát venni. (15–20 perc)

Mondd el, hogy a Tanok és szövetségek 27:5–14 jövendölést tartalmaz egy olyan fontos eseményről, ami Ádám-omni-Ámánban fog bekövetkezni Jézus Krisztus második eljövételének részeként. Olvassátok el a 26:26–29-es verseket és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit ígért az Úr a 29-es versben, mit fog tenni?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 27:5-öt! Hogyan kapcsolható össze ez a vers az Üdvözítő ígéretével?

Mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Az úrvacsorát egy jövőbeli napon is elő fogják készíteni ezen a földön, amikor az Úr Jézus Krisztus jelen van, és amikor minden időszak igazlelkű emberei jelen lesznek. Ez, természetesen része lesz az Ádám-ondi-Ámánban tartott nagy tanácsnak» (*The Millennial Messiah*, 587. o.).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 27:5–13-at és sorolják fel, kik fognak az Üdvözítővel együtt venni az úrvacsorából Ádám-ondi-Ámánban! (Emeld ki, hogy Mihály azonos Ádámmal!) Beszéljétek meg, kik ezek a próféták és milyen szerepet játszottak az evangélium visszaállításában! Olvassátok el a 14-es verset, és kérdezd meg:

- Kit fognak még meghívni erre a különleges gyűlésre?
- Szeretnétek azok között lenni, akiket »Atyám a világból nek[i] adott»? Miért?
- Szerintetek mi kellene ahhoz, hogy képesek legyetek azok között lenni, akiket az Atya az Úrnak adott?

Mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését Ádám-ondi-Ámánról:

„A világ történelmében minden hithű személy, mindenki, aki úgy élt, hogy megérdemli az örök életet az Atya királyságában, jelen lesz, és részesülni fog – az Úrral együtt – az úrvacsorából» (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 595. o.).

Tanok és szövetségek 27:15–18. Az Úr védelmet ajánl fel nekünk Sátán kísértéseivel és gonoszágaival szemben. (15–20 perc)

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen gondjaitok lennének azzal, ha az országotok ma behívna benneteket, hogy háborúban kell harcolnotok?
- Milyen fegyvert vennétek magatokkal a csatába?
- Milyen védelmi berendezést szeretnétek magatokkal tudni?

A tanulók olvassák el a Jelenések 12:9, 11–12, 17; Tanok és szövetségek 76:28–29-et! Ezután olvassák el az Efézusbeliek 6:10–12-t, és kérdezd meg:

- Mi történik itt a földön, ami már a halandóság előtti létünkben elkezdődött?
- Miben rosszabb ez a háború minden más, fegyverekkel vívott háborúnál? (A lelkünk a tét.)
- Milyen fegyvereket használ Sátán?
- Milyen fegyvereket használhatunk mi? (Az engesztelő áldozatot, a szentírásokat, a bizonyágunkat, a próféták szavait.)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 27:15–18-at és rajzolják le egy darab papírra a fegyverzetet, amire szükségünk lesz, hogy felülkerekedjünk a Sátánnal vívott háborúban! Beszéljétek

meg, mit jelképeznek a fegyverzet egyes részei, és milyen lelki védelmet biztosítanak, hogy segítsenek nekünk, „a gonosz napnak ellenáll[ni]” (15. v.)! (Segítségért a válaszokkal kapcsolatban lásd a kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 56. oldalán!)

Tanok és szövetségek 28

Bevezetés

Miután Joseph Smith próféta megkapta a 25. részt, Oliver Cowdery szembeszállt vele, azt állította, hogy az egyik kinyilatkoztatásban hiba van, és azt követelte tőle, hogy változtassa meg. Csak nehézség árán tudta a próféta meggyőzni, hogy nincs helye „a követelésnek, hogy megváltoztassak vagy kitöröljek, hozzáadjak vagy elvegyek a Mindenható Isten kinyilatkoztatásából vagy parancsolatából” (*History of the Church*, 1:105). Nem sokkal ezután a próféta felfedezte, hogy Hiram Page azt állította, hogy kinyilatkoztatásokat kap az egyház számára egy kő által, és sokan, köztük Oliver Cowdery is hitt ezeknek a kinyilatkoztatásoknak. Newel Knight azt írta, hogy „Joseph meghökkent, és alig tudta, hogyan feleljen meg ezeknek az új követelményeknek. Azon az éjszakán ugyanabban a szobában voltam, mint ő, és az éjszaka nagy részét imával és könyörgéssel töltötte. Miután sokat dolgozott ezekkel a testvérekkel, ők meggyőződtek hibájukról, és be is ismerték azt. . . . Mindezen dolgok következményeként Joseph megkérdezte az Urat, . . . és megkapta [a 28. részt]” („Newel Knight’s Journal”, *Scraps of Biography: Tenth Book of the Faith-Promoting Series* [1883], 65. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyház elnöke az Úr szóvivője és az egyetlen olyan személy, aki az egész egyházra érvényes tant vagy kinyilatkoztatást kaphat (lásd T&Sz 28:1–8; lásd még Ámós 3:7; T&Sz 43:1–7).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 77–78. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 57–59. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 28. Az egyház elnöke az Úr szóvivője és az egyetlen olyan személy, aki az egész egyházra érvényes tant vagy kinyilatkoztatást kaphat.
(35–40 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy az egyházközségetek vagy gyülekezetetek egy nagy tiszteletben álló tagja azt kezdi el mondani az embereknek, hogy kinyilatkoztatást kapott arról, milyen változtatásokat kellene az egyháznak tennie! Amikor

valaki megkérdezi tőle: „Miért nem hallottuk még ezt az egyház általános felhatalmazottjaitól?” – ő azt válaszolja: „Az Úr azt mondta, hogy bárki, aki kér, kaphat is. Nekem különleges lelki ajándékom van arra, hogy megkapjam ezeket a kinyilatkoztatásokat. Biztos vagyok abban, hogy az általános felhatalmazottak hisznek ezekben a dolgokban – csak még nem tanítottak erről nyilvánosan.” Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan válaszolnátok ennek az embernek az állításaira?
- Honnan tudhatjátok, hogy az a kinyilatkoztatás Istentől vagy valamilyen más forrásból jött-e?
- Kitől kell az egyház számára adott kinyilatkoztatást várnunk mindig?
- Ki kaphat kinyilatkoztatást a család számára? a gyülekezet vagy egyházközség számára? a misszió vagy cövek számára?

Mondd el Hiram Page történetét a *Church History in the Fulness of Times* 77–78. oldaláról! Mondd el a tanulóknak, hogy a 28. rész igaz alapelveket tartalmaz a kinyilatkoztatásokkal kapcsolatban! Ez a rész kijelenti, ki kaphat kinyilatkoztatást az egész egyház számára, és segít nekünk különbséget tenni Isten igaz kinyilatkoztatása és az ellenség hamis kinyilatkoztatása között.

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 28-at és sorolják fel a kinyilatkoztatással kapcsolatos alapelveket! Beszéljétek meg a következő pontokat és vessétek össze azzal a felsorolással, amit a tanulók készítettek!

- Csak a próféta kap olyan kinyilatkoztatást, ami az egész egyházra vonatkozik (lásd 2. vers).
- Más egyházi vezetők tanácsot adhatnak és taníthatják az egyháztagokat azokkal kapcsolatban, akikért felelősek, de nem alkothatnak egyházi tant vagy nem adhatnak az egész egyházat érintő kinyilatkoztatást (lásd 4–5. v.).
- Az egyháztagok kaphatnak személyes kinyilatkoztatást saját maguk számára, de nem kaphatnak kinyilatkoztatást arra, hogy valaki olyat irányítsanak, akik felettük elnököl (lásd 6–12. v.).
- Sátán hamis kinyilatkoztatással téveszt meg (lásd 11. v.).
(Megjegyzés: Ha a tanulók nyugtalanok amiatt, hogy különbséget tudnak-e tenni az igaz és hamis kinyilatkoztatások között, utalj a T&Sz 6; 8–9; 11-ben található alapelvekre!)
- A kinyilatkoztatást, ami az egész egyházat érinti, vagy előterjesztik majd az egyház támogatásáért, vagy pedig azok, akiket az egyház vezetőiként támogattak, előhózzák és tanítják azt (lásd 12–13. v.).

Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Isten rendje ellen való az, hogy az egyház bármely tagja, vagy bárki [más] utasítást kapjon nála felhatalmazásban feljebb álló részére; ezért látni fogjátok annak helytelenségét, hogy figyelmet fordítanak rájuk; de ha bárkinek látomása van egy mennyei hírnöktől, vagy meglátogatja egy mennyei hírnök, az szolgáljon saját javára és okulására; mert az alapot adó tantételek, az irányítás és az egyház tanai a királyság kulcsaira ruháztattak át” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 21. o.).

Mondd el, hogy 1840-ben Lorenzo Snow, aki később az egyház elnöke lett, személyes kinyilatkoztatást kapott e verspárok formájában:

Amilyen ma az ember, olyan volt egykor Isten;
Amilyen ma az Isten, olyan lehet majd az ember.

Ezt a kinyilatkoztatást senki mással nem osztotta meg, csak testvérével, Elizával és Brigham Younggal.

„Young elnök érdeklődve hallgatta beszámolóját, majd így szólt: »Snow testvér, ez most egy új tantétel; ha igaz, akkor az saját, személyes tájékoztatásodra adatott, és a próféta fogja azt tanítani az egyháznak a megfelelő időben; addig is azt tanácsolom, hogy tedd a polcra és ne beszélj róla többet!« Elder Snow megfogadta ezt a bölcs tanácsot, és [évekkel később] maga Brigham Young volt az, aki eljött hozzá, és elmondta neki, hogy a számára adott kinyilatkoztatás igaz, és a próféta éppen most tanította azt az embereknek” (Orson F. Whitney, „Lives of Our Leaders – The Apostles: Lorenzo Snow”, *Juvenile Instructor*, 1900. jan. 1., 3–4. o.).

Tanok és szövetségek 29

Bevezetés

Joseph Smith a 28–29-es részeket az egyház 1830. szeptember 26-án megtartott konferenciáját megelőzően kapta. A Tanok és szövetségek 29. fejlécében megemlített hat elder Oliver Cowdery, Thomas B. Marsh, Samuel H. Smith, David Whitmer, John Whitmer és Peter Whitmer volt.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik meghallják az Úr hangját és engedelmeskednek annak, Isten kiválasztottjai. Az Úr összegyűjti, védelmezi és felkészíti őket, hogy örökké Vele éljenek (T&Sz 29:1–8, 26–27).
- Jézus Krisztus második eljövetelkor a gonoszok elpusztulnak, az igazlelkűek, akik meghaltak, feltámadnak, és Krisztus ezer évig fog a földön tartózkodni (lásd T&Sz 29:9–13; lásd még Malakiás 4:1).
- A millennium végén lesz egy rövid időszak, amikor az emberek újra elkezdik megtagadni Istent (T&Sz 29:22). A föld megváltozik, és celesztialis királysággá válik. A gonoszok végül feltámadnak, megtörténik az utolsó ítélet, és mindenki örökkévaló jutalmat kap (lásd T&Sz 29:22–29; lásd még T&Sz 88:17–20; 130:8–11).

- Az Úr néhány parancsolata időlegesnek tűnhet (csak erre az életre vonatkozóan), de az Úrnak minden dolog szellemi vonatkozású (lásd T&Sz 29:34–35).
- A szabad akarat és az ellentét a halandóság előtti élet része volt, és folytatódik a földi életben. Attól függően kapunk jutalmat vagy büntetést, hogy miképpen használtuk a szabad akaratunkat (lásd T&Sz 29:35–40, 43–45; lásd még 2 Nefi 2:11).
- Sátán hatalmába keríthet minket, ha áthágjuk Isten törvényeit. Legyőzhetjük a lelki halált a bűnbánat és a Jézus Krisztusba vetett hit által (lásd T&Sz 29:41–43; lásd még Alma 7:14).
- A bukás hatásait, beleértve a testi és lelki halált, legyőzhetjük a kiengesztelés által (lásd T&Sz 29:40–45).
- A kisgyermek nem tudnak bűnt elkövetni. Sátán nem kísértheti meg őket, és az engesztelő áldozat által nyernek megváltást (lásd T&Sz 29:46–50; lásd még Móziás 3:16; Moróni 8:22).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 59–63. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 29. A szabad akarat és az ellentét a halandóság előtti élet része volt, és folytatódik a földi életben. Attól függően kapunk jutalmat vagy büntetést, hogy miképpen használtuk a szabad akaratunkat. (50–60 perc)

Olvassátok el 2 Nefi 2:11-et! Kérdezd meg a tanulóktól: Miért kell ellentétnek lennie minden dologban? Olvassátok el a 10., 15. verset és mondd el Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Az ellentétek választásokat kínálnak, a választások pedig következményekkel járnak – jóval vagy rosszal” (Conference Report, 1988. ápr., 5. o.; vagy *Ensign*, 1988. máj., 6. o.). Kérdezd meg: Hogyan segítenek nekünk a törvények abban, hogy örök életet nyerjünk? Olvassátok el a 13. verset és mondd el, hogy törvény nélkül nem tudnánk fejlődni, mert nem tarthatnánk be azt, és lehetnének igazlelkűek is! Kérdezd meg:

- Milyen szerepet játszik Sátán a szabad akaratunkban? (Lásd 16–18. v.)
- Hogyan nyertük el a választás hatalmát? (Lásd 16., 26. v.)
- Hogyan hozhatnak szabadságot a jó választások? Hogyan hozhatnak fogságot a rossz választások? (Lásd 26–30. v.)

Mondd el a tanulóknak, hogy a Tanok és szövetségek 29 Isten gyermekei és a föld számára készített tervének sok részével foglalkozik! Ennek a tervnek a megértése segíthet nekünk olyan döntések meghozatalában, amiket örökkévaló távlatra alapozunk.

Rajzolj időszalagot a táblára vagy egy plakátra a következő feliratokkal: *Halandóság előtti élet* (lásd 36–38. v.; lásd még Ábrahám 3:21–28), *A bukás* (lásd 39–42. v.), *A jelen* (lásd 1–8. v.), *Éppen a második eljövétel előtt* (lásd 14–21. v.), *A második eljövétel* (lásd 9–13. v.), *A millennium* (lásd 11. v.), és *A millennium után* (lásd 22–29. v). A tanulók olvassák el a *Halandóság előtti* élethez tartozó verseket, hogy az időszalag első szakaszáról tanuljanak!

Különösen figyeljenek arra, mit tanítanak a versek az igazlelkűekről és a gonoszokról! Beszéljétek meg, mit találtak és írd is fel a táblára! Ismételjétek meg ezt az időszak minden szakaszával!

Kérdezd meg:

- E versek szerint miért fontos az igazlelkűséget választani?
- Szerintetek miért nehéz néhány embernek azt tennie, ami helyes?
- Hogyan ösztönözhetnek minket ezek a versek arra, hogy hithűek maradjunk ebben a gonosz világban?

Tisztázd a tanulók esetleges kérdéseit a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 59–63. oldalán lévő anyag alapján!

Rajzolj a táblára vagy egy plakátra egy nagy csekket, ami a tanulók részére van kiállítva, és az összeg helyén az áll:

„mindenem, amim van”! Kérdezd meg:

- Ha bárki aláírhatná ezt a csekket nektek, ki legyen az?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 29:45; 84:38-at! Hogyan hasonlítható az Úr bére Sátánéhoz?
- Olvassátok el Ésaiaás 64:4; Alma 12:12–17; 30:60-at! Mivel egészítik ki ezek a versek az e tanról meglévő tudásunkat?
- Honnan tudjuk, hogy az Úr vagy Sátán béréért dolgozunk?

Tegy bizonyosságot, hogy míg ebben az életben áldásokat kapunk Isten parancsolatainak betartásáért, áldásainak nagy része nagyobb, mint amit ebben az életben kaphatunk! Ezt az örökkévaló jutalmat megkapni mégér bármilyen általunk hozott erőfeszítést vagy áldozatot.

Tanok és szövetségek 29:1–29. Jézus Krisztus második eljövetelekor a gonoszok elpusztulnak, az igazlelkűek, aki meghaltak, feltámadnak, és Krisztus ezer évig fog a földön tartózkodni. (15–20 perc)

Mutass a tanulónak egy majdnem teli poharat és néhány kavicsot! Mondd el, hogy a kavicsok bűnöket jelképeznek! A tanulók nevezzenek meg olyan bűnöket, amelyek mindennaposak a körülöttük lévő világban! Minden bűnért dobj egy kavicsot a pohárba, amíg a víz ki nem csordul! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 29:17-et, és mondják el, hogyan jelképezi ez a kis szemléltetés a gonoszság következményeit! Olvassátok el a 9-es verset, és kérdezd meg:

- Mihez hasonlítja ez a vers a világ gonoszságát?
- Mit jelent a *megérik a föld* kifejezés?

A tanulók olvassák el az 1–8., 11., 13. verseket és sorolják fel, hogyan segít az Úr a gyermekeinek a gonoszság legyőzésében! Olvassátok el a 9., 14–21., 27–29. verseket és beszéljétek meg, mi történik a gonoszokkal! Ha szükséges, olvassátok el a szöveget vagy énekeljétek el: „Tegy mindig jót!” (*Himnuszok*), azt hangsúlyozva, hogy a jó következmények az igazlelkű életünkből fakadnak! Az Úr meg fogja áldani azokat, akik betartják parancsolatait, mind most, mind az örökkévalóságban. Amikor azt tesszük, „ami rossz”, a következmények is megjelennek. Jó és rossz dolgok történnek mind az igazlelkűekkel, mind a gonoszokkal. De a világ szerencsétlenségei közül néhány a rossz döntések és az Úr parancsolatai iránti engedetlenség következménye.

Tanok és szövetségek 29:34–35. Az Úr néhány parancsolata időlegesnek tűnhet (csak erre az életre vonatkozóan), de az Úrnak minden dolog szellemi vonatkozása. (15–20 perc)

Segíts a tanulónak az *időleges* és *szellemi* szavak meghatározásában! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 29:34–35-öt és mondják el saját szavaikkal, mit mondott az Úr a parancsolatairól! Kérdezd meg: Szerintetek hogyan lehet minden parancsolat szellemi? A tanulók sorolják fel az Úr néhány parancsolatát! Beszéljétek meg ezek közül néhányat, és azokat az áldásokat, amelyek az azoknak való engedelmségből származnak, mind ebben az életben, mind az örökkévalóságban! (Megbeszélhetitek az erkölcsi tisztaságot, becsületességet, bölcsesség szavát, tizedet, a szombat megszentelését és más olyan parancsolatokat, amelyekre érzéseid szerint hangsúlyt kell fektetni!)

Tanok és szövetségek 29:46–50. A kisgyermek és azok, akik nem értik a jó és rossz közötti különbséget, nem tudnak bűnt elkövetni. Sátán nem kísérheti meg őket, és az engesztelő áldozat által nyernek megváltást. (15–20 perc)

Mondd el a tanulónak, hogy a *Liahona* magazinban gyakran van egy „Kérdések és válaszok” rész! Kérd meg őket, képzeljék el, megkérték őket, hogy írjanak ebbe a rovatba a következő példány számára, és válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Üdvözülhetnek-e azok a gyerekek, akik meghalnak, mielőtt megkeresztelték volna őket?
- Mi történik azokkal, akik szellemileg sérültek?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a következő szentírásokat és kijelentéseket, és írják le a válaszokat a kérdésekre:

- 2 Nefi 2:25–26
- Móziás 3:16–18
- Moróni 8:22
- Tanok és szövetségek 29:46–50
- Tanok és szövetségek 137:7–9
- Elder Bruce R. McConkie azt tanította:

„Miután kinyilatkoztatott, hogy a kisgyermek a világ alapítása óta megváltást nyernek annak a kiengesztelésé által, aki azért halt meg, hogy minket megmenten, és miután kikötötte, hogy Sátánnak nincs hatalma a kisgyermek megkísértésére, amíg azok a felelősségre vonhatóság korába nem lépnek, az Úr ugyanezeket az alapelveket azokra is vonatkoztatta, akik szellemileg sérültek: »Továbbá pedig kérdezem tőletek: Nem megparancsoltam azt, hogy az, aki tudatában van bűneinek, bánja meg azokat? Aki pedig tudatlan, azzal szemben fenntartom magamnak a jogot, hogy azt tegyem, ami meg van írva.« (T&Sz 29:49–50)” (*„The Salvation of Little Children”, Ensign, 1977. ápr., 6–7. o.*)

Beszéljétek meg, amit írtak, és mondd el a Tanok és szövetségek 29:46–48-ra és 29:50-re vonatkozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 63. oldaláról!

Tanok és szövetségek 30

Bevezetés

Az egyik legfontosabb lecke, amit bárki tanulhat az, hogy inkább az Úrra és az Ő szolgálaira támaszkodjon, semmint az emberi bölcsességre. Azok, akik megtanulják ezt a leckét és arra törek-szenek, hogy betartsák az Úr parancsolatait, örök életet nyernek. A 30. rész azt tanítja, hogy „nem lehetünk passzívak az Úrral való szövetséges kapcsolatunkban. Aktívan részt kell vennünk a lelki növekedésben. A szentírás-tanulmányozás, a gyűlések látogatása, a kedves cselekedetek, mások szolgálata, az ima és böjtölés stb. mind ugyanazt a célt szolgálja – még inkább képesek lehetünk az Üdvözítőnek engedelmeskedni” (Leaun G. Otten és C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 köt. [1982–83], 1:147. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az evangélium terjesztése misszionáriusi munka által az egyház egyik legfontosabb célja (lásd T&Sz 30–36).
- Inkább az Úrra és szolgálaira kell támaszkodnunk, semmint az emberek tanácsára és a világ dolgaira (lásd T&Sz 30:1–2, 5, 11; lásd még T&Sz 3:6–11).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 79–80. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 64. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 30–36. Az evangélium terjesztése misszionáriusi munka által az egyház egyik legfontosabb célja. (25–30 perc)

Állíts fel egy sor dominót úgy, hogy amikor az egyiket leborítod, a többi is felboruljon! Mutass rá, hogy ez a „dominó effektus”, és beszéljétek meg, hogyan hasonlítható ez a misszionáriusi munkához! Kérdezd meg, minek kell történnie, mielőtt az összes dominó feldőlhetne! (Egy dominónak kell elkezdenie a folyamatot.) Mondd el, hogy amikor megosztjuk az evangéliumot, láncreakciót indítunk el, ami sok ember életét megérinti!

Mondd el, hogy a 30–36. részek misszionáriusoknak szóló tanácsokat és ígéreteket tartalmaznak, amelyek ma is alkalmazhatók! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 33:2–6, 10–13-at és beszéljétek meg, miért olyan fontos, hogy mindenki hallja a visszaállított evangéliumot (lásd még 2 Nefi 2:8; T&Sz 1:1–14)!

Utalások	Parancsolatok vagy tanácsok	Ígéretetek vagy áldások
T&Sz 30:1–2, 5–11	Bízz Istenben, ne félj az emberektől, hirdesd az evangéliumot!	Örök életet nyersz.
T&Sz 31:1–8, 11–13	Örömmel hirdesd az evangéliumot, vágd bele sarlódat, mindig imádkozz, légy hithű!	Nyelveid megoldódik, bűneid megbocsáttatnak, sok megtérést fogsz látni, családod áldott lesz, a Vigasztaló fog vezetni.
T&Sz 32	Hirdesd az evangéliumot, légy szelíd és alázatos szívű, figyelj Isten szavára!	Az Úr veled fog járni és melletted lesz.
T&Sz 33:1–2, 6–17	Hirdesd az evangéliumot, gyűjtsd össze azokat, akik hisznek, engedelmeskedj Isten kinyilatkoztatásainak!	Nyisd ki a szádát és rátalálsz a szóra, sok megtérésben lesz részed, azok, akik megkeresztelkednek, megkapják a Szentlélek ajándékát!
T&Sz 34:4–11	Prédikáld az evangéliumot, készítsd fel az embereket a második eljövételre, jövedj a Szentlélek erejével!	Az Úr veled van, amíg Ő el nem jön.
T&Sz 35:6–14, 24–27	Keresztelj megtérteket, „csépel[d] ki a nemzeteket” a Szellem erejével, övezd fel derekadat és harcolj az Úrért, tartsd be a parancsolatokat és szövetségeket, emeld fel szívedet és örvendj!	Azok, akik megkeresztelkednek, elnyerik a Szentlelket; a hívők csodákat és jeleket látnak majd; az Úr védelmét élvezik; a mennyek megremegnek; Sátán reszketni fog; és Izrael megváltatik.
T&Sz 36:1–3, 6–8	Hirdesd az evangéliumot, őszinte szívvel vesd bele magad a misszionáriusi munkába, övezd fel derekad!	Megkapsz a Szentlelket és Ő fog tanítani téged, az Úr váratlanul fog eljönni templomába.

Rajzold a táblára az ide tartozó ábrát a két jobb oldali oszlop válaszai nélkül! Jelölj ki csoportokat, hogy megkeressék az utalásokat a bal oldali oszlopban, és kitöltsék a jobb oldali oszlopokat!

Beszéld meg a tanulókkal, hogyan vonatkozhatnak ránk is az Úr azon parancsolatai és ígéretei, melyeket ezeknek a hithű szolgáknak tett!

Kérdezd meg: Mi történhet, ha nem osztjuk meg az evangéliumot Mennyei Atyánk többi gyermekével? (Lásd T&Sz 88:81–82.) Beszéljétek meg, hogy a teljes idejű misszionáriusi szolgáltatón kívül hogyan segíthetnek a tanulóid az evangélium megosztásában! Énekeljétek vagy olvassátok el: „Most minden nemzet” (*Himnuszok*).

Tanok és szövetségek 30. Inkább az Úrra és szolgálaira kell támaszkodnunk, semmint az emberek tanácsára és a világ dolgaira. (15–20 perc)

Írd fel a táblára: *A bukás receptje!* A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 30:1–2-t, hogy megkeressék a »receptet«! Kérdezd meg: Mit mondott az Úr, mi volt az, amit David Whitmer rosszul tett? Írd fel a táblára *A bukás receptje* alá a válaszokat! Kérdezd meg:

- Ez miért a bukás receptje?

- Hogyan „félük” a fiatalok néha inkább az embert, mint Istent? (A válaszok között lehet az öltözködésre és a randevúzásra vonatkozó normák, a becsületesség, a szombat megtartása.)
- Miért kellene inkább Istennek, mintsem a világnak tetszeni? (Lásd T&S 29:43–45.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 3:7–11-et, és tegyél fel néhányat – vagy mindet – a következő kérdések közül:

- Hogyan volt hasonló David Whitmer hibája Joseph Smith-éhez, amikor is odaadta a Mormon könyve kéziratának 116 oldalát Martin Harrisnek?
- Mit tehetne valaki, aki ilyen jellegű hibát követett el? (Lásd 10. v.)
- Mi történik azzal, aki visszautasítja azt, hogy megbánja bűneit? (Lásd 11. v.)
- Melyik az az ajándék, amit a keresztesítés után kapunk, és amit elveszítünk, ha nem bánjuk meg bűneinket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 30:5, 9, 11-et és találjátok meg a két férfit, akiket a félelmek miatt figyelmeztettek! Kérdezd meg: Hogyan vonatkozathatók a misszionáriusokra ma ezek a figyelmeztetések? Olvassátok el a 6–8-as verseket, és kérdezd meg:

- Mi olyat mondanak ezek a versek, ami segíthet a misszionáriusoknak elkerülni az emberektől való félelem bűnét?
- Hogyan segíthet az egyházi vezetők követése abban, hogy elkerüljük az emberektől való félelmet? (Lásd 7. v.)
- Milyen ígéreteket kapnak azok, akik hallgatnak az Úrra és szorgalmasan engedelmeskednek az Ő parancsolatainak? (Lásd 8. v.)

Mondj el egy élményt, ami bemutatja a misszionáriusi munka ezen alapelveinek fontosságát!

Tanok és szövetségek 31

Bevezetés

A Szellem felkészíti azokat, akik az igazságot keresik, és az evangéliumhoz vonzza őket. Thomas B. Marsh eljött a New York állambeli Palmyrába az „arany biblia” kinyomtatásáról szóló újságcikk miatt. Találkozott Martin Harris-szel és Oliver Cowdery-vel, és hozzájutott a Mormon könyve első tizenhat oldalának próbanyomatahoz, amit visszavitt családjának Massachusettsbe. Ő és a felesége hitt az üzenetben, és New Yorkba költöztek, hogy a szentekhez csatlakozzanak. Thomas B. Marsh-ot David Whitmer keresztesítette meg 1830. szeptember 3-án, és pár nappal később Oliver Cowdery szentelte elderré. A 31. rész, ami Thomas B. Marsh-nak szól, ugyanezen év késő szeptemberében adatott. 1835-ben kapott elhívást a Tizenkettek Kvóruma egyik eredeti tagjaként, és annak első elnökeként szolgált. Tragikus módon, elpártolt az egyháztól, és 1839-ben kiközösítették. 1857-ben, tizennyolc évi távollmaradás után felkereste az egyházat, újra

megkeresztelkedett, és Utah-ba ment a szentekkel. Bár teljes értékű tagként halt meg, soha nem kapta vissza apostoli hivatalát. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 74–75., 199. o.)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Ha hithűen szolgálunk Isten királyságában, Ő megáld bennünket és családjunkat (lásd T&S 31:1–10).
- Az Úr mindannyiunkat személyesen ismer és konkrét tanácsokat adhat azért, hogy segítsen nekünk boldognak lenni és elkerülni a bánatot (lásd T&S 31:1–2, 5–13; lásd még Móziás 2:41; Alma 41:10).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 74–75., 199. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 65. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 31:1–10. Ha hithűen szolgálunk Isten királyságában, Ő megáld bennünket és családjunkat. (15–20 perc)

Kérd meg azokat a tanulókat, akiknek testvére missziót szolgál, mondják el, hol szolgálnak! Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy teljes idejű missziót szolgálnak messze a családtól és az otthontól! Nézzék át a 31. részt és jelöljék meg azokat a verseket, amik szerintük ösztönzők lehetnek nekik, misszionáriusoknak! Kérd meg néhányukat, hogy osszák meg azokat a verseket, amelyeket kiválasztottak és mondják el, miért azokat választották!

Olvassátok el a 3. verset és hangsúlyozd az *örvend* és *örömhír* szót! Kérdezd meg: Szerintetek hogyan lehet a misszionáriusi munka örömteli? Olvassátok el az Alma 29:1–9; Tanok és szövetségek 18:10, 15–16-ot és beszéljétek meg, miért hoz örömet, ha az Urat szolgáljuk! Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek kereszttalálást a Tanok és szövetségek 31:3-mal! Tégy bizonyosságot az örömről, melyet akkor érzel, amikor az Úr egyházában szolgálsz! Olvassátok el vagy énekeljétek el: „Elhívottak” (*Himnuszok*).

Tanok és szövetségek 31. Az Úr mindannyiunkat személyesen ismer és konkrét tanácsokat adhat azért, hogy segítsen nekünk boldognak lenni és elkerülni a bánatot. (10–15 perc)

Írd fel a táblára Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Ő, aki az univerzum Teremtője és Kormányzója, ismer engem, ismer titeket, mindegyikötöket, gyermekek, akik ma itt vagytok. Ismer titeket, szeret benneteket és gondot visel rátok” („Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, 1996. aug., 61. o.).

A tanulók olvassák el és gondolkodjanak el a kijelentésen, majd kérdezd meg:

- Hogyan befolyásolja imáitokat az, hogy tudatában vagytok annak, az Úr ismer benneteket és törődik veletek?
- Hogyan befolyásolja ennek tudata a hajlandóságotokat arra, hogy elfogadjátok tanácsát és figyelmeztetéseit?
- Hogyan ad nekünk az Úr tanácsot és figyelmeztetést?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 31:9–13-at, és figyeljék meg az Úr Thomas B. Marsh-nak adott tanácsait! Sorold fel a táblán, amit találtak! A következő kérdések segítséget nyújthatnak:

- Hogyan kaphattok személyes kinyilatkoztatást Mennyei Atyánktól?
- Hogyan befolyásolja a személyes kinyilatkoztatást a személyes ima, a szentírásokon való gondolkodás, az atyai áldások és a pátriárkai áldás?
- Milyen veszéllyel járhat az, ha nem figyelünk az Úr nekünk adott személyes tanácsára?

Tanok és szövetségek 32

Bevezetés

1830 szeptemberében Oliver Cowdery és ifj. Peter Whitmert elhívták, hogy a lámániták között missziót szolgáljanak (lásd T&Sz 28:8; 30:5–6). A lámánita misszió meglehetősen izgatottságot okozott az egyházban, a lámánitákról szóló sok prófécia miatt, melyek a Mormon könyvében található (lásd a Mormon könyve címlapját; 1 Nefi 15:13–18; Enosz 1:11–17). Októberben Joseph több információt kért az Úrtól, és a 32. részt kapta meg.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr megígéri, hogy a misszionáriusokkal lesz és megáldja őket, ha alázatosan hirdetik az evangéliumot, imádságos lélekkel tanulmányozzák a szentírásokat és engedelmeskednek annak, ami azokban áll (lásd T&Sz 32).
- Az Úr megparancsolta, hogy az evangéliumot el kell vinni a lámánitákhoz, amint azt a Mormon könyvében megígérték (lásd T&Sz 32 fejléc, 1–3. v.; lásd még Enosz 1:13–16; T&Sz 28:8–9; 30:5–6).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 79–88.* o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 66–67.* o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 32:1–3. Az Úr megparancsolta, hogy az evangéliumot el kell vinni a lámánitákhoz, amint azt a Mormon könyvében megígérték. (10–15 perc)

Írd fel a táblára: *lámániták*, és kérdezd meg a tanulóktól:

- Kik voltak a lámániták?
- Szerintetek hol található ma Léhi gyermekei?
- Szerintetek miért parancsolta az Úr az egyháznak, hogy vigye el hozzájuk az evangéliumot? (Lásd a Mormon könyve címlapját; Enosz 1:11–17.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 28:1–8; 30:5–6; 32:1–3-at azok nevei után kutatva, akiket arra hívtak el, hogy a lámánitákhoz menjenek, és a tanulók sorolják fel azokat a tanácsokat, amiket az egyes férfiak kaptak az Úrtól! Beszéljétek meg, hogyan vonatkozhatnak ezek a tanácsok ma a misszionáriusokra!

Mutasd meg a tanulóknak a lámánita misszió térképét a tanulók tanulmányi kalauzában (lásd a Tanok és szövetségek 32:2–3-ra vonatkozó „A szentírások megértése” részt)! Kérdezd meg, milyen messze utaztak ezek a misszionáriusok (kb. 2500 km, leginkább gyalog)! Mondd el, hogy bár a lámánita missziót csak röviden említik a Tanok és szövetségekben, nagy hatással volt az egyházra! A misszionáriusok sikerük nagy részét a határvidék városaiban érték el, útban az indián terület felé. Mondd el néhány példát a *Church History in the Fulness of Times* 79–88. oldaláról! Mondd el, hogy e misszió eredményeképpen az egyház mérete a kétszeresére nőtt, lefektették a misszionáriusi munka alapjait Léhi utódai között, valamint megalapozták a Sion földjéről való jövőbeli kinyilatkoztatásokat. Kérdezd meg a tanulóktól, hogy szerintük megérte-e az utazás!

Beszéljétek meg, mit tesz az egyház ma azért, hogy az evangéliumot eljuttassa Léhi utódaihoz (lásd a T&Sz 32-höz tartozó megjegyzést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 67.* oldalán)!

Tanok és szövetségek 33

Bevezetés

Az Úr Ezra Thayre-nek és Northrop Sweetnek adott tanácsa példa az Ő előre való tudásáról és gyermekei iránti gondoskodásáról. A 33. részben az Úr, ismerve a szíveket és az elméket, azt tanácsolta ezeknek az embereknek, hogy hallgassanak a szavaira. Northrop Sweet a keresztkelése után hamar elhagyta az egyházat, és egy másik egyház megalapításánál segédkezett, ami azonban csak rövid ideig létezett. Ezra Thayre feddésben részesült, egyháztagságát 1835-ben felfüggesztették, de később teljes egészében visszanyerte. Joseph próféta halála után visszautasította a tizenkét apostol követését, és újra elhagyta az egyházat.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

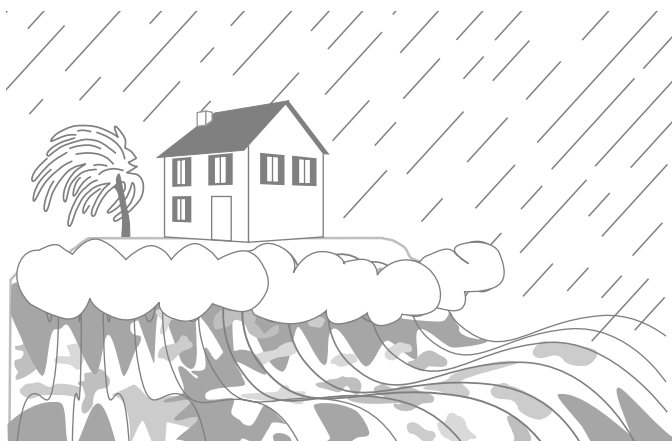
- Az evangéliumot visszaállították, hogy összegyűjtsék az Úr gyermekeit, a második eljövételre való felkészülésként (lásd T&Sz 33:1–10, 17–18).
- Ha életünket Jézus Krisztus evangéliumára építjük, le fogjuk győzni Sátán kísértéseit és üdvözülünk (lásd T&Sz 33:11–15; lásd még Hittételek 1:3–4).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 67–68. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 33:10–15. Ha életünket Jézus Krisztus evangéliumára építjük, le fogjuk győzni Sátán kísértéseit és üdvözülünk. (15–20 perc)

Rajzolj egy viharban álló házat, amint azt az ide tartozó kép mutatja, és kérdezd meg a tanulóktól: Miben hasonlítanak a megpróbáltatásaink és kísértéseink egy „dühöngő viharhoz”? Mutass a tanulóknak egy tenyér nagyságú követ! Olvassák el a Tanok és szövetségek 33:10–13-at és adjanak ötleteket arra, hogy mit jelképez a szikla ezekben a versekben!

Írd fel a táblára: *Hélmán 5:9–12* és *3 Nefi 18:11–13*, és a tanulók keressenek ezekben a versekben olyan lehetőségeket, ahogyan ellenállhatunk az élet viharainak!

Tanok és szövetségek 34

Bevezetés

A 34. rész kinyilatkoztatásának idejétől élete végéig Orson Pratt szinte állandóan a visszaállított evangélium prédikálásával foglalkozott. Első misszióját a New York állambeli Colesville-ben szolgálta; 1830 vége előtt indult el. Sok missziót szolgált mind Észak-Amerikában, mind Európában, tizenhat alkalommal kelve

át az Atlanti-óceánon. A Tizenkettek Kvórumának egyik eredeti tagja volt. 1842 augusztusában el kellett hagynia a kvórumot Joseph prófétával szembeni nézetkülönbségei miatt, de megbánta bűneit és 1843 januárjában újra beiktatták. Tagja volt Sion táborának 1834-ben és a pionír társaságnak 1847-ben. Született szónok és termékeny író volt tudományos témákban csakúgy, mint vallási dolgokban. 1874-től 1881-ben bekövetkezett haláláig egyházi történetíróként szolgált.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az engesztelő áldozat Jézus Krisztus és Mennyei Atyánk irántunk érzett szeretetének a bizonyítéka (lásd T&Sz 34:1–3; lásd még János 3:16).
- Az engesztelő áldozat által lelkileg Jézus Krisztus családjába fogadhatnak minket és az Ő örököstársaivá válhatunk (lásd T&Sz 34:1–3; lásd még Rómabeliek 8:15–17; Móziás 5:7–10; T&Sz 35:1–2).
- A misszionáriusok azt az elhívást kapják, hogy bűnbánatot hirdessenek azért, hogy felkészítsék a világot az Üdvözítő második eljövetelére (lásd T&Sz 34:5–9; lásd még Malakiás 4:1; 1 Nefi 22:16–20).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 69–70. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 34:1–3. Az engesztelő áldozat Jézus Krisztus és Mennyei Atyánk irántunk érzett szeretetének bizonyítéka. (10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól: Honnan tudjátok, hogy Mennyei Atyánk szereti a gyermekeit? Hasonlítsák össze a János 3:16-ot a Tanok és szövetségek 34:3-mal és állapítsátok meg, ki szereti még az Atya gyermekeit!

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 34:1–3-at és kérdezd meg: Mit mond az Úr Orson Pratt-nek ezekben a versekben, ami megmutatja, hogy szereti őt? Olvasd fel a következő kijelentést:

„Érdemes észrevenni, hogy a szeretet az adást, nem pedig az elvételt jelenti. Lehet adni szeretet nélkül, de nem lehet szeretni anélkül, hogy adnánk. Eszünkbe juthat az, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy adott. [Lásd János 3:16.] A [Tanok és szövetségek 34:3-ban] az Üdvözítő kijelentette, hogy úgy szerette a világot, hogy Ő is adott.

Hogyan jöhet létre ez a fajta szeretet? Hogyan fejlesztjük ki mások iránt ezt a krisztusi szeretetet? A válasz az Üdvözítő szavaiban található, amikor kijelentette:

»Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképpen én szerettelek titeket.« [János 15:12, dőlt betűs kiemelés.]

A kérdés, amit fel kell tennünk, a következő: Hogyan szeretett Jézus, hogy azt mi is megtehessek? Amint az Üdvözítő szolgálatát tanulmányozzuk, felfedezzük, hogy egész élete mások szolgálatából állt, és másokért hozott áldozat volt” (Otten és Caldwell, *Sacred Truths*, 1:167).

- Hogyan fejleszthetjük ki ezt a krisztusi szeretetet?
- Hogyan mutathatjuk ki mások iránti szeretetünket?

Tanok és szövetségek 34:5–9. A misszionáriusok azt az elhívást kapják, hogy bűnbánatot hirdessenek azért, hogy felkészítsék a világot az Üdvözítő második eljövételére. (10–15 perc)

A tanulók nézzék meg a tanulmányi kalauzban található ősi trombita képét (lásd a T&S 34-hez tartozó „A szentírások megértése” részt)! Kérdezd meg: Szerintetek ez milyen célt szolgált? Olvassátok el Ezékiel 33:1–7-et, hogy választ találjatok a kérdésre! Kérdezd meg: Mit szimbolizálhat ma a trombitaszó?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 34:5–9-et és keressék meg, mit parancsolt az Úr Orson Prattnek, mit tegyen, ami olyan, mint a trombitaszó! Kérdezd meg: Mire való felkészülésben kellett az embereknek segítenie?

Emlékeztess a tanulókat Ezékiel verseire! Kérdezd meg: Ki az, akit ma őrállónak mondhatunk? (A válaszok között lehetnek a misszionáriusok és más, egyházi elhívással rendelkező személyek.) Beszéljétek meg, mi történik, ha az őrálló nem figyelmezteti az embereket!

Tanok és szövetségek 35

Bevezetés

Sidney Rigdon lelkész volt a Kirtlandhez közel lévő Mentorban, Ohio államban. Akkor kereszteselkedett meg, amikor 1830-ban hallotta a visszaállított evangélium üzenetét. Kereszteselése után hamarosan Fayette-be, New York államba utazott Edward Partridge-dzsel, hogy a prófétával találkozzon. A 35. részben Sidney Rigdont arra hívták el, hogy Joseph Smith próféta írnoka legyen és segítsen a Biblia fordításában.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az engesztelő áldozat segít úgy egynek lennünk Jézus Krisztussal, ahogy Ő egy az Atyával (lásd T&S 35:1–2; lásd még János 17:11–23; Móziás 5:2–8; T&S 25:1; Mózes 6:57–68).

- Az evangéliumnak a Szellem általi prédikálása különválasztja az igazlelkűeket a gonoszoktól a második eljövételre való felkészülésben (lásd T&S 35:6–14, 24–27).
- A csodák Krisztus hithű követőit kísérik, és az igaz egyház jelei (lásd T&S 35:8–11; lásd még Márk 16:17–18).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 82–83. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 70–72. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 35:1–2. Az engesztelő áldozat segít úgy egynek lennünk Jézus Krisztussal, ahogy Ő egy az Atyával. (15–20 perc)

Tedd ki a templom előtt álló fiatal házások képét (Evangéliumi művészet képcsomag, 609. számú kép) és az imádkozó család képét (606. számú kép)! Kérdezd meg: Hogyan szemléltetik ezek a képek az egységet? Mutass a fiatal házások képére és kérdezd meg: E két személy közül melyik alkotja a házasságot? (Lásd 1 Mózes 2:24.) Mutass az imádkozó családra és kérdezd meg: Melyik személy alkotja a családot?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 35:1–2-t és mondják el, szerintük milyen egységre utalnak ezek a versek (lásd még János 17:11–23)! Segíts a tanulóknak abban, hogy a Tanok és szövetségek 35:1–2-ben annyi igazságot találjanak arról, ki az Üdvözítő, mit tett értünk és miért, amennyit csak tudnak, és írd fel ezeket a táblára! Írd fel a táblára: *János 17:20–23; Móziás 5:2–8; T&S 25:1; Mózes 6:64–68!* A tanulók keressék ki ezeket az utalásokat (dolgozhatnak egyedül vagy csoportokban)! Számoljanak be arról, hogyan segít nekünk az engesztelő áldozat abban, hogy Isten gyermekeivé váljunk és egyek legyünk Vele!

Olvassátok el a Mózes 7:18-at és kérdezd meg: Mi történt ezekkel az emberekkel, ami által „egy szív és egy szellem” lettek? Kérd meg a tanulókat, mondják el, mit szeretnének leginkább abban, hogy olyan családban, osztályban, iskolában vagy közösségben éljenek, ahol mindenki „egy”!

Tanok és szövetségek 35:8–11. A csodák mindig Krisztus hithű követőit kísérik, és az igaz egyház jelei. (15–20 perc)

A tanulók nevezzenek meg jó néhány olyan csodát, amit Jézus vitt véghez földi szolgálatára során, és a válaszokat írd fel a táblára! Kérdezd meg:

- Miért történnek csodák?
- Hogyan mutatják a csodák Jézus Krisztus könyörületességét?
- Hogyan tanúsítják a csodák, hogy Jézus Krisztus Istennek a Fia?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 35:8–11-et és keressék meg, minek kell történnie ahhoz, hogy csodáknak lehessünk tanúi napjainkban! Kérdezd meg:

- Kinek mutat az Úr csodákat?
- Mit kell tenniük azoknak, akik hisznek, azért, hogy csodák történjenek?
- Mi tarthatja vissza azt, hogy csodák történjenek?
- Olvassátok el a Mormon 9:15–21-et! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek ezekhez a kérdésekhez?

Mondd el a következő történetet! Sok évvel ezelőtt Lorenzo Snow tizenkilenc éves unokahúga, Ella Jensen megfertőződött a skarlát lázzal és meghalt. Ella szülei elküldtek Snow elnökért, aki Rudger Clawsonnal, Ella cövekelnökével érkezett (aki később a Tizenkettek Kvórumának elnöke lett). Clawson elnök így emlékszik vissza:

„Amikor beléptünk a házba, találkoztunk Jensen nőtestvérrel, aki nagyon nyugtalan és riadt volt. Odaértünk Ella ágyához. . . .

Hozzám fordulva Snow elnök így szólt: »Clawson testvér, megkened olajjal?« – amit én meg is tettem. Amikor rátettük kezünket a fejére és Snow elnök megerősítette a megkenést, megáldotta őt és többek között ezt a rendkívüli kifejezést használta parancsoló hangnemben: »Gyere vissza, Ella, gyere vissza! A földön végzett munkád még nincs befejezve, gyere vissza!«

Ella édesapja, Jacob Jensen így folytatja a beszámolót:

„Miután Snow elnök befejezte az áldást, a feleségemhez és hozzám fordult, és azt mondta: »Ne gyászoljatok hát vagy bánkodjatok többé! Minden rendben lesz. Clawson testvér és én elfoglaltak vagyunk, és mennünk kell. . . .«

Ella több mint egy óráig maradt ebben az állapotban, miután Snow elnök szolgált neki, vagyis összesen három óráig, miután meghalt. Ott ültünk az ágyánál, figyeltük, az édesanyja és jómagam, amikor egyszerre csak kinyitotta a szemét. Körbenézett a szobában, meglátott minket, ahogy ott ültünk, de még mindig valaki mást keresett, és az első dolog, amit mondott, így hangzott: »Hol van? Hol van?« Mi azt kérdeztük: »Ki? Ki hol van?« »Hát Snow testvér – mondta –, visszahívtam engem.« (LeRoi C. Snow, „Raised from the Dead”, *Improvement Era*, 1929. szept., 885–886. o.)

Ella meggyógyult, az egyházban szolgált, férjhez ment Henry Wrighthoz és idővel nyolc gyermekük lett.

Mondd el Spencer W. Kimball elnök kijelentését: „Ma a könyvtárak falai kidőlnének, ha korszakunk összes csodáját feljegyezték volna” („President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick”, *New Era*, 1981. okt., 48. o.). Tégy bizonyosságot, hogy ma is történnek csodák! Ha a Szellem készíttetését érzed, mesélj egy olyan csodáról, aminek tanúja voltál!

Tanok és szövetségek 36

Bevezetés

A 36. részben az Úr elhívta Edward Partridge-et, hogy az evangéliumot hirdesse és azt mondta neki, hogy bűnei megbocsáttak. „Az ilyen elhívásban való megfelelő tevékenykedés . . . megköveteli az érdemességet, ami azoké, akik bűneiktől szabaddá válnak. Edward Partridge-nek megadatott az az öröm, hogy tudja, nekiláthat feladatának ezen előnyös feltételek mellett.

Mindenki, aki az Úr királyságában szolgál, azt azok felhatalmazása alatt teszi, akik az Úr felhatalmazott képviselői. Az Úr egyházába újonnan megtért Edward Partridge-nek is megtanították ezt a fontos, alapvető tantételt” (Otten és Caldwell, *Sacred Truths*, 1:176. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Meg kell szabadulnunk bűneinktől annak érdekében, hogy Krisztushoz jöjjünk. Ha ezt megtesszük, a Szellem által békét nyerhetünk (lásd T&Sz 36:1–3, 6; lásd még Alma 13:12; T&Sz 42:59–61).
- A szertartás, amit egy felhatalmazott papsági tisztségviselő végez el, ugyanúgy érvényes, mintha azt maga az Úr végezte volna (lásd T&Sz 36:2; lásd még János 15:16; T&Sz 42:11; 84:35–39).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 82–83. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 72–73. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 36:1–3, 6. Meg kell szabadulnunk bűneinktől annak érdekében, hogy Krisztushoz jöjjünk. Ha ezt megtesszük, a Szellem által békét nyerhetünk. (10–15 perc)

Mutass a tanulóknak egy piszkos pólót, és kérdezd meg:

- Mit kellene tenni, mielőtt bárki újra felvehetné ezt?
- Megváltozna a válaszotok, ha a pólót utoljára egy fertőző beteg viselte volna?

Mondd el a tanulóknak, hogy az ószövetségi időkben a leprával fertőzött ruhadarabokat elégették (lásd 3 Mózes 13:52)!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 36:6-ot és kérdezd meg: Hogyan hasonlítható a bűnnel való kapcsolat a járvánnyal való kapcsolathoz? Olvassátok el az 1–3-as verseket és beszéljétek meg, mi történik azokkal, akik megbánják bűneiket!

Nézd át tanulóiddal az *A fiatalság erősségéért* füzetben lévő alapelveket! Beszéljétek meg, hogyan segítenek nekünk a parancsolatok és az egyházi normák abban, hogy elkerüljük a lelki járványt!

Tanok és szövetségek 37–38

Bevezetés

Az egyház gyorsan nőtt az ohioi Kirtlandben amiatt, hogy a misszionáriusok útban a lámánita misszió felé meglátogatták az ott élőköt (lásd T&S 32:1–3). Három héten belül több tagja volt az egyháznak Ohióban, mint New Yorkban és Pennsylvániában együttvéve. Amikor a misszionáriusok elmentek Kirtlandból, hogy Missouriban folytassák tovább a munkát, írtak Joseph Smith prófétának és javaslatot tettek, hogy valaki, aki tapasztalt, jöjjön Kirtlandbe és segítsen az egyháznak. A próféta John Whitmert küldte. 1830 decemberében „Joseph Smith levelet kapott John Whitmertől, azonnali segítségét kérve Kirtlandben, hogy irányítani tudja az egyház ottani dolgait” (Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother*, szerk. Scot Facer Proctor és Maurine Jensen Proctor [1996], 251. o.). A próféta az Úrhoz fordult, és a 37. részt kapta, ami az egyház minden tagjának azt parancsolta, hogy költözzenek Ohióba. Ez volt az utolsó napi szentek egy helyen való összegyűjtésének kezdete.

A 38. rész „újra megerősítette annak fontosságát, hogy az egyház Ohióba költözzön. [Lásd 31–32. v.] Ez a kinyilatkoztatás olyan tanácsokat és utasításokat tartalmazott, melyek segítettek a szenteknek, hogy ezt a költözködést is vezető Üdvözítőbe vetett nagyobb hittel és bizalommal tegyék” (Otten és Caldwell, *Sacred Truths*, 1:181. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr fizikai és lelki áldások miatt gyűjti össze a népét. Azok, akik összegyűlnek, felelősek azért, hogy az evangélium megosztása által segítsenek másokat is összegyűjteni (lásd T&S 37; 38:9, 15, 31–33, 39–42).
- Jézus Krisztus (Jehova) az Ószövetség Istene, a föld Teremtője és a világ végén mindenki Bírója (lásd T&S 38:1–8; lásd még 2 Mózes 3:14; János 8:58; T&S 29:1; 39:1).
- Jézus Krisztus második eljövetelekor az igazlelkűek megmaradnak, a gonoszak pedig elégnek (lásd T&S 38:8–12, 17–22; lásd még 1 Nefi 22:15–17; T&S 133:41–52).
- Jézus Krisztus igaz követői felismerhetők egységükről és mások iránt tanúsított viselkedésükről (lásd T&S 38:24–27; lásd még János 13:34–35).
- A föld kincse átok lett a szenteknek, amikor az büszkeséghez vezette őket. A legnagyobb kincs az örök élet áldása (lásd T&S 38:39; lásd még Jákób 2:18–19; Alma 4:7–9; 62:48–49; Hélamán 13:21–23).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 89–101. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 74–79. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 37; 38:9, 31–33, 39–42.
Az Úr fizikai és lelki áldások miatt gyűjti össze a népét. Az egyháztagok felelősek azért, hogy az evangélium megosztása által segítsenek másokat is összegyűjteni. (15–20 perc)

Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Mi volt a világ bármelyik korszakában Isten népe ... összegyűjtésének célja? ...

A legfőbb cél az volt, hogy építsenek egy házat az Úrnak, ahol kinyilváníthatja népének a háza szertartásait és királyságának dicsőségeit, valamint az, hogy az embereket az üdvözülés módjáról tanítsa; hiszen vannak bizonyos szertartások és alapelvek, amelyeket ha tanítunk és gyakorlunk, olyan helyen vagy házban kell végezni azokat, amit arra a célra terveztek. ...

Ugyanebből a célból gyűjti össze Isten a népét az utolsó napokban, hogy házat építsenek az Úrnak, hogy felkészítsék őket a szertartásokra és felruházásokra, megmosásokra és felkenésekre stb.” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 307–308. o.).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 37-et és kérdezd meg:

- Az első vers alapján miért mondta az Úr Joseph Smith-nek és Sidney Rigdonnak, hogy hagyják abba a fordítást?
- Mit fordítottak és miért? (Lásd az 1a lábjegyzetet.)
- Mi volt az a három dolog, amit az Úr e helyett Joseph Smith-től és Sidney Rigdontól kért?
- Miért akarta az Úr, hogy Ohióba menjenek? (Lásd 1. v.)
- Hogyan védene meg őket az összegyűjtés az 1-es versben említett ellenségtől?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 38:9, 15, 23–27, 31–33, 39–42-t, miközben megbeszélitek a következő kérdéseket:

- Milyen más okokat adott az Úr az ohioi gyülekezésre?
- Milyen felelősséggel tartozunk a szegények iránt? (Lásd 23–27. v.)
- Hogyan tudnánk „megbecsülni” testvéreinket, mint magunkat? (Lásd 24–25. v.)
- Hová kellene menni, hogy „megada[sson] ... a hatalom a magasságból”? (32. v.)
- Hogyan óvnák meg a szenteket az ellenségeiktől az ezekben a versekben említett pontok?

- Milyen ellenséggel kerülnek szembe az egyház hithű tagjai ma?
- Hogyan védhet meg bennünket ma az ellenségünkötől az, ha igazlelkűek és a templomlátogatásra érdemesek vagyunk?
- Milyen felelősséggel tartozunk mások iránt? (Lásd 41. v.)

Figyeljétek meg, hogyan védelmezi meg az Úr a szenteket, ha engedelmeskednek kinyilatkoztatásainak! Tégy bizonyoságot, hogy az élő próféták figyelmeztetik a szenteket Sátán és követői veszélyére! Tégy bizonyoságot arról, hogy fontos az élő prófétákra hallgatni!

Tanok és szövetségek 38:1–8. Jézus Krisztus az Őszövetség Istene, a föld Teremtője és a világ végén mindenki Birája. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg néhány fontos igazságot, amit Jézus Krisztusról tudnak, és sorold fel ezeket a táblára! Olvassák el a Tanok és szövetségek 38:1–8-at és írd a táblán lévő listához, amit Jézus Krisztusról tanulnak! Kérdezd meg:

- Hogyan segítene ezen dolgok ismerete akkor, ha egy szép otthonotok lenne New Yorkban, és az Úr megkérne benneteket, hogy költözzetek Ohióba, akár el tudjátok adni a házat, akár nem?
- Hogyan segítene ezen dolgok ismerete abban, hogy az egyházi normák szerint éljétek, még akkor is, ha nehéznek tűnik betartani azokat, vagy mások nem azok szerint élnek?

Mutass rá, hogy amikor az Úr azt mondja: „közöttetek vagyok” (7. v.), szeretetét és gondoskodását fejezi ki! Kérdezd meg: Mit éreztek azzal kapcsolatban, hogy tudjátok, az Úr figyel rátok?

Olvasd fel Harold B. Lee elnök következő megállapítását:

„És így jövök ma elébetek, a kétely minden árnyéka nélkül az elmémben, hogy ismerem annak a személynek a valódiságát, aki ez egyház felett elnököl, Urunkét és Mesterünkét, Jézus Krisztusét. Tudom, hogy Ő létezik. Tudom, hogy közelebb van hozzánk, mint mi azt sokszor gondolnánk. Nem távollevő Atya és Úr ők. Törődnek velünk, segítenek abban, hogy felkészüljünk az Üdvözítő érkezésére, akinek jövele minden bizonnyal nincs túl messze, hiszen a jelek egyre nyilvánvalóbbá válnak” (Conference Report, 1973. ápr., 180. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 124. o.).

Tanok és szövetségek 38:8–12, 17–22. Jézus Krisztus második eljövetelek az igazlelkűek megmaradnak, a gonoszak pedig elégnek. (15–20 perc)

Írd fel a táblára következő mondatokat: *Azt akarom, hogy az Úr késleltesse eljöveteleit, mert . . . és Várákozással tekintek az Úr eljövetele elébe, mert . . .!* Kérd meg a tanulókat, hogy válasszák ki azt a mondatot, ami a legjobban kifejezi, mit éreznek! Írjanak fel egy darab papírra egy rövid bekezdést, amivel be tudnák fejezni a kiválasztott mondatot!

Beszélgétek meg azokat az indokokat, amiket az emberek arra hoznak föl, hogy akarják vagy nem akarják az Úr eljöveteleit! (Engedd meg, hogy a tanulók elmondják, amit leírtak, ha

szeretnék!) Olvassátok el a Tanok és szövetségek 38:8–12-t, és keressetek olyan szavakat vagy kifejezéseket, amelyek leírják, miért félnek az emberek az Úr eljöveteleitől! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kik azok az egyedüliek, akik „azt a napot . . . [el] tudj[ák] viselni”? (8. v.)
- Szerintetek mit jelent a „tiszták vagytok, bár nem mindnyájan” kifejezés? (10. v.)
- Olvassátok el a Moróni 10:32–33-at! E versek alapján hogyan készülhetünk fel az Üdvözítő eljöveteleire?

Tégy bizonyoságot, hogy megéri felkészülni azokra az áldásokra, amelyeket a szentek kapnak az Úr eljövetelekor! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 38:17–22-t, és soroljátok fel azokat az áldásokat, amiket a hithűek kapnak majd akkor, amikor az Úr újra eljön! Olvassd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Nem tudom, mikor jön el az Úr. Kész vagyok. Remélem, hogy nincs már túl messze ebben a gonosz sággal teli világban. Nem tudom. »Jöjj el, ó nagy Király!«; meggyőződéssel tudom ezt énekelni” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 577. o.).

Ösztönözd a tanulókat, kezdjenek hasonló hozzáállást tanúsítani a második eljövettel kapcsolatban!

Tanok és szövetségek 39–40

Bevezetés

Az élet fájáról kapott látomásában Léhi egy nagy és tágas épületet ír le. Tele volt olyan emberekkel, akik kigúnyolták azokat, és ujjal mutogattak azokra, akik ettek a fa gyümölcséből. Néhányan, akik megízlelték a gyümölcsöt, „elszégylették magukat azok miatt, akik gúnyolták őket és tiltott utakra tévedtek és elvesztek” (1 Nefi 8:28). A 39–40. rész James Covillra vonatkozik, egy férfire, akit megérintett a visszaállítás szelleme. Megtérése azonban átmeneti volt, „az üldöztetéstől való félelem és a világ gondjai” miatt (T&Sz 40:2). Elder Harold B. Lee, aki akkoriban a Tizenkettő Kvórumának tagja volt, azt tanította: „Ami ma még tanúbizonyoságotok részét képezi, az holnap már nem lesz a tiétek, hacsak nem kezdtek vele valamit. Tanúbizonyoságotok vagy növekszik, vagy elhalványul, ez tőletek függ” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee* [2001], 43. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amint az evangélium alapelvei és szertartásai szerint élünk, Jézus Krisztus gyermekeivé válunk (lásd T&Sz 39:1–6; lásd még Móziás 5:7–9).
- A büszkeség, az üldöztetéstől való félelem és a világ gondjai az Úr elutasításához és a szövetségeinktől való elforduláshoz

vezethet minket (lásd T&S 39:7–11; 40; lásd még Máté 13:20–22; 1 Nefi 8:28).

- Az Úr szolgálai arra vannak elhivatva, hogy az evangéliumot prédikálják Jézus Krisztus második eljövetele előtt (lásd T&S 39:17–24; lásd még Máté 28:19–20).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 79–80. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 39:7–11; 40. A büszkeség, az üldöztetéstől való félelem és a világ gondjai az Úr elutasításához és a szövetségeinktől való elforduláshoz vezethet minket. (40–45 perc)

Tedd ki pár gyermekkori fényképedet! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, miben változtál! Olvasd fel 1 Sámuel 16:7-et és röviden jellemezd, hogyan változott a szíved azon évek alatt! Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze a Tanok és szövetségek 39. és 40. részének fejlécét és mondják el, mi történt kevesebb mint egy hónap leforgása alatt! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan változott meg James Covill szíve?
- Szerintetek mi okozhatta azt, hogy ilyen hamar elutasította az Úr szavát?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 39:7–9-et! Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék meg újra a 7-es verset és helyettesítsék a „James” nevet a sajátjukkal! Kérdezd meg, hogy szerintük az Úr szólíthatná-e őket nevükön, és mondhatná-e, hogy látta cselekedeteiket és ismeri őket! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért figyel benneteket az Úr, és miért ismer titeket?
- Mit érezhetett James Covill a 8-as vers kapcsán?
- Mit jelent az, hogy szíve igaz az Úr előtt?
- James Covill szíve mindig is igaz volt az Úr előtt? Mivel küszködött korábban?

Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő megállapítását:

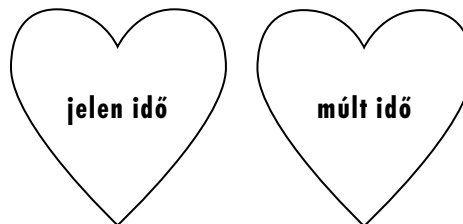
„Végeredményben a büszkeség az élet inkább »az én akaratom«, nem pedig »a tiéd« féleképp való megközelítése. . .

A büszkeség jellemzője inkább az: »Mit akarok az élettől?«, mintsem az: »Mit akar Isten, mit tegyek az életemmel?«. Ez a saját akarat, ami szembenáll Isten akaratával. Olyan félelem ez, mely inkább féli az embert, mint Istent” (Conference Report, 1986. ápr., 5–6; vagy *Ensign*, 1986. máj., 6–7. o.).

Utalj a tanulóknak a Tanok és szövetségek 39. részének fejlécére és kérdezd meg, milyen munkát végzett James Covill negyven éven keresztül? Olvassátok el a 10–11-es verseket és beszéljétek meg, miért mondhatta az Úr, hogy James Covill nagyszerű munkát fog véghezvinni! Kérdezd meg: Melyik szó mutatja meg a 11. versben azt, hogy a megígért áldások feltételesek?

Hasonlítsátok össze a Tanok és szövetségek 39:8-at a 40:1-gyel! Kérdezd meg: A Tanok és szövetségek 40:1-ben melyik szó utal arra, hogy James Covill szíve megváltozott?

Rajzold fel a táblára az ehhez tartozó ábrát! Beszéljétek meg, miért jelentős a múlt idő használata! Mondd el a következő megállapításokat (vagy néhány sajátodat) és kérdezd meg a tanulóktól, miben más az, ha a mondatban *múlt idő* szerepel a *jelen idő* helyett!

- Helga erkölcsileg tisztán tartja/tartotta magát.
- Anna betartja/betartotta a Bölcsesség szavát, beleértve a drogoktól való tartózkodást is.
- András mindennap olvassa/olvasta a szentírásokat.
- Mária felkészül/felkészült a templomi pecsételésre.

A tanulók írják le saját szavaikkal a Tanok és szövetségek 40:2 üzenetét! Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, amit leírtak! Beszéljétek meg a következőket:

- Mit jelent az *azonnal* szó? (Rögtön.)
- Miért kísértene meg Sátán rögtön valaki olyat, aki éppen kinyilatkoztatást kapott?
- Mi készítette James Covillt arra, hogy elutasítsa az Úr szavát?
- Olvassátok el a 3. verset! E vers alapján minek a megtételéhez vezette az üldöztetéstől való félelem és a világ gondjai?

Olvassátok el a magvető példázatát (lásd Máté 13:3–8, 18–23)! A tanulók mondják el, szerintük mely versek jellemzik James Covillt és miért! Kérd meg őket, hogy írjanak egy pár sort arról, hogyan erősíthetik meg bizonyosságukat és hogyan lehetnek hűek a szövetségeikhez!

Tanok és szövetségek 41

Bevezetés

1830 decemberében a szenteknek megparancsolták, hogy költözzenek Ohióba (lásd T&S 37:3). Január végére Joseph Smith próféta és felesége, Emma, valamint Sidney Rigdon és Edward Partridge elment New Yorkból Ohióba. A New York-i szentek a következő négy-öt hónapban követték őket. A költözködés nem volt könnyű a korai szentek számára. Néhányan ellenkeztek azzal, hogy elhagyják farmjukat és otthonaikat, vagy féltek attól, hogy elvesztik a pénzüket, illetve nem fogják tudni eladni ingóságait. A szentek nagy része azonban elköltözött.

Az egyháztagság talán ezzel egyenértékű megpróbáltatást adhat a modernkori szenteknek. A 41. részben az Úr olyanak írja le tanítványait, mint akik „elfogadj[ák] és betartj[ák] törvényemet” (T&S 41:5). Amint azt elder Neal A. Maxwell a Tizenkettek Kvórumából mondta: „Mindennap állást foglalunk tanítványi mivoltunk foka mellett. Mindennap választ adunk a kérdésre: »Ki áll az Úr mellett? Ki?»” (Conference Report, 1992. ápr., 57. o.; vagy *Ensign*, 1992. máj., 39. o.).

A Tanok és szövetségek 38:32-ben az Úr megígérte a szenteknek, hogy kinyilatkoztatja a törvényét, amikor majd Ohióba költöznek. A 41. részben található „törvény” szó utalás a 42. rész jövendölésének beteljesedésére.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: A leckéidre való felkészülésed előtt imádságosan tanulmányozz minden kiadott szentírásblokkot és gondold át a fejléc alatt található alapelveket!

- Az Úrnak örömet szerez azoknak a megáldása, akik meghallják az Ő törvényeit és engedelmeskednek azoknak; ők az Ő tanítványai (lásd T&S 41:1–5; lásd még János 8:31; 15:4–8; T&S 84:87–91).
- A püspököket az Úr hívja el, az egyháztagok hangja támogatja, majd felszentelik őket hivatalukba (lásd T&S 41:9–11; lásd még 1 Timótheus 3:1–7).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 89–92., 96, 98–99. 120. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 81–82. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásblokk tanítására készülve válassz a fejléc alatt található ötletek közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Tanok és szövetségek 41:1–5. Az Úrnak örömet szerez azoknak a megáldása, akik meghallják az Ő törvényeit és engedelmeskednek azoknak; ők az Ő tanítványai.
(10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogyan alapították meg az egyházat Kirtlandben, Ohio államban (lásd a 32. rész történelmi háttérének 2–3. bekezdését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 66. oldalán)! Meséld Joseph Smith próféta és Newel K. Whitney első találkozásáról (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 90–91. o., 2–3. bekezdés, a „Gathering to Ohio Begins” résszel kezdődően)! Mondd el, hogy a Tanok és szövetségek közel felét Ohióban kapta a próféta!

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit jelent örömet lelmi valamiben?
- Milyen tevékenységekben találtak örömet?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 41:1-et! E vers alapján miben leli örömét az Úr?
- Hogyan áldotta meg az Úr az életeteket?
- Mit tettetek ezen áldásokért?

Írd fel a táblára: *Krisztus tanítványa*, a tanulók pedig értelmezzék a kifejezést! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 41:2–5-öt és hasonlítsátok össze a tanulók meghatározását az Úréval! Oszd meg Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Semmi olyat nem tehetnénk, ami fontosabb lenne, mint hallgatni arra, amit [az Úr] mondott. Ha a tanítványai vagyunk, nem lehet viszály a szívünkben. Nem lehet féltékenység. Nem lehet irigység. Nem lehet a szívünkben egy ilyen dolog sem” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 243. o.).

Beszélgétek meg, hogyan lehetnénk Krisztus jobb tanítványai!

Tanok és szövetségek 42

Bevezetés

Joseph Smith próféta a 42. részt úgy jellemezte, mint ami „az egyház törvényét tartalmazza” (*History of the Church*, 1:148. o.).

Az Úr törvényeinek nem az a szándéka, hogy korlátozzák szabadságunkat vagy örömünket, hanem hogy áldásokat hozzanak (lásd T&S 130:21). Törvényei olyan fontosak boldogságunk szempontjából, hogy megígéri, „áldásokkal is megkoronáztatnak a magasságból, igen, és nem kevés parancsolattal” (T&S 59:4). Képzeljétek el, hogy parancsolatokkal áldattok meg!

Elder George Albert Smith, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, ezzel az elgondolkodtató távlatlal szolgált:

„Gyermekként, feltételezem, érezhettem, hogy az Úr úgy rendezte a dolgokat . . . ebben az életben, hogy engedelmeskednem kell bizonyos törvényeknek, különben gyors megtorlás [büntetés] következik. De időseodván megtanultam a leckét egy másik nézőpontból, és számomra most az Úr törvényei . . . nem jelentenek mást, mint Mennyei Atyánknak az Ő kegyelméből hallott hangjának édes zengését. Ezek csupán egy szerető szülő tanácsai, aki jobban aggódik jólétünk felől, mint földi szüleink azt valaha is tehetnék, következésképpen, ami egykor számomra a törvény szigorú szava volt, most egy mindentudó Mennyei Atya szerető és gyengéd tanácsa” (Conference Report, 1911. okt., 43–44. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr törvényei megáldják gyermekeit. Törvényei nem olyan terhek, amik korlátoznák szabadságunkat, hanem lehetőségek, melyek örömet hoznak (lásd T&S 42; lásd még T&S 130:20–21).
- Azt a parancsot kaptuk, hogy az evangélium alapelveit a szentírásokból, a Szellem irányításával tanítsuk. A Szellem kísérni fogja tanításunkat, ha hittel imádkozunk és engedelmeskedünk az evangélium szövetségeinek és parancsolatainak (lásd T&S 42:12–17; lásd még 1 Korinthusbeliek 2:4, 10–11; 2 Nefi 33:1; T&S 50:13–18; 52:9).
- Ha nem tartunk bűnbánatot, el kell szenvednünk a bűnök következményeit (lásd D&C 42:18–29, 74–93).
- Azok, akik visszautasítják vágyakozásaik megbánását, megtagadják a hitet és elvesztik a Szellemet (lásd T&S 42:23; lásd még Máté 5:27–28; T&S 63:16).
- Azok a szentek, akik a felajánlás törvénye szerint élnek, szövetségben fogadják, hogy megemlékeznek a szegényekről azáltal, hogy javaikat az Üdvözítő egyházának ajánlják fel (lásd T&S 42:30–42, 53–55, 70–73; lásd még T&S 51:5–8).
- A betegség idején az Úr azt tanácsolja nekünk, hogy kérjünk papsági áldásokat és megfelelő orvosi segítséget (lásd T&S 42:43–44; lásd még Jakab 5:14–16).
- Egy szerettünk elvesztése miatti bánatunk helyénvaló, de a halál nem tragédia azoknak, akik az evangélium szerint élnek (lásd T&S 42:44–52).
- A kinyilatkoztatások és az imára kapott válaszok akkor jönnek, amikor törekszünk azokra (lásd T&S 42:56–58, 61, 68; lásd még Máté 7:7–1; Alma 26:22).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 89., 95–99. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 82–86., 393–397. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 42. Az Úr törvényei megáldják gyermekeit. Törvényei nem olyan terhek, amik korlátoznák szabadságunkat, hanem lehetőségek, melyek örömet hoznak. (15–20 perc)

Soroljatok fel néhány törvényt a táblára (például ne hajtj gyorsan, ne lopj, fizess ki a számláidat)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hiszitek azt, hogy ezek a törvények szükségesek? Miért vagy miért nem?
- Miben lenne más városotok és országotok, ha nem lennének törvények?
- Melyek Isten törvényei?
- Hogyan kapcsolódnak ezek a törvények a boldogságunkhoz?

Mutasd meg Joseph Smith próféta következő megállapítását vagy a táblára írva, vagy írásvetítőn, a tanulók pedig olvassák el magukban:

„A boldogság létezésünk célja és terve; és az lesz annak vége is, ha az ahhoz vezető úton járunk; ez az út pedig nem más, mint az erény, a becsületesség, a hithűség, a szentség, és Isten valamennyi parancsolatának betartása. De nem tudjuk betartani az összes parancsolatot anélkül, hogy először meg ne ismernénk azokat, és nem várhatjuk el, hogy mindet ismerjük, vagy többet annál, mint amit most tudunk, hacsak nem teszünk eleget azoknak vagy be nem tartjuk azokat, amiket már megkaptunk” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 255–256. o.).

Olvassátok el a tanulókkal a Tanok és szövetségek 38:32-t és jelöljék be, mit ígért az Úr a szenteknek, amikor Ohióba költöztek! Javasold, hogy jelöljék be a *törvény* szóra vonatkozó keresztutalásokat (lásd 32b lábjegyzetet)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 42. részének fejlécét! Kérdezd meg: Szerintetek miért adná az Úr törvények sorozatát fiatal egyháza számára?

Írd fel a táblára a következő feladatot! A tanulók gyorsan olvassák el a bal oldali utalásokat és párosítsák a jobb oldali összegzésekkel! Beszélj meg a válaszokat a tanulókkal, miközben az osztállyal közösen javítjátok a válaszokat!

_____ 1. T&S 42:4–17	A. Az Úr törvénye, ami az egyház irányítására vonatkozik, a szentírásokban található.
_____ 2. T&S 42:18–29	B. Az evangélium tanítására – különösen misszionáriusokként – vonatkozó törvények.
_____ 3. T&S 42:30–42	C. A súlyos bűn esetén cselekvő papságra vonatkozó törvények.
_____ 4. T&S 42:43–52	D. Erkölcsiség törvényei.
_____ 5. T&S 42:56–60	E. A felajánlás törvénye.
_____ 6. T&S 42:74–93	F. A betegeknek való szolgálat törvénye.

(Válaszok: 1–B, 2–D, 3–E, 4–F, 5–A, 6–C)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 130:20–21-et és beszéljétek meg, milyen kapcsolat van az engedelmesség és az áldások között! Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egy törvényt a feladatból, és mondják el, milyen áldások származhatnak abból, ha engedelmeskedünk azoknak!

Énekeljétek el vagy olvassátok el: „Isten szava gyengéd” (*Himnuszok*)! A tanulók mondják el, a himnusz melyik versszakát szeretik a legjobban és miért! Olvassátok el elder George Albert Smith megállapítását, ami a 42. rész bevezetésében található (76. o.)!

 Tanok és szövetségek 42:12–17. Azt a parancsot kaptuk, hogy az evangélium alapelveit a szentírásokból, a Szellem irányításával tanítsuk. A Szellem kíséri fogja tanításunkat, ha hittel imádkozunk és engedelmeskedünk az evangélium szövetségeinek és parancsolatainak. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Milyen tanítási lehetőséget kaphatnak az egyháztagek életük során? (Sorold fel a válaszokat a táblára!)
- E lehetőségek közül melyek azok, amelyek leginkább magukban foglalják a szentírások használatát?

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljenek olyan korábbi lehetőségeikről, amikor a szentírásokból tanítottak!

Írd fel a következő utalásokat és kérdéseket a táblára:

T&S 42:12–17; 50:13–14, 17–18, 21–22

1. Minek kellene tanításunk forrásának lennie?
2. Milyen szerepet játszik a Szentlélek az evangélium tanításában?
3. Mi a tanító szerepe az evangélium tanításában?

A tanulók olvassák el a verseket, hogy megtalálják a válaszokat a kérdésekre! Ha szeretnéd, felírhatod válaszaikat minden egyes kérdésre és azt, melyik versekben találták meg azokat! Beszéljétek meg, mit találtak! Használd az alábbi állításokat, amilyen mértékben szükség van rájuk!

1. Minek kellene tanításunk forrásának lennie?

„Az a feladatotok, hogy ezt az evangéliumot tanítsátok forrásotokként és szaktekintélyként használva az egyház alapvető műveit és azok szavait, akiket Isten arra hívott el, hogy ezen utolsó napokban népét vezessék” (J. Reuben Clark Jr., „The Charted Course of the Church in Education”, *Charge to Religious Educators*, 3. kiad. [1994], 7. o.).

„Nem tudok sokat az evangéliumról azon kívül, amit az alapvető művekből tanultam. Amikor forrásból iszom, onnan szeretem a vizet kapni, ahonnan a felszínre tör, nem a csermely lenti szakaszából, miután a csorda már átgázolt rajta. ... Becsülöm más emberek értelmezését, de amikor az evangéliumról van szó, ismernünk kell azt, amit az Úr mond” (Marion G. Romney, idézte J. Richard Clarke, *Conference Report*, 1982. okt., 19. o.; vagy *Ensign*, 1982. nov., 15. o.).

2. Milyen szerepet játszik a Szentlélek az evangélium tanításában?

„Jézus Krisztus evangéliumában a legfőbb szabály az, hogy a »Szellem hívó imádság révén adatik nektek; ha azonban nem kapjátok meg a szellemet, akkor nem taníthatok« (T&S 42:14). Én ezt úgy értelmezem, hogy a *taníthatok* szó nem azt jelenti csupán, hogy a Szellem nélkül nem fogunk túl jól tanítani vagy a tanulás nem fog megtörténni, hanem hangsúlyozottan azt, hogy Isten megtiltja, hogy a Szellem nélkül tanítsunk. Az »akkor nem taníthatok« kifejezés úgy hangzik számomra, mint egy parancsolat” (Jeffrey R. Holland, CES videoconference, 1992. június 20.).

„A tantétel akkor nyeri el erejét, ha a Szentlélek megerősíti, hogy igaz. Amennyire csak tudjuk, felkészítjük azokat, akiket tanítunk, hogy részük legyen a halk és szelíd hang csendes suttogásaiban. Ehhez szükség van valamennyi hitre Jézus Krisztusban. Szükség van legalább valamennyi alázatra, valamennyi hajlandóságra, hogy alávessük magunkat az Üdvözítő ránk vonatkozó akaratának” (Henry B. Eyring, *Conference Report*, 1999. ápr., 95. o.; vagy *Liahona*, 1999. júl., 86. o.).

„A tanárok és az osztály tagjai törekedjenek arra, hogy velük legyen a Szellem az óra folyamán! Taníthat valaki mélyreható igazságokat, az osztály tagjai pedig részt vehetnek serkentőleg ható beszélgetésekben, de ha nincs jelen a Szellem, akkor ezek a dolgok nem hagynak tartós nyomot a lelken. . . .

Amikor a Szellem jelen van az evangélium tanítása során, akkor a Szentlélek hatalma viszi el az üzenetet az emberek fiai szívébe (lásd 2 Nefi 33:1)” (*Utasítások egyházi kézikönyve*, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők [1999], 300. o.).

3. Mi a tanító szerepe az evangélium tanításában?

„Nem reménykedhetünk abban, hogy másokat befolyásolhatunk az erény irányításával, hacsak nem élünk erényes életet. Életünk példája nagyobb befolyással bír, mint minden prédikáció, amibe bocsátkozunk. Nem várhatjuk el, hogy felemelünk másokat, hacsak nem állítjuk magunkat magasabb talajra” (Gordon B. Hinckley, Conference Report, 1975. okt., 57. o.; vagy *Ensign*, 1975. nov., 38–39. o.).

„Tanítóinknak . . . szívükből kell beszélniük, semmint könyveikből, hogy az Úr iránti és eme értékes munka iránti szeretetüket kifejezzék, és ez valamilyen módon a hallgatók szívének tüzet lángra fogja lobbantani” (Gordon B. Hinckley, *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 619–620. o.).

„Az evangéliumi tanító sosem elégedik meg csupán egy üzenet átadásával vagy egy beszéd elmondásával. Egy kiváló evangéliumi tanító segédkezni akar az Úr munkájában, hogy örök életet hozzon az Ő gyermekeinek” (Dallin H. Oaks, Conference Report, 1999. okt., 103. o.; vagy *Liahona*, 2000. jan., 97. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg néhány példát olyan tanárokról, akik úgy használták az alapelveket, amint tanították azokat! Kérdezd meg, miben lett más a tanulók tanulása!

Mondd el a következő kijelentést elder Dallin H. Oaks-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„A szentírások nyilvánvalóan Jézus Krisztus evangéliuma tantételei megértésének elsődleges forrásai. . . .

Nem felejthetjük el azt sem, hogy a szentírásokat olvasva elménket az Úr Szellemének kell felvilágosítania. . . . Mivel a szentírásokat a Szentlélek ereje által írták (vagy jelentették ki), nem találatnak teljes megértésre, hacsak nem a Szentlélek ereje által olvassák” („Studying the Scriptures”, idézve a BYU–Hawaii területén adott beszédből, 1986. márc. 14., 6., 8. o.; lásd még 2 Timótheus 3:16; 2 Péter 1:21).

Tanok és szövetségek 42:30–42, 53–55, 70–73. Azok a szentek, akik a felajánlás törvénye szerint élnek, szövetségben fogadják, hogy megemlékeznek a szegényekről azáltal, hogy javaikat az Üdvözítő egyházának ajánlják fel. (40–45 perc)

Az óra megkezdése előtt 6 átlátszó üveg pohárra rajzolj vagy ragassz egy vonalat! A vonal minden poháron más-más magasságban legyen! Tölts meg egy poharat a vonalig, hármat a vonal fölöttig, kettőt pedig a vonal alatt! (Használhatsz színezett vizet!) Tégy egy kancsóra egy címkét, amin *A püspökök tárháza* felirat van!

Mutass a tanulóknak egy újságcikket, ami a szegények állapotáról vagy a megsegítésükre tett erőfeszítésekről szól! Kérdezd meg: Mióta vannak szegény emberek a földön? Olvassátok el az 5 Mózes 15:11; Lukács 14:12–14; Jákób 2:17–19-et! Kérdezd meg: Mit tanított az Úr a szegényekkel kapcsolatban? A tanulóknak meg kell érteniük, hogy az Úr minden korszakban megparancsolta nekünk, hogy gondoskodjunk a szegényekről!

Mutasd meg a tanulóknak a poharakat! Írd fel a táblára: *felajánlás* és kérdezd meg, mit jelent! Egy tanuló keresse ki a meghatározást a tanulók tanulmányi kalauzában (lásd a T&S 42:30–42-re vonatkozó „A szentírások megértése” részt), és írd fel azt a táblára! Az osztály olvassa el a Tanok és szövetségek 42:30-at és kérdezd meg, mint jelent a *javak* szó (föld, pénz, egyéb tulajdonok)!

Mondd el ifj. J. Reuben Clark elnök következő kijelentését, aki az Első Elnökségben volt tanácsos:

„Minden, a [felajánlás törvényéről szóló] kinyilatkoztatás alapelve az, hogy mindenünk, amink van, az Úré; ezért az Úr elkérheti tőlünk valamennyi vagy akár minden javunkat, mert az az Övé [lásd T&S 104:14–17, 54–57]” (Conference Report, 1942. okt., 55. o.).

Kérdezd meg: Milyen hatással lehet a szegényekhez való hozzáállásunkra az, ha emlékezünk arra, hogy „mindenünk, amink van, az Úré”? Kérd meg a tanulókat, hogy tartsák eszükben ezt az alapelvet, amikor megbeszélitek a felajánlás törvényét!

Mondd el, hogy a poharakon szereplő vonalak különböző családok igazlelkű vágyait és szükségleteit jelképezik! A víz az egyes családok jólétét vagy vagyonát jelképezi. Tedd az üres „A püspökök tárháza” kancsót a poharak mellé! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 42:31-et és kérdezd meg: Mi az első lépés ahhoz, hogy a felajánlás törvénye szerint éljünk? Önts ki mind a hat pohárban lévő vizet a kancsóba!

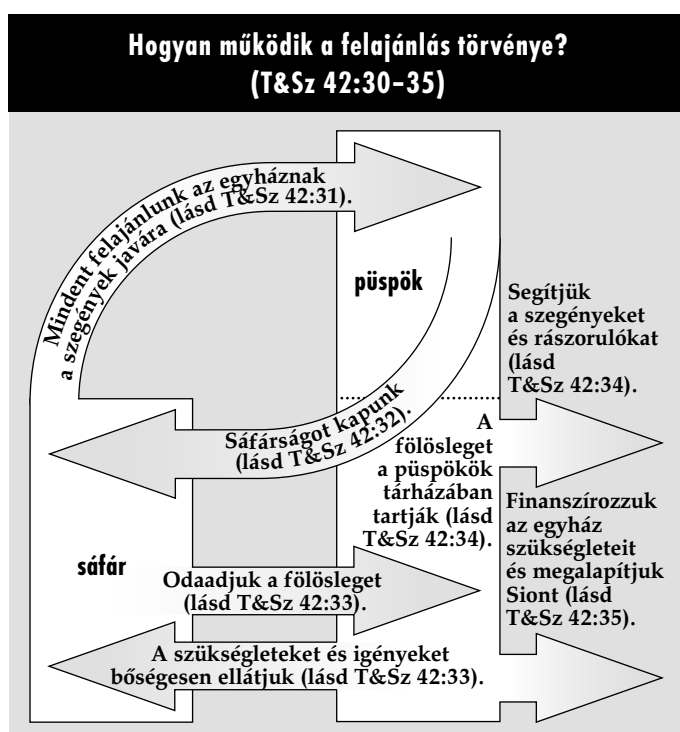
Olvassátok el a 32. verset és keressétek ki a következő lépést! Önts vizet a kancsóból a poharakba a vonalig! Kérdezd meg: Ki dönti el, hogy a családok mennyit kapnak? Mondd el, hogy ezt a döntést a püspök és a családfő hozta meg! Ha szükséges, mondd el Joseph Smith próféta és az Első Elnökség tanácsát, ami Edward Partridge-nek, az egyház első püspökének szólt:

„A felajánlás ügyét mindkét fél kölcsönös beleegyezésével kell kezelni; mivel az, ha hatalom adatna a püspöknek, hogy megmondja, mennyit kaphatnak az egyes emberek,

akiknek aztán el kell fogadniuk a püspök ítéletét – mindez több hatalmat ruházna a püspökre, mint amivel egy király bír; másrésről pedig az, ha megengednék, hogy mindenki megmondja, mennyire lenne szüksége, és a püspöktől azt kívánnák, hogy fogadja el az ő ítéletét – mindez zavart okozna Sionban, és rabszolgává tenné a püspököt” (*History of the Church*, 1:364).

Mutasd meg a tanulóknak a kancsóban maradt vizet! Olvassátok el a 33–35-ös verseket, és kérdezd meg, mit fejez ki a „maradék” szó! (Segíteni a szegényeken, finanszírozni az egyházi épületeket, hozzájárulni más egyháztagok sáfárkodásához.) Kérdezd meg: Hogyan lehet áldás az egyháznak a felajánlás törvénye?

Rajzold a táblára a következő ábrát vagy használj írásvetítőt! Kérj meg egy önként jelentkezőt, hogy mondja el, miként jelképezik az ábra részei a felajánlás törvényének részeit!

Olvassátok el a 40–42-es verseket és beszéljétek meg annak a személynek a tulajdonságait, akinek e törvény szerint kell élnie! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen pénzügyi feltételeket adott az Úr az egyház tagjainak ma?
- Miként áldja meg a szegényeket a tizedünk és a böjti felajánlásunk?
- Milyen hasonlóságokat vesztek észre a tized és a böjti felajánlás, valamint a felajánlás törvénye között?
- A pénzen túl mi más ajánlhatunk föl az Úrnak?

Mondd el, hogy habár nem kaptuk meg azt a parancsolatot, hogy ugyanúgy éljünk a felajánlás törvénye szerint, mint a korai

szentek, a törvény még ma is érvényben van! Mondd el a következő kijelentéseket! Spencer W. Kimball elnök azt tanította:

„Az oltárra kell helyeznünk és fel kell áldoznunk bármit, amit az Úr kíván. Azzal kezdjük, hogy felajánlunk »egy megtört szívet és egy bűnbánó lelket«. Ezt követően munkánk és elhívásaink kijelölt területein erőfeszítéseink legjavát nyújtjuk. Megismerjük kötelességeinket, és teljes mértékben elvégezzük azokat. Végül időnket, tehetségeinket, és javainkat áldozzuk vezetőink felhívása, és a Szellem sugalmazása szerint. Az egyházban csakúgy, mint a jóléti rendszerben, kifejezésre juttathatjuk minden képeségünket, minden igazlelkű vágyunkat, minden komoly indíttatásunkat. Legyünk akár önkéntesek, édesapák, házitanítók, püspökök vagy szomszédok, legyünk akár látogató tanítók, édesanyák, otthoneremtők vagy barátok – elegendő lehetőségünk van arra, hogy mindenünket odaadjuk. És amint ezt tesszük, meglátjuk, hogy »az áldozat hozza az áldásokat« (*Himuszok*). A végén pedig felismerjük, hogy ez egyáltalán nem is volt áldozat” (Conference Report, 1978. ápr., 123–124. o.; vagy *Ensign*, 1978. máj., 81. o.).

Marion G. Romney elnök, aki a tanácsos volt Első Elnökségben, azt mondta:

„Remélem, *mindannyian* megértjük, hogyan egyesítenek minket az Úrnak szóló felajánlásaink – legyen az idő, munka vagy pénz – abban, hogy megszabadítsunk valakit a szenvedéstől, míg megszenteljük azt, aki ad, és azt is, aki kap” (Conference Report, 1977. ápr., 118. o.; vagy *Ensign*, 1977. máj., 92. o.).

Kérdezd meg: Mit éreztek azzal kapcsolatban, hogy a tized és felajánlások, valamint az egyházban nyújtott szolgálat megáldja mind azt, aki ad, és azt is, aki kap? Kérd meg a tanulókat, hogy tegyenek javaslatot néhány olyan lehetőségre, amikor az Úr szolgálatára felajánlhatják hozzáállásukat, idejüket és képességüket!

Tanok és szövetségek 42:43–44. A betegség idején az Úr azt tanácsolja nekünk, hogy kérjünk papsági áldásokat és megfelelő orvosi segítséget. (5–10 perc)

Tarts fel egy megszentelt olajjal teli üveget az egyik kezeden, és egy üveg gyógyszert a másikon! Kérdezd meg a tanulóktól: Melyikre kellene számítanunk a betegség időszakában? Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki, mit válaszolt az Úr erre a kérdésre a Jakab 5:14–15-ben és a Tanok és szövetségek 42:43–44-ben! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen értékkel bírnak a „gyógynövények és könnyű ételek” a betegek meggyógyításában?
- Hogyan kapcsolódhatnak a „gyógynövények és könnyű ételek” a gyógyszerhez?

Mondd el a következő kijelentéseket! Brigham Young elnök azt mondta:

„Ha betegek vagyunk és arra kérjük az Urat, hogy gyógyítson meg minket, és tegyen meg minden szükséges dolgot, akkor az üdvözülés evangéliumáról alkotott ismereteim szerint akár arra is kérhetném az Urat, hogy termelje meg a búzámat és a kukoricámat anélkül, hogy én felszántanám a földet és elvetném benne a magot. Nekem az tűnik következetesnek, ha alkalmazok minden általam ismert gyógy-módot, majd Jézus Krisztus nevében arra kérem Mennyei Atyámat, hogy szentelje meg azt testem gyógyulására. . .

De tegyük fel, hogy a hegyekben utazunk, . . . egy-két ember beteg lesz, és nincs a világon semmi a kezünk ügyében, ami orvosság lehetne – akkor mi a teendő? Hitem szerint arra kéri a Mindenható Urat, hogy . . . gyógyítsa meg a betegeket. Megvan ez a kiváltságunk, ha olyan helyzetben vagyunk, hogy nem tudunk semmi olyat beszerezni, amivel segíthetnénk magunkon. Ebben az esetben az Úr és az Ő szolgálai tehetnek meg mindent. De az én kötelességem megtenni azt, ha hatalmamban áll” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young [1997], 253. o.*)

Elder Russell M. Nelson, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja, és orvos, azt mondta:

„A lelki erő egyik nagyszerű alkalmazása az, ha engedelmeskedünk mind Isten, mind az ember törvényeinek. A szabadság, hogy cselekedünk és uralkodunk a cselekedeteinken, mind a törvényből ered. . .

Olyan jól megtanultam ezt újra [Spencer W.] Kimball elnöktől. Egy alkalommal, amikor nekem kellett megoperálnom, először egy papsági áldást kért tőlem. Ezt követően azt mondta: »Most elkezdheted, amit tenned kell azért, hogy lehetővé tedd azt az áldást«.

Tudta, és én is tudtam, hogy még Isten prófétája miatt sem lehet senki kivétel e törvény alól” (*Conference Report, 1984. okt., 38. o.; vagy Ensign, 1984. nov., 30–31. o.*)

Tanok és szövetségek 42:44–52. Egy szeretünk elvesztése miatti bánatunk helyénvaló, de a halál nem tragédia azoknak, akik az evangélium szerint élnek.

(15–20 perc)

Megjegyzés: Légy érzékeny azok érzéseire, akik a közelmúltban éltek meg egy szeretünk elvesztését! A *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325 85–86.* oldalon lévő kijelentések segítségre lehetnek, amint a szentírásokat a tanulóiddal tanulmányozod.

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Van-e olyan közöttetek, aki nemrégiben vett részt egy temetésen?
- Szerintetek milyen érzéseik voltak a családtagoknak?

Mutass egy vagy több képet a feltámadt Üdvözítőről (például az Evangéliumi művészet képcsomag 233–235. számú képek)! Tégy biznyságot, hogy Jézus Krisztus kiengesztelése következtében mindenki újra élni fog. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 42:45-öt és beszéljétek meg, miért helyénvaló az, hogy sírunk azok miatt, akik meghaltak, annak ellenére, hogy tudomásunk van a feltámadásról! Mondd el elder Russell M. Nelson következő kijelentését:

„Kortól függetlenül meggyászoljuk azokat, akiket szeretünk és elvesztünk. A gyász a tiszta szeretet egyik legmélyebb megnyilvánulása” (*Conference Report, 1992. ápr., 101. o.; vagy Ensign, 1992. máj., 72. o.*)

Olvassátok el a 46–47-es verseket és kérdezd meg: Szerintetek miért lesz a halál „édes” azok számára, akik megtartották evangéliumi szövetségeiket? A tanulók keressék ki a 48–52-es verseket és kérdezd meg:

- Szerintetek mit jelent a „nincs halálra szánva” kifejezés? (Lásd a T&Sz 42:48-hoz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325 85–86.* oldalán!)
- Hogyan áldhat meg egy egyént a hit ereje?
- Miért tudja elviselni a betegség éveit egy nagy hittel rendelkező egyén?
- Az Úr mindig meg fogja szüntetni betegségeinket? Miért nem?

Mondd el Spencer W. Kimball elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, következő meglátását:

„Ha a betegek, akikért imádkozunk, meggyógyulnának, ha az igazlelkűek védelmet nyernének és a gonoszok elpusztulnának, az Atya egész terve megsemmisülne. . . Egy embernek sem kellene hittől élnie. . .

Csak kis mértékű lenne, vagy egyáltalán nem is lenne szenvedés, bánat, csalódás vagy esetleg halál, és ha ezek nem lennének, akkor nem lenne öröm, siker, feltámadás és örök élet sem. . .

Ebereként fizikai fájdalmat és mentális gyötrelmet üznénk ki az életükből, és biztosítanánk magunkat a folyamatos könnyúségről és kellemességről, de ha bezárnánk az ajtót a bánat és nyomor előtt, talán kizárnánk legnagyobb barátainkat és jótevőinket. A szenvedés szenteket varázsolhat az emberekből, amint türelmet, hosszútűrést és önuralmat tanulnak” (*Faith Precedes the Miracle [1972], 97–98. o.*)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 42:43–52-t! Kérd meg őket, hogy jelöljék be azokat a verseket, amelyek a leginkább megérintették őket, és írjanak egy bekezdésnyit arról, hogyan segíthetnek nekik ezek a szentírások!

Tanok és szövetségek 43

Bevezetés

A 43. rész egy azok közül a kinyilatkoztatások közül, melyeket Joseph Smith próféta röviddel az Ohio állambeli Kirtlandbe érkezése után kapott. Az egyház új tagjai néha összezavarodtak azzal kapcsolatban, hogy az egyház milyen módon kapta a kinyilatkoztatásokat. Néhány korai szentet befolyásolt Hiram Page (lásd T&S 28), egy bizonyos Mrs. Hubble (lásd T&S 43), és a „shakerek” (lásd T&S 49) állítása, miszerint kinyilatkoztatást kapnak. Mindegyik esetben az Úr igaz prófétája által helyesbítette a népet. Ezek a részek bizonyossá teszik, hogy csak egy személy felhatalmazott arra, hogy az egész egyházra vonatkozó kinyilatkoztatást kapjon.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Csak az egyház elnöke kap az egész egyházra vonatkozó parancsolatokat és kinyilatkoztatásokat. Az egyháztagok hitük, imáik és cselekedeteik által támogatják a prófétát (lásd T&S 43:1–7, 12–14; lásd még Ámós 3:7; T&S 1:38; 28:2–8).
- Isten szolgálainak a Szellem által kell tanítania és bűnbánatra inteni az embereket. Az ítélettel való eljövételét megelőzően az Úr biznyságot fog tenni az embereknek mennydörgés, villámlás, földrengések, jégesők és éhínségek által is (lásd T&S 43:7, 15–25; lásd még T&S 42:12–14; 50:15–22; 88:81–92).
- Az egyházi gyűlések célja az, hogy az emberek okítsák és gyarapítsák egymást, megtanulják Isten törvényeit és megszenteltessenek (lásd T&S 43:8–10; lásd még Moróni 6:5–9; T&S 46:2).
- A millennium a béke és igazlelkűség ezeréves időszaka, amikor Sátán meg lesz kötözve (lásd T&S 43:18, 26–33; lásd még Ésaías 65:17–25; 1 Nefi 22:26).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 92–95. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 87–90. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 43:1–7, 12–14. Csak az egyház elnöke kap az egész egyházra vonatkozó parancsolatokat és kinyilatkoztatásokat. Az egyháztagok hitük, imáik és cselekedeteik által támogatják a prófétát.

(20–25 perc)

Írd fel a táblára Joseph Smith próféta következő kijelentését:

„Isten rendje ellen való az, hogy az egyház bármely tagja, vagy bárki [más], utasítást kapjon nála felhatalmazásban feljebb álló részére” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 21. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, van-e olyan általuk tanulmányozott szentírás, mely erre a megállapításra vonatkozik (lásd T&S 28:1–7; lásd még T&S 42:11–13)! Mondd el a tanulóknak a 43. rész történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 87. oldaláról! Keressék ki a Tanok és szövetségek 43:1–7-et és 12–14-et, és keressék ki a válaszokat a következő kérdésekre:

- Ki volt az Úr felkent szolgálója e kinyilatkoztatás idején? (Lásd 2., 12. v.)
- Ki kap kinyilatkoztatást az egyházra vonatkozóan? (Lásd 3–5. v.)
- Hogyan választják ki a prófétát? (Isten választja ki és szenteli fel; lásd 7. v.; lásd még „Utódlás az elnökségben” bevezetését [234. o.])
- Mit jelent „a kapun lép be” kifejezés? (Nyilvánosan támogatják, nem pedig titokban választják.)
- A 6. vers alapján milyen áldásokat kapunk ezen alapelv miatt?
- Miért fontos, hogy ne téveszenek meg?
- Mit tehetünk azért, hogy támogassuk a prófétát az Úr által neki adott munkában? (Lásd 12–13. v.)
- Kit jelölt ki az Úr szolgájának ma?

Mondd el a következő kijelentést elder Harold B. Lee-től, aki akkor a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Ha van valami, aminek másként kell lennie, mint ahogy azt az Úr már egyszer megmondta, akkor a prófétájával fogja tudatni, nem [mással]. . . Feltételezitek, hogy míg az Úrnak prófétája van a földön, Ő kerülöt tesz gyermekeinek adott kinyilatkoztatásait illetően? Ez az, amiért prófétája van, és amikor valamit adnia kell az egyháznak, az elnöknek adja azt” (*„The Place of the Living Prophet, Seer, and Revelator”, Charge to Religious Educators*, 2. kiad. [1982], 109. o.).

Tanok és szövetségek 43:8–10. Az egyházi gyűlések célja az, hogy az emberek okítsák és gyarapítsák egymást, megtanulják Isten törvényeit és megszenteltessenek. (5–10 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, mely egyházi gyűlésen vettek részt nemrég, melyen jól érezték magukat! Kérdezd meg: Mi miatt volt élvezetes? A tanulók keressék ki a Tanok és szövetségek 43:8–10-et, és keressék ki a válaszokat a következő kérdésekre:

- Mit mondott az Úr, mit tegyünk, amikor „összegyűl[ünk]”? (Lásd még T&S 42:12–14.)

- Mit jelent a *képezni* szó? (Felépíteni vagy erősíteni.)
- Mit tanítsunk és miről beszéljünk a gyűléseinken?
- Mit tehetnétek, hogy hatékonyabban kapjatok tanítást és képzést a gyűléseken, amiken részt vesztek?
- Milyen áldásokat ígér az Úr?
- Mit jelent „megszentel[nek]” lenni? (Szentté tétetni.)

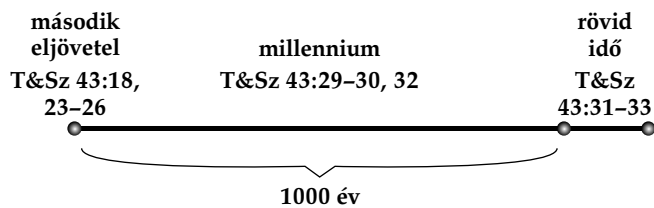
Mondd el a következő kijelentést elder Gene R. Cooktól, a hetvenek tagjától:

„Egyszer egy férfi megkérdezte Spencer W. Kimball elnöktől: »Mit tesz, amikor egy unalmas úrvacsorai gyűlésen találja magát?« Egy pillanatig csend volt, és utána Kimball elnök azt mondta: »Nem tudom. Még soha nem voltam ilyenén.« Érdekes, ugye? Ez azt mondja nekem, hogy a valódi gyűlés igazából Kimball elnök és az Úr között zajlott, azon túl, ami az úrvacsorai gyűlésen történt. Ha csupán [a gyűlésen] vagytok, akkor rossz gyűlésen vesztek részt, és elmulasztjátok az elmondottak nagy részét. Igaz ez a többi gyűlésre is. Ha úgy mentek a gyűlésre, hogy szívetek készen áll arra, hogy az Úr írjon rá, akkor az fog megtörténni” („Learning Gospel Is Lifetime Pursuit”, *Church News*, 1990. márc. 24., 10. o.).

Tanok és szövetségek 43:18, 26–33. A millennium a béke és igazlelkűség ezeréves időszaka, amikor Sátán meg lesz kötözve. (15–20 perc)

Vágj ki és mutass be jó néhány újságcikket, és kérdezd meg a tanulóktól:

- Ha újságírók lehetnétek, melyik történetről számolnátok be a legszívesebben? Miért?
- Mely aktuális események érdekelnek a leginkább? Miért?
- A világtörténelem mely (múlt-, jelen- vagy jövőbeli) eseményéről szeretnétek leginkább beszámolni?
- Mely eseményt jövendölték meg a Tanok és szövetségek 43:29-ben?

Rajzold fel a táblára az ide tartozó időszakot! Mindegyik tanuló olvasson el egyet a három vers közül, és sorolják fel mi fog történni ebben az időszakban! Osszák meg az osztállyal, amit találtak!

Kérdezd meg: Szerintetek hogyan lesz Sátán megkötözve a millennium alatt? George Q. Cannon elnök, aki tanácsos volt Első Elnökségben, azt mondta:

„Sátánt Isten ereje kötözi meg; de meg lesz kötve Isten népének azon elkötelezettsége által is, hogy nem fognak rá hallgatni, és nem ő lesz vezetőjük” (Conference Report, 1897. okt., 65. o.; lásd még T&S 45:55).

Cannon elnök elmagyarázta, hogy miután a gonoszok elpusztulnak Krisztus eljövetelekor:

„Az igazlelkűek megmaradnak, és igazlelkűségük miatt az Úr könyörületet gyakorol rajtuk; akaratauk a megfelelő irányban használva ők fogják magukra vonni áldásait oly mértékben, hogy Sátán megkötöttik” (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, szerk. Jerreld L. Newquist, 2 kötet. [1957], 1:87; lásd még 1 Nephi 22:26).

A tanulók hasonlítsák össze a Tanok és szövetségek 43:20–22-t az 1 Nephi 22:16–17-tel, és beszéljétek meg, hogyan készülhetünk fel jobban Jézus Krisztus második eljöveteleire! Kérd meg őket, hogy írják le egy papírra, hogyan készülhetnek fel személyesen az Ő eljöveteleire!

Tanok és szövetségek 44

Bevezetés

Amikor az egyházat megszervezték, az Úr azt parancsolta az egyháztagoknak, hogy rendszeresen tartsanak konferenciákat (lásd T&S 20:61). A 44. rész elrendelte az egyház negyedik konferenciájának összehívását. Ezt a konferenciát 1831. június 3-án tartották, és az első olyan konferencia volt, melyet az Ohio állambeli Kirtlandben tartottak. Spencer W. Kimball elnök azt mondta: „Az [általános] konferencia célja az, hogy felfrissítsük a hitünket, megerősítsük a bizonyosságunkat és megtanuljunk az Úr útján járni a megfelelően kiválasztott és felhatalmazott szolgáló segítségével” (Conference Report, 1975. ápr., 4. o.; vagy *Ensign*, 1975. máj., 4. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amikor a hithű egyháztagok összegyűlnek vezetőikkel egy konferenciára, az Úr kiönti rájuk Szellemét (lásd T&S 44:1–2).
- Az Úr azt parancsolja az egyháznak, hogy az ország törvényei szerint legyen megszervezve (lásd T&S 44:4–5).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 100–101. o.

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 90–91. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 44:1–3. Amikor a hithű egyháztagok összegyűlnek vezetőikkel egy konferenciára, az Úr kiönti rájuk Szellemét. (10–15 perc)

Mutasd meg a Konferenciaközpont tanulói kalauzban található képét a tanulóknak (lásd a T&Sz 44 bevezetését)! Mondd el a tanulóknak, hogy hathavonta ebben és más épületekben összegyűlnek az egyház tagjai, hogy az általános felhatalmazottak beszédeit hallgassák. Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek milyen lehet egy általános konferencián részt venni?
- Miért olyan fontosak számunkra ezek a beszédek?

Kérj meg egy vagy két tanulót, akik olyan élményeket szeretnének megosztani egy konferenciáról, melyek nagy hatással voltak életükre, hogy ezt tegyék meg!

Írd fel a táblára: *Miért parancsolta az Úr, hogy konferenciákat tartunk?* Írd fel a következő utalásokat is: T&Sz 1:14; 20:61–66; 43:8; 58:56; 72:7; 73:2; 124:144! Oszd szét az utalásokat a tanulók között! Olvassák el verseiket, hogy választ kapjanak a kérdésre, majd kérd meg őket, hogy írják fel a táblára, amit találtak! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 44:1–3-at és beszéljétek meg, miért akarta az Úr, hogy az egyház konferenciát tartson! Kérdezd meg: Hogyan vonatkoznak ezek a tanítások a mai egyházkerületi, cövek- és általános konferenciákra? Mondd el Spencer W. Kimball elnök megállapítását a 44. rész fenti bevezetéséből, és tedd bizonyosságod annak igazságáról!

Tanok és szövetségek 45

Bevezetés

Az egyház tovább növekedett Kirtlandban. 1831 tavaszán azonban Joseph Smith próféta azt írta, hogy „sok hamis beszámolót, hazugságot és esztelen történetet adtak ki az újságok, és minden irányban terjesztették, hogy megakadályozzák az emberek e munka iránti érdeklődését vagy a hit elfogadását. . . . A szentek öröme, akiknek el kellett szenvedniük minden olyan dolgot, ami előítéletre és gonoszságra adhatott okot, [a Tanok és szövetségek 45-öt] kaptam” (*History of the Church*, 1:158. o.). A 45. rész „Joseph Smith-nek elismétli . . . a szavakat, melyeket a Mester az Olajfák hegyén mondott, amikor a tanítványokkal az ítéletről beszélt, ami Jeruzsálemre jön majd, a pusztulásáról, a zsidók szétszórásáról és újbóli összegyűjtéséről, és az Úr utolsó napokban történő eljöveteleiről” (Melvin J. Ballard, *Conference Report*, 1920. okt., 80–81. o.).

„Az egyik nagyszerű, jövődöléseket tartalmazó kinyilatkoztatás a T&Sz 45. Van egy lényeges következtetés, ami levonható abból, ami ebben a kinyilatkoztatásban van lejegyezve. Elegendő bizo-

nyíték van arra, hogy a Jézus Krisztus által előre jelzett jelek már bekövetkeztek, most következnek be és be is fognak következni. Mindegyik tanúsítja, hogy Jézus él és vissza fog térni, hogy a földön uralkodjon” (Leaun G. Otten és C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 köt. [1982–83], 1:220. o.)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus a Teremtő és a szószóló az Atyánál (lásd T&Sz 45:1–8; lásd még 1 János 2:1; 2 Nefi 2:8–10; T&Sz 38:4).
- Az Úr visszaállította az örökkévaló szövetséget, hogy felkészítsen minket arra, hogy jelenlétében éljünk és örök életet nyerjünk (lásd T&Sz 45:8–10; lásd még T&Sz 66:2).
- Az igazlelkűek fel fogják ismerni az idők jeleit és fel fognak készülni az Úr második eljöveteleire (lásd T&Sz 45:11–69; lásd még 1 Thessalonikabeliek 5:1–6; T&Sz 29:9–21; Mózes 7:60–66).
- A „nemzsidók ideje” az az időszak, amikor az evangéliumot általánosságban elutasítják a zsidók és az a nemzsidókhoz vitetik (lásd T&Sz 45:24–30).
- A második eljövételkor az Üdvözítő megjelenik a zsidóknak az Olajfák hegyén és lehetőséget ad nekik arra, hogy elfogadják Őt (lásd T&Sz 45:43–53; lásd még Zakariás 13:6; 14:1–4).
- Az igazlelkű emberek, akik meghaltak, fel fognak támadni és elő fognak jönni, hogy az Üdvözítővel találkozzanak a második eljövételkor (lásd T&Sz 45:45–46, 54; lásd még T&Sz 76:63–65; 88:96–99).
- A millennium ideje alatt Sátán meg lesz kötözve, a gyermekek bűn nélkül nőnek fel, és az Úr személyesen fog uralkodni az emberek között (lásd T&Sz 45:55–59; lásd még Mikeás 4:1–7; 1 Nefi 22:26; Hittételek 1:10).
- Az Úr Sionba fogja gyűjteni népét, mely olyan hely, ami békét és biztonságot nyújt az utolsó napok háborúi és pusztításai közepette (lásd T&Sz 45:64–71; lásd még T&Sz 29:1–11; 101:22–25; és 115:5–6).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 91–98. o.*

Javaslatok a tanításhoz

A Tanok és szövetségek és az egyház története videó 7.

bemutató: „Meg ne rémüljete” (4:50) felhasználható a Tanok és szövetségek 45:16–39 tanításában. A 8. bemutató: „Azok, akik bölcsék” (8:30) felhasználható a Tanok és szövetségek 45:56–57 tanításában. (Tanítási javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt!*)

Tanok és szövetségek 45:1–8. Jézus Krisztus a Teremtő és a szószóló az Atyánál. (10–15 perc)

Olvassátok el 2 Nefi 25:23-as versét, és kérdezd meg:

- Mi ment meg bennünket a bukás következményeitől?
- Ki tudna felmagasztosulni a kiengesztelés nélkül?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 45:3–8-at és kérdezd meg:

- Ki a szószóló? (Olyan valaki, aki más ügyét képviseli.)
- Mit tett Jézus Krisztus, ami lehetővé teszi, hogy szószólónk legyen?
- Olvassátok el Móziás 3:17-et! E vers alapján ki más lehetne még Jézus Krisztuson kívül a szószólónk?
- Mit kell tennünk annak érdekében, hogy Jézus a szószólónk legyen?

Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„[Jézus Krisztus] közbenjár az ember érdekében, felemelvén szavát az ügyéért a mennyi ítélszék előtt. . . . A kiengeszteléssel, amit ő hozott, megfizette az emberek bűneit a büntetést a bűnbánat feltételeivel, hogy mindannyian elkerülhessük az engedetlenségből eredő ítéletet. . . .

A legkövetesebb összegzés erről a törvényről, bárhol is keressük azt a szentírásban, a [Tanok és szövetségek 45:3–5-ben] található” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 329–330. o.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3–5-ös verseket, és tegye saját nevét a „ti”, „ezeket a testvéreimet” helyére! Kérdezd meg: Szerintetek milyen érzés lehet az, hogy az Üdvözítő mellett áll és ezeket a szavakat mondja az utolsó ítéletkor? Hogy segíts e kérdés megválaszolásában, olvassátok el és beszéljétek meg a 3 Nefi 17:16–17-et!

Tanok és szövetségek 45:16–59. Az Úr megjövendölte az utolsó napok eseményeit. (30–35 perc)

Megjegyzés: Használd a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 91–98. oldalán megadott sokféle segítséget e rész tanításában (lásd még „A nemzsidók ideje” részt a függelékben, 300. o.).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 45:16-ot, hogy választ találjanak arra a kérdésre, amit az Üdvözítő tanítványai kérdeztek tőle halandó szolgálata alatt! Kérdezd meg: Szerintetek miért tették fel ezt a kérdést?

Olvassátok el a 17. verset és kérdezd meg: Milyen értelemben rabság az, ha a lelketek külön van a testetektől? Mondd el a következő kijelentést elder Melvin J. Ballardtól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Amikor kilépünk ebből az életből és elhagyjuk testünket, sok olyan dolgot akarunk majd tenni, amit test nélkül egyáltalán nem tudunk. Komolyan mozgáskorlátozottak leszünk, és vágyakozni fogunk testünk után; testünkkel való mihamarabbi egyesülésért fogunk imádkozni. Akkor majd tudni fogjuk, milyen előny az, ha van testünk” (*Melvin J. Ballard . . . Crusader for Righteousness* [1966], 213. o.).

Írd fel a táblára a következő fejlécet: *Jeruzsálemről szóló prófécia* (T&Sz 45:18–24)! Kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék be ezeket a verseket a szentírásaikban, és írják a margóra a fejlécet! Olvassátok el a verseket, a tanulók pedig sorolják fel a táblán, mit mondott az Úr, mi fog történni a jeruzsálemi zsidókkal! Kérdezd meg: Melyek teljesedtek már be e prófécia közül? Mondd el a következőket Anthony W. Ivins elnöktől, aki tanácsos volt az Első Elnökségben:

„Kr. u. 66-ban . . . általános felkelés tört ki Róma ellen, és a zsidók elfoglalták Jeruzsálemet.

„Vespasianust és fiát, Titust a római hadsereggel elküldték, hogy visszaállítsák a leigázottságot, és az ostrom után, ami körülbelül négy évig tartott, és a történelem kimondhatatlan borzalommal jellemezhető egyik legszörnyűbb és legkegyetlenebb ostroma volt, a várost elfoglalta Titus, aki felégette a templomot, a várost a földdel tette egyenlővé és a zsidókat a föld sarkába szórta szét. . . .

Urunk, Krisztus szavai, melyekkel elmondta a jeruzsálemi templom elpusztítását és a zsidók szétszórását, szó szerint beteljesedtek” (*Conference Report*, 1930. okt., 121. o.).

Kérdezd meg: E próféciaának a beteljesedése hogyan kapcsolódik a jövődöbéli próféciaának beteljesedéséhez?

Írd fel a táblára a következő fejlécet: *A nemzsidók ideje* (T&Sz 45:24–30)! A tanulók jelöljék be ezeket a verseket is, és írják a fejlécet a margóra! Olvassátok el a verseket! Tedd fel a következő kérdéseket, a tanulók pedig írják fel a válaszokat a táblára:

- Milyen események fognak bekövetkezni a „nemzsidók idején”?
- Hogyan fognak akkor viselkedni az emberek?
- Mikor van a „nemzsidók ideje”? (Akkor, amikor az evangéliumot elsödlelesen a nemzsidóknak hirdetik.)

Mondd el ezt a kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„A nemzsidók ideje röviddel a Megváltónk halála után kezdödött. A zsidók hamar elutasították az evangéliumot és azután azt elvitték a nemzsidókhoz” (*Church History and Modern Revelation*, 2 köt. [1953], 1:196. o.).

Smith elnök, amikor az Első Elnökségben volt tanácsos, azt tanította:

„Jézus azt mondta, a zsidók szét lesznek szórva minden nemzet között, és Jeruzsálemet leigázzák a nemzsidók, amíg a nemzsidók ideje betöltetik. (Lukács 21:24) A Tanok és szövetségek 45. része 24–29. versének jövődöbéli a zsidókkal kapcsolatban szó szerint beteljesedett. Jeruzsálem, amit a nemzsidók ígáltak le, már nincs többé eltiporva, hanem a zsidók otthona lett. Visszatérnek Palesztinába, és ezáltal tudhatjuk, hogy a nemzsidók ideje a végéhez közeledik” (*Conference Report*, 1966. ápr., 13. o.).

Írd fel a táblára a következő fejlécet: *Jézus Krisztus második eljövetele és a millennium (T&S 45:39–59)*! A tanulók jelöljék meg a szentírásokat úgy, mint ezelőtt. Olvassátok el a verseket és a tanulók sorolják fel a táblán, milyen hatással lesz a második eljövétel a következőkre: (1) „a szentek, akik aludtak”, (2) azok, akik kigúnyolták és becsmérték az igazságot, (3) a zsidók, (4) a pogány népek, (5) Sátán, (6) a bölcsek, akik vezetőül fogadják a Szent Szellemet, valamint (7) a gyermekek.

A tanulók sorolják fel egy papírra, hogyan készülhetnek fel Jézus Krisztus második eljövetelére!

Tanok és szövetségek 45:11–69. Az igazlelkűek fel fogják ismerni az idők jeleit és fel fognak készülni az Úr második eljövetelére. (40–45 perc)

Óra előtt kérj meg egy tanulót, hogy készítsen egy rövid áttekintést a tíz szűz példázatából (lásd Máté 25:1–13)!

Mutasd meg a tanulóknak a tíz szűz képét a tanulói kalauz végéről (lásd a T&S 45. részére vonatkozó „A szentírások tanulmányozása” részt)! Kérdezd meg: Milyen szentírásbeli történetet ábrázol ez a kép? A tíz szűz példázatából felkészült tanuló adjon áttekintést! Írd fel a táblára a példázat mindegyik elemét, amint a tanuló említést tesz azokról (mint például a szűzek, bölcsek, bolond szűzek, lámpák, olaj, vőlegény). Kérdezd meg az osztálytól, szerintük mit jelképeznek az egyes részletek! (Lásd a Máté 25:1–13-hoz tartozó kiegészítést a *The Life and Teachings of Jesus and His Apostles* [Religion 211–212 student manual] 154. oldalán a példázat magyarázatához.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el, mit mondott az Úr erről a példázatról a Tanok és szövetségek 45:56–57-ben! Kérdezd meg:

- Hogyan kaphatjuk meg az igazságot?
- Mit kell tennünk, hogy „vezetőül fogadjuk” a Szent Szellemet”? (Lásd még T&S 76:116.)
- Hogyan maradnak meg az igazlelkűek a második eljövétel napján?

Olvassátok el a 37–40-es verseket és kérdezd meg: Mit jelent felkészülni a második eljövételre?

Adj a tanulóknak egy-egy példányt a következő táblázatból! A két jobb oldali oszlop válaszai helyét hagyd üresen! Töltsétek ki együtt a táblázatot, a középső oszlopba írjátok be a versekben leírt jeleket és csodákat! A tanulók jelezzék a jobb oldali oszlopban, hogy szerintük a jelek beteljesedése múlt, jelen vagy jövő idejű!

versek	Jel vagy csoda	Beteljesedés
11–14.	Énók városa visszatér (lásd még Mózes 7:62–64).	
16., 44.	Jézus Krisztus dicsőségben tér vissza a felhők között.	
17.	A szétszórtott Izráel visszaállítatik.	
18–24.	A jeruzsálemi templom elpusztul és a zsidók szétszórtatnak.	

25.	A zsidók összegyűjtetnek a nemzsidók ideje után.	
26., 33., 69.	Az egész föld a háború küszöbén áll.	
27.	Gyűlölet és gonoszság jellemzi a földet.	
28.	Az evangélium visszaállítatik a nemzsidók idején.	
29.	A nemzsidók elutasítják az evangéliumot.	
31.	Túlradó csapás és pusztító betegség árasztja el a földet.	
32.	Az Úr megvédi az igazlelkűeket a csapástól.	
33.	Földrengések és pusztulások lesznek.	
41.	Tűz és gomolygó füst lesz.	
42.	A Nap elsötétül, a Hold véresre változik, a csillagok lehullanak.	
43.	A zsidók maradékai Jeruzsálemben gyülekeznek.	
45., 54.	Az igazlelkűek feltámadnak (lásd még T&S 88:96–99).	
48.	Jézus az Olajfák hegyére helyezi lábát és az kettéhasad.	
50.	A gonoszokat tűz pusztítja el.	
64–71.	Az igazlelkűek minden nemzetből Sionba gyűlnek.	
67–69.	Sion az egyetlen nép, amely nem fog háborúskodni.	

A tanulók olvassák el az 1 Thessalonikabeliek 5:1–6-ot és a Tanok és szövetségek 45:37–40-et, és kérdezd meg:

- E versek közül melyek írják le az igazlelkűek második eljövételt megelőző érzéseit?
- Melyek jellemzik a gonoszok érzéseit?
- Szerintetek ennek a két csoportnak miért vannak ilyen különböző érzéseik?

Beszélgétek meg a tanulókkal a Jézus Krisztus második eljöveteleivel kapcsolatos érzéseiket! Mondd el Joseph Fielding Smith elnöknek a második eljövettel kapcsolatos következő kijelentését, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„Reménykedünk benne; imádkozunk érte. *Az igazlelkűek örövendezni fognak, amikor Ő eljön*, mert béke száll akkor a földre, igazlelkűség az emberekre, és [a] béke, öröm és boldogság szelleme” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 köt. [1954–1956], 3:14. o.).

Tanok és szövetségek 45:32, 64–71. Az Úr Sionba fogja gyűjteni népét, mely olyan hely, ami békét és biztonságot nyújt az utolsó napok háborúi és pusztításai közepette. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy 1999. augusztus 11-én egy tornádó söpört végig az egyház központjához közel, a Utah állambeli Salt Lake City belvárosában! A sérültek közül sokakat a betört ablakok repülő üvegdarabjai vagy más törmelék sebesített meg. A tornádók ritkák Utah-ban, és sokan nem tudták, hogyan lehetne a legjobban védekezni. Azokon a területeken, ahol a tornádók gyakorik, az otthonoknak és épületeknek földalatti „viharpincék” vannak, ahová az emberek biztonságuk érdekében mennek.

A gonoszsággal teli világban az Úr megalapított pár olyan biztonságos helyet, ahova az igazlelkűek menekülhetnek. A tanulók soroljanak fel néhányat a saját, a világ kísértéseitől biztonságos helyeik közül! Kérdezd meg: Miért biztonságosak ezek a helyek számotokra? Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 45:32-t és kérdezd meg: Milyen más, a világtól biztonságos hely létezik még? Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését: „Szent férfiak és nők szent helyeken állnak, és ezek a helyek templomainkat, kápolnáinkat, otthonainkat és Sion cövekeit jelentik” (*Come unto Christ* [1983], 115. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 45:62–71-et és készítsetek két listát! Az egyik listára írjátok fel az ezekben a versekben található azon szavakat és kifejezéseket, melyek az utolsó napok világának állapotát jellemzik! A másodikra írjátok fel azokat a szavakat és verseket, melyek Sion állapotát jellemzik! Hasonlítsátok össze a két listát és kérdezd meg:

- Miként olyan Sion, mint a tornádó előli menedék?
- Hogyan vonatkoztathatók az ezekben a versekben található ígéretek a 32. versben említett „szent helyek”-hez?
- Szeretnétek az ezekben a versekben leírt Sionban élni? Miért?

Egy tanuló olvassa fel az osztálynak Brigham Young elnök következő kijelentését:

„Hol van Sion? Ahol Isten egyházának szervezete van. És lakozzon az szellemileg minden szívb; és éljünk úgy, hogy mindig élvezhessük Sion szellemét!” (*Discourses of Brigham Young*, 118. o.).

Kérdezd meg, mit jelent a *Sion szelleme* kifejezés! Az osztály olvassa el a Tanok és szövetségek 82:14–19; 97:21; Mózes 7:18-at és soroljátok fel a táblára a *Sion szelleme* kifejezés meghatározását! Mondd el Robert D. Hales püspök következő kijelentését, aki akkoriban az elnöklő püspök volt:

„Ez a Sion, amit megígérték, mindig kicsit karnyújtáson túlra tűnik. Meg kell értenünk, hogy Sion felé haladásunk ideje alatt ugyanúgy szert tehetünk erényekre, mint ottani életünk során. Ez olyannyira folyamat, mint amennyire célállomás. Azáltal közeledünk Sion felé vagy távolodunk el tőle, hogy milyen módon intézzük mindennapi ügyeinket, hogyan élünk családdal, becsületes tizedet és nagylelkű

böjti felajánlást fizetünk-e, hogyan használjuk ki a szolgálatra adódó lehetőségeket és szorgalmasan teszünk-e azoknak eleget. Sokan tökéletesednek a Sionba vezető úton, akik soha nem fogják látni a várost halandóságukban” (Conference Report, 1986. ápr., 38. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 30. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg néhány ötletet arra vonatkozóan, hogyan használhatnánk ezeket az alapelveket arra, hogy otthonaink, egyházközségeink és cövekeink menedékek legyenek a világtól, a béke és biztonság helyei!

Tanok és szövetségek 46

Bevezetés

A korai egyházi vezetőknek meg kellett tanulniuk, hogyan vezessék az egyházi gyűléseket. Az Úr kinyilatkoztatta a Szellem általi vezetés szükségességét és más lelki ajándékok előnyeit. Pál apostol azt tanította, hogy törekedjünk „a hasznosabb ajándékokra” (1 Korinthusbeliek 12:31). Elder Wilford Woodruff, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azokról az áldásokról beszélt, melyek a Szellem által jönnek: „Nagymértékben ráébredek a Szent Szellem rám ruházott ajándékai értékelésének szükségességére. . . Ha valóban értékelni tudnánk azokat az ajándékokat, melyeket a Mindenható ránk ruház, akkor valószínűleg nem tennénk semmi rosszat; nem járnánk ott, ahol nem kellene, hanem elköteleztünk lennénk Istenünk királyságának építése mellett” (*Journal of Discourses*, 9:160–161. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyházi gyűléseket a Szellem irányítása alatt kell vezetni. Mindazokat, akik az igazság után vágyanak, meg kell hívunk nyilvános gyűléseinkre (lásd T&Sz 46:1–6; lásd még Moróni 6:5–6, 9).
- „Őszintén törekedj[ünk] a legjobb adományokra, és mindig emlékezz[ünk] arra, hogy mivégre adattak” (T&Sz 46:8). Azért adattak, hogy segítsenek nekünk Isten munkáját végezni, másokat szolgálni és a tévedést elkerülni (lásd T&Sz 46:7–29; lásd még 1 Korinthusbeliek 12:1–13, 31; Moróni 10:8–18).
- A püspököknek és egyéb egyházi vezetőknek megadatotott annak elbírálásának ajándéka hogy, mely lelki ajándékok valók Istentől (lásd T&Sz 46:7, 27–29).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 98–102. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 46:1–6. Az egyházi gyűléseket a Szellem irányítása alatt kell vezetni. Mindazokat, akik az igazság után vágnak, meg kell hívnunk nyilvános gyűléseinkre. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, nevezzenek meg jó pár tevékenységet, melyeket egyházi gyűléseken látnak, és írják fel ezeket a táblára! (Ezek között lehetnek az imák, himnuszok vagy más zenei számok, beszédek, szertartások.) A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 46:1–2-t és keressék ki, miért végezzük ezeket a tevékenységeket az egyházban! A tanulók hasonlítsák össze a 2. verset Moróni 6:9-es versével, és mondjanak még olyan tevékenységeket, melyek nem szerepelnek a táblán!

Tedd a táblán lévő felsoroláshoz az *úrvacsorát* (ha még nincs rajta)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 46:4-et az úrvacsorára vonatkozó utasításokat keresve, és hasonlítsátok össze azokat a 3 Nefi 18:28–29-es versekkel! Mondd el Spencer W. Kimball elnök következő kijelentését:

„Minden alkalommal, amikor veszünk a kenyérből és a vízből, jelen kell lennie az újbóli felszentelésnek és újbóli felajánlásnak. Ha nem a parancsolatok szerint élünk, ha bűnben vagyunk, ha harag, gyűlölet, keserűség van bennünk, komolyan fontolóra kellene vennünk, hogy részesüljünk-e az úrvacsorából. . . . Az úrvacsora oly szent; . . . attól félünk, hogy sokszor arra érdemtelen emberek vesznek [belőle]” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 225. o.).

Kérj meg egy tanulót, tegyen úgy, mintha nem lenne egyháztag, és először jár egyházi gyűlésen! Kérdezd meg a tanulótól:

- Mit gondolnál, amikor először jönnél be?
- Abból, amit hallanál vagy látnál, mi tűnne szokatlannak?
- Hogyan segíthetne valaki abban, hogy kellemesebben érezd magad?

Egy másik tanuló tegyen úgy, mintha kevésbé aktív egyháztag lenne! Tedd fel ugyanezeket a kérdéseket, és kérd meg az osztályt, gondolkozzanak el azon, miben különböznének a kérdésekre adott válaszok!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 46:3–6; 3 Nefi 18:28–32-t és kérdezd meg: Hogyan viselkedjünk azokkal a nem egyháztagokkal és a kevésbé aktív egyháztagokkal, akik eljönnek az egyházi gyűlésekre? Mondd el Howard W. Hunter elnök következő kijelentését: „Több kedvességgel, több udvariassággal, több szerénységgel, türelemmel és megbocsátással forduljunk egymáshoz!” („Howard W. Hunter elnök: »Ahogy egy sas repül«, *Liahona*, 1994. szept., 2. o.).

Tanok és szövetségek 46:7–29. „Őszintén törekedj[ünk] a legjobb adományokra, és mindig emlékezz[ünk] arra, hogy mivégre adattak.” Azért adattak, hogy segítsenek nekünk Isten munkáját végezni, másokat szolgálni és a tévedést elkerülni. (35–40 perc)

Az órát megelőzően írd fel egy papírra nagyméretű betűkkel: *T&Sz 46:11–12!* Vágd fel a papírt tizennégy darabra, mint egy kirakót! Minden darab másik oldalára írd egy versszámot a következő versekből: 13–25, 27!

Kérdezd meg a tanulóktól: Szerintetek mi a legnehezebb parancsolat azok közül, amit az Úr adott nektek? Pár válasz után olvassák el a Máté 5:48-at és beszéljétek meg a tökéletesség nehézségét! Mondd el George Q. Cannon elnök következő kijelentését:

„Ha valaki közülünk tökéletlen, akkor az a mi kötelességünk, hogy azért az ajándékért imádkozzunk, ami tökéletessé tesz. Vannak tökéletlenségeim? Tele vagyok velük. Mi a kötelességem? Istenhez imádkozni, hogy adja meg nekem azokat az ajándékokat, melyek kijavítják ezeket a tökéletlenségeket” (*Gospel Truth*, 1:196. o.).

Kérdezd meg: Mit adott az Úr nekünk, hogy segítsen tökéletessé válnunk?

Add oda a tanulóknak a kirakós darabjait! Nézzék meg a kirakójukon lévő verseket a 46. részből! Kérd meg őket, hogy mondják el, a Szellem mely ajándékát írja le a versük, és nevezzenek meg egy szituációt, melyben ez az ajándék nagy értéket képviselhet! (Használd a Szellem ajándékairól szóló magyarázatot a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 100–101. oldalán!) A tanulók fordítsák meg a darabjaikat, rakják össze együtt a kirakót, és olvassák el a jelzett verseket (*T&Sz 46:11–12!*) Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan kapcsolódnak ezek a versek a 13–25-ös versekhez?
- Miért fontos minden egyháztag az Úr egyházában?
- Szerintetek ez a felsorolás a Szellem minden ajándékát tartalmazza?

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Bruce R. McConkie azt írta:

„A lelki ajándékok végtelenek számban és sokszínűségben. Azok, amelyek a kijelentett igében szerepelnek, egyszerűen azon mennyei kegyelem határtalan kitöltéseinek szemléltetései, melyet a nagylelkű Isten azoknak ad, akik szeretik és szolgálják Őt” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 371. o.).

Elder Marvin J. Ashton, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, elmondta:

„Hadd említsek pár ajándékot találomra, melyek nem mindig nyilvánvalók vagy említésre méltók, azonban nagyon fontosak . . .:

A kérdéses ajándéka; a hallgatás ajándéka; a hallás ajándéka és a kis halk hangra figyelés; a sírás képességének ajándéka; a vitatkozás elkerülésének ajándéka; a barátságosság ajándéka; a hiábavaló ismétlések elkerülésének ajándéka; az igazlelkűségre törekvés ajándéka; az ítélkezés

elkerülésének ajándéka; az Isten vezetésére törekvés ajándéka; a tanítványság ajándéka; a másokról való gondoskodás ajándéka; az elmélkedésre való képesség ajándéka; az ima felajánlásának ajándéka; a hatalmas bizonyágtevésének ajándéka; a Szentlélek elnyerésének ajándéka” (Conference Report, 1987. okt., 23. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 20. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy az Úr kinyilatkoztathat lelki ajándékokat a pátriárkai áldáson keresztül! Mondd el nekik, a lelki ajándékok elérésének foka a hitünkötől és igazlelkűségünkötől függ! Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy darab papírra a következő kérdésekre adott válaszaikat:

- Mit tegyek, ha megáldattam egy bizonyos lelki ajándékkal? (Lásd 32. v.)
- A Szellem mely ajándékait kaptam meg?
- Mely ajándékokat szeretném megkapni?
- Mit tehetnék azért, hogy elnyerjem ezeket az ajándékokat? (Lásd Moróni 7:48.)

Tanok és szövetségek 46:7, 27–29. A püspököknek és egyéb egyházi vezetőknek megadatott annak elbírálásának ajándéka, hogy mely lelki ajándékok valók Istentől. (15–20 perc)

Rajzold fel az ehhez tartozó táblázatot a táblára úgy, hogy a jobb oldali oszlopban üresen hagyod a válaszok helyét!

Krisztus evangéliuma	Sátán utánczása
szereket	vágy
család	alternatív életmód
alázatosság	álszenteskedés
hit	kétkelkedés
tartós öröm és boldogság	pillanatnyi élvezet
bűnbánat	Azt hinni, hogy nincs szükség bűnbánatra, mert nincs bűn sem

Mondd el a tanulóknak a következő kijelentést elder Marion G. Romney-től, aki akkor a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Úgy tűnik, van néhány nyilvánvalóan természetfeletti megnyilatkozás, ami nem a Szentlélek ereje által jön létre. Az igazság az, hogy sok ilyen van. A világ manapság tele van ilyen hamissággal. Mindig is így volt. . . .

Némelyik ezek közül a megtévesztések közül durva és könnyen leleplezhető, mások azonban közel állnak a szellem igazi megnyilvánulásaihoz. Következésképpen az emberek összezavarodnak, és ezek megtévesztik őket” (Conference Report, 1956. ápr., 70. o.).

A tanulók nevezzék meg Sátán megtévesztéseit minden, a táblán lévő evangéliumi tantétellel kapcsolatosan és töltsék ki a táblá-

zatot a válaszaikkal! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 46:7-et és keressétek ki, mit mondott az Úr, ami vissza tudna tartani minket Sátán megtévesztéseitől (a Szellem)! Olvassátok el a 8–10, 30–33-as verseket és a tanulók sorolják fel azokat az alapelveket, melyek a Szellem ajándékait irányítják! Beszéljétek meg ezeket az alapelveket és azok életünkben betöltött fontosságát!

Olvassátok el a 27–29-es verseket és keressétek ki, kinek van meg az az ajándéka, hogy tudja, mely ajándékok származnak Istentől, melyek nem! Mondd el a következő kijelentést elder Abraham O. Woodrufftól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„A szenteket Isten Szellemének kell irányítania, és azoknak kell alávetniük magukat, akik a gyűléseken elnökölnek. Ha a püspök, aki a közösség bírása Izráelben, azt mondja valakinek, hogy tartsa vissza ezt az ajándékot, vagy bármely másikat, akkor annak a személynek a kötelessége az, hogy megtegye. A püspöknek joga van a megkülönböztetés ajándékához, ami által megmondhatja, ezek a szellemek Istentől valók-e vagy sem, és ha nem, akkor nem lehet helyük a szentek gyülekezetében” (Conference Report, 1901. ápr., 12. o.).

Tanok és szövetségek 47

Bevezetés

A 47. részben az Úr elhívta John Whitmert, hogy „rendszeres történetet írjon” (1. v.) és hogy „az egyház eseményeit és történetét folyamatosan feljegyez[ze] . . . a Vigasztaló [által]” (3–4. v.; lásd még T&S 21:1). Spencer W. Kimball elnök hasonló tanácsot adott nekünk:

„Arra buzdítom az egyház minden tagját, hogy különös figyelmet fordítsanak családi történetükre, hogy ösztönözzék szüleiket és nagyszüleiket a naplórásra, és ne engedjenek egy családot sem az örökkévalóságba menni úgy, hogy ne hagynak hátra emlékiratokat a gyermekeik, unokáik és utódaik számára. Ez kötelesség és felelősség” (Conference Report, 1978. ápr., 4. o.; vagy *Ensign*, 1978. máj., 4. o.).

Kimball elnök leírja a feljegyzések vezetésének néhány előnyét is:

„Azok, akik vezetnek az emlékek könyvét, nagyobb valószínűséggel tartják az Urat emlékezetükben mindennapi életükben. A napló egy módszer arra, hogy számon tartsuk áldásainkat és leltárt készítsünk ezekről az áldásokról” (Conference Report, 1978. ápr., 117. o.; vagy *Ensign*, 1978. máj., 77. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyház azt a parancsolatot kapta, hogy vezesse történetét és a Szentlélek vezetésének ígérétében részesült. Ugyanaz a

Szellem lehet velünk a személyes történetünk lejegyzésekor (lásd T&Sz 47).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 102–103. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 47. Az egyház azt a parancsot kapta, hogy vezesse történetét és a Szentlélek vezetésének ígéretében részesült. Ugyanaz a Szellem lehet velünk a személyes történetünk lejegyzésekor.

(15–20 perc)

Mondj el a tanulóknak egy sugalmazott eseményt az egyház történetéből! (Lásd a következő példákat a *Church History in the Fulness of Times*-ből: idegenek művelik a földet, 56–57. o.; A három tanú, 59–60. o.; Sion tábora a Fishing-folyónál, 148–149. o.; Joseph Smith a richmondi börtönben, 207–208. o.; csoda Montrose-ban, 217–219. o.; Hugh B. Brown missziója Angliába, 472–473. o.)
Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi tett rátok nagy benyomást ebben az eseményben?
- Milyen értékkel bír az, ha emlékezünk erre az eseményre?
- Minek kellett történnie ahhoz, hogy tudjunk az ilyen élményekről?
- Mennyiben lenne más az egyház története, ha senki sem vezetett volna feljegyzéseket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 47-et és keressétek meg, minek a megtételére kapott elhívást John Whitmer! Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük miért fontos az egyháznak, hogy feljegyzést készítsenek a történetéről, és miért fontos az is, hogy ők maguk is leírják saját történetüket (lásd a T&Sz 47-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 102–103. oldalán; lásd még Kimball elnök kijelentését a fenti bevezetésben)!

Mondd el, hogy az egyházi történetíró nem figyelhet meg és jegyezhet le mindent, ami az egyházban történik, így másoktól gyűjti össze az információkat! Általános értelemben saját élményeink az egyház történetének részei, és hatással lehetnek a jövőbeli nemzedékekre. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondjanak el saját maguk által megtapasztalt sugalmazott eseményeket, és ösztönözd őket, hogy jegyezzék le azokat naplóikba!

Tanok és szövetségek 48

Bevezetés

1829 áprilisában az Úr azt parancsolta Joseph Smith prófétának, hogy „[hossa] napvilágra Sion ügyét” (T&Sz 6:6). Az ez utáni kinyilatkoztatások is utaltak Sionra általános értelmű kifejezésekben (lásd T&Sz 11:6; 12:6; 14:6; 21:7–8; 24:7). 1830 júliusában

azonban az Úr Sionra egy helyszíneként utalt. Emma, a próféta felesége, azt az ígéretet kapta, hogy „örökséget kap Sionban” (T&Sz 25:2). 1830 decemberében a New York környékén élő szentek azt a parancsot kapták, hogy Ohióba gyülekezzenek (lásd T&Sz 37:3), ahol menedékre lelnek ellenségeik hatalma elől, megkapják Isten törvényét és hatalommal ruháztatnak fel a magasságból (lásd T&Sz 38:31–32). Néhányan tévesen azt hitték, hogy Ohio volt az a Sion, amiről a kinyilatkoztatások beszéltek. Több mint kétszázan ezek közül a keleti szentek közül engedelmesen eladták tulajdonaikat és felkészültek arra, hogy Ohióba menjenek.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr megparancsolja az utolsó napi szenteknek, hogy javaikat osszák meg azokkal, akik segítséget szenvednek (lásd T&Sz 48:1–3; lásd még Móziás 4:26).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 95–100. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 103–104. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 48. Az Úr megparancsolja az utolsó napi szenteknek, hogy javaikat osszák meg azokkal, akik segítséget szenvednek. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeld el, hogy a szentek egy távoli helyen elvesztették otthonaikat egy természeti katasztrófa következtében! Az egyházi vezetők megkérték a püspökötöket (vagy gyülekezeti elnököket), intézzék el, hogy az egyházközség tagjai ezeket a hontalan családokat hónapokra elszállásolják.

- Milyen kérdéseitek és aggodalmaitok lennének nektek és a családoknak az egyházközségben?
- Szerintetek milyen aggodalmaik és érzéseik lennének azoknak, akik a környezetekre költöznének?

Olvassátok el a 48. rész történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 103. oldalán! Segíts a tanulóknak abban, hogy megértsék, az ezzel a példával kapcsolatos aggodalmaik valószínűleg hasonlóak az Ohióba költözött szentekéihez! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 48-at és keressétek ki az Úr e szenteknek adott útmutatását! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan vonatkozik ránk ma ez a kinyilatkoztatás?
- Hogyan oszthatunk meg dolgokat az egyházban másokkal?
- Mely szavak mutatják, hogy az ohiói gyülekezés ideiglenes volt?
- Hogyan fogják a szentek Sion városát megalapítani a jövőben?
- Ki fogja vezetni a szentek gyülekezését?

Egy tanuló olvassa fel Harold B. Lee elnöknek Tanok és szövetségek 48:5–6-ra vonatkozó kijelentését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 104. oldaláról! Beszéljétek meg a

következő kérdést: Hogyan segíthet világi javaink megosztására való hajlandóságunk abban, hogy előkészüljünk Sion városának megalapítására?

Tanok és szövetségek 49

Bevezetés

Glenn L. Pace püspök, aki akkoriban az Elnöklő Püspökség tagja volt, azt mondta:

„Vannak tagjaink, akik szelektív engedelmességet gyakorolnak. A próféta nem olyan személy, aki igazságok svédasztalát tárja elének, melyekből kényünk-kedvünk szerint szemezgethetünk. Némely egyháztág azonban kritikussá válik, és azt javasolja a prófétának, hogy változtasson a választékon. A próféta nem végeztet szavazást, hogy megnézze, merről is fúj a közakarát szele. Az Úr akaratát nyilvánítja ki nekünk. ...

1831-ben néhány megtért magával akarta hozni az egyházba korábbi hitük pár alapelvét. Problémánk ma azokkal az egyháztágokkal van, akik sebezhetőnek tűnnek a társadalom irányzataival szemben ... és azt akarják, hogy az egyház megváltoztassa állásfoglalását azok beillesztése érdekében. ...

El kell fogadnunk a teljes igazságot – az egészét –, »öltözz[ük] föl Isten minden fegyverét« (Efézusbéliek 6:11), és lássunk munkához a királyság építésében. Mindannyiunknak fel kell tenni a kérdést: Pozitívan járulok-e hozzá a királyság felépítéséhez az idők teljessége sáfárságának napjaiban?» (Conference Report, 1989. ápr., 33–34. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 26–27. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- „A megértett igaz tan megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést” (Boyd K. Packer, Conference Report, 1986. okt., 20. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 17. o.; lásd T&Sz 49).
- Az egész emberiség megváltást nyerhet bűneitől Jézus Krisztus kiengesztelése által, az evangélium alapelveinek és szertartásainak való engedelmisséggel (lásd T&Sz 49:5, 8, 11–14, 26; lásd még 2 Nefi 25:23; Hittételek 1:3–4).
- Sem ember, sem angyal nem ismeri a második eljövétel napját és óráját, de az Úr kinyilatkoztatta a jeleket, melyek segíthetnek nekünk a felkészülésben (lásd T&Sz 49:6–7, 22–25; lásd még Joseph Smith története 1:38–41).
- A házasságot Isten rendelte el és alapvetően nélkülözhetetlen földi tervének betöltésében (lásd T&Sz 49:15–17; lásd még Máté 19:5–6).
- Az állatok arra voltak rendelve, hogy táplálékul és ruházatul szolgáljanak számunkra. Számon fogják kérni tőlünk az állatok megölését, amennyiben nem volt rá szükségünk (lásd T&Sz 49:18–21; lásd még 1 Mózes 9:3; JSF 1 Mózes 9:10–11; T&Sz 89:12–15).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 92–95. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 104–107. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 49. A megértett igaz tan megváltoztatja a hozzáállást és a viselkedést. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, mit gondolnak a következő kijelentésről: „Amit az emberek hisznek, befolyással van viselkedésükre és életükre.” Mondd el valamelyik történetet: Lucy Smith kétév választja a jeget, vagy Joseph Smith próféta meggyógyítja Alice Johnstont (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 91–94. o.)! Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük hogyan befolyásolta Lucy Smith és Joseph Smith hite a történeteket!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 49. részének fejlécét, és jelöljék be a „shakerek” öt hitelvét! Soroljátok fel a táblára a *Shaker hitelvek* címszó alatt!

- A második eljövétel már megtörtént.
- Krisztus egy nő, Ann Lee formájában tért vissza.
- A keresztelés nem lényeges.
- Az emberek nem ehetnek sertéshúst.
- A cölibátus magasabb rendű, mint a házasság.

Beszéld meg a tanulókkal, miben különbözne életük, ha a táblán felsorolt alapelvek szerint élnének!

Oszd a tanulókat párokba és keressék ki a Tanok és szövetségek 49-ből azokat a tanításokat, melyek kijavítják a shakerek téves hitét! Írd fel a táblára a *Mit mondott az Úr* mondatot a *Shaker hitelvek* mellé, és soroljátok fel, mit találtak a tanulók!

- A második eljövétel „közel van” (6. v.; lásd 7., 23–24. v.).
- Jézus sem nő, sem földönjáró férfi alakjában nem jön el (lásd 22. v.).
- Az Úr azt parancsolja nekünk, hogy keresztkeljük meg (lásd 13–14. v.).
- Aki megtiltja a hús evését, nem Istentől való (lásd 18–19. v.).
- Aki megtiltja a házasságot, nem Istentől való (lásd 15–16. v.).

Javasold a tanulóknak, hogy írják ezeket a verseket a rész fejlécébe, a megfelelő shaker hitelvek mellé! Győződj meg arról, hogy a tanulók megértik, hogyan javították ki az igaz tantételek a téves hitelveket!

Kérdezd meg: Hogyan segíthetett ez a kinyilatkoztatás Leman Copley-nak, aki új megtért és egykori shaker volt? A tanulók nevezzenek meg olyan tantételeket, amikről tudják, hogy igazak, és mondják el, hogyan befolyásolták őket ezek a tantételek! Kérdezd meg: Hitetek tényleg hatással van az életmódokra? Milyen tekintetben?

Tanok és szövetségek 49:1–14. Az egész emberiség megváltást nyerhet bűneitől Jézus Krisztus kiengesztelése által, az evangélium alapelveinek és szertartásainak való engedelmességgel. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, szeretnének-e valami olyat enni, amit úgy készített el valaki, hogy a receptet csupán részben követte? (A tanulók megkóstolhatnak egy kenyeret vagy sütit, amiből hiányzik valamelyik hozzávaló.) Kérdezd meg, szeretnék-e, hogy olyan orvos mûtse meg őket, aki az orvosi egyetemnek csak egy részét végezte el, vagy szeretnének-e olyan repülön utazni, amit olyan pilóta vezet, aki a repülési iskolát éppen csak befejezte! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi lehet az ilyen helyzetek következménye?
- E következmények közül melyik lenne legkomolyabb hatással életetekre?
- Hogyan előzheti meg a negatív következményeket az, ha mindent, amit lehet, megteszünk vagy megtanulunk?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 49:1–2-t és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért van az, hogy néhányan az igazságot csak részben akarják megismerni?
- Szerintetek mi lehet annak következménye, hogy az evangéliumnak csak egy része szerint élünk?

Olvassátok el az 5–14-es verseket és a tanulók ismerjék fel, mit kell tennünk, hogy felkészüljünk az Úr eljövetelére!

Oszd meg Glenn L. Pace püspök kijelentését a 49. rész fenti bevezetéséből! Beszéljétek meg annak fontosságát, hogy az Üdvözítő tanításait teljes egészében kövessük!

Tanok és szövetségek 49:6–7, 22–25. Sem ember, sem angyal nem ismeri a második eljövétel napját és óráját, de az Úr kinyilatkoztatta a jeleket, melyek segíthetnek nekünk a felkészülésben. (15–20 perc)

Mutass pénzt a tanulóknak és kérdezd meg:

- Miért készít néhány ember hamis pénzt?
- Milyen negatív következmények származnának abból, hogy hamis pénzt készítünk és használunk?

Vedd fontolóra, hogy egy tanuló elolvassa Joseph F. Smith elnök kijelentését az 50. rész alábbi bevezetéséből! (Megjegyzés: Ez a kijelentés a T&S 50:1–34 tanítási javaslatában is felhasználásra kerül.) Kérdezd meg: Szerintetek miért produkál Sátán hamisságokat? A tanulók adjanak példát arra, hogyan téveszti meg Sátán az embereket ma! Nézzétek át a shakerek hitelveit, amik a Tanok és szövetségek 49. részének fejlécében vannak felsorolva! Olvassátok el Joseph Smith – Máté 1:5–6, 9, 22-t és beszéljétek meg, hogyan mondhatók a shakerek megtévesztettnek!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 49:6–7-et és kérdezd meg:

- Hogyan befolyásolhatná viselkedésedet az, ha tudnátok az Úr eljövetelének pontos idejét?
- Szerintetek miért választotta az Úr azt, hogy nem mondja el a pontos idejét?

Olvassátok el a 22–25-ös verseket és beszéljétek meg a következőket:

- Honnan tudjuk, hogy az Úr aggódott amiatt, hogy népét megtévesztik?
- Milyen fontos esemény fogja megelőzni az Úr eljövetelét?
- Milyen értelemben virágozik ma „Jákób” és „Sion”? (Lásd a T&S 49:24–25-höz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 106–107. oldalán.)
- Mit jelent a „lámániták virulni fognak, mint a rózsa” kifejezés?
- Hogyan segíthetnek nekünk ezek a jelek abban, hogy felkészüljünk az Úr eljövetelének „órájára] és a napjára]”?

A tanulók olvassák el: Tanok és szövetségek 21:4–6; 45:56–57, Joseph Smith – Máté 1:37! Kérdezd meg: Mit mást tehetünk még annak érdekében, hogy felkészüljünk Jézus Krisztus második eljövetelére?

Tanok és szövetségek 50

Bevezetés

Sátán minden időszakban megpróbálta Isten munkáját meghúsiítani. Ohióban sok korai megtérten tévesztett meg, akik furcsa ötletekkel álltak elő és furcsán viselkedtek. (További példákért lásd az 50. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 107. oldalán!)

Joseph F. Smith elnök figyelmeztetett:

„Ne felejtsetek el, hogy a gonosz nagy hatalma van a földön, és minden lehetőséget megragadva arra törekszik, hogy elsötétítse az emberek elméjét, majd felajánlja nekik a csalást és megtévesztést igazságnak feltüntetve. Sátán tehetséges utánozó, és ahogy a valódi evangéliumi igazság egyre növekvő mértékben adatik a világnak, ő úgy terjeszti a téves tanok hamis pénzét. Óvakodjatok a hamis pénztől; nem fizet nektek mással, mint csalódással, nyomorral és lelki halállal” (*Gospel Doctrine*, 5. kiad. [1939], 376. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Sátán a gonosz lelkeket és a gonosz embereket arra használja, hogy megpróbálja félrevezetni és legyőzni Isten gyermekeit (lásd T&S 50:1–9; lásd még Mózes 4:3–4).
- Az Úr Szelleme megértést, okulást és örömet hoz. Az ellenség szelleme zavart kelt (lásd T&S 50:10–35; lásd még 1 Korinthusbeliek 14:26; T&S 11:13).
- Ahogy az egyház tagjai gyarapodnak világosságban és igazságban, elkerülhetik a megtévesztést, hatalmuk lehet Sátán felett és eggyé válhatnak az Atyával és a Fiúval (lásd T&S 50:23–44; lásd még 1 János 4:1–6; Mózes 1:9–22).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 92–95. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 107–110. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 50. Sátán a gonosz lelkeket és a gonosz embereket arra használja, hogy megpróbálja megtéveszteni és legyőzni Isten gyermekeit. Ahogy az egyház tagjai gyarapodnak világosságban és igazságban, elkerülhetik a megtévesztést, hatalmuk lehet Sátán felett és egygé válhatnak az Atyával és a Fiúval. (40–45 perc)

Jelöld be a hamis szellemekkel foglalkozó részt az 50. rész történelmi háttérében a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 107. oldalán, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak! Kérdezd meg az osztályt:

- Hogyan hasonlítható ez ma össze az egyházban szerzett élményekkel?
- Hogyan lehet elkerülni az ilyenfajta megtévesztéseket? (Lásd T&Sz 50:31.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 50:1–9-et és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi volt e megnyilatkozások forrása a korai egyház tagjai között?
- Hogyan próbálta meg Sátán „félrevezetni” a szenteket a korai egyházban?
- Szerintetek ma milyen stratégiákat használ Sátán arra, hogy megtévesztesse a szenteket?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Richard G. Scott-tól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Sátán az ésszerűsítést fogja használni, hogy elpusztítson titeket. Más szavakkal azt, amiről tudjátok, hogy helytelen, egy csavarintással elfogadhatónak tünteti fel, és így fokozatosan vezet benneteket a pusztulás felé” (Conference Report, 1991. ápr., 43. o.; vagy *Ensign*, 1991. máj., 35. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért próbál Sátán megtéveszteni bennünket?
- Hogyan teszi ezt?

Egy tanuló olvassa fel ezt a kijelentést elder M. Russell Ballardtól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Nemrégiben néhány Utah-ban és Idahóban élő fiatalokból álló csoporthoz beszéltem. Azt mondták, hogy néhány fiatalunk úgy érzi, hogy megengedheti magának az erkölcs-telenséget tinédzser éve alatt, és megbánhatja azt, amikor elhatározza, hogy misszióba megy, vagy a templomban

házasságot köt. Néhány fiatalember úgy beszélt a misszióról, mint egy olyan időszakról, amikor múltbéli bűneik megbocsáttatnak. Az az elképzelésük, hogy most pár bűn nem nagy dolog, mert gyorsan megbánhatják azokat, elmehetnek missziós szolgálatra, és utána boldogan élhetnek, míg meg nem hálnak” (Conference Report, 1990. okt., 46. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 36. o.).

Kérdezd meg: Mely megtévesztések gyakoriak ma?

Egy harmadik tanuló olvassa fel elder Ballard kijelentésének folytatását:

„Kérlek benneteket, higgyetek nekem, amikor azt mondom, hogy ez az eshetőség Sátán utálatos megtévesztése; ez tündérmese. A bűn mindig, *mindig* szenvedést eredményez. Jöhet előbb vagy később, de biztosan megtörténik. A szentírások megállapítják, hogy »szégyennel és szörnyű büntudattal fog[na]k bűneitek[et] eltölteni benneteket Isten ítélőszéke előtt« (Jákób 6:9) és »élénk bűntudatra ébresz[tenek] . . . bűntudat[ra], fájdalom[ra] és gyötrelm[re]« (Móziás 2:38).

Az ehhez kapcsolódó félreértés az, hogy a bűnbánat könnyű. Kimball elnök azt mondta, hogy »nem kezdte el valaki a bűnbánat folyamatát mindaddig, amíg igazából nem szenvedett gyötrelmet saját bűneiért. . . . Ha a személy még nem szenvedett, akkor még nem is bánta meg bűneit« (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [Salt Lake City: Bookcraft, 1982], 88., 99. o.). Annak érdekében, hogy megértsétek, egy erkölcssten cselekedet pillanatnyi élvezete egyszerűen nem éri meg azt a fájdalmat, ami azután következik, csupán beszélgetnetek kellene egy olyan személlyel, aki igazából megbánta komoly bűnét” (Conference Report, 1990. okt., 46. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 36. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen figyelmeztetéseket adtak az Úr szolgálói?
- Mit tehetünk azért, hogy felfedjük Sátán megtévesztéseit és elkerüljük a velük járó csapdákat?

Oszd csoportokra az osztályt, és oszd el közöttük a következő utalásokat! Mindegyik csoport keresse ki az utalását, és találják meg a kulcsszavakat, melyek felfedik Sátán megtévesztéseit:

- Tanok és szövetségek 28. részének fejléce, 2–7. v., 11–13. v.
- Tanok és szövetségek 43:1–7
- Tanok és szövetségek 45:57
- Tanok és szövetségek 46:8–9
- Tanok és szövetségek 50:21–24, 26–33
- Tanok és szövetségek 52:15–19

Sorold fel a táblára a kulcsokat, mielőtt a tanulók megtalálják azokat!

Oszd meg Joseph F. Smith elnök figyelmeztetését az 50. rész fenti bevezetéséből! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 50:40–46-ot, és beszéljétek meg, miért döntött úgy az Úr, hogy a figyelmezte-

tésnek szánt kinyilatkoztatást ily módon fejezze be! Kérdezd meg: Milyen reményt nyújthatnak ezek a versek azoknak, akik aggódnak Sátán hatalma miatt?

Tanok és szövetségek 50:10–25. Az Úr Szelleme megértést, okulást és örömet hoz. Az ellenség szelleme zavart kelt. (10–15 perc)

Írd fel a táblára a következő fejléceket: *A tanár felelőssége*, *A tanuló felelőssége* és *Mit kell egy szemináriumi osztálynak elérnie!* Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy újonnan kinevezett kora reggeli szemináriumi tanítók vagytok az egyházközségegekben! A koordinátorotok megkért benneteket, hogy tanulmányozzátok a szentírásokat és keressétek ki, mit mondott az Úr a táblán lévő három témáról! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 50:10–25-öt, hogy megkeressék a válaszokat! Beszéljétek meg külön-külön mindegyik témakört és írd fel a tanulók ötleteit a megfelelő fejléchez! A következő kijelentések segítségül szolgálhatnak a beszélgetésekben. Elder Wilford Woodruff, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt tanította:

„Senki, ebben vagy bármelyik másik generációban nem képes arra, hogy Isten Szellemének sugalmazása nélkül tanítsa vagy okítsa a föld lakóit” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, vál. G. Homer Durham [1946], 57. o.).

Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Minél több tanuló végzi el a szentírásolvasási feladatokat, minél többet hozzák szentírásaikat az osztályba, és minél többet beszélnek arról, mit is jelent nekik valójában az evangélium az életükben, annál több sugalmazást, növekedést és örömet kapnak, miközben megkísérlik személyes gondjaikat és kihívásaikat orvosolni” (*„Teaching by the Spirit”, Ensign*, 1989. jan., 15. o.).

Tanok és szövetségek 51

Bevezetés

1830 decemberében az Úr azt parancsolta az egyház tagjainak, hogy költözzenek Ohióba (lásd T&S 37:3; 38:32). 1831 februárjában az Úr kijelentette „törvényét” (T&S 42), ami bevezette a felajánlás és sáfárság alapelveit, mely alapján Sion felépítették. Az egyház New Yorkban élő tagjai 1831 tavaszán kezdtek megérkezni az Ohio állambeli Kirtland környékére. A New York-i Colesville-be való szentek Thompsonnal telepedtek le, ahol abban a kiváltságban volt részük, hogy a felajánlás törvénye szerint szervezhették magukat (T&S 51:15). A *felajánlás* azt jelenti, hogy valamit szentté tenni vagy nyilvánítani, és félretenni Isten céljaira.

A Tanok és szövetségek 51 több információt ad a felajánlás törvényéről és a püspök abban betöltött szerepéről.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus az egyház feje, és Ő irányítja annak szervezetét (lásd T&S 51:1–2; lásd még T&S 52:1–5, 22–44).
- A felajánlás törvénye szerint a püspök a család, a körülmények, a kívánságok és a szükségletek szerint megállapítja az egyháztagok részesedését. A püspök megkapja az egyháztagok többletét és felhasználja azt a szegények támogatására (lásd T&S 51:3–15; lásd még T&S 42:30–42; 82:17).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 95–100. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 110–112. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 51. A felajánlás törvénye szerint a püspök a család, a körülmények, a kívánságok és a szükségletek szerint megállapítja az egyháztagok részesedését. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól: Ki a tulajdonosa az otthonotok földjének? Olvassák el a Zsoltárok 24:1-et és keressék ki, *valójában* ki a tulajdonos! Tégy bizonyosságot, hogy az Üdvözítő teremtette ezt a földet számunkra, hogy azon éljünk (lásd 1 Nefi 17:36), és azok, akik engedelmeskednek az evangéliumnak, örökségül kapják ezt a földet, amikor az celesztialis királlyá válik (lásd T&S 88:17–20).

A tanulók mondják el, mit tudnak a felajánlás törvényéről, és sorold fel válaszaikat a táblára! Mondd el, hogy 1831-ben az egyház arra készülődött, hogy a felajánlás törvénye szerint éljenek (lásd T&S 42:30–36). Az 51. rész Edward Partridge püspöknek, az egyház első püspökének adatott, hogy megtudja, miként alkalmazhatnák ezt a törvényt az ohioi Thompsonban. Sorold fel a táblára a következő kifejezéseket és meghatározásokat:

Kifejezés	Meghatározás
kinevez	ad
részesedés	tulajdon, a megélhetés eszköze
írás	lejegyzett ígélet vagy tény
egyház	az egyház gyülekezete
ez a nép	ennek a gyülekezetnek a tagjai

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 51-et, a megfelelő helyen a táblán lévő meghatározásokat felhasználva! Gondolkodjanak el a következő kérdéseken olvasás közben:

- Mit kellett minden embernek megkapnia?

- Hogyan osztották el?
- Mi történt azokkal az emberekkel, akik érdemtelenekké váltak?
- Mi volt a püspök felelőssége?
- Mik voltak azok a törvények és alapelvek, melyeket az embereknek követniük kellett annak érdekében, hogy a felajánlás törvénye szerint éljenek?

A tanulók írjanak egy bekezdést, hogy megválaszolják a következő kérdést: „Hogyan segíthetnének a Tanok és szövetségek 51. részének parancsolatai és alapelvei ma az egyház tagjainak?” Beszéljétek meg azzal kapcsolatos gondolataikat, hogy ezek az alapelvek miként segíthetnek Isten királyságának megalapításában napjainkban!

Tanok és szövetségek 52

Bevezetés

1831. június 3-án egyházi konferenciát hívtak össze az Ohio állambeli Kirtlandben. Ezen a konferencián Sátán megkísérelte megtéveszteni a szenteket, de Joseph Smith próféta leleplezte és megdorgálta őt. Ez után az esemény után az Úr kinyilatkoztatta a „mintát”, ami által az egyház tagjai elkerülhetik a megtévesztést. Elder Marvin J. Ashton azt tanította:

„Jézus Krisztus evangéliuma Isten mintája az igazlelkű és örök életre. . . . Sátán és követői állandóan próbálkoznak, hogy megtéveszenek és rávegyenek bennünket mintájuk követésére. Ha napi biztosságot, felmagasztosulást és örökkévaló boldogságot akarunk elérni, akkor Üdvözítőnk tervének világossága és igazságossága szerint kell élnünk” (Conference Report, 1990. okt., 24. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 20. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A misszionáriusokat arra hívja el az Úr, hogy kettesével induljanak el és prédikálják az evangéliumot. A szentírásokat és az élő próféták szavait hirdetik a Szentlélek ereje által (lásd T&Sz 52:1, 9–10, 36).
- Az Úr megadta nekünk a mintát arra, hogy megkülönböztessük, ki az Ő szolgálója, és ki nem (lásd T&Sz 52:14–21).
- Az eldereknek öröködniük kell az egyház felett, munkálkodniuk, hogy fenntartsák magukat, valamint segíteniük kell a szegényekkel, betegekkel és szenvedőkkel való gondoskodásban (lásd T&Sz 52:39–40).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 100–102. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 112–113. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 52. A misszionáriusokat arra hívja el az Úr, hogy kettesével induljanak el és prédikálják az evangéliumot. A szentírásokat és az élő próféták szavait hirdetik a Szentlélek ereje által. (10–15 perc)

Válassz ki két tanulót, hogy játsszák el a misszionáriusok szerepét! Mondd el az osztálynak: Képzeljétek el, hogy egy misszionáriusképző központ közelében éltek! Ennek a két misszionáriusnak a képzése éppen befejeződött és nemsokára elindulnak a missziós munka területére szolgálni. Ti vagytok az unokatestvérek, és azért jöttetek a repülőterre vagy pályaudvarra, hogy elbúcsúzzatok. Azt szeretnétek tudni, hogyan készülhetnétek fel arra, hogy misszionáriusok legyetek. Mít mondanátok az unokatestvéreiteknek? (A két „misszionárius” válaszoljon a kérdésekre.)

Mondd el a tanulónak, hogy az egyház kirtlandi konferenciája végén sok férfit hívtak el misszionáriusnak! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 52:4, 9–10, 14–20, 34, 36-ot és sorolják fel, mit kell egy misszionáriusnak tennie! A tanuló-missionáriusok továbbra is válaszoljanak unokatestvéreik kérdéseire!

Tanok és szövetségek 52:14–21. Az Úr megadta nekünk a mintát arra, hogy megkülönböztessük, ki az Ő szolgálója, és ki nem. (20–25 perc)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 52:37-et és mondják meg, kit hívott el az Úr arra, hogy misszionáriusként Heman Basset helyére álljon! Magyarázd el, hogy Simonds Ryder (a történelmi feljegyzésekben Symonds Ryderként is ismert) lelkész volt a kambellita vallásban. Azután tért meg a mormonizmushoz, miután hallott arról, hogy egy mormon lány megjósolt egy földrendést Kínában, és hat héttel később olvasott annak beteljesüléséről. Röviddel keresztelése után elderré szentelték fel és elhívták egy misszióra. Amikor megkapta az elhívását és meglátta, hogy a próféta vezetéknevét *Ryder* helyett *Ridernek* betűzte, kételkedni kezdett a sugalmazásban és nem szolgált missziót. Simonds Ryder később elhagyta az egyházat és nyilvánosan szembeszegült azzal. Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen lehetséges okai lehetnek annak, hogy Simonds Ryder elpártolt az egyháztól?
- Szerintetek mi vezethet valakit tartós megtéréshez?
- Bár lehet, hogy más misszionáriusok neveit is rosszul betűzték, ők miért nem pártoltak el?
- Szerintetek miért pártolnak el ma az emberek?
- Mít tehetünk annak megelőzéséért, hogy ez történjen velünk?

Mondd el, hogy az Úr mintát adott arra, hogy különbséget tudjunk tenni azok között, akiket Ő küldött, és azok között, akiket nem Ő küldött. Olvasd el a tanulóiddal a Tanok és szövetségek 52:14–21-et, és segíts nekik a minta felismerésében és megjelölésében. Használd a következő ábrát, ha szükséges!

vers	Az Úr igaz szolgálója:
15	Imádkozik.
15	Bűnbánó lelkű.
15	Engedelmeskedik az Úr szertartásainak.
16	Alázatos és felemelő nyelvezetet használ.
17	Elnyeri az Úr hatalmát.
17	Isten kinyilatkoztatásai szerint munkálkodik és tanít.

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek mennyire illik Joseph Smith próféta ebbe a mintába?
- Hogyan segíthette volna ez a minta Simonds Rydert abban, hogy elkerülje Joseph Smith próféta elutasítását?
- Hogyan segíthet nektek ez a minta abban, hogy felismerjétek azokat, akiket követnetek kell?

Mondd el elder Marvin J. Ashtonnak az 52. rész bevezetésében adott kijelentését (94. o.)!

Tanok és szövetségek 53

Bevezetés

Algernon Sidney Gilbert, sikeres kereskedő Kirtlandban, nagyon szerette volna megtudni, mi az Úr akarata a kötelezettségére vonatkozóan. A papságviselőknek, akik Isten akaratának megismerésére törekednek, mindig emlékezniük kell James E. Faust elnöknek a szavaira, aki ezt tanította, és aki tanácsos az Első Elnökségben: „Ennek az egyháznak a papságviselői rendelkeznek azzal a felelősséggel, hogy az igazlelkűség munkáját segítsenek a világban előmozdítani. A papsági szolgálat megköveteli tőlünk, hogy félretegyük önző érdekeinket és vágyainkat. Testvérek, fel kell készülnünk, hogy képesek legyünk elfogadni papsági elhívásainkat, ahogy azok jönnek” (Conference Report, 1997. ápr., 59. o.; vagy *Ensign*, 1997. máj., 43. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr papsági vezetői által fordul azokhoz, akiket királyságában szolgálatra hív (lásd T&Sz 53:1–4; lásd még Hittételek 1:5).
- A világtól való elfordulás és a mindvégig való kitartás üdvözüléshez vezet (lásd T&Sz 53:2, 7; lásd még T&Sz 14:7).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 113–114. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 53. Az Úr papsági vezetői által fordul azokhoz, akiket királyságában szolgálatra hív. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egyházi vezetők vagytok azzal a felelősséggel, hogy az egyház tagjait kell szolgálatra elhívnotok!

- Szerintetek hogyan döntenétek el, kit hívatok el bizonyos tisztségekbe?
- Miért lenne fontos, hogy belevonjátok az Urat ebbe a döntésbe?
- Hogyan kell elhívni az egyháztagokat? (Lásd Hittételek 1:5.)
- Miért jobb ez így ahelyett, hogy ők választanának maguknak elhívást?
- Szerintetek miért az egyház vezetőin és nem az egyháztagokon keresztül nyilatkoztatnak ki az elhívások?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 53 fejlécét és kérdezd meg:

- Ki volt az, aki az egyházi elhívását akarta megtudni?
- Milyen szerepet játszott Joseph Smith Gilbert testvér elhívásában?
- Milyen szerepet játszott az Úr ebben a folyamatban?
- Hogyan hasonlítható ez a minta ahhoz a mintához, amit ma az egyházban követünk?

Olvassátok el közösen a Tanok és szövetségek 53:2–5-öt!

A tanulók keressék ki és jelöljék meg a Sidney Gilbertre ruházott felelősségeket! Olvassátok el a 6. verset és mondd el, hogy az *utasítást* jelentő angol szónak legalább két jelentése van! Az egyik jelentése a rítus, ceremónia, mint például a keresztelező és papsági szertartások. A másik jelentése pedig „Isten rendelkezései, szabályai és parancsolatai, a törvények és ítéletek, melyek tőle származnak” (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. kiad. [1966], 548. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy a tudásban való növekedés és a kinyilatkoztatások elnyerésének egyik kulcsa az, hogy az Úr által adott parancsolatok és tanácsok szerint cselekszünk. Olvassátok el újra a 6-os verset, és kérdezd meg:

- Milyen áldást ígért az Úr Sidney Gilbertnek, ha betartja az „első utasítások[at]”?
- Olvassátok el a Máté 7:21–23; Jakab 1:22–25-öt! Miben hasonlítanak ezek a versek ahhoz, amit az Úr Gilbert testvérnek mondott?

Beszélgétek meg annak fontosságát, hogy ne csak meghalljuk, hanem meg is tesszük, amit az Úr mond! Adj egy-egy példányt a tanulóknak az egyház elnökének nemrégiben elhangzott beszédéből! Nézd át ezt a tanulókkal és jelöljék be, mi olyat tanított az Úr prófétáján keresztül, amit nekünk meg kell tennünk további áldások elnyerése érdekében! Ösztönöld őket, hogy kövessék a próféta tanácsát!

Tanok és szövetségek 53:2, 7. A világtól való elfordulás és a mindvégig kitartás üdvözüléshez vezet. (10–15 perc)

Kérj példákat a tanulóktól arra, mit jelent elfordulni valomitől! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 53:2-t és kérdezd meg, az Úr

kérése alapján mitől kell elfordulnunk! Beszéljétek meg, mit jelent elfordulni a világtól! Mondd el, hogy a világtól való elfordulás azt jelenti, hogy világi vágyainkat és törekvéseinket félretesszük! Azáltal fordulunk el a világtól, hogy az evangélium szertartásai által szövetségeket kötünk az Úrral és betartjuk azokat.

Olvassátok el George Q. Cannon elnök kijelentését a Tanok és szövetségek 53:2-höz tartozó megjegyzésekből a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 114. oldalán! Beszéljétek meg közösen, hogyan segíthet nekünk közelebb kerülni az Üdvözítőhöz vagy világiasabbá válni az, hogy mit nézünk meg, mit olvasunk, mit hallgatunk és hogyan öltözködünk! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 53:7-et és kérdezd meg:

- Meddig várja el az Úr tőlünk azt, hogy elforduljunk a világtól?
- Milyen ígéreteket kapnak azok, akik mindvégig kitartanak?
- Milyen tulajdonságokat fejleszthetünk ki, melyek segítenek a kitartásban?

Tanok és szövetségek 54

Bevezetés

A szent szövetségek megszegése nagyon súlyos dolog. Elder Boyd K. Packer, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt tanította:

„Tartsátok meg szövetségeiteket és akkor biztonságban lesztek. Szegjétek meg, és akkor nem lesztek biztonságban. . . .

Nem tehetjük meg szabadon, hogy megszegjük a szövetségeinket és elmeneküljünk a következményektől” (Conference Report, 1990. okt., 107–108. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 84. o.).

Elder Neal A. Maxwell azt kérdezte:

„Mi, az egyház tagjai, hogyan élhetnénk tovább lelkileg, ha nem tiszteljük szövetségeinket? Hogyan élhetnénk tovább lelkileg, ha nyíltan megszegjük a kereszteléskor vagy a szent templomban kötött szövetségeket?” (Conference Report, 1988. ápr., 8. o.; vagy *Ensign*, 1988. máj., 8. o.).

A Tanok és szövetségek 54 kinyilatkoztatásakor zajlott események példaként szolgálnak az Istennel kötött szövetség megszegésének következményeire.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az igazlelkűek szabadulást és a megpróbáltatásoktól való megnyugvást nyernek, amint Istenbe vetett hitet gyakorolnak, megbánják bűneiket valamint alázatosak és türelmesek (lásd T&S 54:3, 10; lásd még Móziás 24:8–16).
- Azok, akik megtartják szövetségeiket, Isten áldásaiban részesülnek, míg azok, akik nem, Isten ítéletét vonják magukra (lásd T&S 54:4–6; lásd még Móziás 2:38; Alma 34:16).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 99. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 114–115. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 54. Azok, akik megtartják szövetségeiket, Isten áldásaiban részesülnek, míg azok, akik nem, Isten ítéletét vonják magukra. (20–25 perc)

Mondd el a következő történetet elder F. Burton Howard, a hetvenek tagja, elmondása alapján egy tízórás autóútról, amit feleségével és kisfiával tett meg:

„Napnyugta után, és még két órányi utazással előttünk, úgy döntöttünk, hogy játszani fogunk. A játék célja az volt, hogy a kifáradt gyermeket elaltassuk. . . . Azt mondtuk a hátul lévő kisfiúnak: »Játsszunk bújócskát!« Lelkesen bólogatott. Így szoltunk: »Csukd be a szemed, és ne nyisd ki, amíg nem szólunk. Időbe telik, amíg elbújunk.«

A játék elkezdődött. Az első ülésen ülő fiunk összekuporodott a szék aljához és 10 vagy 15 másodperc múlva szolt: »Rendben!« A fiunk áthajolt az ülésen és azt mondta: »Aha! Megtaláltalak.« Erre mi így feleltünk: »Legközelebb jobban elbújunk. Megint csukd be a szemed!« Egy vagy két perc telt el. Ezután szoltunk, ő pedig energikusan átmászott az ülésen, hogy megtaláljon minket. Végül azt mondtuk: »Ez alkalommal nagyon jó helyre fogunk bújni. Tovább fog tartani. Csukd be a szemed, és majd szolunk.«

Egy, kettő, öt perc telt el. Csendben utaztunk tovább. A nyugalom csodálatos volt. 15 mérföldet is megtettünk már, mikor csendesen gratuláltunk egymásnak a megtévesztő játék sikeréért. Ekkor a hátsó ülésről hallatszott az összetört szívű kisfiú zokogó hangja: »Nem szoltatok, pedig azt mondtátok, hogy szoltok.

Nem tartottátok be, amit megígértetek.« Milyen szörnyű vád! Meghatározó pillanat volt az az életünkben. Tudtuk, hogy soha többé nem fogjuk azt a játékot játszani” (Conference Report, 1996. ápr., 36. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 27. o.).

Beszéljétek meg az osztállyal a következő kérdéseket:

- Szerintetek elder Howard miért mondta, hogy „meghatározó pillanat” volt ez az élmény?
- Miért fontos megtartani azokat az ígéreteket, melyek megtartásába beleegyeztünk?
- Volt-e olyan, hogy valaki megszegett egy nektek tett ígéretet? Milyen érzéseitek voltak?
- Mit éreztek, ha az emberek eleget tesznek a nektek tett kötelezettségeknek?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 54 fejlécét és mondják el, ki szegte meg a szövetséget! Oszd meg az

54. rész történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 114–115. oldalán, és kérdezd meg:

- Milyen szövetségre lépett Leman Copley?
- Milyen fontos lehet az Úrral kötött szövetség vagy ígélet?
- Mit vártak a New Yorkból Ohióba érkező szentek?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 54:4–5-öt és beszéljétek meg, mit tanítanak ezek a versek a szövetségek fontosságáról! Olvassátok el a 7–9-es verseket és keressétek ki, mit kellett ezeknek a szenteknek tenniük! Olvassátok el a 6, 10-es verseket, és keressétek meg azokat az áldásokat, melyeket az Úr azoknak ígért, akik megtartják szövetségeiket és türelmesek a megpróbáltatásban! Beszéljétek meg ezeknek az áldásoknak életünkben kifejtett értékét!

Folytasd elder Howard kijelentését:

„Az egyháztagok sok dolog megtétele mellett kötelezik el magukat. . . Szövetségeket kötünk. . . És mint ahogy az az eset oly sok évvel ezelőtt megtörtént az autóban, néha mi is elmulasztjuk megtenni, amit megígértünk. . .

Szövetséges nép vagyunk. Ha az egyház tagjainak van valami megkülönböztető jegye, akkor az az, hogy mi szövetségeket kötünk. Szövetséget *megtartó* népek is kell, hogy ismerjenek bennünket. Könnyű ígéretek tenni, de azok szerint élni és megtenni, amit megígértünk, más dolog. Ez magában foglalja azt, hogy a végéig kitartunk, állhatatosak és megingathatatlanok legyünk. Azt jelenti, hogy megtartjuk a hitet és hithűek vagyunk mindvégig a siker vagy bukás, kétség vagy elkedvetlenedés ellenére. Azt jelenti, hogy szívünkkel közeledünk az Úrhoz. Annak megtétele ez, amit megígértünk, hogy megteesszük teljes erőnkkel – még akkor is, ha úgy érezzük, hogy nem akarjuk megtenni.

Egyszer egy temetésen vettem részt elder M. Russell Ballarddal. Amit ott mondott, mind a mai napig emlékeztetemben él. Azt mondta: »Az élet még nem múlt el egy utolsó napi szent felett, amíg biztonságban nem halott, biztonságukkal, mely még mindig fényesen ragyog.«
»Biztonságban halott« – milyen kihívó fogalom! Testvérek, nem leszünk biztonságban addig, amíg nem adjuk szívünket az Úrnak – amíg meg nem tanuljuk, hogy megtegyük, amit megígértünk” (Conference Report, 1996. ápr., 36., 38. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 27–28. o.).

Tanok és szövetségek 55

Bevezetés

Röviddel azután, hogy William W. Phelps hallott a visszaállításról, Kirtlandbe ment. Ott az Úr tanácsára vágyott Joseph Smith próféta által. Amint azt az Úr tanította: „Áldottak, akik figyelnek tanításomra és hallgatnak tanácsomra, mert bölcsességet

tanulnak” (2 Nefi 28:30). A Tanok és szövetségek 55 az Úr Phelps testvérnek adott utasításait tartalmazza.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik megkeresztelkedtek Isten dicsőségét tartva szem előtt, elnyerik a bűnök bocsánatát és a Szentlélek ajándékát (lásd T&Sz 55:1).
- Isten irányt mutat azoknak, akik arra törekszenek (lásd T&Sz 55; lásd még T&Sz 4:7).
- Oktatásban részesülni tetsző Isten szemében (lásd T&Sz 55:4; lásd még 2 Nefi 9:29; T&Sz 88:77–80; 90:15).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 103. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 116. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 55:1–5. Azok, akik megkeresztelkedtek Isten dicsőségét tartva szem előtt, elnyerik a bűnök bocsánatát és a Szentlélek ajándékát. (15–20 perc)

A tanulók énekeljenek el egy W. W. Phelps által írt himnuszt (például: „Isten Szelleme”, „Örvendezzünk együtt”, „Izrael Megváltója”, „Dicsérd a férfit!”, „Ó, Istenünk, jó Atyánk”)! Kérdezd meg: Mi a közös ebben a himnuszban és a Tanok és szövetségek 55-ben?

Mondd el a W. W. Phelps-ről szóló információkat az 55. rész történelmi háttéréből a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 116. oldaláról! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 55:1-et és keressétek ki, mit mondott az Úr W. W. Phelpsnek, mit kell tennie, hogy bocsánatot kapjon és elnyerje a Szentleket! Tégy bizonyosságot, hogy állandó jelleggel kell életünket vizsgálnunk, hogy megfigyeljük, vágyaink Isten dicsőségére vagy saját büszkeségünk kielégítésére koncentrálnak-e!

Olvassátok el a 2–5-ös verseket, és keressétek ki, mit akart az Úr, mit tegyen Phelps testvér! Beszéljétek meg, hogyan tehetette meg ezeket a dolgokat, hogy vagy Isten királyságát építse, vagy magára vonja a figyelmet! Ösztönözd a tanulókat, hogy vizsgálják meg, miért szolgálnak az egyházban: hogy Istenre hozzanak dicsőséget vagy magukat építsék!

Rajzolj a táblára egy létrát, ami egy falnak van támasztva! Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan lehet az evangélium szerinti élethez hasonlítani a létrára felmászást! Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Amikor létrára mászol, az alján kell elkezdened, és fokról fokra kell feljebb haladni, amíg a tetejére érkezel; és így van ez az evangélium alapelveivel is – az elsővel kell elkezdeni, és folytatni, amíg meg nem tanuljátok a felmagasztosulás minden alapelvét” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 348. o.).

Mutass rá, hogy az evangélium szerinti élet, mely hamis indítékokkal valósul meg olyan, mint a rossz falnak döntött létrára mászni. Segíts a tanulóknak annak megértésében, hogy nem csupán megtenni kell, amit Isten kér, hanem helyes indítékokkal kell megtenni. Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan befolyásolja az evangéliumi létrára mászás motivációja azt, ahogyan mászunk?
- Miért fontos megtenni azt, amit az Ő dicsőségét szem előtt tartva kér Isten?

Tanok és szövetségek 56

Bevezetés

Az Úr kijelentette: „Íme, sokan vannak az elhívottak, de kevesen a választottak. És miért nincsenek ők választva? Azért, mert szívük annyira ragaszkodik e világ dolgaihoz” (T&Sz 121:34–35). Úgy tűnik, ez probléma volt az Ohio állambeli Thompsonban élő néhány szent között (lásd T&Sz 56:6). Amikor Leman Copley visszakozott az ígértől, hogy tulajdonának egy részét a colesville-i szentek javára szolgáltassa, az Úr visszavonta Newell Knight küldetését azért, hogy a száműzötteket Colesville-ből Missouriba vezesse (lásd 6–7. v.). Ezra Thayre belebonyolódása a Thompsonnál történt ellentétekbe visszatartotta őt abban, hogy Thomas B. Marsh-sal misszióba készüljenek (lásd 5. v.; lásd még a T&Sz 54.; 56. rész fejléceit). Az Úr azt parancsolta Ezra Thayre-nek, hogy „bánja [meg] büszkeségét és önzését” (8. v.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik fellázadnak Isten ellen, megkapják büntetésüket (lásd T&Sz 56:1–4, 8–17; lásd még Móziás 2:36–37; T&Sz 1:3).
- Az Úr kijelentheti és visszavonhatja a parancsolatokat, amint azt Ő eldönti (lásd T&Sz 56:4–11; lásd még T&Sz 58:32).
- A vagyon megmételezhető mind a gazdagok, mind a szegények lelkét. Mindenki, aki bűnbánatot tart és alázatosan engedelmeskedik az igazságnak, örökségül kapja a földet (lásd T&Sz 56:14–20; lásd még Máté 19:23–26; 1 Timótheus 6:10).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 102–104. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 117–118. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 56. Azok, akik fellázadnak Isten ellen, megkapják büntetésüket. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a *lázadás* szó jelentését! Kérd meg néhányukat, mondják el, mit írtak! Olvassátok el elder Spencer W. Kimball következő megállapítását, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Gyakori bűn az Isten elleni lázadás. Ez az Isten parancsolatainak való engedelmesség szándékos megtagadásában, szolgáló tanácsának elutasításában, a királyság munkájának akadályozásában – vagyis az Isten akarata elleni szándékos szóbeli vagy tetteles engedetlenségben nyilvánul meg. ...

Az egyház tagjai között a lázadás gyakran a felhatalmazottak és vezetők kritizálásában ölt formát. ... Panaszkodnak a programok miatt, lekicsinylik a kinevezett felhatalmazottakat és általában bírakként viselkednek. Egy idő után eltávolodnak az egyház gyűléseitől vélt sérelmek miatt, elmulasztják tizedük fizetését és egyéb egyházi kötelezettségük teljesítését. Egy szóval, az elpártolás szelleme van velük, ami majdnem mindig a kritizálás magjának termése. ...

Az ilyen emberek elmulasztják utódaiknak bizonyosságukat tenni, saját otthonaikban rombolják le a hitet és tulajdonképpen megtagadják az elkövetkezendő generációk papsághoz való jogát, akik más körülmények között pedig talán minden dologban hithűek lennének” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 42–43. o.).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 56:14–17-et és ismerjék fel azokat a kifejezéseket, melyek a lázadást írják le! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát korukbeli emberek lázadására!

Nézzétek át az 56. rész fenti bevezetésében lévő példákat a lázadásra! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 56:1–4-et és kérdezd meg: Mit tanítanak ezek a versek a lázadóról? Olvassátok el Móziás 2:36–39; 16:5-öt és kérdezd meg, mit tanítanak ezek a versek a lázadásról!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 56:5–11, 14, 18–20-at és segíts a tanulóknak szembeállítani a lázadás következményeit az alázatosságával, amint azt a versek leírják! Nézzétek át a 18-as verset és soroljátok fel, mit tehetünk, hogy elnyerjük az áldásokat, melyekre ígéretet kaptunk!

Tanok és szövetségek 56:16–20. A vagyon megmételezhető mind a gazdagok, mind a szegények lelkét. Mindenki, aki bűnbánatot tart és alázatosan engedelmeskedik az igazságnak, örökségül kapja a földet. (10–15 perc)

Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik csoport képzelje el, hogy gazdag, a másik pedig képzelje el, hogy szegény! Mindkét csoport beszélje meg egymás között a következő kérdést:

„Adott pénzügyi helyzetetekkel szerintetek mi lenne a legnagyobb kihívás abban, hogy hithűk legyetek az egyházban?” Kérj meg egy-egy tanulót mindkét csoportból, hogy mondja el az osztálynak, amit megbeszéltek!

A tanulók hasonlítsák össze a Tanok és szövetségek 56:16–17-et az 1 Timótheus 6:10-zel és kérdezd meg:

- Az Úr szerint mi tudja a gazdagok lelkét megmételtyezni?
- Milyen kísértések ellen óvta az Úr a szegényeket?
- Ezek közül mely kihívások léteznek még ma is a gazdagok és szegények között?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 56:18-at! E vers alapján, mi e problémák megoldása?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„A gőg olyan bűn, amelyet könnyen észreveszünk másokban, de amit ritkán ismerünk el magunkban. Sokan úgy tekintünk a gőgre, mint a csúcson lévő emberek – a gazdagok és a tanultak – bűnére, akik lenéznek ránk, a többiekre (lásd 2 Nefi 9:42). Létezik köztünk azonban egy sokkal gyakoribb betegség – a lenről felfelé tekintő gőg. Olyan sok módon nyilvánul meg, mint például: akadékoskodás, pletykálgatás, rágalmazás, zúgolódás, készleteink állandó felélése, irigykedés, olyan dolog kívánása, ami nem a miénk, a másokat felemelő hála vagy dicséret visszatarthatása, valamint haragtartás és féltékenység” (Conference Report, 1989. ápr., 5. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 5. o.).

Olvassátok el a 18–20-as verseket! Tégy bizonyosságot, hogy míg mind a gazdagok, mind a szegények vétkesnek bizonyulhatnak a kevelység bűnében, az alázatosság mindenki számára lehetővé teszi, hogy elnyerjék az Úr e versekben leírt áldásait.

Tanok és szövetségek 57

Bevezetés

Mialatt a próféta a Biblia Joseph Smith-féle fordításán munkálkodott 1830 novemberében és decemberében, többet tanult az Énók próféta idejében állt Sion városáról (lásd Mózes 6–7). Következő februárban Joseph megkapta a Tanok és szövetségek 42. részét, ami megígérte, hogy az Új Jeruzsálem helye – Sion egy másik városa, amit a szentek fognak az utolsó napokban felépíteni – ismeretessé lesz (lásd 62. v.).

1831 júniusában az Úr elhívta Joseph Smith-t és még más eldereket, hogy utazzanak Missouriba, ahol örökségük földje kinyilvánítatik (lásd T&Sz 52). Július 20-án, röviddel a próféta

megérkezése után az Úr kinyilatkoztatta, hogy „Missouri földj[e]” „a szentek gyülekezésére” lett kijelölve (T&Sz 57:1–2; lásd 3. v.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr Missouri állam Jackson megyéjének Independence városát jelölte ki Új Jeruzsálem helyeként és Sion központjaként (lásd T&Sz 57:1–5; lásd még 3 Nefi 20:22; 21:23–24).
- Az Úr arra ösztönzi a szenteket, hogy becsületesen keressék meg pénzüket és sikereiket arra használják, hogy segítsenek Isten királyságának felépítésében (lásd T&Sz 57:6–12).
- Képzettségünk, képesítésünk és tapasztalatunk segítségünkre lehet Isten királyságának építésében (lásd T&Sz 57:6–14).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 106–107. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 118–119. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: Emlékeztessd a tanulókat, hogy 1831 és 1838 között az egyház tagjai Kirtlandben is és Missouri különböző helyein is gyülekeztek. Joseph Smith próféta Ohióban élt 1838-ig, de gyakran utazott Missouriba, csakúgy mint elnökségének tanácsosai és az apostolok (miután elválasztották őket 1835-ben).

Tanok és szövetségek 57:1–5. Az Úr Missouri állam Jackson megyéjének Independence városát jelölte ki Új Jeruzsálem helyeként és Sion központjaként.

(20–25 perc)

Mondd el Joseph Smith próféta kijelentését:

„Sion felépítése olyan ügy, mely Isten népét minden korban érdekelte; olyan téma ez, mely mellett próféták, papok és királyok szólaltak fel különös elragadtatással; örömteli vára-kozással tekintettek a kor elé, melyben mi élünk; a mennyei és örömteli várakozás tüzével énekeltek, írtak és prófétáltak napjainkról” (*History of the Church*, 4:609–610. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek Isten népe miért tartotta olyan fontos és érdekes témának Sion felépítését?
- Mit tudtok Sion felépítéséről?
- Mit szeretnétek megtudni erről a témáról?

Adj a tanulónak egy-egy példányt a következő táblázatból!

Szentírás	Mit tanít Sionról?
1 Nefi 13:37	
2 Nefi 12:2-4	
Éther 13:4-8	
T&Sz 6:6	
T&Sz 21:1, 7	
T&Sz 28:8-9	
T&Sz 29:7-8	
Mózes 7:13-21	
T&Sz 38:16-27, 34-35, 39	
T&Sz 42:8-9, 31-36	
T&Sz 45:11-14, 64-71	
T&Sz 48:3-6	
T&Sz 49:24-25	
T&Sz 52:2-5, 42-43	
T&Sz 57:1-5	

Oszd el az utalásokat a tanulók között, és tanulmányozzák azokat! Az osztállyal együtt vedd végig az utalásokat egymás után, kérd meg a tanulókat, akik az egyes utalásokat tanulmányozták, mondják el, hogy mit tanított Sionról! Töltsék ki a beszélgetések alapjául szolgáló ábrát!

Figyeljétek meg, hányszor tesz említést a templomokról Sionnal kapcsolatban (lásd 2 Nefi 12:2-3; T&Sz 42:36; 57:3; Mózes 7:21). Mondd el a tanulóknak, hogy a templomok segítenek az embereknek abban, hogy tisztaszívűekké váljanak és képessé arra, hogy szövetségre lépjenek az Úrral, hogy felépítsék Siont! Mondd el a következő kijelentést elder Lance B. Wickmantól, a hetvenek tagjától:

„A Sion és a templom szó együvé tartoznak ugyanabban a mondatban. . . Sion, azaz a tisztaszívűek számára a templom birtokolja azt a kulcsot, mely szent helyeket nyitnak – az örvendezés helyeit –, míg a Babilonban élők a siránkozásra kárhozzátanak” (Conference Report, 1994. okt., 110. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 83. o.).

Emeld ki, hogy az Úr fokozatosan adott tudást a szenteknek Sionnal kapcsolatban. Az Úr gyakran használja ezt a mintát akarata nyilvánítására. Tanulunk egy keveset, aszerint cselekszünk és egy kicsivel többet tanulunk. Mindegyik lépés fontos a fejlődésünkben.

Tanok és szövetségek 57:6-16. Képzettségünk, képesítésünk és tapasztalatunk segítségünkre lehet Isten királyságának építésében. (15-20 perc)

Kérdezz meg néhány tanulót arról, mivel keresik szüleik kenyerüket! Beszéljétek meg, miért fontosak ezek a foglalkozások, és hogyan áldják meg mások életét!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 57:8, 11, 13-15-öt! Karikázzátok be annak a négy személynek a nevét vagy tiszttségét, akiket az Úr akart, hogy „letelepedjenek” vagy akiknek segíteni akart, hogy másokat „letelepítsenek” Sionban. (Megjegyzés: A 15. versben a „püspök” Edward Partridge-re vonatkozik, a „meghatalmazott” pedig Sidney Gilbertre; lásd T&Sz 41:9; 57:6-7.) Mondd el a tanulóknak a következő információt erről a négy személyről:

William W. Phelps	Író, szerkesztő, nyomdász és kiadó, aki sok újságnak dolgozott, illetve néhányat alapított.
Sidney Gilbert	Sikeres kereskedő.
Oliver Cowdery	Tehetséges író, szerkesztő és szónok, aki iskolában tanított és jogásként is tevékenykedett.
Edward Partridge	Kereskedő, akinek kalapkészítő üzlete volt.

A tanulók keressék ki a Tanok és szövetségek 57:6-16-ot és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit kért az Úr ettől a négy személytől, mivel segítsenek Sion építésében?
- Hogyan készítette fel őket tehetségük és képzettségük az Úr királyságának építésére?
- Milyen áldozatokat hoznak ma az általános felhatalmazottak? (Karrierjüket adják fel, hogy teljes időben szolgálják az Urat.)
- Hogyan fejleszthetitek ki tehetségeiteket vagy törekedhettek képzettségre? (Zene, irodalom vagy más művészetek tanulmányozása; lehetőleg jobban teljesíteni az iskolai tantárgyakban; egyetemi végzettségre törekedni; gyakorlati időt letölteni vagy kereskedelmi iskolát elvégezni; megtanulni keményen és becsületesen dolgozni bármely munkában.)
- Hogyan hasznosíthatnátok tanulmányaitokat, képzettségeket és tehetségeiteket Isten királyságának felépítésére most és a jövőben?

Tanok és szövetségek 58

Bevezetés

Körülbelül 365 év telt el attól kezdve, hogy az Úr elhívta Énókot a prédikálásra, addig, amíg városa a mennybe vitett (lásd T&Sz 107:48-49; Mózes 7:68). Amikor a Tanok és szövetségek 58 kinyilatkoztatott, az egyház még nem egészen másfél éves volt. Az egyháztagok Missouriba érkeztek, hogy felépítsék Siont, de Sionnak nem e korai szentek idején kellett felépülnie. Ugyanakkor az elvégzett munkájuk és a kinyilatkoztatások lefektették az Úr eljövetele előtti utolsó sáfárság alapjait.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr Joseph Smith prófétát és még másokat választott arra, hogy „számot ad[janak]” a földről, melyen Sion fog felépülni, és hogy lefektessék fizikai és szellemi alapját (lásd T&Sz 58:1–13, 49–59).
- Az Úr örökkévaló áldásokat ígér azoknak, akik hithűen betartják a parancsolatokat, még a megpróbáltatások ellenére is (lásd T&Sz 58:2–5).
- Siont az evangélium világnak történő hirdetése építi, valamint az, hogy cövekeibe gyűjtik az egyéneket, az Úr eljövételére való felkészülésként (lásd T&Sz 58:8–11, 44–48, 61–65; lásd még T&Sz 45:64–67).
- Az Úr püspököket hívott el, hogy az Ő törvényei alapján ítéljék meg az egyháztagokat. Az egyháztagoknak engedelmessé válniuk kell az ország törvényeinek (lásd T&Sz 58:14–23; lásd még T&Sz 134:5, 10–11; Hittételek 1:12).
- Keresnünk kell azokat az alkalmakat, hogy jót tegyünk és másokat szolgáljunk anélkül, hogy az Úr vagy vezetői megkérdnének erre (lásd T&Sz 58:26–29).
- A felajánlás törvénye szerint az egyháztagoknak mindenüket, amijük volt, az Úrnak kellett adniuk a püspökön keresztül és viszonzásul megfelelő örökséget kaptak (lásd T&Sz 58:35–39, 49–53).
- A bűnbánat magában foglalja a bűn megbánását és elhagyását. Az Úr megbocsátja a bűnbánók bűneit és nem emlékszik rájuk többé (lásd T&Sz 58:42–43; lásd még Móziás 4:9–10; T&Sz 59:12).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 106–107. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 119–124. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 58:1–13, 44–65. Az Úr Joseph Smith prófétát és még másokat választott arra, hogy „számot ad[janak]” a földről, melyen Sion fog felépülni, és hogy lefektessék fizikai és szellemi alapját. (25–30 perc)

Olvassátok el Joseph Smith próféta következő kijelentését: „Sion felépítését legfőbb célunknak kellene tekintenünk” (*History of the Church*, 3:390. o.). Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tanultatok már Sionról a Tanok és szövetségek tanulmányozása közben?
- Szerintetek miért olyan értékes téma Sion?

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy Joseph Smith-szel vagytok abban az időben, amikor az Úr kinyilatkoztatta Sion városának a helyét! Mi az, amit ezután meg szeretnétek tudni?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 58. rész fejlécét és figyeljék meg, mit akartak a szentek megtudni! Mondd el, hogy ez a kinyilatkoztatás abban segítette a szenteket, hogy megtudják, miként építsék Siont!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 58:1–13, 44-et és keressétek ki, mit mondott az Úr Sionról a prófétának! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen szavak és kifejezések mutatják azt, hogy Sion nem lesz teljességében megalapítva abban az időben?
- Milyen szerepet játszanak a megpróbáltatások Sion megalapításában?

Mondd el, hogy bár Sion nem alapított meg a korai szentek idején, fontos munkát végeztek annak elindításában! A 6–13-as versek újbóli, részletes áttekintésével segíts a tanulóknak azon okok felismerésében, amiért az Úr ezeket a korai szenteket Sionba gyűjtötte össze! Beszéljétek meg a következő kifejezéseket:

- „Hogy engedelmesekké legyetek” (6. v.).
- „Hogy előkészíttessék szívetek a biznyságtételre mindarról, ami jönni fog” (6. v.).
- „Hogy titeket érjen az a megtiszteltetés, hogy lerakhatjátok Sion alapjait” (7. v.).
- „Hogy titeket érjen a megtiszteltetés, . . . hogy számot adhattok arról a földről, amelyen Isten Sionja állni fog” (7. v.).
- „Hogy a szegényeknek gazdag lakoma készíttessék” (8. v.; lásd 9–11. v.; lásd még a T&Sz 58:8–11-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 120–121. oldalán).
- „Hogy a biznyság Sionból . . . jöjjön” (13. v.).

Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel, szerintük mit kell ma az egyháztagoknak tenniük Sion ügyének építéséért! Nézzék át a 44–65-ös verseket és keressék ki azokat a parancsolatokat, melyek egybeesnek a felsorolásukon lévőkkel! Kérdezd meg: Mi tart vissza minket ezen dolgok megtételétől? Mondd el Spencer W. Kimball elnök következő tanácsát:

„Sok évig azt tanították nekünk, hogy szolgálatunk, reményünk és törekvéseink egyik fontos végeredménye ebben a munkában az utolsó napi Sion felépítése, egy olyan Sioné, melyet a szeretet, harmónia és béke jellemez – egy olyan Sioné, melyben az Úr gyermekei egyek.

Annak látomása, hogy mi a szándékunk és mi lesz szolgálatunk eredménye, mindenek felett elménkben kell, hogy legyen. . . .

Bár nagyon fontos, hogy ezt a látomást elménkben őrizzük, Sion meghatározása és körülírása nem fog előrelépést hozni. Ezt csak az egyház minden tagjának állandó és közös napi erőfeszítése által lehet megtenni. Mindegy, mennyi munkába vagy áldozatba kerül, »meg kell tennünk« (Conference Report, 1978. ápr., 121–122. o.; vagy *Ensign*, 1978. máj., 80–81. o.).

Tanok és szövetségek 58:2–5. Az Úr örökkévaló áldásokat ígért azoknak, akik hithűen betartják a parancsolatokat, még a megpróbáltatások ellenére is.

(10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a *megpróbáltatás* fogalmát. (A *megpróbáltatás* szenvedést, csapást vagy inséget jelent.) Mondd el elder Marion G. Romney következő kijelentését:

„Mint ahogy Jézusnak ki kellett tartania a szenvedésben, hogy próbára tegye magát, így minden embernek ki kell tartania, hogy próbára tegyék magukat. . . .

[Amint azt Joseph Smith próféta tanította,] »... minden szentnek . . . prófétának és apostolnak nagy megpróbáltatással kellett megküzdenie. . . .« (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 1938-as kiad., 260–261.o.)” (Conference Report, 1969. okt., 58. o.).

A tanulók írják fel, szerintük mik kortársaik legnagyobb megpróbáltatásai! Beszéljétek meg, mit írtak! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 58:2–4-et és keressétek ki, mit mondott az Úr a megpróbáltatásokról! Kérdezd meg: Hogyan segíthetnek ezek a versek valakit a kihívásai legyőzésében?

A tanulók olvassák el a Rómabeliek 8:16–18; Éther 12:6; Tanok és szövetségek 98:3, 12–15-öt és sorolják fel az Úr azoknak tett ígéreteit, akik kitartanak a megpróbáltatásokban! Olvassátok el Brigham Young elnök következő kijelentését és tedd bizonyoságot annak igazságáról:

„Beszélünk ezen életünk próbatételeiről és szenvedéseinkről: de tegyük fel, hogy láthatnátok magatokat ezer és millió évvel azután, hogy hithűnek bizonyultatok vallásokban ezen időszak e néhány rövid évében, és elnyertétek az örök üdvözülést, valamint a dicsőség koronáját Isten jelenlétében; akkor tekintsetek vissza itteni életetekre, nézzétek meg a veszteségeket, keresztek és csalódásokat, a bánatot . . . , és arra kényszerültök, hogy felkiáltstok: »Mit számít mindez! Azok a dolgok csupán egy pillanatig tartottak, mi pedig most itt vagyunk. Hithűek voltunk pár pillanatig halandóságunkban, és most örökkévaló életnek és dicsőségnek örvendünk.« (Journal of Discourses, 7:275. o.).

Tanok és szövetségek 58:8–11, 44–48, 63–65. Siont az evangélium világnak történő hirdetése építi, valamint az, hogy Sionba és cövekeibe gyűjtik az egyéneket, az Úr eljövételére való felkészülésként. (20–25 perc)

Adj ki minden tanulónak egyet a következő szentírások közül: János 4:13–14; János 4:31–34; János 6:47–51; 2 Nefi 9:50! A tanulók olvassák el a kiadott szentírást és tegyenek javaslatokat olyan szavakra vagy kifejezésekre, melyek beleillenek a következő mondatba: „Jézus Krisztus evangéliuma olyan, mint a(z) _____, mert _____.” Kérd meg a tanulókat, eszükbe jutnak-e további olyan szavak, melyek illenének az üres helyekre!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 58:8–11-et és keressétek ki, mihez hasonlította az Úr a visszaállított evangéliumot! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miben hasonlít az evangélium egy lakomához?
- Kit hívnak meg a lakomára?
- Hogyan fogjunk ahhoz, hogy meghívjunk másokat a lakomára?

Segíts a tanulóknak, hogy észrevegyék, ez a lakoma a „Bárány mennyegzőj[ével]” (11. v.) van kapcsolatban, ami Jézus Krisztus második eljövételére utal! Olvassátok el a Máté 22:1–14; Lukács 14:16–24; Jelenések 19:9-et, és beszéljétek meg, mit tanítanak a lakomáról és a második eljövételről! Kérdezd meg: Mit kell tennünk, hogy felkészüljünk és másokat is felkészítsünk a második eljövételre? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 58:44–48, 63–65-öt és keressétek ki, mit mondott az Úr a szolgálóinak, mit tegyenek Sion építése és a második eljövételre való felkészülés érdekében! Minden parancsolatról, amit találnak, mondják el, szerintük miért fontos!

Tanok és szövetségek 58:26–29 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 58:26–27). Keresnünk kell azokat az alkalmakat, hogy jót tegyünk és másokat szolgáljunk anélkül, hogy az Úr vagy vezetői megkérnének erre. (10–15 perc)

A tanulók írják le saját szavaikkal a Tanok és szövetségek 58:26–29-et! Tégy utalást a tanulók tanulmányi kalauzára, ha segítségre van szükségük némely fogalommal kapcsolatban (lásd a T&S 58-ra vonatkozó „A szentírások megértése” részt)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit jelent „buzgón munkálkodni”? (27. v.)
- Honnan tudhatjuk, hogy mi a „jó ügy”? (Lásd Moróni 7:13–16.)
- Mi az az „erő”, ami lehetővé teszi a jócselekedeteket? (28. v.)

A tanulók kettesével szerkesszenek két történetet: az egyik jó példa legyen a versekre, a másik rossz példa legyen a versekre. A tanulók osszanak meg néhányat a történetek közül!

Olvassátok el elder Ezra Taft Benson következő megállapítását, aki akkoriban Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Az Úr általában mindenre kiterjedő célkitűzéseket ad nekünk, hogy eleget tegyünk azoknak, és ad néhány útmutatást, hogy azokat kövessük, de tőlünk várja el, hogy kidolgozzuk a legtöbb részletet és módszert. A módszerek és eljárások általában a tanulmányozás és ima útján fejleszthetők ki, továbbá olyan élet által, hogy elnyerhessük és követhessük a Szellem késztetéseit. A lelkiileg kevésbé fejlett embereknek, mint az olyanoknak, akik Mózes napjaiban éltek, sok dolgot parancsolatban kellett kiadni. Ma azok, akik lelkiileg éberek, ránéznek a célkitűzésre, megvizsgálják az Úr és prófétái által eléjük fektetett útmutatásokat, majd imádságos lélekkel cselekednek – anélkül, hogy »mindenben« parancsolatot adtak volna nekik. Ez a hozzáállás készíti fel az embereket az isteniségre. . . .

Néha az Úr reményteljesen vár arra, hogy gyermekei saját maguk cselekedjenek, és amikor nem így tesznek, a legnagyobb jutalmat veszítik el, és az Úr vagy elfelejti az egész ügyet és hagyja, hogy elszenvedjék a következményeket, vagy különben nagyobb részletességgel kell azt elmagyaráznia. Általában, attól tartok, minél többet kell magyaráznia, annál kisebb a jutalmunk” (Conference Report, 1965. ápr., 121–122. o.).

Ösztönözd a tanulókat, hogy buzgón munkálkodjanak jó ügyek érdekében!

Tanok és szövetségek 58:42–43

(Szentírás-memoriter). A bűnbánat

magában foglalja a bűn megbánását és elhagyását.

Az Úr megbocsátja a bűnbánók bűneit és nem

emlékszik rájuk többé. (15–20 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy ugorjon olyan messzire, amilyenre csak tud, és jelöljétek meg két-három próbálkozás legjobb eredményét! A tanuló vegyen magára egy nehéz hátizsákot és ismét ugorjon! Ez alkalommal is jelöljétek meg a tanuló legjobb eredményét!

Kérd meg az osztályt, hogy mondják el, hogyan hozható összefüggésbe ez a szemléltetés az életünkben lévő bűnökkel! Olvassák el a Tanok és szövetségek 58:43-at és keressék ki, mit kell tennünk, hogy megszabadítsuk magunkat a bűn nehéz terhétől! Beszéljétek meg az *elhagyni* szó jelentését, és segíts a tanulóknak, hogy jobban megértsék a bűn bevállásának alapelvét!

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Spencer W. Kimball, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt tanította:

„Senki sem kaphat semmilyen bűnére bocsánatot, amíg nincs jelen a bűnbánat, és addig nincs bűnbánat, amíg az ember meg nem tisztította lelkét és be nem ismerte szándékait és gyengeségeit kifogások vagy ésszerűsítések nélkül” (*Love versus Lust*, Brigham Young University Speeches of the Year [1965. jan. 5.], 10. o.).

Elder Richard G. Scott azt mondta:

„Mindig meg kell vallanotok bűneiteket az Úrnak. Ha komoly bűnről van szó, úgy mint a [szexuális] erkölcstelen-ségről, a püspöknek vagy a cövekelnöknek kell megvallani. Kérlek benneteket, értsétek meg, hogy a bűn bevállása még nem bűnbánat. Elengedhetetlen lépés ez, de önmagában nem elegendő. A részbeli bűnbánat kisebb hibák megemlé-tése révén nem fog nektek segíteni abban, hogy komolyabb, még fel nem fedett bűnöket oldjatok meg. A megbocsátás nélkülözhetetlen része a hajlandóság, hogy egészében tárjunk fel az Úrnak – és ha szükséges, az Ő papsági bíráinak – *mindent*, amit tettetek” (Conference Report, 1995. ápr., 102. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 76. o.).

Olvassátok el a 60-as verset, és kérdezd meg:

- Mit tett Ziba Peterson a bűneivel?
- Mit jelent az „el akarja titkolni” kifejezés?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 121:37-et! Mi történik azokkal az emberekkel, akik el akarják titkolni bűneiket?
- Hogyan próbálják meg az emberek eltitkolni bűneiket?
- Valójában el tudjuk-e titkolni a bűneinket?

Mondd el a tanulóknak, hogy a *kiengesztel* szó héber megfelelője az „eltakarni” szóból származik! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 19:16–20; 58:42–43-at és keressék meg, hogyan „takarhatja be” bűneinket Jézus Krisztus kiengesztelése!

Mondd el a tanulóknak, hogy ha kétségeik vannak azzal kapcsolatosan, hogy be kell-e ismerni egy bizonyos bűnt valakinek, akkor forduljanak a püspökükhöz! Ő segíteni tud nekik, hogy biztosra tudják. Vedd figyelembe, hogy a tanulók gyakran aggódnak amiatt, hogy mit fog gondolni róluk a püspök, ha elmondják neki bűnüket! Meghívhatod a püspököt az órára, hogy megbeszéljétek ezt a témát! Vagy mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos:

„Mindannyiótoknak van egy püspöke, akit felszenteltek és elválasztottak a szent papság hatalma által, és aki e hivatal gyakorlásában jogosult az Úr sugalmazására. Tapasztalt férfi ő, megértő, olyan ember, aki egyházközsége fiataljai iránti szeretetet táplál szívében. Isten szolgálja Ő, aki megérti a bizalmasság kötelezettségét, és aki segíteni fog a problémá-itok megoldásában. Ne féljétek beszélni vele” (Conference Report, 1983. okt., 66. o.; vagy *Ensign*, 1983. nov., 45. o.).

Tanok és szövetségek 59

Bevezetés

Röviddel Sion városa helyének kinyilatkoztatása után (lásd T&Sz 57:1–3) és azután, hogy a profétát a szentek Sionba való gyülekezése helyének megvételére utasította (lásd T&Sz 58:44–58), az Úr kinyilatkoztatta az 59. részt, ami magában foglal sok olyan parancsolatot, melyeket a szenteknek követniük kell, hogy felépíthessék Siont. Azoknak, akik e parancsolatok szerint éltek, az Úr „a föld javait” (3. v.; lásd 16–20. v.); „kinyilatkoztatás[okat] a maguk idejében” (4. v.); azt a képességet, hogy „még tisztábban tarthas[sák] mag[ukat] a világtól” (9. v.); és „békességet [...] ezen a földön és a túlvilágon” (23. v.) ígért.

Ma tovább építünk az alapra, amit az egyház korai tagjai fektettek le. Gordon B. Hinckley elnök így tette bizonyosságát:

„Csodálatos jövőt látok egy nagyon bizonytalan világban. Ha ragaszkodunk az értékeinkhez, ha építünk az örökségünkre, ha az Úr előtt engedelmisségben járunk, ha egyszerűen csak az evangélium szerint élünk, hatalmas és csodálatos módon áldottak

leszünk. Úgy fognak ránk tekinteni, mint egy különleges népre, amely megtalálta a különleges boldogság kulcsát” (*Liahona*, 1998. jan., 71. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik engedelmeskednek az Úr parancsolatainak, időleges és lelki áldásokat kapnak ebben az életben, és örök életet az eljövendő világban (lásd T&Sz 59:1–8, 15–20, 23; lásd még Zsoltárok 37:9; Móziás 2:41; T&Sz 14:7).
- Istennek tetsző, amikor hálánkat fejezzük ki Neki, és engedelmeskedünk az Ő parancsolatainak (lásd T&Sz 59:7, 21; lásd még Móziás 2:20–22).
- A sabbat a pihenés és az imádat napja. A sabbat napjának megszentelése segít nekünk a bűn legyőzésében és a kísértéseknek való ellenállásban (lásd T&Sz 59:9–14; lásd még Ésaías 58:3–14).
- Isten emberi használatra és az ember javára teremtette a földet. A föld forrásait bölcsességgel és megfelelő döntéssel kell használnunk (lásd T&Sz 59:16–20; lásd még 1 Nefi 17:36; T&Sz 49:19).

További források

- *Church History in the Fullness of Times: Religion 341–343*, 105–107. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 124–129. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 9. bemutatja: „Az én szent napomon” (17:26) felhasználható a *Tanok és szövetségek* 59:9–20. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

 Tanok és szövetségek 59. Azok, akik engedelmeskednek az Úr parancsolatainak, időleges és lelki áldásokat kapnak ebben az életben, és örök életet az eljövendő világban. (25–30 perc)

Egy tanuló mondja el Patricia P. Pinegar, akkoriban az Elemi általános elnöke következő történetét: Egy kisfiú a parkba ment az édesapjával papírsárkányt eregetni.

„A fiú nagyon fiatal volt. Ez volt az első tapasztalata a sárkányeregetésben. Édesapja segített neki, és néhány próbálkozás után a sárkány a levegőbe emelkedett. A fiú szaladt, még több zsinórt engedett, és a sárkány hamarosan magasra repült. A kisfiú olyan izgatott volt; a sárkány gyönyörű volt. Végül nem maradt több zsinór, hogy magasabbra engedje a sárkányt. A fiú így szólt édesapjához: »Apu, vágjuk el a zsinórt, és engedjük repülni a sárkányt; szeretném látni, ahogy egyre magasabbra száll.«

Apja azt mondta: »Fiam, a sárkány nem emelkedik magasabbra, ha elvágjuk a zsinórt.«

»De igen – válaszolt a fiú. – A zsinór tartja lent a sárkányt; érzem.« Az apa egy zsebkest adott fiának. A fiú elvágta a zsinórt. A sárkány pillanatok alatt irányíthatatlanná vált. Ide-oda cikázott, és végül összetörve landolt a földön. A fiú nemigen értette ezt. Biztosan érezte, a zsinór tartja lent a sárkányt” (*Liahona*, 2000. jan. 80. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Miben hasonlítanak a parancsolatok a papírsárkány köteléhez?
- Olvassátok el a *Tanok és szövetségek* 59:4-et! Mit ígér az Úr a hithűeknek, mit ad nekik?
- Olvassátok el a *Tanok és szövetségek* 130:21-et! Hogyan lehet áldás az, ha több parancsolatot kapunk?
- Milyen tekintetben bizonyítékok Isten parancsolatai irántunk táplált szeretetére?

Olvassátok el az Első Elnökség következő tanácsát:

„Isten parancsolatai (normái) állandóak, megingathatatlanok és megbízhatóak. Ha kitartotok mellettük, megszámlálhatatlan áldást kaptok a mennyből – beleértve az örök élet ajándékát” (*A fiatalság erősségéért* [füzet, 1990], 6. o.).

Írd fel a táblára a *Parancsolatok és Következmények* címszavakat! A tanulók olvassák el a *Tanok és szövetségek* 59:5–13-at, és jelöljenek meg minden felszólító módban álló ígét! Írd fel ezeket a parancsolatokat a táblára a megfelelő címszó alá! Olvassátok el a 8-as verset, és kérdezd meg:

- Mit jelent a „megtört szív” és a „töredelmes szellem” kifejezés? (Lásd a T&Sz 20 szómagyarázatát a tanulók tanulmányi kalauzában; lásd még elder Bruce R. McConkie kijelentését a T&Sz 59:8-ra vonatkozó „A szentírások megértése” részben a tanulók tanulmányi kalauzában.)
- Szerintetek miért fontos megtört szívvel és töredelmes szellemmel rendelkezni?

Beszélgjétek meg mindegyik parancsolatot, ami a táblán szerepel, és miben lenne más a közösségetek, ha az emberek azok szerint élnének!

A tanulók olvassák el a 14–24-es verseket és jelöljék meg a parancsolatok betartásának és nem betartásának következményeit! Sorold fel a táblára a *Következmények* címszó alá, amit találnak! Kérdezd meg: Ezek közül a következmények közül melyik fontos számotokra? Miért?

Olvassátok el a 23-as verset, és kérdezd meg:

- Mit jelent a „békeséget nyerni ezen a világon” kifejezés?
- Milyen fontos számotokra a béke ebben az életben?
- Miért fontos „örök életet nyerni a túlvilágon”?

Kérj meg egy vagy két tanulót, hogy meséljenek arról az időről, amikor a parancsolatok betartása békét hozott az életükbe, illetve

mondj példát erre az életedből! Mondd el elder Richard G. Scott bizonyágtételét: „Isten hatalmas árad majd életetekbe, a parancsolatai iránti hithű engedelmség miatt” (Conference Report, 1990. márc.–ápr., 96. o.; vagy *Ensign*, 1990. máj., 74. o.).

Tanok és szövetségek 59:7–21. Istennek tetsző, amikor hálánkat fejezzük ki Neki és engedelmeskedünk az Ő parancsolatainak. (10–15 perc)

Adj minden tanulónak egy cukorkát és mondd el nekik, hogy ne egyék meg, amíg engedélyt nem adsz rá! Miután minden tanuló kapott egyet, adj egy másikat azoknak, akik megköszönték az első ajándékot! Kérdezd meg a tanulóktól: Miért kaptak néhányan egy másik cukorkát is? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 59:7, 21-et és kérdezd meg:

- Miért fontos hálásnak lennünk?
- Mi miatt kell hálásnak lennünk?
- E versek alapján mit érez Isten a hálátlanok iránt?

A tanulók olvassák el a Móziás 2:20–22-t és mondják el, milyen ajándékokat kapunk Istentől, amiket természetesnek veszünk! Kérdezd meg: Mit kér Isten cserébe tőlünk mindazért, amit értünk tesz?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 59:7–19-et, és keresenek egy olyan parancsolatot, amelyet a többen részletesebben tárgyalnak a versek! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan mutathat hálát az Úrnak a sabbat napjához való hozzáállásunk és a sabbat napján véghezvitt tetteink?
- Mik azok a sabbat napi tevékenységek, melyek az Úr iránti hála hiányát mutatják?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 20:77, 79-et! Hogyan „emlékezhetünk” meg az Úrról minden sabbaton?

Befejezőképpen olvassátok el elder LeGrand R. Curtis kijelentését, aki akkoriban a hetvenek tagja volt: „Az, ahogyan a sabbatot látjuk, a Mennyei Atyánk iránt táplált érzéseinkről tesz tanúságot” (Conference Report, 1990. okt., 14. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 13. o.).

Tanok és szövetségek 59:9–14 (Szentírásmemoriter, Tanok és szövetségek 59:9–10).

A sabbat a pihenés és az imádat napja. A sabbat napjának megszentelése segít nekünk a bűn legyőzésében és a kísértéseknek való ellenállásban. (20–25 perc)

Írd föl a következő kérdéseket a táblára! Adj pár percnyi időt a tanulóknak, hogy leírják válaszaikat egy papírra (mond meg nekik, hogy ne írják rá a nevüket), és utána szedd össze a papírokat!

- Mi a sabbat nap célja?
- Szerintetek milyen tevékenységek megfelelőek a sabbatra?
- Szerintetek melyek nem helyénvalók?

A tanulók keressék ki a Tanok és szövetségek 59:9–14-et és jelöljék be azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek a sabbat célját mutatják! Olvass fel néhány választ a papírokról, a tanulók pedig értékeljék mindegyik választ az 59. rész tükrében!

Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Az Úr sabbatja az emberek játszónapjává válik. Ez a golf és a futball napja a televízióban, valamint a vásárlásaink és eladásaink napja az üzleteinkben és a piacainkon. Mi is a tipikus amerikai társadalom felé húzunk, mint azt néhány minket megfigyelő ember hiszi? Attól tartok, ebben igazuk van. Micsoda árulkodó jel látni vasárnap a piacok autókkal teli parkolóit egy túlnyomóan unisz közösségben!

Az erőnk a jövőre, az elszántságunk, hogy az egyházat kiterjesszük az egész világra meggyengül, ha megszegjük az Úr akaratát ebben a fontos kérdésben. Olyan tisztán szólt hozzánk régen, és újból a modern kinyilatkoztatásokban. Nem vehetjük semmibe büntetlenül azt, amit Ő mondott” (*Liahona*, 1998. jan., 71. o.).

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent a „még tisztábbnak tarthasd magadat a világiasságoktól” kifejezés (9. v.)?
- A sabbat napjának megszentelése hogyan segíthet abban, hogy még tisztábbnak tarthassuk magunkat a világiasságoktól?
- Hogyan segíthet a sabbat megszentelése abban, hogy „kiterjesszük az egyházat az egész világra”?

Olvassátok el és beszéljétek meg az Első Elnökség következő tanácsát:

„Az Úr adta a sabbat napot a ti javatokra és megparancsolta nektek, hogy szenteljétek meg azt. Ezen a szent ünneppon imádjátok az Urat, erősítsétek a családi kapcsolatokat, segítsetek másokat és kerüljétek az Úr közelébe! Öltözköttek a gyűlések előtt is és utána is kell, hogy tükrözze tiszteleteteket a sabbat iránt.

Több program összeegyeztethető a sabbattal, bár az nem vakáció-nap. Próbáljátok elkerülni a könnyű szórakozást és a pénzkioldást ezen a napon.

Amikor munkát kerestek, megoszthatjátok a leendő munkáltatókkal, hogy vasárnaponként szeretnétek istentiszteletre járni, és az Úr napját megszentelni. Sok munkáltató nagyra értékeli a munkásokat az ilyen személyes meggyőződésekkel. Próbáljatok olyan munkát választani, amely nem követeli meg tőletek, hogy vasárnap dolgozzatok” (*A fiatalság erősségéért*, 17. o.).

Tanok és szövetségek 60-62

Bevezetés

A Tanok és szövetségek 60-ban, ami 1831. augusztus 8-án adatott, az Úr tanácsot adott az eldereknek a Sionból Ohióba való

visszatérésükkel kapcsolatban. Ebben a részben az Úr arra is utasította Joseph Smith prófétát, hogy menjen a Missouri állambeli St. Louisba. A próféta és még tízen másnap indultak Independence-ből. Augusztus 9-én a csoport a McIlwaine's Bendnél [folyókanyarulat] táboroztak le (ami körülbelül 165 kilométerre fekszik Independence-től; lásd az 5. sz. egyháztörténeti térképet). Másnap reggel kapta a próféta a 61. részt, ami az utolsó napokban a vizeken leleselkedő veszélyekre figyelmeztet. Augusztus 13-án, miközben a próféta és társai folytatták útjukat, összetaláltak néhány misszionáriussal, akik a Missouri állambeli Jackson megyébe tartottak. Ez örömteli találkozáskor kapta Joseph Smith próféta a 62. részt. Az Úr szerint ez a találkozás betöltötte az ígéretet, miszerint „akik hűségesek köztetek, azok megtartatnak és együtt örvendezhetnek Missouri földjén” (T&Sz 62:6).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr elvárja tőlünk, hogy félelem illetve vitatkozás nélkül osszuk meg az igazságot másokkal. A hitetlenek el fogják veszíteni a Szellem áldásait (lásd T&Sz 60:1–3, 7–8, 13–15).
- Az Úr azt kívánja, hogy hozzá forduljunk útmutatásért, de azt is elvárja, hogy megtegyünk minden tőlünk telhetőt, hogy megoldjuk problémáinkat (lásd T&Sz 60:5; 61:22; 62:5; lásd még Éther 2:18–3:6).
- Bár Sátánnak megengedett valamennyi hatalom a földön, azonban az Úr birtokol minden hatalmat, és Ő megvédheti az igazlelkűeket (lásd T&Sz 61:4–6, 10–19; T&Sz 62:6; lásd még 1 Nefi 22:15–17).
- Amint az igazságról tanúskodunk, bizonyosságunk feljegyeztetik a mennyben, az angyalok velünk örvendeznek, és bűneinkre bocsánatot nyerünk (lásd T&Sz 61:33–34; 62:3; lásd még Ezékiel 33:1–11; Jakab 5:19–20; T&Sz 4:2, 4).
- Az Úr ismeri gyengeségeinket és tudja, hogyan erősítsen meg minket a kísértésekkel szemben (lásd T&Sz 62:1; lásd még 2 Korinthusbeliek 12:7–10; Éther 12:27).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 108. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 130–133. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 60–62. Az Úr tanácsot ad a misszionáriusoknak. (15–25 perc)

A 60–62. részek egy csoport misszionáriusnak adtak, akik Missouriból ohiói otthonukba tértek vissza (lásd a fenti bevezetést). Mindegyik rész magában foglalja a misszionáriusokhoz intézett tanácsot. Válassz ki egyet vagy akár mindet a következő tevékenységek közül, hogy segíts a tanulóknak az Úr e részekben adott tanácsának megértésében és alkalmazásában! (Megjegyzés: A lecke tanításához szükséges idő a felhasznált tevékenységek száma szerint változhat.)

- **1. tevékenység.** A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 60:4, 7; 61:1–2, 6, 10, 33–34, 36–39; 62:1, 3, 9-et! Írjanak egy

biztató levelet egy misszionáriusnak annak alapján, amit ezekből a versekből tanultak! Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, amit leírtak!

- **2. tevékenység.** Mondd el a tanulóknak, hogy képzeljék el, arra kérték őket, hogy írjanak egy füzetet, amelynek a címe: *A sikeres misszionárius*. Ez a füzet a Tanok és szövetségek 60:2–3, 7, 13–14; 61:3, 8–9, 35, 38–39; 62:1–3, 6-ban található alapelvekre épüljön! A tanulók olvassák el a verseket és nevezzék meg az Úr által adott alapelveket!

Megjegyzés: A tanács, hogy ne utazzanak vízen, erre az eseményre vonatkozó speciális tanács volt. A mai misszionáriusoknak is vannak különleges szabályaik, melyek a missziójukban vonatkoznak rájuk. Csakúgy, mint ahogy ezeknek a korai misszionáriusoknak butaság lett volna vízen utazni, miután az Úr óva intette őket, ugyanolyan butaság lenne engedetlennek lenni azoknak a dolgoknak, amiket az Úr parancsolt napjainkban. További információkért a vízi átokkal kapcsolatban lásd a Tanok és szövetségek 61:5–19-re vonatkozó megjegyzést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 131–132. oldalán!

- **3. tevékenység.** Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el a következő példát: Gyuri álmodozik a szemináriumon, amikor a tanár arról beszél, hogy minden arra érdemes fiatalembernek missziót kell szolgálnia. Óra után Gyuri azt mondja nektek: „Mindig azt hallom, hogy misszióba kell mennem. Csak egyszer érteném már meg, mi jó származik nekem abból!” A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 60:7; 61:2, 33–34; 62:1, 3-at és összegezzék Gyurinak, „mi jó származik nek[i] abból!”

Befejezésésképpen mondd el Gordon B. Hinckley elnök következő ígéretét a misszionáriusi munkával kapcsolatosan:

„Áldozatokat hoztok, de ez nem áldozat, mert többet kaptok, mint amennyit feladtok, többet nyertek, mint amennyit adtok, és be fog bizonyosodni, hogy ez egy olyan befektetés, ami óriási mennyiségben térül meg. Be fog bizonyosodni, hogy az áldás, nem pedig áldozat. Annak, aki misszionáriusként szolgált ebben a munkában, aki a tőle telhető legtöbbet adta, nem kell aggódnia az áldozathozatal miatt, mert annak a személynek az életébe áldások jönnek mindaddig, amíg él. Legkisebb kétségem sincs efelől” (Teachings of Gordon B. Hinckley, 356. o.).

Tanok és szövetségek 60:1–3, 7–8, 13–15. Az Úr elvárja tőlünk, hogy félelem illetve vitatkozás nélkül osszuk meg az igazságot másokkal. A hitetlenek el fogják veszíteni a Szellem áldásait. (20–25 perc)

Mutass meg egy gyufát és kérdezd meg, milyen erő rejlik benne (az a képesség, hogy tüzet ad, ami világít, melegít vagy akár pusztít is). Kérdezd meg: Mi szükséges ahhoz, hogy ez az erő szabadon érvényesüljön? A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 60:2-t és mondják el miben hasonlít a tehetség a gyufához!

Olvassátok el Máté 25:14–30-at és keressétek meg, mi történik, amikor a tehetségeket elhanyagoljuk! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Melyik szó írja le, mit érez az Úr azokkal kapcsolatban, akik használják tehetségeiket?
- Mit érez az Úr azokkal kapcsolatban, akik elrejtik tehetségeiket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 60:1–3, 13-at és kérdezd meg:

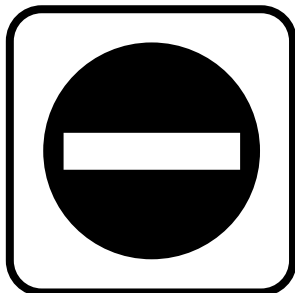
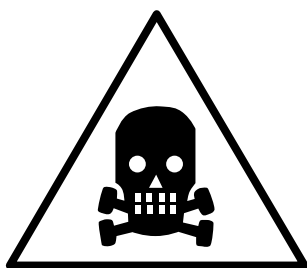
- Mire utalt a „tehetség” szó ezekben a versekben? (Az evangélium megosztására.)
- E versek alapján mi tartott vissza némelyeket attól, hogy kinyissák szájukat az evangélium prédikálására? („Az emberektől való félelmük” és az idejük „elfecsérelése”).
- Milyen figyelmeztetést adott az Úr azoknak, akik „elrejtik” ezt a tehetségüket? (Elvétetik tőlük.)
- Hogyan vonatkozik ez a figyelmeztetés napjainkra?
- Miként tehetnénk eleget annak a kötelezettségünknek, hogy az evangéliumot másokkal megosszuk?

Kérd meg a tanulókat, hogy írják a 2. vers margójára: *T&Sz 3:7–8*, a 13. vers mellé pedig ezt: *T&Sz 68:31–32*! A tanulók olvassák el ezeket a kereszttulításokat és keressék ki, hogyan lehet ezeket a kihívásokat legyőzni!

Olvassátok el együtt a Tanok és szövetségek 60:7-et és keressétek ki azokat az áldásokat, melyeket azoknak ígértek, akik használják tehetségeiket és az evangéliumot hirdetik! Beszéljétek meg, hogy megéri-e ezekért az ígéretekért szembenézni az e tehetség használatával járó félelemmel! Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Vezetőknek kell lennetek ennek az egyháznak a tagjaiként azokért az ügyekért, melyekért ez az egyház kiáll. Ne engedjétek, hogy a félelem felülkerekedjen erőfeszítéseiteken! ... Minden igazság ellensége az erőfeszítésekkel szembeni vonakodást helyezi szívetekbe. Tegyétek félre ezt a félelmet és legyetek bátrak az igazság, igazlelkűség és hit ügyében! Ha *most* elhatározzátok, hogy ez lesz életetek mintája, nem kell még egyszer ezt a döntést meghoznotok” („Stand Up for Truth”, *Brigham Young University 1996–97 Speeches* [1997], 26. o.).

Tanok és szövetségek 61:4–5, 13–19. Bár Sátánnak adatott valamennyi hatalom a földön, azonban az Úr birtokol minden hatalmat, és Ő megvédi az igazlelkűeket. (15–20 perc)

Rajzolj fel jó pár figyelmeztető jelzést a táblára (például „méreg”, „behajtani tilos”, „kijelölt gyalogátkelőhely”)! Kérdezd meg a tanulóktól:

- Mire használják ezeket a jelzéseket?
- Mi történne, ha nem figyelnénk ezekre a jelzésekre?

Egy tanuló olvassa el a Tanok és szövetségek 61. része történelmi háttérét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 131. oldalán! A tanulókkal olvassátok el a Tanok és szövetségek 61:4–6, 13–19-et, hogy megkeressék, milyen utasításokat adott az Úr ezeknek a misszionáriusoknak, és miért adta azokat! Ha szükséges, utalj a Tanok és szövetségek 61:5–19-re vonatkozó megjegyzésre a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 131–132. oldalán!

Emlékeztessd a tanulókat, hogy a tanács, miszerint ne utazzanak vízen, az azokban a napokban élt misszionáriusoknak szólt, hogy elkerüljék a veszélyt, mellyel szembekerültek! A tanulók nézzék át a *fiatalág erősségéért* füzetet és keressék meg, mit nyilvánított veszélyesnek az Úr napjainkban! (Ha a füzet nem áll rendelkezésedre, kérd meg a tanulókat, hogy maguktól jöjjenek rá ezekre a veszélyekre!) Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miben hasonlít a veszély ahhoz a vízhez, amire az Úr a prófétát és a társait figyelmeztette?
- A Tanok és szövetségek 61:13 alapján miért ad nekünk az Úr figyelmeztetéseket és parancsolatokat?

Befejezésképpen mondd el a következő kijelentést! Elder George Albert Smith, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, így tanúskodott:

„Létezik egy jól meghatározott elválasztó határvonal, amely elválasztja az Úr területét Luciferétől. Ha az Úr oldalán élünk, a vonalon innen, akkor Lucifer nem tud hozzánk jönni, hogy befolyásoljon minket, ha azonban átlépjük a vonalat, az ő hatalmába kerülünk. Ha megtartjuk a parancsolatokat, biztonságban vagyunk az Úr felőli oldalon, de ha nem engedelmessékedünk tanításainak, akkor önkéntesen lépünk át a kísértés területére és hozunk magunkra pusztulást, amely mindig jelen van ott. Mindezt tudva megértjük, mennyire fontos, hogy a vonal innenső, az Úr felőli oldalán akarjunk élni” (*Liahona*, 1993. szept., 24. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt tanította:

„Van egy vonal, amin tilos átlépnetek. Ez az a vonal, ami a személyes tisztaságot a bűntől választja el. Nem kell klinikai magyarázatokba bocsátkoznom arról, hol van a vonal. Tudjátok ezt. Újra és újra elmondták nektek. Van lelkiismeretetek. Maradjatok a vonal Úr felőli oldalán” (Conference Report, 1996. ápr., 69. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 48. o.).

Tanok és szövetségek 62:1. Az Úr ismeri gyengeségeinket és tudja, hogyan erősítsen meg minket a kísértésekkel szemben. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy szerintük a következő állítás igaz vagy hamis: „Az a személy, aki sokszor követett el bűnt, többet tehet azért, hogy másoknak segítsen a kísértésekkel szemben, mint az a személy, aki kevés bűnt követett el.” Oszd meg a következő idézetet:

„Van egy buta ötlet, ami nagyon aktuális, hogy a jó emberek nem tudják, mit jelentenek a kísértések. Ez nyilvánvaló hazugság. Csak azok, akik megpróbálnak ellenállni a kísértésnek, tudják, milyen erős is az. . . . Akkor ismeritek meg a szél erejét, ha széllel szemben mentek, nem akkor, amikor lefekszetek” (C. S. Lewis, *Keresztény vagyok!* [1952], 109–110. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 62:1-et, és keressétek meg, ki van a legjobb helyzetben arra, hogy segítsen nekünk, amikor kísértéssel nézünk szembe! A tanulók olvassák el Alma 7:11–12-t és mondják el, Jézus Krisztus miért tudja megérteni, hogyan érzünk, amikor kísértésekkel nézünk szembe, és hogyan szabadíthat meg attól a kísértéstől!

A tanulók olvassák el az 1 Korinthusbeliek 10:13; Alma 13:28–29, Tanok és szövetségek 20:22-t! Írják fel egy papírra, hogyan győzhetnek le a kísértéseket az e versekben található információ alapján!

Tanok és szövetségek 63

Bevezetés

„Sion városának központi helyét (Missouri állam Jackson megyéje) kinyilatkoztatás által jelölték ki. Az egyház tagjai szerették volna tudni, mit tegyenek ezzel kapcsolatban; ezért az Úr kinyilvánította a szenteknek szándékát. Össze kellett gyűlniük arra a helyre, ha az Úr akaratát szeretnék véghezvinni. Amint azt a 63. rész 22-es és 23-as verse mondja, nem parancsolatként kellett ezt tekinteniük. Az Úr kinyilatkoztatást ad azok javára, akik engedelmeskednek, de tudja, hogy néhány egyháztag, ha mindent parancsolatban adnak nekik, akkor engedetlenség által kárhozott hozna magára. Ennek következtében ebben a kinyilatkoztatásban az illetőre bízta

az akarata iránti engedelmességet vagy engedetlenséget. Azok, akik szeretik az Urat, engedelmeskedni fognak akaratának, mintha az parancsolat volna” (Roy W. Doxey, *The Doctrine and Covenants Speaks*, 2 köt. [1964–1970], 1:491. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr szolgálói figyelmeztetik a gonoszokat, hogy vagy bűnbánatot tartanak, vagy elpusztulnak a második eljövételkor (lásd T&S 63:2–6, 12–17, 32–37, 54–59).
- A jelek és csodák nem eredményeznek hitet. A hit következtében történnek Isten akaratából (lásd T&S 63:7–12; lásd még Márk 16:17–18).
- Az utolsó napokban az igazlelkűek elválasztatnak a gonoszoktól és Sion cövekjeibe gyűjtetnek biztonságuk érdekében. Az Úr második eljövetelekor el fogja pusztítani a gonoszokat, és megnyitja a millenniumot (lásd T&S 63:24–54; lásd még T&S 45:64–71; Hittételek 1:10).
- Jézus Krisztus neve szent, és elővigyázattal kell használni (lásd T&S 63:60–64; lásd még 2 Mózes 20:7; Zsoltárok 111:9; T&S 6:12).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 108. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 133–135. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 63:2–17, 32–37, 54–59.
Az Úr szolgálói figyelmeztetik a gonoszokat, hogy vagy bűnbánatot tartanak, vagy elpusztulnak a második eljövételkor. (20–25 perc)

Mutasd meg a függelékben található képet a Mount Everestről (lásd 317. o.)! Kérdezd meg a tanulóktól:

- Közületek hányan szeretnék megmászni ezt a hegyet?
- Ha megmásznátok ezt a hegyet, egyedül szeretnétek megmászni, vagy egy tapasztalt vezetővel? Miért?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 1:14–16-ot és keressék ki, hogyan kapcsolódik az a Mount Everest megmászásához! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kiket küldött az Úr nekünk, hogy az Ó útján vezessenek minket?
- Milyen ösvényt mutatnak nekünk?
- Milyen más ösvényeket követnek még az emberek?
- Milyen következményeket szenvednek el azok, akik egyedül haladnak?

Ossz ki minden tanulónak egyet a 63. rész következő verscsoportjaiból: 2–6, 7–12, 13–17, 32–37, 54–59! A verseiket tanulmányozva keressék ki a következő kérdések válaszait! Beszéljétek meg, hogy mit találtak!

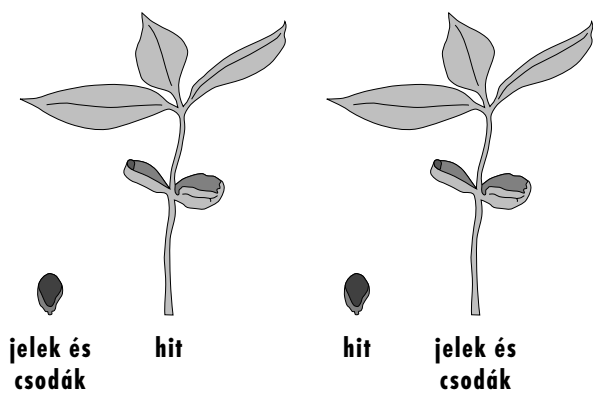
- Mit mondanak ezek a versek az Úr útjáról?
- Mit mondanak ezek a versek az ember útjáról?
- Milyen következményekkel kell szembenéznük azoknak, akik inkább saját útjukat követik az Úré helyett?

Mondd el a következő kijelentést elder L. Tom Perrytől, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Bizonyoságot teszem, hogy a Szentlélek ajándéka erő és vigasz azoknak, akik arra érdemesen élnek. Milyen megnyugtató számunkra, hogy tudhatjuk, nem hagytak minket magunkra abban, hogy megtaláljuk az utat, amit követnünk kell, hogy elnyerhessük Mennyei Atyánk örökkévaló áldásait! Nincs szükségünk ember-alkotta szabályozásokra annak meghatározásához, mit olvassunk, mit nézzünk, mit hallgassunk vagy hogyan éljük életünket. Amire azonban igenis szükségünk van az, hogy érdemesen éljünk a Szentlélek állandó társaságára, és bátorságunk legyen arra, hogy kövessük azokat a sugalmazásokat, melyek életünkbe jönnek” (Conference Report, 1997. ápr., 95. o.; vagy *Ensign*, 1997. máj., 70. o.).

Tanok és szövetségek 63:7–12. A jelek és csodák nem eredményeznek hitet. A hit következtében történnek Isten akaratából. (15–20 perc)

Rajzold fel a táblára a következő ábrát:

Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük melyik ábra pontos! Olvassák el a Tanok és szövetségek 63:7–9-et, hogy megtalálják a választ! Kérd meg őket, hogy keressenek példákat a szentírásokban arra, ami azt mutatja, hogy a jelek nem eredményeznek hitet! (A példák között lehet Lámán és Lémuel zúgolódása, miután láttak egy angyalt [lásd 1 Nefi 3:31; 17:45]; az, amikor a főpapak és vezérek elfogták Jézust, miután látták őt, amint meggyógyította a főpapak szolgálójának fülét [lásd Lukács 22:50–54]; Izrael fiainak lázadása, miután megtapasztalták az Egyiptomban és a pusztában történt csodákat [lásd 4 Mózes 14:22–23].)

A tanulók keressék ki a Tanok és szövetségek 63:7–12-t, és keressék ki a válaszokat a következő kérdésekre:

- Látni fognak-e jeleket a jeleket keresők? (Lásd még Jákób 7:13–15; Alma 30:43, 48–50.)
- Mióta vannak olyanok, akik jeleket akarnak?

- Mi határozza meg azt, hogy mikor adatnak jelek?
- Miért törekednek néhányan jelekre?
- Ha nem a jelek keresése eredményezi a hit növekedését, akkor mi? (Lásd a T&Sz 63:7–12-höz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 133–134. oldalán!)

Tanok és szövetségek 63:24–54. Az utolsó napokban az igazlelkűek elválasztatnak a gonoszoktól és Sion cövekjeibe gyűjtetnek biztonságuk érdekében. Az Úr második eljövetelekor el fogja pusztítani a gonoszokat, és megnyitja a millenniumot. (30–35 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy általános konferencián vesztek részt 1831-ben, amikor is Joseph Smith bejelenti, itt az idő, hogy felkészüljétek a Missouriba költözésre! Önkénteseket kér, hogy két bizottságban szolgáljanak: *Sion Ingatlanügyi és Vidékfejlesztési Társasága* és *Sion Reklámügynöksége*. Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egy bizottságot, amelyikben szolgálni szeretnének, majd szervezzék meg bizottságukat! Add ki a következő utasításokat a bizottságoknak:

Sion Ingatlanügyi és Vidékfejlesztési Társasága: Olvassátok el a Tanok és szövetségek 63:24–31-et, hogy megtudjátok, mit mondott az Úr a Missouriba való gyülekezésről! Mondjatok két javaslatot a föld megvásárlására! Soroljátok fel a javaslatok pozitívumait és negatívumait! Számoljátok be az osztálynak arról, melyik javaslatot támogatjátok, és miért!

Sion Reklámügynöksége: Lehet, hogy néhány szent vonakodik otthona és szomszédai elhagyásától azért, hogy Missouriba költözzön. Az Úrnak a Tanok és szövetségek 63:32–37-ben lévő tanácsát felhasználva tervezetek egy reklámkampányt, hogy biztatni tudjátok a családokat a költözésre! Osszátok meg ennek a kampánynak a részleteit az osztállyal!

Adj időt a tanulóknak feladatuk elvégzésére, és beszéljétek meg, mit tanultak! Mondd el, hogy Missouri nem az egyetlen olyan hely, ahol Isten királyságát építik. A próféták arra kértek minket, hogy gyűljünk össze Sion cövekjeiben a világ minden részén (lásd Harold B. Lee, Conference Report, 1973. ápr., 7. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 5. o.). Isten királyságát építenünk kell, bárhol is éljünk, annak érdekében, hogy segíteni tudj a tanulóknak abban, hogy várakozással tekintsenek azon nap elé, az osztály tanulmányozza a Tanok és szövetségek 63:20–21, 49–54-et! A következő kérdések és forrásanyagok segítségetekre lehetnek a tanulmányozásban:

- Mi fog történni a földdel, amikor az Úr újra eljön? (Lásd a T&Sz 63:20–21, 49–51-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 134. oldalán!)
- Milyen áldás éri azokat, akik „az Úrban halnak meg” a második eljövétel előtt? (Lásd 49. v.)
- Milyen kihívásokkal néznek szembe azok, akik élni fognak az Úr eljövetelekor? (Lásd T&Sz 101:24–34.)
- Az 51. versben mit jelent az, hogy „egy szempillantás alatt átváltoztatnak”? (Elder Bruce R. McConkie azt írta: „Ez a halandóságból halhatatlanságba történő változás, bár majdnem azonnali, egyszerre halál és feltámadás” [*The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary*, 4 köt. (1979–1981), 4:390. o.]).

- Hogyan kapcsolódik a tíz szűz példázata az Úr eljövetelére való felkészüléshez? (Lásd 54. v.; lásd még Máté 25:1–13; T&Sz 45:56–57.)
- Miért vannak az igazlelkűek és gonoszok szétválasztva? (Lásd 54. v.; lásd még 2 Nefi 30:10; T&Sz 86:7.)

Olvassátok el vagy énekeljétek el: „Örvendezzük együtt” (*Himnuszok*)! Ösztönözd a tanulókat, hogy minden napot úgy éljenek meg, mintha az a nap lenne az, amikor az Úr eljön!

Tanok és szövetségek 63:60–64. Jézus Krisztus neve szent, és elővigyázattal kell használni. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy pár évvel apostoli elhívása után Spencer W. Kimballnak komoly műtetre volt szüksége. Olvasd fel a következő beszámolót:

„A Salt Lake Cityben lévő St. Mark kórházban mélyaltatást alkalmaztak, megoperálták, majd visszatolták a kórtermébe. A még mindig kábult Spencer megérezte, amint megálltak a liftnél, és meghallotta a műtősséget, amint valami miatt dühösen káromolta az Úr nevét. Félig eszméleténél, fáradt hangon könyörgött: »Kérem, ne mondja ezt! Jobban szeretem Őt, mint bármit ezen a világon. Kérem!« Teljes csend. Ezután a műtősfő halkan válaszolt: »Nem kellett volna ezt mondanom. Sajnálom.«” (Edward L. Kimball és Andrew E. Kimball Jr., *Spencer W. Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* [1977], 264. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Mit tudtok meg ebből a történetből elder Kimballnak az Üdvözítő iránt táplált érzéseinek mélységéről?
- Mit tanít ez a történet azokról az emberekről, akik hiába veszik a szájukra az Üdvözítő nevét?
- Milyen érzéseket kelt bennetek az Úr nevének nem megfelelő használata?
- Mit tudnátok tenni, hogy segítsetek a probléma orvoslásában?

Tégy ki egy képet az Üdvözítőről, és kérdezd meg:

- Mit jelent Jézus Krisztus nevét magatokra venni?
- Mit jelent az Ő nevét hiába venni?

Miután beszélgettetek ezekről a kérdésekről, beszéljétek meg elder James E. Talmage-nek a Tanok és szövetségek 63:61–64-re vonatkozó kijelentését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 135. oldalán!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 63:60–64-et és beszéljétek meg, hogyan használhatjuk az Ő nevét megfelelően! A következő pontok használhatók lehetnek:

- Csak úgy használjuk az Úr nevét, ahogy arra Ő felhatalmazott minket (például: imában, papsági áldásokban és bizonyosságokban; lásd 62. v.)!
- Akkor használjuk, amikor azt a Szellem diktálja (lásd 64. v.)!

Mondd el elder Dallin H. Oaks következő tanácsát:

„Az Atya és a Fiú nevét felhatalmazással használjuk, amikor tiszteletteljesen tanítunk és bizonyosságot teszünk róluk, amikor imádkozunk, és amikor a papság szent szertartásait végezzük.

Nincs más ennél szentebb vagy kifejezőbb szó sehol a nyelvünkben, mint az Atyaisten és Fiának, Jézus Krisztusnak a neve.

Amint a Mormon könyvében olvassuk, miután az Üdvözítő megjelent az embereknek ezen a földrészen, arra tanította őket, hogy magukra kell venni Krisztus nevét:

»Mert ezen a néven fognak benneteket hívni az utolsó napon.

És aki az én nevemet veszi magára, és mindvégig kitart, üdvözülni» (3 Nefi 27:5–6) (Conference Report, 1986. ápr., 66. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 50. o.).

Tanok és szövetségek 64

Bevezetés

Az Úr a mai napokat az „áldozathozatalnak a napj[ának]” nevezte (T&Sz 64:23). A *Lectures on Faith* (Leckék a hitről) alapján, amit Joseph Smith próféta irányítása alatt gyűjtöttek össze, „[a]z a vallás, amely nem kívánja meg minden dolog feláldozását, soha nem fog rendelkezni elegendő hatalommal ahhoz, hogy az élethez és üdvözüléshez szükséges hitet megteremtse” ([1985], 69.o.). Elder Bruce R. McConkie azt mondta: „Az áldozathozatal magában foglalja e világ dolgainak feladását azon áldások ígérete miatt, amit egy jobb világban nyerhetünk el. Örökkévaló távlatban nincs áldozat abban, hogy mindent feladunk – még az életet is beleértve –, ha az örökkévaló életet ily módon nyerhetjük el” (*Mormon Doctrine*, 2 kiad. [1966], 664. o.).

A Tanok és szövetségek 64 az Úr parancsolatait jegyzi fel, ami – az áldozathozatal szelleme által – felkészít az Ő eljövetelére.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Isten megbocsát mindazoknak, akik megbánják bűneiket, kivéve azokat, akik „halálos bűnt” követtek el (lásd T&Sz 64:1–4, 7–10; lásd még Móziás 26:29–32).
- Azt a parancsolatot kaptuk, hogy bocsássunk meg másoknak. Ha ezt megtagadjuk, a súlyosabb bűn mibennünk marad (lásd T&Sz 64:8–14; lásd még Máté 18:21–35; Márk 11:25–26; Móziás 26:30–31).

- Az Úr engedelmes szívet és készséges elmét kíván (lásd T&Sz 64:22–24, 33–36; lásd még Ésaías 1:19–20; Moróni 7:5–9; T&Sz 97:8).
- Az Úr kijelentette, hogy ma van „az áldozathozatalnak a napja, és népem tizedfizetésének a napja” (lásd T&Sz 64:23; lásd még Malakiás 3:8–10).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 108. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 136–139. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 10. bemutató: „Megkívántatik, hogy ... megbocsássatok” (8:30) felhasználható a Tanok és szövetségek 64:2–13 tanításában. A 11. bemutató: „A szív és a készséges szellem” (7:45) felhasználható a Tanok és szövetségek 64:34 tanításában. (Tanítási javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauz!)

Tanok és szövetségek 64:3. 7. Isten megbocsát mindazoknak, akik megbánják bűneiket, kivétel, akik „halálos bűnt” követtek el (kárhozat fiai). (15–20 perc)

Tegyél ki egy törülközőt és három műanyag dobozt! Az egyikbe tegyél sarat, a másikba meleg, szappanos vizet, a harmadikba pedig tiszta, öblítővizet! Kérj meg egy tanulót, hogy tegye a kezét a sárba és emelje fel, hogy mindenki láthassa! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen tevékenységekben nem vehet részt valaki, akinek piszkos a keze?
- Mely helyzetekben érezheti magát zavarban egy piszkos személy? Miért?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 64:3, 7-et és kérdezd meg:

- Ezen versekben mely szavakat hasonlíthatjuk a sárhoz?
- Melyek a bűn néhány következményei?
- Milyen hatással van a bűn az emberek önbizalmára és önbecsülésükre?

Kérd meg a sáros kezű tanulót, hogy mossa meg és öblítse le kezét az előkészített vízben! Az osztály jelöljön meg olyan szavakat a 3-as és 7-es versből, melyeket a mosakodáshoz lehet hasonlítani! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miben hasonlít a bűnbánat a szappanhoz?
- Az Úr szerint ki nyerhet bűnbocsánatot?
- Van-e olyan, aki nem kaphat bűnbocsánatot? Ha igen, akkor ki? (Lásd 7. v.)

Mondd el, hogy azok, akik „halálos” bűnt követtek el, a „kárhozat fiainak” nevezetnek! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 76:31–32-t és mondd el a következő kijelentéseket! Joseph Smith próféta azt tanította:

„Minden bűn megbocsáttatik, kivéve a Szentlélek ellen elkövetett bűn; mert Jézus mindenkit üdvözít, a kárhozat fiainak kivételével. Mit kell egy embernek tennie ahhoz, hogy megbocsáthatatlan bűnt kövessen el? El kell nyernie a Szentlelket, a mennynek meg kell nyílnia előtte és ismerie kell Istent, majd bűnt kell ellene elkövetnie. Miután valaki a Szentlélek ellen vétkezett, nincs bűnbánat számára. Azt kell mondania, hogy a nap nem ragyog, holott látja azt; meg kell tagadnia Jézus Krisztust, amikor pedig a mennyek már megnyíltak előtte, és meg kell tagadnia az üdvözülés tervét, amikor szemei felnyíltak annak igazságára; és attól kezdve ellenséggé válik” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 358. o.).

Elder Spencer W. Kimball, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt írta:

„A Szentlélek ellen elkövetett bűn olyan tudást feltételez, hogy ilyesfajta bűn elkövetése kétségtelenül lehetetlen a köznép számára” (*The Miracle of Forgiveness*, 123. o.).

(*Megjegyzés:* Ezt a témát a 76. rész nagyobb részletességgel fogja tárgyalni.)

Kérdezd meg: Szerintetek némely ember, aki nem követett el halálos bűnt, miért hiszi azt, hogy nem kaphat teljes bűnbocsánatot?

Állítsd ki Jézus Krisztus képét! Olvasd el a tanulókkal a Tanok és szövetségek 58:42-t és készítsétek keresztutalást a Tanok és szövetségek 64:7-tel! Tégy bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus kiengesztelése megtisztulást biztosít mindenki számára, aki őszinte bűnbánatot tart! Olvassátok el és beszéljétek meg a következő kijelentéseket! Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„Soha ne éreztétek azt, hogy nem kaphattok bocsánatot! Mennyei Atyánk szeret benneteket. Ő az Atyátok. Ő a Mennyei Szülőtök. Törődik veletek. Szeretettel és megbocsátással nyújtja kezét felétek” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 231. o.).

Boyd K. Packer elnök, a Tizenkettek Kvórumának ügyvezető elnöke azt mondta:

„Azon kevesek esetének kivételével, akik a kárhozat felé fordulnak a teljesség megismerése után, nincs semmilyen szokás, függőség, lázadás, bűnbeesés, vagy sérelem, mely mentesülne a teljes bocsánat ígérete alól. ...

Oly sokan élnek vádoló büntudattal, amikor a megnyugvás folyton kéznél van. Oly sokan hasonlítanak a bevándorló nőhöz, aki szűkölködött, spórolt és hátrányos helyzetben élt, amíg eladva minden vagyonát, nem vett egy hajójegyet Amerikába.

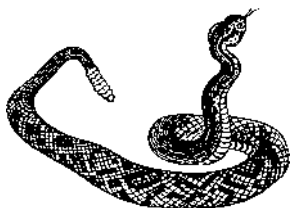
Beosztotta csekély készletét, amit magával tudott vinni. De még így is élelme már az út elején elfogyott. Amikor a többiek étkezni indultak, ő a fedélzet alatt maradt – elhatározta, hogy végigszenvedi. Végül az utolsó napon úgy gondolta, meg kell engednie egy étkezést, hogy erőt merítsen a még előtte álló úthoz. Amikor megkérdezte, mennyibe kerülne az étel, azt mondták neki, hogy a jegye tartalmazza az étkezések árát is.

A megbocsátás nagyszerű reggele talán nem érkezik azonnal. Ne adjátok fel, ha eleinte el-elbuktok! Gyakran a bűnbánat legnehezebb része a saját magatoknak való megbocsátás. Az elbátortalanodás ennek a próbatételnek a része. Ne adjátok fel! Az a ragyogó reggel el fog jönni” (Conference Report, 1995. szept.–okt., 22–24. o.; vagy *Ensign*, 1995. nov., 19–20. o.).

Tanok és szövetségek 64:8–11 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 64:9–11).

Azt a parancsolatot kaptuk, hogy bocsássunk meg másoknak. Ha ezt megtagadjuk, mibennünk marad a súlyosabb bűn. (35–40 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy a csörgőkígyók gyakori mérgekígyók az amerikai földrészen! A csörgőkígyók marása fájdalmat, puffadást, zsibbadást és elszíneződést okoz. Ha nem kezelik, a szövetek elhalásához vagy akár a beteg halálához is vezethet.

Kérdezd meg a tanulóktól: A fizikai fájdalom mellett szerintetek mit éreznétek, ha megmarna egy csörgőkígyó? Mutass rá, hogy néhány ember, akit megmarta a kígyó, félelemből vagy haragból késlelteti kezelését, mert megpróbálja elfogni és megölni a kígyót! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért butaság a csörgőkígyót üldözni, amikor mérge a vérkeringésedbe került? (Mialatt ti a kígyót üldöztétek, a mérge az életeteket és egészségeteket veszélyezteti.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 64:8–9-et! Ezekben a versekben mit lehetne a csörgőkígyó mérgehez hasonlítani?
- Szerintetek a megbocsátás elutasítása miért „nagyobb bűn” a mások ellenetek elkövetett vétkenél?

Mondd el a következő kijelentést:

„Miért van üdvözülésünk veszélyben, amikor elmulasztunk másoknak megbocsátani? ... Ez miért »nagyobb bűn«? Amikor úgy határozunk, hogy visszatartjuk bocsánatunkat felebarátainktól, megkíséreljük meggátolni az üdvözülés felé haladó fejlődését. Ez a választás sátáni, és motivációnk nem krisztusi. Arra törekszünk, hogy megakadályozzuk egy élő lélek fejlődését és megtagadjuk tőle a kiengesztelés megbocsátó áldásait. Ez a filozófia tisztátalan motívu-

mokkal telített, amelyeket arra terveztek, hogy elpusztítsa a lelket” (Otten és Caldwell, *Sacred Truths*, 1:314. o.).

Olvassátok el a 10-es verset, és kérdezd meg:

- E vers alapján kinek kell megbocsátanunk?
- Hogyan tehetünk eleget ennek a nehéz feladatnak? (Lásd 11. v.)
- Miért ítélteti meg az Úr megfelelően valaki bűnbánatát?
- Miért jobb inkább Istenre hagyni egy másik személy feletti ítélkezést, mint mi magunk megítélni az illetőt?

Mondd el a tanulóknak, hogy a Missouriban történt üldöztetés ideje alatt elder William W. Phelps hitehagyásba esett, becsapta az egyház tagjait és a próféta ellensége lett! Olvasd fel Phelps testvér Joseph Smith-nek írott leveléből a következő részleteket, melyet azután írt, hogy az egyháztól egy ideje távol volt:

„Láttam utam helytelenségét. ... Bűnbánatot tartok és élni fogok, megkérem egykori testvéreimet, hogy bocsássanak meg nekem, és bár halálra is szidalmaznak, mégis velük fogok meghalni, mert az ő Istenük az én Istenem. ...

Ismerem helyzetemet, te is, Isten is ismeri, és üdvözülni szeretnék, ha a barátaim segítenek. ... Rosszat tettem, és sajnálom. A gerenda az én szememben van. ... Jézus Krisztus nevében kérek bocsánatot minden szenttől. ... Szükségem van a testvériségedre; ha azt nem tudod megadni, add a békédet és a barátságodat” (*History of the Church*, 4:142. o.; lásd még *Liahona*, 1998. jan., 60. o.).

Válaszként a próféta azt írta:

„Igaz, hogy sokat szenvedtünk magaviseleted következményeként – a keserű mérge pohara, amely már amúgy is eléggé tele volt ... csordultig telt, amikor ellenünk fordultál. Te, akivel oly gyakran vettünk édes tanácsot és élveztünk sok felüdítő alkalmat az Úrtól – »ha ez egy ellenség lett volna, akkor elszenvetthettük volna«. ...

A pohár azonban kiürült, az Atya akarata betöltött. ... És Istenünk irgalma által kiszabadulva a gonoszok karmai közül, azt mondjuk, hogy ez a te kiváltságod, hogy kiszabadulj az ellenség hatalmából ... és ismét elfoglald helyed a szentek között. ...

Bűneid megvallását valósnak és bűnbánatodat őszintének hívén boldogan nyújtom ki ismét feléd a testvériség jobbját. ...

Múlt vasárnap felolvastuk leveledet a szenteknek, és érzéseik kinyilvánítását elfogadtuk, amikor egyhangúlag *Eldöntetett*, hogy W. W. Phelps-et befogadják a közösségbe.

Jöjj hát, drága testvér, a háborúnak vége,
Mint először voltunk, legyünk jóbarátok végre!

Örök barátod, ifj. Joseph Smith” (*History of the Church*, 4:163–164. o.; lásd még *Liahona*, 1998. jan., 60. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy William W. Phelps tovább dolgozott az egyházban és hithű egyháztagnaként halt meg! Phelps testvér írta jó pár egyházi himnusz szövegét, beleértve a „Dicsérd a férfit” (*Himnuszok*), ami bebizonyította Joseph Smith próféta iránti nagy szeretetét. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért volt nehéz a szentek és Joseph Smith számára az, hogy megbocsássonak William W. Phelpsnek?
- Hogyan vonatkozhat ránk ez a feljegyzés az egyház történetéből?
- Hogyan éreztetek, amikor valaki elfogadta bocsánatkéréseketeket?
- A másoknak való megbocsátás mit taníthat nektek az Üdvözítő bűneitekért hozott kiengeszteléséről?

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, hogyan találhatnak belső erőt a megbocsátáshoz! Tégy bizonyosságot a békéről, ami akkor jön életünkbe, amikor megbocsátunk azoknak, akik vétkeztek ellenünk! Olvassátok el vagy énekeljétek el: „Dicsérd a férfit” vagy „Nézd, követelek” (*Himnuszok*)!

Tanok és szövetségek 64:22, 34. Az Úr engedelmes szívét és készséges elmét kíván. (15–20 perc)

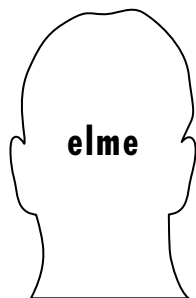
Tedd ki a Joseph megkapja az aranylemezeket című képet (Evangéliumi művészet képcsomag, 406. számú kép)! A tanulók olvassák el Joseph Smith története 1:46-ot, és kérdezd meg:

- Milyen figyelmeztetést adott Moróni Joseph Smith-nek a lemezekre vonatkozóan?
- Milyen indítékra volt szüksége Joseph-nek ahhoz, hogy megkapja a lemezeket?
- Milyen más indítékok kísérhették meg Joseph-et, amikor meglátta a lemezeket? (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 40. o.)
- Milyen különböző okok merülhetnek még fel a parancsolatok betartására?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 64:22, 34-et és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Az engedelmisségen túl mit vár még el az Úr tőlünk?
- Miben lenne más az engedelmisségünk, ha kellettlenül engedelmeskednénk?

Rajzolj egy szívet és egy fejet a táblára és írd alájuk: *szív* és *elme*!

Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük mit jelöl a szív és az elme! Mondd el nekik, hogy a szív a fizikai testnek ad életet úgy, hogy

vért áramoltat! A szív az ember lelki életének is szimbóluma. Fizikailag a szívünket adni azt jelenti, az életünket adni. Lelki értelemben a szívünket adni azt jelenti, hogy az Urat tesszük életünk középpontjába. Elménk gondolatainkat és azon képességeinket jelképezi, melyekkel akaratainkat gyakoroljuk. Amikor az Úr készséges elmét kíván, akkor arra kér bennünket, válasszuk azt, hogy Őt kövessük kényszerítés nélkül. (Lásd a T&Sz 64:48-hoz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325 137. oldalán!)

Mondd el elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

„Nem csak *tennünk* kell azt, ami helyes. Megfelelő indítékkal is kell cselekednünk. Modern kifejezéssel élve ez a *jó motiváció*. A szentírások ezt a megfelelő mentális hozzáállást a *szíve minden szándékával* vagy az *igaz szándékkal* szavakkal fejezik ki.

A szentírások világosan megmondják, hogy Isten érti az indítékainkat, és ezek szerint ítéli meg majd a cselekedeteinket. Ha nem a megfelelő indítékkal cselekszünk, akkor cselekedeteink nem lesznek igazlelkűségnek elkönyvelve. . . .

Az indíték az, ami életet és jogosultságot ad a hívő cselekedetének” (*Pure in Heart* [1988], 15–16. o.).

Tanok és szövetségek 64:23–25 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 64:23). Az Úr kijelentette, hogy ma van „az áldozathozatalnak a napja, és népem tizedfizetésének a napja”. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Melyik volt a legnagyobb áldozat azok közül, amit az elmúlt héten láttatok?
- Milyen benyomást tett rátok? Miért?
- Mit jelent áldozatot hozni?

Írd fel a táblára a *Lectures on Faith* (Leckék a hitről) című műből származó kijelentéseket a 64. rész fenti bevezetéséből! Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, miként vonatkozik ez életükre! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 64:23–25-öt és a Tanok és szövetségek 119. részének fejlécét! Kérdezd meg:

- A Tanok és szövetségek 119. részének fejléce alapján mit jelent a Tanok és szövetségek 64:23-ban található „tizedfizetés” szó?
- Hogyan fejezi ki a tizedfizetés az Úr iránt érzett szeretetünket?
- Milyen áldozatot kér tőlünk az Úr a Tanok és szövetségek 64:25-ben?
- Milyen értelemben munkálkodhatunk az Úrért?

A tanulók olvassák el az Alma 22:18, 3 Nefi 9:20-at és keressék ki, mit kértek még tőlünk, hogy feláldozzuk! Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg példákat arra, amikor készségesen feladtak valamit (a pénzen kívül) az Úrért! Kérd meg őket, beszéljék meg a következő kérdéseket:

- Mit tanultatok abból, hogy megtettétek ezeket a felajánlásokat?
- Milyen érzéseitek voltak?
- Miért fontos, hogy az áldozatokat készségesen hozzuk meg?
- Hogyan készíthet fel minket az Úrnak való készséges adományozás Jézus Krisztus második eljövételére?

Mondd el elder Rudger Clawsonnak, akkoriban a Tizenkettek Kvóruma tagjának a kijelentését a Tanok és szövetségek 64:23-ra vonatkozó kiegészítésből a *Doctrine and Covenants Student Manual, Religion 324–325* 138. oldaláról! Megoszthatod elder Gordon B. Hinckley, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, következő kijelentését:

„Pár évvel ezelőtt egyik testvérünk a tizedfizetéséről beszélt; »tűzesetre kötött biztosításnak« nevezte azt. Ez a kijelentés nevetést váltott ki. Mindamellet az Úr szava világos: azok, akik nem tartják be a parancsolatokat és nem veszik figyelembe Isten törvényeit, elégettetnek eljövetelekor. Mert ez az ítélet és a rostálás napja lesz, a jó és rossz különválasztásának napja. Megkockáztatom azon személyes véleményemet, miszerint nem volt még egy olyan félelmetes esemény a föld egész történelmében, mint amilyen a második eljövétel napja lesz – nem volt soha olyan esemény, mely annyira telve lett volna a természet pusztító erejével, ami olyan nagy hatással lett volna a föld nemzeteire, ami olyan borzasztó lett volna a gonoszok vagy olyan csodálatos az igazlelkűek számára” („We Need Not Fear His Coming”, *1979 Devotional Speeches of the Year* [1980], 82–83. o.).

Tanok és szövetségek 65

Bevezetés

1834 elején Wilford Woodruff, egy újonnan keresztelt megtért érkezett Kirtlandbe és találkozott Joseph Smith prófétával és testvérével, Hyrummal. Woodruff elnök később így emlékezett vissza:

„Vasárnap este a próféta arra hívott fel mindenkit, aki a papságot birtokolta, hogy gyűljenek össze a faházban berendezett iskolában. Kicsi ház volt, talán 4,2 négyzetméter, azonban befogadta Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza teljes papságát, akik akkor Kirtlandben voltak. . . . Amikor összegyűltünk, a próféta felhívta Izrael eldereit, hogy tegyenek bizonyágot erről a munkáról. . . . Amikor végeztek, a próféta azt mondta: »Testvérek, nagyon sokat oktattak és utasítottak a bizonyágaitok itt, ma este, de azt akarom mondani nektek az Úr előtt, hogy nem tudtok többet ennek az egyháznak és a királyságnak a rendeltetéséről, mint egy csecsemő az anyja ölében. Fel sem tudjátok fogni.« Meglehetősen meglepődtem. Azt mondta: »bár csak egy maroknyi papságot láttok itt ma este, ám az egyház betölti majd Észak- és Dél-Amerikát – betölti majd a világot«” (Conference Report, 1898. ápr., 57. o.).

Látjuk Joseph Smith jövendölésének beteljesedését ma, amint az egyház példátlanul növekszik. A Tanok és szövetségek 65 megerősíti, hogy a Dániel által leírt kő maga Jézus Krisztus evangéliuma, és terjeszkedik az egész világon. Gordon B. Hinckley elnök hozzátette tanúbizonyágát:

„Az a kis kő, ami kéz érintése nélkül szakadt ki a hegyről, mint ahogy azt Dániel látomásában megfigyelhettük, egyre gördül és betölti az egész földet (lásd Dániel 2:44–45). A mennyek alatt semmilyen erő nem állíthatja meg, ha igazlelkűen járunk, ha hithűek és igazak vagyunk. Maga a Mindenható áll előttünk” (Conference Report, 1995. ápr., 95. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 71. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Isten királysága a földön. Azért van, hogy felkészítse a világot Jézus Krisztus második eljövételére (lásd T&S 65; lásd még Dániel 2:44–45).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 139–140. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 65:1–5. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Isten királysága a földön. Azért van, hogy felkészítse a világot Jézus Krisztus második eljövételére. (10–15 perc)

Állíts ki egy világtérképet! Erősíts hozzá egy nagy, kerek kő képét úgy, hogy betakarja a térkép nagy részét. A tanulók olvassák el a Dániel 2:44–45; Tanok és szövetségek 65:1–2-t és döntsék el, mit jelképez, amit látnak! Beszéljétek meg, hogy teljeseedik be Dániel jövendölése a mai napokban! Olvassátok el Wilford Woodruff elnök kijelentését a fenti bevezetésből!

Mutass rá, hogy a Tanok és szövetségek 65. rész fejlécében Joseph Smith ezt a kinyilatkoztatást imaként jellemezte! Olvassátok el 3–6-os verseket, hogy a tanulók megnevezzék, miért kellene imádkoznunk a második eljövételre való felkészülés során! Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, miként segít Isten királysága (az egyház) a mennyek királyságára (a millenniumi királyság) felkészülni!

Oszd meg a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos:

„Fel kellene ismerni, hogy ez az egyház nem egy társas klub. Ez Isten királysága a földön. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza ez. Célja az, hogy üdvözülést és felmagasztosulást hozzon mind az élőkre, mind a holtakra” („Rise to a Larger Vision of the Work”, *Ensign*, 1990. máj., 97. o.).

Oszd meg a Hinckley elnök következő kijelentését:

„Vegyük ki részünket az evangélium hirdetéséből a körülöttünk lévőknek, először példa által, majd sugalmazott elvek által.

A hegyből a kéz érintése nélkül kiszakadó kő addig gördül, míg az egész földet betölti. (Lásd Dániel 2.) Tanúbizonyosságom teszem erről az igazságról, és annak igazáról, hogy mindegyikünk segíthet oly módon, ami megfelelő körülményeinknek, ha Mennyei Atyánk sugalmazásaira és irányítására törekszünk. Ez Isten munkája, amit végzünk, és az Ő áldásával nem bukunk el” (*Faith, the Essence of True Religion* [1989], 57. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljenek arról, hogyan oszthatják meg az evangéliumot annak érdekében, hogy segítsenek a földet felkészíteni Jézus Krisztus második eljövételére!

Tanok és szövetségek 66

Bevezetés

Mennyire ismer minket Mennyei Atyánk? Ha hallgatunk tanácsára, elvezet-e minket a komoly bajoktól? Mennyire hajlandó, hogy segítsen a gyengeségeinket észrevenni és bűnbánatot tartani? Az ezekre a kérdésekre adott válaszokat szemlélítetik a William E. McLellin életében bekövetkezett események.

William E. McLellin 1831-ben csatlakozott az egyházhoz és 1835-ben az eredeti tizenkét apostol egyikének választották. Röviddel keresztelése után az Úr figyelmeztette: „Tiszta vagy, de még nem egészen; bánd meg azért azokat a dolgokat” (T&Sz 66:3). Hithűen szolgált az egyházban, de néha átadta magát annak, hogy az Első Elnökséget kritizálta, és az emberek dicséretére vágyott. 1835-ben egy időre felfüggesztették, és 1838-ban kizárták hitetlenség és hitehagyás miatt. Csatlakozott a szenteket üldöző csőcselékhez Missouriiban. Amikor Joseph Smith-t elfogták Far Westnél, McLellin azzal a csoporttal volt, amelyik kifosztotta a próféta otthonát.

A Tanok és szövetségek 66 azt illusztrálja, hogy az Úr ismeri a gyengeségeinket. Ez a rész tanácsot ad, amit ha követünk, „az örök élet koronájá[hoz]” fog vezetni (12. v.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr kinyilatkoztatta az új és örökkévaló szövetséget (az evangélium teljességét) az utolsó napokban, hogy lehetővé tegye az örök életet az emberek gyermekeinek (lásd T&Sz 66:2; lásd még Jeremiás 32:36–40; T&Sz 45:9).

- Az Úr ismeri gyengeségeinket és meg fogja mutatni életünk azon területeit, ahol bűnbánatot kell gyakorolnunk (lásd T&Sz 66:3–4, 9–10; lásd még T&Sz 6:16).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 140–141. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 66. Az Úr ismeri gyengeségeinket és meg fogja mutatni életünk azon területeit, ahol bűnbánatot kell gyakorolnunk. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy van-e olyan köztük, aki megkapta a pátriárkai áldását! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segítette az életeteket?
- Hogyan jellemeznétek a pátriárkai áldást?

Mondd el a következő kijelentést Thomas S. Monson elnöktől, az Első Elnökség tanácsosától: „A pátriárkai áldás szó szerint fejezeteket tartalmaz az örök lehetőségeitek könyvéből” (Conference Report, 1986. okt., 82. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 66. o.).

Olvassátok el 2 Nefi 9:20-at és javasold a tanulóknak, hogy jelöljék be, mit tud Isten! Kérdezd meg: Honnan tudhat a pátriárka „az örök lehetőségeitek könyvéről”? Tégy bizonyosságot, hogy Mennyei Atyánk mindent tud rólunk, beleértve erősségeinket, gyengeségeinket, gondolatainkat és lehetőségeinket!

Olvassátok el a William E. McLellinről szóló információt a fenti bevezetésből! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 66:1–3-at és válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Hogyan volt William E. McLellin áldott?
- Hogyan jellemzi az Úr a 3. versben?
- Hogyan vonatkozhat ránk az ebben a versben adott tanács?
- Ha nem vagyunk tudatában a bűneinknek, hogyan tudhatjuk meg, melyek azok?

Olvassátok el Jákób 4:7-et és kérdezd meg:

- Miért hajlandó az Úr arra, hogy megmutassa bűneiket és gyengeségeinket?
- Hogyan tudhatjuk meg Tőle, mit kell megbánnunk?
- Miért szükséges, hogy azonnal megbánjuk bűneinket, mielőtt tudomást szerzünk róluk?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 66:4-et, hogy megkeressétek, mit mondott az Úr, mit fog megmutatni William E. McLellinnek! Írd fel a táblára: *Ígéretek és Figyelmeztetések!* Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 5–13-as verseket! Az osztály egyik fele keressen olyan ígéretet, melyeket az Úr William E. McLellinnek tett, a másik fele pedig keressen olyan figyelmeztetéseket, melyeket az Úr adott! A tanulók sorolják fel a táblára, amit találnak! Az osztály nézze át együtt a felsorolást! Kérdezd meg: Szerintetek mely dolgok a legfontosabban a mai fiatalok számára? A tanulók magyarázzák meg a válaszaikat!

Tanok és szövetségek 67

Bevezetés

Az egyház története sok, a mai napokra vonatkozó értékes leckét bocsát rendelkezésünkre. Például amikor az Úr jóváhagyta a Parancsolatok könyvének kiadását (ami később a Tanok és szövetségek lett), az egyház elderei közül sokan bizonyosságukat tették, hogy ezek a kinyilatkoztatások Istentől származnak, néhány testvér azonban kifogásolta Joseph Smith próféta nyelvezetét. Joseph nem volt tökéletes, de szavai igazak voltak, és az Úr mennyei jóváhagyását hordozták (lásd T&S 67:9).

A szentírások tökéletlen halandók által jönnek, azonban meg leszünk ítélve amiatt, hogy hogyan fogadjuk azokat. Ezra Taft Benson elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, azt mondta: „Nem kell bebizonyítanunk, hogy a Mormon könyve igaz. A könyv önmagában hordozza a bizonyítékot. Csak annyit kell tennünk, hogy elolvassuk, és kijelentjük ezt! A Mormon könyve nincs próbára téve – a világ népei, beleértve az egyház tagjait, vannak próbára téve azzal, hogy mihez kezdenek Krisztus e második tanúsítványával” (Conference Report, 1984. okt., 7. o.; vagy *Ensign*, 1984. nov., 8. o.). Ugyanez elmondható mindegyik szentírásról.

A 67. részben az Úr különleges ígéretet tett azoknak, „akik erre a szolgálatra felavattattak”, miszerint ha megalázzák magukat, a fátyn megghasad. „Most még nem vagytok képesek elviselni Isten jelenlétét, . . . ezért legyetek türellemmel, amíg tökéletessé váltok” (T&S 67:10, 13).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Áldásokat veszíthetünk hit hiányában (lásd T&S 67:3; lásd még 4 Mózes 14:22–33).
- Bár Joseph Smith próféta nem volt tökéletes, az Úr tanúsította, hogy a kinyilatkoztatások, melyeket kapott, igazak (lásd T&S 67:4–9; lásd még T&S 1:24).
- Az a kiváltság, hogy láthatjuk az Urat, saját idejében következik be azok számára, akiket életre kelt az Ő Szellem (lásd T&S 67:10–14; lásd még T&S 88:68; 93:1; Mózes 1:11).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 119. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 141–143. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 67:4–9. Bár Joseph Smith próféta nem volt tökéletes, az Úr tanúsította, hogy a kinyilatkoztatások, melyeket kapott, igazak. (20–25 perc)

Tegyél ki egy képet a táblára Joseph Smith prófétáról! A tanulók sorolják fel minden pozitív tulajdonságát, amit tudnak! Kérd meg őket, hogy soroljanak fel bármilyen képzettséget vagy diplomát, ami alkalmassá tette volna arra, hogy az egyház elnöke legyen! Tegyél ki olyan szentírásokat, melyek előhozatalában szerepet játszott Joseph Smith (Mormon könyve, Tanok és szövetségek, Igazgyöngy) és bármilyen rendelkezésre álló könyvet, melyek tanításait tartalmazzák (például *Lectures on Faith*, *History of the Church*, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, *The Papers of Joseph Smith*). Kérdezd meg: Hogyan tehette meg Joseph Smith azt, amit megtett, amikor olyan kevés oktatásban részesült, és nem kapott hivatalos vallási képzést?

Válassz ki néhány tanulót, hogy felolvassanak egyet-egyét a következő versekből: 1 Korinthusbeliek 1:27; Tanok és szövetségek 1:19, 24, 29; 35:13; 124:1! Kérdezd meg: Milyen szolgálatait választ gyakran az Úr arra, hogy segítsenek az Ő munkájának végzésében? Segíts a tanulóknak annak észrevételében, hogy akiket az Úr választ munkájának elvégzésére, gyakran nem tanultak vagy képzettek, de Ő alkalmassá teszi őket!

Tedd ki az utolsó napi próféták képét! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mely tulajdonságok vannak meg e próféták mindegyikében?
- Miért tudja az Úr azokat igénybe venni, akik hithűen betartják parancsolatait?
- Mikor éreztétek úgy, hogy képesek voltatok a legtöbb segítséget felajánlani az Úr munkájának? Miért?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 67. részének fejlécét és kérdezd meg: Szerintetek miért aggódtak egyesek a konferencián a kinyilatkoztatások nyelvezete miatt? Olvassátok el a 4–9-es verseket és kérdezd meg:

- Hogyan válaszolt az Úr azoknak, akik kifogásolták a szentírások szóhasználatát?
- Milyen kihívást adott nekik?
- Miért lenne lehetetlen kinyilatkoztatást írni még akkor is, ha a szavak hasonlóak lennének?

Olvassátok el a 67. rész történelmi háttérének 5–6. bekezdését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 142. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért olyan „hatalmas felelősség az Úr nevében írni”?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 18:34–36-ot! Mi olyat tartalmaznak az Úrtól származó kinyilatkoztatások, amit ember nem utánozhat?

Tegy bizonyosságot, hogy az Úr Szellemé életünkben egyedülállóvá és nagy értékűvé teszi a szentírásokat, valamint hogy a Szellem a szentírásokon keresztül beszél hozzánk! A tanulók töltsenek pár

percet azzal, hogy megkeresik kedvenc szentírásukat a Tanok és szövetségekben! Kérj meg önkénteseket, hogy olvassák fel részeiket és mondják el, miért bírnak ezek a részek oly nagy jelentőséggel számukra!

Tanok és szövetségek 68

Bevezetés

Amikor a 68. rész adatott, Joseph Smith próféta és családja John és Alice Johnson családjával laktak az Ohio állambeli Hiramban! Ez a kinyilatkoztatás elder Luke S. és Lyman E. Johnsonhoz (John és Alice fiához), Orson Hyde-hoz és William E. McLellinhez szólt. Ezek a férfiak később mind apostolként szolgáltak. Mind a négyen elpártoltak az egyháztól, bár Orson Hyde és Luke Johnson visszatért, és életük végéig hithűek maradtak. Lyman Johnson és William McLellin soha nem tért vissza.

A Tanok és szövetségek 68 fontos tanításokat tartalmaz szülők számára. Howard W. Hunter elnök azt mondta: „Fontos észben tartani, hogy az egyház alapvető egysége a család” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, szerk. Clyde J. Williams [1997], 144. o.). Az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma azt írta: „A férj és a feleség komoly feladata, hogy szeressék egymást, törődjenek egymással és gyermekeikkel. . . . A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és szellemi szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, állampolgárokként engedelmeskedjenek az ország törvényeinek. A férfiak és a feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt ezen kötelezettségek teljesítéséért” („A család: kiáltvány a világhoz”, *Liahona*, 1998. okt. 24. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amit az Úr szolgálja a Szentlélek sugalmazására mondanak, szentírás az, és az Úr akarata (lásd T&S 68:1–4; lásd még Ap. csel. 4:31; 2 Péter 1:21; T&S 21:4–6).
- A misszionáriusokat arra hívják el, hogy az evangéliumot az egész világnak hirdessék és bizonyosságot tegyenek Jézus Krisztusról (lásd T&S 68:1–12; lásd még T&S 11:15).
- Az érdekes főpapokat elhívhatják, hogy püspökként szolgáljanak. A püspököket az Első Elnökségnek kell kijelölnie és a megfelelő felhatalmazással kell felszentelni (lásd T&S 68:14–24; lásd még 107:15–17, 68–75, 87–88).
- A szülők azt a parancsolatot kapták, hogy tanítsák gyermekeiknek az evangéliumot (lásd T&S 68:25–32; lásd még Példabeszédek 22:6).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 143–146. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 68:1–4. Amit az Úr szolgálja a Szentlélek sugalmazására mondanak, szentírás az, és az Úr akarata. (10–15 perc)

Mutass a tanulóknak egy Bibliát és kérdezd meg: Milyen más szentírásunk van az egyházban, ami más vallásokban nincs? (Mormon könyve, Tanok és szövetségek, Igazgyöngy.) Mutasd meg a tanulóknak ezeket a szentírásokat, utána pedig tedd őket a Bibliára! Kérdezd meg: Van-e még más szentírás az egyházban? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 68:2–4-et, hogy a tanulók megtalálják a választ erre a kérdésre! Tégy néhány konferenciái *Liahonát* a szentírásokra!

Olvasd fel a következő kijelentéseket! Ezra Taft Benson elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt, azt mondta:

„Isten Ádámnak adott kinyilatkoztatásai nem adtak utasítást Noénak arról, hogyan építse meg a bárkát. Noénak saját kinyilatkoztatásokra volt szüksége. Ezért a legfontosabb próféta – amennyire az titeket és engem érint – az, aki a mi napjainkban és korunkban él, akinek az Úr jelenleg kinyilatkoztatja ránk vonatkozó akaratát. Ezért a legfontosabb olvasmányok a próféta szavai, amit a hetente megjelenő [*Church News*] tartalmaz, valamint a próféta bármilyen üzenete, amiket havonta az egyházi folyóiratainkban olvashatunk” („Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, *1980 Devotional Speeches of the Year* [1981], 27. o.).

Az egyház elnökeként Benson elnök azt mondta:

„Az elkövetkezendő hat hónapban az *Ensign* (*Liahona*) konferenciái példányai legyenek ott az alapvető műveitek mellett és rendszeresen forduljatok ahhoz! Amint azt kedves barátom és testvérem, Harold B. Lee mondta, ezek a konferenciái beszédek »legyenek útmutatás az utunkhoz és beszédeinkhez az elkövetkezendő hat hónapban. Ezek azok a fontos dolgok, melyekről az Úr úgy látja, hogy megfelelő ezeket kinyilatkoztatni e napokban ennek a népnek« (Conference Report, 1946. ápr., 68. o.)” (Conference Report, 1988. ápr., 97. o.; vagy *Ensign*, 1988. máj., 84. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mi módon áldották meg életeteket a modernkori próféták szavai?
- Milyen lenne vallásunk modernkori kinyilatkoztatás nélkül?
- Hogyan tehetitek az élő próféta szavait nagyobb napi „utunk és beszédünk” nagyobb részévé?

Tanok és szövetségek 68:1–12. A misszionáriusokat arra hívják el, hogy az evangéliumot az egész világnak hirdessék, és bizonyosságot tegyenek Jézus Krisztusról.

(15–20 perc)

Állíts ki egy világtérképet! Kérdezd meg a tanulóktól:

- Ha kiválaszthatnátok, hol szolgálnátok missziót, hova mennétek? Miért?
- Mi fontosabb annál, hogy hova mentek? Miért?
- Miért van az Úrnak szüksége misszionáriusokra az egész világon?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 68:1–2-t és kérdezd meg:

- Hogyan teljesednek be ezek a versek?
- Milyen felelősség van rajtatok abban, hogy segítsetek e versek beteljesítésében?

Rajzold le az ehhez tartozó táblázatot a táblára, vagy oszd ki a másolatait a tanulóknak! A jobb oldali oszlop válaszai helyét hagyd üresen! A tanulók keressék ki a felsorolt verseket és írják be a válaszokat!

T&Sz 68	Az Úr parancsolta a misszionáriusainak
1. v.	Használjátok a szentírásokat az evangélium tanításakor!
3. v.	Tanítsátok az evangéliumot a Szellem által!
6. v.	Ne féljete! Tegyetek bizonyosságot Jézus Krisztusról!
8–9. v.	Menjetek szerte a világba! Kereszteljétek meg azokat, akik hisznek!

T&Sz 68	Az Úr ígérte hithű misszionáriusainak
4–5. v.	Sugalmazást fogtok kapni, hogy az Úr gondolatait, akaratát és szavát mondjátok.
6. v.	Az Úr veletek lesz.
9. v.	Azok, akik hisznek és megkeresztelkednek, üdvözülni fognak.
10. v.	Jelek követik a hívőket.
11. v.	Fel fogjátok ismerni az Üdvözítő eljövételének jeleit.

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen hatással van az Úr elvárásainak és ígéreteinek ismerete azon törekvésekre, hogy misszionáriusként szolgálnátok Őt?
- Mit tehettek most azon felkészülés érdekében, hogy az Urat szolgálnátok, amikor arra elhívna?

Mondd el a következő kijelentést Howard W. Hunter elnöktől:

„A korábbi próféták azt tanították, hogy minden arra képes fiatalembernek teljes idejű missziót kell szolgálnia. Kihangsúlyozom ennek szükségességét a mai napokban” (Conference Report, 1994. okt., 119. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 88. o.).

Tanok és szövetségek 68:14–24. Az érdeemes főpapokat elhívhatják, hogy püspökként szolgáljanak. A püspököket az Első Elnökségnek kell kijelölnie, és a megfelelő felhatalmazással kell felszentelni. (10–15 perc)

Mutass egy képet a tanulóknak az egyház elnöklő püspökéről (lásd a legfrissebb konferenciai *Liahonát*)! Kérd meg őket, tegyenek fel neked tíz eldöntendő kérdést, hogy kitalálják, milyen tisztséget tölt be ez a férfi az egyházban! Mondd el a következő kijelentéseket az elnöklő püspök hivataláról:

„Az ősi időkben a püspökök (bírák) »Áron egyenes leszármazottai« voltak. Hivataluk Áronnal kezdődött, aki az egyház elnöklő püspöke volt. Még a mi sáfárságunkban is az »elsőszülöttek[nek] Áron fiai között . . . joguk van a püspökséghez, . . . mert a püspökség kulcsai vagyis hatalma és az elnöki tisztségéhez való joga az elsőszülöttenél.« Vagyis az ő joga, hogy az egyház elnöklő püspöke legyen, ha őt az Első Elnökség választotta ki és hagyta jóvá. Eddig napjainkban a leszármazás, mely által az elnöklő püspök hivatala »apáról fiúra« száll, még nem nyilatkoztatott ki. Addig a melkisédeki papság főpapjai választatnak ki, hogy ebben a hivatalban, valamint egyházközségi püspökként szolgáljanak” (Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith*, 352. o.; dőlt betűs kiemelés).

„Megalakulása óta az Elnöklő Püspökség felelős az egyház sok földi tevékenységéért. Ezek magukban foglalják az egyháztagok tizedének, felajánlásainak és hozzájárulásainak bevételezését, elosztását és elszámolását; a szegények és szűkölködők megsegítésére irányuló programok intézését; az imádat helyeinek kivitelezését, építését és fenntartását; valamint az egyháztagsági feljegyzések könyvelését és továbbküldését. . . . A történelem folyamán az Elnöklő Püspökség elnökölt az ároni papság felett” (Daniel H. Ludlow, szerk., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 köt. [1992], 3:1128. o.).

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 68:14–21-et, és keressék ki a válaszokat a következő kérdésekre:

- Ki szolgálhat elnöklő püspökként? (Áron arra érdeemes egyenes ági leszármazottja vagy egy arra érdeemes főpap.)
- Ki hívja el és szenteli fel az elnöklő püspököt?

Mondd el a tanulóknak, hogy az elnöklő püspököt az Úrnak kell elhívnia az Első Elnökségen keresztül (lásd 15., 19–20. v.)! Mondd el, hogy az Első Elnökség hatalmazza fel a cövekelnököket, hogy helyi püspököket hívjanak el és szenteljenek fel! Kérdezd meg: Milyen tulajdonságokkal kell a püspököknek rendelkezniük? (Lásd 15., 19. v.; lásd még 1 Timótheus 3:2–7.) Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel a táblára, mit tehetnek ahhoz, hogy a helyi püspöküket támogassák!

Tanok és szövetségek 68:25–32. A szülők azt a parancsolatot kapták, hogy tanítsák gyermekeiknek az evangéliumot. (15–20 perc)

Az óra előtt kérdezz néhány elemis gyerektől olyan kérdéseket, mint például: Honnan tudod, hogy Jézus szeret téged? Miért akarsz a mennybe jutni? Szerinted milyen a menny? Írd le vagy vedd fel magnóval ezeket a válaszokat, és olvasd fel vagy játszd vissza a tanulóknak!

Kérdezd meg: Szerintetek mik a legfontosabb tanítások a gyermekek számára? Sorold fel a táblára a tanulók válaszait! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 68:25–31-et, és hasonlítsák össze felsorolásukat azzal, amit az Úr arról mondott, mit kell a szülőknek gyermekeiknek megtanítaniuk!

Kérdezd meg: Mit mondott az Úr a 25. versben, ami tudatja veletek, hogy ezek az alapelvek nagy jelentőségűek? Olvasd fel Howard W. Hunter elnök kijelentését, valamint „A család: kiáltvány a világhoz” részletét a 68. rész fenti bevezetéséből! Tedd fel a következő kérdéseket:

- A kiáltvány melyik kijelentése tanít a szülők gyermekeikről való gondoskodása szerepének komolyságáról?
- Mit tehettek most, hogy felkészüljetez arra, hogy jó szülők legyetek?
- Szerintetek hogyan lehet leghatékonyabban megtanítani a gyermekeknek ezeket az alapelveket?

Tanok és szövetségek 69

Bevezetés

A Tanok és szövetségek 69-ben az Úr John Whitmernek azon elhívásával kapcsolatban adott utasítást, hogy vezesse az egyház történetét. Az Úr azt is elvárja, hogy személyes és családi történetünket vezessük. Spencer W. Kimball elnök azt mondta:

„Folytassuk tehát e fontos munkát – annak feljegyzését, amit teszünk, amiket mondunk, amiket gondolunk, hogy összhangban legyünk az Úr utasításaival! Azoknak, akik közületek esetleg még nem kezdték el az emlékek és feljegyzések könyvét, azt javasoljuk, hogy ezen a mai napon kezdjék el teljességben és hiánytalanul leírni beszámolóikat. Reméljük, hogy megteszitek ezt, testvéreink, mert ez az, amit az Úr parancsolt” (Conference Report, 1979. okt., 6. o.; vagy *Ensign*, 1979. nov., 5. o.).

Egy másik alkalommal Kimball elnök a következőket tanácsolta az egyház fiataljainak:

„Vegyetek elő egy jegyzetfüzetet, fiatal barátaim, egy olyan naplót, mely tartós lesz, minden időben, és talán az angyalok is idézhetnek majd abból az örökkévalóságban. Kezdetek hozzá ma, és írjátok le a dolgaitokat és a tetteiteket, a legmélyebb gondolata-

itokat, az eredményeiteket és a kudarcaitokat, a társaitokat, a sikereiteket, a benyomásaitokat és a bizonyosságokat! Ne felejtsetek el, hogy az Üdvözítő megbüntette azt, aki elmulasztotta feljegyezni a fontos eseményeket” („The Angels May Quote from It”, *New Era*, 1975. okt., 5. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr elvárja egyházától és annak tagjaitól, hogy feljegyék történelmüket a felnövekvő nemzedék számára (lásd T&Sz 69:3–8; lásd még T&Sz 47:1–4).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 119–120. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 147–148. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 69:3–8. Az Úr elvárja egyházától és annak tagjaitól, hogy feljegyék történelmüket a felnövekvő nemzedék számára. (15–20 perc)

Olvass fel a naplóból vagy mondj el egy olyan élményt, ami arról szól, hogyan kaptál bizonyosságot a szentírásokról! (Figyelj arra, hogy ne ossz meg semmi olyat, ami túl szent vagy személyes!) Tegyel fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Szerintetek mit éreznének a szüleim, ha hallanának erről az élményről?
- Milyen hatással lennének ezek az élmények a gyermekeimre (vagy más családtagokra)?
- Hogyan segíthetne az erre való emlékezés később az életemben?
- Mi veszne el, ha ez vagy ehhez hasonló élmények soha nem kerülnének lejegyzésre?

Kérj meg egy tanulót, aki vezet naplót, hogy mondja el, milyen áldások származnak abból! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 69:3–8-at és kérdezd meg:

- Milyen történetet kellett John Whitmernek írnia? (Lásd 3. v.)
- A 7–8-as versekben mi mutatja azt, hogy az Úr fontosnak tartotta azt a történelmet, amit John Whitmernek kellett leírnia?
- Hogyan vonatkozathatnánk ezt saját naplónkra?

Mondd el Spencer W. Kimball elnök kijelentését a 69. rész fenti bevezetéséből! Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy papírra, hogyan kaptak bizonyosságot a szentírásokról, vagy írják le kedvenc szentírásukat, és azt, hogy miért szeretik! Bátorítsd őket, hogy tegyék ezt a naplójukba!

Tanok és szövetségek 70

Bevezetés

Joseph Smith próféta azt tanította a korai idők néhány testvéreinek, hogy „a Mormon könyve . . . vallásunk talpköve” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 194. o.). Ezra Taft Benson elnök hozzátette, hogy „a Tanok és szövetségek pedig a csúcscső, a folytatódó utolsó napi kinyilatkoztatásokkal”. Bizonyosságát tette, hogy az Úr terve alapján a Mormon könyve „Krisztushoz vi[sz]” minket, a Tanok és szövetségek pedig „Isten királyságába, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába” visz minket (Conference Report, 1987. ápr., 105., 108. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 83., 85. o.). Howard W. Hunter elnök azt mondta: „A Tanok és szövetségek az Úr szavát és akaratát tartalmazza, ahogy azt az idők e sáfársága idején élő férfiaknak és nőknek kinyilatkoztatta. Ez kimondottan a napjainkra adatott szentírás” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, 55. o.). A 70. részben az Úr sáfárságot adott Joseph Smith próféta-nak és másoknak azon kinyilatkoztatások felett, melyekből később a Tanok és szövetségek lett (lásd 1–5. v.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Tanok és szövetségek az egyház szentírásbeli alapja az utolsó napokban (lásd T&Sz 70 fejléce, 1–5. v.; lásd még 2 Timótheus 3:16–17).
- Azoknak az egyházi vezetőknek szükségleteit, akiket arra hívnak el, hogy az Urat teljes időben szolgálják, az egyháznak kell ellátnia (lásd T&Sz 70:12–16; lásd még T&Sz 24:3–9; 42:71–72; 43:12–14).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 119–120. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 149–150. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 70:1–5. A Tanok és szövetségek az egyház szentírásbeli alapja az utolsó napokban. (10–15 perc)

Építs egy egyszerű piramist építőkockából vagy téglából! Kérdezd meg a tanulóktól: Ha ez az építmény az egyházat jelképezi, szerintetek mit jelképez a legalsó kockasor? Némi találgatás után mondd el a tanulóknak, hogy Jézus Krisztus, a próféták és az apostolok az alap (lásd Efézusbeliek 2:20). Mondd el, hogy Joseph Smith próféta másféle választ is adott erre a kérdésre! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 70. részének fejlécét, hogy

megtalálják ezt a választ, és mondd el, hogy a Tanok és szövetségek az egyház tantételbeli alapja! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 69:1–2, 70:1–5-öt, és kérdezd meg:

- Ki az a két férfi, akiket a Tanok és szövetségek 69:1–2 említ, és akiről a Tanok és szövetségek 70:1–5 is említést tesz?
- Mit parancsolt az Úr a Tanok és szövetségek 69:1–2-ben ezeknek a férfiaknak, mit tegyenek?
- Milyen „parancsolatok[ról]” beszél az 1. vers? (Lásd a T&Sz 69. részének fejlécét.)
- Kihez szól még a Tanok és szövetségek 70:1?
- Mit parancsoltak nekik, mit tegyenek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el a Tanok és szövetségek 70. része történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 149. oldalán! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen bizonyítékok találhatók ebben az információban arra, hogy az Úr nagyra tartotta a Tanok és szövetségek előjvetelét?
- Mit tehetünk azért, hogy megmutassuk az Úrnak, mi is nagyra tartjuk a Tanok és szövetségeket?

Tanok és szövetségek 70:12–16. Azoknak az egyházi vezetőknek a szükségleteit, akiket arra hívnak el, hogy az Urat teljes időben szolgálják, az egyháznak kell ellátnia. (5–10 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, kinek van közülük egyházi elhívása! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mennyi időt szántok hetente arra, hogy elhívásotoknak eleget tegyetek?
- Szerintetek mennyi időt tölt a segítőegylet elnöke és a püspök az elhívásával?
- Szerintetek mennyi időt tölt a próféta az elhívásával?

Oszd el a következő kérdéseket a tanulók között! Olvassák el a Tanok és szövetségek 24:3, 7; 70:12–16-ot és keressék ki a válaszokat!

- Az Úr mit várt el ezektől a szolgálaitól, mennyi időt áldozzanak munkájára? (Lásd T&Sz 24:7)
- Hogyan gondoskodott az Úr e szolgálak anyagi szükségleteiről? (Lásd T&Sz 24:3.)
- Mit jelent az, hogy „aki szellemi dolgokban való szolgálatra hivatott, az méltó a bérére”? (T&Sz 70:12) (Azoknak az egyházi vezetőknek szükségleteit, akiket arra hívnak el, hogy az Urat teljes időben szolgálják, az egyháznak kell ellátnia.)
- A Tanok és szövetségek 70:16 alapján mivel kell ellátni ezeket az egyházi vezetőket?

Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„Az üdvözülés szolgálattevőinek enniük és inniük kell; ruházkodniuk kell, házasságot kell kötniük, családot kell alapítaniuk és úgy kell élniük, mint bárki másnak. Amikor minden idejük és erejük a királyság felépítésére irányul,

másoknak – azoknak, akiket szolgálataik megáldanak, boldogan – kell ellátniuk a szőlőskertben szolgálók ésszerű szükségleteit és kívánságait, hiszen »a szolgálattevő méltó a bérére« (T&S 84:79). »A Sionban szolgálók azonban Sionért szolgáljanak; mert ha pénzért szolgálnak, el fognak pusztulni« (2 Nefi 26:31)» (Doctrinal New Testament Commentary, 3 köt. [1966–1973], 2:351. o.; lásd még T&S 24:3–9; 42:71–72).

Tanok és szövetségek 71

Bevezetés

Az Úr a 71. részt akkor nyilatkoztatta ki, amikor a kritikusok és a hitehagyott emberek hamis vádakat koholtak az egyház ellen. Spencer W. Kimball elnök ezt mondta:

„Folyamatosan próbára vagyunk téve egyénekenként és az egyház egészeként is. Még több megpróbáltatás fog jönni. . . Ha ez az egyház csupán férfiak és nők egyháza lenne, csak az emberek tanait tanítva, kis vagy egyáltalán semmilyen kritikával, illetve ellenállással nem találnánk szembe magunkat – mivel azonban ez Annak az egyháza, akinek nevét viseli, nem kell meglepődnünk azon, ha kritizálás vagy nehézségek merülnek fel. Hittel és jó cselekedetekkel az igazság győzedelmeskedni fog” (Conference Report, 1981. ápr., 105. o.; vagy *Ensign*, 1981. máj., 79. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az evangélium Szellem általi és szentírásokból való hirdetése a legjobb válaszadási mód az egyház ellenségeitől származó kritizálásokra (lásd T&S 71:1–8; lásd még Alma 1:16, 25–26; 4:15–16, 19; T&S 42:12–14; T&S 73 fejléce).
- Az Úr megszegyeníti azokat, akik ellenkeznek az Ő szolgálival és munkájával (lásd T&S 71:9–11; lásd még Jákób 7:1–2, 13–20; Alma 12:1).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 113–115. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 150–151. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 71. Az evangélium Szellem általi és szentírásokból való hirdetése a legjobb válaszadási mód az egyház ellenségeitől származó kritizálásokra.
(10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Mit érzel, amikor kritizálást vagy hamisságokat hallasz az egyházzól vagy annak vezetőiről?
- Szerintetek hogyan kellene reagálniuk a hithű egyháztagnaknak az ilyen kritizálásokra?

Mondd el, hogy a szentek Joseph Smith próféta idejében hasonló hamis vádakkal néztek szembe! Mondd el a 71. részről szóló háttérinformációkat az egyik vagy mindkét insztitút segéd-könyvből (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 113–115. o.; *Doctrine and Covenants Student Manual*, 150–151. o.)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 71:1, 4, 7–11-et és kérdezd meg:

- Hogyan kellett Joseph prófétának válaszolnia az Úr parancsolata szerint?
- Mit ígért az Úr Joseph-nek?

Mondd el a tanulóknak, hacsak nincsenek erre elhívva, az egyház vezetőit nem bátorítják arra, hogy részt vegyenek nyilvános vitákon vagy fórumokon, ahol egyházi álláspontokról beszélnek! Az egyház arra inti azon egyháztagnokat, akik részt vesznek ilyesfajta fórumokon, hogy sokat árthatnak azzal, ha helytelenül tüntetik fel az egyház álláspontját, és kihangsúlyozza, hogy a részt vevő egyháztagnak ne beszéljenek az egyház nevében. (Lásd Dallin H. Oaks, *Conference Report*, 1989. ápr., 34–39. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 27–30. o.) Olvassátok el 3 Nefi 11:28–29-et, és emeld ki, hogy még a kimondottan az egyház nyilvános képviselésére elhívottaknak is el kell kerülniük a vitát és az ellenkezés szellemét!

Mondd el Spencer W. Kimball elnök kijelentését a 71. rész fenti bevezetéséből! Kérdezd meg: Milyen reményt ad ez a kijelentés azoknak, akik megfelelően reagálnak a kritizálásra? A tanulók olvassák el az Alma 1:16, 25–26; 4:15–16, 19; Tanok és szövetségek 42:12–14-et és keressék ki, hogyan vonatkoznak ezek a versek a megbeszélte alapelvekre! Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek szentírásláncot, amiben ezeket a szentírásokat a Tanok és szövetségek 71:7–11-gyel kötik össze! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 73. rész fejlécét, és keressétek ki, milyen hatással volt az evangélium tanítása azokra az emberekre, akiknek negatív érzéseik voltak az egyház iránt!

Tanok és szövetségek 72

Bevezetés

Edward Partridge-et, az egyház első püspökét arra hívták el, hogy a Missouri állambeli Independence-ben szolgáljon. Mivel Independence több mint 1300 kilométerre volt Kirtlandtól, szükség volt egy másik püspökre Kirtland környékén. A 72. részben az Úr elhívta Newel K. Whitney-t, hogy az egyházban a második püspökként szolgáljon, és az egyház kirtlandi területén ténykedjen (lásd 1–8. v.). Az Úr azután felsorolta a püspök néhány feladatát (lásd 9–26. v.).

Gordon B. Hinckley elnök további utasításokat adott a püspök feladatköréről ma:

„Szívemben nagyon becsülöm a püspökeinket. Mélységesen hálás vagyok a Mindenható kinyilatkoztatásáért, amelynek eredményeképpen létrejött és működik ez a hivatal. . . .

Elvárjuk tőletek, hogy megálljátok a helyeteket az egyházköztség elnöklő főpapjaként, az emberek tanácsadójaként, a bajba jutottak védelmezőjeként és segítőjeként, a bánattól szenvedők vigasztalójaként, a szükségben lévők támogatójaként. Elvárjuk tőletek, hogy megálljátok a helyeteket mint védői és oltalmazói a tannak, amit egyházközségeitekben tanítanak, a tanítás minőségének és a sok hivatal betöltésének, amire szükség van. . . .

Tudnotok kell, nem éhez-e valaki, nincs-e valaki ruha vagy hajlék nélkül. Ismertetek kell mindazoknak a körülményeit, akik felett elnököltek.

Vigasztalónak és vezetőnek kell lennetek az emberek számára. Kaputoknak mindig nyitva kell állni mindenféle segélykiáltás előtt. Hátatoknak erősnek kell lenni, hogy osztozhassatok terheikben. Szeretettel kell nyújtanotok a kezeteiket még a bűnösök felé is” (Liahona, 1999. júl., 61–67. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Elvárják tőlünk, hogy beszámoljunk sáfárságunkról mind ebben, mind az elkövetkezendő életben (lásd T&S 72:3–4; lásd még Máté 24:44–47; T&S 59:2).
- A püspökök felelősek az egyháztagok érdemességének megítéléséért, a pénzügyi hozzájárulások intézéséért és a szegényekkel való törődésért (lásd T&S 72; lásd még T&S 68:14–21).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 151–153. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 72:3–4. Elvárják tőlünk, hogy beszámoljunk sáfárságunkról mind ebben, mind az elkövetkezendő életben. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól: Mi az első két legnagyobb parancsolat? Ha a tanulók nem tudják a választ, olvassák el a Máté 22:36–40-et! Írd fel a táblára: *Szeresd Istent és szeresd a felebarátodat!* Kérdezd meg a tanulókat, szerintük hogyan lehet mindkét parancsolatot egyszerre betartani (lásd Máté 25:40; Móziás 2:17)! Néhány tanuló mondjon példát olyan alkalomra, amikor valaki szolgálatot nyújtott nekik! Kérd meg őket, gondolkozzanak el azon, hogyan mutatta ez a szolgálat az Isten iránti szeretetet! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 72:3–4-et és kérdezd meg:

- Mikor fogja az Úr megítélni azt, hogy miként teljesítettétek kötelezettségeiteket?

- Kinek tartozunk elszámolással „ebben az életben”? (Lásd 5. v.)
- Kinek tartozunk elszámolással az örökkévalóságban vagy az elkövetkezendő életben? (Lásd János 5:22.)
- Milyen áldás éri az elkövetkezendő életben azokat, akik a halandóságban hithűk és bölcssek?

A tanulók írják le egy papírra azokat a változásokat, melyeket szeretnének véghezvinni azért, hogy felkészültebbek legyenek, amikor számot kell adniuk sáfárságukról!

Tanok és szövetségek 72. A püspökök felelősek az egyháztagok érdemességének megítéléséért, a pénzügyi hozzájárulások intézéséért és a szegényekkel való törődéséért. (20–25 perc)

Mondd el Gordon B. Hinckley elnök kijelentését a 72. rész fenti bevezetéséből! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 72:3–5, 10–11, 16–19-et! Mondd el a tanulóknak: Az egyházközségben valaki templomi ajánlást szeretne! Kihez kell fordulniuk? (A püspökhöz; lásd 3–5. versek. Jegyezd meg, hogy a püspök tanácsosai megújíthatják az ajánlást!) Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak hasonló helyzeteket, amikor is a püspök segítségükre lehet! Mondjanak el néhány leírt példát! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan áldotta meg püspökök az életeteket?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 84:36-ot! Miben hasonlít a püspök támogatása az Úr támogatásához?
- Hogyan tudnánk még inkább támogatni a püspökeinket?

Tanok és szövetségek 73–74

Bevezetés

A 73. részben az Úr azt mondta Joseph Smith prófétának és Sidney Rigdonnak, hogy: „szükséges ismét fordítanotok” (3. v.). Ez a Biblia Joseph Smith féle fordítására vonatkozik. „Az Úr dolgairól való elgondolkodás és elmélkedés a megértés ajtaját nyitja meg. Az elme és a szellem felkészül, hogy elnyerje azt a sugalmazást és irányítást, ami a Szentlélektől származik” (Otten és Caldwell, *Sacred Truths*, 2:394. o.). A fordítás ez időszakában Joseph megkapta a 74. részt, ami az 1 Korinthusbeliek 7:14 sugalmazott magyarázatával szolgál.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A család minden tagja lehet pozitív lelki befolyással otthon (lásd T&S 74:1; lásd még Efézusbeliek 5:22–6:4).
- A hiten kívüli házasság problémákhoz vezethet a házasságban és a családban (lásd T&S 74:2–6; lásd még 5 Mózes 7:3–4; 2 Korinthusbeliek 6:14).

- A kisgyermek szentek, és Jézus Krisztus kiengesztelése által a celesztialis királyságban üdvözülnek (lásd T&Sz 74:7; lásd még Moróni 8:8–22).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 153–155. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 74:1. A család minden tagja lehet pozitív lelki befolyással otthon. (5 perc)

Írd fel a táblára: *Egy embert üdvözíthet egy másik ember igazlelkűsége.* Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük ez a kijelentés igaz vagy hamis! (Hamis; lásd Hittételek 1:2.) A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 74:1-et és kérdezd meg: Ha a táblán lévő kijelentés hamis, akkor mit jelent ez a szentírás? Miután a tanulók elmondtak pár ötletet, mondd el a következő kijelentést:

„A korinthusi egyházban néhányan kétségkívül azt hitték, hogy amikor a férj vagy feleség megtért, akkor neki el kell hagynia a nem megtért társát, mint egy tisztátalan vagy fertőző személyt. Ez egyáltalán nem így van! Szent Pál lényegében azt mondja, hogy az egyik fél megtérése megszentelő hatással van a családra” (Hyrum M. Smith és Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, átdolg. kiad. [1972], 432. o.).

Kérdezd meg: Milyen változást idézhet elő lelkiekben a család egyik tagja otthon? Elder Dean L. Larsen, aki akkoriban a Hetvenek Elnökségének volt a tagja, a következőt tanácsolta a fiataloknak:

„Emlékezzetek rá, hogy kik vagytok! Emlékezzetek a célra, amiért a földre jöttetek – a szolgálatra, amire kiválasztattatok! Maradjatok hűségesek Mennyei Atyánk és Fia, Jézus Krisztus belétek vetett isteni bizalmához! Ugyanannyit adhattok otthonotok szellemi légköréhez, mint bármelyik más családtagotok, és ez kötelességetek is. Tanulmányozzátok a szentírásokat és ösztönözzétek családotok többi tagját, hogy ők is tegyék ezt meg! Imádkozzatok és tegyetek meg minden töletek telhetőt, hogy az imádkozásra bírjátok családotok minden tagját! Fizessétek a tizedet! Engedelmeskedjétek a Bölcsesség szavának! Legyetek erkölcsileg tiszták! Nagyobb befolyásotok lehet, mint azt gondolnátok, ha megteszitek saját részeteket” (Conference Report, 1983. ápr., 50. o.; vagy *Ensign*, 1983. máj., 35. o.).

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, mit tehetnek azért, hogy otthonukat az Úr Szelleme számára vonzóbbá tegyék!

Tanok és szövetségek 74:2–6. A hiten kívüli házasság problémákhoz vezethet a házasságban és a családban. (10–15 perc)

Tarts fel egy üveg vizet és egy üveg olajat, majd kérdezd meg a tanulóktól, mennyire elegendne a két folyadék! Öntsd a vizet az olajba, rázd fel, majd mutasd meg az osztálynak, milyen hamar különválnak a két anyag! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 74:2–6-ot és keressék ki, hogyan vonatkoznak ezek a versek a vízre és az olajra! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen kihívásokkal nézhetnek szembe azok a házaspárok, akik két különböző vallás tagjai?
- Hogyan befolyásolhatná a gyermekeket ez a fajta házasság?
- Milyen célokot tűzhetnek ki a fiatalok most, melyek segítenek nekik egységes, sikeres házasságot kialakítani?

Mondd el az Első Elnökség következő kijelentését:

„Mivel a randevúzás a házasságra való felkészülés, csak azokkal randevúzzatok, akiknek magas normáik vannak, akik tisztelik a ti normáitokat, és akiknek a társaságában megőrizhetitek Jézus Krisztus evangéliumának normáit!” (lásd *A fiatalság erősségéért*, [füzet, 1990], 7. o.).

Tanok és szövetségek 74:7. A kisgyermek szentek, és Jézus Krisztus kiengesztelése által a celesztialis királyságban üdvözülnek. (5–10 perc)

Mutass az osztálynak egy fényképet egy vagy több gyermekedről, vagy egy olyan gyermekről, akit jól ismersz! Mondj el egy különleges élményt, amit a gyermekkel éltél át, és fejezd ki a gyermek iránti szeretetedet! Írd fel a táblára: *Móziás 3:16; Moróni 8:8–12; T&Sz 29:46–47; 68:27!* Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el ezeket az utalásokat és válaszoljanak a következő kérdésekre:

- Mit érez Mennyei Atyánk a gyermekei iránt?
- Mikor vonhatók felelősségre a gyermekek a bűneikért?
- Hova jutnak azok a gyermekek, akik a felelősségre vonhatóság kora előtt meghalnak?

Kérd meg az osztályt, hogy lapozzanak a Tanok és szövetségek 74:7-hez és keressék ki azt a hatalmat, ami üdvözíti a gyermekeket! Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek szentírásláncot felhasználva ezt és a táblán lévő verseket!

Tanok és szövetségek 75

Bevezetés

A Tanok és szövetségekben sok kinyilatkoztatást az egyház konferenciái alatt kaptak meg. A 75. rész az Ohio állambeli Amherstben tartott konferencián adatott, és elsődlegesen a misszionáriusi

munkáról szól. Elder Boyd K. Packer azt mondta: „Elfogadjuk azt a kötelességet, hogy az evangéliumot minden embernek hirdetjük a földön. Ha pedig felteszik a kérdést: »Azt akarod mondani, hogy az egész világot megtérítitek?«, a válasz az: »Igen. Megpróbálunk eljutni minden élő lélekhez.«” (Conference Report, 1975. okt., 145. o.; vagy *Ensign*, 1975. nov., 97. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A hithű misszionáriusok az Úr segítségét kapják meg szolgálatukban és örökkévaló áldásokat ígérnek nekik (lásd T&Sz 75:2–22; lásd még T&Sz 4).
- Az egyháztagok felelősek a misszionáriusok és azok családjai támogatásáért (lásd T&Sz 75:24–28; lásd még T&Sz 31:5).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 156–158. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 75:2–22. A hithű misszionáriusok az Úr segítségét kapják meg szolgálatukban és örökkévaló áldásokat ígérnek nekik. (15–20 perc)

Írj fel jó pár foglalkozást a táblára (például gazda, építész, orvos, műszerész, futószalag mellett dolgozó munkás, tanár)! Kérdezd meg a tanulóktól:

- Szerintetek mi lenne a megfelelő bér ezeknél a foglalkozásoknál?
- Melyiket választanátok? Miért?
- Hogyan hasonlítható e foglalkozások bére a misszionáriusi munka béréhez?
- Miben különbözik az Úr bére az emberek béréétől?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 75:3–22-t és készítsenek egy listát a misszionáriusi kötelezettségekről, egy másikat pedig az ígért áldásokról! A kötelezettségek listája tartalmazhatja a következőket:

- Keményen dolgozni; kerülni a tétlenséget (lásd T&Sz 75:3; lásd még T&Sz 88:124).
- Hangosan szólni (lásd T&Sz 75:4, 9, 13, 15; lásd még T&Sz 60:2).
- Az igazságot tanítani (lásd T&Sz 75:4).
- A szentírásokból tanítani (lásd 4. v.).
- Hithűnek lenni (lásd 5. v.).
- Imádkozni a Szentlélekért (lásd 10. v.).
- Mindig imádkozni (lásd 11. v.).

Az ígéretek listája tartalmazhatja a következőket:

- Sok kévével lesztek megrakva (lásd T&Sz 75:5).
- Tisztelettel és dicsőséggel lesztek megkoronázva (lásd 5. v.).
- Halhatatlanságot és örök életet fogtok nyerni (lásd 5. v.).
- A Vigasztaló fog tanítani (lásd 10. v.).
- Az Úr lesz veletek (lásd 11., 13–14. v.).
- Felemeltettek az utolsó napon (lásd 16., 22. v.).
- Örömmel és boldogsággal teltek el (lásd 21. v.).
- Minden dolgot legyőztök (lásd 22. v.).

Mondd el, hogy a 75. részben huszonnégy férfit hívtak el misszióba! Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy ma mindannyiótok megkapta a missziós elhívását!

- Hogy éreznétek magatokat?
- Milyen területeken éreznétek magatokat felkészültnek?
- Mit szeretnétek megtenni azért, hogy felkészültebbek legyetek?

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Howard W. Hunter, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Az egyház misszionáriusai, fiatalok és idősek egyaránt, a világban vannak az Úr Jézus Krisztusba vetett hit alapelvét és egyéb alapelveket tanítva mindazoknak, akik azt meghallják. Ez annak a mintának az alapján történik, amit a Mester maga állított fel, amint azt Márk feljegyezte: »Majd magához szólítja a tizenkettőt, és kezdé őket kiküldeni kettőnként« (Márk 6:7). Elmentek és bizonyosságot tettek isteni voltáról azokban a napokban, több mint 1900 évvel ezelőtt, és elkötelezett hírnökei ma ugyanazt a bizonyosságot teszik, amint a világba mennek »kettőnként«” (Conference Report, 1975. ápr., 58. o.; vagy *Ensign*, 1975. máj., 39. o.).

Joseph Smith próféta azt mondta:

„Semmilyen szentségtelen kéz nem állíthatja meg e munka előrehaladtát; tomboljon bár üldöztetés, szövetkezzen a csöcselék, gyülekezzenek a hadseregek, szidalmazzon a rágalmozás, ám Isten igazsága előre fog haladni nyíltan, nemesen és függetlenül, míg minden kontinensre behatol, minden éghajlatra ellátogat, minden országon végigsöpör, és minden fülben elhangzik, míg Isten céljai megvalósulnak, és a nagy Jehova azt mondja: a munka elvégeztetett” (*History of the Church*, 4:540. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, milyen érzéseket kelt bennük az, hogy részt vehetnek a misszionáriusi munkában! Ha szolgáltál missziót vagy van tapasztalatod a misszionáriusi munkáról, ossz meg néhány felemelő élményt és tégy bizonyosságot! Ösztönözd a

tanulókat (a fiatal férfiakat és azokat a fiatal nőket, akik ebben részt akarnak venni), hogy határozzák el most, hogy missziót fognak szolgálni!

Tanok és szövetségek 75:24–28. Az egyháztagok felelősek a misszionáriusok és azok családjai támogatásáért. (10–15 perc)

Mutasd meg a tanulóknak az ősi sátor tanulói kalauzban található képét (lásd a T&S 82 bevezetését)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi támasztja ki a sátrat? (Sátorcövekek.)
- Ha a sátor az egyház misszionáriusi programját jelképezi, mit jelképeznek a sátorcövekek? (Az egyháztagokat.)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 75:6–17, 30–36-ot és keressék ki, hány misszionáriuspárt hívott el az Úr! Olvassátok el együtt a 24–28-as verseket és beszéljétek meg, mit kértek az egyháztagoktól, mit tegyenek, hogy támogassák ezeket a misszionáriusokat! Olvasd fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Azok a testvérek, akiket erre a misszionáriusi utazásra hívtak el, általánosságban meglehetősen szegény emberek voltak a világi dolgokat illetően. Nehézséget okozott nekik, hogy az Úr munkájáért induljanak a világba és családjukat támasz nélkül hagyják. Az elhívás azonban elengedhetetlen volt, hiszen emberek lelke forgott kockán, és ott voltak azok, akik az evangélium üzenetének meghallgatására vártak, akik erősségek lehetnek az egyháznak az evangélium befogadása után. . . . Ezért tehát parancsolat adatott, hogy alkalmas helyet alakítsanak ki, ahol ezeket a családokat elhelyezhetik és gondoskodhatnak róluk, az egyház tagjait pedig arra intették, hogy »tárják ki szívüket«, és segítsenek ebben a kötelességvállalásban” (*Church History and Modern Revelation*, 1:276–277. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan támogathatják az egyház tagjai a misszionáriusokat és családjukat ma! (Ezek magukban foglalhatják olyan emberek megtalálását, akiket a misszionáriusok taníthatnak, a misszionáriusokért való imádkozást, a misszionáriusok családjának meglátogatását és a velük való beszélgetést, bátorító levelek írását, anyagilag vagy Mormon könyvével támogatni őket.) Ha akarsz, a válaszokat sorold fel a táblára! Spencer W. Kimball elnök azt mondta: „Semmilyen nagyobb szolgálatot nem tehetünk az egyház misszionáriusi elhívásának, mint a pozitív keresztény erények bemutatását az életünkben” (*Conference Report*, 1978. szept.–okt., 7. o.; vagy *Ensign*, 1978. nov., 6. o.). Ösztönözd a tanulókat, hogy válasszanak egy módszert, amivel az egyházközségükben szolgáló misszionáriusokat jobban támogathatják! Pár nap múlva kérj meg néhány tanulót, hogy számoljanak be arról, mit tettek!

Tanok és szövetségek 76

Bevezetés

Charles W. Penrose elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta: „A Tanok és szövetségek 76. része . . . az egyik legragyogóbb kinyilatkoztatás, amit valaha is láttam az életemben bármilyen könyvben; semmi ehhez fogható nincs a Bibliában; semmilyen könyvben, amit valaha olvastam, nincs ehhez fogható, az Atya gyermekei üdvözüléséért készített terve dicsőségéhez, tökéletességéhez, részleteihez és kinyilatkoztatásaihoz hasonló” (*Conference Report*, 1922. ápr., 29. o.).

Amikor a 76. rész kinyilatkoztatott, az egyház néhány tagjának nehézsége támadt annak elfogadásával. Brigham Young elnök azt mondta: „Ez egy új tan volt ennek a nemzedéknek, és sokan megbotránkoztak rajta” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* (1997), 292. o.). Egy másik alkalommal Young elnök elmagyarázta: „Szokásaim olyanok voltak, hogy amikor a látomás [T&S 76] adatott, pontosan ellentétes lett korábbi tudásommal. Azt mondtam: várjunk csak! Nem utasítottam el; de nem tudtam megérteni.” Idővel Young elnök úgy tekintette ezt, mint „az egyik legjobb tant, amit valaha is kinyilatkoztattak bármely népnek” (*Journal of Discourses*, 6:281. o.).

Joseph F. Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke azt mondta, hogy a 76. részt „az egyház minden tagjának felbecsülhetetlen örökségként kell becsben tartania. Erősíteni kell a hitüket, és arra irányuló ösztönzésnek kell lennie, hogy törekedjenek az üdvözülésre, mely minden becsület és igaz embernek megígértetett. Oly egyszerűek és világosak tanításai, hogy senkinek sem lenne szabad megbotránkoznia vagy félreértenie” (*Church History and Modern Revelation*, 1:279. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Mennyei Atyánk irányítása alatt Jézus Krisztus teremtette a világokat és gondoskodott a kiengesztelésről, hogy az azokban lakók üdvözülhessenek (lásd T&S 76:1–4, 23–24, 40–43, 69, 107–108; lásd még Mózes 1:27–39).
- Az Úr bölcsességet, kinyilatkoztatást és örökkévaló dicsőséget ígér azoknak, akik tisztelik és szolgálják Őt (lásd T&S 76:5–10).
- A szentírások imádságos lélekkel történő olvasása és az azokon való elmélkedés elősegíti a kinyilatkoztatást (lásd T&S 76:15–19; lásd még 1 Nefi 11:1; T&S 138:1, 11).
- Az Atyaisten és Jézus Krisztus él és megjelent a prófétáknak az utolsó napokban (lásd T&S 76:20–23; Joseph Smith története 1:17).

- A kárhozat fiai fel fognak támadni, azonban nem fognak dicsőséges királyságot örökölni. Mindörökre ki fognak tiltatni Isten jelenlétéből (lásd T&Sz 76:25–49; lásd még 2 Nefi 9:15–16).
- Azok, akik celesztialis vagy teresztriális dicsőséget kapnak, az első feltámadáskor, vagyis az igazak feltámadásakor jönnek elő. Azok, akik telesztialis dicsőséget kapnak, valamint a kárhozat fiai az utolsó feltámadáskor, vagyis az igaztalanok feltámadásakor jönnek elő (lásd T&Sz 76:50, 63–65, 85, 102; lásd még T&Sz 45:54; 88:96–102).
- Azok, akik bátran kitartanak Jézusról való bizonyosságukban, és engedelmeskednek az evangélium alapelveinek és szertartásainak, a celesztialis birodalomban istenné magasztosulnak (lásd T&Sz 76:50–70, 74, 79, 82, 92–96, 101; lásd még T&Sz 132:20).
- A menny a celesztialis, teresztriális és telesztialis királyságokat foglalja magában. E királyságok lakói különböznek dicsőségben, hatalomban, erőben és anyagi uralomban (lásd T&Sz 76:50–112; lásd még János 14:2; 1 Korinthusbeliek 15:40–42).
- Ez az élet ad időt arra, hogy felkészüljünk az Istennel való életre (lásd T&Sz 76:112; lásd még Alma 34:31–36; T&Sz 131:1–4; 132:15–17).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 117–119. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 158–166. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 76. A három dicsőségről való látomások áttekintése. (20–25 perc)

Mondd el Philo Dibble beszámolóját arról, hogyan adatott a 76. rész – a történelmi háttér részéből, a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 158. oldaláról! Kérdezd meg: Szerintetek milyen érzés lehetett a szobában lenni, amikor Joseph Smith próféta és Sidney Rigdon megkapta ezt a kinyilatkoztatást?

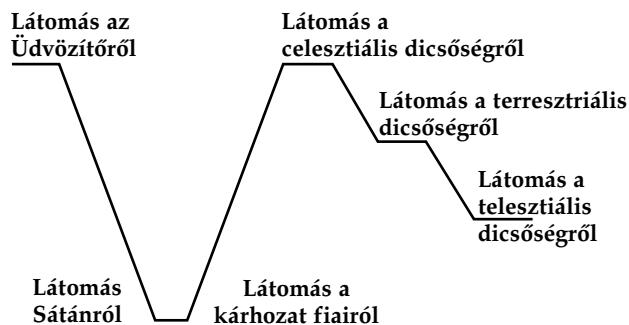
Mondd el a 76. rész fenti bevezetéséből az arról szóló információt, milyen nehézségeket jelentett a korai szenteknek ezt a kinyilatkoztatást! Olvassátok el János 5:29-et és mondd el, hogy ez azt jelképezi, amit a szentek Joseph Smith idejében az ítélet utáni életről tudtak! Beszéljétek meg, miként lehetne a dicsőség három fokának látomása mind kihívást jelentő, mind ösztönző a korai szentek számára!

Mivel ez egy nagyon hosszú rész, felépítésének megértése segíthet a tanulóknak a tanulmányozásában. A következő kategóriák használatával segíts a tanulóidnak szentírásukban bejelölni ennek a kinyilatkoztatásnak különböző részeit:

- Az Úr leírása és a hithűeknek adott ígéretei (lásd 1–10. v.).
- A kinyilatkoztatás háttere (lásd 11–19. v.).

- A Fiú dicsősége (lásd 19–24. v.).
- Lucifer bukása (lásd 25–29. v.).
- A kárhozat fiai (lásd 30–38., 43–49. v.).
- Celesztialis dicsőség (lásd 50–70., 92–96. v.).
- Teresztriális dicsőség (lásd 71–80., 87., 91., 97. v.).
- Telesztialis dicsőség (lásd 81–86., 88–90., 98–112. v.).

A Tanok és szövetségek 76 látomásainak rendje

Rajzold fel a táblára a következő ábrát! Mutass rá, hogy az Üdvözítőről való látomást a Sátánról és a kárhozat fiairól való látomás követte, ami után a celesztialis dicsőségről való látomás következett. Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek milyen hatással volt Joseph Smith-re és Sidney Rigdonra az, hogy a látomásokat ilyen sorrendben látták?
- Mit tanulhatunk abból, hogy a látomásokról ilyen sorrendben olvashatunk?

 Tanok és szövetségek 76:1–4, 22–24, 40–43, 69, 107–108 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 76:22–24). Mennyei Atyánk irányítása alatt Jézus Krisztus teremtette a világokat és gondoskodott a kiengesztelésről, hogy az ott lakók üdvözülhessenek. (15–20 perc)

Milyen jelentős kinyilatkoztatás adatott John Johnson otthonában? A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 76:22–24-et és keressenek olyan indokokat, amelyek miatt ez a kinyilatkoztatás olyan jelentős! Javasold, hogy jelöljék be a fontos meglátásokat a következő kérdések megbeszélése közben:

- Miért fontos tudni azt, hogy Jézus Krisztus él?
- Szerintetek mit akart mondani Joseph Smith „az utolsó” kifejezéssel? (22. vers; lásd a T&Sz 76:20–24-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 160. oldalán!)
- Mit jelent Isten jobbján lenni? (Lásd Máté 25:31–34, 41; T&Sz 29:27.)
- Ki az Atya Egyszülöttje a testben? (Jézus Krisztus.)
- Mit jelent az a kifejezés, hogy Jézus Krisztus által „teremtettek és teremtetnek a világok”? (Lásd a T&Sz 76:24-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 160. oldalán; lásd még Mózes 1:33!)

- Miképpen vagyunk „Istennek újjászületett fiai és leányai” Jézus Krisztus által? (T&Sz 76:24; lásd a T&Sz 25:1-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 50. oldalán; lásd még Móziás 5:7!)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 76:40–43, 107–108-at! Jelöljétek be azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek leírják, hogyan üdvözíti az Üdvözítő azokat, akik „Istennek . . . fiai[vá] és leányai[vá]” válnak!

Tanok és szövetségek 76:5–10. Az Úr bölcsességét, kinyilatkoztatást és örökkévaló dicsőséget ígér azoknak, akik tisztelik és szolgálgják Őt. (10–15 perc)

Olvasd el a tanulókkal a Tanok és szövetségek 76:5-öt és keressétek ki az Úr azoknak tett ígéreteit, akik igazlelkűen szolgálgják Őt! Kérd meg őket, hogy keressék ki a 6–10-es verseket és sorolják fel, hogyan áldja meg az Úr hithű szolgálait! (Lásd még a T&Sz 76:5–10-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 159. oldalán!) Kérd meg a tanulókat, válasszák ki az egyik áldást, amit az Úr ígért, és írjanak egy bekezdésnyit arról, miért szeretnék megkapni azt az áldást!

Tanok és szövetségek 76:15–19. A szentírások imádságos lélekkel történő olvasása és az azokon való elmélkedés elősegíti a kinyilatkoztatást. (15–20 perc)

Mutass meg az osztálynak egy szabásmintát és kérdezd meg, mi az! Kérdezd meg: Mi történik, ha követitek ezt a mintát? Ha lehetséges, mutass be a tanulóknak egy darab szöveget, mely a minta szerint készült! Írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat: *T&Sz 76:15–19; 138:1–2, 11; 1 Nefi 11:1; Joseph Smith története 1:11–13!* Mondd el, hogy mindegyik szentírás azt mondja el, mi történt közvetlenül egy kinyilatkoztatás elnyerése előtt! A tanulók tanulmányozzák a szentírást és találjanak rá a kinyilatkoztatás elnyerésének „mintájára”! Beszéljétek meg, miért vezethet kinyilatkoztatáshoz a szentírásokon való elmélkedés, töprengés és gondolkodás!

Mondd el a következő kijelentéseket! David O. McKay elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta:

„Az elmélkedés az egyik legtitkosabb és legszentebb ajtó, amin keresztül az Úr jelenlétébe juthatunk. Jézus példát mutatott nekünk. Rögtön, miután megkeresztelkedett és elnyerte Atyja jóváhagyását, miszerint »Ez amaz én szerelmes fiam, a kiből én gyönyörködöm«, Jézus elment oda, amit ma a kísértések hegyének hívunk. Szeretek az elmélkedés helyeként emlékezni rá, ahol a negyvennapos böjtölés alatt saját magával és Atyjával beszélgetett, és megfontolta nagy küldetésének felelősségét. E lelki kapcsolat oly nagy erőt eredményezett számára, hogy azt tudta mondani a kísértőnek:

„. . . Eredj el Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj» (Máté 4:10)» (Conference Report, 1946. ápr., 113. o.)

Elder Marvin J. Ashton azt mondta:

„Elmélkedés által lehetőséget adunk a Szellemnek, hogy hatással legyen ránk és irányítson minket. Az elmélkedés erőteljes kapocs a szív és az elme között. A szentírások olvasásakor azok megérintik szívünket és elménket. Ha használjuk az elmélkedés ajándékát, vehetjük ezeket az örök igazságokat és felismerhetjük, miként építhetjük be azokat mindennapos cselekedeteinkbe” (Conference Report, 1987. okt., 24. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 20. o.)

Tanok és szövetségek 76:25–49. A kárhozat fiai fel fognak támadni, azonban nem fognak dicsőséges királyságot örökölni. Mindörökkre ki fognak tiltatni Isten jelenlétéből. (25–30 perc)

Írd fel a táblára: *Lucifer!* Olvassátok el a Tanok és szövetségek 76:25–28-at és keressétek ki, mire változott Lucifer neve! Beszéljétek meg, hogyan lett ő a kárhozat (lásd még Ésaías 14:12–17; Mózes 4:1–4)!

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak példát olyan időszakra, amikor egy nemzet hadat üzent egy másiknak! Kérdezd meg: Milyen hatással lenne egy hadüzenet a két nemzet kapcsolatára? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 76:29-et és keressétek meg a másik hadüzenetet! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Kinek üzent hadat Sátán?
- Hogyan befolyásolja ez Sátán felénk irányuló motivációját?
- Hogyan győzték le Sátánt a mennyei háborúban? (Lásd Jelenések 12:11.)
- Miért jelentenek veszélyt Sátánra azok, akiknek bizonyosságuk van az Üdvözítőről, és akik igyekeznek a parancsolatokat betartani?
- Mit tehetnek, hogy megvédjék magukat Sátánnak az elpusztításokra irányuló kísérleteivel szemben? (Lásd Efézusbeliek 6:11–18; Jelenések 12:7–11.)

Olvasd fel a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől:

„Álmában Léhi egy vasrudat látott, ami a sötétség ködén vezetett át. Látta, hogy ha az emberek szorosan abba a rúdba kapaszkodnak, elkerülhetik a szennység folyóját, távol maradhatnak a tiltott ösvényektől, és megállhatnak a pusztuláshoz vezető idegen utakon való tévelygésben. Később fia, Nefi világosan elmagyarázta a vasrúd szimbólumát. Amikor Lámán és Lémuel megkérdezte: »Mit jelent a vasrúd?«, Nefi így válaszolt: »Az Isten szava az; és [figyeljétek az ígéretet] akik Isten szavára hallgatnak és ahihoz ragaszkodnak, azok soha el nem vesznek, mert sem kísértések, sem a gonosz tüzes fullánkjai nem vakíthatják el őket annyira, hogy pusztulásba vezetnék őket.« (1 Nefi 15:23–24; dőlt betűs kiemelés.) Isten szava nem csupán elvezet minket a mindennél kívánatosabb gyümölcsöshöz, hanem Isten szavában és azáltal megtalálhatjuk a hatalmat, amivel

ellenállhatunk a kísértésnek, a hatalmat, hogy megghiúsítsuk Sátánnak és küldötteinek munkáját. . .

Ez válasz napjaink nagy kihívására. Isten ígéje, ahogyan az a szentírásokban, az élő próféták szavaiban és a személyes kinyilatkoztatásban fellelhető, rendelkezik annak hatalmával, hogy megerősítse a szenteket és felvértezze őket a Szellemmel, hogy ellenállhassanak a gonosznak, kitarthassanak a jó mellett, és örömet találjanak ebben az életben” („The Power of the Word”, *Ensign*, 1986. máj., 80. o.).

A tanulók tanulmányozzák a Tanok és szövetségek 76:30–49-et, hogy többet tudjanak meg a kárhozat fiáról! (Megjegyzés: Figyeld arra, hogy ne bocsátkozzatok találgatásokba Sátánnal és azokkal az emberekkel kapcsolatban, akik esetleg a kárhozat fiai közé tartozhatnak!) Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit tettek azok az emberek, akik a kárhozat fiai lettek?
- Mi történik velük?
- Miben különböznek „Istennek újjászületett fiai és leányai[tól]” (24. v.)

Olvassátok el Móziás 5:7; Tanok és szövetségek 25:1-et és emlékeztesd a tanulókat arra, hogyan válik valaki Jézus Krisztus fiává és leányává! Biztasd a tanulókat, hogy kövessék ezt az ösvényt!

 Tanok és szövetségek 76:50–119. Azok, akik celesztialis vagy teresztriális dicsőséget kapnak, az első feltámadáskor, vagyis az igazak feltámadásakor jönnek elő. Azok, akik telesztialis dicsőséget kapnak, valamint a kárhozat fiai az utolsó feltámadáskor, vagyis az igaztalanok feltámadásakor jönnek elő. (40–45 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy vallásos témájú beszélgetést folytattok egy barátotokkal, aki nem tagja az egyháznak! A barátotok azt mondja: „Múlt vasárnap az istentiszteletünkön a lelkészem azt mondta, hogy a végén vagy a mennybe, vagy a pokolba kerülünk. Nem érzem úgy, hogy elég jó lennék, hogy most a mennybe kerüljek, de úgy sem érzem, hogy annyira rossz lennék, hogy a pokolba jussak. Mit tanít a ti vallásotok?” Beszéljétek meg, miként válhat barátotok segítségére a dicsőség három fokának tana!

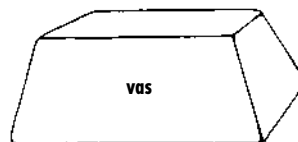
Ha még nem tetted meg, segíts a tanulóknak megtalálni és megjelölni azokat a verseket, melyek a dicsőség különböző fokaira utalnak (lásd a Tanok és szövetségek 76-ra vonatkozó tanítási javaslatokat a 126. oldalon)! Írd fel a táblára a következő három címszót: *celesztialis királyság* (T&S 76:50–70, 92–96), *teresztriális királyság* (T&S 76:71–80, 87, 91, 97), és *telesztialis királyság* (T&S 76:81–86, 88–90, 98–112). A tanulók tanulmányozzák azokat a verseket, melyek az egyes látomásokat írják le (az osztállyal együtt vagy csoportokban)! Kérd meg őket, hogy sorolják fel az egyes királyságok jellemzőit, és írd a megfelelő címszó alá, amit találtak! Tegyé fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Milyen sorrendben fognak ezek a csoportok feltámadni? (Lásd a T&S 76:50-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and*

Covenants Student Manual: Religion 324–325 163. oldalán; lásd még T&S 45:54; 88:96–102!)

- Mit jelent az, hogy „megpecsételtek az ígért Szent Szellem által”? (T&S 76:53; lásd a T&S 76:53-hoz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 163–164. oldalán!)
- Mi az „Egyszülött egyháza”? (T&S 76:54; lásd a T&S 76:54-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 164. oldalán!)
- Mit jelent az „igaz emberek, akik . . . tökéletessé” lettek kifejezés? (T&S 76:69; lásd T&S 129:3–6; 138:12.)
- Mit jelent az, hogy „bátran biznyságot [tesznek] Jézusról”? (T&S 76:79; lásd a T&S 76:79-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 165. oldalán; lásd még T&S 58:27–28; vedd figyelembe, hogy ezt a témát nagyobb részletességgel tárgyaljuk a következő rész tanítási javaslataiban!)
- Ha lehetséges, hogy az evangéliumot a szellemvilágban is megkapjuk, miért nem várhat valaki addig azzal, hogy igazlelkű legyen, és miért kellene aggódnia ebben az életben amiatt, hogy keményen próbálkozzon? (Lásd a T&S 76:72–74-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 164–165. oldalán!)
- Kik az egyedüliek, akik majd Mennyei Atyánkkal élhetnek? (Lásd T&S 76:62, 77, 86.)
- Miképp különböznek dicsőségben ezek a királyságok és azok az emberek, akik oda kerülnek? (Lásd T&S 76:70, 78, 89–98.)
- Mi a kapcsolat a három királyság és az Istenség tagjai között? (Lásd T&S 76:62, 77, 86, 112.)
- Miért „vettetnek a pokolra” a telesztialis lények? (T&S 76:84) Ez mit jelent? (Lásd a T&S 76:81–85-höz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 165–166. oldalán!)
- Miért van az, hogy azok, akik megjárják a pokol kínjait, még mindig egy dicsőséges királyságot kapnak? (Lásd a T&S 76:89–106-hoz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 166. oldalán!)
- Mi teszi a celesztialis királyságot a legkívánatosabbá számotokra?

Tanok és szövetségek 76:50–70, 74, 79, 82, 92–96, 101. Azok, akik bátran kitartanak a Jézusról való biznyságukban, és engedelmeskednek az evangélium alapelveinek és szertartásainak, a celesztialis birodalomban istenekké magasztosulnak. (20–25 perc)

Mutass a tanulóknak egy nyersvasdarabot (vagy rajzolj szemléltetést a táblára)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit ér ez jelenlegi állapotában?

- Hogyan változna meg az értéke, ha patkót, konyhai edényt, tudományos készüléket készítenének belőle?

Mondd el Spencer W. Kimball elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az ügyvezető elnöke, következő kijelentését:

„Úgy tűnik, a nyersvas értéke csupán annyi, amennyibe kerül, hogy kibányásszák. Értékessége annak függvénye, hogy mit készítenek belőle. Az emberek nagyon hasonlítanak a vashoz. Ti és én megmaradhatunk csupán nyersanyagoknak vagy magasabb fokra csiszolhatunk. Értékességünk attól függ, mit hozunk ki magunkból” („On Cheating Yourself”, *New Era*, 1972. ápr., 32. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Miben hasonlítanak az emberek a nyersvashoz?
- Szerintetek mit tehetnek az emberek annak érdekében, hogy fejlesszék magukat?
- Hogyan kapcsolódik ez a dicsőség három fokának tanához?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 76:51, 74, 79, 82, 101-et és keressetek egy olyan kifejezést, amely mindegyik versben megtalálható! Kérdezd meg: Szerintetek a „Jézusról való bizonyág” miért játszik olyan fontos szerepet abban, melyik királyságot kapjuk örökségül?

Beszélgétek meg a következő kérdéseket, miközben a Tanok és szövetségek 76:52–60, 92–95-öt tanulmányozod a tanulókkal:

- Milyen áldásokat kapnak azok, akik a celesztális királyságot kapják örökségül?
- Milyen követelmények szükségesek ahhoz, hogy a celesztális királyságot nyerjük el?
- Nézzétek át a 79. verset! Szerintetek mit jelent „bátran bizonyágot [tenni] Jézusról”?

Olvasátok el a Jelenések 3:15–16; Tanok és szövetségek 58:27–28-at! A tanulók jellemezzék a bátorságnak azt a mértékét, amit az Úr elvár tőlük! Mondd el a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, aki akkoriban a Tizenketek Kvórumának volt az elnöke:

„[Azok, akik] bátrak bizonyágot tesznek Jézus Krisztusról, ... bátrak lesznek az igazság és igazlelkűség megvédésében. Ők az egyháznak azon tagjai, akik felmagasztalják elhívásaikat az egyházban (lásd T&S 84:33), fizetik tizedüket és felajánlásait, erkölcsileg tiszta életet élnek, támogatják egyházi vezetőiket szóban és tettben, szent napként tartják a sabbatot és engedelmeskednek Isten parancsolatainak. ...

Ha nem állunk ki bátran a bizonyágunk mellett, az örökévaló következményekkel járó tragédia. Ők olyan egyháztagok, akik tudják, hogy ez az utolsó napi munka igaz, de elbuknak a mindvégig való kitartásban. Néhányuknak talán templomi ajánlása is van, de nem magasztalják fel elhívásaikat az egyházban. Merészség híján nem foglalnak pozitívan állást Isten királysága mellett. Néhányan törekednek az emberek dicséretére, magasztalására és megbecsülésére; mások megkísérlik bűneik elrejtését; néhányan pedig kritizálják azokat, akik felettük elnökölnek” (Conference Report, 1982. ápr., 89. o.; vagy *Ensign*, 1982. máj., 63. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy egy darab papírra írják le a következő kérdésekre adott válaszaikat:

- Mennyire bátran teszek bizonyágot Jézusról?
- Mit tehetek, hogy még bátrabb legyek a bizonyágomban?

Tanok és szövetségek 76:112. Ez az élet ad időt arra, hogy felkészüljünk az Istennel való életre. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, szerintük mit jelent a következő kijelentés: „Amikor elkezdődik a játszma, befejeződik a felkészülés”! Olvasátok el Alma 34:32–33-at és kérj meg egy tanulót, hogy mondja el, hogyan kapcsolódnak ezek a versek a közmondáshoz! Kérdezd meg: Hogyan befolyásolják az ebben az életben hozott döntéseink azt, hogy mi fog történni velünk a következő életben?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 76:112; 131:1–4; 132:15–16-ot és nevezzék meg a versekben tanított tantételeket! Beszélgétek meg, milyen hatással vannak az ebben az életben hozott döntéseink arra, hogyan fogunk élni az örökkévalóságban!

Tanok és szövetségek 77

Bevezetés

Sokan gondolják úgy, hogy a Jelenések könyve az egyik legnehezebben érthető szentírás. Joseph Smith próféta azonban azt mondta: „A Jelenések könyve az egyik legvilágosabb könyv, amit Isten valaha is leíratott” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 290. o.). A próféta János kinyilatkoztatásáról való e meggyőződésének oka a Biblia sugalmazott módosítása lehet. Joseph Smith az Újszövetségen dolgozott 1831 márciusa és 1833 februárja között. 1832 márciusában a próféta kérdéseket intézett az Úrhoz a Jelenések könyvével kapcsolatban, és a 77. részt kapta válaszként.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szentírások és a modernkori próféták tanításai hasznos kiegészítést nyújtanak a szentírások nehéz részeihez (lásd T&S 77; lásd még T&S 74).
- Az emberek és állatok szelleme hasonló földi testükhöz (lásd T&S 77:2).
- Amikor az igazlelkűek meghalnak, a paradicsomba kerülnek (lásd T&S 77:5; lásd még Alma 40:11–12).
- A föld 7000 évnyi mulandó életet kapott (lásd T&S 77:6–7).
- Annak érdekében, hogy segítsen felkészülnünk a második eljövételre, Jézus Krisztus sok olyan eseményt megjövendölt, melyek az előtt fognak bekövetkezni (lásd T&S 77:6–15).
- A föld mulandóságának hetedik ezeréve alatt Isten be fogja fejezni gyermekei üdvözüléséért végzett munkáját (lásd T&S 77:12).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 117–119. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 167–171. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 77. A szentírások és a modernkori próféták tanításai hasznos kiegészítést nyújtanak a szentírások nehéz részeihez. (35–40 perc)

Írd fel a táblára Joseph Smith próféta következő kijelentését úgy, hogy kihagyod a dőlt betűvel szedett szót: „A Jelenések könyve az egyik legvilágosabb könyv, amit Isten valaha is leíratott” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 290. o.; dőlt betűs kiemelés). Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük melyik szentírásbeli könyvre utalt Joseph Smith! Tegyenek pár javaslatot, mielőtt megmondod a választ!

Egy tanuló olvassa fel a 77. rész fenti bevezetését! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi segített Joseph Smith-nek abban, hogy a Jelenések könyve világos legyen?
- Hogyan segíthet nektek a próféta élménye abban, hogy a Jelenések könyve érthetőbb legyen számotokra?
- Mit tanít nektek Joseph Smith próféta élménye arról, hogyan kaphattok választ szentírásbeli kérdésekre?

A tanulók olvassák el a Jelenések 4:4–8; 5:1-et, és írják le azokat a kérdéseket, melyek eszükbe jutnak! Olvassák el a Tanok és szövetségek 77:1–7-et, miközben válaszokat keresnek kérdéseikre! Ösztönözd a tanulókat, hogy emeljék ki színessel a sugalmazott fordításokat, és írjanak keresztutalásokat Bibliájuk margójára!

Mondd el, hogy a Tanok és szövetségek 77 hátralévő része a Jelenések könyvének 7–11-es fejezeteivel foglalkozik! Írd fel a táblára az ide tartozó ábrát! A tanulók hasonlítsák össze a Jelenések könyvében lévő verseket a Tanok és szövetségekben lévőekkel, és készítsenek Bibliájukba keresztutalásokat!

Jelenések könyve	T&Sz 77
7:1–8	8–11. v.
8:2	12. v.
9	13. v.
10:10	14. v.
11:1–12	15. v.

Segíts a tanulóknak annak felismerésében, hogy a modernkori szentírások gyakran értelmezéseket biztosítanak az ősi szentírások nem egyértelmű részeihez! Tégy bizonyosságot arról, hogy mi is kaphatunk segítséget a szentírások megértéséhez a Szentlélek által!

Tanok és szövetségek 77:6–15. Annak érdekében, hogy segítsen felkészülnünk a második eljövételre, Jézus Krisztus sok olyan eseményt megjövendölt, melyek az előtt fognak bekövetkezni. (20–25 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Tanok és szövetségek 77. része történelmi háttérének első bekezdését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 167. oldaláról! Kérdezd meg az osztályt:

- Mi idézte elő a Tanok és szövetségek 77-ben lejegyzett kinyilatkoztatást?
- Ha bármit megkérdezhetnétek az Üdvözítőtől, mi lenne az?
- Melyik az a jövőbeli esemény, mely miatt az emberek ma a leginkább aggódnak?
- Milyen kérdéseket tennétek fel az Üdvözítőnek a második eljövettel kapcsolatban?

Mondd el, hogy sok olyan kérdés, amit a próféta tett fel a Jelenések könyvével kapcsolatban, a föld korával és azokkal az eseményekkel foglalkozik, melyek a második eljövételt előzik majd meg! Oszd az osztályt csoportokra, és oszd el közöttük a következő kérdéseket. Bocsdad rendelkezésükre az alább felsorolt anyagokat a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* című könyvből, ha szükségét látod! Kérd meg a csoportokat, hogy használják az anyagokat és a Tanok és szövetségek 77:6–15-öt, hogy választ találjanak a kérdésekre! Számoljanak be arról, hogy mit tanultak!

- Meddig fog létezni a föld mulandó állapotában? (Lásd 6–7. v.)
- Szerintetek melyik ezerévben vagyunk most? (A hatodikban.)
- Mi az Isten által küldött négy angyal küldetése? (Lásd 8. v.; lásd még a T&Sz 77:8-hoz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 169. oldalán!)
- Mi annak az angyalnak a küldetése, akinél Isten pecsétje van? (Lásd 9. v.; lásd még a T&Sz 77:9-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 169–170. oldalán!)
- Mi a 144 000 küldetése? (Lásd 11. v.; lásd még a T&Sz 77:11-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 170. oldalán!)
- Milyen munka kezdődik el a föld mulandó létének hetedik ezeréve alatt, vagyis a millenniumban? (Lásd 12. v.)
- Mikor következnek be a Jelenések 9-ben lejegyzett események? (Lásd 13. v.)
- Ki az az Illés, akiről a Tanok és szövetségek 77:9, 14 beszél?
- Milyen küldetést tölt be ma János, aki a Jelenések könyvét írta? (Lásd 14. v.; lásd még a T&Sz 77:14-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 170. oldalán!)
- Mit fog a 15. versben szereplő két próféta tenni, mielőtt Krisztus újra eljön? (Lásd a T&Sz 77:15-höz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 170–171. oldalán!)

- Hogyan segíthet e dolgok ismerete felkészíteni a szenteket Jézus Krisztus második eljövételére?

Olvassátok el 2 Nefi 26:24-et! Tégy bizonyosságot, hogy az Úr szereti gyermekeit és kinyilvánítja igazságát, ami javunkat szolgálja, és segít az örök élet elnyerésében.

Tanok és szövetségek 78

Bevezetés

A 78. fejezet olyan utasításokat tartalmaz, melyek az Úr tárházára vonatkoznak.

„Az egyházon keresztül az Úr megalkotta annak módját, hogy miként gondoskodjunk a szegényekről és a szűkölködőkről, és segítsünk nekik visszanyerni az önellátásukra való képességüket. Amikor az egyház tagjai mindent megtesznek saját maguk megsegítésére, de mégsem képesek alapvető szükségleteik kielégítésére, akkor először a családjukhoz forduljanak segítségért. Amikor ez nem elegendő, az egyház készen áll a segítségnyújtásra. Azok az egyháztagok, akiknek ilyen segítségnyújtásra van szükségük, forduljanak a püspökhöz.

Amikor valaki ad, akkor szabadon és a szeretet szellemében adjon, felismervén, hogy Mennyei Atyánktól származik minden áldás, és hogy ezeket az áldásokat mások szolgálatára kell felhasználni.

Amikor valaki segítséget kap, akkor hálával és alázatosan fogadja azt, megköszönve az Úrnak az Ő jóságát és mások jóságát (lásd T&S 56:18; 78:19). A segítségben részesülő ember használja azt saját maga kiszabadítására szükségletei fogságából és korlátai közül, valamint arra, hogy önellátóbbá váljon és képesebbé arra, hogy adjon másoknak. . . .

A Tanok és szövetségekben az Üdvözítő elmagyarázta, hogy a szentek adják oda a szegényeknek tett felajánlásait a püspököknek. A püspök őrzi ezeket a felajánlásokat „[az Úr] tárházában”, és használja fel őket szükség szerint arra, hogy adjon a „szegényeknek és a szűkölködőknek” (T&S 42:34; lásd még T&S 42:29–36; 78:3–7, 13–14; 82:14–19)” (*Utasítások egyházi kézikönyve, 2. könyv: Papsági és segédszervezeti vezetők* [1999], 256. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyháztagok fogadalmat tesznek, hogy együtt dolgoznak a papsági vezetők irányítása alatt a szegényekről való gondoskodásban. Ez a munka nagy áldásokat hoz az egyháznak (lásd T&S 78:3–7; lásd még T&S 42:29–36; 82:14–19).

- Az áldások, melyekről Isten biztosítja hithű és bölcs sáfárait, meghaladják értelmünket. Hálásnak kell lennünk áldásainkért (lásd T&S 78:17–22; lásd még T&S 104:2, 46).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 98., 115. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 171–173. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 78:3–7. Az egyháztagok fogadalmat tesznek, hogy együtt dolgoznak a papsági vezetők irányítása alatt a szegényekről való gondoskodásban. Ez a munka nagy áldásokat hoz az egyháznak (15–20 perc)

Mutass a tanulóknak egy tized és felajánlások papírt! (Felrajzolhatsz egyet a táblára vagy írásvetítővel is megmutathatod.) Nézzetek át minden adományozási kategóriát! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan segítenek felajánlásaitok másokat?
- Hogyan áldja meg felajánlásotok az egyházat?
- Hogyan áldja meg e felajánlás az életeteket?
- Melyik az az adomány, amit kimondottan a szegények megsegítésére használnak? (A böjti felajánlás és az emberbaráti segítség.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 78:3–4-et és nevezzétek meg, mit parancsolt az Úr az egyháznak a szegényekről való gondoskodás elősegítése céljából! Kérdezd meg: Milyen hosszú időre alapították a püspöki tárházat? Mondd el a következő kijelentést:

„Az Úr tárháza . . . állhat egy listából, mely igénybe vehető szolgáltatásokat, egy bankszámlán levő pénzüsségeket, raktárban elhelyezett élelmet vagy egy épületben megtalálható közszükségleti cikket sorol fel. Azon nyomban létrejön egy tárház, ahogy a hithű egyháztagok a püspököknek adják idejük, képességeik, szaktudásuk, könyörületeségük, anyagi és pénzügyi eszközeik egy részét, a szegényekről való gondoskodás céljából, és hogy felépítsék Isten földi királyságát.

Minden egyházközségben létezik az Úr tárháza. A püspök az Úr tárházának megbízottja. Az Úr sugalmazásai vezéreltetével kiosztja a szentek felajánlásait a szegényeknek és a nélkülözőknek. Segítenek neki a papsági kvórumok és a Segítőegylet” (*Az Úr módján történő gondoskodás: Vezetői útmutató a jóléti programhoz* [jóléti kézikönyv, 1999], 11. o.).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 78:3–7-et és jelöljék meg azokat az áldásokat, melyeket az Úr ígér a szegényekkel való törődésünk eredményeképpen! A tanulók mondják el, mit találtak, és sorold fel ezeket a táblára! Tégy bizonyosságot, hogy az Úr jóléti programja áldásokat hoz azok életébe, akik adnak, és azokéba, akik kapnak! Ösztönözd a tanulókat, hogy legyenek nagylelkűek az egyházi felajánlásaikban!

Tanok és szövetségek 78:7–22. Az áldások, melyekről Isten biztosítja hithű és bölcs sáfárait, meghaladják értelmünket. Hálásnak kell lennünk áldásainkért.

(15–20 perc)

Kérj meg egy vagy két tanulót, akik már szerepeltek színházi, zenei vagy sporteseményen, illetve hasonló tevékenységen, hogy mondják el, mit tettek a felkészülés érdekében! Beszélj meg velük, milyen fontos a felkészülés, és miben lehetett volna más az eredmény, ha nem készültek volna fel!

Mondd el a tanulóknak, hogy a *felkészülni* szó formái többször megjelennek a 78. részben (lásd 7., 10–11., 13., 15., 17., 20. v.)! Néha a mi felkészülésünkre vonatkozik, néha arra, amit Isten készített számunkra. A tanulók olvassák el a fent felsorolt verseket, és figyeljék meg, kinek kell elvégeznie a felkészülést! Húzz vonalakat a táblára annak megfelelően, kire vonatkozik a felkészülés szó! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit készített számunkra az Úr?
- Szerintetek miért készített számunkra olyan nagyszerű áldásokat?
- Mi Sátán terve ezekre az áldásokra vonatkozóan? (Lásd 10., 12. v.).
- Mit kell tennünk azért, hogy megkapjuk ezeket az áldásokat?
- Szerintetek miért várja el tőlünk az Úr ezeket a készüléseket?
- Hogyan kellene reagálnunk arra, amikor áldásokat kapunk az Úrtól? (Lásd 19. v.)

Tégy bizonyosságot azokról a nagyszerű áldásokról, melyeket az Úr adott neked! Kérd meg azokat a tanulókat, akik meg szeretnék osztani élményeiket az Úr áldásaival kapcsolatban, hogy tegyék ezt meg! Ösztönözd a tanulókat, készüljenek és kövessék az Urat! Ismételd el, milyen nagyszerű áldásokat ígért az Úr azok számára, akik ezt megteszik!

Tanok és szövetségek 79–80

Bevezetés

Thomas S. Monson elnök azt mondta:

„Mindegyik papságviselőnek . . . az az elhívása, hogy szolgáljon, és a számára adott munkába a lehető legtöbb erőfeszítést fektesse.

Egy feladat sem alantas az Úr munkájában, hiszen mindegyiknek örökkévaló kihatásai vannak. John Taylor elnök figyelmeztetett minket: »Ha nem magasztaljátok fel az elhívásaitokat, Isten felelősségre von majd benneteket azokért, akiket megmenthetetek volna, ha elvégezték a kötelességeiteket« [Journal of Discourses, 20:23. o.] . . . Ha nagy öröm a jutalma egy lélek megmentésének, akkor mily szörnyű kell, hogy legyen azok lelkiismeret-furdalása, akiknek halvány erőfeszítései megengedték, hogy Isten egy gyermeke figyelmeztetés vagy segítség nélkül haladjon, és várnia kelljen mindaddig, amíg Isten egy megbízható szolgálója megérkezik” (Conference Report, 1992. ápr., 70. o.; vagy Ensign, 1992. máj., 48. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Ha hithűen eleget teszünk az Úrtól való elhívásainknak, Ő megáld minket a sikerhez szükséges hatalommal (lásd T&Sz 79; lásd még T&Sz 4).
- A misszionáriusok az evangéliumot az egész világnak hirdetik (lásd T&Sz 80; lásd még Máté 28:19–20).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 173–174. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 79–80. A misszionáriusok az evangéliumot az egész világnak hirdetik. (15–20 perc)

Állíts ki egy világtérképet! Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel olyan helyeket, ahol a családjuk, egyházközségük vagy gyülekezetük tagjai missziót szolgáltak! Mutass rá minden olyan helyre a térképen, amiről említést tettek! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 80:1-et és beszéljétek meg, mennyire tesz eleget az egyház az Úr azon parancsolatának, hogy az evangéliumot az egész világnak hirdessék! Kérdezd meg: Szerintetek hogyan vonatkozik a Tanok és szövetségek 80:3 erre a parancsolatra?

A tanulók nézzék meg a Tanok és szövetségek 79–80-as rész fejléceit, és nevezzék meg, ki kapott elhívást a prédikálásra! Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy a mai nap folyamán egy misszionárius csoporthoz fognak beszélni! Készüljenek fel a beszédre azáltal, hogy elolvassák ezt a két részt, és megkeresik az Úr misszionáriusokra vonatkozó utasításait! Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, amit találtak!

Olvassátok el Thomas S. Monson elnök kijelentését a 79–80. részek fenti bevezetéséből! Ösztönözd a tanulókat, hogy készüljenek fel tisztességes missziós szolgálatra azáltal, hogy eleget tesznek az egyházi feladataiknak!

Tanok és szövetségek 81

Bevezetés

A 81. rész olyan utasításokat tartalmaz, melyek az egyház Első Elnökségének tanácsosaira vonatkoznak. Joseph Fielding Smith elnök azt mondta:

„Azt hiszem, egyetlen dolog van, melyet nagyon tisztán a tudatunkban kell tartanunk. Sem az egyház elnöke, sem az Első Elnökség, sem az Első Elnökség és a Tizenkettek együttes hangja nem fogja soha félrevezetni a szenteket, vagy olyan tanácsot küldeni a világnak, amely ellenkezik az Úr szándékával és akaratával” (Conference Report, 1972. ápr., 99. o.; vagy *Ensign*, 1972. júl., 88. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Első Elnökség birtokolja a királyság kulcsait, melyek magukban foglalják azt a felhatalmazást, hogy az Úr munkáját itt a földön irányítsák (lásd T&Sz 81; lásd még T&Sz 107:21–22).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 121–122. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 175–177. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 81. Az Első Elnökség birtokolja a királyság kulcsait, melyek magukban foglalják azt a felhatalmazást, hogy az Úr munkáját itt a földön irányítsák. (15–20 perc)

Tedd ki az Első Elnökség tagjainak képét! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják meg e férfiak nevét, és azt, hogyan hívják őket együttesen! Mondj egy rövid példát arról, hogyan tanultál, vagy milyen áldásokat kaptál az Első Elnökség tanításai által!

Tegy ki egy képet Joseph Smith prófétáról! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 81. részének fejlécét és keressék ki, kiket hívott el az Úr, hogy ennek a sáfárságnak az eredeti Első Elnökségben szolgáljanak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért vesztette el Jesse Gause azt az elhívását, hogy az Első Elnökség tagja legyen?
- Kit hívott el az Úr a helyére?
- Mit tanulhatunk ebből a példából az egyházi elhívásokat illetően?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 81; 90:2–6-ot, és keressetek válaszokat a következő kérdésekre:

- Milyen hatalommal rendelkezik az Első Elnökség a földön?
- Milyen munkát kell végeznie az Első Elnökségnek?
- Milyen áldásokat ígér nekik az Úr?

Beszéljétek meg, amit a tanulók találtak, felhasználva a T&Sz 81-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 175–177. oldaláról, ha szükséges!

A tanulóid közül valószínűleg többen is kvórum vagy osztály elnökségben fognak szolgálni! Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta az elnökségekről:

„Szükséges, hogy az elnök maga válassza ki a tanácsosait, mert az ő kapcsolatuknak összeegyeztethetőnek kell lennie. . . . Kölcsönös bizalom és tisztelet szellemében kell együtt dolgozniuk. A tanácsosok hatásköre nem azonos az elnökével. . . .

[A tanácsos] *elnökének asszisztense*. . . .

Az elnökségi gyűléseken minden tanácsos szabadon elmondhatja gondolatait bármely kérdésről, amit az elnökség elé terjesztenek. Azonban az elnök előjoga az, hogy döntést hozzon, és a tanácsosok kötelessége az, hogy támogassák őt abban a döntésben. Az ő döntése akkor az ő döntésükké lesz az azt megelőző ötleteikre való tekintet nélkül.

Az elnök, ha bölcs, ezeknek a kiválasztott segítőknek meghatározott feladatokat ad, és szabadságot ad nekik azok végrehajtásában, elvárva tőlük, hogy a történelemért felelősséget vállalnak” (Conference Report, 1990. okt., 64. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 49. o.).

Tanok és szövetségek 82

Bevezetés

Az utolsó napi szentek nagy áldásokat kapnak az Úrtól, és így nagy felelősség ruháztatik rájuk. Elder George Albert Smith, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, kijelentette: „[Isten] felebarátainkét meghaladó intelligenciát és bölcsességet adott nekünk. A földi élet előtti lét tudása megadatott az utolsó napi szenteknek; a tudás, hogy itt vagyunk, mivel megtartottuk első helyünket és miénk a lehetőség, hogy örök életet nyerhetünk

Mennyei Atyánk jelenlétében azáltal, hogy megtartjuk második helyünket. Nem úgy leszünk megítélve, mint a fivéreink és nővéreink a világban, hanem a ránk bízott nagyobb lehetőségek alapján” (Conference Report, 1906. okt., 47. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr azt a parancsolatot adja a szentjeinek, hogy hagyják el bűneiket és bocsássanak meg másoknak (lásd T&Sz 82:1–7; lásd még Máté 18:21–35; T&Sz 58:42–43; 64:9–11).
- Felelősségre vonhatóságunk növekszik, amint az Úr nagyobb értelmet ad nekünk (lásd T&Sz 82:3–4; lásd még Máté 25:14–30; Lukács 12:47–48; Jakab 4:17).
- Azt a parancsolatot kaptuk, hogy hagyjuk el bűneinket. Ha a bűnbánat után újra bűnt követünk el, korábbi bűneink visszatérnek (lásd T&Sz 82:7).
- Ha megtartjuk Istennel kötött szövetségeinket, Ő megadja nekünk azokat az áldásokat, melyekre ígéreteket tett (lásd T&Sz 82:10; lásd még T&Sz 130:20–21).
- A pénz és a javak, amit az Úr királyságának szenteltek, népe egészségének javára válnak (lásd T&Sz 82:11–21).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 115. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 177–179. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A Tanok és szövetségek és az egyház története videó
12. bemutató: „Isten dicsőségét tartva szem előtt” (4:10)
felhasználható a Tanok és szövetségek 82:19 tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

  Tanok és szövetségek 82 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 82:3). Felelősségre vonhatóságunk növekszik, amint az Úr nagyobb értelmet ad nekünk. (15–20 perc)

Oszd háromfős csoportokra az osztályt! Adj minden csoportnak egy darab papírt és egy kiemelő tollat! Két perc alatt sorolják fel annyi áldásukat, amennyit csak tudnak! Rakd ki a felsorolásokat az osztályterem egy jól látható részében!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 82:3–4-et és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- A felsorolásunkat figyelembe véve szerintetek mi olyanok minősülünk, mint „akiknek sok adatott”?
- Szerintetek hogyan vonatkozik ránk a *sok követeltetik* kifejezés?
- Olvassátok el a Jakab 4:17; Alma 29:5-öt! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek a Tanok és szövetségek 82:3-hoz?

Tégy bizonyosságot, hogy az egyik legnagyobb áldás, amit az Úrtól kaphatunk, a bűnbocsánat! Röviden mondd el az Üdvözítő megbocsátásról szóló példázatát a Máté 18:23–35-ből! A tanulók olvassák el a Máté 18:33-at és kérdezd meg: Mit vár el az Úr azoktól, akik bocsánatot kapnak tőle? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 82:1-et és kérdezd meg: Miként támasztja alá ez a vers ezt a tanítást?

Mondd el a Tanok és szövetségek 82:2-re vonatkozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 177–178. oldaláról! Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék fontolóra bűneiket és gyengeségeiket, és azt, mennyire tartják fontosnak, hogy mindannyiunk megkapja a bűnbánat áldását! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 82-t és sorolják fel az Úr bűnbánatról, bűnbocsánatról és a bűnök elhagyásáról szóló tanításait! Olvassátok el újra a 3. vers első részét, és beszéljétek meg, hogyan segíthetnek nekünk a bűnbánatról és bűnbocsánatról szóló tanítások abban, hogy annak megfelelően éljünk, amit tőlünk elvárnak az áldásaink végett (lásd 3. v.).

Tanok és szövetségek 82:7. Azt a parancsolatot kaptuk, hogy hagyjuk el bűneinket. Ha a bűnbánat után újra bűnt követünk el, korábbi bűneink visszatérnek. (5–10 perc)

Hozz jó pár követ az osztályterembe, melyekre olyan címkéket ragasztasz, amelyeken ugyanaz a bűn áll (például a Bölcsesség szavának megszegése)! Mondj a tanulóknak egy történetet egy kitalált személyről, aki ezt a bűnt követte el! Találj ki részleteket, hogy a történetet színesebbé tedd! Minden alkalommal, amikor a kitalált személy elköveti a bűnt, végy fel egy követ, amíg már elég sok van a kezében! Tedd félre a kezében lévő köveket és kérdezd meg:

- Mit jelképezhet a kövek félretevése? (Bűnbánatot.)
- Mi történik a bűneinkkel, amikor megbánjuk azokat? (Az Úr megbocsátja.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 82:7-et és keressétek ki, mi történik, amikor újra bűnt követünk el! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hány követ kell annak a személynek felvennie akkor, ha a bűnbánat után újra elköveti a bűnt? (Mindet, amit addig tartottál, plusz még egyet.)
- Szerintetek miért térnek vissza a korábbi bűnök?
- Mit tanít ez nektek a bűnök elhagyásának fontosságáról?
- Miként segít nektek ez a tan a bűn elkerülésében?

  Tanok és szövetségek 82:10 (Szentírás-memoriter). Ha megtartjuk Istennel kötött szövetségeinket, Ő megadja nekünk azokat az áldásokat, melyekre ígéreteket tett. (15–20 perc)

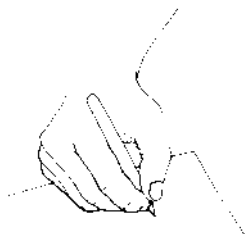
Tedd ki vagy rajzold le a táblára az ide vonatkozó képeket, a meghatározásokkal együtt!

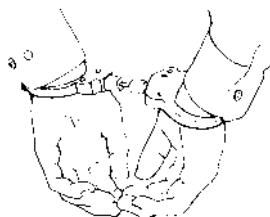
rögzíteni

megakadályozni vagy megszorítani

elkötelezni

törvénnyel korlátozni

összekötni

egymáshoz erősíteni

kötelezettséget vállalni

megtartani vagy visszatartani

Egy tanuló olvassa fel a Tanok és szövetségek 82:10-et! Mutass rá az *elkötelezve* szóra, és mondd el a tanulóknak, hogy a táblán lévő rajzok a *megköt* szó különböző meghatározásait jelölik! Kérd meg a tanulókat, hogy feleljenek a következő kérdésekre a táblán lévő meghatározások felhasználásával:

- Mit jelent Istenhez kötve lenni egy szövetség által?
- Mit jelent az, hogy Isten elkötelezett a nekünk tett ígéretei megtartásában?

Beszélgétek meg a tanulók válaszait, és tegy bizonyosságot, hogy amikor megtartjuk az Istennel kötött szövetségeket, Ő megadja azokat az áldásokat, melyeket megígért! Az Istennel való szövetségek megkötése és megtartása hatalom és vigasz forrása lehet életünkben. Mondd el a következő kijelentést elder Henry B. Eyringtől, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Minden szövetséggel nagy és biztos ígéretet járnak, melyek Mennyei Atyánktól származnak. ...

Istennel kötött minden szövetség lehetőség arra, hogy közelebb kerüljünk hozzá. Mindenki számára, aki egy pillanatra eltűnődik azon, mit érzett Isten szeretetéből, ellenállhatatlan ajánlat az, hogy azt a köteléket erősebbé,

azt a kapcsolatot pedig szorosabbá tegye” (*Covenants* [EOSZ esti beszélgetés főiskolás korú fiatal felnőtteknek, 1996. szept. 6.], 2. o.).

Tanok és szövetségek 83

Bevezetés

1995-ben az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma kiáltványt tett közzé, mely alátámasztja a 83. részben tanított tanokat. E kiáltvány egy része így szól:

„Mind a férjnek, mind a feleségnek komoly kötelessége, hogy szeressék és törődjenek egymással, valamint gyermekeikkel. ...

Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítani, valamint gondoskodniuk kell a család szükségleteiről és annak védelméről. Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek. Az anyáknak és apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában. Fogyatékoság, halál vagy más körülmények szükségessé tehetik ezen szerepek egyéni átalakítását. Szükség esetén a tágabb család nyújtson segítséget” („A család: Kiáltvány a világhoz”, *Liahona*, 1998. okt., 24. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A férjeken nyugszik az a felelősség, hogy gondoskodjanak feleségeikről és gyermekeikről. Az egyháztagok kötelessége, hogy gondoskodjanak az özvegyekről, az árvákról és a szegényekről (lásd T&Sz 83; lásd még T&Sz 68:25–28).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 179–180. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 83. A férjeken nyugszik az a felelősség, hogy gondoskodjanak feleségeikről és gyermekeikről. Az egyháztagok kötelessége, hogy gondoskodjanak az özvegyekről, az árvákról és a szegényekről. (20–25 perc)

Hívd meg néhány tanuló szülőjét és papsági vezetőjét az órára, hogy vegyenek részt egy vitafórumon! Mondd el nekik előre, hogy a Tanok és szövetségek 83-at fogod tanítani, és adj nekik egy listát a következőkhöz hasonló kérdésekkel!

Kérdések szülőkhöz

- Mit szeretsz leginkább abban, hogy szülő vagy?

- Mi az egyik legnagyobb kihívás, amellyel szülőként kerülsz szembe?
- Milyen érzéseket kelt benned a Tanok és szövetségek 83:4-ben leírt felelősséged?
- Mi szükséges ahhoz, hogy gondoskodjanak a család eme „eltartásáról”?
- Milyen javaslataid vannak az egyház fiataljai számára, amint felkészülnek a szülői létre?

Kérdések papsági vezetőkhöz

- Hogyan segít az egyház az özvegyekről, árvákról és szegényekről való gondoskodásban?
- Mit tehet a fiatalság annak érdekében, hogy segítse az „Úr tárházát” manapság?
- A pénzügyi segítségen kívül hogyan segíthetnek a fiatalok az özvegyeknek és árváknak?
- Milyen érzéseket kelt benned a Tanok és szövetségek 83:5-ben leírt felelősséged?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 83-at és kérd meg a szülőket és a papsági vezetőket, hogy válaszoljanak néhány kérdésre! Kérd meg a tanulókat, hogy tegyenek fel nekik kérdéseket a szülői és papsági felelősségekről! A vitafórum után ösztönözd a tanulókat, hogy írjanak köszönő levélkéket saját szüleik, papsági vezetőik vagy mindkettőjük segítségéért, támogatásáért és szeretetéért!

Tanok és szövetségek 84

Bevezetés

Elder Bruce R. McConkie azt mondta:

„Bárhol és bármikor, ha a férfiak rendelkeznek a melkisédeki papsággal, ott és akkor létezik az egyház és Isten királysága a földön. Ezzel ellentétben, amikor és ahol nincs melkisédeki papság, ott nincs igaz egyház és nincs földi királyság, ami az Úré lenne, és ebből kifolyólag nincs mód arra, hogy az emberek felkészülhessenek az örökkévaló egyházba lépni a mennyben” (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man* [1982], 123. o.).

Elder Mark E. Petersen, aki a Tizenkettek Kvórumának volt tagja, azt írta:

„Figyeljétek meg, hogy [a 84. rész] azt mondja, hogy ahol nincsenek szertartások, és ahol nincs jelen az igaz felhatalmazás, ott az isteniség hatalma nem nyilvánul meg. A különböző egyházakban [Joseph Smith napjaiban] hiányoztak az igaz szertartások és az igaz felhatalmazás, ennél fogva egyiknek sem volt birtokában az isteniség hatalma. Nem nyilvánulhatott meg olyasvalami, amivel nem is rendelkeztek. Nyilvánvalóvá válik tehát, hogy ezt a hatalmat vissza kellett állítani ezekben az utolsó napokban. Mindezek nélkül az egyház nem létezhetne” (*Abraham, Friend of God* [1979], 96–97. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A magasabb rendű papság (a melkisédeki papság) birtokolja Isten tudásának kulcsát. Ez magában foglalja azt a felhatalmazást, hogy olyan szertartásokat végezzenek, melyek Isten gyermekei számára megszentelők, és felkészítik őket, hogy színe elé lépjenek (lásd T&Sz 84:6–25, 29; lásd még T&Sz 107:18–19).
- Az alacsonyabb rendű papság (az ároni papság) előkészítő papság. Magában foglalja a bűnbánat, a bűnök bocsánatára alámerítéssel való keresztség, és az angyalok szolgálata evangéliumának kulcsait (lásd T&Sz 84:18, 26–32; lásd még T&Sz 13:1; 107:20).
- Mózes és Áron fiai azok, akik megkapják az ároni és a melkisédeki papságot, és felmagasztalják elhívásaikat (lásd T&Sz 84:31–34; lásd még T&Sz 13:1).
- Azok, akik megkapják a melkisédeki papságot, megfogadják, hogy felmagasztalják elhívásukat és befogadják az Urat és az Ő szolgálait. Viszonzásul Isten megígéri, hogy megszenteli őket és megad nekik mindent, ami Neki is van. Ezt a papság „esküjének” és szövetségének” hívják (lásd T&Sz 84:33–44).
- Krisztus Szellemé mindenkit megvilágosít. Azok, akik részesülnek annak hatásában, az Atyához vezetettnek. Azok, akik elutasítják azt, sötétségben és bűnben maradnak (lásd T&Sz 84:43–53; lásd még 2 Nefi 32:2–3, 5; T&Sz 93:19–28).
- Az egyház azon tagjai, akik könnyelműen veszik Isten kinyilatkoztatásait, kárhozatra vannak ítélve. Megbocsátást kaphatunk, amikor a Mormon könyvében és más szentírásokban lévő alapelvek szerint élünk (lásd T&Sz 84:54–61).
- Jézus Krisztus egyháza azért állítatott vissza, hogy összegyűjtse Izráelt és megalapítsa Siont (lásd T&Sz 84:2–4), templomokat építsen (lásd 3–5. v.), biztosítsa a papságot és az üdvözítő szertartásokat (lásd 6–42. v.), és az evangéliumot az egész világnak hirdesse (lásd 62–102. v.).
- Az egyháztagoknak szükségük van egymásra. A hitben erőseknek segítséget kell nyújtaniuk a gyengéknek, hogy lelkiileg és fizikailag növekedjenek (lásd T&Sz 84:106–112).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 122. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 180–185. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 84:6–27. A magasabb rendű papság (a melkisédeki papság) birtokolja Isten tudásának kulcsát. Ez magában foglalja azt a felhatalmazást, hogy olyan szertartásokat végezzenek, melyek Isten gyermekei számára megszentelők, és felkészítik őket, hogy színe elé lépjenek. (25–30 perc)

A tanulók gondolkozzanak el a következő kérdésen: „Miként áldotta meg eddigi életedet a melkisédeki papság?” Kérj meg pár

tanulót, hogy mondják el válaszaikat! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 84. részének fejlécét és mutass rá, hogy Joseph Smith próféta ezt a részt „a papságról szóló kinyilatkoztatásnak” nevezte! Mondd el, hogy a 84. rész sok olyan fontos alapelvet tartalmaz, melyek a papságra vonatkoznak, és sokat tanulmányozni is fogtok ezekből!

Írd fel a táblára: *A papságot olyan személy adományozhatja, aki Istentől kapott felhatalmazást erre.* A tanulók olvassák el a 6–16-os verseket és nevezzék meg, kinek a papsági vonalát adták meg! Olvassátok el a 17. verset és mondd el, hogy ma ugyanezt a papságot birtokoljuk! Ha te is rendelkezél a papsággal, mondd el, ki szentelt fel! (Ha nem, elmondhatod, ki szentelt fel valaki olyat, akit a tanulóid is ismernek.) Kérj meg néhány ároni papságviselőt az osztályból, mondják el, ki szentelte fel őket! Beszéljétek meg, miért fontos, hogy olyanoktól kapjuk meg a papságot, akiknek megvan erre a megfelelő felhatalmazásuk!

Írd fel a táblára: *A papság örökkévaló.* A tanulók olvassák el a 17–18-as verseket és jelöljék meg azokat a kifejezéseket, melyek a papság örökkévaló természetét mutatják.

Írd fel a táblára: *A papság birtokolja Isten tudásának kulcsát.* Mondd el a következő magyarázatot:

„Az Üdvözítőnek és egyházának küldetése az, hogy az egész emberi fajnak felajánlja a fenséges kiváltságot, hogy visszatérjenek az Atya jelenlétebe és belépjenek nyugalmaiba. A szent papság nélkül egy ember sem élvezheti Isten arcának ragyogó [sugárzó] fényét, és nem biztosíthatják a lélek azon örökkévaló békéjét és megelégedettségét sem, ami az igazlelkűeknek ígértetett” (John A. Widtsoe, szerk., *Priesthood and Church Government in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, átdolg. kiad. [1954], 31. o.).

Olvassátok el a 19–25-ös verseket és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen szerepet játszik a papság azon felkészítésünkben, hogy visszatérjünk Istenhez?
- Kit próbált meg Mózes felkészíteni arra, hogy belépjen Isten jelenlétebe? (Lásd még 2 Mózes 19:10–14, 16–17.)
- Hogyan reagáltak Mózesnek Izrael fiai?
- Mi történt, amikor megkeményítették szívüket?
- Mit tanulhatunk ebből a történetből?

Írd fel a táblára: *Az ároni papság segít az embereknek, hogy felkészüljenek a melkisédeki papság elnyerésére.*

Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Elvétetett-e Melkisédek papsága, amikor Mózes meghalt? Minden papság melkisédeki, de más részei vagy fokai vannak. Az a rész, ami Mózeset alkalmassá tette arra, hogy Istennel szemtől szembe beszéljen, elvétetett; de az, ami elhozta az angyalok szolgálatát, megmaradt” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 180–181. o.; lásd még T&Sz 107:1–6, 14.).

A tanulók olvassák el a 25–27-es verseket és sorolják fel azokat a kulcsokat, melyek az ároni papsághoz tartoznak! Tedd fel a következő kérdéseket:

- E kulcsok használata hogyan segíthet a fiatal férfiaknak abban, hogy felkészüljenek a melkisédeki papság elnyerésére?
- Hogyan áldották meg életeteket az ároni papság szertartásai?

Tanok és szövetségek 84:33–42
(Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 84:33–39). **Azok, akik megkapják a melkisédeki papságot, megfogadják, hogy felmagasztalják elhívásukat és befogadják az Urat és az Ő szolgáit. Viszonzásul Isten megígéri, hogy megszenteli őket és megad nekik mindent, ami Neki is van. Ezt a papság „esküjének] és szövetségjének]” hívják.** (20–25 perc)

Írd fel a táblára: *A papság esküje és szövetsége.* Írd fel alá: *az ember ígéretei és Isten ígéretei!* Mondd el, hogy van egy szövetség, amit az emberek kötnek Istennel, amikor elnyerik a papságot. Ezt a papság „esküjének] és szövetségjének]” hívják. A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 84:33–42-t és jelöljék meg, minek a megtételét ígéri meg azok, akik elnyerik a papsági ígéretet, és mit ígér Isten viszonzásul! (A válaszokat felírhatod a táblára.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen korban kaphatja meg egy fiatal férfi az ároni papságot? a melkisédeki papságot?
- Mit kell egy fiatal férfinak tenni azért, hogy érdemes legyen a papság elnyerésére?
- Mit jelent felmagasztalni a papsági elhívást? (Lásd 33. v.)
- Szerintetek mit jelent a „megszentel[tnék lenni] a Szellem” által kifejezés? (33. v.) Miért olyan nagyszerű áldás ez?
- Szerintetek mit jelent, hogy „minden megadatik . . . ami az én Atyámé”? (38. v.)
- Olvassátok el a 44. verset! Szerintetek miért fontos az, hogy Isten minden szava szerint éljünk?

Mondd el a következő kijelentést elder Carlos E. Asay-tól, aki a Hetvenek Elnökségének a tagja volt:

„Egyszer Hugh B. Brown elnök bizonyosságot tett, hogy David O. McKay elnök megszenteltetett a Szellem által egészen testének megújulásáig. Továbbá, tette hozzá, »Néhányan közülünk jobb helyzetben vagyunk, mint sok évvel ezelőtt, a fizikai egészség tekintetében – és ezt a tény [az Úr] áldásának tudjuk be« (Conference Report, 1963. ápr., 90. o.).

Sokan közülünk érezték ennek a »megújító ígéretnek« a befolyását. Enélkül feladataink befejezetlenekké válnak” (Conference Report, 1985. okt., 58. o.; vagy *Ensign*, 1985. nov., 44. o.).

Olvassátok el Alma 13:12-t és kérdezd meg: Milyen más áldás származik a Szellem megszenteléséből?

Adj minden tanulónak egy papírlapot! Kérd meg a tanulókat, hogy írják le válaszaikat a következő kérdésekre! (Mondd meg, hogy neveiket ne írják a papírra!) Kérdezd meg a fiatal nőktől:

- Milyen érzéseid vannak, amikor azt látod, hogy egy fiatal férfi tiszteli a papságát?
- Milyen érzéseid vannak, amikor azt látod, hogy egy fiatal férfi nem tiszteli a papságát?

Kérdezd meg a fiatal férfiaktól:

- Hogyan tudnának nektek a fiatal nők segíteni abban, hogy tiszteljétek a papságotokat?
- Hogyan tudnák a fiatal nők elkerülni azt, hogy eltántorítsanak benneteket papságotok tiszteletétől?

Gyűjtsd össze a papírokat és olvass fel néhány választ! Bátorítsd a fiatal férfiakat, hogy tiszteljék papságukat! Bátorítsd a fiatal nőket, hogy tegyenek eleget kötelességeiknek és feladataiknak, és segítsenek a fiatal férfiaknak papságuk tiszteletében! Tégy bizonyosságot azokról a nagyszerű áldásokról, melyeket azok nyernek el, akik hithűek Istennel kötött szövetségeikben!

Tanok és szövetségek 84:43–53. Krisztus Szellemé mindenkit megvilágosít. Azok, akik részesülnek annak hatásában, az Atyához vezetettek. Azok, akik elutasítják azt, sötétségben és bűnben maradnak. (20–25 perc)

Hozz egy napilapot az órára! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 84:49–53-at és kérdezd meg, szerintük ez a leírás jellemző-e a mai életre! Szánj néhány percet arra, hogy az osztályal együtt átlapozzátok az újságot, bizonyítékot keresve e versek igazságára! (Megjegyzés: Röviden beszéljétek meg a találtakat! Ne idézzetek olyan cikkeknél, melyek gonoszságot írnak le!)

Mondd el elder Russell M. Nelson következő kijelentését:

„Évekkel ezelőtt fiatal orvostanhallgatóként sok olyan pácienszt láttam, akik ma már megelőzhető betegségekben szenvedtek. Ma lehetséges az, hogy védetté tegyünk embereket olyan betegségekkel szemben, melyek egyszer megbénították az embereket – és néha halált eredményeztek. Az egyik ilyen orvosi módszer, ami szerzett immunitást biztosított, az oltás. Az oltás szó latin megfelelője, az *inokuláció*, lenyűgöző kifejezés. Két részből az előtag, az *in* azt jelenti: »abban benne«; az utótag, az *oculus*, azt jelenti: »szem«. Az oltani szó latin megfelelője tehát szó szerint a »szemmel beletekint« jelentéssel bír, vagyis: figyelni a bajt.

Egy olyan betegség, mint a gyermekbénulás, megbéníthatja vagy elpusztíthatja a testet. Egy olyan betegség, mint a bűn, megbéníthatja vagy elpusztíthatja a lelket. A gyermekbénulás rombolása megelőzhető védőoltással, a bűn rombolása viszont más jellegű megelőzést követel meg. Az orvosok nem adhatnak védőoltást bűn ellen. A lelki védelem csupán az Úrtól jöhet – az Ő saját módján. Jézus úgy döntött, hogy nem oltóanyagot, hanem tanokat fecskendez belénk. Módszere ezért nem kíván oltóanyagot;

isteni tanok tanítását használja fel – vizsgáló »betekintő szemeket« –, hogy megvédje gyermekei örökkévaló szellemét” (Conference Report, 1995. ápr., 41–42. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj, 32. o.).

Tégy bizonyosságot, hogy mivel az Úr szeret bennünket, igaz tanokról gondoskodott, melyek segítenek nekünk és azoknak a világban, akik a „bűn szolgátságában és sötétségben” (49. v.) vannak! Ez a tantétel általában három forrásból származik: a Szellem, a szentírások és az élő próféták. Olvassák el a tanulók a 43–48-as verseket, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen ajándékot kap mindenki, aki a világra születik? (A Szellemet, vagyis Krisztus világosságát; lásd 46. v.; lásd még Moróni 7:16.)
- A Tanok és szövetségek 84:45 alapján milyen más szentírásbeli kifejezések vannak, amik ugyanazt jelentik, mint Krisztus Szellemé? („Az Úr szava”, „igazság”, „fény”).
- Hasonlítsátok össze a 47. verset a Tanok és szövetségek 93:19–20, 27–28-cal! E versek alapján mit kell tennünk azért, hogy több világosságot és igazságot kapjunk, míg végül minden dolgot megismerünk?
- Hogyan segít nektek a Szellemre való figyelés, a szentírások olvasása és a próféták szavaira hallgatás Istenhez közelebb kerülni?
- Milyen érzéseket kelt bennetek az, hogy végül „Istenhez jut[hattok]”? (47. v.)
- Miért fontos számotokra, hogy e cél elérésére törekedjétek?
- Olvassátok el 2 Nefi 32:2–3, 5; Jakab 7:10–12-t! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek a Tanok és szövetségek 84:43–48-hoz?
- Szerintetek miért adott nekünk az Úr több, mint egy módszert annak érdekében, hogy megerősítést kapjunk az igazságról?

Tégy bizonyosságot, hogy mindegyik tanuló megáldott a Szellemmel, a szentírásokkal és a prófétákkal! Amint követik azokat, további világossággal és tudással lesznek megáldva. Beszéljétek az Úrtól származó azon sugalmazásokról, melyeket a tanulóid éreztek, és bátorítsd őket, hogy engedelmesskedjenek azoknak!

Tanok és szövetségek 84:54–61. Az egyháznak azok a tagjai, akik könnyelműen veszik Isten kinyilatkoztatásait, kárhözatra vannak ítélve. Megbocsátást kaphatunk, amikor a Mormon könyvében és más szentírásokban lévő alapelvek szerint élünk. (15–20 perc)

Mondd el egy személyes élményt, ami szemlélteti a Mormon könyve iránti szeretetedet, és azt, hogyan áldotta meg az életedet! Emelj fel egy példányt a Mormon könyvéből és kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdéseken! (Ne válaszoljanak hangosan!)

- Olvastátok már a Mormon könyvét?
- Milyen erős a bizonyosságotok annak igazságáról?
- Miért fontos a Mormon könyve az életedekben?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 84:54–58-at és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért voltak az egyház tagjai ítélet alatt, amikor ez a nyilvánkoztatás adatott?
- Szerintetek mit jelent könnyelműen venni a Mormon könyvét és más szentírásokat?
- Szerintetek az egyház még mindig ítélet alatt van?

Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Napjainkban az Úr nyilvánította a Mormon könyve szükségességének újbóli hangsúlyozását, hogy kihozza az egyházat és Sion minden gyermekét az ítélet alól – a kárhóztatás és bíráló alól. (Lásd T&Sz 84:54–58.) Ezt az üzenetet el kell vinni az egyház tagjaihoz világszerte” (Conference Report, 1986. ápr., 100. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 78. o.).

Kérdezd meg: Mennyi ideig marad az egyház ítélet alatt? (Lásd 57. v.) Tégy bizonyosságot, hogy nem csupán olvasnunk kell a Mormon könyvét; a leírtak szerint is kell élnünk!

Mondd el Benson elnök egyik vagy mindkét alábbi kijelentését:

„A Mormon könyve nem volt és még most sincs személyes tanulásunk, családi tanításunk, igehirdetésünk és misszionáriusi munkánk középpontjában. Ezt meg kell bánnunk” (Conference Report, 1986. ápr., 4. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 5–6. o.).

„A Mormon könyve meg fogja változtatni az életeteket. Megerősít titeket napjaink gonosz dolgaival szemben. Olyan lelkiséget hoz majd az életetekbe, amit egyetlen más könyv sem. Ez lesz a legfontosabb könyv, melyet missziótokra és életetekre való felkészülésként olvashattok. A [fiatal], aki ismeri és szereti a Mormon könyvét, aki többször elolvasta azt, akinek maradandó bizonyága van annak igaz voltáról, és aki alkalmazza a tanításait, az képes lesz arra, hogy ellenálljon az ördög nyilainak, és hatékony eszköz lesz az Úr kezében” (*To Young Men of the Priesthood* [füzet, 1986], 3–4. o.).

Ösztönözd a tanulókat, hogy nagyobb hangsúlyt helyezzenek a Mormon könyvének tanulmányozására az elkövetkezendő héten! A hét végén kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el, hogyan áldotta meg életüket ez a tapasztalat!

Tanok és szövetségek 84:62–102. Jézus Krisztus egyháza azért állítatott vissza, hogy összegyűjtse Izráelt és megalapítsa Siont, templomokat építsen, biztosítsa a papságot és az üdvözítő szertartásokat, és az evangéliumot az egész világnak hirdesse. (20–25 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy túl azon, hogy a 84. rész Sion összegyűjtéséről (lásd T&Sz 84:2–4), a templomokról

(lásd T&Sz 84:3–5) és a papságról (lásd T&Sz 84:6–42) beszél, fontos információt tartalmaz a misszionáriusi munkáról.

Tégy ki a táblára egy képet két misszionáriusról (lásd Evangéliumi művészet képcsomag, 612. számú kép)! A kép mellé írd fel a *szabályok* és *áldások* címszavakat! Kérdezd meg: Milyen szabályok szerint kell a misszionáriusoknak élniük? Sorold fel válaszait a *szabályok* alá! Kérdezd meg: Milyen áldásokat kapnak azok, akik missziót szolgálnak? Sorold fel a válaszokat az *áldások* címszó alá! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 84:60–63-at, megkeresve, mit mondott az Úr ezeknek az eldereknek, mit tegyenek, illetve milyen áldásokat ígért nekik! Írd ezeket az utasításokat és áldásokat a táblán lévő felsorolásokhoz!

Oszd két csoportra az osztályt! Az egyik csoport keresse ki a 77–96-os verseket további, misszionáriusokhoz szóló utasításokat keresve! A másik csoport nézze át ugyanezeket a verseket, áldásokat keresve! Minden csoportból egy ember jegyezze le, amit találtak és mondja el az osztálynak! Ha szükségesnek látod, írd ezeket a táblán lévő listához!

Mutass rá, hogy ezeket a verseket gyakran idézik az általános konferenciákon! Mondd el, hogy a misszionáriusi munka pár részlete az évek alatt változott! (Például az Első Elnökség arra utasítja ma a misszionáriusok nagy részét, hogy otthonról támogassák őket.) A misszionáriusi munka alapelve azonban nem változik. Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át ezeket a verseket újra és mondják el, szerintük hogyan vonatkoznak ezek ma a misszionáriusokra! Olvassátok el a 88. verset és mondd el Thomas S. Monson elnök következő megállapítását:

„Mindegyik misszionárius, aki elindul, válaszolva a szent elhívásra, az Úr szolgálja lesz, akinek valóban ez a munkája. Ne féljete, fiatal férfiak, mert Ő veletek lesz! Soha nem hagy el!” (Conference Report, 1987. okt., 52. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 42. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, mit tehetnek, hogy felkészüljenek a misszionáriusi szolgálatra! Tégy bizonyosságot azokról a nagyszerű áldásokról, melyeket azok nyerik el, akik az Urat szolgálják és megosztják az Ő evangéliumát!

Tanok és szövetségek 84:106–112. Az egyháztagoknak szükségük van egymásra. A hitben erőseknek segítséget kell nyújtaniuk a gyengéknek, hogy lelkileg és fizikailag növekedjenek. (10–15 perc)

Válassz ki egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztály elé! A tanuló próbáljon meg bekötni egy cipőt vagy begombolni egy gombot úgy, hogy nem használja a hüvelykujját! Miután a tanuló tett egy pár kísérletet, olvassátok el a Tanok és szövetségek 84:109–110-et és kérdezd meg az osztálytól, hogyan kapcsolódik a szemléltetés ezekhez a versekhez!

Mondd el, hogy az egyház minden tagjának különböző erősségei és gyengeségei vannak! Azon túl, hogy az Úr tudatja velünk, minden egyháztag fontos, azt is megnevezte, hogyan tudnánk

együtt dolgozni azon, hogy erősebbek legyünk. Olvassátok el a 106–108-as verseket és kérdezd meg:

- Mit tanítanak ezek a versek azokról, akik erősek, és azokról, akik gyengék?
- Mi jó származott abból, hogy ezt az alapelvet már az „ősi időkben” is követték?
- Milyen példák vannak e tantétel követésére ma? (Fiatal férfiakat jelölnek ki, hogy házitanítást végezzenek melkisédeki papságviselőkkel, az új misszionáriusoknak tapasztaltabb misszionáriusokat adnak társul stb.)

Ösztönözd a tanulókat, hogy tanuljanak azoktól, akik tapasztaltabbak az egyházban, és segítsenek másoknak, akik még újak a hitben.

Tanok és szövetségek 85

Bevezetés

Joseph Fielding Smith elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke, azt írta:

„1832. november 27. napján a próféta elder William W. Phelpsnek írt, aki a Missouri állambeli Independence-ben volt, megbízva a nyomtatással, és azzal a felhatalmazással, hogy a püspöknek segítsen olyan ügyekben, melyek a szentek örökségül kapott birtokain való letelepedésére irányult, és kinyilvánította neki a gyengéd barátság, szeretet és bizalom szavait. A Sion megalapításával és felépítésével együtt járó dolgok nagyon komolyan foglalkoztatták Joseph Smith próféta gondolatait. Nagyon aggodott az Úr által adott parancsolatok szigorúsága miatt, és amiatt a komoly felelősség miatt, ami az ő és testvérei vállán nyugodott, hogy győződjön meg arról, hogy a felajánlásra vonatkozó szövetségeket hithűen megtartják-e. Különösen aggodott Sion püspökének feladatai és felelőssége miatt, hiszen azok valóban nagyok voltak. A püspök feladata volt – a testvérek segítségével –, hogy meggyőződjön arról, hogy igazságosan járnak el, amint arra az Úr a kinyilatkoztatásokban rámutatott, a Sionban való örökségek meghatározása és kiosztása ügyében. A történelem felfedi, hogy voltak olyan dolgok, melyek ügyében nem azon utasítások szerint és nem azok szellemében jártak el, melyeket nélkülözhetetlennek nyilvánítottak a kinyilatkoztatásokban. Ezek aggodalmakat váltottak ki a prófétában, és emiatt írt Phelps testvérnek, hogy voltak dolgok, melyek »komolyan nehezettek« elméjére. A prófétálás szelleme által adott hangot imájának, mintha az William Phelps szívéből jövő ima lenne” (*Church History and Modern Revelation*, 1:347–348. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Nevünket az egyházban és a mennyben is fel kell jegyezni, hogy megkapjuk az örök élet áldásait, valamint örökséget kapjunk Sionban. A hitehagyók neveit ki kell törölni az egyház feljegyzéseiből (lásd T&Sz 85; lásd még Jelenések 20:12–13; Moróni 6:4–7).
- A Szentlélek csendes, halk hangon szól hozzánk (lásd T&Sz 85:6; lásd még 1 Királyok 19:8–13).
- Azok, akik megkísérlik megváltoztatni az egyház ügyeit felhatalmazásukon túl, lelkileg meghalnak. Az Úr másokat hív el helyükre (lásd T&Sz 85:7–8; lásd még 2 Sámuel 6:1–11).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 127–128. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 186–188. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 85. Nevünket az egyházban és a mennyben is fel kell jegyezni, hogy megkapjuk az örök élet áldásait, valamint örökséget kapjunk Sionban. A hitehagyók neveit ki kell törölni az egyház feljegyzéseiből. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Szerintetek mit tartalmaznak az egyháztagsági feljegyzések? (A teljes nevet, címet, családi információt, papsági és szertartási információkat stb.)
- Szerintetek miért hasznos feljegyzést vezetni az egyház minden tagjáról?
- Miért fontos, hogy az információk pontosak legyenek?
- Olvassátok el Moróni 6:4–5-öt! E versek alapján mi történt azokkal, akiknek a neve „kitöröltetett”?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 85:1–5, 9–12-t és figyeljenek meg minden információt az egyház feljegyzéseinek vezetéséről! Amikor befejezték, osszák meg, mit találtak! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kiknek a neveit kell kitörölni az egyház feljegyzéseiből?
- Olvassátok el a Jelenések 20:12–13-at! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek a Tanok és szövetségek 85-höz?

Tanok és szövetségek 85:7–8. Azok, akik megkísérlik megváltoztatni az egyház ügyeit felhatalmazásukon túl, lelkileg meghalnak. Az Úr másokat hív el helyükre. (15–20 perc)

Tégy ki egy nagyméretű tárgyat (például egy szikladarabot, széket vagy asztalt)! A tárgy köré valahova tégy egy címkét, amin ez áll: „Hozzányúlni tilos!” Kérdezd meg a tanulóktól:

- Mi lenne a megfelelő büntetés annak, aki hozzáér a tárgyhoz?
- Ha a tárgy értékesebb vagy szentebb lenne, szerintetek hogyan kellene a büntetést megváltoztatni? Miért?
- Ha a figyelmeztetést valaki más adná (például egy biztonsági őr, kormányzati személy vagy az Úr), szerintetek hogyan változna a büntetés? Miért?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassanak Uzzáról a 2 Sámuel 6:2–7-ben (lásd még 4 Mózes 4:15). Kérdezd meg a tanulóktól, mit érintett meg Uzza, és mi volt a büntetése! Hogy segíts a tanulóknak megérteni azt, miért volt oly szigorú a láda „megtámasz[tása]” miatti büntetés, olvasd fel a Tanok és szövetségek 85:8-ra vonatkozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 188. oldaláról! Mondd el, hogy a 85. részben az Úr megfeddett egy másik személyt is, aki megkísérelte a ládát „megtámasz[tani]”!

Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük tökéletesek-e a püspökök! Kérdezd meg: Az Uzzával történtek hogyan kapcsolódnak ahhoz, ha esetleg nem engedelmessé válnak egy papsági vezető tanácsának? Mondd el, hogy ebben a kinyilatkoztatásban Edward Partridge püspökként próbálta a ládát megtámasztani azáltal, hogy figyelmen kívül hagyta a próféta tanácsát! Mondd el a következő kijelentést:

„»És aki föléd helyeztetett . . . annak te nem parancsolhatsz«, mondta az Úr (T&S 28:6). Mindenkinek szilárdan kell állnia kijelölt sáfársága határain belül, hiszen ebben rejlik a felelősségre vonhatóság. Ez ama üzenet, amit az Úr Edward Partridge püspöknek adott, amikor óva intette attól, hogy »Isten ládáját megtámassza« (T&S 85:8). Rövid ideig a püspök a próféta ügyeivel törődött. Ezek a cselekedetek szükségessé tették, hogy az Úr megfeddje és figyelmeztesse őt, miszerint ha meg nem bánja bűnét, »halálos csapástól dől el« és helyébe »egy hatalmasat és erőset« tesz (T&S 85:7). Örökkévaló javára szolgált, hogy megfogadta a figyelmeztetést” (ifj. Hoyt W. Brewster, *Doctrine and Covenants Encyclopedia* [1988], 25. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 85:7–8-at és kérdezd meg: Mit ígért az Úr, mit tesz, ha Partridge püspök nem tart bűnbánatot? Mondd el a Tanok és szövetségek 85:7–8-ra vonatkozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 186–187. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan kerülhetünk szembe azzal a kísértéssel, hogy „megtámasszuk a ládát”?
- Miért fontos inkább követni az egyházi vezetőket, mintsem kritizálni vagy kiigazítani őket?
- Milyen áldásokat kaptatok azáltal, hogy követtétek az egyházi vezetőket?

Tanok és szövetségek 86

Bevezetés

A 86. részben az Úr elmagyarázza a búza és a konkoly példázatát. Joseph Fielding Smith elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke, azt mondta:

„Ebben a kinyilatkoztatásban az Úr egy teljesebb értelmezéssel szolgált, mint amint azt az apostolainak adta, és Máté lejegyezte. Ennek az okát abban a tényben kereshetjük, hogy ezekben az utolsó napokban következik be a termés összegyűjtése és a konkoly elégetése. Máté feljegyzésében az Úr kijelentette, hogy Ő a jó mag vetője, a Tanok és szövetségekben pedig azt mondja, hogy az apostolok a magvetők. Nincs ebben ellentmondás. Krisztus az üdvözülésünk szerzője, és Ő volt az, aki utasította az apostolokat, és az Ő irányítása alatt mentek a világba az evangéliumot hirdetni, vagyis a magot vetni; és mivel a mag az Övé és az Ő parancsolata szerint vetik el, pusztán e tényt jelenti ki ebben a kinyilatkoztatásban és a példázatban is” (*Church History and Modern Revelation*, 1:353. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A modernkori kinyilatkoztatás segít az ősi szentírások megértésében (lásd T&S 86; lásd még Máté 13:24–30, 36–43).
- Az igazlelkűek a gonoszok között fognak élni Jézus Krisztus második eljöveteleig. Ekkor az igazlelkűeket összegyűjtik, a gonoszok pedig elpusztulnak (lásd T&S 86:4–7; lásd még 1 Nefi 22:11–17; T&S 63:54).
- Azok a férfiak, akik Izrael egyenes ági leszármazottjai, a papság „törvényes örökösei”. Igazlelkű példáknek kell lenniük, miközben üdvözülést hoznak másoknak (lásd T&S 86:8–11).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 189–192. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 86. Az igazlelkűek a gonoszok között fognak élni Jézus Krisztus második eljöveteleig. Ekkor az igazlelkűeket összegyűjtik, a gonoszok pedig elpusztulnak. (20–25 perc)

A konkoly olyan fűféle vagy mérgező gyom, ami a búzához hasonlít, de nem lehet attól megkülönböztetni mindaddig, amíg teljesen meg nem érett. Kérdezd meg: Mivel a fiatal búza és a fiatal konkoly egyformának néz ki, mikor lenne a legmegfelelőbb

szétválasztani a búzát és a konkolyt? Miért? Emlékeztess a tanulókat, hogy az Üdvözítő a búza és konkoly példázatát földi szolgálata ideje alatt adta! Olvassátok el a Máté 13:24–30-at és a Tanok és szövetségek 86 fejlécét! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miről szól a búza és a konkoly példázata?
- Mit tanulunk erről a példázatról a Tanok és szövetségek 86 fejlécéből?

Kérd meg a tanulókat, hogy adjanak lehetséges magyarázatokat erre a példázatra! Olvassátok el Máté 13:36–43-at, hogy megtalálják az Úr értelmezését! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 86:1–3 és kérdezd meg: Mivel egészítik ki ezek a versek azt, ahogyan ti ezt a példázatot értelmeztétek? Tégy bizonyosságot a mélyebb megértésről, ami a modernkori kinyilatkoztatás által érhető el!

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 4–7-es verseket, és kérdezd meg:

- Kit jelképez a búza?
- Kit jelképez a konkoly?
- A 4. vers melyik szava árulja el, hogy ez a példázat ránk vonatkozik?
- A 6. vers alapján miért vár az Úr azzal, hogy különválassa a búzát a konkolytól?
- Milyen bizonyítékai vannak a világban annak, hogy a búza és a konkoly együtt növekszik?
- Hogyan fog bekövetkezni az aratás? (Lásd Joseph Smith kijelentését a T&Sz 86:1–7-hez tartozó kiegészítés végén a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 190. oldalán!)
- Mi fog történni a konkollyal, vagyis a gonoszokkal, amikor az Úr újra eljön?

Mondd el, hogy a 8–11. versek azt nyilatkoztatják ki, mit vár el az Úr azoktól, akik a papság „törvényes örökösei”, miközben a kétváltás történik! Olvassátok el ezeket a verseket, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit vár el tőlünk az Úr?
- Kiknek kell világosságnak lennünk?
- Hogyan áldhatja meg a papság azokat, akik nem tagjai az egyháznak? (Segít nekik az üdvözülés szertartásainak elnyerésében.)

Olvassátok el a 9. verset, majd mond el elder Theodore M. Burton kijelentését, aki akkoriban a Tizenkettek Tanácsának volt a segédje:

„Mit akar az Úr azzal a kifejezéssel mondani, hogy »Krisztussal együtt a világ elől elrejtve voltatok Istenben«? Azt mondja, hogy az üdvözülés terve alapján különleges szellemgyermekként visszatartottak vagy megőriztek benneteket a mennyekben, hogy olyan időben és olyan helyre szülessetek, ahol az életben különleges küldetést hajthattok végre. . . .

Mióta a föld a kezdetekben megterveztetett, Isten, az Örökkévaló Atya tudta, hogy az utolsó napokban Sátán elszánttá válik majd. Jézus Krisztus második eljövetele közeledtével Sátán hatalmával mindent elkövet, hogy elpusztítsa Isten munkáját. Minden tőle telhető ravaszságot bevet, hogy meghiúsítsa az üdvözülés tervét. Vérel és borzalommal uralkodik a földön. Isten azonban tudta, mit kísérel majd megtenni Sátán ezekben a napokban, és tervet készített, hogy szembeszálljon ezzel a kihívással.

Isten ezekre a napokra tartogatta néhány legbátrabb fiát és lányát. Próbára tett és megbízható gyermekeit őrizte meg napjainkra, akikről tudta földi élet előtti viselkedésük alapján, hogy meghallják a Pásztor hangját és elfogadják Jézus Krisztus evangéliumát. Tudta, érdemessé teszik majd magukat a papság elnyerésére, és hogy a szent papságot használják majd annak érdekében, hogy korlátozzák Sátán pusztító hatását, és lehetővé tegyék Isten számára, hogy elvégezze a munkát, amit gyermekei üdvözüléséért tervezett.

Így ti, az ároni papság fiatal férfiai képviselitek a legnemesebb férfiakat, akik valaha is erre a földre születtek. Kiváltságos nemzedék vagytok, királyi papság. Amint azt Péter kifejezte: »Választott nemzetség vagytok, királyi papság és szent nemzet, egy különös nép, hogy hirdessük Annak a hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el minket.« (1 Péter 2:9)

Ez a születési jog csak azért lehetséges számotokra, mert nektek van a legnemesebb apátok és anyátok, akik egy nemzedéknek valaha is adattak” (Conference Report, 1975. ápr., 103–104. o.; vagy *Ensign*, 1975. máj., 69. o.).

Tanok és szövetségek 87

Bevezetés

A 87. rész Joseph Smith háborúra vonatkozó jóvendőléseit tartalmazza. Magában foglalja azt az emlékeztetőt, hogy az utolsó napokban „minden népre kiterjed a háború” (2. v.). Elder Gordon B. Hinckley, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Háború – gyűlölöm minden csalóka csillogásával [díszletével]. Kegyetlen és élő bizonyosság ez arról, hogy Sátán, a hazugságok atyja, Isten ellensége él. A háború az emberi szenvedés legnagyobb földi előidézője. Ez az élet elpusztítója, a gyűlölet kezdeményezője, a kincsek eltékozlója. Ez az emberiség legköltésesebb ostobasága, legtragikusabb szerencsétlensége. . . .

Attól a naptól azonban, hogy Káin megölte Ábelt, ellenkezés volt az emberek között. Mindig is volt, és addig, amíg a Béke Hercege el nem jön, hogy uralkodjon, mindig is lesznek zsarnokok és erőszakos emberek, hódítók, rabszolgaságot szorgalmazók

és kényurak, akik elpusztítanak az emberi szabadság minden foszlányát, ha nem kellene fegyveres erővel szembeállniuk” (Lest We Forget, Brigham Young University Speeches of the Year [1970. nov. 10.], 3. o.).

Elder M. Russell Ballard azt tanította:

„Az utolsó napok jövendölései miatt arra a meggyőződésre jutottam, hogy az emberek lelkéért vívott küzdelem csatájának hevessége növekedni fog, és a kockázat egyre nagyobb lesz, amint közelebb kerülünk az Úr második eljövételéhez.

Saját magunk és családunk felkészítése az elkövetkezendő évek kihívásaira azt követeli, hogy a félelmet hitre cseréljük. Képesnek kell lennünk arra, hogy legyőzzük az azon ellenségektől való félelmet, akik velünk ellentétben állnak, és minket fenyegetnek. Az Úr azt mondta: »Ne félj tehát, te kicsi nyáj, cselekedj jót; ha az én kősziklámra építesz, föld és pokol összeesküdhet ellened, és mégsem kerekedhet felül« (T&Sz 6:34)” (Conference Report, 1989. szept.–okt., 43. o.; vagy *Ensign*, 1989. nov., 34. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr ismeri a jövőt és kinyilatkoztatja azt az embereknek úgy, ahogy azt Ő jónak látja (lásd T&Sz 87; lásd még 2 Nefi 9:20).
- Az utolsó napok a háború és vérontás ideje lesz, az Úr azonban megvédi azokat, akik szent helyeken állanak (lásd T&Sz 87; lásd még T&Sz 63:32–34, 54).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 122–123. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 192–196. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 87. Az utolsó napok a háború és vérontás ideje lesz, az Úr azonban megvédi azokat, akik szent helyeken állanak. (30–35 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hallottak-e valaha olyan emberekről, akik azt állították, hogy meg tudják jósolni a jövőt! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi a különbség a jövendölés és a jóslás között?
- Ki képes igaz jövendölések mondására?
- E jövendölések hány százaléka fog beteljesedni? (Lásd T&Sz 1:37–38.)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 87:1–4-et és keressék meg Joseph Smith jövendölését! Mondd el a T&Sz 87-hez tartozó kiegészítésből vett információkat a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 192–195. oldaláról!

A tanulók jelöljék meg azokat a szavakat és kifejezéseket az 1–4. versekben, melyek azt mutatják, hogy ez a jövendölés többről szólt, mint csupán az amerikai polgárháborúról (például „háborúk” [1. v.]; „ezen a helyen elkezdve” [2. v.]; „a háború

minden nemzetre kiterjed” [3. v.])! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mikor vívták az első háborút? (Lásd Jelenések 12:7.)
- Mi lesz az utolsó legnagyobb csata a második eljövettel megelőzően? (Lásd Jelenések 16:14–18.)
- Olvassátok el Jakab 4:1–2-t! E versek alapján miért vannak háborúk?
- Szerintetek miért engedi meg Isten a háborúkat?

Mondd el Joseph F. Smith elnök, Anthon H. Lund elnök és Charles W. Penrose elnök, akik az Első Elnökség tagjai voltak, következő kijelentését:

„Isten minden kétséget kizáróan megakadályozhatná a háborút, megelőzhetné a bűnözést, megszüntethetné a szegénységet, elűzhetné a sötétséget, legyőzhetné a hibákat, és minden dolgot világossá, csodálatossá és örömtelivé tehetne. Ez azonban magában foglalná az emberekben rejlő életet adó és alapvető tulajdonság elpusztítását – a szabad döntés jogát” (James R. Clark, szerk., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 köt. [1965–1975], 4:325–326. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 87:5–6-ot és kérdezd meg a tanulóktól, mit éreznek ezzel a leírással kapcsolatban! Mondd el, hogy bár ezek a háborúk rémisztők lehetnek, az Úr nem hagyott minket remény nélkül!

Olvassátok el a 7–8-as verseket és keressétek meg az Úr reményüzenetét! Kérd meg a tanulókat, hogy határozzanak meg egy „szent helyet”! Nevezzenek meg annyi szent helyet, amennyit csak tudnak, és írd fel azokat a táblára! Olvassátok el és beszéljétek meg a Tanok és szövetségek 87:8-ra vonatkozó megjegyzést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 196. oldaláról! Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel, hogyan tudnának szent helyeken állni! Tégy bizonyosságot, hogy bár a szentek nem lesznek védettek az utolsó napok pusztításaival szemben, az Úr lelkileg meg fogja védeni az igazlelkűeket (lásd T&Sz 63:32–34)!

Tanok és szövetségek 88

Bevezetés

Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kórumának elnöke volt, azt mondta:

„Az olajfa a kezdetektől fogva a béke és tisztaság jelképe volt. . . . A szentírások példázataiban Izráel házát, illetve azokat az embereket, akik szövetséget kötöttek az Úrral, az olajfához hasonlították.

Mi, még ezekben a modernkori napokban is, amikor a dolgok fejfel lefele fordulnak, úgy beszélünk az olajfa ágairól, mint a béke

jelképéről, és általában úgy ábrázoljuk, hogy a béke galambja csőrében viszi azt. Amikor Joseph Smith próféta elküldte a missouribeli szenteknek a *Tanok és szövetségek* 88. részének egy példányát, ami az egyik, az embernek valaha is adatott legnagyobb szerűbb kinyilatkoztatás, azt mondta: »Elküldöm nektek azt az olajlevelet, melyet a paradicsom fájáról szakajtottunk« [History of the Church, 1:316. o.]” (Doctrines of Salvation, 3:180–181. o.).

A Tanok és szövetségek 88 tanításai békét, reményt és irányt biztosítanak a világban lévő nyugtalanságok közepette.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Szentlelket a Vigasztalónak és az ígért Szent Szellemének is hívják. Ha hithűek vagyunk a szövetségeinkhez, elnyerhetjük az örök élet ígértét a Szentlélek által (lásd T&S 88:1–5; lásd még T&S 132:7, 19).
- Krisztus világossága Isten jelenlétéből indul ki, minden teremtménynek életet és világosságot ad, és ez maga a törvény, ami által minden dolog irányítást nyer (lásd T&S 88:6–13, 41; lásd még Moróni 7:16–19).
- A szellemtest és a fizikai test alkotja az emberi lelket. Elválaszthatatlanul összekapcsolódnak a feltámadáskor (lásd T&S 88:14–17; lásd még T&S 93:33–34).
- A föld megtisztul, megszentelődik és celesztialis királysággá válik mindazok számára, akik érdemesek annak elnyerésére (lásd T&S 88:17–20, 25–26; lásd még T&S 130:8–9).
- Hogy milyen dicsőséget érünk el az eljövendő életben, az az ezen élet törvényei iránti engedelmség függvénye. Feltámadott testünket is ugyanazon dicsőség eleveníti meg (lásd T&S 88:20–40; lásd még Alma 41:3–5).
- Isten sok világot teremtett, és mindegyiket meglátogatja annak megfelelő idejében. Úgy készülünk fel a látogatására, hogy megbánjuk bűneinket és engedelmeskedünk törvényeinek (lásd T&S 88:34–86).
- Az Úr azt a parancsolatot adja, hogy tisztuljunk meg bűneinktől (lásd T&S 88:74–76, 86; lásd még T&S 38:42).
- Miután megkaptuk az evangéliumot, szorgalmasnak kell lennünk abban, hogy azt másoknak is megtanítsuk (lásd T&S 88:77–85).
- Miután a világ elutasítja az Úr szolgálóinak a bizonyosságát, Ő földrengés, mennydörgés, villámlás és viharok bizonyosságát küldi majd el (lásd T&S 88:87–96; lásd még T&S 43:23–25).
- Azok, akik a celesztialis dicsőségre érdemesen éltek, elsőként támadnak fel, őket azok követik, akik a teresztriális, majd akik a telesztialis dicsőséget érdemlik. A kárhozat fiai, illetve akik „tisztátalannak . . . maradn[ak]”, utolsóként támadnak fel (lásd T&S 88:29–32, 96–102; lásd még 1 Thessalonika-beli 4:16–17; 2 Nefi 9:14–16; T&S 76:25–112).
- Az Üdvözítő fog uralkodni a földön a millennium idején. Krisztus és követői végül győzelmet aratnak Sátán és követői felett (lásd T&S 88:103–116; lásd még Jelenések 20:7–10).
- Azoknak a helyeknek, ahol evangéliumi utasításokat kapunk, az ima, a böjt, a hit, a rend és az igazlelkűség házainak kell lenni (lásd T&S 88:117–137; lásd még T&S 109:8).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 122–124., 127–128. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 197–206. o.*

Javaslatok a tanításhoz

A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó

13. bemutató: „Világosság és igazság, első rész” (8:20) felhasználható a Tanok és szövetségek 88:1–50. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

Tanok és szövetségek 88. A Tanok és szövetségek 88 áttekintése. (45–50 perc)

Emlékeztessd a tanulókat a búza és a konkoly példázatára, amint azt a Tanok és szövetségek 86. elmagyarázta! Írd fel a táblára: *búza és konkoly!* A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 87–88. fejlécét! Kérdezd meg:

- Melyik részt azonosítanátok a konkollyal? (T&S 87)
- Melyik részt azonosítanátok a búzával? (T&S 88)

Mondd el a tanulóknak, hogy az utolsó napokban, míg a „konkoly” háborúba keveredik, a „búza” békében lesz. Mondd el elder Joseph B. Wirthlin következő kijelentését:

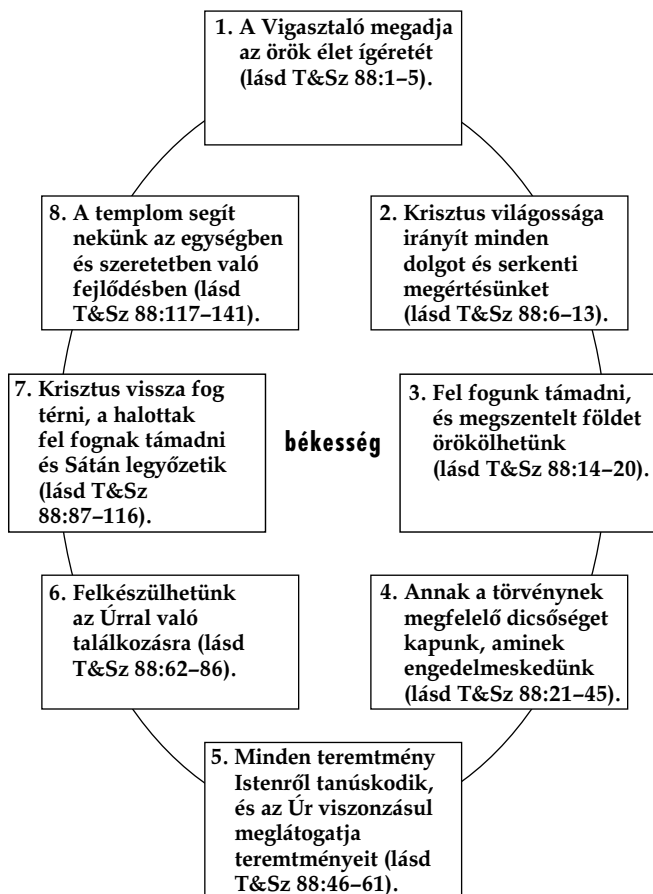
„A szentírásokban a *béke* vagy viszálytól, vitakozástól, konfliktustól, illetve háborútól való szabadságot jelent, vagy belső nyugalmat és vigaszt, ami a Szellemtől ered, mely Isten ajándéka minden gyermekének, bizonyosság és nyugalom az ember szívében. Egy szótár a békét úgy definiálta, mint a nyugalom vagy békeesség állapotát, a nyugtalanító gondolatoktól vagy érzésektől való szabadságot és harmóniát a személyes kapcsolatokban. [Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 10. kiad., (1993) „peace”, 854. o.).

Míg béke után epedezünk, olyan világban élünk, mely éhínséggel, fájdalommal, szenvedéssel, magánnyal, betegséggel és bánattal sújtott. Látjuk a válásokat annak konfliktusaival és szívfájdalmával, különösen az ártatlan gyermekek között, akik mindezek közepére kerültek. A csökönyös, engedetlen gyermekek fájdalmat és aggodalmat okoznak szüleiknek. Az anyagi problémák szorongást és az önbecsülés hiányát okozzák. Vannak szeretteink, akik bűnbe és gonoszságba esnek, elfeledik szövetségeiket, és »a mag[uk] útján jár[nak], isteneket formál[nak] mag[uk]nak« (T&S 1:16)” (*Finding Peace in Our Lives* [1995], 3–4. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Az elder Wirthlin által említett szorongó érzések közül melyikkel tudnátok magatokat kapcsolatba hozni?
- Miért fontos számotokra a béke megtalálása?
- Hogyan segíthet az Úr abban, hogy békét találjatok?

Rajzold fel a táblára a következő ábrát! Csak a számokat és a szentírás-utalásokat írd a táblázatba!

Tanulmányozd a táblázatban lévő verseket a tanulóiddal! Amikor megnevezik a versek témáit, írd fel azt a megfelelő sorba! Kérdezd meg, hogyan hoz e tanítások mindegyike békességet! A következő kérdések segítséget nyújthatnak a tanulmányozásban:

1. *Tanok és szövetségek 88:1-5*

- Hogyan hozhatnak békét nektek az ezekben a versekben lévő tanítások?
- Hogyan áldotta meg a Vigasztaló az életeteket?

2. *Tanok és szövetségek 88:6-13*

- A versekben mely szavak írják le Krisztus világosságát?
- Hogyan biztosít vigaszt az Ő világossága?

3. *Tanok és szövetségek 88:14-20*

- Milyen megpróbáltatások átvészelésében segíthet nekünk az a tudás, hogy fel fogunk támadni?
- Hogyan ösztönözheti a béke érzetét az a tudás, hogy a föld megszenteltetik?

4. *Tanok és szövetségek 88:21-45*

- Mit sugallnak ezek a versek, mit kell tennünk, hogy békét kapjunk?
- Azok, akik teresztriális vagy telesztialis törvényeket tartanak be, szintén találnak egy bizonyos mértékű békét és dicsőséget?

- A 32-33-as versek alapján mi gátolja meg a „többieket” a béke és dicsőség elnyerésében?

5. *Tanok és szövetségek 88:46-61*

- A 47. vers alapján minden teremtmény Istenről tesz bizonyosságot (lásd még Alma 30:44). Hogyan hoz békét az Istenről kapott bizonyosság?
- Milyen vigaszt találhatunk az 51-61-es versek példázatában?
- Mit tanulhatunk abból a tényből, hogy ezek a versek újra és újra a boldogságra, illetve az Úr képmásának örömeire, vagyis világosságára utalnak?

6. *Tanok és szövetségek 88:62-86*

- Hogyan adhat nekünk békét az, ha felkészültek vagyunk? (Lásd T&Sz 38:30.)
- Milyen tanácsok találhatók ezekben a versekben, melyek segíthetnek felkészülnünk az Úrral való találkozásra?

7. *Tanok és szövetségek 88:87-116*

- Az utolsó napok megpróbáltatásairól való tudomás hogyan adhat békét a hithűeknek?
- Mely jövőbeli események nyújtanak vigaszt a hithűeknek?
- Miként ad békét annak tudása, hogy Sátán elveszíti a föld feletti hatalmát?

8. *Tanok és szövetségek 88:117-141*

- Mit tehetünk annak érdekében, hogy számottevő békére tegyünk szert Jézus Krisztus második eljövetele előtt?
- Milyen utasításokat ad az Úr ezekben a versekben?

Tanok és szövetségek 88:1-5. A Szentleket a Vigasztalónak és az ígért Szent Szellemének is hívják. Ha hithűek vagyunk a szövetségeinkhez, elnyerhetjük az örök élet ígérését a Szentlélek által. (10-15 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Ha elutazhatnátok egy távoli országba, hová mennétek? Miért?
- Milyen érzés lenne távol lenni a családotoktól? Hogyan éreznék ők magukat, míg ti távol vagytok tőlük?
- Mennyire lenne fontos az, hogy veled legyen egy megbízható barátod?
- Mennyire lenne értékes egy olyan ígért, hogy biztonságban fogtok hazatérni?

Mondd el a tanulóknak, azt hogy Mennyei Atyánktól eljöttünk a földi élet előtti létből a földre, ahhoz lehet hasonlítani, hogy egy távoli országba utazunk! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 88:1-5-öt és nevezzenek meg két, az Úr által ígért áldást! Hasonlítsátok ezeket az áldásokat a fenti analógia két segítségéhez! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan adott vigaszt a Szentlélek életetek nehéz vagy magányos időszakában?
- Miért olyan hatalmas bizonyíték a Vigasztaló ajándéka Mennyei Atyánk irántatok érzett szeretetére?

- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 132:49-et! Hogyan éreznék, ha a tettek lenne ez az ígért?

Mondd el a következő kijelentést elder Joseph Fielding Smith-től, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Nem kapunk üdvözülést Isten királyságában csak azért, mert a nevünk szerepel az egyház feljegyzéseiben. Ennél többre van szükség. A nevünket abba az élet könyvébe kell beírni, mely a Bárányé, és ha a Bárány élet könyvébe írjuk, akkor az bizonyíték arra, hogy betartottuk a parancsolatokat. Minden lélek nevét, aki nem fogja betartani a parancsolatokat, ki fogják törölni abból a könyvből” (Conference Report, 1950. szept.–okt., 10. o.).

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak azon, hogyan tökéletesíthetnék életüket az örök életre való felkészülés során!

Tanok és szövetségek 88:6–13. Krisztus világossága Isten jelenlétéből indul ki, minden teremtménynek életet és világosságot ad, és ez maga a törvény, ami által minden dolog irányítást nyer. (15–20 perc)

Írd fel a táblára: *Erő!* Adj egy tanulónak egy kis botot! Adj egy másik tanulónak egy nagyobb botot! Egy harmadik tanulónak adj egy fémrudat (vagy valami hasonlót)! Kérd meg sorban a tanulókat, hogy törjék el a nekik adott tárgyakat! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi tudná eltörni a fémrudat?
- Melyik a leghatékonyabb gépezet, ami most eszetekbe jut? (A válaszok magukban foglalhatják a motort, lézert és számítógépet.)
- Hogyan hasonlíthatók ezek az eszközök a természet erejéhez (mint például a hurrikánok, tornádók és napfény)?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 88:6–13-at, és keressék ki a mindenk feletti legnagyobb erőt! Tedd fel a következő kérdéseket:

- E versek közül melyek vannak rátok a legnagyobb hatással Krisztus világossága erejével kapcsolatosan?
- Milyen lenne ez a föld Krisztus világossága nélkül?

A tanulók keressenek ki olyan kifejezéseket, melyek azt mutatják, hogy Krisztus világosságában megvan a hatalom a következőkre: teremteni, megvilágosítani, életet adni és kormányozni. A tanulók osszák meg, amit találtak! A tanulók olvassák el Moróni 7:16, 18–19-es verseit, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tanítanak ezek a versek Krisztus világosságának elnyerésével kapcsolatosan?
- Miért fontos számotokra, hogy Krisztus hatása irányítson benneteket?
- Hogyan segít Krisztus világossága a jó választásban?
- Miként hoz békét Krisztus világossága az életetekbe?

Ha jónak látod, megkérhetsz néhány tanulót, hogy meséljenek olyan időszakokról, amikor érezték Krisztus világosságának hatását!

Tanok és szövetségek 88:14–17. A szellemtest és a fizikai test alkotja az emberi lelket. Szétválaszthatatlanul össze lesznek kapcsolva a feltámadáskor.

(5–10 perc)

Mondd el elder Boyd K. Packer következő hasonlatát! Eközben használd a kezed és egy kesztyűt tanítása szemléltetéséhez!

„Tegyük fel, ... hogy a kezem jelképezi a szellemeteket. Él. Saját maga is tud mozogni. Tegyük fel, hogy ez a kesztyű jelképezi halandó testeteket. Nem tud mozogni. Amikor a szellemetek belép halandó testetekbe, akkor az már tud mozogni, cselekedni és élni. Most már személyek vagytok – egy testtel bíró szellem, a földön élve.

Nem úgy tervezték, hogy örökre itt maradjunk. Csak egy élet erejéig. ... Éppen csak elkezditek életeteket. Nagyszületek és dédszületek majdnem befejezték életüket. Nem sokkal ezelőtt történt, hogy ugyanolyan [fiatalok] voltak, mint ti most. Egy nap azonban elmennek e halandó létből, úgy, mint majd ti is.

Valamikor, az öregség miatt, vagy talán betegség illetve baleset miatt a szellem és a test különválnak. Ekkor azt mondjuk, hogy az illető meghalt. A halál különválás. Mindez pedig egy terv szerint történik.

Emlékeztetek arra, hogy a kezem jelképezi a szellemeteket, és a kesztyű jelképezi a testeteket. Amíg életben vagytok, a testetekben lévő szellem munkára és cselekvésre és életre készítheti azt.

Amikor különválasztottam ezeket, a kesztyű, ami a testeteket jelképezte, elvételét a szellemektől; már nem tud mozogni. Leesik és halott lesz. Szellemetek azonban még mindig él.

»Az Istentől született szellem halhatatlan. Amikor a test meghal, a szellem nem hal meg« (Első Elnökség, *Improvement Era*, 1912. márc., 463. o.) ...

Az a részletek, mely a szemetekben keresztül lát, és lehetővé teszi, hogy gondolkodjatok, mosolyogjatok, cselekedjétek, tudjatok és létezzétek, az a ti szellemetek, ami örökkévaló. Nem tud meghalni” (Conference Report, 1973. ápr., 79; vagy *Ensign*, 1973. júl., 51., 53. o.).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 88:14–17-et és jelöljék meg azt a verset, mely leginkább szemlélteti elder Packer hasonlatát! Kérdezd meg: Mit tanítanak még azok a versek a szellemről és a testről? Olvassátok el az 1 Korinthusbeliek 15:21–22-t és kérdezd meg: E versek alapján ki fog feltámadni?

Tedd bizonyosságod a feltámadás valódiságáról, és arról, miként hoz békét ez a tantétel!

Tanok és szövetségek 88:17–20, 25–26. A föld megtisztul, megszentelődik és celesztialis királysággá válik mindazok számára, akik érdemesek annak elnyerésére. (10–15 perc)

Add ki a tanulóknak a következő igaz-hamis kérdéssort:

1. A föld celesztialis dicsőséget fog kapni (lásd T&Sz 88:17–18).
2. A föld már megkereszteltetett vízzel (lásd 1 Mózes 7:17–20).
3. A föld már megkereszteltetett tűzzel (lásd T&Sz 133:41).
4. A földnek fel kell készülnie a celesztialis dicsőségre (lásd T&Sz 88:18).
5. A föld elnyeri az Atyaisten jelenlétét (lásd T&Sz 88:19).
6. Ha a celesztialis királyságot kapjátok örökségül és celesztialis testetek lesz, örökké birtokolni fogjátok ezt a földet (lásd T&Sz 88:20).

Javíts ki és beszéljétek meg a tanulók válaszait! (Mindegyik kijelentés igaz a 3. kivételével. Ez Jézus Krisztus második eljövetelekor fog bekövetkezni. A 2–3. kérdésekkel kapcsolatban Brigham Young elnök azt tanította: „A föld, mondja az Úr, betölti teremtésének célját; megkereszteltetett vízzel és a jövőben meg fog kereszteltetni tűzzel és a Szentlélekkel, hogy kész legyen visszatérni Isten celesztialis jelenlétébe, minden olyan dologgal együtt, mely rajta van, melyek – mint a föld is – betöltik teremtésük célját” [Discourses of Brigham Young, 393. o.].

Tanok és szövetségek 88:20–40, 96–102. Hogy milyen dicsőséget érünk el az eljövendő életben, az az ezen élet törvényei iránti engedelmesség függvénye. Feltámadott testünket is ugyanazon dicsőség eleveníti meg. (20–25 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy a szervezeteknek irányt adó törvényeik, illetve szabályaik vannak, és ha az emberek hozzájuk akarnak tartozni, engedelmességet kell tanúsítaniuk e törvények vagy szabályok iránt! Soroljátok fel a következő szervezetek törvényeit és szabályait (vagy más szervezetekét, melyek a közösségekben jelen vannak):

- iskolák
- autósiskola
- munkahelyetek
- az egyház
- a templom

Beszéljétek meg, miért szükségesek és hasznosak ezek a törvények és szabályok!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 88:36–38-at és sorolják fel, milyen más helyek rendelkeznek még irányt adó törvényekkel! Írd fel a táblára: *celesztialis*, *terresztriális* és *telesztriális*, majd kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel néhány törvényt, melyek e királyságokat irányítják! (A celesztialis törvényekért lásd Tanok és szövetségek 76:50–70, 92–96; a terresztriálisokért lásd 71–80., 87., 91., 97. v.; a telesztriálisokért lásd 81–90., 98–112. v.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 88:20–24, 38–39-et, és beszéljétek meg, ki öröklí majd az egyes királyságokat! Olvassátok el a 28–32-es verseket és kérdezd meg: A feltámadásban mi határozza meg azt, milyen testet kapunk? Olvassátok el a 96–102. verseket és nevezzétek meg, milyen sorrendben fogunk feltámadni!

Beszéljétek meg, miként hoznak békét életünkbe a törvényekre vonatkozó e tanítások. Kérdezd meg: Miért fontos, hogy a celesztialis törvények szerint éljünk most? Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, mit tehetnek annak érdekében, hogy felkészüljenek a celesztialis királyságban való életre!

Tanok és szövetségek 88:62–76, 86. Az Úr azt parancsolja, hogy tisztuljunk meg bűneinktől. (15–20 perc)

Állíts ki két edényt; az egyikbe tegyél tiszta vizet, a másikba pedig ételszínezékkal festett vizet! Végy két fehér kendőt, és kérdezd meg a tanulóktól, szerintük mi történik, ha az edényekbe teszed azokat! Mártsd bele mindkettőt, és mutasd meg az eredményt!

Mondd el elder Sterling W. Sill kijelentését, aki akkoriban a Tizenkettek segéde volt:

„Valaki azt mondta, hogy »az elme olyan, mint a festő keze, olyan színű lesz, amilyen színnel éppen dolgozik«. Ez azt jelenti, hogy ha a kezemben lila festékkel átitatott szivacsot tartok, a kezem is lila lesz; és ha az elmémbe és szívembe a hit, elkötelezettség valamint igazlelkűség nagyszerű gondolatait tartom, egész személyiségem ennek megfelelően lesz színezve. Másrésztől, ha elmémbe a rosszakarat, becstelenség, semmittevés és vágyakozás gondolatait ültetem el, személyiségem olyan színű lesz, mint a benne lévő festék.

... Nem lehet, hogy valaki nagy dolgokra gondol, és közben kicsinyesen cselekszik! Nem lehet, hogy valaki igazlelkűen gondolkodik, és közben gonosz módon cselekszik” (*The Majesty of Books* [1974], 161. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 88:67–68-at és beszéljétek meg, hogyan kapcsolódnak ezek a versek elder Sill kijelentéséhez! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit jelent az, hogy tartsuk Isten dicsőségét szem előtt?
- Hogyan tehetjük ezt?

Olvassátok el a 62–66-os verseket és kérdezd meg:

- Milyen felszólításokat intéz az Úr hozzátok, melyek abban segíthetnek, hogy az Ő dicsőségét tartsátok szem előtt?
- Hogyan tudnátok közel kerülni az Úrhoz?
- Hogyan segített az ima abban, hogy közel legyetek az Úrhoz?
- Milyen gyakran kell imádkoznunk? (Lásd 126. v.)

Mondd el a következő kijelentést Wilford Woodruff elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Van az Üdvözítőnknek egy intése, amit Isten minden szentjének figyelembe kell vennie, de amiben – attól tartok – nem úgy cselekszünk, ahogyan kellene, és ez pedig: mindig imádkozzunk és soha bele ne fáradjunk. Attól tartok, népünk nem imádkozik hittelt eleget. Az Urat erőteljes imában kellene hívnunk, és ismertetni kellene vele minden kívánságunkat. Hiszen ha Ő nem véd, szabadít meg és üdvözít, akkor semmilyen más hatalom nem fogja ezt megtenni. Ezért bizalmunk teljes egészében az Övé. Így tehát imáinknak el kell jutniuk Mennyei Atyánk füléhez nappal és éjjel” (*Discourses of Wilford Woodruff*, 221. o.).

Annak érdekében, hogy szemléltetni tudd, hogyan kerültek a próféták közel az Úrhoz ima által, mondd el elder M. Russell Ballard következő történetét, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„Hadd mondjak el egy különleges történetet. . . Röviddel, miután a Hetvenek Első Kvórumába hívtak el [1976 áprilisában, részt vettem] egy, az összes [helyi] papsági vezetőnek szervezett ünnepélyes gyűlésen Kelet-Kanadában. Az Első Elnökség, a Tizenkettek tagjai és a Tizenkettek egyik segéde jött el akkor, hogy megtartsa azt az ünnepélyes összejövetelt. Dicsőséges élmény volt. . .

Az ünnepélyes gyűlés után egy könnyű vacsorán vettünk részt a testvérekkel, majd az Első Elnökséget visszavittem a szállodába, ahol aznap megszálltak. . . [Felvittem] a kulcsot [Spencer W.] Kimball elnökhöz, hogy be tudjon jutni a szobájába [és] azt mondtam: »Elnök úr, itt van a kulcsod. Arra gondoltam, hogy felhozom, hogy be tudj menni és kipihenhesd magad.«

Megköszönte az ő kedves módján, majd Tanner elnök megfogta a karomat és azt mondta, »Russ, mit szólnál ahhoz, ha bejönnél és velünk imádkoznál?« . . . El tudjátok képzelni, milyen a napot az egyház Első Elnökségével befejezni? . . . Le voltam nyugőzve. El kell, hogy mondjam nektek, könnyek gyűltek a szemembe, amint letérdeltünk az ágy köré.

Tanner elnök mellett térdeltem és azt hiszem, megérezte, mi megy bennem végbe, mert így szólt: »[Kimball] elnök, szeretnénk, ha te mondanád az imát.« És akkor hallottam a prófétát imádkozni. Szeretném, ha megértenétek, . . . hogy nagy leckét tanultam abból az imából. Úgy éreztem a Szellemet, mint még soha azelőtt – meg tudjátok ezt érteni –, mert amikor a próféta szól Istenhez, olyan az, mintha közeli barátok beszélgetnének” („You – The Leaders in 1988”, *Ensign*, 1979. márc., 71–72. o.).

Tégy biznyságot arról, hogy ha az Úrhoz közel kerülünk, segít nekünk tisztának maradni! Olvassátok fel hangosan az Úr tanácsát a 74–76., 86. versekből! Kérdezd meg: Szerintetek miért akarja az Úr azt, hogy tiszták legyünk? Mondd el ifj. J. Reuben Clark elnök következő kijelentését:

„Gyakran mondtam ezt: »Azon tőnődöm, hogyan állnánk, és én személyesen hogyan állnék, ha azt mondanák nekem, hogy Isten amott van a hegyen, és én odamehetek hozzá, ha szeretnék.« Azon tőnődöm, olyan volt-e az életem, hogy elmehetnék és azon Lény előtt állhatnék, aki keresztüllát rajtam és látja titkos gondolataimat, reményeimet és törekvéseimet. Hacsak és amíg, testvéreim, ki nem álljuk azt a vizsgát, nem úgy élünk, ahogy az Úr szeretné” (Conference Report, 1935. okt., 91. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy papírlapra a következő kérdésekre adott válaszokat:

- Mit tehettek azért, hogy még tisztábbá tehesétek szíveteket az Úr előtt?
- Miért fontos számotokra, hogy tiszták maradjatok?

Tanok és szövetségek 88:77–85. Miután megkaptuk az evangéliumot, szorgalmasnak kell lennünk abban, hogy azt másoknak is megtanítsuk. (15–20 perc)

Adj az osztályba elsőként érkező tanulóknak egy üzenetet, melyen a következő áll: „Figyelmeztetés: Mindazok, akik legalább egy percig karba tett kézzel ülnek a mai áhítat alatt, jutalmat fognak kapni.” Figyeld meg, hogy a tanuló elmondja-e ezt az információt a többieknek! Az áhítat után adj valamilyen kis jutalmat azoknak a tanulóknak, aki követték az utasításokat, majd kérdezd meg az első tanulótól: Miért mondtad el (vagy nem mondtad el) a jutalomról szóló információt a többi tanulóknak?

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy tudtok arról, hogy egy természeti csapás közelít a városotokhoz!

- Figyelmeztetnétek a szomszédaitokat? Miért vagy miért nem?
- Kötelességünk ez?
- Ha ti nem tudnátok erről, milyen hamar szeretnétek, ha mások figyelmeztetnétek titeket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 88:81–82-t és kérdezd meg:

- Hogyan kapcsolódnak ezek a versek a példához?
- Miért akarja az Úr azt, hogy másokat figyelmeztessünk?
- Olvassátok el a 77–80. verseket! Mit kell tennünk azt megelőzően, hogy figyelmeztetjük a felebarátainkat?
- Szerintetek kikre utal a *felebarát* szó?

Mondd el a következő kijelentést elder Wilford Woodrufftól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Összekulcsolhatnánk-e karunkat békében és kiálthatnánk-e, hogy »minden békés Sionban«, amikor – amennyiben a papság hatalma megpihen rajtunk – láthatjuk a világ állapotát? El tudjuk képzelni, hogy gármentünk tiszta lesz anélkül, hogy felemelnék szavunkat embertársaink előtt és figyelmeztetnénk őket az ajtajuk előtt álló dolgokra? Nem, nem tehetjük. Soha nem voltak az emberek, mióta

Isten megteremtette a világot, nagyobb kötelezettség alatt, hogy figyelmeztessék ezt a nemzedéket, hogy emeljük fel hangunkat hosszan és hangosan, nappal és éjjel addig, míg miénk a lehetőség, és kijelenthetjük Isten szavát ennek a nemzedéknek. Azt várják el tőlünk, hogy megtegyük ezt. Ez az elhívásunk. Ez a kötelességünk. Ez a teendők” (*Journal of Discourses*, 21:122. o.).

Kérdezd meg: Hogyan tudnátok megosztani az evangéliumot a barátaitokkal és szomszédaitokkal?

Tanok és szövetségek 88:87–116. Az Üdvözítő fog uralkodni a földön a millennium idején. Krisztus és követői végül győzelmet aratnak Sátán és követői felett. (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, mennyire érdeklí a legtöbb embert Jézus Krisztus második eljövetele! Kérdezd meg: Szerintetek miért vált ki ez a téma olyan sok figyelmet? Mondd el a tanulóknak, hogy a 88. rész sok információval szolgál ezzel az eseménnyel kapcsolatban! Írd fel a táblára a következő fejléceket: *eljövetele előtt, eljövetelekor és eljövetele után*. A tanulók tanulmányozzák a Tanok és szövetségek 88:87–116-ot és sorolják fel az eseményeket a megfelelő fejléc alá! A táblázat hasonló lehet a következőhöz:

eljövetele előtt	Eljövetelekor	Eljövetele után
Isten biznyságot tesz jelek által a mennyekben és a földön (lásd T&Sz 88:87–91; lásd még Máté 24:29; T&Sz 43:25).	Az Úr arcáról lehull a lepel (lásd T&Sz 88:95).	Az első hat angyal kijelenti az emberek és Isten első 6000 év alatt lezajlott cselekedeteit (lásd T&Sz 88:108–110).
Az angyalok kijelentik: „Készüljetek, ti földiek! ... jön a vőlegény” (T&Sz 88:92).	Megtörténik a celesztialis lények feltámadása (lásd T&Sz 88:96–98; lásd még T&Sz 76:50–70).	A hetedik angyal kijelenti Sátán megkötözését (lásd T&Sz 88:110; lásd még Jelenések 20:1–3; 1 Nefi 22:26).
Az Ember Fiának jele (lásd T&Sz 88:93; lásd még Máté 24:30).	A második trombitászó a teresztriális lények feltámadását hirdeti (lásd T&Sz 88:99; lásd még T&Sz 76:71–80).	Ezer év elteltével Sátán és Mihály összegyűjti seregét (lásd T&Sz 88:111–113; lásd még Jelenések 20:7–8).
Az első trombitászó azt hirdeti, hogy a nagy és förtelmes egyház kész arra, hogy elégjen (lásd T&Sz 88:94).	A harmadik trombitászó a telesztialis lények feltámadását hirdeti (lásd T&Sz 88:100–101; lásd még T&Sz 76:81–90).	Mihály győz a csatában (lásd T&Sz 88:114–115).
Csend a mennyben fél órára (lásd T&Sz 88:95; lásd még T&Sz 38:11–12).	A negyedik trombitászó azok feltámadását hirdeti, akik szennysek maradnak (lásd T&Sz 88:102; lásd még 32. v.).	A megszenteltek soha többé nem látják meg a halált (lásd T&Sz 88:116).
	Az ötödik trombitászó az Ő ítéletének az óráját hirdeti (lásd T&Sz 88:103–104).	

	A hatodik trombitászó azt hirdeti, hogy Babilon elesik (lásd T&Sz 88:105; lásd még Jelenések 14:8).	
	A hetedik trombitászó azt hirdeti, hogy: „Bevégeztetett!” (Lásd T&Sz 88:106; lásd még T&Sz 133:46–53.)	

Tanok és szövetségek 88:117–137 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 88:123–124). Azoknak a helyeknek, ahol evangéliumi utasításokat kapunk, az ima, a böjt, a hit, a rend és az igazlelkűség házainak kell lenniük. (25–30 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy kiválasztottak titeket, hogy „egy napig szemiáriumi tanárok” legyetek!

- Milyen szabályok lennének az osztályotokban?
- Milyen napirendet követnétek aznap?
- Van valami különleges, amit megtennétek az osztályért? Ha igen, akkor mit?
- Van valami különleges, amit szeretnétek, hogy a tanulók tegyenek meg?

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, a következő tanácsot adta a szeminárium tanároknak:

„Kirtlandben megalapították a prófétaiskolát, hogy tanítsák azokat, akik még fiatalok a hitben. Ti most a jövődöbéli próféták iskolájában tanítotok. Tanítsatok hatalommal, meggyőződéssel és hittel!” (*Counsel to Religious Educators* [vallási oktatókhoz intézett beszéd, 1984. szept. 14.], 7. o.)

- Hinckley elnök kijelentése alapján, hogyan változtatnátok tanítási módszereiteken?
- Milyen érzésekkel tölt el benneteket az, hogy a szeminárium a „jövő prófétáinak” az iskolája?

Mondd el a Tanok és szövetségek 88:117–141-re vonatkozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 205. oldaláról! Olvasd fel Hinckley elnök ugyanazon beszédéből a következő kijelentést:

„A prófétaiskolát a [Whitney Store-ban] tartották. (Néha az elderek iskolájának is nevezték. Néha prófétaiskolának.) Az akkori vezető testvérek gyűltek oda. Oktatásra, mindekelőtt a misszionáriusi szolgálatra vonatkozó oktatásra tervezték és vezették. Ez a mennyekből kiáradó tudás ideje volt, amikor is sok kinyilatkoztatás adatott, amint e nagy-szerű munka alapjának lefektetése folyamatban volt. ...

A Tanok és szövetségekben található kinyilatkoztatások közül hatvankettőt ebben az ohioi időszakban és ezen környéken kaptak. . . . A munka a leglenyűgözőbb módon erősödött és fejlődött.

Arról az időszokról Orson Pratt ezt írta: »Isten jelen volt, angyalai jelen voltak, a Szentlélek az emberek között volt, a Mindenhatóról való látomások feltáruultak az élő Isten szolgáló elméjében; a [fátyol] sokak elméjéről lehullott; látták megnyilatkozni a mennyeket; meglátták Isten angyalait; hallották az Úr hangját; a fejük búbjától a lábuk kisujjáig elteltek a Szentlélek sugalmazásával« (Journal of Discourses, 18:132. o.) (Counsel to Religious Educators, 4–5. o.).

Mondd el, hogy az Úrnak a prófétaiskolára vonatkozó utasításai az otthonunkban, a szemináriumokon és templomokban történő tanításokra is alkalmazhatók! Tanulmányozzátok a Tanok és szövetségek 88:117–137-et, és tegyél fel néhányat – vagy akár mindet – a következő kérdések közül:

- Kik tanítsanak a Próféták Iskolájában? (Lásd 118. v.; lásd még 77. v.)
- Hogyan törekedhetünk arra, hogy tanulmányozás és hit által tanuljunk?
- Szerintetek hogyan vonatkozik a 119. vers egy szemináriumi osztályra, az otthonunkra vagy a templomokra?
- Hogyan történhet a szemináriumba való „belépés[ünk]” és „távozás[unk]” (120. v.) az Úr nevében?
- Mivel kell felhagynunk? (Lásd 121. v.)
- Szerintetek mi a különbség a könnyelmű beszéd és a megfelelő humorérzék között?
- Hogyan vonatkozhatnak a 122-es versben tanított tantételek a szemináriumi osztályunkra?
- Mit tehetnénk azért, hogy megfogadjuk a 123–125. versek tanácsait?
- Milyen szerepet játszik az ima az evangélium elsajátításának folyamatában? (Lásd 126., 137. v.)

Tanok és szövetségek 89

Bevezetés

Sok egyháztag a Tanok és szövetségek 89-et könnyedén azonosítja az Úr egészségre vonatkozó törvényeként. Ez a kinyilatkoztatás azonban sokkal több a jobb fizikai egészségre irányuló útmutatásnál. Elder Joseph B. Wirthlin azt mondta:

„Isten minden parancsolata, beleértve a Bölcsesség szavát, lelki (lásd T&Sz 29:34–35). Lelkileg még inkább táplálnunk kell magunkat, mint fizikailag” (Conference Report, 1990. okt., 81. o.; vagy Ensign, 1990. nov., 65. o.).

Boyd K. Packer elnök hozzátette:

„A Bölcsesség szava minden bizonnyal azért adatott, hogy természetek finom, érzékeny, lelki részét megfelelő készségben tudjátok tartani. Tanuljatok az érzéseitekre »hallgatni«! Irányítást, figyelmeztetést, tanítást és áldást kaptok” (Conference Report, 1996. ápr., 24. o.; vagy Ensign, 1996. máj., 19. o.).

Elder Russell M. Nelson arra figyelmeztetett:

„Ha bármi olyanhoz nyúltok, ami függőséget okozhat, és ekképpen visszautasítjátok a Bölcsesség szavát, a lelketek meghajol a testetek előtt. A test rabul ejti a lelket. Ez ellentétben áll halandó léteket céljával.” Elder Nelson megígérte: „Amint kialakítjátok a bátorságot, hogy nemet mondjatok az alkoholra, dohányra és az élnékítő szerekre, további erőt nyertek. Akkor vissza tudjátok utasítani az összeesküvő embereket – a káros anyagok vagy kifejezések lázító ügynökeit. Megtagadjátok a testeteket célzó gonosz csábításukat” (The Power within Us [1988], 61. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Mivel Mennyei Atyánk szeret bennünket, figyelmeztet a jelenlegi és jövőbeli veszélyekre (lásd T&Sz 89:1–4; lásd még 2 Nefi 1:1–5; T&Sz 1:4, 17–18).
- A Bölcsesség szava alapelveként adatott ígérettel együtt, gondoskodva mind fizikai, mind lelki áldásokról (lásd T&Sz 89:3–21; lásd még 1 Korinthusbeliek 3:16).
- Az Úr azt parancsolja, hogy kerüljük az alkoholt, dohányt, kávé és teát. Gyógynövényeket, gyümölcsöt és zöldséget, gabonát és húst rendelt egészségünk szolgálatára, bár azt a parancsolatot adta, hogy húst mértékkel együnk (lásd T&Sz 89:5–20; lásd még Dániel 1:8, 12–16).

További források

- Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 123. o.
- Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 206–211. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 89:1–4. Mivel Mennyei Atyánk szeret bennünket, figyelmeztet a jelenlegi és jövőbeli veszélyekre. (10–15 perc)

Mutass az osztálynak példákat az alkohol, dohány, kávé és tea reklámozására! Kérdezd meg: Miért reagálnak oly sokan ezekre a reklámokra, és veszik meg ezeket a termékeket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 89:1–4-et és keressetek okokat arra, miért nyilatkoztatta ki az Úr a Bölcsesség szavát! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit jelenthet az „utolsó napokban alattomos emberek szívében lakozó gonoszságok és cselszövések” kifejezés? (4. v.)
- Mit motiválja az embereket, hogy káros hatású termékeket áruljanak?

A tanulók olvassák el a 2. verset és jelöljék meg a következő kifejezést: „Üdvözlettel küldve; nem mint parancs, sem kényszer”. Mondd el, hogy a próféták kijelentették napjainkban, hogy a Bölcsesség szava parancsolat (lásd a T&Sz 89:2-re vonatkozó első két kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 207. oldalán)! Kérdezd meg: Miképpen szemlélteti ez a kinyilatkoztatás Mennyei Atyánk irántunk érzett szeretetét és gondoskodását?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 89-es részének fejlécét és keressék ki, mikor adatott ez a kinyilatkoztatás! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mennyit tudott az orvostudomány az alkohol, dohány, kávé és tea veszélyeiről 1833-ban? Hogyan változott ez meg?
- Mit igazol ez az előzetes figyelmeztetés Joseph Smith sugalmazásáról?

Mondd el Gordon B. Hinckley elnök következő észrevételét:

„A Bölcsesség szavát tartsd többre egy hétköznapi dolognál! Az általam ismert egészségről szóló dokumentumok közül én ezt tartom a legnagyobb értékűnek. 1833-ban kapta meg Joseph Smith próféta, amikor még viszonylag keveset tudtak a táplálkozással összefüggő dolgokról. Most minél nagyobb területet ölel fel a tudományos kutatás, annál megalapozottabbá válik a Bölcsesség szava alapelveinek bizonyítéka. A dohányellenes bizonyítékok elárasztanak ma minket. . . . Az alkohol elleni bizonyítékok is éppoly súlyosak már” (*Liahona*, 1998. júl., 56. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen példák vannak a Bölcsesség szavában meg nem említett olyan dolgokra, melyek használatát a próféták ma megtiltották? (Olyan szerek, melyek egyéni használatát a törvény korlátozza, receptre felírt gyógyszerekkel való visszaélés.)
- Hogyan reagálnál arra, ha a ma élő próféta a Bölcsesség szava részeként megtiltaná az egyik kedvenc étel fogyasztását?

Mutass rá, hogy a korai szentek úgy mutatták meg hitüket, hogy engedelmeskedtek ennek a kinyilatkoztatásnak anélkül, hogy tudták volna minden okát! Kérdezd meg: Hogyan reagálunk a Mennyei Atyánktól kapott parancsolatokra? Tégy bizonyosságot arról, ha nem értjük meg egy parancsolat minden okát, az Úr meg fog áldani minket, amikor engedelmeskedünk annak (lásd Mózes 5:6)!

Tanok és szövetségek 89:3–21 (Szentírásmemoriter, Tanok és szövetségek 89:18–21).

A Bölcsesség szava alapelveként adatott ígérettel együtt, gondoskodva mind fizikai, mind lelki áldásokról.

(25–30 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy találtatok egy kincsesházát, amit megtarthatnátok!

- Reményeitek szerint mi van a dobozban? (Sorold fel a válaszokat a táblára!)

- Miért tekintitek ezeket a dolgokat kincsnek?
- Mit jelent a *kincs* szó? (A tanulók próbálják meghatározni a szót, és írják fel azt a táblára!)

Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg a 89. részben felsorolt kincseket!

Kérdezd meg, mit tanít a 89. rész! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el a Tanok és szövetségek 89. része történelmi hátterét a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 206. oldaláról! Olvassátok el és beszéljétek meg az 1–2-es verseket, utalva a 2. vershez tartozó első két kiegészítésre, mely az insztitút segédkönyvben található (207. o.)!

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljenek néhány fizikai áldásról, melyeket a Bölcsesség szavának való engedelmeség által kaptak! Olvassátok el a 3. verset és javasold a tanulóknak, hogy jelöljék meg az „ígérettel adatott alapelv” kifejezést! Jelöljék meg a 18–21-es versekre adott utalást a 3a lányszövegben! Olvassák el a 18. verset, hogy megtalálják, mely alapelvről beszél az Úr! („E szavakat betart[ani]” és „a parancsolatoknak engedelmeskedve él[n]”). Olvassátok el a 18–21-es verseket, és írjátok fel a táblára azokat az ígéreteket, melyek azoknak adtak, akik engedelmeskednek a Bölcsesség szavának! Javasold a tanulóknak, hogy jelöljék meg a szentírásukban ezeket az ígéreteket! Mondják el, mit jelentenek számukra ezek az ígérek! Kérdezd meg: Ezeknek az áldásoknak többsége fizikai vagy lelki? Oszd meg Boyd K. Packer elnök, a Tizenkét Apostol ügyvezető elnöke, következő kijelentését:

„[Az egészségen túl] nagyobb áldás ígérete van a Bölcsesség szavában. Azoknak, akik annak engedelmeskednek, az ígéret adatott, hogy »rátalálnak a bölcsességre, és a tudás nagy kincseire, sőt rejtett kincsekre is« (T&Sz 89:19). Ez az a személyes kinyilatkoztatás, ami által felfedezhető a [kísértés] vagy más veszély” (Conference Report, 1996. ápr., 23. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 19. o.).

Korábban, a Tizenkét Kórumának tagjaként, elder Packer azt mondta:

„A fizikai testünk szellemünk eszköze. Abban a csodálatos kinyilatkoztatásban, a Bölcsesség szavában, azt halljuk, hogyan tartsuk testünket tisztán a szennyeződésektől, melyek eltompíthatják, vagy akár el is pusztíthatják azokat a különleges fizikai érzékeket, melyeknek közük van a szellemi kommunikációhoz.

A Bölcsesség szava az egyéni kinyilatkoztatás kulcsa. »Ígérettel adatott irányel[v], az összes szentek között a gyengék, sőt a leggyengébbek képességéhez mérve« (T&Sz 89:3).

... Ha testünkkel ... rosszul bánunk, ... olyan függönyöket húzunk be, melyek kizárják a szellemi kommunikáció fényét” (Conference Report, 1989. szept.–okt., 16. o; vagy *Ensign*, 1989. nov., 14. o.).

Hasonlítsátok össze a Bölcsesség szava áldásait a táblán felsorolt kincsekkel! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért értékesebbek a Bölcsesség szava áldásai a világi kincseknél?
- A lelki áldások, melyek a Bölcsesség szavának való engedelmesség által érkeznek, milyen értelemben nagyobbak még a fizikai hasznánál is?
- Milyen lelki áldásokat tapasztaltatok a Bölcsesség szava szerinti élet által? (A válaszok között lehetnek a templomi szertartások elvégzésére való érdemesség és a Szellem társaságának élvezése.)

Olvassátok el elder Russell M. Nelson megállapítását, ami a 89. rész bevezetésében található (150. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miként mutatja a Bölcsesség szavának betartása az Úrnak azt, hogy a szellemetek, nem pedig a testetek irányítja a döntéseiteket?
- Az alkohol, dohány, kávé és a tea visszautasítása mennyiben hasonlít az egyéb kísértéseknek és bűnöknek való ellenálláshoz?

Tégy bizonyosságot a Bölcsesség szaváról, és mondj példákat az áldásokra, melyeket az annak való engedelmesség által kaptál!

Tanok és szövetségek 89:5–20. Az Úr azt a parancsot adja, hogy kerüljük az alkoholt, dohányt, kávé és teát. Gyógynövényeket, gyümölcsöt és zöldséget, gabonát és húst rendelt egészségünk szolgálatára, bár azt a parancsot adta, hogy húst mértékkel együnk.
(10–15 perc)

Mutasd meg a Dániel visszautasítja a királyi ételt és bort című képet (Evangéliumi művészet képcsomag, 114. számú kép)! Kérd meg a tanulókat, hogy röviden mondják el a képen látható történetet, vagy mondd el te magad (lásd Dániel 1:8, 12–16)! Kérdezd meg: Miért voltak Dániel és a barátai egészségesebbek azoknál, akik a királyi ételt ették? Győződj meg arról, a tanulók megértik, hogy nem csak az általuk fogyasztott étel miatt voltak egészségesebbek, hanem azért is, mert engedelmeskedtek az Úrnak!

Mondd el, hogy a Bölcsesség szava nem csupán megtiltja bizonyos anyagok használatát, hanem egyebek használatát is javasolja! A tanulók fele olvassa el a Tanok és szövetségek 89:5–15-öt és keressen olyan anyagokat, melyek fogyasztása tilos, vagy melyeket mértékkel kell fogyasztani! A többi tanuló olvassa el a 10–20-as verseket, hogy megtudják, mit adott az Úr a használatunkra! Kérj meg önkénteseket, hogy mondják el, mit találtak, és sorold fel ezeket a táblára! Mutass rá, hogy a hús mindkét listán szerepel! A nehéz szavakban vagy kifejezésekben való segítségért utalj a tanulóknak a tanulók tanulmányi kalauzára (lásd a Tanok és szövetségek 89-re vonatkozó, „A szentírások megértése” részt; lásd még a T&S 89:5–17-re vonatkozó kiegészítéseket a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 208–210. oldalán)!

Beszéljétek meg a következő kijelentéseket! Boyd K. Packer elnök azt mondta:

„Sok egyháztag azért ír, hogy megkérdezze, ez vagy az a Bölcsesség szava ellen van-e. Közismert, hogy a tea, a kávé, az alkohol valamint a dohány ellene van. Nem volt szó ezekről nagyobb részletességben. Az alapelvet tanítjuk inkább a megígért áldásokkal. Sok szokásformáló, függőséget okozó dolog van, ami iható, ehető, belélegezhető vagy beadható, melyek mind a testet, mind a lelket károsítják, és melyekről ebben a kinyilatkoztatásban nem esik szó.

Nincs konkrétan felsorolva minden káros anyag; az arzén, például – természetesen rossz, de nem szokásformáló! Arról, akinek mindent parancsolatban kell adni, az Úr így szól: »nem bölcs, hanem rest az a szolga« (T&S 58:26)” (Conference Report, 1996. ápr., 22. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 17. o.).

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta:

„Vannak, akik kifogásként emlegetik azt, hogy a kábítószerkekről nem tesz említést a Bölcsesség szava. Milyen siralmas kifogás! Hasonlóképpen nincs említés azon veszélyekről, hogy fejest ugorjunk egy üres medencébe vagy az autópályára ugorjunk egy felüljáróról. De ki kérdőjelezi meg egy ilyen dolog halálos következményét? A józan ész az ilyen viselkedés ellen van” (Conference Report, 1989. szept.–okt., 65. o.; vagy *Ensign*, 1989. nov., 50. o.).

Tanok és szövetségek 90

Bevezetés

A hatodik hittétel kijelenti: „Hiszünk ugyanabban az egyházi rendben, amely az őskeresztény egyházban is megvolt: apostolokból, prófétákból, lelkipásztorokból, tanítókból, evangélistákból és egyéb tisztségekből álló rendben.” Az evangélium visszaállításának részeként az Úr apostolokat és prófétákat szentelt fel. Ez magában foglalta az Első Elnökség megszervezését, mely 1833. március 18-án fejeződött be. A Tanok és szövetségek 90 beszél a királyság Joseph Smith-nek adott kulcsairól csakúgy, mint tanácsosai feladatairól. Az Első Elnökség fontosságát az Úr kihangsúlyozta, amikor kijelentette, hogy ez „Isten egyházának legfelsőbb tanácsa” (T&S 107:80).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyház elnöke rendelkezik a papság kulcsaival és az egész egyháza vonatkozóan kap kinyilatkoztatást (lásd T&S 90:1–5, 32–33; lásd még T&S 21:4–5; 28:2–8; 43:2–3, 12).

- Az Első Elnökség kezeli a papság kulcsait. Feladatuk magában foglalja a papságviselők tájékoztatását, az evangélium hirdetését és az egyház ügyei feletti elnöklést (lásd T&Sz 90:6–18, 24, 32; lásd még T&Sz 88:127; 133:7–8).
- Az evangéliumot az egész világon hirdetik, minden embernek a saját nyelvén, a Szentlélek ereje által (lásd T&Sz 90:9–11; lásd még 2 Nefi 31:3).
- Az egyháznak felelősséggel kell kezelnie a pénzalapjait (lásd T&Sz 90:22–27).

További források

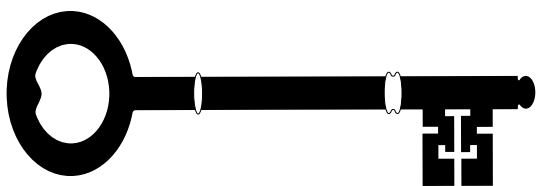
- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 128. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 212–215. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 90:1–5. Az egyház elnöke rendelkezik a papság kulcsaival és az egész egyházzal vonatkozóan kap kinyilatkoztatást. (20–25 perc)

Tedd ki Joseph Smith próféta és az egyház jelenlegi elnökének a képét (pl. Evangéliumi művészet képcsomag, 400., 520. számú képek)! Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak olyan szavakat, melyek mindkét férfira érvényesek (elnök, próféta, papságviselő, apa, fiú, férj stb.)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 90:1–4-et, hogy a tanulók megtudják, mit adott az Úr Joseph Smith-nek (mondd el, hogy *Isten igéi* kinyilatkoztatások)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan vonatkoznak ezek a versek a ma élő prófétára?
- Olvassátok el az 5-ös verset! Mit mond az Úr nekünk ebben a versben?
- Hogyan tudunk engedelmeskedni az Úr e versben adott tanácsának?
- Mikor hallhatjátok az Úr szavát, melyet prófétáján keresztül mond?

Írd fel a táblára Joseph F. Smith elnök következő kijelentését! Az írás mellé rajzolj egy álkulcsot! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a kijelentést!

„Általánosságban a papság a férfinak adott felhatalmazás arra, hogy Isten helyett cselekedjen. Minden férfira, aki felszenteltetett a papság bármely fokára, ráruházták ezt a hatalmat.

Fontos, hogy minden tetre, amit e felhatalmazással visznek végbe, a megfelelő időben és helyen, a megfelelő módon és megfelelő rendben kerüljön sor. E munkát irányító hatalom

alkotja a papság *kulcsait*. A kulcsokat a maguk teljességében egyidőben csak egy személy, a próféta, vagyis az egyház elnöke viseli. Ő ennek a hatalomnak bármely részét átruházhatja másra, és ebben az esetben az a személy viseli annak a munkának a kulcsait” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith, 141. o.).

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért fontos az, hogy egyszerre csak egy férfi van felhatalmazva arra, hogy az egyházat irányítsa?
- Miért fontos az, hogy az egyház elnöke képes legyen e felhatalmazás egy részét másokra ruházni?
- Kinek adatott az a kulcs, hogy egyházközségetek, cöveketek, gyülekezetetek vagy kerületetek munkáit irányítsa?

Mutasd meg a tanulóknak a Krisztus-szobor tanulói kalauzban található képét (lásd a T&Sz 90 bevezetését)! Mondd el, hogy ez a szobor Salt Lake Cityben, a Templom tér északi látogatóközpontjában található, és ez a Dániában található eredeti másolata! Mondd el a következő élményt, ahogy azt Boyd K. Packer elnök mesélte:

„1976-ban egy konferenciát követően Koppenhágában, Dániában, Spencer W. Kimball elnök meghívott minket egy kis templomba, hogy megnézzük Krisztus és a tizenkét apostol szobrát, melyet Bertel Thorvaldsen készített. A Krisztus egy fiúkében áll az oltár mögött. Sorban, a kápolna két oldalán áll a[z eredeti] tizenkét apostol, közöttük van Pál, az Iskariótes Júdás helyett.

Kimball elnök azt mondta az idős gondnoknak, hogy pont akkor, amikor Thorvaldsen azokat a csodálatos szobrokat alkotta Dániában, Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítását történt Amerikában; az apostolai és a prófétái megkapták a felhatalmazást azoktól, akik az ősi időkben rendelkeztek azzal” (Conference Report, 1995. ápr., 7. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 8. o.).

Elder Robert D. Hales, a Tizenkettek Kvórumából hozzátette:

„Amint [Kimball elnök] Péter szobrához fordult és rámutatott a Péter jobb kezében lévő nagy kulcsosomóra, kijelentette: »A papsági felhatalmazás kulcsait, melyekkel Péter az egyház elnökeként rendelkezett, most én birtoklom az egyház elnökeként ebben a sáfárságban.«” (Conference Report, 1981. okt., 27. o.; vagy *Ensign*, 1981. nov., 20. o.).

Elder Rex D. Pinegar a hetvenekből azt mondta:

„[N. Eldon] Tanner elnököt, elder [Thomas S.] Monsont és elder [Boyd K.] Packert maga köré gyűjtve az elnök folytatta: »Mi az Úr Jézus Krisztus élő apostolai vagyunk.

Tizenkét apostol és még hárman vannak azok, akik az egyház elnökségét képezik. Mi rendelkezünk a valódi kulcsokkal csakúgy, mint Péter, és mi mindennap használjuk azokat. Folyamatosan használatban vannak» (Conference Report, 1976. okt., 104. o.; vagy *Ensign*, 1976. nov., 69. o.).

Packer elnök így folytatta:

„Ott jött a tanúság, mely ismert az utolsó napi szentek előtt, de nehéz leírni azok számára, akik még nem tapasztalták meg – a világosság, az erő, mely átjárja a lelket –, és én tudtam, nagyon is tudtam, hogy itt áll az élő próféta, aki a kulcsokat birtokolja” (Conference Report, 1995. ápr., 7. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 8. o.).

Mondd el, milyen érzés, hogy egy élő próféta vezet, aki rendelkezik a királyság kulcsaival és aki kinyilatkoztatást kap Jézus Krisztustól!

Tanok és szövetségek 90:6–18. Az egyház elnöke sok feladatában osztozik az Első Elnökség tagjaival. (10–15 perc)

Tedd ki Mózes és az egyház jelenlegi elnökének a képét (pl. Evangéliumi művészet képcsomag, 123., 520. számú képek)! Olvassátok el 2 Mózes 18:13–18-at és kérdezd meg:

- Miért mondta Mózes apósa a prófétának, hogy „felettebb kifáradsz te is”? (18. v.)
- Miképpen hasonlók a mai próféta kihívásai azokhoz, amikkel Mózes nézett szembe?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 90:6–18-at és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Kivel osztja meg az egyház elnöke feladatai nagy részét?
- Melyek az Első Elnökség e versekben felsorolt néhány feladata?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 112:20-at! Az Első Elnökség tanácsának követése hogyan mutatja az Úr szava iránti szeretetünket?

Mondd el Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Ha tudni szeretnénk, milyen viszonyban állunk az Úrral, tegyük fel magunknak azt a kérdést, milyen viszonyban is állunk halandó kapitányával! Mennyire van összhangban életünk az Úr felkentjének szavával – az élő prófétával, az egyház elnökével és az Első Elnökség Kvórumával?” („Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, 30. o.)

Tanok és szövetségek 91

Bevezetés

Az apokrif iratok nem szentírások, melyek a szentírás néhány jellegzetességét viselik. A szó különösen arra a jó néhány könyvre utal, melyeket a szeptuaginta foglal magában – ami az Ószövetség egy ősi, görög fordítása –, mely azonban nem található meg a héber nyelvű változatban. Ezeket a könyveket belevették a Biblia néhány újkori fordításába, másokba pedig nem. 1833 márciusában Joseph Smith próféta a Biblia sugalmazott átdolgozásán dolgozott. A Biblia, amiből dolgozott, az apokrif iratokat is tartalmazta. A próféta azt kérdezte, le kell-e fordítania ezeket a könyveket, és az Úr a 91. részt adta válaszként.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az apokrif iratok sok tanítást tartalmaznak, melyek igazak, és sok olyat, melyek nem igazak. Csak azoknak válhat javára, akik a Szellem által olvassák azokat (lásd T&Sz 91; lásd még Moróni 10:5; T&Sz 11:13–14).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 215–216. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 91. Az apokrif iratok sok tanítást tartalmaznak, melyek igazak, és sok olyat, melyek nem igazak. Csak azoknak válhat javára, akik a Szellem által olvassák azokat. (10–15 perc)

Pár nappal az óra előtt kérj meg egy tanulót, hogy készítsen egy kétperces beszámolót az apokrif iratokról! Adj a tanulónak egy példányt a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 215–216. oldalairól!* A beszámoló tartalmazza:

- Mik az apokrif iratok.
- Az apokrif szó jelentését.
- Amit az apokrif iratok tartalmaznak.
- Amit Joseph Smith kérdezett az Úrtól az apokrif iratokról és miért.

Írd fel a táblára: *apokrif iratok!* Kérd meg az osztályt, hogy kérdezzen legfeljebb tíz eldöntendő kérdést, hogy megtudják, mit jelent a szó! (Ne használjanak könyveket vagy más forrásokat a tevékenység alatt!) Kérd meg a feladatra kijelölt tanulót, hogy mondja el beszámolóját!

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 91:1–3-at és keressék meg, mit mondott az Úr az apokrif iratok fordításáról! Olvassátok el a 4–6-os verseket és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit mond a nyolcadik hittétel a Bibliáról? (Vannak benne fordítási hibák.)
- A Tanok és szövetségek 91:4–6-ban mely kifejezések vonatkoznak minden szentírásra? Miért?
- Hogyan segíthet nektek a Szellem jelenléte a szentírás-tanulmányozásban?
- Olvassátok el Moróni 10:5; Tanok és szövetségek 11:12–14-et! Hogyan segíthet nektek a Szellem, miközben világi (nem vallásos) témákról tanultok?

Mondd el a következő meglátást Joseph Smith prófétától:

„Meg tudom ízlelni az örök élet alapelveit csakúgy, mint ti is. Jézus Krisztus kinyilatkoztatásai által adattak nekem; és tudom, amikor az örök élet ezen szavait mondom nektek, amint azokat én megkaptam, ti is megízlelitek azokat, és tudom, hogy hisztek azokban. Azt mondjátok, hogy a méz édes, és én is azt mondom. Meg tudom ízlelni az örök élet szellemét is. Tudom, hogy az jó; és amikor ezekről a dolgokról beszélek nektek, melyeket a Szentlélek sugalmazása adott nekem, akkor kötelesek vagytok édesnek fogadni azokat, és egyre inkább örvendezni” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 355. o.).

Tégy bizonyosságot arról, hogy a Szellem segít nekünk az igazság keresésében!

Tanok és szövetségek 92

Bevezetés

1832-ben az Úr azt a parancsolatot adta számos egyházi vezetőnek, hogy szerveződjenek „egyesült rend[be]”. Ennek a szervezetnek, melynek tagjai gyakorolták a felajánlás törvényét, az volt a célja, hogy gondoskodjon tagjai és azok családjai fizikai szükségleteiről, pénzt teremtsenek az egyház számára, és viseljék gondját a szegényeknek (lásd T&Sz 78:3; 82:11–12). 1833 márciusában, röviddel azután, hogy Frederick G. Williamst elhívták az Első Elnökség tanácsosának, az Úr azt a parancsolatot adta az egyesült rend tagjainak, hogy fogadják el őt a csoport tagjaként (lásd T&Sz 81. fejléce; 90:6; 92:1).

Az Úr azt mondta Frederick G. Williamsnek, hogy legyen „tevékeny tagja a rendnek”, és megígérte neki, hogy ha „hűségesen betart minden korábbi parancsolatot, örökre áldott lesz” (T&Sz 92:2). Napjainkban gyülekezetünk és egyházközségünk „tevékeny tagja[inak]” kell lennünk. Tevékeny tag az, aki aktív és elkötelezett. Frederick G. Williamshez hasonlóan, ha hithűek és engedelmesek vagyunk, „örökre áldott[ak]” leszünk.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik elfogadják az Úr hívását, hogy királyságának hithű tagjai legyenek, örökre áldottak lesznek (lásd T&Sz 92).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 216. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 92. Azok, akik elfogadják az Úr hívását, hogy királyságának hithű tagjai legyenek, örökre áldottak lesznek. (10–15 perc)

Mondd el a tanulónak a Tanok és szövetségek 92 fenti bevezetéséből az első bekezdés információit! Olvassák el 92-es részt, és kérdezd meg:

- Mit tanácsolt az Úr Frederick G. Williamsnek?
- Szerintetek mit jelent „tevékeny tagnak” lenni?
- Hogyan kapcsolódhat a „minden korábbi parancsolat” betartása ahhoz, hogy *tevékeny* vagy *tétlen* egyháztagok vagyunk?

Mondd el Howard W. Hunter elnök következő kijelentését, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az ügyvezető elnöke:

„Tudjuk azt, hogy intézményi szinten ez az igaz és élő egyház, de én személyesen igaz és élő tagja vagyok-e? . . .

Ha igennel válaszolunk arra kérdésre, hogy »Tevékeny tagja vagyok-e?«, az megerősíti elkötelezettségünket. Ez azt jelenti, hogy most és mindig is szeretni fogjuk Istent és felebarátainkat úgy, mint magunkat. Azt jelenti, hogy tetteink tükrözik azt, kik vagyunk és miben hiszünk. Azt jelenti, hogy minden nap keresztények vagyunk, és úgy járunk, mint ahogy azt Krisztus szeretné” (Conference Report, 1987. ápr., 19. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 16–17. o.).

Beszéljétek meg, hogyan tudnátok alkalmazni a Hunter elnök kijelentésében elhangzott alapelveket! Beszélgetések részeként elvégezhetitek a 92. részhez tartozó „A” tevékenységet a tanulók tanulmányi kalauzából!

Tanok és szövetségek 93

Bevezetés

A János 17-ben, az Üdvözítő közbenjáró imájában az Úr a következő szavakat szólta tanítványai érdekében: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust” (3. v.). A Tanok és szövetségek 93-ban

az Üdvözítő sok igazságot nyilvánított ki az Ő és Mennyei Atyánk természetéről. Ezután elmondta: „Azért mondom nektek e beszédek, hogy megértsétek és tudjátok, hogyan imádjatok és kit imádjatok” (T&Sz 93:19).

Elder Bruce R. McConkie elmagyarázta: „A tökéletes imádat utánzás. Tiszteljük azokat, akiket utánzunk. Az imádat legtökéletesebb módja olyan szentnek lenni, amilyen szent Jehova is. Olyan tisztának lenni, amilyen tiszta Krisztus is. Olyan dolgokat tenni, melyek képessé tesznek minket arra, hogy olyanná váljunk, mint az Atya. Az engedelmisség folyamata ez” (*The Promised Messiah*, 568. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik elhagyják bűneiket, Krisztushoz jönnek, az Ő nevét szólítják, engedelmeskednek hangjának és megtartják parancsolatait, meglátják arcát és tudni fogják, hogy Ő van (lásd T&Sz 93:1; lásd még T&Sz 67:10; 88:68; 101:38).
- Jézus kegyelemről kegyelemre növekedett, amíg elnyerte Atyja teljességét. Azok, akik követik Jézus példáját, imádják az Atyát és megtartják a parancsolatokat, szintén elnyerik az Atya teljességét (lásd T&Sz 93:11–20, 26–28; lásd még T&Sz 84:35–38).
- Az intelligencia, vagyis az igazság fénye örökkévaló. Az igazság olyan dolgok ismerete, amik vannak, voltak és lesznek (lásd T&Sz 93:24, 29, 31–36).
- A parancsolatok betartása világosságot és igazságot hoz nekünk, és megvéd bennünket Sátán befolyásától. Az engedetlenség a világosság és igazság elvesztését okozza (lásd T&Sz 93:24–39).
- Isten azt a parancsolatot adja a szülőknek, hogy imádkozzanak, és gyermekeiket világosságban és igazságban neveljék (lásd T&Sz 93:40–50; lásd még T&Sz 68:25–28).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 217–222. o.*

Javaslatok a tanításhoz

 A Tanok és szövetségek és az egyház története videó
14. bemutató: „Világosság és igazság, második rész” (7:45)
felhasználható a Tanok és szövetségek 93. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

 Tanok és szövetségek 93:1. Azok, akik elhagyják bűneiket, Krisztushoz jönnek, az Ő nevét szólítják, engedelmeskednek hangjának és megtartják parancsolatait, meglátják arcát és tudni fogják, hogy Ő van. (20–25 perc)

A tanulók képzeljék el, hogy lehetőséget kapnak arra, hogy meglássák Istent! Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon,

milyen lenne ez az élmény! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mindenki kellemesen érezné magát Isten jelenlétében? Miért vagy miért nem? (Lásd Alma 12:14.)
- Szerintetek milyen követelményeknek kellene eleget tenni ahhoz, hogy meglássátok az Ő arcát?

Írd fel a táblára a következő egyenletet úgy, hogy mindegyik kifejezés helyét üresen hagyod, a *bűnöket elhagyni* kivételével! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 93:1-et, és töltsék ki az üres helyeket!

bűnöket elhagyni	+	Krisztushoz jönni	+	az Ő nevét szólítani	+	engedelmeskedni hangjának
	+	betartani a parancsolatait	=	meglátani az arcát	+	tudni, hogy Ő van

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 67:10; 88:68-at és kérdezd meg: Mivel egészítik ki ezek a versek a Tanok és szövetségek 93:1-es vers követelményeiről való ismeretünket? Olvasd fel Orson F. Whitney püspök, aki később a Tizenkettek Kvórumának a tagja volt, következő kijelentését egy fiatal misszionáriusi álmáról:

„Azt álmodtam, hogy a Gecsemáné kertjében voltam. Láttam az Üdvözítőt és három apostolát, amint a kertbe léptek egy kis kapun keresztül, mely tőlem jobbra volt. Az Üdvözítő a három apostolt együtt hagyta és azt mondta nekik, hogy szüntelenül imádkozzanak, míg Ő áment bal oldalra és imádkozni kezdett. Amint imádkozott, könnyek folytak le az arcán, és úgy tűnt, egész lelke gyötrelemben feszült meg, amint arra kérte az Atyát, hogy vegye el Tőle a poharat. . . .

Soha nem fogom elfelejteni fájdalomnak rám gyakorolt hatását. Sírni kezdtem szenvedésével való tiszta együttérzésem miatt. Úgy tűnt számomra, hogy egész szívem Hozzá fordult; hogy meghaltam volna az Ő kedvéért, vagy bármit megtettem volna, amit csak kér tőlem. Ekkor azonban változás kerítette hatalmába álmodás szellemiségét. . . . Ahelyett, hogy a keresztre feszítés következett volna, már ez esemény után jártunk, és a Megváltó . . . a mennybe készült menni, hogy elhagyja a földet. . . . Lábai elé borultam, átkaroltam kezemmel a térdét és egész lelkemmel könyörögtem neki, hogy . . . Vele mehessek. Lehajolt, karjaiba vett, a lehető leggyengédebben és legszelídebben, és mennyei kedvesség mosolyával . . . megrázta fejét, mintha fájna neki kérésem elutasítása, és azt mondta: »Nem, fiam, még nem fejezted be a munkádat.« . . . Belékapaszkodtam, és azt mondtam: »Akkor ígérd meg, hogy amikor befejeztem pályafutásomat, miután leéltem életem, Hozzád jöhetek.« Újra elmosolyodott, szomorúan és kedvesen, majd így szólt: »Ez teljes egészében rajtad áll.«” („Y. M. M. I. A. Annual Conference”, *Contributor*, 1895. szept., 667–668. o.).

Kérd meg a tanulókat, tegyenek javaslatokat arra, miért lenne olyan csodálatos élmény az Üdvözítőt meglátni! Olvasd fel az osztálynak elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Miénk a hatalom – és a kiváltság – úgy élni, hogy tisztákká válva a szívünkben megláthassuk Isten arcát, míg még halandó voltunkban a bűn és fájdalom világában élünk.

Ez a halandóság mindent betetőző áldása. A királyság minden hithű tagjának az az Isten ajánlja ezt fel, aki nem személyválogató” (Conference Report, 1977. okt., 52.; vagy *Ensign*, 1977. nov., 34. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg olyan embereket a szentírásokból, akik számára teljesült ez az ígéret!

Mondd el a tanulóknak, hogy a legtöbb hithű utolsó napi szent nem fogja látni az Urat a halandóságban, de ha arra érdemesen élünk, örökségül kapjuk a celesztialis királyságot, ahol az ígéret, miszerint meglátjuk orcáját, beteljesedik (lásd T&Sz 76:62)! Spencer W. Kimball elnök ezt mondta:

„Megtanultam, hogy ahol imádságos szív van, éhezés az igazlelkűsége, a bűnök elhagyása, és engedelmesség Isten parancsolatai iránt, az Úr egyre több fényt ad, míg végre megadatik az erő, mely felhásítja a mennyei fátlyat és többet tudunk, mint amennyit az emberek tudnak. Egy ilyen igazlelkű személynek olyan felbecsülhetetlen ígéret adatott, hogy egy nap megláthatja az Úr orcáját és tudhatja, hogy Ő létezik (lásd T&Sz 93:1)” („Give the Lord Your Loyalty”, *Ensign*, 1980. márc., 4. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy papírra, mit éreznek a Tanok és szövetségek 93:1-ben adott ígérettel kapcsolatban! (Eolvashatják a Tanok és szövetségek 101:38-at is, mielőtt leírnák érzéseiket.)

Tanok és szövetségek 93:1–20, 26–28. Jézus kegyelemről kegyelemre növekedett, amíg elnyerte Atyja teljességét. Azok, akik követik Jézus példáját, imádják az Atyát és megtartják a parancsolatokat, szintén elnyerik az Atya teljességét. (20–25 perc)

Írd fel a táblára a következő két kijelentést! Mindkét esetben hagyj üresen az *utánzás* szó helyét:

„Minden bizonnyal Jézus iránt érzett rajongásunk legnagyobb bizonyítéka az, hogy utánozni próbáljuk őt” (Russell M. Nelson, „Gratitude for the Mission and Ministry of Jesus Christ”, *Brigham Young University 1997–1998 Speeches* [1998], 349. o.).

„A tökéletes imádat utánzás” (Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah*, 568. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Amikor kisgyermekek voltatok, volt valaki olyan, akihez hasonlóvá akartatok válni felnőtt korotokra?
- Mi volt az ebben az emberben, amit utánozni akartatok?
- Ha szülők lennétek, hogyan éreznétek a gyermekeitek iránt, ha azt látnátok, hogy utánozzák azt, amit ti tesztek?
- Mit árulna ez el a gyermekeitek irántatok érzett érzéseiről?

Mutasd meg a tanulóknak elder Russell M. Nelson és elder Bruce R. McConkie kijelentését! Kérd meg a tanulókat, hogy tegyenek javaslatot egy szóra, amit a két mondat üres helyére illesztve igazzá tenné mindkettőt! Beszélgétek meg a válaszaikat! Ha senki sem mondja a megfelelő szót, írd be az *utánzást* az üres helyekre! Kérdezd meg: Mit jelent utánozni valakit? (Megpróbálni valakihez hasonlóvá válni, vagy valakivel egyenlő lenni.) Írd fel a táblára a meghatározást!

Kérdezd meg: Mit kell tudnunk ahhoz, hogy utánozni és imádni tudjuk az Üdvözítőt? (Azt, hogy milyen is Ő.) A tanulók olvassák el János 17:3-at és mondják el, hogyan vonatkozik ez az Atya és a Fiú utánzására és imádatára! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 93:19-et és kérdezd meg: Mire utal az „e beszédek” kifejezés? (Az 1–18-as versekben leírt tanításokra.) Írd fel a táblára az *Amit imádunk* címszót! Az osztály olvassa el az 1–11, 17-es verseket, miközben kikeresik, milyen is az Úr! Beszélgétek meg, mit találtak, és írd is fel a táblára a címszó alá!

Olvassák el újra a 19-es verset és kérdezd meg: Mire utal a „hogyan imádjatok” kifejezés? Utaljatok az utánzásról tett kijelentésekre! Olvassátok el a 12–16-os verseket és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan kapta meg Jézus Krisztus az Atya dicsőségének teljességét?
- Szerintetek miért ismétlődik meg háromszor az „a teljességet nem kezdettől fogva kapta” kifejezés ezekben a versekben?
- Olvassátok el a 20. verset! Hogyan alkalmazhatjuk ezeket a verseket az Üdvözítő utánzására?
- Szerintetek mit jelent az, hogy Mennyei Atyánk segít nekünk a „kegyelemről kegyelemre” való növekedésben?

Használj egyet – vagy akár mindet – a következő példák közül, vagy használd a sajátodat, hogy szemléltetni tudd, a növekedés időt igényel:

- Mutass a tanulóknak egy-két évvel korábban készült képeket, melyeken ők vannak! Kérdezd meg: Milyen gyorsan változik a kinézetünk?
- Mutass meg egy szobanövényt! Kérdezd meg: Miért okoz nehézséget az, hogy egy szobanövény növekedését figyeljük?
- Egy tehetséges tanuló mutasson be egy festményt, mely elkészítéséhez sok időre volt szüksége! Kérdezd meg a tanulótól, meddig tartott a megfestése!

Kérdezd meg: Miképpen hasonlíthatók ezek a példák ahhoz, hogy az Üdvözítőhöz szeretnénk hasonlókká válni? Mondd el elder Neal A. Maxwell következő észrevételét:

„Jézus maga sem kapta »a teljességet . . . kezdettől fogva, hanem fokozatosan kapott kegyelmet kegyelemre, amíg elérte a teljességet« [T&Sz 93:13]. Fejlődése felfoghatatlanul gyorsabb volt a miénknél, az ösvény azonban ugyanaz; és ilyen lehet a »kegyelemről kegyelemre« mintája is: »Mert így szól az Úristen: Sort sorra, tanítást tanításra, itt egy kicsit, ott egy kicsit adok az emberek fiainak; és áldottak, akik figyelnek tanításomra és hallgatnak tanácsomra, mert bölcsességet tanulnak, és aki elfogadja, annak még többet adok« [2 Nefi 28:30]” (*Even As I Am* [1982], 15. o.).

Kérdezd meg: Szerintetek mit jelent az, hogy Jézus elnyerte az Atya teljességét? Olvassátok el a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„Krisztus is az Atyánk, mert Atyja megadta neki a teljességét; vagyis elnyerte az Atya dicsőségének teljességét. Erről a Tanok és szövetségek 93:1–5, 16–17-ben adatott tanítás. . . .

Az Atya tisztelte Krisztust azáltal, hogy nevét ráruházta, hogy e név által és e névben szolgáljon úgy, mintha az Atya lenne; és így a hatalom és felhatalmazás tekintetében szavai és cselekedetei az Atyáéivá válnak” (*Doctrines of Salvation*, 1:29–30. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy az Üdvözítő elnyerte az igazság, hatalom és öröm teljességét is, és mi is elnyerhetjük ugyanezt (lásd 2 Nefi 2:25; T&Sz 121:28–29). Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg a következő kérdéseket:

- Hogyan tudnátok jobban utánozni az Üdvözítőt a következő huszonnégy órában?
- Olvassátok el 3 Nefi 12:48-at! Hogyan vonatkozik ez a vers arra, amit mi a Tanok és szövetségek 93-ból tanultunk?

Olvassátok el, vagy énekeljétek el a „Több szentséget adjál” kezdetű himnuszt (*Himnuszok*)!

Tanok és szövetségek 93:24–39. A parancsolatok betartása világosságot és igazságot hoz nekünk, és megvéd bennünket Sátán befolyásától. Az engedelmesség a világosság és igazság elvesztését okozza.

(30–35 perc)

Mutasd meg a következő ábrát írásvetítőn, vagy emlékeztetőként add ki a tanulóknak! Egy tanuló olvassa el az első bekezdést, és kérd meg az osztályt, hogy mondják el, mit érezhetett Mária magával kapcsolatban! A többi tanuló olvassa el az azt követő bekezdéseket! Tarts szünetet mindegyik után és kérd meg az osztályt, tegyenek javaslatokat arra, miért válik Mária egyre boldogtalanabbá!

Mária minden reggel és este imádkozik. Örömet talál az idősök szolgálatában, a szövetségei megtartásában és a szentírások napi tanulmányozásában. Segít abban, hogy összejöjjen a család a szentírás-tanulmányozásra. Felkészül lelkileg, hogy az úrvacsorából minden héten vehessen.

Később:

Mária legtöbbször részt vesz az istentiszteleten, és általában figyel azokra, akik beszélnek és tanítanak. Részt vesz az egyházi szolgálatokban, ha a barátai is ott vannak. Általában elég boldognak mondható. Gyakran imádkozik és tanulmányozza a szentírásokat, de nem mindennap.

Később:

Mária vonakodva segít a házimunkában, a szentírásokat pedig csak akkor olvassa a családdal, ha az nem megerőltető. Akkor imádkozik, ha nem fáradt, vagy nem siet. Általában nem megy el az istentiszteletre és a fiatal nők tevékenységeire. Néha-néha megszegi a Bölcsesség szavát. Azon tűnődik, gyakran miért olyan boldogtalan.

Később:

Mária állandóan vitatkozik a családtagokkal. Soha nem imádkozik, nem olvassa a szentírásokat és nem jár az egyházi gyűlésekre. Csal az iskolában az elégséges érdemjegy megszerzéséért. A püspök megkérte, hogy találkozzanak, de ő nem akar vele beszélni. Gyakran megszegi a Bölcsesség szavát. Legtöbbször boldogtalan.

Később:

Máriát eltanácsolták az iskolából. Alkohol-, dohány- és kábítószerfüggő. Azt állítja, hogy nem hisz Istenben. Kerüli a családtagokat és olyan barátokkal él, akiknek hasonló életvitelük van. Mindig boldogtalan és üresnek érzi magát.

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miként változott meg Mária életöröme?
- Olvassátok el Alma 41:10-et! Az e versben lévő alapelvek szerint mi okozta ezt a változást?

Olvassátok el Máté 6:23; a Tanok és szövetségek 1:33; 50:24-et és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mivel leszünk többek, ha betartjuk az Úr parancsolatait?
- Hogyan veszíthetjük el a világosságot?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 93:26–28-at! E versek alapján mi mást eredményezhet az engedelmesség?

Olvassátok el a 24. verset és jelöljétek meg az igazság egyszerű meghatározását („az igazság tudás”)! Készítsetek keresztutalást a Jákób 4:13-hoz, és a Tanok és szövetségek 84:44–45-höz! Beszéljétek meg, hogyan tehetünk szert az igazságra! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 93:30–32-t és kérdezd meg:

- Mi történik, amikor valaki elutasítja az igazságot és a világosságot? (Lásd Alma 12:11.)

- Olvassátok el a 36–37., 39. verset! Hogyan befolyásolja a világosság és igazság a lelki jólétünket?

Rajzold fel a táblára a következő ábrát! Mondd el, hogy az Úrnak engedelmességre több világosságot és igazságot kaphatunk, ami segíthet nekünk abban, hogy ellenálljunk Sátán kísértéseinek. Amikor engedetlenség vagyunk, Sátán elveszi a világosságot és igazságot, és könnyebben kísérhet bennünket.

Mondd el a tanulóknak, hogy akkor is veszíthetünk világosságot és igazságot, amikor hamis tanításokat fogadunk el vagy adunk tovább. Harold B. Lee elnök azt mondta:

„Soha nem szűnik meg az ámulatom, hogy mennyire becsapható néhány egyháztagnak ezen szenzációs történetek, álmok, látomások közvetítésében, melyek közül néhány – állításuk szerint – múltbéli vagy mostani egyházi vezetőknek adatott, feltehetően valaki személyes naplójából anélkül, hogy először megvizsgálták volna a beszámolókat a megfelelő egyházi felhatalmazással.

Ha népünk biztonságos útmutatásra vágyik a megtévesztés és a hamis szóbeszéd e zavaros időszakában, akkor követnie kell vezetőit, és az Úr Szellemének útmutatását kell keresnie, hogy ne essen áldozatul az okos manipulátoroknak, akik ravasz kifinomultsággal igyekeznek figyelmet kelteni és követőket találni, hogy saját eszméiket és időnként baljós indítataikat szolgálják” (Conference Report, 1972. okt., 126. o.; vagy *Ensign*, 1973. jan., 105–106. o.).

Térj vissza a tanítási javaslat kezdetén lévő példához! Kérdezd meg, mit szemléltetnének a világosságról és igazságról szóló bekezdések, ha fordított sorrendben olvasnánk fel! Kérd meg a tanulókat, beszéljenek arról, mit tehetne Mária azért, hogy világosságot, igazságot és örömet hozzon az életébe! Bizonyosodj meg arról, a tanulók megértik, hogy mindegyik parancsolat, melynek

engedelmeskedünk, több világosságot és igazságot hoz, nagyobb örömet szerez és még inkább képessé tesz minket arra, hogy ellenálljunk Sátán kísértéseinek!

Tanok és szövetségek 93:40–50. Isten azt a parancsolatot adja a szülőknek, hogy imádkozzanak, és gyermekeiket világosságban és igazságban neveljék.
(10–15 perc)

Írd fel a táblára a következő felsorolást:

- polgári vezető
- hivatásos sportoló
- egyházi vezető
- iskolai tanár
- szülő
- üzleti vezető

Beszéld meg a tanulókkal, miként játszhat minden egyes, a táblán szereplő személy fontos szerepet az életükben! Kérdezd meg: E listáról kikre hárul a legnagyobb felelősség a gyermekek tanításában? Kérdezd meg, miért a szülőnek kell a lista tetején szerepelnie!

Tedd ki a következő felsorolást, és mondd el, hogy ezek a férfiak akkor szolgáltak ezekben a hivatalokban, amikor a 93. rész adatott:

- Frederick G. Williams, második tanácsos az Első Elnökségben
- Sidney Rigdon, első tanácsos az Első Elnökségben
- Joseph Smith, az egyház elnöke
- Newel K. Whitney, püspök Kirtlandben

Olvassátok el a 40–50-es verseket, hogy megtudjátok, miért fedtte meg az Úr ezeket a férfiakat! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek az Úr miért fedtte meg ezeket a férfiakat abban a kinyilatkoztatásban, ami az egész egyháznak szól? (Nincs fontosabb elhívás a szülői mivoltnál; lásd 49. v.)
- Hogyan segíthettek a családoknak abban, hogy naponta imádkozzanak, tanulmányozzák a szentírásokat és betartsák a parancsolatokat?

Adj a tanulóknak egy-egy példányt emlékeztetőként Gordon B. Hinckley elnök, Thomas S. Monson elnök és James E. Faust elnök következő kijelentéséből, és olvass fel néhány részt az osztálynak:

„Őszinte elismeréssel dicsérik azokat a fiataljainkat, akik az Úr útját és az egyház programját választják. Örömmel tapasztaljuk, hogy a hit szemmel láthatóan növekszik fiataljaink körében, és ezért mélységesen hálásak vagyunk.

Sajnos vannak azonban olyanok, akik a gonosz hálójába esnek, és inaktivitásba sodródnak, valamint bajba kerülnek. Nagyon aggódunk értük.

Arra kérjük a szülőket, hogy legjobb képességeik szerint tanítsák és neveljék gyermekeiket olyan evangéliumi alapelvek szerint, amelyek az egyházhoz közel tartják őket.

Az otthon az igazlelkű élet alapja, és semmi más nem helyettesítheti szerepét vagy töltheti be alapvető feladatát, hogy eleget tegyen ennek az istenadta feladatnak.

Azt tanácsoljuk a szülőknek és a gyermekeknek, hogy helyezték az életükben a legelső helyre a családi imát, a családi esteket, az evangélium tanulmányozását és tanítását, valamint a tartalmas családi tevékenységeket. Bármennyire fontos és helyénvaló is egy másik igény vagy tevékenység, nem engedhetjük meg, hogy azon Istentől kapott feladataink helyére kerüljön, amelyeket csak szülők és családok láthatnak el megfelelően” (Első elnökségi levél, 1999. február 11.).

Ösztönözd a tanulókat, hogy segítsenek a szüleiknek olyan dolgok megtételében, melyek világosságot és igazságot hoznak életükbe!

Tanok és szövetségek 94

Bevezetés

A 94. rész három olyan épületről tesz említést, melyek megépítésére az Úr kérte a szenteket Kirtlandben: a templomról; egy olyan helyről, ahol az Első Elnökség a gyűléseit tarthatja és kinyilatkoztatásokat kaphat; valamint egy nyomdáról. Ezeket az épületeket az Úrnak akarták szentelni (lásd T&Sz 94:6–7, 10, 12; 95:16). Ma az Úr továbbra is azt parancsolja a prófétáinak, hogy munkája elvégzésére emeljenek és szenteljenek fel épületeket.

Elder Dallin H. Oaks azt tanította:

„A templomokat és az imádat házait papsági áldás által az Úrnak szentelik. Más épületeket is felszentelhetnek, amikor azokat az Úr szolgálatára használják. »Egyháztagok felszentelhetik otthonaikat szent építményekké, ahol ott tartózkodhat a Szent Szellem« (Utasítások egyházi kézikönyve [1998], 34. o.). A misszionáriusok és más papságviselők papsági áldást adhatnak azokra az otthonokra, amelyekbe befogadták őket (lásd T&Sz 75:19, Alma 10:7–11). Fialat férfiak, rövid időn belül titeket is megkérhetnek ilyen áldás adására. Remélem, hogy felkészültök lelkileg” (Conference Report, 1987. ápr., 46. o.; vagy *Ensign*, 1987. máj., 38. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyház tagjainak az a parancsolat adatott, hogy építsenek templomokat és más épületeket az Úr által kinyilvánított minta alapján (lásd T&Sz 94; lásd még 2 Mózes 25:8–9; T&Sz 88:119–120; 95:11–17).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 223–224. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 94:1–12. Az egyház tagjainak az a parancsolat adatott, hogy építsenek templomokat és más épületeket az Úr által kinyilvánított minta alapján.

(15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy olyan országot látogattok, ahol minden város központjában van egy sportpálya!

- Szerintetek mi fontos az ezekben a városokban élő emberek számára?
- Mit tennétek egy általatok tervezett település közepére? Miért?

Mutass a tanulóknak egyházi épületekről készült képeket (például Evangéliumi művészet képcsomag 500., 502., 503. számú képek)! Mondd el nekik, hogy 1996-ban Gordon B. Hinckley elnök azt mondta, hogy az egyház körülbelül 375 kápolnát épít egy évben (lásd Conference Report, 1996. okt., 69. o.; vagy *Ensign*, 1996. nov., 49. o.). Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért épít az egyház minden évben ilyen sok épületet?
- Hogyan segítik elő ezek az épületek az Úr munkáját?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 94:1–12-t és beszéljétek meg a következő kérdéseket az olvasás közben:

- Mit akart az Úr Kirtland közepére? („Az én házam” az 1. versben utalás a Kirtland Templomra; lásd T&Sz 95:8.)
- Milyen üzenetet közvetít ez az egyháznak és a világnak?
- Mikor helyezett még az Úr templomot valami közepére a szentírásokban vagy az egyház történetében? (Mózes tabernáculuma Izráel táborának a közepén volt [lásd 4 Mózes 2:2, 17]. Salt Lake Cityt úgy építették fel, hogy a Salt Lake Templomot vették középpontként.)
- Miért kell a templomnak életünk középpontjában lennie?

Mondd el a következő kijelentéseket Howard W. Hunter elnöktől:

„Nézzetek úgy az Úr templomára, mint egyháztagságotok nagyszerű jelképére” (Conference Report, 1994. okt., 8. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 8. o.).

„A templomi szertartások teljességgel elengedhetetlenek; nélkülük nem térhetünk vissza Isten jelenlétébe” (Conference Report, 1994. okt., 118. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 88. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, mi van életük középpontjában! Kérd meg őket, vegyék fontolóra, egy külső szemlélő szerint mi van életük középpontjában! Kérdezd meg: Hogyan tudnátok megállapítani, mi van egy ember életének középpontjában!

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 94:3, 10-et, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mely másik két épület építésére adott parancsolatot az Úr az egyház tagjainak?
- E három épület mit mutat, mi fontos az Úrnak? (Templomi szertartások, papsági felhatalmazás és szentírások.)
- Miért olyan meghatározó a papsági felhatalmazás és a szentírások az egyház fejlődésében?
- Miért fontosak ezek személy szerint nektek?

Tanok és szövetségek 95

Bevezetés

1832. december 27-én az Úr azt a parancsolatot adta az egyháznak, hogy építsen templomot Kirtlandben (lásd T&Sz 88:119).

1833 júniusában a szentek még nem engedelmeskedtek ennek a parancsolatnak. Spencer W. Kimball elnök ezt mondta:

„Milyen gyakran mondjuk azt: »Igen, engedelmeskedni fogok a parancsolatnak . . . , de most nincs sem időm, sem pénzem, amit erre fordíthatnék; majd később engedelmeskedek«? Ó, ostoba emberek! Amiközben halasztgatunk, az aratás elmúlik és nem nyerünk üdvözülést. . . . Most van itt az ideje annak, hogy Isten akaratának haladéktalanul engedelmeskedjünk” („The Example of Abraham”, *Ensign*, 1975. jún., 4. o.).

A Tanok és szövetségek 95 ezen alapelv emlékeztetőjeként adatott.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Isten megfenyíti azokat, akik szeret. Fenyítése segít bűnbánatot tartanunk és áldásaira törekednünk (lásd T&Sz 95:1–2, 10; lásd még Zsidók 12:5–6; Hélamán 15:3; T&Sz 97:6–7).
- A templomok olyan helyek, ahol az Úr megáldja szolgálát, felkészíti őket munkájának elvégzésére, és hatalommal ruházza fel őket (lásd T&Sz 95:3–8; lásd még T&Sz 39:15; 110:9–10).
- Azok, akik betartják a parancsolatokat, Isten szeretetének örvendhetnek, míg az engedetlenségükre magukra hagyatnak, hogy sötétségben tapogatózzanak (lásd T&Sz 95:6, 11–12; lásd még Zsoltárok 119:105).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 162–164. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 224–226. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 95:1–11. Isten megfenyíti azokat, akik szeret. Fenyítése segít bűnbánatot tartanunk és áldásaira törekednünk. (20–25 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy házasok vagytok, és egy forgalmas utca mellett laktok! Egyik nap észreveszitek, hogy a négyéves fiatok az utca közepén játszik.

- Mit tennétek?
- Hogyan viselkedne a fiatok, ha megszidnátok?
- Egy gyermek megfeddése miként mutatja az iránta érzett szereteteket?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 95:1–2-t, és keressetek olyan valamit, melyet az Úr tesz azokért, akiket szeret! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen áldásokat kapnak azok, akiket az Úr megfenyít?
- Olvassátok el a 3–11-es verseket! Miért fenyítette meg az Úr a Kirtlandben élő szenteket?

Mondd el a tanulóknak, hogy a Tanok és szövetségek 88:119-ben az Úr azt a parancsolatot adta a szenteknek, hogy építsenek egy templomot! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mennyi idő telt el e parancsolat és az Úr 95. részben adott fenyítése között? (A dátumokért lásd a részek fejléceit!)
- Mit mondott az Úr, mi volt a templom célja? (Lásd 8. v.)
- Milyen ígéretet tett az Úr a szenteknek? (Lásd 11. v.)

Mondd el Wilford Woodruff elnök következő kijelentését, és kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg a fenyítés hasznát: „A fenyítések, melyek időről időre értek minket, a javunkat szolgálták, és nélkülözhetetlenek a bölcsesség elsajátításához” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, vál. G. Homer Durham [1946], 263. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 90:36; 101:4–5-öt és beszéljétek meg, mi hasznunk származhat a fenyítésekből! Mondd el, hogy a fenyítésekre való reagálásunk hatással van örökkévaló fejlődésünkre! Olvassátok el Alma 62:41-et és a tanulók kereszenek két különböző választ, melyekkel az emberek ugyanarra a fenyítésre válaszoltak! Kérdezd meg: Szerintetek mi miatt különbözött az emberek e versekben adott válasza? Kérd meg a tanulókat, hogy vegyék fontolóra, hogyan reagálnak a fenyítésre!

Mondd el a következő beszámolót Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„Négy nappal azután, hogy az Úr megdorgálta a testvéreket hanyagságuk miatt, a testvérek – helyeslést sem várva – elindultak, hogy a templomon dolgozzanak. Elder George A. Smith, egy új megtért vontatta az első rakomány követ a templomhoz. Hyrum Smith és Reynolds Cahoon kezdték ásni a falak árkait, és saját kezükkel fejezték azt be” (*Church History and Modern Revelation*, 2 köt. [1953], 1:407. o.).

Beszélgétek meg, hogyan reagáltak ezek az emberek az Úr fenyítésére!

Segítségül szolgálhat annak elmagyarázása, hogy még akkor is, amikor nem vagyunk engedetlenek, az Úr néha megengedi azt, hogy saját érdekünkben szenvedjünk. (Szemléltetésképpen használhatod azt a képet, amely Krisztust a Gecsemáné kertjében ábrázolja, vagy azt, amely a korai szentek szenvedéseit mutatja be!) Mondd el a tanulóknak, hogy előnyünkre válhat ez a szenvedés, ha nem lázadunk ellene! Mondd el Spencer W. Kimball elnök kijelentését a 95. rész fenti bevezetéséből, és kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, hogyan lehetne megfelelően válaszolni az Úr fenyítésére!

Tanok és szövetségek 96

Bevezetés

1833 áprilisában az egyház megvásárolta a Peter French farmot Kirtland közelében. A főpapok júniusi konferenciájukon azért gyűltek össze, hogy eldöntsék, mit tegyenek a farmmal. Joseph Smith próféta szerint: „A konferencia nem jutott megegyezésre abban, ki vegye gondjaiba, de mindannyian egyetértettek abban, hogy az Urat kell megkérdezni” (*History of the Church*, 1:352. o.). Az Úr válasza a 96. részben talált lejegyzésre.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr kinyilvánítja gondolatait és az akaratát a prófétának mind a fizikai, mind a lelki dolgok ügyében (lásd T&Sz 96).
- Nagyon fontos az Úrnak, hogy a szentírások elérhető legyennek gyermekei számára (lásd T&Sz 96; lásd még 1 Nefi 3:4; 4:10–16; Móziás 1:5–7).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 226–227. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 96. Az Úr kinyilvánítja gondolatait és az akaratát a prófétának mind a fizikai, mind a lelki dolgok ügyében. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak a 96. rész fenti bevezetésének információit! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kit választott az Úr, hogy a földről gondoskodjon? (Lásd T&Sz 96:2.)

- Milyen tisztségben volt? (Lásd T&Sz 72:7–8.)
- Miért lett ő a megfelelő választás?

Mondd el, hogy a püspökök felelősek az egyházközségek fizikai ügyeiért, és az Elnöklő Püspökség felelős az egész egyház fizikai ügyeiért. Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg a Elnöklő Püspökség tagjait (lásd a *Liahona* konferencia kiadását)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit jelent a *jónak lát* kifejezés? („Helyénvaló vagy időszerű.”)
- Az Úr miért mondta, hogy „jónak látja”, hogy Whitney püspök telkekre ossza a farmot?

Egy tanuló olvassa fel Spencer W. Kimball elnök következő kijelentését:

„Kedves testvéreim, amint az Első Elnökség testvérei és a Tizenkettek gondolkodtak és imádkoztak az Úrtól kapott nagyszerű utolsó napi munkáról, melyet nekünk kell elvégezni, úgy éreztük, hogy az egyház küldetése a következő:

- Minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek hirdetni az Úr Jézus Krisztus evangéliumát.
- Tökéletesíteni a szenteket azáltal, hogy felkészítjük őket arra, hogy részesüljenek az evangélium szertartásaiban, valamint azáltal, hogy útmutatást és fegyelmezést kapnak az üdvözülés elnyeréséhez.
- Megváltani a halottakat azáltal, hogy elvégezzük az evangélium helyettesítő szertartásait azokért, akik a földön éltek.

E három egyetlen munkának a része – hogy segítsünk Mennyei Atyánknak és Fiának, Jézus Krisztusnak óriási és dicsőséges küldetésükben, »hogy létrehozz[ák] az ember halhatatlanságát és örök életét« (Mózes 1:39)” (*Conference Report*, 1981. ápr., 3. o.; vagy *Ensign*, 1981. máj., 5. o.).

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 96:2–5-öt és figyeljék meg, hogyan segítette Whitney püspök munkája abban, hogy beteljesítse az egyház hármasság küldetését! Beszéljétek meg, hogy mit találtak! A következő ábra segítséget nyújthat:

2. v.	Az egyik parcella a Kirtland Templom helyéül szolgált, mely megnyitotta a halottak megváltásának utolsó napi munkáját.
3. v.	Néhány parcellát egyháztagnak osztottak ki örökre-szükséget a felajánlás törvénye alapján, mely a szentek tökéletesítéséhez kapcsolódik.
4–5. v.	A föld egy részét arra használták, hogy segítse az Úr szavának előmozdítását, mely az evangélium hirdetéséhez kapcsolódik.

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segít az egyház az Úr szavának napvilágra hozatalában? (A szentírások és más írások kiadása, konferencia közvetítése, misszionáriusok szolgálatának támogatása stb.)

- Hogyan segíthetnek az egyháztagnak személyesen az evangélium hirdetésében? (Missziót szolgálnak, beszédeket mondanak, bizonyoságot tesznek.)

Mondjanak a tanulók példákat arra, amikor egyházi kiadások, egy beszéd vagy mások bizonyossága által erősödtek a hitükben!

Emlékeztessd a tanulókat, hogy az evangélium hirdetéséhez nem kell arra várni, hogy idősebbek legyenek! Evangéliumi tantételeket beszédekben, családi esték leckéin is taníthatnak, továbbá megoszthatják bizonyosságukat barátaikkal. Ösztönözd őket mindezek megtételére!

Tanok és szövetségek 96. Nagyon fontos az Úrnak, hogy a szentírások elérhetőek legyenek gyermekei számára. (15–20 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel hangosan Mary Elizabeth Rollins beszámolóját, a *Church History in the Fulness of Times* 133–134. oldaláról! Kérdezd meg a tanulókat, eszükbe jut-e más olyan beszámoló, melyeket olyan emberek írtak, akik áldozatokat hoztak azért, hogy megkapják vagy megóvják a szentírásokat! (A válaszok magukban foglalhatják a következőket: Joseph Smith elrejté az aranylemezeket a csöcselék elől, Léhi családja megszerzi a rézlemezeket Lábántól, Moróni elrejtőzik a lámániták elől, majd elássa a lemezeket.) Kérdezd meg a tanulóktól, milyen hatással vannak ezek a történetek a szentírások értékességéről alkotott elképzelésükre! Kérd meg őket, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 96-ot és húzzák alá az „igém” kifejezést minden alkalommal, amikor csak előfordul! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mire utal az „igém” kifejezés? (A szentírásokra.)
- Mit mutatnak ezek a versek az Úrnak a szentírásokra vonatkozó törekvéseivel kapcsolatban?
- Milyen áldást ígér az Úr az 5. versben?

Mondd el Harold B. Lee elnök következő megállapítását:

„Úgy tűnik, vannak, akik elfelejtik, hogy a leghatásosabb fegyverek, amelyeket az Úr adott nekünk minden gonoszság ellen, saját kijelentései szerint az üdvözülés egyszerű, világos tana, ahogyan azok a szentírásokban találhatóak”
(Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee, 65. o.)

Segíts a tanulóknak annak megértésében, hogy ennek a „leghatásosabb fegyver”-nek kevés haszna van mindaddig, amíg el nem érhető mindenki számára! Ezért van az, hogy a Mormon könyve és a Tanok és szövetségek kiadása olyan elsődleges feladat volt az egyház korai napjaiban. Annak szükségessége, hogy az Úr szava eljusson a világba, ma éppen olyan fontos.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a következő szentírásokat, és soroljanak fel további áldásokat, melyek a szentírások tanulmányozásakor érkeznek életünkbe! Az utalásokat szentírásláncba is rendezhetik.

Utalás	Áldások, melyek a szentírások tanulmányozásából erednek
Józsue 1:8	boldogulás és siker
1 Nefi 15:24	erő a kísértések legyőzésére
Jákób 2:8	a „sebzett lélek” meggyógyítása
Jákób 4:6	nagyobb remény és hit
Alma 26:13	szabadulás a „pokol kínjaitól”

Beszélgétek meg a tanulókkal, mit tehetnek azért, hogy a szentírások fontosabb helyet foglaljanak el az életükben! Beszélgétek meg, mit tehetnek azért, hogy az Úr szavát megosszák másokkal!

Tanok és szövetségek 97

Bevezetés

Amikor Joseph Smith próféta megkapta a 97. részt, a Missouriiban élő szentek már az üldöztetéstől szenvedtek. Úgy tűnt, az időpont nem volt megfelelő arra, hogy templomot építsenek ott.

„Isten, ha ezt tiszteletteljesen mondhatjuk, türelmetlen volt amiatt, hogy népe templomot emeljen, ahol felruházhatnák a magasságból érkező hatalommal az ellenséggel való összetűzés előtt. A templomok története azt tanítja nekünk, hogy Isten népe erős volt, vagy éppen gyenge, arányosan a hithűségükkel, mellyel beléptek szent helyeikre. . . . A Salt Lake Templom befejezése óta az ellenfélnek kevesebb hatalma van arra, hogy megsebezze az egyházat, mint azelőtt. Ha nem felejtjük el, hogy a templomok Isten palotái, ahol jelenléte megnyilatkozik, megérthetjük, miért sürgette az Úr – amikor az ellenfél erővel [Missouriiban] az egyház ellen vonult – a templom gyorsabb felépítését. Azt is megérthetjük, miért tervezte azt a gonosz, hogy feloszlattja őket, mielőtt felépítenék azt a szent épületet” (Hyrum M. Smith és Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, átdolg. kiad. [1972], 612. o.).

Sajnálatos módon, amint azt elder Parley P. Pratt, aki a Tizenkettek Kórumának volt a tagja, tanúsította: „A vezetők és a Missouriiban lévő egyház egésze nem cselekedett e kinyilatkoztatás szerint; mindamelllett sokan voltak alázatosak és hithűek. Ezért a megjósolt ítélet a lehető legnagyobb méreteket öltött, amint azt a következő öt év történelme mutatja” (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], 77. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr kegyelmet tanúsít a szelídek és alázatosak iránt (lásd T&Sz 97:1–2, 8–9; lásd még Máté 5:5–7).
- A templomok olyan helyek, ahol a szentek közel lehetnek Istenhez, és Sion felépítéséhez szükséges hatalmat és

tudást kaphatnak. Az Úr jelenléte csak akkor érezhető, amikor tisztaszívűek járulnak oda (lásd T&S 97:10–20).

- Az igazlelkűek megmenekülnek az Úr bosszújától, ha betartják a parancsolatokat (lásd T&S 97:18–28; lásd még T&S 45:64–71).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 228–230. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 97:10–17. A templomok olyan helyek, ahol a szentek közel lehetnek Istenhez, és Sion felépítéséhez szükséges hatalmat és tudást kaphatnak. Az Úr jelenléte csak akkor érezhető, amikor tisztaszívűek járulnak oda. (25–30 perc)

Tégy ki néhány képet a világban lévő templomokról! Kérdezd meg a tanulóktól, hol építették az első templomot ebben a sáfárságban (Kirtland, Ohio állam)! Mutass egy képet a Kirtland Templomról! Mondd el, hogy 1833. augusztus 2-án az Úr azt a parancsolatot adta a szenteknek, hogy építsenek Sionban egy másik templomot! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 97:10-et és kérdezd meg:

- Hol kellett felépíteni ezt a templomot? (Independence-ben, Missouri államban.)
- Minek a mintájára? (Az Úr által kinyilatkoztatott minta alapján.)

Egy tanuló olvassa fel a 97. rész fenti bevezetésében szereplő kijelentéseket! Mondd el, hogy a Logan Templom felszentelésekor John Taylor elnök megjövendölte, hogy a millennium ideje alatt „templomok ezrei” fognak épülni” (*The Gospel Kingdom*, vál. G. Homer Durham [1943], 287. o.). Kérd meg a tanulókat, nevezzenek meg néhány templomot! Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Howard W. Hunter, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Isten háza . . . Isten imádatára emeltetett. Áhítatos szívek otthona volt. Azért épült, hogy az ember bánata és megpróbáltatásai enyhülésének helye legyen, maga a menny kapuja” (Conference Report, 1977. okt., 80. o.; vagy *Ensign*, 1977. nov., 53. o.).

Később, az egyház elnökeként azt mondta Hunter elnök:

„Legyünk valóban templomba járó és templomot szerető emberek! Igyekeznünk kell a templomba olyan rendszeresen, mégis megfontoltan, ahogy azt a körülményeink lehetővé teszik. . . . Tegyük a templomot, a templomi szolgálattal, szövetségekkel és a templomi házassággal végső földi célunkká, valamint a legmagasabb halandó tapasztalattá!” („A Temple-Motivated People”, *Ensign*, 1995. febr., 5. o.).

„Valóban nincs olyan munka, amely ahhoz fogható, amit a templomban végzünk” („We Have a Work to Do”, *Ensign*, 1995. márc., 65. o.).

Oszd a tanulókat három csoportra, és képzeljék el, hogy egy templomi bizottság tagjai! Az első csoportnak azt kell eldöntenie, hogyan fogják kifizetni a templomokat. A második csoportnak azt kell eldöntenie, mi történjen a templomokban. A harmadik csoportnak azt kell eldöntenie, kik mehetnek be a templomokba. Mindegyik csoport olvassa el a Tanok és szövetségek 97:10–17-et és keressék ki az Úr tanításait erről a három témáról! Minden csoportból válassz ki egy tanulót, aki beszámol az osztálynak arról, mit találtak! Olvassátok el a 15–16-os verseket és kérdezd meg:

- Milyen ígéreteket tesz az Úr azoknak, akik arra érdemesen lépnek a templomba?
- Milyen hatással lehetnek a templomba érdemtelenül belépők azokra, akik érdemesek?

Mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos:

„Minden férfinak, aki rendelkezik a melkisédeki papsággal, kötelessége meggyőződni arról, hogy az Úr temploma szent maradjon és mentes legyen bármiféle szennytől. Ez a kötelesség elsődlegesen és elkerülhetetlenül a püspökök és cövekelnökök vállain nyugszik. Ők lesznek az érdemesség bírái azokra vonatkozóan, akik a templomba szeretnének lépni. Ezenkívül mindannyiunknak megvan ez a kötelessége – először is saját érdemességére, másodsor azok érdemességére vonatkozóan, akiket arra ösztönöz vagy abban segít, hogy az Úr házába jusson” (Conference Report, 1990. márc.–ápr., 66. o.; vagy *Ensign*, 1990. máj., 50. o.).

Ha lehetőség van rá, kérj meg egy papsági vezetőt, hogy megbeszéljétek, mit kell tennünk annak érdekében, hogy érdemesen léphessünk a templomba! Ösztönözd a tanulókat, hogy minden nap arra érdemesen éljenek, hogy bemehessenek a templomba! Tégy bizonyosságot a templom áldásairól életedben!

Tanok és szövetségek 97:18–26. Az igazlelkűek megmenekülnek az Úr bosszújától, ha betartják a parancsolatokat. (25–30 perc)

Írd fel a táblára: *földrengések, háborúk, éhínség, pestis, árvizek, tűzvész, járványok, betegségek, halál, nagy gonoszság, hamis próféták.* Mondd el a következő kijelentést elder Neal A. Maxwelltől, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„Olyan időszakba értünk, amikor mindannyiunknak, egyháztagokként – véleményem szerint – különleges kihívással kell szembenézni, melyek azt követelik meg tőlünk, hogy a testvéreket kövessük. Minden olyan

tennivalóját elvégezte már az egyház, mely könnyű volt. Mostantól fogva a dolgok nehezebbre fordulnak, s a testvériség érdekes módon fog megpróbáltatni" („The Old Testament: Relevancy within Antiquity”, *A Symposium on the Old Testament* [1979], 12. o.).

Utalj a tanulóknak a táblán lévő szavakra és kérdezd meg tőlük, szerintük azok hogyan kapcsolódnak elder Maxwell kijelentéséhez! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi a közös ezekben a szavakban?
- A világtörténelem mely időszakára jellemzők a leginkább?
- Milyen érzéseitek vannak azzal kapcsolatban, hogy ezek a gondok olyan közel vannak?
- Melyik ijeszt meg benneteket a legjobban?
- Minek az odaadására vagy megtételére lennétek hajlandók azért, hogy elkerüljétek ezeket a problémákat?
- Hogyan lehetne a legjobban felkészülni ezekre a problémákra?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 97:18–26-ot és keressék ki, mit tehetünk, hogy elkerüljük az Úr bosszúját!

Egy tanuló olvassa fel elder Joseph Fielding Smith és Wilford Woodruff elnök kijelentését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 402. oldaláról! Egy másik tanuló olvassa fel a Sionról szóló meghatározást a 21. versből! Mutass rá, hogy tisztaszívűeknek kell lennünk, hogy kiérdemeljük Sion áldásait! Énekeljétek el vagy olvassátok el: „Válassz jól!” (*Himnuszok*)! Kérdezd meg: Hogyan vonatkozatható ez a himnusz (különösen a harmadik versszak) a megbeszélte alapelvekre?

Tanok és szövetségek 98

Bevezetés

1833 augusztusában, amikor a 98. rész adatott, a szentek nagy igazságtalanságokat szenvedtek el a missouri csőcseléktől. „Az Úr népe béketeremtő, üzenetük pedig a béke üzenete. Annak a lehetősége azonban, hogy békében éljünk, a szabadságunk törvény szerinti megőrzésétől függ. Néha szabadságunk veszélyeztetett, és azt várják el tőlünk, hogy megvédjük országunkat, otthonainkat, családjainkat és a szabad akarat Isten adta jogait. Ha szükségessé válik, hogy a háború idején megvédjük országunkat, az Úr megadta nekünk törvényét az ilyen tettekkel kapcsolatosan. (Lásd T&Sz 98:32–38)” (Leaun G. Otten és C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 kötet. [1983], 2:168. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr javunkra fordíthatja szenvedéseinket. Türelemmel és kitartással bizonyítjuk hithűségünket és érdemesek leszünk az örök életre (lásd T&Sz 98:1–3, 11–15, 21–22; lásd még Rómabeliek 8:28; 1 Péter 2:20; T&Sz 122:7–9).
- Az utolsó napi szenteknek támogatniuk kell azokat a törvényeket, melyek a szabadságot helyezik előtérbe, valamint a kormányzati vezetőket, akik becsületesek és jók (lásd T&Sz 98:4–10; lásd még T&Sz 58:21–23; Hittételek 1:12).
- A szenteknek nemet kell mondaniuk a háborúra és békét kell hirdetniük. Ugyanakkor bizonyos körülmények között a háború igazolt is lehet (lásd T&Sz 98:16–18, 33–48; lásd még Prédikátor 3:1–8; Alma 43:45–47; 46:12, 19–21).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 130–134. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 230–234. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 98:1–3, 11–15, 21–22. Az Úr javunkra fordíthatja szenvedésünket. Türelemmel és kitartással bizonyítjuk hithűségünket és érdemesek leszünk az örök életre. (15–20 perc)

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak példákra a világ történelméből vagy saját életükből, amikor egy megpróbáltatás áldássá vált! A történelemből vett példák magukban foglalhatják a következőket:

- Több évi rossz termés után New Englandban id. Joseph Smith elveszítette a farmját és arra kényszerült, hogy családjával New Yorkba költözzön. Ez a Kumóra-domb közelébe vitte a családot, ahol az aranylemezek voltak eltemetve. (Lásd *Church History in the Fulness of Times*, 24–26. o.)
- A szentek elmenekültek a New York-i, ohioi, missouri és illinois-i üldöztetéstől, továbbá viszontagságokat kellett elviselniük a Sóstó-völgyben. Pár évvel később az Egyesült Államokban polgárháború tört ki, történelmének legvéresebb háborújába. Brigham Young azt mondta: „Ha nem üldöztek volna, akkor a háború és vérontás közepében lennénk, ami kipszítja a nemzetet, ahelyett itt vagyunk, kellemesen elszállásolva ezen csendes, távol lévő hegyek és völgyek békés lakóhelyein” (*Journal of Discourses*, 10:38–39. o.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvasson fel néhány beszámolót arról, ami a szentekkel történt a 98. rész elnyerésekor (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 130–134. o.)! Kérdezd meg a tanulóktól: Szerintetek hogyan éreznétek magatokat, ha ilyen szenvedéseken kellene keresztülmeneteket? Írd fel a táblára a *Hogyan reagáljunk a megpróbáltatásokra?* és az *A megpróbáltatások elviselésének néhány áldása* fejléceket! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 98:1–3, 11–15, 21–22-t, hogy megtalálják,

mit tanítanak ezek a versek a megpróbáltatásokról, majd sorolják fel a megfelelő fejléc alá, mit találtak! A felsoroltak között lehetnek a következők:

Hogyan reagáljunk a megpróbáltatásokra?	A megpróbáltatások elviselésének néhány áldása
Köszönjük meg Istennek mindent (lásd 1. v.)	Isten válaszol az imáinkra (lásd 2. v.).
Legyünk türelmesek a megpróbáltatásokban (lásd 2. v.).	Megpróbáltatásaink a javunkra válnak (lásd 3. v.).
Engedelmeskedjünk az Úr minden parancsolatának és tanácsának (lásd 11., 22. v.).	Isten apránként adja nektek a tudást (lásd 12. v.).
Ne féljünk az ellenségeinktől (lásd 14. v.).	Azoknak, akik életüket adják az Úr ügyéért, örök életet ígérnek (lásd 13. v.).
Legyünk készek arra, hogy akár az életünket is adjuk a szövetségek megtartása érdekében (lásd 14. v.).	Isten elfordítja haragját az igazlelkűekről; a gonoszok nem lesznek hatalma felettük (lásd 22. v.).

Beszélgétek meg a következő kérdést: Szerintetek az Úr miért engedi, hogy megpróbáltatások érjék a gyermekeit? Spencer W. Kimball elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának ügyvezető elnöke, azt mondta:

„Nincs-e bölcsesség abban, ahogyan ő megpróbáltatásokat ad nekünk, hogy felülkerekedhessünk rajtuk; felelősségeket, hogy elérhessünk bizonyos dolgokat; munkát, hogy izmainkat megkeményítsük; szomorúságot, hogy lelkünket megpróbálja? Nem azért vagyunk-e kitéve a kísértéseknek, hogy próbára tétessen erónk; nem azért vagyunk-e betegek, hogy türelmet tanuljunk; nem azért halunk-e meg, hogy halhatatlanná váljunk és megdicsőüljünk? ...

[Orson F. Whitney azt mondta:] »Semmilyen elszenvedett fájdalom, és semmilyen átélt megpróbáltatás sem vész kárba. Okulásunkat szolgálja, ... építően hat jellemünkre, megtisztítja szívünket, kiterjeszti lelkünket, gyengédebbé és méginkább jószívűvé, méltóvá tesz minket arra, hogy Isten gyermekeinek nevezessünk.« ...

Tudtuk, mielőtt megszülettünk, hogy testért és tapasztalatért jövünk a földre, és hogy részünk lesz örömben és bánatban, fájdalomban és kényelemben, jólétben és nehézségben, egészségben és betegségben, sikerekben és csalódásokban, és azt is tudtuk, hogy egy idő után meg fogunk halni. Örömmel fogadtuk mindezeket a lehetőséget, lelkesedve mind a kedvezőért, mind a kedvezőtlenért. Lelkesen fogadtuk azt a lehetőséget, hogy a földre jöjjünk, még ha csupán egy napra vagy egy évre is” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 97–98., 106. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy papírra, hogyan tudnák még illendőbben elviselni az őket érő megpróbáltatásokat!

Tanok és szövetségek 98:4–10. Az utolsó napi szenteknek támogatniuk kell azokat a törvényeket, melyek a szabadságot helyezik előtérbe, valamint a kormányzati vezetőket, akik becsületesek és jók. (10–15 perc)

Sorold fel a táblára, hogy az emberek általában hogyan szegik meg a törvényeket (például gyorshajtás, lopás, iskolai csalás, közintézmények falainak összefirkálása, fizetés nélkül bemenni valahova)! Kérdezd meg a tanulóktól:

- Szerintetek miért szegik meg az emberek így a törvényt?
- Szerintetek mit érez az Úr, ha megszegjük az ország törvényeit?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 98:4–10-et és keressétek ki, mit tanított az Úr az ország törvényeiről! Kérdezd meg: Milyen embereket támogassunk kormányzati vezetőkként? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 58:21–23; Hittételek 1:12-t, és gondolkozzatok el azon, hogyan kapcsolódnak ezek a versek ehhez a témához!

Tanok és szövetségek 98:16–18, 23–48. A szenteknek meg kell tagadniuk a háborút és békét kell hirdetniük. Ugyanakkor bizonyos körülmények között a háború igazolt is lehet. (25–30 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy telefonhívást kaptatok a kormányotoktól, hogy jelentkeztek katonai szolgálatra! Tudjátok, hogy a háború halálhoz, sebesüléshez és pusztításhoz vezet, és háború vagy összetűzések esetén harcba hívhatnak! Azt szeretnétek megtudni, mit tanít az egyház a háborúról.

Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki Alma 46:12, 19–21; Tanok és szövetségek 98:33–38-at! Kérdezd meg:

- Milyen körülmények között hagyja jóvá az Úr, hogy hadba menjünk?
- Az Úr mit szeretne, meddig menjünk el a háború elkerülésében?

Olvasd fel az Első Elnökség következő kijelentését:

„Az egyház nagyon is háborúellenes, és annak is kell lennie. Maga az egyház nem viselhet hadat, hacsak és ameddig az Úr új parancsot nem ad. Nem tekinthet a háborúra úgy, mint nemzetközi viták igazságos rendezésének módjára; ezeket – a nemzetek egyetértésével – békés tárgyalások és kiigazítások útján kellene és lehetne is rendezni.

Az egyház tagjai azonban polgárok, vagyis olyan hatalmak polgárai, melyekre az egyháznak nincs befolyása. Maga az Úr mondta nekünk, hogy támogassuk »az ország alkotmányos törvényét« [lásd T&Sz 98:4–7]. ...

Ha tehát az alkotmányos törvény, ezen alapelveknek engedelmeskedve olyan ország fegyveres szolgálatába hívja az egyház férfi tagjait, melynek hűséggel tartoznak, akkor legfontosabb polgári kötelességük követeli meg tőlük azt, hogy eleget tegyenek ennek a felszólításnak. Ha engednek

ennek a felszólításnak, és a felettük parancsolóknak engedelmeskedve életét veszik az ellenük harcolóknak, akkor az nem teszi őket gyilkosokká, és annak a büntetésnek sem szolgáltatja ki őket, melyet azok számára rendelt el Isten, akik ölnék” (Conference Report, 1942. ápr., 94. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 98:16-ot és kérdezd meg: Mit tehetünk a béke elősegítése érdekében? Mondd el elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

„Mit tehet valaki a világbéke elősegítéséért? A válasz egyszerű: tartsa meg Isten parancsolatait és szolgálja az Ő gyermekeit! ...

A fiatal férfiak és nők hozzájárulnak a békéhez akkor, amikor lemondanak az önmaguknak örömet szerző tevékenységek világi élvezetéről, és bevonják magukat a szolgálati tevékenységekbe és egyéb, kedvességből fakadó ténykedésekbe. ...

Azok, akik az emberi szenvedés csökkentésére törekednek, és azok, akik azon munkálkodnak, hogy elősegítsék a különböző emberek közötti egyetértést, szintén a béke jelentős munkásai. ...

Misszionáriusainknak nincs politikai napirendjük, és nincs meghatározott programjuk a lefegyverzésre illetve haderők csökkentésére. Nem terjesztenek kérvényeket, nem indítványoznak törvényhozást, nem támogatnak jelölteket. Ők az Úr szolgálói, és az Ő világbéke programja az igazlelkűségtől függ, nem a szónoklástól. Módszerei magukban foglalják a bűnbánatot és megújulást, nem pedig a plakátok kiragasztását és sztrájkolást” (Conference Report, 1990. márc.–ápr., 93–94. o.; vagy *Ensign*, 1990. máj., 73. o.).

Mondd el, hogy a Tanok és szövetségek 98 akkor adatott, amikor az egyház tagjai komoly üldöztetésektől szenvedtek! Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy 1833 júliusában, Missouri államban élnek! Beszéljétek meg, hogyan reagálnának a következőkre:

- Felfegyverzett polgárok küldöttsége találkozik az egyházi vezetőikkel, és elmondják nekik, hogy minden mormonnak be kell zárnia az üzletét, el kell hagyniuk földjeiket és el kell menniük a megyéből!
- A csőcselék bejut az egyház nyomdájába, elpusztítja a nyomdagépet, és a földdel teszi egyenlővé az épületet.
- A csőcselék átront a földeken, felégetik a termést, lemészárolják az állatokat, zaklatják és megverik az egyház tagjait, egy egyháztagot meg is ölnék. Télre a szentek otthonaik elhagyására kényszerülnek.

Az osztály fele olvassa el a Tanok és szövetségek 98:23–32-t, a másik fele pedig a 39–48-at! Kérdezd meg:

- Hogyan biztatta az Úr a szenteket, hogyan reagáljanak ezekre a helyzetekre?

- Szerintetek mennyire lehetett nehéz úgy cselekedni, ahogy azt az Úr mondta?

Mondd el a következő beszámolót arról, hogyan reagáltak egyesek a Missouri állambeli Jackson megyében történt üldöztetésekre:

„A csőcselék elfogta Edward Partridge püspököt valamint Charles Allent, és a feldühödött tömegben – mely sértegette, gyalázta őket – vonszolták keresztül az úton a köztérre. Itt két lehetőséget tartak eléjük; vagy megtagadják a *Mormon könyvébe* vetett hitüket, vagy elmennek a megyéből. A *Mormon könyvét* nem voltak hajlandók megtagadni, és a megyét sem akarták elhagyni. Partridge püspök, mikor engedélyt adott neki a beszédre, azt mondta, hogy a szenteknek a világ minden időszakában üldöztetést kellett elszenvedniük, és ő is készségesen fog szenvedni Krisztusért, amint a régi időkben a szentek is tettek; hogy nem tett semmit, ami sértő lenne bárkire is; és ha bántalmazták, akkor ártatlan embert fognak megsebesíteni. Ekkor hangját elnyelte a tömeg zúrzavara, és sokan azt kiabálták: »Hívd az Istenedet, hogy szabadítson meg...!« A két testvérrel, Partridge-ról és Allenről, levették ruháikat, bekenték őket szurokkal, amit mésszel, hamuval illetve maró savval keverték össze, majd teleszórták tollakkal. Ezt a kegyetlen megaláztatást és gyalázatot olyan bele-törődéssel és alázattal tűrték, hogy a tömeg lecsillapodott és megdöbbszentek azon, amit láttak. A testvéreknek engedélyezték, hogy csendben elvonuljanak” (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:333. o.).

Beszéljétek meg, Partridge püspök és Allen testvér példája miként van összhangban a 98. rész tanításaival!

Tanok és szövetségek 99

Bevezetés

John Murdock az Ohio állambeli Kirtlandben keresztelkedett meg 1830. november 5-én, és hithűen szolgálta az Urat 1871-ben bekövetkezett haláláig. Amikor ez a kinyilatkozás adatott, egyedülálló szülő volt, és egy súlyos betegségből lábadozott. Azt mondta: „Amikor megkaptam a kinyilatkoztatást [a 99. részt], ... azonnal belevágtam az üzletem megalapításába és a gyermekeimről való gondoskodásba” (Lyndon W. Cook, *The Revelations of the Prophet Joseph Smith* [1985], 203. o.). A John Murdock két legfiatalabb gyermekének, az ikreknek Joseph és Emma Smith általi örökbefogadásáról szóló történetet lásd a *Church History in the Fulness of Times* 99–100. oldalán!

A 99. részben az Úr kinyilvánította, miért fontos, hogy szolgálj iránt tiszteletet mutassunk. Azt mondta: „És aki téged befogad, engem fogad be. ... És aki téged elutasít, azt Atyám is elutasítja” (T&Sz 99:2, 4). Elder Orson F. Whitney a Tizenkettek Kvórumából azt tanította:

„Amikor az Ember Fia majd »dicsőségének királyi székébe« ül, megköveteli minden nemzettől és minden embertől a végső elszámolást, és felteszi majd nekik a végső kérdést: »Hogyan viselkedtetek a szolgálommal, akiket hozzátok küldtem?« Boldog lesz az a nemzet vagy az az ember, aki az igazságnak megfelelően így válaszolhat: »Uram, tiszteletet tanúsítottam irántuk, amint az kijárt nekik – úgy tiszteltem őket, ahogy Téged tiszteltelek volna.«

... Gyalázatos a bűn és nehéz a büntetés, mely azokat sújtja, akik rosszul bántak a Mester szolgálival” (*Saturday Night Thoughts* [1921], 221–222. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik befogadják az Úr szolgálait és követik tanácsukat, kegyelmet nyernek. Azokat, akik elutasítják az Úr szolgálait, Mennyei Atyánk is elutasítja (lásd T&Sz 99:1–4; lásd még Máté 10:40–42; T&Sz 1:14).
- A gonoszok végül tudatára ébrednek gonoszságuknak (lásd T&Sz 99:5; lásd még Júdás 1:14–15).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 235–236. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 99:1–4. Azok, akik befogadják az Úr szolgálait és követik tanácsukat, kegyelmet nyernek. Azokat, akik elutasítják az Úr szolgálait, Mennyei Atyánk is elutasítja. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy nem sokkal Jézus Krisztus halála és feltámadása után egy Saul nevű ember Krisztus követőit üldözte. Olvassátok el az Ap. csel. 9:1–5-öt és kérdezd meg: Hogyan tudta Saul Jézust üldözni, ha soha nem találkozott Vele? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 99:1–4-et, és kérdezd meg: Milyen áldást kapnak azok, akik „befogadják” az Úr szolgálait?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 1:14, 38-at és készítsenek keresztutalást a Tanok és szövetségek 99:1–4-hez. Kérdezd meg: Hogyan kapcsolódnak egymáshoz ezek a versek? Olvassátok el elder Orson F. Whitney kijelentését a 99. rész fenti bevezetéséből! Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg az Úr ma élő szolgálói közül néhányat! Beszéljétek meg, hogyan fogadhatjuk be a helyi vezetőket és az általános felhatalmazottakat!

Tanok és szövetségek 100

Bevezetés

„A próféta úgy érezte, hogy a lelkek mezeje fehér volt az aratásra, és rá hárult az, hogy hozzálasson sarlójával és összegyűjtse az

őszinte szívűeket. 1833. október 5. napján Kirtlandból Kanadába indult egy misszionáriusi útra Sidney Rigdonnal és Freeman A. Nickersonnal. Az út során különböző helyeken álltak meg, és az Úr ígését hirdették az ott lakóknak. ... Október 12-én megérkeztek Perrysburgbe, New York államba, ahol rövidebb időre megálltak. Itt kapta a próféta a [100. részt]” (*George Q. Cannon, Life of Joseph Smith the Prophet* [1986], 160. o.).

A 100. rész kinyilatkoztatása előtti napon Joseph azt írta a naplójába: „Gondolataimban nagyon is érzem, hogy az Úr velünk van, de aggódom a családom miatt” (*The Papers of Joseph Smith*, szerk. Dean C. Jessee, 2 köt. [1989–1992], 2:6. o.). Kétségtelenül, aggodalmaskodott a Sionban lévő komoly gondok miatt is. Ahelyett, hogy az üldögélést és az aggodást választotta volna, Joseph „buzgón munkálkodott” Isten királyságának a felépítésében.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amikor a misszionáriusok az Urat szolgálják, családjukról az Úr gondoskodik (lásd T&Sz 100:1–2).
- Amikor az Úr szolgálai alázatosan hirdetik az evangéliumot, a Szentlélek megáldja és sugalmazás által vezeti őket, valamint bizonyosságot tesz üzenetükről (lásd T&Sz 100:5–8; lásd még 2 Nefi 33:1–4; T&Sz 42:12–17; 84:85).
- Az Úr végül meg fogja alapítani Siont, és minden dolgot úgy irányít, hogy követői javára váljon (lásd T&Sz 100:13, 15–17; lásd még 1 Nefi 14:12–14).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 137–138. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 236–237. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 100:1–8. Amikor az Úr szolgálai alázatosan hirdetik az evangéliumot, a Szentlélek megáldja és sugalmazás által vezeti őket, valamint bizonyosságot tesz üzenetükről. (20–25 perc)

Kérj meg pár tanulót, hogy meséljenek olyan időszakról, amikor megosztották az evangéliumot! Kérd meg őket, mondják el, milyen érzéseik voltak! Kérdezd meg: Mi teszi kihívássá az evangélium megosztását?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 99:1, 6–8-at és a Tanok és szövetségek 100. részének fejlécét, és keressétek ki azokat a kihívásokat, melyekkel az Úr szolgálai szembenéznek, amikor az evangéliumot hirdetik (lásd még a 99. rész bevezetését [168. o.]!) Kérdezd meg: Milyen áldozatokat hoz némely ember ma azért, hogy az Urat szolgálja?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 100:1–8-at és kérdezd meg:

- Mit ígért az Úr Joseph Smith prófétának és Sidney Rigdonnak családjukkal kapcsolatban? (Lásd 1–2. v.)

- Milyen áldások érték azokat, akik Joseph Smith, Sidney Rigdon és családjuk áldozata révén hallhatták az evangéliumot? (Lásd 3–4., 8. v.; lásd még a T&Sz 100:3–5-höz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 237. oldalán!)
- Milyen ígéreteket kapott Joseph Smith próféta és Sidney Rigdon, miközben az evangéliumot hirdették? (Lásd 5–8. v.)
- Miként lehetnek ösztönzők ezek az ígérek a ma szolgálatot teljesítő misszionáriusoknak?

Olvasd fel egy tanulóval Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Úgy tizenhárom éves lehettem, amikor édesapám misszionáriusi elhívást kapott. . . .

A régi kanapé köré gyűltünk a nappaliban, édesapa pedig missziós elhívásáról beszélt nekünk. Azután édesanya így szólt: »Büszkék vagyunk, hogy apa érdemesnek találtott a missziós szolgálatra. Kicsit sírunk is, mert ez két év különélést jelent. Tudjátok, apátok és én soha nem voltunk távol egymástól házasságunk ideje alatt két napnál tovább – amikor is apa a kanyonba ment, hogy farönköket, cölöpöket és tűzfát hozzon.« . . .

Édesapa elment misszióba, édesanyját pedig otthon hagyta a hét gyermekkel. (A nyolcadik négy hónappal azután született meg, hogy ő a missziós munka területére érkezett.) Az otthonba azonban a misszionáriusi munka szelleme érkezett, mely soha el nem távozott. Nem történt ez azonban áldozat nélkül. Édesapának el kellett adnia a régi, meddő farmot, hogy fedezni tudja a misszióját. Egy házaspárt költöztetett otthonunk egy részébe, hogy gondjukba vegyék a kapás növényeket, valamint fiaira és feleségére hagyta azt a feladatot, hogy figyeljenek a kaszálóra, a legelőre és a kis tehénállományra. . . .

Később a család tizenegy gyermekessé növekedett, hét fiúból és négy leányból állt. Mind a hét fiú szolgált missziót, néhányuk két-három alkalommal. Később két leány és férjük teljesített teljes idejű missziót. A két másik lánytestvér, mindketten özvegyek – egyik nyolc, a másik tíz gyermek édesanyja – misszionáriusi társakként szolgáltak Birminghamben, Angliában.

Ez örökség, mely folyamatosan áldást jelent a Benson családnak, még a harmadik és negyedik nemzedéknek is” (Conference Report, 1986. okt., 59–60., 63. o.; vagy *Ensign*, 1986. nov., 45–46., 48. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Az Úr szolgálatából származó áldások milyen módon nyomnak többet a latban, mint a kihívások?
- Miképpen éreztétek az Úr kezét életekben, amikor áldozatot hoztatok Érté?

Tanok és szövetségek 100. Az Úr végül meg fogja alapítani Siont, és minden dolgot úgy irányít, hogy követői javára váljanak. (35–45 perc)

Mondd el a tanulóknak, képzeljék el, arra kérték őket, hogy mondjanak beszédet az úrvacsorai gyűlésen! Oszd őket csoportokra, és minden csoportnak adj ki egyet a Tanok és szövetségek 100-ból vett következő idézetek közül! Adj időt a csoportoknak, hogy egy rövid beszédet írjanak az idézet alapján! Ösztönözd a tanulókat, hogy más szentírásokat, valamint saját gondolataikat és érzéseiket is használják a felkészülés során! Válasszanak ki egy személyt a csoportból, aki elmondja a beszédet!

- „Sidney és Joseph barátaim” (1. v.).
- „Enyém minden hatalom. Kövessetek hát engem” (1–2. v.).
- „És majd adok neki hatalmat. . . . És teneked majd adok hatalmat” (10–11. v.).
- „Folytassátok tehát utatokat . . . , mert íme, lássátok, én mindvégig veletek vagyok” (12. v.).
- „Sion megváltatik, habár egy rövid ideig feddésben lesz része” (13. v.).
- „Minden javukra fordul azoknak, akik igaz úton járnak” (15. v.).
- „Mert én egy tisztalelkű népet támasztok magamnak, és ők becsületesen fognak szolgálni engem” (16. v.).

A beszédek után kérd meg a tanulókat, mondják el, miért fontosak ezek az üzenetek napjainkban! Mindegyik tanuló válassza ki azt az üzenetet, amelyik a legjobban tetszik neki! Írjanak egy bekezdésnyit arról, miért fontos az az üzenet, és mit tehetnek azért, hogy azt az életükben alkalmazzák!

Tanok és szövetségek 101

Bevezetés

Körülbelül egy héttel a 101. rész elnyerése előtt Joseph Smith próféta a következőket jegyezte le:

„Nos, van két dolog, melyekben tudatlan vagyok; és az Úr nem fogja nekem megmutatni, talán bölcs okból . . . , és ezek a következők: Miért engedte Isten, hogy ily nagy szenvedés sújtsa Siont . . . ; és ezenfelül, milyen eszközzel adja vissza neki örökségét, az öröm örökkévaló énekével árasztva el fejét. E két dolog, testvérek, részben visszatartott, és világosan még nem tárult fel előttem; de vannak olyanok, melyek világosan megmutattak, és a Mindenható nemtetszését váltották ki” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 34. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr próbára teszi és megfeddi népét, hogy segítsen nekik megszenteltté válni (lásd T&Sz 101:1–9, 39–42; lásd még Zsidók 12:5–11; T&Sz 95:1).

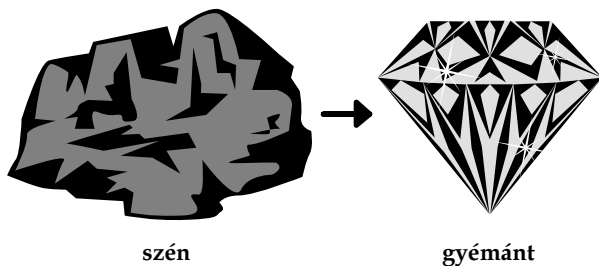
- Minden prófécia, beleértve a Sionra vonatkozókat, beteljesedik (lásd T&Sz 101:11–19; lásd még T&Sz 1:37–38).
- Jézus Krisztus második eljövetelkor a gonoszok elpusztulnak, a föld megújul, Sátán elveszti hatalmát és az Úr ezeréves uralma elkezdődik (lásd T&Sz 101:22–35; lásd még 1 Nefi 22:13–15, 26).
- A szenteknek az a parancsolat adatott, hogy Sion cövekjeiben gyűljenek össze a második eljövetelre való felkészülés részeként (lásd T&Sz 101:20–22, 63–75; lásd még T&Sz 115:6).
- Isten megalkotta az Egyesült Államok alkotmányát, hogy biztosítsa az egyház visszaállításához szükséges szabadságot (lásd T&Sz 101:76–80; lásd még T&Sz 98:4–10).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 130–139. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 238–245. o.*

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 101:1–19. Az Úr próbára teszi és megfeddi népét, hogy segítsen nekik megszenteltté válni. Minden jövendölés, beleértve a Sionra vonatkozókat, beteljesedik. (30–35 perc)

Rajzolj a táblára egy széndarabot és egy gyémántot, amint az az alábbi ábrán látható! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi a kapcsolat a gyémánt és a szén között?
- Hogyan válhat a szén gyémánttá? (Hőhatás, különösen nagy nyomás és az ehhez szükséges idő segítségével.)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 101:3-at és keressék ki, mivé fogja az Úr tenni népét, amikor újra eljön! Beszéljétek meg, hogyan hasonlít ez a szén és a gyémánt példájához!

Válassz ki néhány tanulót, akik felolvassák a missouri üldöztetésről és a szentek Jackson megyéből való kiutasításának válogatott beszámolóit (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 132–139. o.)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 57:1–3-at és keressétek ki, mivel rendelkezett az Úr a szentek számára Jackson megyében! (Ez volt az ígélet földje, ahol a szenteknek össze kellett gyűlniük és templomot kellett építeniük.) Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy abban az időben élő egyháztagok vagytok! Milyen kérdéseket tennétek fel Joseph Smith prófétának? (A válaszok között lehetnek: „Miért történik ez?” vagy „Miért hagyta az Úr cserben népét?”)

Írd fel a táblára a következő fejléceket: 1. *Miért történt ez?* és 2. *Elhagyta az Úr a népét?* A tanulók fele olvassa el a Tanok és szövetségek 101:1–8, 39–41-et és keressetek indokokat, melyek alapján az Úr megengedte, hogy a szenteket kiutasítsák Jackson megyéből! A többi tanuló olvassa el a 9–19-es verseket és keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek azt mutatják, hogy az Úr nem hagyta cserben a szenteket! Beszéljétek meg, mit találtak, és soroljátok fel ezeket a táblára a megfelelő fejléc alá! A következő kérdések segítséget nyújthatnak a beszélgetésben:

1. Miért történt ez?

- Miért érnek minket megpróbáltatások és szerencsétlenségek?
- Hogyan tudnátok meghatározni a 6–7. versben említett bűnöket? (Lásd T&Sz 101-hez tartozó „A szentírások megértése” részt a tanulók tanulmányi kalauzában!)
- Mit jelent alábecsülni az Úr tanácsát? (Lásd 8. v.)
- Miért szenvednek néha az igazlelkűek a gonoszokkal?
- Az Úrtól való fenytés miként lehet a szeretet cselekedete?

2. Elhagyta az Úr a népét?

- Mely szavak vagy kifejezések mutatják azt, hogy ezek az üldöztetések időlegesek?
- Mely szavak vagy kifejezések adhattak vigaszt és reményt a szenteknek?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 58:2–3-at! Az Úr e tanácsa, melyet 1831 augusztusában adott, hogyan vonatkozhat az 1833 decemberében Jackson megyében élő szentekre?
- Milyen ígéreteket tett az Úr Sion jövőjével kapcsolatban?

Utalj ismét a szén és a gyémánt rajzára! Kérdezd meg, hogyan hozhatók rokonságba ezek a tanítások a szén gyémánttá válásával! Tégy bizonyosságot, hogy bár az élet nehéznek vagy igazságtalannak tűnik, Isten nem hagyja magukra azokat, akik hithűen kitartanak a megpróbáltatásaikban! Ha bízunk Benne, nehézségeinket a javunkra fordítja. Mondd el James E. Faust elnök következő kijelentését:

„Ebben az életben mindenki találkozik kihívásokkal és nehézségekkel. Ez halandó próbánk része. E megpróbáltatások némelyikének okát nem lehet könnyen megérteni anélkül, hogy a hitre és reményre támaszkodnánk, mert ezek gyakran magasabb rendű célok, amelyeket nem mindig értünk meg. A békesség a reményen keresztül jön el. . . .

Az örökkévalóságban a rossz dolgok helyre lesznek hozva. Az Úr tökéletes igazságosságában mindazok, akik érdemesen élnek, kárpótolva lesznek azokért az áldásokért, melyekben itt nem volt részük.

Véleményem szerint ennek az egyháznak a történetében még sohasem volt ok ily nagy reményre az egyház jövőjét és világszerte élő tagjait illetően. Hiszem és bizonyosságot teszem arról, hogy a hit és a tevékenység minden eddiginél magasabb szintje felé mozdunk. Azért imádkozom,

hogy mindegyikünk úgy találtassék, hogy teszi a dolgát az erényesség e nagyszerű seregében. Mindegyikünk Izrael Szentje előtt fog állni, és elszámol majd saját erényességéről” (Liahona, 2000. jan., 70–72. o.).

Tanok és szövetségek 101:20–22, 63–75.
A szenteknek az a parancsolat adatott, hogy Sion cövekjeiben gyűljenek össze Jézus Krisztus második eljöveteleire való felkészülés részeként. (15–20 perc)

Mutass meg egy világtérképet! Kérdezd meg: Szerintetek hol kell a szenteknek gyülekezniük az Úr második eljövetele előtt? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 101:16–21-et és kérdezd meg:

- Mi a neve annak a helynek, ahol a szenteknek gyülekezniük kell? (Sion.)
- Mely helyeket jelölte még ki az Úr a szentek összegyűjtésére? (Sion cövekjeit.)

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Bruce R. McConkie, aki akkoriban a hetvenek tagja volt, azt mondta:

„Izrael összegyűjtése magában foglalja az igaz egyházhoz való csatlakozást, az igaz Istenről és az Ő üdvözítő igazságainak megismerését, valamint az Ő imádatát a szentek gyülekezeteiben minden nemzet és nép között. ...

A mexikói szentek gyülekezésének helye Mexikó; a guatemalai szentek gyülekezési helye Guatemala; a brazil szentek gyülekezési helye Brazília; és ez így folytatódik széles e világon. A japánoknak Japán; a koreaiaknak Korea; az ausztráloknak Ausztrália; minden nemzet saját népének gyülekező helye” (Conference Report, Mexico and Central America Area Conference 1972, 45. o.).

Gordon B. Hinckley elnök, Thomas S. Monson elnök és James E. Faust elnök továbbá azt mondta:

„Amikor az egyháztagok szerte a világon szülőföldjükön maradnak, azon munkálkodva, hogy az egyházat építsék az anyaországban, hatalmas áldások érik majd őket személyesen és az egyház egészét is. A cövek és az egyházközségek szerte a világon megerősödnek majd, lehetővé téve az evangélium áldásainak megosztását Mennyei Atyánk még több gyermekével” (Első elnökségi levél, 1999. dec. 1.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért fontos az, hogy az egyház cövekeit szerte a világon megalapítsák?
- Olvassátok el 1 Nefi 14:11–12-t! Miként teljesíti be ez a gyülekezés ezt jövendölést?

Olvassátok el és a Tanok és szövetségek 101:63–67-et! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 38:12-t! A következő kérdések segítséget nyújthatnak:

- Szerintetek ki a „konkoly”? (Lásd T&Sz 86:1–3.)
- A Tanok és szövetségek 38:12-ben mit jelent az „ellenség összefogatik” kifejezés?
- Ma hogyan fog össze ellenünk az ellenség?
- Hogyan erősíthet minket a családokként, barátokként, egyházközségekként és cövekeként való összegyűlés a Sátán által elültetett konkollyal szemben?

Tanok és szövetségek 101:22–35. Jézus Krisztus második eljövetelkor a gonoszok elpusztulnak, a föld megújul, Sátán elveszti hatalmát és az Úr ezeréves uralma elkezdődik. (20–25 perc)

Írd fel a táblára: *millennium!* Írd fel alá a következő kérdéseket, de ne írd fel a szentírásutalásokat! A tanulók egy darab papírra írják le a válaszaikat! Amikor befejezik, írd fel az utalásokat a táblára! Az osztállyal közösen tanulmányozzátok azokat, miközben a tanulók kijavítják válaszaikat!

- Hogyan készülhetünk fel Jézus Krisztus második eljöveteleire? (Lásd Tanok és szövetségek 101:22; lásd még Joseph Smith Máté 1:37, 46–50.)
- Ki fogja meglátni az Urat az Ő eljövetelkor? (Lásd Tanok és szövetségek 101:23; lásd még Jelenések 1:7; T&Sz 38:8.)
- Mi fog történni minden „tisztátalan” dologgal és a föld elemeivel? (Lásd T&Sz 101:24–25; lásd még 2 Péter 3:10.)
- Milyen lesz a kapcsolat az emberek és az állatok, valamint állat és állat között? (Lásd T&Sz 101:26; lásd még Ésaías 11:6–9.)
- Milyen kérdésekre adatnak válaszok? (Lásd T&Sz 101:27, 32–34; lásd még T&Sz 76:6–10.)
- Mi történik Sátán erejével? (Lásd T&Sz 101:28; lásd még 1 Nefi 22:26.)
- Miben lesz más a halál? (Lásd T&Sz 101:29–31; lásd még Ésaías 65:20.)

Kérdezd meg: Miért lett volna fontos a szenteknek, hogy a millenniumról tanuljanak Sion földjén való üldöztetésük idején? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 101:35–38-at és keressétek ki, mit ígért az Úr a hithűeknek! Kérdezd meg: Miként segíthet nektek ez az ígéret a zűrzavaros időkben?

Mondd el Joseph Smith próféta kijelentését:

„Egy olyan népet látunk, mely elfogadta a vallás rendszerét, mely nem népszerű, és az ahhoz való ragaszkodás ismétlődő üldöztetést hozott rá. Egy olyan népet, mely Isten iránti szeretete és az Ő ügyéhez való kapocs miatt éhségtől, ruhátlanságtól, veszélytől és szinte mindenféle nélkülözéstől szenvedett. Egy olyan népet, melynek vallása kedvéért meg kellett gyászolnia a szülők, férjek, feleségek és gyermekek idő előtti halálát. Egy olyan népet, mely inkább a halált választotta, mintsem a rabszolgaságot vagy képmutatást,

tiszteletet érdemlően őrizte meg jellemét, valamint biztosan és megingathatatlanul állt azokban az időkben, amikor az emberi lélek próbára tétetett. Álljatok biztosan, Istennek szentjei! Tartsatok ki még egy kicsit, és az élet vihara akkor elmúlik, ti pedig annak az Istennek a jutalmát nyeritek el, akinek szolgálói vagytok, és aki ennek megfelelően elismeri a Krisztusért és az evangéliumért elszenvedett minden kínokat és szenvedéseket. Nevetek Isten szentjeiként és erényes emberekként adatik tovább az utódoknak” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 185. o.).

Tégy bizonyosságot arról, hogy egy örökkévaló látószög megváltoztathatja a jelenlegi megpróbáltatásainkról alkotott képünket!

Tanok és szövetségek 101:43–64. A templom áldásai segíthetnek nekünk abban, hogy észrevegyük és legyőzzük a világ gonosz dolgait. (20–25 perc)

Mutass fel egy szappant és egy kődarabot, vagy egyéb egyszerű tárgyat. Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák a tárgyakat az evangélium szemszögeihez, és indokolják meg összevetéseiket! (A szappant a bűnbánathoz, a szikladarabot a bizonyosághoz hasonlíthatják stb.) Kérdezd meg: Mely szót használjuk általában arra, hogy ilyenfajta összehasonlítást tegyünk? Írd fel a táblára a példázatot!

Mondd el, hogy az Úr a Tanok és szövetségek 101-ben példázatot használt, hogy megmutassa a szenteknek, miért űzték ki őket Sionból! A tanulók olvassák el a 43–45. verseket és nevezzék meg a példázatot hat elemét, majd soroljátok fel a táblára! Kérd meg a tanulókat, mondják el, szerintük mit jelképeznek ezek az elemek (lásd a T&Sz 101:44–64-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 243. oldalán)! Felsorolásotok a következőhöz legyen hasonló:

elem	értelmezés
nemesember	Jézus Krisztus
igen kitűnő föld	Jackson megye, Missouri állam
szolgák	egyháztagok
olajfák	a szentek települései Missouriban
őrök	egyházi vezetők
torony	a templom

Olvasd el a tanulókkal a 43–62-es verseket! Kérd meg őket, hogy jelöljék meg a hat elemet, és írják fel értelmezésüket szentírásuk margójára! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segítenek ezek az értelmezések a példázat megértésében?
- Mit tettek rosszul a nemesember szolgálói? (Lásd 50. v.)
- Miért tették ezt? (Lásd 48–49. v.)
- Mennyire játszott fontos szerepet a torony a példázatban?

- Szerintetek ki volt az 55. versben a szolgáló? (Joseph Smith; lásd T&Sz 103:21. *Megjegyzés:* az 55–60. versek Sion táborára vonatkoznak, amiről a 103. és a 105. részben fogtok tanulni.)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa el az 54. verset, és kérdezd meg:

- Miként lehet egy templom olyan, mint egy torony?
- Hogyan teszi a templom lehetővé számunkra azt, hogy „meglássuk” a felénk közeledő ellenséget?
- Mit tehettek azért, hogy a templomi áldások nagyobb befolyással legyenek életetekre?

Howard W. Hunter elnök azt mondta:

„Felhívok minden utolsó napi szentet, hogy úgy tekintsen a templomra, mint egyháztagsága nagyszerű jelképére. Szívem leghőbb vágya az, hogy az egyház minden tagja érdemes legyen a templomba történő belépésre. . . .

Legyünk templomba járó emberek. Járjatok a templomba olyan rendszeresen, amennyire azt személyes körülményeitek lehetővé teszik! Tegyetek ki képet egy templomról az otthonotokban, hogy gyermekeitek láthassák azt. . . . Tervezzék ők is már minél hamarabb, hogy elmennek oda, és érdemesek maradnak arra az áldásra.

Ha templomtól lévő távolság nem teszi lehetővé a rendszeres látogatást, gyűjtsétek össze a családokat történetét és készítsétek elő a neveket a szent szertatásokra, melyeket csak a templomban lehet elvégezni! Ez a családkutatás nélkülözhetetlen a templomi munkához, és az áldások minden bizonnyal elérik azokat, akik azt a munkát végzik” (Conference Report, 1994. okt., 8. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 8. o.).

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, hozzátette:

„[A templom] a kinyilatkoztatás helye. Itt szinte hetente találkozik az egyház Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa a felszentelés óta. Az őszinte, könyörgő, megvilágosodásért és megértésért mondott ima helye ez. Itt, ezeken a megszentelt területeken csendes és józan beszélgetés folyik. És itt érezhető az a sugalmazás, mely akkor érkezik, amikor azok a férfiak, akik az örökkévaló papság legmagasabb rendű felhatalmazásával vannak felruházva, együtt tanácskoznak és az Úr akaratának megismerésére törekednek. . . .

„A templom egyben a személyes sugalmazás és kinyilatkoztatás háza is. Sokan vannak azok, akik a stressz idején, a nehéz döntések meghozatala és a nyugtalanító problémák megoldása idején a templomba jönnek a bőjtölés és ima szellemével, hogy mennyei útmutatást kapjanak. Sokan tettek bizonyosságot arról, hogy bár a kinyilatkoztatás hangját nem hallották, a követnivaló útra vonatkozó sugalmazást azonban akkor vagy később megkapták, ami válasszá vált imáikra” („The Salt Lake Temple”, *Ensign*, 1993. márc., 6. o.).

Tanok és szövetségek 101:76–80, 93–95. Isten megalkotta az Egyesült Államok alkotmányát, hogy biztosítsa az egyház visszaállításához szükséges szabadságot. (15–20 perc)

Olvasasd fel egy tanulóval Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Az [Egyesült Államok] alapító atyái, azok a nagyszerű férfiak a [St. George Templom] szent falain belül jelentek meg és a munkát elvégezték értük.

Wilford Woodruff elnök e szavakkal beszélt erről:
»Mielőtt elindultam St. George-ból, a holtak szellemei körém gyűltek, és azt akarták tudni, miért nem váltottuk meg őket. Azt mondták: „Az Endowment House-t évekig használhattátok, mégsem történt semmi. Mi tettük le annak a kormánzatnak az alapjait, melynek jótékony hatását most érzitek, és soha nem tértünk el attól, hanem hűek maradtunk ahhoz, és hithűek voltunk Istenhez»
(*The Discourses of Wilford Woodruff*, vál. G. Homer Durham [Salt Lake City: Bookcraft, 1946], 160. o.).

Miután Wilford Woodruff az egyház elnöke lett, kijelentette, hogy »azok a férfiak, akik ennek az amerikai kormánzatnak az alapjait fektették le . . . a legjobb szellemek voltak, akiket a menny Istene a földön találhatott. Választott szellemek voltak . . . [és] az Úr sugalmazta őket« (Conference Report, 1898. ápr., 89. o.)” (Conference Report, 1987. okt., 5. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 6. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi tanultok az Egyesült Államok alapító atyáiról a beszámolóból?
- Szerintetek milyen hatással volt munkájuk a világra?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 101:76–80-at!
Tedd fel a következő kérdéseket:

- Ki „engedélyezte” az Egyesült Államok alkotmányának lefektetését? (Az Úr; lásd 77. v.)
- Miért akarja az Úr azt, hogy ezt az alkotmányt megőrizzék? (Annak érdekében, hogy megőrizzék mindenki jogát és lehetővé tegyék, hogy saját bűneikért feleljenek; lásd 77–78. v.)
- Szerintetek hogyan befolyásolja a rabság az emberek felelősségre vonhatóságát?
- Mit mond az Úr azokról, akik segítettek az alkotmány napvilágra hozatalában? (Lásd 80. v.)

A tanulók olvassák el a 93–95-ös verseket és kérdezd meg: Mi az a „szokatlan tett”, illetve „rendkívüli munka”, aminek megtételére az Úr megkért? (Utolsó napi munkája; lásd még T&Sz 95:4.)
Oszd meg Benson elnök következő kijelentését:

„Az evangélium visszaállítása és az Úr egyházának megalapítása nem történhetett volna meg, amíg az alapító atyák fel nem nőnek és el nem végzik előre elrendelt küldetésüket. Azok a nagyszerű lelkek, akik azért a szabadságért

tartoztak felelőséggel, amiben nekünk ma részünk van, elismerték a Gondviselés irányító kezét. Erőfeszítéseikért adósok vagyunk, de még inkább adóssai vagyunk Mennyei Atyánknak és Fiának, Jézus Krisztusnak. Mily szerencsések vagyunk, hogy akkor élhetünk, amikor mind a szabadság áldásai, mind Jézus Krisztus evangéliuma elérhetőek számunkra” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 604. o.).

Tanok és szövetségek 102

Bevezetés

Amikor az egyházat 1830 áprilisában megszervezték, Joseph Smith-t és Oliver Cowderyt első és második eldernek szentelték fel (lásd T&Sz 20:1–3). 1832 márciusában Joseph próféta az egyház elnökeként tanácsosokat választott, hogy vele szolgáljanak az Első Elnökségben, és 1833 márciusában ezeket a tanácsosokat felszentelték (lásd T&Sz 81 fejléce; 90. rész fejléce). 1834 januárjára az egyháznak már több, mint háromezer tagja volt – kevesebb, mint egy mai, átlagos cöveké. A megnövekedett egyháztagság szükségessé tette, hogy az egyház irányítása további segítséget kapjon. 1834 februárjában az Úr afelé irányította Joseph Smith-t, hogy megszervezze az egyház első főtanácsát (lásd T&Sz 102:1–11) és utasításokat adott arra, hogy fegyelmi tanácsokat tartsanak (lásd T&Sz 102:12–27).

Az első főtanács bizonyos értelemben különbözött a mai cövekek főtanácsaitól. Általános törvénykezési joga volt az egész egyházban, és az Első Elnökség elnökölt felette. Amikor további cövekeket szerveztek, mindegyiknek különálló cövekelnökséget és főtanácsot jelöltek ki. Mióta az első főtanácsot megszervezték, körülbelül egy évvel a Tizenkét Apostol Kvóruma megszervezése előtt, a 102. részben lévő utasítások némelyike az Első Elnökségre és a Tizenkettek Kvórumára is vonatkozik, akiknek most általános törvénykezési joguk van egyházszerter.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr tanácsokat hozott létre, hogy egyházának ügyeit irányítsák (lásd T&Sz 102:1–2; lásd még T&Sz 78:9; 107:85–89).
- Az Úr megszervezte az egyház fegyelmi tanácsait, hogy megvédjék az ártatlanokat, segítsék a bűnösöket a bűnbánatban, valamint a bűntől mentesen és Isten előtt elfogadhatóan tartsák az egyházat (lásd T&Sz 102; lásd még T&Sz 107:77–84).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 120–122. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 245–247. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 102:1–11. Az Úr tanácsokat hozott létre, hogy egyházának ügyeit irányítsák. (15–20 perc)

Ha cövekben éltek, írd fel a táblára a cöveketek főtanácsa 3–4 tagjának a nevét! Kérdezd meg a tanulóktól, milyen egyházi elhívásuk van ezeknek a férfiaknak! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 102. részének fejlécét, valamint az 1–2, 4, 6–11-es verseket. Kérdezd meg:

- Hogyan szervezték meg a kirtlandi főtanácsot? (Lásd 1. v.)
- Mik voltak a kötelezettségei? (Lásd 2. v.)
- Mit kellett tenniük, mielőtt cselekedhettek volna? (Lásd 4., 6–8. v.)
- Ki elnököl a főtanács felett? (Lásd 9–11. v.)
- Milyen más tanácsok vannak még az egyházban ma? (Családi tanácsok, egyházközségi tanácsok, cövek tanácsok, a Tizenkettek Tanácsa stb.)
- Szerintetek miért használ az Úr tanácsokat az egyház munkájának végzéséhez?

Egy tanuló olvassa fel elder M. Russell Ballard következő kijelentését:

„Amikor egyesített erőfeszítéssel cselekszünk, lelki együttműködést érünk el, ami nem más, mint növekedett hatékonyság, vagy teljesítmény az együttes cselekedet vagy együttműködés eredményeként, mely eredmény nagyobb, mint az egyéni részösszegek.

Az ókori erkölcsstanító, Aiszóposz úgy illusztrálta az együttműködés erejét, hogy felemelt egy botot és annak eltörésére megkért egy olyan önkéntest a hallgatói közül, aki úgy gondolta, el tudja törni azt. Természetesen az önkéntes könnyedén el tudott törni egyetlen botot. Ezután Aiszóposz több botot fogott össze, mindaddig, amíg az önkéntes már nem tudta eltörni azokat. Aiszóposz bemutatójának a tanulsága egyszerű volt: Együttesen együttműködést érünk el, ami erősebbé tesz minket, mint amikor csak egyedül állunk” (Conference Report, 1993. okt., 103–104; vagy *Ensign*, 1993. nov., 77. o.).

Elder Ballard így folytatta:

„Isten összehívott egy nagy tanácsot a halandóság előtti létben, hogy előterjessze dicsőséges tervét örökkévaló jólétünk érdekében. Az Úr egyháza minden szinten tanácsokkal van megszervezve, az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma Tanácsával kezdve egészen a cövek, egyházközség, kvórum, segédszervezet és családi tanácsokig.

Stephen L. Richards elnök [tanácsos az Első Elnökségben] azt mondta:

»Az egyházi irányításunk gényusza a *tanácsok* általi irányításban rejlik. . . . Elég élményre tettem szert ahhoz, hogy megismerjem a tanácsok értékét. Egy nap sem telik el, hogy ne látnám . . . Isten bölcsességét a tanácsok alkotásában, . . . hogy királyságát irányítsa. . . .

Nem habozok biztosítani benneteket arról, hogy ha megtanácskoztok dolgokat, amint azt töletek elvárják, Isten megoldást ad nektek a problémákra, melyekkel szembenéztetek» (Conference Report, 1953. okt., 86. o.)” (Conference Report, 1993. okt., 102. o.; vagy *Ensign*, 1993. nov., 76. o.).

Kérj meg tanulókat, hogy mondják el, hogyan kapcsolódik ez a kijelentés a beszélgetéshez! Emlékeztess a tanulókat arra, hogy bár a nők nem szolgálnak a cövek főtanácsaiban, fontos részét képezik az egyéb tanácsoknak egyházközségi vagy cövek szinten! Mondd el elder Ballard következő kijelentését:

„Testvérek, kérlek benneteket, bizonyosodjatok meg arról, hogy a tanácsüléseiteken bevonjátok a nőtestvéreket létfontosságú kérdésekbe! Ösztönözzetek minden tanácstagot, hogy osszák meg javaslataikat és ötleteiket arról, hogyan válhatna a cövek vagy az egyházközség még hatékonyabbá az evangélium hirdetését, a szentek tökéletesítését és a halottak megváltását illetően” (Conference Report, 1993. okt., 103. o.; vagy *Ensign*, 1993. nov., 76. o.).

Tanok és szövetségek 102:9–33. Az Úr megszervezte az egyház fegyelmi tanácsait, hogy megvédjék az ártatlanokat, segítsék a bűnösöket a bűnbánatban, valamint a bűntől mentesen és Isten előtt elfogadhatóan tartsák az egyházat. (20–25 perc)

Megjegyzés: Segíthet, ha a püspököt vagy cövekelnököt megkéred, hogy beszéljessen a tanulókkal a fegyelmi tanácsról. Légy tekintettel az egyházi vezetők időbeosztására!

Írd fel a táblára: *nincs intézkedés, hivatalos próbaidő, felfüggesztés, kizárás!* Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük mikor használják ezeket a szavakat az egyházban! (A fegyelmi tanácsokon.) Mondd el, amikor egy egyháztag komoly bűnt követ el, szükséges, hogy püspökének vagy gyülekezeti elnökének bevallja azt a bűnt, és bizonyos esetekben a cövek-, kerületi vagy misszióelnöknek is! Ezek a tisztségviselők elhívást kaptak és el lettek választva, hogy Izrael bírái legyenek (lásd T&S 107:72–74). Övék a felhatalmazás, hogy a bűnnel bizalmasan foglalkozzanak, vagy fegyelmi tanácsot tartsanak, és fontolóra vegyék a táblán felsorolt lehetőségeket. Mondd el a következő kijelentést: „Az [egyházi] tanácsokat szeretettel és azzal a szándékkal kell vezetni, hogy segítsen az illetőnek megbánni bűneit, és újra élvezni az evangélium összes áldását” (*Papsági vezetők kalauza* [1992], 14. o.).

Mondd el a tanulóknak, hogy a 102. rész leírást tartalmaz arról, hogyan vezeti le a főtanács a fegyelmi tanácsot! Olvassátok el a 12–18-as verseket és kérdezd meg:

- Hogyan dönti el a fegyelmi tanács, kik és hányan szólalnak fel?
- Milyen szerepet töltenek be a főtanács tagjai a fegyelmi tanácsban?
- Hogyan biztosítja az Úr, hogy a tanács igazságos és tisztességes legyen mindenkiel szemben?
- Miként segíthet a fegyelmi tanács egy személy bűnbánatában és az örök élet ösvényére való visszatérésében?

Mondd el a tanulóknak, hogy a fegyelmi tanács célja nem a fájdalom okozása, hanem áldás, szeretet kifejezése és segítségnyújtás. Mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos:

„A fegyelmi tanács alkalmával a püspökség három tagja vagy a cövekelnökség három tagja vagy az egyház elnökségének három tagja együtt ül le, megbeszélik az ügyeket, együtt imádkoznak a döntés meghozatalának folyamatában. Biztosítani szeretnélek benneteket, testvéreim, hogy szerintem soha nincs ítélethozatal, míg az ima szava el nem hangzik. Egy egyháztag elleni eljárás túl komoly ahhoz, hogy csupán emberek ítéletétől származzon, különösen mindössze egy emberétől. Ott kell lennie a Szellem vezetésének, amire őszintén törekednek, és amit azután követnek is, ha igazságosan akarnak eljárni” (Conference Report, 1990. okt., 65. o.; vagy *Ensign*, 1990. nov., 50. o.).

Olvassátok el a 19–22, 27–28-as verseket, és kérdezd meg:

- Mi történik, miután minden bizonyítékot meghallgattak?
- Milyen körülmények között tárgyalhatnak újra egy ügyet?
- Meddig lehet megfellebbezni egy fegyelmi tanács döntését?
- Mi határozza meg, hogy egy ügyet az Első Elnökség elé terjeszthetnek-e?
- Mit mutatnak az egyház fegyelmi tanácsai az Úr gyermekei iránt érzett szeretetéről?

Tanok és szövetségek 103

Bevezetés

Mikorra a 103. rész kinyilatkoztatott, a szenteket már kiutasították Jackson megyéből. „Mindez idő alatt a Missouriban élő szentek kiáltása – otthonaik megvédéséért és az elnyomás alól való megszabadulásukért – felszállt a mennybe. A prófétának 1834. február 24-én adott kinyilatkoztatásban az Úr ismertette, hogy a gonoszoknak lehetővé tétetett, hogy betöltsék gonoszságuk mércéjét, hogy azok, akiket az Ő nevéen szólítanak, egy időre fenytést kapjanak; mert sok dologban nem hallgattak az Ő parancsolataira” (George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet*, 172. o.). A 103. részben az Úr arra utasította Joseph Smith prófétát, hogy szervezze meg Sion táborát.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Sion akkor lesz megváltva, miután a szentek sok megpróbáltatást szenvednek el, és megtanulnak Isten parancsolatainak engedelmeskedni (lásd T&Sz 103:1–20; lásd még T&Sz 100:13, 15–17).
- Az Úr hatalommal váltja meg Siont. Ő fogja a szentek összegyűjtését és Sion földjének megvásárlását irányítani prófétája által (lásd T&Sz 103:15–28; lásd még T&Sz 101:17–22).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 141–142. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 248–252. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 15. bemutatkozó: „Sion tábora” (21:45) felhasználható a Tanok és szövetségek 101–105. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

 Tanok és szövetségek 103:1–28. Sion akkor lesz megváltva, miután a szentek sok megpróbáltatást szenvednek el, és megtanulnak Isten parancsolatainak engedelmeskedni. Az Úr hatalommal váltja meg Siont. Ő fogja a szentek összegyűjtését és Sion földjének megvásárlását irányítani prófétája által. (35–40 perc)

Megjegyzés: A Tanok és szövetségek 105 tanítási javaslatai Sion táborával is foglalkozik.

Készíts egy táblát, melyen az áll: *Önkéntesek jelentkezését várjuk!*, és tedd oda, ahol a terembe lépő tanulók jól látják! Írd fel a táblára a következő „főcímet” a Missouri állambeli Jackson megyéről, 1833-ból:

- A missouri csőcselék mormonok százait üzte ki otthonából
- A mormonokat nyíltan támadják és üldözik
- Lerombolták a nyomdát – a mormon telepesek elveszítik javaikat
- A mormon menekültek pénz és élelmiszer híján vannak – sokan betegek
- A mormonok a kormányzattól várnak segítséget, de kevés támogatást kapnak

Válassz történeteket a *Church History in the Fulness of Times* 132–137. oldaláról, és még időben add ki néhány tanulóknak a másolatokat! Meséljék el a történeteiket az osztálynak, és mondják el, hogyan szemléltetik az egyes főcímet!

Kérdezd meg: Szerintetek az Úr miért engedte meg, hogy a szenteket üldözzék és kiűzzék őket otthonaikból? Beszéljétek meg a válaszaikat! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 103:3–4-et és keressetek két okot, amiért az Úr várt Sion megváltásával! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 103:1–4-re vonatkozó megjegyzést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 248. oldaláról!

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 103:4–14; 105:1–5-öt! Jelöljenek meg olyan részeket, melyek azt mondják el, mit várt el az Úr a Missouriban élő szentektől, és minek kell megtörténnie, mielőtt megalapítja Siont! Beszéljétek meg, hogy mit találtak! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 103:15-öt és tégy bizonyosságot arról, hogy Sion az Úr hatalma által megváltást fog nyerni!

Kérdezd meg a tanulóktól, hányan vették észre az önkénteseket toborzó táblát, amikor beléptek a terembe! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 103. rész fejlécét és keressétek ki, ki volt az, aki Kirtlandbe ment, hogy segítsen a Missouriban élő szenteknek! A 103. rész utasítást adott Joseph Smith-nek arra vonatkozóan, hogyan segítsen a Missouriban élő szenteknek. Miután elnyerte ezt a kinyilatkoztatást, a próféta önkénteseket toborzott, hogy Sionba meneteljenek a 30–40-es versekben megadott minta alapján. Ezek az önkéntesek Sion táboraként váltak ismertté.

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy 1834-ben éltek Kirtlandben! Egyik vasárnap egy olyan gyűlésen vesztek részt, ahol az egyházi vezetők a missouri szentek szenvedéseiről beszélnek és az Úr azon tervéről, mely földjük visszaszerzésében segít! Közületek hányan vállalnátok önként, hogy elmentek Sion táborával?

Egy tanuló olvassa fel a 19, 22, 27–28, 30–33, 36-os verseket!
Kérdezd meg:

- Miként befolyásolnák ezek a versek azt a döntéseteket, hogy elmentek Sion táborával?
- Milyen indítatása lehetett azoknak, akik elmentek velük?
- Az Úr hány embert szeretett volna Sion táborában tudni? (Lásd 30. v.)
- Miért adott az Úr több, mint egy utasítást arra vonatkozóan, hány embert toborozzanak? (Lásd 31. v.)

Mondd el a következő leírást arról, hogyan szenvedtek Sion táborának tagjai (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 143–144. o.). Kérdezd meg: Ha ezeket a nehézségeket előre tudnátok, meggondolnátok magatokat, és mégsem jelentkeznének Sion táborába? Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen üldöztetések vagy nehézségek gátolják Sion építését napjainkban?
- Hogyan hívtak el benneteket arra, hogy segítsetek Izráel összegyűjtésében és Sion megváltásában?
- Hogyan tudunk az Úrnak a 9. versben adott tanácsa szerint élni?
- Hogyan vonatkoznak ránk ma a 27–28-as versek?
- Mit tanulhatunk azok példájából, akik részesei voltak Sion táborának?

Tanok és szövetségek 104

Bevezetés

A szentek számára mindig érvényben van az a parancsolat, hogy gondoskodjanak a szükséglet látókról. Az egyesült rend, melynek megszervezését az Úr parancsolatba adta a korai szenteknek, egyfelől azért jött létre, hogy segítsen nekik kötelezettségüknek eleget tenni. Elder Bruce R. McConkie, aki akkoriban a hetvenek tagja volt, azt mondta:

„Amint azt megkísérelték, a teljes egészében a felajánlás törvénye szerinti élet arra szólította a szenteket, hogy ajánlják fel, szállítsák át és adják át minden javukat az Úr megbízottjának »olyan okmánnyal és szerződéssel, amit megszegni nem lehet« (T&Sz 42:30; 58:35). ... Kapzsiság ... és az őket körülvevő világi körülmények miatt a szentek nem értek el nagy sikert e törvény gyakorlásában, és a megfelelő időben az Úr visszavonta tőlük azt a kiváltságot, hogy így intézzék világi ügyeiket.

Az alapelvek közül azonban sok, mely a felajánlás törvényének része volt, megmaradt, és még mindig kötelezi az egyházat” (*Mormon Doctrine*, 158. o.).

Ezek közül az alapelvek közül sokat tanít a Tanok és szövetségek 104. része.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Azok, akik megtartják az Úrral kötött szövetségeiket, áldottak lesznek, míg azok, akik nem tartják meg azokat, átok alatt lesznek (lásd T&Sz 104:1–10, 23, 31–42, 46; lásd még T&Sz 82:3).
- Az egyház jóléti szolgálatai a felajánlás törvénye alapelveit használják, hogy segítsenek a szegényekről való gondoskodásban (lásd T&Sz 104:11–18; lásd még 2 Korinthusbeliek 9:6–7; Móziás 4:16, 26).
- Isten úgy teremtette a földet, hogy megfelelően ellássa gyermekeit. Minden az Övé, és az Ő módja szerint kell magunkról és a szegényekről gondoskodni (lásd T&Sz 104:14–18).
- Az Úr azt tanácsolja nekünk, hogy fizessük ki adósságainkat és kerüljük el az adósság kötelékét (lásd T&Sz 104:78–83; lásd még Rómabeliek 13:8; T&Sz 19:35; 64:27).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 252–256. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 104:1–46. Az egyház jóléti szolgálatai a felajánlás törvénye alapelveit használják, hogy segítsenek a szegényekről való gondoskodásban.

(45–50 perc)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 104. részének fejlécét és kérdezd meg: Mi az az egyesült rend? Mondd el, hogy néhány ember összetéveszti a felajánlás törvényét az egyesült renddel! A felajánlás törvénye alapján az emberek felajánlják (vagyis odaadják) idejüket, tehetségeiket és pénzüket Mennyei Atyánk királyságának építésére. A felajánlás törvénye önkéntes rendszer. Amikor a szentek azt teljességében élik, egyenlők lesznek a földi javak tekintetében. (Jegyezd meg, hogy az *egyenlő* nem azt jelenti, hogy „egyforma”. A szentek igazságos kívánalmaik és szükségleteik szerint kapják meg örökségüket. Lásd T&Sz 51:3; 70:14.) Az egyesült rendek olyan szervezetek voltak az egyház korai napjaiban, melyeket azért alapítottak, hogy a felajánlás törvényét a gyakorlatba ültessék. Mondd el elder Marion G. Romney következő kijelentését:

„Ha visszaemlékeztek, az egyesült rend alapjául szolgáló alapelvek a felajánlás és sáfárkodás, majd pedig a többlet bevitele a püspöki tárházba. Amikor a tized törvényét bevezették négy évvel azután, hogy felfüggesztették az egyesült rend kísérletét, az Úr azt várta el az emberektől, hogy »javaik minden feleslegét adják át egyházzam püspökének a kezébe« (T&Sz 119:1); ezután kellett »évi jövedelmük egytized részét« befizetni (T&Sz 119:4). Ez a törvény – mely még mindig érvényben van – legalább olyan mértékig valósul meg, mint az egyesült rend sáfárkodásra vonatkozó alapelve, hiszen minden ember saját kezében hagyja annak a tulajdonnak a jogát és az azon való gazdálkodást, melyből kielégíti saját és családja szükségleteit. A továbbiakban [J. Reuben] Clark elnök szavaival:

»... a többlet és a felesleg helyett, mely az egyesült rend irányítása alatt összegyűlt és felhalmozódott, napjainkban a böjti felajánlásunk, jóléti adományaink és tizedünk áll rendelkezésünkre, és mindezt arra szentelhetjük, hogy a szegényeken segítsen, valamint támogassa az egyház tevékenységeit és ügyleteit is.«

Mi tart vissza minket attól, hogy annyi böjti felajánlást adjunk, mint amennyit az egyesült rend alatt feleslegként adtunk volna? Semmi más, csak saját korlátaink.

Továbbá, az egyesült rend idején fennállt a püspöki tárház, melyben olyan anyagokat gyűjtöttek össze, melyekből a szegények szükségleteit és igényeit elégítették ki. Ma a jóléti terv részeként rendelkezésünkre áll a püspöki tárház, melyet ugyanarra a célra használnak [Conference Report, 1942. okt., 57–58. o.]” (Conference Report, 1966. ápr., 100. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segít nekünk a tized és a felajánlások fizetése abban, hogy felkészüljünk a felajánlás törvénye szerinti életre?

- Mennyit adhattok a böjti felajánlásokban?
- Mely felajánlások tartják fenn a püspöki tárházat? (A válasznak magukban kell foglalniuk a böjti felajánlást és egyéb jóléti hozzájárulásokat.)

Mondd el, hogy olyan területeken, ahol az egyházat jól ki van építve, a püspökök rendelkezésére állnak olyan tárházak, ahol élelmiszert és háztartási cikkeket tárolnak. Az egyháznak vannak állasközvetítő irodái, használtcikk boltjai, konzervgyárai, valamint tanácsadó és örökbefogadási szolgáltatásai, amikhez a püspök fordulhat, hogy segítsen a szükséget látóknak. Tágabb értelemben a *tárház* szó magában foglalja az egyház tagjai által mások javára tett mindenféle felajánlást. Mondd el a következő kijelentést:

„Működési formájában a tárház lehet egyszerű vagy bonyolult, ahogyan a körülmények megkívánják. Állhat egy listából, mely igénybe vehető szolgáltatásokat, egy bankszámlán levő pénzüsségeket, raktárban elhelyezett élelmet vagy egy épületben megtalálható közszükségleti cikkeket sorol fel. Azon nyomban létrejön egy tárház, ahogy a hithű egyháztagok a püspöknek adják idejüket, képességeik, szaktudásuk, könyörületességük, anyagi és pénzügyi eszközeik egy részét, a szegényekről való gondoskodás céljából, és hogy felépítsék Isten földi királyságát.

Minden egyházközségben létezik tehát az Úr tárháza”
(Az Úr módján történő gondoskodás, 11. o.).

A tanulók felváltva, versenként olvassák fel a Tanok és szövetségek 104:1–18-at! Keressenek a szegényekről való gondoskodásra vonatkozó alapelveket! A következőkhöz hasonló kérdések használata segítséget nyújthat a beszélgetésekben:

- 1., 11. vers. Miért nyújt segítséget az, ha szervezettek vagyunk, amikor a szegényekről gondoskodunk?
- 11–13. vers. Mi az a sáfárság? (Az Úrtól kapott, arra irányuló felelősség, hogy gondját viseljük valami olyasminek, ami az Övé.) Milyen kötelezettségeket ad nekünk az Úr manapság? (A válaszok magukban foglalhatják a munkahelyet, a családot, az egyházi elhívásokat.) Hogyan kell használnunk ezeket a szegényekről való gondoskodásban?
- 14–15. versek. Mit tanítanak ezek a versek a javainkról?
- 17–18. versek. Miként biztosította az Úr, hogy minden ember megfelelő gondoskodást kapjon?

Kérd meg a tanulókat, gondoljanak olyan foglalkozásokra, melyek tetszenek nekik (például orvos, gazdálkodó, főállású anya, tanár, építkezési munkás), és kérj meg néhány tanulót, mondják el, mit választottak! Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy befejeztétek az iskolát, és a választott foglalkozásban helyezkedtek el! Milyen forrásokkal (mint például eszközök, idő, tehetség, pénz) tudnátok segíteni a következő helyzetekben lévő embereken:

- Egy férfi elveszíti a munkáját és nem tudja fizetni a család számláit.
- Egy fiatal anya meghal egy autóbalesetben. Az apa lelkileg szenved és nem tudja, hogyan tud majd boldogulni a négy kisgyermekkel.

- A család egyetlen autója elromlik, és nincs pénzük, hogy megjavíttassák.
- Egy új család költözik a környékre, és otthonuk sok olyan javításra szorul, amit nem tudnak kifizetni.

Olvassátok el a „Egyházközségi jóléti munka – »Mein Bruder«” részt a függelékéből (301. o.), hogy szemléltetni tudd, miként alkalmazhatók a Tanok és szövetségek 104-ben olvasható alapelvek!

Gyorsan fussátok át a 25., 31., 33., 35., 38., 42., 46. verseket és keressetek olyan kifejezéseket, melyek mindegyik versben szerepelnek! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen áldások ígéretét kapják ezek az emberek hithűségük fejében?
- Hogyan lehetünk hithűek az Úr által nekünk adott kötelezettségekben?
- Hogyan vonatkoznak ránk ma az e versekben adott áldások?

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azokon az áldásokon, melyeket az Úr adott nekik! Ösztönözd őket, hogy használják ezeket az áldásokat mások gondozására és szolgálatára! Befejezésképpen énekeljétek el vagy olvassátok el: „Mert sokat kaptam” (Himnuszok)!

Tanok és szövetségek 104:78–83. Az Úr azt tanácsolja nekünk, hogy fizessük ki adósságainkat és kerüljük el az adósság kötelékét. (15–20 perc)

Hívj ki két tanulót az osztály elé! Mondd el az osztálynak, képzeljék el, az első tanuló egy nagy pénzüsszeget kért kölcsön a másiktól! Kérdezd meg az első tanulótól:

- Szeretsz pénzt kölcsönkérni? Miért vagy miért nem?
- Hogyan érzel azok iránt, akiknek tartozol?

Kérdezd meg a második tanulótól:

- Szeretsz pénzt kölcsönadni? Miért vagy miért nem?
- Hogyan érzel azok iránt, akik neked tartoznak?
- Hogyan éreznél akkor, ha a kölcsönadott pénzt soha nem fizetnék vissza?

Kérdezd meg az osztályt:

- Milyen hatással van a kölcsönre a kamat?
- Milyen hatással lehet ez a megnövekedett költség arra, aki pénzt kölcsönzött?

Mondd el a következő tényeket:

- Egy harminc évre felvett 10 000 000 Ft-os kölcsön kilenc százalékos kamata 18 900 000 Ft-tal növeli meg az összeget. A kölcsön összesen több mint 28 900 000 Ft-ba kerül.
- Egy hat évre felvett 2 000 000 Ft-os kölcsön tíz százalékos kamata 650 000 Ft-tal növeli meg az összeget.
- Ha valaki 180 000 Ft-tal terheli meg a hitelkártyáját, amire 19,6 százalékos kamatot számolnak, és havonta csak a megállapított minimális összeget írják jóvá, a hitelkártya feltételeitől függően évtizedekbe is beletelik a terhelés visszafizetése, a kamat pedig több százezer forintba kerül.

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 19:35; 64:27; 104:78-at és keressétek ki az Úr adósságra vonatkozó tanácsát! Kérdezd meg: Szerintetek miért fontos tanács ez? Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Ifj. J. Reuben Clark elnök az 1938. áprilisi általános konferencián így szólt erről az emelvényről: »Ha már adósok vagytok, a kamat lesz társatok a nap és éj minden percében; nem kerülhetitek ki vagy nem menekülhettek el előle; nem szüntethetitek meg; nem enged sem a könyörgésnek, sem a követelésnek, sem a rendeleteknek; és bármikor, ha útjába álltok, kereszteltek pályáját vagy elmulasztotok követelésének eleget tenni, összetör benneteket« (Conference Report, 1938. ápr., 103. o.). . .

Heber J. Grant elnök ismételtlen erről a témáról beszélt ezen az emelvényen. Azt mondta:

»Ha van egy dolog, ami békét és meglegedettséget hozna az emberi szívbe és a családba, akkor az az, hogy szükségleteinken belül éljünk. És ha van valami, ami felemésztő, lehangoló és szívfájdító, akkor ez az, ha olyan adósságaink és kötelezettségeink vannak, melyeknek nem tudunk eleget tenni« (Gospel Standards, szerk. G. Homer Durham [1941], 111. o.). . .

Sürgetlek titeket, . . . vizsgáljátok meg anyagi helyzeteteket. Biztatlak benneteket, hogy legyetek szerények kiadásaitokban; fegyelmezzétek magatokat vásárlásaitok során, hogy elkerüljétek az adósságot, amennyire lehetséges. Fizessétek ki adósságotokat, amilyen gyorsan tudjátok, és szabaduljatok meg e kötelezettségektől!” (Liahona, 1999. jan., 65–66. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 104:78–83-at, és keressétek ki az Úr utasításait, mely az egyesült rend tagjaihoz szól azzal kapcsolatosan, hogy miként fizethetnék ki adósságaikat! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segíthet a szorgalom, az alázat és az ima kikerülni az adósságból?
- Miért kellene egyesek hitelezőjének szívét meglágyítani?
- Kire kell támaszkodnunk, hogy győzelmet arassunk az adósság felett?
- Ezen alapelvek hogyan segíthetnek az adósság elkerülésében?

Tégy bizonyosságot azokról az áldásokról, melyeket az adósságtól való mentesség révén nyersz el! Mutass rá, hogy az egyház jó példával szolgál arra, hogyan bánjunk pénzünkkel! Először is, az egyház nem vesz fel kölcsönt. Másodszor, az egyház megtakarítja a jövedelmének egy részét. Gordon B. Hinckley elnök azt tanította:

„Az egyház pénzügyi működésében két alapvető és változatlan alapelvet figyeltünk meg: Először is, az egyház a szükségletein belül marad. Nem fog többet költeni, mint

amennyit kap. Másodszor, a jövedelem meghatározott összegét félreteszik, hogy tartalékot képezzenek az úgynevezett inséges időkre.

Az egyház évekig tanította tagjainak a élelmiszerek raktározásának, valamint a pénz takaréka helyezésének alapelvét, hogy gondoskodjanak a vészhelyzetben esetleg felmerülő szükségletekről. Csúpan megpróbáljuk ugyanezt az alapelvet követni az egyház egészére vonatkozóan" (Conference Report, 1991. ápr., 74. o.; vagy *Ensign*, 1991. máj., 53–54. o.).

Tanok és szövetségek 105

Bevezetés

„Sion tábort hivatalosan az Ohio állambeli New Portage-ben szervezték meg 1834. május 6-án. Végül is 207 férfiból, 11 nőből és 11 gyermekből állt, akiket a próféta tízes és ötvenes csoportokra osztott azzal az utasítással, hogy válasszanak kapitányokat. . . . 45 napig együtt meneteltek a Missouri állambeli Clay megyébe, több mint 1600 kilométer távolságra. Olyan gyorsan haladtak, amilyen gyorsan csak tudtak a zord körülmények között. . . .

A tábor nagy hangsúlyt fektetett a szellemi éberségre és a parancsolatok betartására. . . . A próféta gyakran tanította nekik a királyság tanait. Azt mondta: »Isten velünk volt, angyalai előttünk jártak, kis társaságunk hite rendületlen volt. Tudjuk, hogy angyalok voltak a társaink, mert láttuk őket« [*History of the Church*, 2:73. o.] . . .

Június 18-ra a tábor elérte a Missouri államban fekvő Clay megyét. Missouri kormányzója, Daniel Dunklin azonban nem tartotta meg arra vonatkozó ígérését, hogy segít a szentek seregének a kiűzött egyháztagokat otthonukban visszahelyezni. Voltak a táborban olyanok, akik számára e katonai cél összeomlása hitük végső próbáját jelentette. Elkeseredésükben és haragjukban néhányan nyíltan fellázdak. Ennek eredményeként a próféta arra figyelmeztette őket, hogy az Úr pusztító csapást mér majd rájuk. Hamarosan halálos kolerajárvány söpört végig a táboron. Mire véget ért, a tábor harmadát megfertőzte, Joseph Smith-t is beleértve. Összesen 14 ember halt meg a táborból" (*Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza rövid története* [1996], 27–28. o.). (Joseph Smith próféta később azt mondta Brigham és Joseph Youngnak: „Testvérek, láttam azokat az embereket, akik a kolerában haltak meg a táborunkban; és az Úr tudja, ha olyan ragyogó hajlékot kapok majd, mint az övéké, semmi mást nem fogok kérni" [*History of the Church*, 2:181. o., lábjegyzet].)

Július elején a próféta tisztelettel elbocsátotta a tábor tagjait. Az utazás fényt derített arra, hogy ki áll az Úr oldalán, és ki érdemes arra, hogy vezetőségi posztokban szolgáljon. A próféta később elmagyarázta a menetelés végső kimenetelét: »Isten nem akarta, hogy harcoljatok. Királyságát nem tudta volna megszervezni

tizenkét emberrel, hogy az evangélium ajtaját kinyissák a föld nemzetei előtt, és hetven emberrel e tizenkettő irányítása alatt, hogy nyomdokaikban járjanak, ha nem olyan embercsoportból választotta volna ki őket, akik már egyszer felajánlották életüket, és akik olyan méretű áldozatot hoztak, amelyet Ábrahám« [id. Joseph Young, *History of the Organization of the Seventies* (1878), 14. o.]" (*Örökségünk*, 29. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr felfüggesztette a felajánlás törvényének teljes körű gyakorlását. Siont csak úgy lehet megalapítani, ha a szentek celestiais törvények szerint élnek (lásd T&Sz 105:1–13, 18–19; lásd még T&Sz 12:6–9).
- Azok, akik hithűek a szenvedésekben, a tudás, tapasztalat és hit áldását nyerik el (lásd T&Sz 105:6, 10, 18–19; lásd még 2 Nefi 2:1–2).
- Az Úr megerősíti a hithűeket és segít nekik abban, hogy legyőzzék ellenségeiket az Ő hatalma által (lásd T&Sz 105:14–15, 27–30; lásd még Józsué 10:12–14; Ésaías 49:25).
- Nem szabad hitünkkel és jó cselekedeteinkkel kérkednünk. Ha alázatosan engedelmeskedünk az Úrnak, a világ embereinek kegyét és békét fogunk nyerni (lásd T&Sz 105:23–27, 38–40; lásd még Alma 38:10–12).
- A felajánlás törvényét nem állítják vissza teljesen az egyházba mindaddig, amíg Sion meg nem váltatik, Új Jeruzsálem pedig fel nem épül (lásd T&Sz 105:34).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 141–151. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 257–261. o.

Javaslatok a tanításhoz

A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 15. bemutatja: „Sion tábora” (21:45) felhasználható a Tanok és szövetségek 101–105. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

Tanok és szövetségek 105. Az Úr megerősíti a hithűeket és segít nekik abban, hogy legyőzzék ellenségeiket az Ő hatalma által. Megáldja azokat, akik türelmesek a szenvedéseikben. (30–35 perc)

Olvassátok el 1 Korinthusbeliek 1:25–27-es verseit, és kérdezd meg:

- Miért választ Isten olyan egyéneket céljai megvalósítására, akiket a világ gyengének és együgyűnek lát?
- Miként támasztja alá Dávid és Góliát története ezt az alapelvet? (Lásd 1 Sámuel 17:41–47.)
- Olvassátok el a Bírak 7:1–7-et! Milyen bepillantást nyerünk Gedeon seregének történetébe?

- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 103:30–34-et! Miben különbözött Sion táborának összegyűjtése Gedeon seregének összegyűjtésétől?

Mondd el a tanulóknak a 105. rész bevezetését (179. o.), a tanulók pedig sorolják fel az Úr Sion táborának megszervezésére vonatkozó céljait! (Lásd elder Delbert L. Stapley kijelentését a 105. részre vonatkozó történelmi háttérben a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 258. oldalán!)

Oszd három csoportra az osztályt! Adj minden csoportnak egyet a következő feladatok közül! Amikor kész vannak, minden csoport egyik tagja tanítsa meg az osztálynak, amit a csoportja tanult!

1. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 105:1–6-ot és soroljátok fel, milyen okokat adott az Úr arra, miért nem váltja meg Siont ebben az időszakban! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 12:6–9; 14:6–7-et! Szerintetek mit vár el az Úr a szentjeitől ma? Milyen áldásokat kapnak azok, akik a celesztialis törvények szerint élnek?
2. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 105:7–13, 16–19-et és soroljátok fel azokat az elvárásokat, melyeket az Úr egyháza tagjaival szemben támaszt! Az ezen elvárásoknak való megfelelés hogyan áldhatta volna meg Sion táborának tagjait? És az egyházat? Szerintetek ezek közül mit vár el tőlünk az Úr?
3. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 105:14, 26–27, 31–41-et, és soroljátok fel a táblára azokat a verseket, melyek azt mutatják, hogy az Úr végül megváltja Siont! Mit vár el tőlünk ez idő elérése előtt? Hogyan követhetnénk jobban az e versekben megadott tanácsokat?

Tanok és szövetségek 106

Bevezetés

A 106. részben az Úr azt a parancsolatot adta Warren Cowderynek, hogy „emelje fel szavát és figyelmeztesse . . . az embereket” (v. 2.) és dicsérte őt, hogy „elfordult az emberi csalárdságoctól” (6. v.). Ebben a kinyilatkoztatásban az Úr így figyelmeztette a szenteket:

„Közeleg az Úr eljövetele és meglepi majd a világot, eljön, mint tolvaj az éjszakában.

Övezzétek hát fel derekatokat, hogy a világosság legyetek” (4–5. v.).

N. Eldon Tanner elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, hasonló tanácsot adott napjaink szentjeinek:

„Nos, nekünk, akik rendelkezünk a papsággal, kell elsőként példát mutatnunk a világnak a bűnbánatban, mások iránti megbocsátásban és Isten parancsolatainak való engedelmisségben. Segítenünk kell a világnak abban, hogy felkészüljön Üdvözítőnk második eljöveteleire. Ne legyünk olyanok, mint az emberek Noé idejében, vagy mint a balga szüzek. Nem voltak felkészültek, mert nem tudták, mikor jön az özönvíz, vagy mikor érkezik a Vőlegény.

Most kell felkészülnünk, és amint azt Mátéban olvassuk: »Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jő el a ti Uratok. . . . Azért legyetek készen ti is« (Máté 24:42, 44)” (Conference Report, 1977. okt., 66. o.; vagy *Ensign*, 1977. nov., 44–45. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Miközben megosztjuk az evangéliumot, jobban felkészülünk az Úr második eljöveteleire (lásd T&Sz 106:1–5; lásd még 1 Thessalonikabeliek 5:1–14; T&Sz 88:81–85).
- Az Úr által ígért áldások parancsolatai iránti hithűségünk függvénye (lásd T&Sz 106:6–8; lásd még T&Sz 130:20–21).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 261. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 106. Az Úr által ígért áldások parancsolatai iránti hithűségünk függvénye. (10–15 perc)

Kérj meg néhány tanulóat, hogy nevezzék meg azt a személyt az iskolájukban, akire szerintük a leginkább illenek a következők:

- Az országotok vezetőjeként fog szolgálni
- Híres művész vagy sportoló lesz
- Világkörüli útra megy
- Vagyonos lesz

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Miért nem biztos e dolgok megvalósulása?
- Szerintetek mi befolyásolja leginkább azt, hogy mit értek el az életetekben?
- Milyen szerepet játszik az Úr abban, amit az életben elérték?

Írd fel a táblára a *Parancsolatok* és *Áldások* címszavakat! A tanulók tanulmányozzák a 106. részt és keressék meg azt az információt, ami az egyes fejlécekhez tartozik! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek az evangélium hirdetése miért „magasztos, szent hivatás”? (3. v.)
- Mit jelent az „övezzétek hát fel derekatokat” kifejezés (5. v.)? (Felkészülni, készen állni a munkára.)
- Hogyan készülhettek fel az Úr munkájára?
- Figyeljétek meg a „meghajolt jogarom előtt” szavakat a 6. versben! Hogyan kapcsolódhat ez a kifejezés a 8. versben leírt áldásokhoz?
- Mi a 8. versben lévő *ha* szó jelentősége? Ránk hogyan vonatkozik ez az alapelv?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 106:8-ra vonatkozó megjegyzést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 261. oldaláról! Tégy bizonyosságot a tanulóidnak arról, hogy az Úrnak még sok áldása van mindannyiunk számára, azonban ha el szeretnék nyerni azokat, hithűeknek kell maradnunk!

Tanok és szövetségek 107

Bevezetés

Elder John A. Widtsoe, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, a 107. részt olyan kinyilatkoztatásnak nevezte, „mely az egyik leginkább figyelemreméltó dokumentum az emberek kezében. Teljes egészében egyedülálló; nincs semmi ehhez fogható. . . . Közzéteszi annak egyértelműségében és egyszerűségében a papság kvórumainak szervezetét; a kvórumok egymással kölcsönös kapcsolatát; előre vetíti és felvázolja az egyház törvénykezési rendszerét; és a papság korai történetéről csodálatos képet nyújt. Kétségtelen, hogy lenne más ehhez fogható feljegyzés – ily kis terjedelmű, ily kevés szóval –, mely bármilyen más nagyszerű emberi intézmény alapjait fektetné le.

... Rövidségében is oly alapos, oly pompás egyszerűsége, hogy nem találtunk alkalmat – egészen a mai napig sem – arra, hogy azt kívánjuk, bárcsak teljesebb lehetne” (Conference Report, 1935. ápr., 80. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A papság az a felhatalmazás, hogy Isten helyett cselekedjünk. A papság két részre oszlik: a melkisédeki papságra és az ároni papságra (lásd T&S 107:1–6, 14; lásd még T&S 84:14–18, 25–26).
- A melkisédeki papság birtokolja az elnöklés jogát, és az egyház összes lelki áldásának a kulcsait (lásd T&S 107:7–12, 18–19).
- Az ároni papság birtokolja az angyalok szolgálatának kulcsait, és felhatalmazása van az evangélium külsőséges szertartásaiban szolgálni (lásd T&S 107:13–17, 20; lásd még T&S 13).
- Az Úr három elnöklő kvórumot hozott létre, hogy az egyházat vezessék: az Első Elnökséget, a Tizenkét Apostol Kvórumát és a Hetvenek Kvórumát. Őket az egyház hite és imái támogatják. Döntéseiket egységben és igazlelkűségben kell hozniuk (lásd T&S 107:21–35, 38).
- Az Úr tisztségviselőket rendel a különböző papsági kvórumok fölé. Mindegyik vezetőnek megparancsolja, hogy tanulják meg kötelességüket és legyenek hithűek (lásd T&S 107:21–39, 58–100).
- A Tizenkét Apostol Kvóruma birtokában vannak mindazok a kulcsok, melyek az egyház irányításához, valamint ahhoz szükségesek, hogy újra szervezzék az Első Elnökséget, ha az egyház elnöke meghal (lásd T&S 107:22–24).
- Az Úr minden sáfárságban elhívta szolgálóit és papsági felhatalmazást adott nekik, hogy földi munkáját irányítsák (lásd T&S 107:40–57; lásd még T&S 84:6–18).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 154–155. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 262–269. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 107:1–20. A papság az a felhatalmazás, hogy Isten helyett cselekedjünk. A melkisédeki papság birtokolja az elnöklés jogát, és az egyház összes lelki áldásának a kulcsait. Az ároni papság birtokolja az angyalok szolgálatának kulcsait, és felhatalmazása van az evangélium külsőséges szertartásaiban szolgálni. (20–25 perc)

Adj minden tanulónak egy példányt a „Papsági munkalapból (T&S 107)”, ami a függelékben található a 302. oldalon! Kérd meg őket, hogy tanulmányozzák a Tanok és szövetségek 107:1–20-at, hogy válaszokat találjanak a kérdésekre! Ha befejezték, az osztály közösen javítsa ki a munkalapokat és beszéljétek meg a válaszokat! (A 6. kérdésben, a „külsőséges szertartások”, magukban foglalják a keresztelést, áldások adását és az úrvacsora kiosztását.)

Kérj meg egy fiatal férfit, hogy ossza meg bizonyosságát a papságról valamint arról, hogy a papság birtoklása hogyan erősítette és áldotta meg őt! Kérj meg egy fiatal nőt, hogy ossza meg bizonyosságát a papságról, és arról, miért fontos az számára!

Tanok és szövetségek 107:21–38. Az Úr három elnöklő kvórumot szervezett, hogy az egyházat vezessék: az Első Elnökséget, a Tizenkét Apostol Kvórumát és a Hetvenek Kvórumát. Őket az egyház hite és imái támogatják. Döntéseiket egységben és igazlelkűségben kell hozniuk. (20–25 perc)

Megjegyzés: Kiemelheted az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjainak életét egy áhítat-sorozat alkalmával. Megmutathatod a képeiket és átismételheted a neveiket, megoszthatod egy-egy szentírást, melyet a konferenciákon használtak, felolvashatod bizonyosságukat az osztálynak, vagy segíthetsz a tanulóknak abban, hogy tanulják meg kívülről a nevüket!

Játssz le egy olyan hangfelvételt, melyen egy híres ember beszél vagy énekel, a tanulók pedig találják ki, kiről van szó! Játssz le még jó pár hangot, beleértve az Első Elnökség vagy a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjait, és figyeld meg, a tanulók felismerik-e őket! (Ha hangfelvételek nem állnak rendelkezésedre, mutathatsz képeket híres emberekről, beleértve a Testvéreket, a tanulók pedig ismerjék fel őket!) Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, mennyire ismerik az egyházi vezetőket a zenei, sport- vagy filmszereplőkhöz hasonlítva!

Mutass meg egy újabb keletű képet az Első Elnökségről, a Tizenkét Apostol Kvórumáról és a Hetvenek Első Kvórumáról (ezek a januári és júliusi *Liahonában* található!) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek milyen lehet egy általános felhatalmazottal találkozni? Miért?

- Ki választotta ezeket az embereket az egyház irányítására?
- Szerintetek miért fontos az, hogy kövessük őket?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 107:21–26-ot és kérdezd meg:

- Melyik vers szól az Első Elnökségről? (22. vers.)
- Mely versek szólnak a Tizenkét Apostol Kvórumáról? (23–24. versek.)
- Mely versek szólnak a Hetvenek Első Kvórumáról? (25–26. versek.)
- Miképpen egyenlők ezek a kvórumok a „jog és felhatalmazás” tekintetében? (24., 26. vers; lásd a T&Sz 107:22–26-hoz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 264.* oldalán!)
- A 24. vers alapján hogyan biztosítja az Úr szervezete azt, hogy az egyház soha ne maradjon felhatalmazott vezetés nélkül?

E kérdés megválaszolásához mondd el a következő kijelentést elder David B. Haighttól, a Tizenkettek Kvórumából:

„1835-ben az Úr kinyilatkoztatást adott ez ügyben, mely biztosítja az utódlás rendjét. Ez a kinyilatkoztatás kimondja, hogy a Tizenkét Apostol Kvóruma egy olyan szervezet, mely felhatalmazásban egyenlő az Első Elnökséggel. (Lásd T&Sz 107:24.) Ez azt jelenti, hogy amikor az egyház elnöke meghal, az Első Elnökség feloszlik és a Tizenkettek Kvóruma automatikusan az egyház elnöklő szervezetévé válik. Ez a rendszer az egyház első elnöke, Joseph Smith halálával lett megalapítva. . . .

Ez a mennyből kinyilatkoztatott eljárás, mely az egyház új Első Elnökségét iktatja be – ami tehát nem más, mint kinyilatkoztatás az Úrtól, majd az emberek általi támogatás – a mai napig követésre talált. Az Első Elnökséget az »egyház bizalma, hite és imádsága támogatja« (T&Sz 107:22)» (Conference Report, 1986. ápr., 8. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 8. o.).

Írd fel a táblára a következő fejléceket: *Az Első Elnökség feladatai, A Tizenkét Apostol Kvórumának feladatai, A Hetvenek Kvórumának feladatai, A mi feladatunk!* A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 90:12, 14–16; 107:21–35, 78, 91–92-t és keressék ki, milyen elvárásai vannak az Úrnak e kvórumokkal szemben, valamint velünk szemben támogatásukra vonatkozóan! Soroljátok fel a megfelelő fejléc alá, amit találtak! A következő kérdések segítséget nyújthatnak a beszélgetésben:

Az Első Elnökség feladatai

- Mi az Első Elnökség néhány feladata?
- Milyen példák vannak arra, hogyan teljesítik ezeket a feladatokat?

A Tizenkét Apostol Kvórumának feladatai

- Szerintetek mit jelent különleges tanúnak lenni? (Lásd 23. v.; lásd még a T&Sz 107:23-hoz tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 264.* oldalán!)

- Kinek tegyenek bizonyrágot a Tizenkettek Kvórumának tagjai?
- Milyen benyomást tett rátok az, hogy hallottátok e férfiak bizonyrágát?

A Hetvenek Kvórumának feladatai

- Hol kell a hetveneknek bizonyrágot tenniük?
- Hány kvóruma van a hetveneknek ma? (Megjegyzés: 1997-től öt kvóruma van.)

A mi feladatunk

- Mit tehetnétek azért, hogy jobban támogassátok az egyház felhatalmazottait? (Lásd 22. v.)
- Szerintetek miért fontos az, hogy támogassuk az egyházi vezetőinket?

Tanok és szövetségek 107:21–39, 58–100. Az Úr tisztségviselőket rendel a különböző papsági kvórumok fölé. Mindegyik vezetőnek megparancsolja, hogy tanulják meg kötelességüket és legyenek hithűek. (40–50 perc)

Adj egy tanulóknak egy léggömböt! Kérd meg a tanulót, hogy fújja fel, célozzon a falon lévő jelre, majd engedje el a léggömböt! Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan kapcsolódhat ez ahhoz, milyen irányba haladna egy papsági kvórum vagy egy Fiala Nők osztálya vezető nélkül!

Fűzz spárgát vagy damilt egy szívószálba! A zsinór végét erősítsd a falon lévő jelhez, a másik végét a szemben lévő falra úgy, hogy a zsinór feszes legyen! Fújd fel a léggömböt, ragaszd a szívószálhoz, majd engedd el! Kérdezd meg, hogyan kapcsolódik ez egy olyan kvórumhoz vagy osztályhoz, melynek van vezetője! Kérdezd meg: Hogyan segíthet egy felkészült, sugalmazott vezető abban, hogy az osztály tagjai elérjék céljukat?

Minden tanulóknak jelöld ki az ide tartozó ábrán szereplő egyik hivatal! Tanulmányozzák a Tanok és szövetségek 107 ehhez kapcsolódó verseit, hogy megtalálják az adott hivatal feladatait!

Hivatal	Versek
Az egyház elnöke	21–22, 65–67, 91–92
Az Első Elnökség tagja	21–22, 27–32, 79–84
Apostol	23–24, 27–33, 35, 39, 58
Hetvenes	25–32, 34, 93–97
Püspök	61, 68–78, 87–88
Elderkvórum elnöke	60, 89–90
Tanítók kvórumának elnöke	62–63, 86
Diakónusok kvórumának elnöke	62–63, 85

Kérd meg a tanulókat, számoljanak be a nekik kiadott hivatal kötelességeiről! Ha valamelyik tanuló már szolgált kvórum elnökségében, most elmondhatják, milyen feladatai vannak annak a hivatalnak!

Olvassátok el a 99–100-as verseket! Tégy bizonyosságot arról, milyen fontos az, hogy a papsági vezetők megismerjék feladataikat és érdemesen éljenek!

Tanok és szövetségek 107:40–57. Az Úr minden sáfárságban elhívta szolgálóit és papsági felhatalmazást adott nekik, hogy földi munkáját irányítsák. (15–20 perc)

Beszéld meg a tanulókkal a következő kérdéseket:

- Közületek hányan vettek már részt családi tanácsban?
- Mi történik a családi tanács gyűlésén?
- Ki vezeti a beszélgetést?
- Mi a családi tanácsok célja?
- Mely más alkalommal kaptok még utasítást és irányítást a szüleitektől?
- Mikor kaptok irányítást és tanácsot a papsági vezetőitektől?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 107:53–56-ot és keressék ki, kinek a családi tanácsáról van szó! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kiket hívtak meg?
- Hol került sor erre a gyűlésre?
- Milyen célja volt Ádámnak azzal, hogy összehívta a családját még a halála előtt?
- Milyen jövendöléseket mondott Ádám ott?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a 40–52-es verseket, és kérdezd meg:

- Mit tett még Ádám az igazlelkű férfi utódaiért élete során?
- Miért fontos annak ismerete, hogy valaki olyantól kapták meg a papságot, akinek megfelelő felhatalmazása volt erre?
- Hogyan kapcsolódik ezekhez a versekhez az ötödik hittétel?

Kérdezd meg a következőket egy olyan fiatal férfitől, aki megkapta a papságot:

- Ki szentelt fel?
- Milyen érzéssel töltött el az, hogy a papságot Isten egy felhatalmazott szolgájától kaptad?
- Mit tesz számodra lehetővé ez a felhatalmazás?

Tanok és szövetségek 108

Bevezetés

Lyman Sherman, az egyház egy hithű tagja, 1835 karácsonya utáni napon Joseph Smith-hez fordult. Lyman így szólt a prófétához: „Késztetést éreztem arra, hogy tudtadra adjam érzéseimet és vágyaimat, és azt az ígéretet kaptam, hogy kinyilatkoztatást kapok, mely ismerteti velem feladataimat” (*History of the Church*, 2:345. o.). A 108. részben az Úr azt mondta Lymannak, hogy mivel engedel-

meskedett a sugalmazásnak: „megbocsáttattak bűneid” (1. v.). Az Úr azt mondta neki: „Nyugodj meg tehát afelől, hogy lelkiekben hogy állsz. . . . Majd meglemeleznek rólad vezető elderekkel együtt. . . . Én veled vagyok mindörökké, hogy megáldjalak és örökre megváltsalak” (2., 4., 8. v.).

Elder Joseph B. Wirthlin azt tanította:

„Az egek csatornái szélesre vannak tárva a hithűek és igazlelkűek előtt; nincs semmi, ami gyorsabban bezárhatja azokat, mint az engedetlenség. Az érdemteleneknek nincs teljes betekintésük a kinyilatkoztatott igazság hálózatába. . . .

Hogy meg tudjuk nyitni az egek csatornáit, akaratumknak Isten akaratával kell megegyeznie. Az Isten törvényei iránti szorgalmas, kitarító engedelmesség a kulcs, mely megnyitja az egek csatornáit. Az engedelmség lehetővé teszi számunkra, hogy fogékonyak lehessünk az Úr gondolatai és akarata iránt” (Conference Report, 1995. szept.–okt., 101. o.; vagy *Ensign*, 1995. nov., 75–76. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr megbocsát azoknak, akik készségesen engedelmeskednek a Szellem hangjának (lásd T&Sz 108:1–2; lásd még Móziás 26:21–23).
- Az egyház tagjai „rendkívül nagy áldások[at]” kapnak az Úrtól, amikor szövetségeket kötnek Vele, és megtartják azokat (lásd T&Sz 108:3–6; lásd még Móziás 5:5–7; T&Sz 54:6).
- A szenteknek ima, beszélgetések és jó cselekedetek által erősíteniük egymást (lásd T&Sz 108:7–8; lásd még Lukács 22:32; 2 Korinthusbeliek 1:3–4; Galátziabeliek 6:1; T&Sz 81:5).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 269–270. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 108. Az egyház tagjai „rendkívül nagy áldások[at]” kapnak az Úrtól, amikor szövetségeket kötnek Vele, és megtartják azokat. (15–20 perc)

Tégy ki egy képet Jézus Krisztusról, a tanulók pedig képzeljék el, hogy interjúknak Vele! Kérdezd meg tőlük, az alábbiak közül mit szeretnének a leginkább hallani az Üdvözítőtől:

- „Megbocsáttatnak bűneid” (T&Sz 108:1).
- „Nyugodj meg tehát afelől, hogy lelkiekben hogy állsz” (2. v.).
- „Rendkívül nagy áldásokban lesz részed” (3. v.).
- „Én veled vagyok mindörökké, hogy megáldjalak és örökre megváltsalak” (8. v.).

A tanulók indokolják meg választásukat! Kérdezd meg tőlük, mit tehetnének azért, hogy ezekhez hasonló áldásokat kapjanak az Úrtól!

Mondd el, hogy az Úr ez ígéretek mindegyikét Lyman Shermannek, egy hithű egyháztagnak tette! A tanulók olvassák el a 108. részt és jelöljék be az Úr azon utasításait, melyek segítségünkre lehetnek ezen áldások elnyerésében! Használd a következő kérdéseket a beszélgetésben:

- Hogyan állnak ellen az emberek az Úr hangjának? (Úgy, hogy nem veszik figyelembe szolgálínak a tanácsát.)
- Hasonlítsátok össze a 2 Nefi 1:23-at a Tanok és szövetségek 108:3-mal! Hogyan lehet „felébredni”?
- Mik a „fogadalmak”? (3. v.) Miben hasonlítanak a szövetségekhez?
- Mit jelent a „lelkiismeretesebb[nek lenni] fogadalmaid betartásában” kifejezés?
- Mely áldások érik meg a türelmes várakozást? (4. v.) (A válaszok között lehetnek a templomi szertartások, a kinyilatkoztatás, a megszentelés.)
- Hogyan lehet „erősít[eni] . . . testvéreidet”? (7. v.)

Olvassátok el a 108. rész fenti bevezetésének első bekezdését! Beszéljétek meg, hogyan vezetett Lyman Sherman személyes kinyilatkoztatása iránti engedelmissége ezekhez a további áldásokhoz! Tégy bizonyosságot a tanulóknak, hogy az Úrnak való engedelmisség által hasonló áldásokat kaphatnak! Mondd el elder Joseph B. Wirthlin kijelentését a 108. rész fenti bevezetéséből!

Tanok és szövetségek 109

Bevezetés

1832. december 27-én az Úr azt a parancsolatot adta a Kirtlandben élő szenteknek, hogy „alapítsa[na]k egy házat, igen, az imádság házat, a böjt házat, a hit házat, a tanulás házat, a dicsőség házat és a rendezettség házat: Isten házat” (T&S 88:119). A templom építése 1833 júniusában kezdődött. Közel három évi komoly, időt és javakat követelő áldozathozatal után a szentek 1836 márciusában fejezték be a templom építését. A próféta március 27-én szentelte fel a templomot úgy, hogy a Tanok és szövetségek 109-ben lejegyzett szavakat mondta az imájában, melyeket korábban kinyilatkoztatásban kapott meg. Ez az ima lett a templomok felszentelési imájának mintája.

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban az Első Elnökségben volt tanácsos, elmondta, miért készek a szentek a templomok építéséért áldozatot hozni:

„Mindegyik templom, amit Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza épít, kifejezése e nép arról való bizonyosságának, hogy Isten, az Örökkévaló Atyánk él; tervet készített minden nemzedék fiai és leányai áldására; Szeretett Fia, Jézus Krisztus, aki a júdeai Betlehemben született és Golgota keresztyén feszített meg, a világ Üdvözítője és Megváltója, akinek engesztelő áldozata lehetővé teszi e terv beteljesülését az örök életben mindazokért,

akik elfogadják az evangéliumot és a szerint élnek. Minden templom, legyen az kicsi vagy nagy, régi vagy új, bizonyosságunk kifejezése arról, hogy a síron túli élet olyan valós és olyan biztos, mint a halandóság. Nem lenne szükség templomokra, ha az emberi lélek és szellem nem lenne örökkévaló. Minden szertartás, melyet e szent falak közt végeznek, örökkévaló következményekkel bír. . . .

[A] hatalmat, ami megpecsételi a mennyekben azt, ami megpecsételtetett a földön, ezekben a szent házakban gyakorolják. Mindannyiunk ki van téve a fizikai halálnak. Az örökkévaló terv által azonban, melyet a Megváltó áldozata tett lehetővé, mindannyian olyan dicsőségbe juthatunk, mely végtelenül előkelőbb bármilyen ez életben található csodálatos dolognál.

Ezért van az, hogy oly sokat szenvedtek azok, akik egy korábbi nemzedék idején hatalmas hittel egy olyan ház építésén munkálkodtak, mely érdemes lehetett arra, hogy Istennek, Örökkévaló Atyánknak és Szeretett Fiának, az Úr Jézus Krisztusnak szenteljék. És ez volt a templomok építésének célja is [az egyház korai napjaiban] és azok építésének célja, melyek ezeket követték” (Conference Report, 1993. ápr., 91–92. o.; vagy *Ensign*, 1993. máj., 74. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szentek eleget tettek az Úr azon parancsának, hogy építsenek egy templomot Kirtlandben. Isten összes többi templomához hasonlóan a Kirtland Templomot papsági felhatalmazással szentelték fel (lásd T&S 109:1–4; lásd még T&S 88:119).
- A templomok a szentek áldozathozatala által épülnek, hogy helyet biztosítsanak Jézus Krisztusnak arra, hogy „kinyilatkozta[ssa] magát népének” (T&S 109:5; lásd még T&S 97:15–17; 124:26–27).
- A templomok olyan helyek, ahol a szentek érezhetik az Úr jelenlétét és hatalmát, bölcsességet kérhetnek, megkaphatják a Szentlélek teljességét és Isten törvényei szerint szerveződhetnek (lásd T&S 109:6–16; lásd még T&S 124:36–41).
- Azok, akik igazlelkűen vesznek részt a templomi imádatban, kedvessé válnak az Úr szemében, védelmet kapnak ellenségeikkel szemben, és megszabadulnak Isten ítéletei elől, melyet az utolsó napon a gonoszokra zúdít (lásd T&S 109:20–26, 45–46; lásd még T&S 97:15–25).
- A templomban Isten szolgálai magukra veszik az Ő nevét, hatalmát és védelmét annak érdekében, hogy az evangéliumot minden gyermekének hirdessék és felkészítsék őket második eljövételére (lásd T&S 109:15, 22–23, 35–41; lásd még 38:38; 43:15–16).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 162–168. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 270–274. o.

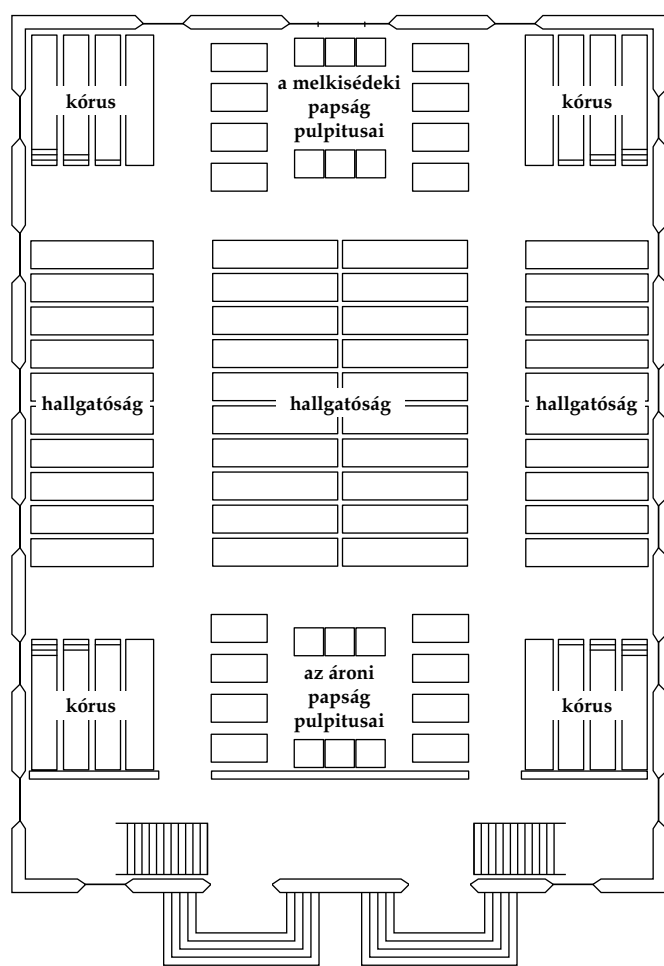
Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története videó* 16. bemutató: „Hatalommal felruházva” (12:20) felhasználható a Tanok és szövetségek 109. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

Tanok és szövetségek 109:1–5. A szentek eleget tettek az Úr azon parancsának, hogy építsenek egy templomot Kirtlandben. Isten összes többi templomához hasonlóan a Kirtland Templomot papsági felhatalmazással szentelték fel. (25–30 perc)

Az óra előtt rendezd át az osztálytermet úgy, ahogy azt az alábbi ábra mutatja, ami a Kirtland Templom alaprajza szerint készült! (Vagy rajzold a táblára az alaprajzot!)

A Kirtland Templom alaprajza

Tedd ki néhány utolsó napi templom képét! Kérdezd meg a tanulókat, van-e valaki közöttük, aki részt vett egy templom nyílt napján vagy felszentelésén! Kérj meg valakit közülük, hogy mondja el élményét és érzéseit! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Honnan származik a templomok építésére fordított pénz? (A tizedből és egyéb felajánlásokból.)
- Milyen áldozatokat hoztak a szentek ahhoz, hogy felépülhessenek a templomok?

Állítsd ki a Kirtland Templom képét (például Evangéliumi művészet képcsomag, 500. számú kép)! Mondj példákat azokra az áldozatokra, melyeket a korai szentek hoztak a Kirtland Templom megépítéséért (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 162–164. o.)!

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 109:1–5-öt és jelöljék meg, miért épült a Kirtland Templom! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért építették a korai szentek a Kirtland Templomot?
- Milyen módon volt áldozat ennek a templomnak a megépítése?
- Milyen áldásra törekedtek a szentek, mely elnyerése bármilyen áldozat meghozatalát megérné? („Hogy az Emberfiának legyen hol kinyilatkoztatnia magát népének” [5. v.]

Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük miért van átrendezve az osztályterem (vagy mutass a táblán lévő rajzra)! Mondd el, hogy a Kirtland Templom belsejéhez hasonlóan van átrendezve! A tanulók képzeljék el, hogy részt vettek a Kirtland Templom felszentelésén!

- Mennyivel előbb érkeztek volna meg e sáfárság első templomi felszentelésére?
- Kit szerettetek volna leginkább látni?
- Hogyan írnátok le az érzéseiteket, melyek akkor töltötték el titeket, amikor láttátok Joseph Smith-t az emelvényen, amint levezeti a felszentelési szertartást?

Olvass fel pár részletet a felszentelésből a *Church History in the Fulness of Times* 165–166. oldaláról! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 109:35–37-et és hasonlítsák össze az Ap. csel. 2:1–6-tal. Kérdezd meg:

- Miért imádkozott a próféta?
- Mit jelentene számotokra az, ha láthatnátok ennek az imának a beteljesedését?

Egy tanuló olvassa fel, mi történt a gyűlésen azon az estén! Joseph Smith próféta azt írta:

„Egy hangot hallottunk, mely olyan volt, mint az elsőpró, hatalmas szél, mely megtöltötte a templomot, és az egész gyülekezet egyszerre felállt, mintha egy láthatatlan erő szállta volna meg őket; sokan nyelveken szóltak és jövedöltek; mások dicsőséges látomásokat láttak; és én láttam, hogy a templom teli volt angyalokkal, mely tényt én ki is jelentettem a gyülekezetnek. A környékről sokan odafutottak (mivel szokatlan hang jött belülről, és fényességet láttak, ami tűzoszlopként pihent meg a templomon), és elámultak azon, ami történt” (*History of the Church*, 2:428. o.).

Mondd el Gordon B. Hinckley elnök kijelentését a 109. rész fenti bevezetéséből! Befejezőképpen énekeljétek el vagy olvassátok fel az „Isten Szelleme” című himnuszt (*Himnuszok*)!

Tanok és szövetségek 109:5–9. A templomok a szentek áldozathozatala által épülnek, hogy helyet biztosítsanak Jézus Krisztusnak arra, hogy „kinyilatkozta[ssa] magát népének”. (10–15 perc)

Mutass egy képet, mely egy házat vagy háztömböt ábrázol, vagy rajzolj egyet a táblára! Kérd meg a tanulókat, mondjanak néhány olyan tipikus tevékenységet, mely egy házban vagy lakásban történik (mint például étkezések, házimunka, családi esték, tévzés). Mutass egy olyan képet, mely templomot ábrázol, és kérd meg a tanulókat, mondják el, mi történik a templomban (mint például a halottakért való keresztelés, szülőkhöz való peccéltetés, örökkévaló házasság)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen különbségek vannak az Úr háza és azon ház között, ahol ti laktok?
- Mit tehetnétek annak érdekében, hogy az otthonotokban uralkodó szellemet a templomban lévőhöz hasonlóbbá tegyétek?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 109:5–9-et és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Az 5-ös vers alapján mi az egyik ok a templomépítésre?
- Mit tehetünk azért, hogy megépítsük Isten házát? (8. v; lásd 7–9. v.)
- Ezek közül a tevékenységek közül melyeket lehet a mi otthonunkban is elvégezni?
- A 8-as versben lévő alapelvek gyakorlása miként teheti hasonlóbbá a ti otthonotokban lévő szellemet a templomhoz?

Mondd el elder Joseph B. Wirthlin következő kijelentését:

„A társadalom legtöbb betegsége orvoslásának helye az emberek otthonában van. Otthonainkat az igazlelkűség erődjének építeni a világtól való védelem érdekében, folyamatos munkát és szorgalmat kíván. . . .

Az üdvözülés tervében *minden* család értékes eszköz az Úr kezében abból a célból, hogy segítsenek gyermekeiket a celesztiaiális rendeltetés felé vezetni. Egy halhatatlan lélek igazlelkű formázása a legmagasabb rendű munka, amit végezhetünk, és az otthon ennek a helye. Hogy elvégezhessük ezt az örökkévaló munkát, az otthonunkat evangélium-központúvá kell tennünk. Amikor béke és harmónia vesz körül minket, a Szent Szellem mindig jelen lesz. A gonoszság viharai megállnak otthonaink bejáratánál. . . .

Az Úrnak a templomok építésére adott utasítása otthonunk lelki erejének építésére is vonatkozik: »Szerveződjétek, készítsetek elő minden szükséges dolgot és alapítsatok egy házat, igen, az imádság házát, a böjt házát, a hit házát, a tanulás házát, a dicsőség házát és a rendezettség házát: Isten házát« (T&S 88:119). Hallgatunk az Úr e tanácsára? Megtesszük azt, amit tőlünk kér? Jól tennénk, ha otthonunkat e terv alapján építenénk fel, különben bukásra vannak ítélve” (Conference Report, 1993. ápr., 85. o.; vagy *Ensign*, 1993. máj., 69. o.).

Tanok és szövetségek 109:10–28, 38–46. A templomok olyan helyek, ahol a szentek érezhetik az Úr jelenlétét és hatalmát, bölcsességet kérhetnek, megkaphatják a Szentlélek teljességét és Isten törvényei szerint szerveződhetnek. Azok, akik igazlelkűen vesznek részt a templomi imádatban, kedvessé válnak az Úr szemében, védelmet kapnak ellenségeikkel szemben, és megsza- badulnak Isten ítéletei előtt, melyet az utolsó napon a gonoszokra zúdít. (30–35 perc)

Mutass a tanulóknak egy híres üzlet emblémáját vagy egy jól ismert sportcsapat zászlóját! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kit vagy mit jelképez ez a szimbólum?
- Milyen üzenetet közvetít?
- Szerintetek miért választotta ez a cég (vagy csapat) ezt a jelképet az emblémájának (vagy zászlójának)?
- Milyen jelképet használnátok annak kifejezésére, hogy ti milyen személyek vagytok?

Írd fel a táblára a következő kijelentést Howard W. Hunter elnöktől: „Felhívok minden utolsó napi szentet, hogy úgy tekintsen a templomra, mint egyháztagsága nagyszerű jelképére” (Conference Report, 1994. okt., 8. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 8. o.). Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan cselekedhetünk ennek megfelelően!

Mondd el, hogy a Kirtland Templom felszentelési imájában Joseph Smith próféta azt kérte, hogy a szenteknek a templomi imádatához kapcsolódó különleges áldások adassanak. A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 109:10–28, 38–46-ot és húzzanak alá minden szót vagy kifejezést, melyek ezekhez az áldásokhoz kapcsolódnak! (Jó pár példa található a T&S 109:10–60-hoz tartozó kiegészítésben a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 271–272. oldalán!) Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen hatással lehetnek ezek az áldások az egyház egyes tagjaira?
- Ezek közül mely áldások fejezik ki azt, hogy az Úr hatalma miként mutatkozik meg az életetekben a templomi imádat által?
- Mely áldásra van leginkább szükségetek, vagy melyiket szeretnétek a leginkább elnyerni?
- Hogyan segítenek ezek az áldások annak megértésében, hogy miért kért minket Hunter elnök arra, hogy a templomot egyháztagságunk nagyszerű jelképének tekintsük?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át újra a 10–28, 38–46-os verseket! Ez alkalommal karikázzanak be vagy színezzenek be minden olyan szót vagy kifejezést, mely javaslatot tesz arra, mit tegyünk annak érdekében, hogy elnyerjük ezeket az áldásokat! Mondják el meglátásaikat a következők megbeszélése során:

- Hogyan kapcsolódnak ezek az áldások ahhoz, amit tennünk kell?
- Megérik ezek az áldások az erőfeszítést? Milyen tekintetben?

Ösztönözd a tanulókat, hogy nyerjék el ezeket az áldásokat azáltal, hogy minden nap az evangélium szerint élnek! Olvassátok el vagy énekeljétek el: „A templomot szeretem” (*Gyermekek énekeskönyve*)!

Tanok és szövetségek 109:15, 22–23, 35–46, 50–80. A templomban Isten szolgálai magukra veszik az Ő nevét, hatalmát és védelmét annak érdekében, hogy az evangéliumot minden gyermekének hirdessék és felkészítsék őket második eljövételére. (35–40 perc)

Beszéld meg a tanulókkal a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért mondta azt a próféta, hogy minden fiatal férfinak missziót kell szolgálnia?
- Miért fontos mindannyiunk számára az, hogy a templomba menjünk?

Mondd el a következő kijelentést Howard W. Hunter elnöktől: „Készítsünk fel minden misszionáriust, hogy arra érdemesen menjen el a templomba, és hogy az az élmény még nagyobb fontossággal bírjon annál is, mint amikor kézhez veszi a missziós elhívást” („A Temple-Motivated People”, *Ensign*, 1995. febr., 5. o.). Kérdezd meg: Szerintetek miért adta Hunter elnök ezt az utasítást?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 38:32–33; 105:11–12; 110:9-et! Kérdezd meg:

- Mit szeretett volna az Úr, mit nyerjenek el a szolgálai, mielőtt az evangéliumot tanították?
- Az Úr szerint hány emberre lesz hatással e tanítás, amit olyanok tanítanak, akik hatalommal ruháztattak fel az Úr házában?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 109:15, 22–23-at! Melyek azok az áldások, melyek a templomban rendelkezésünkre állnak, és segítenek a misszionáriusoknak munkájuk végzésében?
- Hogyan kapcsolódnak ezek az áldások Hunter elnök azon vágyához, miszerint a templom kiemelkedő szerepet töltsön be az életünkben?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a Tanok és szövetségek 109:43–60-at! Sorolják fel azokat a csoportokat, akikért Joseph Smith próféta imádkozott, és mondják el, mit mondott az egyes csoportokról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan áldotta meg az evangélium az egyes csoportokhoz tartozó embereket?
- Milyen hatalomra van szüksége egy misszionáriusnak ahhoz, hogy ez emberek némelyikére hatni tudjon?
- Olvassátok el a 72–76-os verseket! E versek alapján mire próbáljuk felkészíteni a világot?
- Hogyan segíthet a templom mind a misszionáriusoknak, mind a megtérteknek az Úr eljövételére való felkészülés folyamán?

Oszd meg a Hunter elnök következő kijelentését:

„Minden arra irányuló erőfeszítésünk, hogy az evangéliumot hirdessük, tökéletesítsük a szenteket, és megváltssuk a halottakat, a szent templomhoz vezet. Ez azért van, mert a templomi szertartások teljességgel elengedhetetlenek; nélkülük nem térhetünk vissza Isten jelenlétebe. Arra biztatok mindenkit, hogy érdemesen menjen a templomba,

illetve munkálkodjék a felé a nap felé, amikor beléphet abba a szent házba, hogy részesülhessen a szertartásaiban és a szövetségeiben.

Hatoljon be mindennapi életetekbe közvetlenebb módon a templom jelentése, szépsége és békéje, hogy elérkezessen az a millenniumi nap, az a megígért időszak, amikor »fegyverekből kapákat, és dárdákból metszőkéseket [készítenek], és nép népre kardot nem emel, és hadakozást többé nem tanul . . . [hanem] az Úrnak világságában [jár]« (Ésaiás 2:4–5)” (Conference Report, 1994. okt., 118. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 88. o.).

Tanok és szövetségek 110

Bevezetés

Elder M. Russell Ballard azt mondta:

„Sok évvel ezelőtt [a családom és én] együtt ültünk a Kirtland Templomban és megpróbáltuk elképzelni, milyen lehetett Joseph profétának és Oliver Cowderynek kinyilatkoztatott igazság formájában látni maguk előtt »Isten lángoló trónusát« melyen helyet foglal az Atya és a Fiú [T&Sz 137:3], vagy látni »az Urat . . . a szószerk könyöklőjén« és hallani, amint azt mondja: »Bűneitek megbocsáttattak. Tiszták vagytok előttem. Emeljétek hát fel fejeteket és örüljetek« [T&Sz 110:2, 5].

El tudjátok képzni, testvérek, miként érezhetett Joseph és Oliver amint Mózes, Éliás és Illés megjelent nekik, kulcsokat, sáfárságokat és pecsételő hatalmakat adva át – hasonlóan ahhoz, ami a Színeváltozás hegyén történt körülbelül 2000 évvel azelőtt?” (*Liahona*, 1998. júl., 36. o.).

Elder Robert D. Hales hozzátette:

„Az örökkévaló családok ígérete ezen utolsó napokban 1829-ben állítattott vissza, amikor a melkisédeki papság hatalmai visszaállították a földre. Hét évvel később a Kirtland Templomban a pecsételő szertartások elvégzéséhez szükséges kulcsok állítottak vissza. . . .

E kulcsok és a papsági hatalom visszaállításával vált lehetővé minden arra érdemes személynek az, hogy elnyerje az örökkévaló családok áldásait. . . .

Egy örökkévaló kötelék [azonban] nem jön létre csupán a templomban kötött pecsételő szövetségek eredményeképp. Ebben az életben mutatott viselkedésünk fogja meghatározni mik leszünk az eljövendő örökkévalóságban. Hogy elnyerjük a Mennyei Atyánk által számunkra biztosított pecsételés áldásait, be kell tartanunk a parancsolatokat és úgy kell élnünk, hogy családjaink velünk akarjon lenni az örökkévalóságban. A családi kapcsolatokat, melyek itt a földön léteznek, fontosak, de fontosabbak azon

hatásuk miatt, mellyel a családunk nemzedékeire hatnak a halandóságban és az örökkévalóságon keresztül” (Conference Report, 1996. okt., 86–87. o.; vagy *Ensign*, 1996. nov., 64–65. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr kinyilatkoztatja magát népének a templomokban, ha űk engedelmeskednek a parancsolatainak, tiszta szívűek és nem szennyezik be szent házáat (lásd T&Sz 110:1–8; lásd még T&Sz 97:15–17).
- A Kirtland Templomban Joseph Smith felruházott „hatalommal a magasságból” és elnyerte azon papsági kulcsokat, melyek Izrael összegyűjtésére és a családok összepecsételésére vonatkoznak (lásd T&Sz 110:9–16; lásd még T&Sz 38:32, 38; 43:16; 95:8; 105:11–12).
- Az Úr gyermekeinek milliói, élők és holtak, fogják elnyerni az üdvözülés szertartásait a Kirtland Templomban visszaállított papsági kulcsok végett (lásd T&Sz 110:11–16; lásd még T&Sz 2; 112:32; 128:20–21).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 162–168. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 274–277. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 110:1–8. Az Úr kinyilatkoztatja magát népének a templomokban, ha űk engedelmeskednek a parancsolatainak, tiszta szívűek és nem szennyezik be szent házáat. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, tudják-e milyen felirat áll az egyház templomainak falán! („Szentség az Úrnak – az Úr háza”)

- Mit sugall az *Úr háza* kifejezés a templommal kapcsolatban?
- Ha a templomok az Úr házai, tudnátok-e példát mondani arra, mikor látogatt meg egyet az Úr?
- Szerintetek mit jelent a *szentség az Úrnak* kifejezés?
- Hogyan vonatkozik ez a kifejezés rátok abban, hogy felkészültök a templomban való imádatra?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 110. részének fejlécét és sorolják fel, mit tett Joseph Smith e látomást megelőzően! Tedd fel a következő kérdéseket:

- A próféta cselekedetei hogyan kapcsolódnak a *szentség az Úrnak* kifejezéshez?
- Mit tanulhatunk a próféta azon példájából, hogy fel kell készülni az Úr áldásaira?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 110:1–8-at és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Ki jelent meg Joseph Smith-nek és Oliver Cowderynek?

- Mi tette lehetővé Joseph és Oliver számára azt, hogy láthatták az Urat? (Lásd T&Sz 76:12; Mózes 1:2, 11.)
- Az 5. vers szerint miért mondta az Üdvözítő, hogy Joseph és Oliver „örüljenek”? Ez hogyan vonatkozhat ráuk?
- A 8-as versben leírt alapelveknek való engedelmeség hogyan segíthet nektek a *szentség az Úrnak* kifejezés alkalmazásában a templomi imádat során?

Mondd el elder Neal A. Maxwell következő megállapítását:

„Ma kérésem azokhoz szól, akik az egyház tagjai, tanítvány-ságuk azonban hétköznapi, egyének, akiket szeretünk, akik ajándékai és tehetségei nagyon is szükségesek a királyság építésében. . . .

Bár részvételük jelképes, fenntartásaik és határozatlanságuk nyilvánvalóan megmutatkozik. Talán elmennek szent templomainkba, de sajnos, nem engedik, hogy a templom hozzájuk menjen” (Conference Report, 1992. okt., 89. o.; vagy *Ensign*, 1992. nov., 65. o.).

- Szerintetek mit jelent az, hogy valaki „elme[gy] a szent templomainkba, de . . . nem enged[i], hogy a templom hozzá[á] menjen”?
- Hogyan mehetnek az emberek a templomba úgy, hogy mégsem kapják meg annak hatalmát és áldásait?
- Mit tehettek, hogy „a szent templom hozzá[tok] menjen”?

Tanok és szövetségek 110:11–16. Az Úr gyermekeinek milliói, élők és holtak fogják elnyerni az üdvözülés szertartásait a Kirtland Templomban visszaállított papsági kulcsok végett.

(45–50 perc)

Kérd meg a tanulókat, meséljenek egy olyan időszakról, amikor a családjuk tagjai ideiglenesen külön voltak egymástól! Mondják el, hogyan érezték magukat e különülés ideje alatt! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért akartatok újra együtt lenni?
- Milyen erőfeszítéseket tett a családok annak érdekében, hogy újra együtt legyetek?

Mondd el a tanulóknak, hogy Joseph Smith próféta több évvel halála után megjelent Brigham Young elnöknek egy álomban és azt mondta:

„Feltétlenül mondd el az embereknek, hogy tartsák meg az Úr Szellemét; és ha ezt megteszik, pontosan úgy fogják találni magukat, mint ahogy Mennyei Atyánk szervezte őket e világra jövetelük előtt. Mennyei Atyánk megszervezte az emberi családot, de mindegyikük rendezetlen és nagy zűrzavarban vannak” (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847*, szerk. Elden J. Watson [1971], 530. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- E kijelentés alapján kinek a családja tapasztalt különélést?
- Milyen hatással volt ez a különélés Isten családjára?
- Milyen erőfeszítések megtételére állsz készen azért, hogy segíts Isten családjának újra együtt lenni?
- Mit mondott Joseph Smith Brigham Youngnak, mire volt szükségük a szenteknek annak érdekében, hogy segítsenek Mennyei Atyánk családját megszervezni? (Az Úr Szellemére.)

Mondd el, hogy 1836. április 3-án a Kirtland Templomban mennyei hírnökök átadták a papság kulcsait Joseph Smith-nek, hogy segítsenek Isten családjának a megszervezésében. A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 110:11–16-ot és nevezzék meg a hírnököket, és azt, milyen kulcsokat hoztak!

Írd fel a táblára az *összegyűjtés*, *Ábrahám evangéliuma* és *pecsételő hatalom* fejléceket! Mondd el, hogy Isten családjának megszervezéséhez szükség van ezen kulcsok mindegyikére! Beszélgétek meg ezeket egymás után (a következő javaslatok felhasználásával, ha azokat szükségesnek ítéled meg)! Írd fel a táblára a fejléc alá a beszélgetések fontos pontjait!

Összegyűjtés

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 110:11-et és mondják el, milyen papsági kulcsokat állított vissza Mózes! Mondd el, hogy az Úr időről időre szétszórta vagy elköltöztette Izrael házának tagjait a Szentföldről és szerte a világban is! A tíz törzs, mely leginkább Izrael északi királyságában élt, Kr. e. 721-ben az asszírok fogságába került. A Júda déli királyságában megmaradt törzsek Léhi idejében Babilonban estek fogságba és Jézus Krisztus feltámadása után újra szétszórattak. Olvasd fel a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Miért került sor Izrael szétszórására? . . . Azért került sor izraelita elődeink szétszórására, mert elutasították az evangéliumot, meggyalázták a papságot, elhagyták az egyházat és hátat fordítottak a királyságnak. . . . Izrael szétszórására hitehagyás miatt került sor. Az Úr, gonoszságuk és lázadásuk miatti haragjában, szétszórta őket a pogányok közé a föld minden nemzetében” (*A New Witness for the Articles of Faith*, 515. o.).

Mondd el, az Úr megígérte, hogy összegyűjti Izrael házát az utolsó napokban (lásd 2 Nefi 10:7)! Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük miért Mózes birtokolta az összegyűjtés kulcsait (lásd 2 Mózes 3:4–10)! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Mózes birtokolta Izrael összegyűjtésének kulcsait. Ő vezette ki Izraelt Egyiptomból Kánaán földjére. Az ő feladata volt ebben a sáfárságban, hogy eljőjön és visszaállítsa az újkori összegyűjtés kulcsait” (*Church History and Modern Revelation*, 2:48. o.).

Kérdezd meg: Hogyan gyűjtjük össze mi a mai napokban Izrael házát? Egy tanuló olvassa fel Spencer W. Kimball elnök következő kijelentését:

„Nos, Izrael összegyűjtése magában foglalja az igaz egyházhoz való csatlakozást és az igaz Istenről való ismeret megszerzését. . . . Ezért bárki, aki elfogadta a visszaállított evangéliumot, és aki az Urat saját nyelvén és nemzetének szentjei között akarja imádni, eleget tett Izrael összegyűjtése törvényének és minden, az ezekben az utolsó napokban a szenteknek ígért minden áldás örököse” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 439. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért fontosak nekünk az összegyűjtés kulcsai?
- Hogyan segíthettek Mennyei Atyánk családjának összegyűjtésében?

Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Mi volt a világ bármelyik korszakában a zsidók, vagyis Isten népe összegyűjtésének célja? . . .

A legnagyobb cél az volt, hogy ház épüljön az Úrnak, egy ház, ahol kinyilváníthatja népének háza szertartásait, királyságának dicsőségeit és megtaníthatja az embereknek az üdvözülés útját” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 307–308. o.).

Tégy bizonyosságot, hogy mivel Joseph Smith próféta megkapta az összegyűjtés kulcsait, az egyház misszionáriusainak hatalmukban áll az evangélium hirdetése és Izrael összegyűjtése minden földön. Ezen összegyűjtés következtében pedig templomokat tudunk építeni és üdvözítő szertartásokat végezhetünk Mennyei Atyánk gyermekeiért.

Ábrahám evangéliuma

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 110:12-t és keressék ki, mit kapott ezután Joseph és Oliver! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő állítást elder Bruce R. McConkie-től:

„Mi tehát *Ábrahám evangéliuma*? . . . Mennyei ígélet volt, miszerint mind a világban, mind a világon kívül magja »megszámlálhatatlan lesz, mint az ég csillagai vagy mint a tengerparton a fvény – azt sem tudnád megszámlálni« [T&Sz 132:30;1 Mózes 17; Ábrahám 2:1–12].

Így Ábrahám evangéliuma a celesztialis házasság [evangéliuma] . . . és következményképpen az igazlelkűek minden jövőbeli nemzedékben biztosítva vannak a folyamatos áldásról, mely a magra vonatkozik, mint ahogy az az ősi Ábrahámmal történt [T&Sz 132]” (*Mormon Doctrine*, 219–220. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen áldásokat biztosít Ábrahám evangéliuma az utolsó napi szentek számára? (Celesztialis házasság és örökkévaló családok.)
- Miért fontosak számotokra ezek az áldások?

Olvassátok el Ábrahám 2:9–11-et a következő kérdések megbeszélésekor:

- Milyen ígéreteket kapott Ábrahám és utódai?
- Milyen feladatokat kaptak Ábrahám utódai? (Vigyék el az evangéliumot minden nemzethez; lásd 9. v.)
- Mi történik mindazokkal, akik megkapják az evangéliumot? (Ábrahám utódaihoz vagy családjához fognak tartozni; lásd 10. v.)
- Milyen áldások érik a föld azon családjait, akik elfogadják az Ábrahám utódai által tanított evangéliumot? (Lásd 11. v.)
- Mely szertartások nélkülözhetetlenek számunkra az örök élet elnyerését illetően? (A válaszok foglalják magukba a keresztelest és a templomi szertartásokat!)

Tégy bizonyosságot, hogy az evangélium elfogadása és az aszerinti élet megszervezi és egyesíti Isten családját, és azok, akik nem az evangélium szerint élnek, szervezetlenül maradnak!

Pecsételő erő

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor Moróni megjelent Joseph Smith-nek, Malakiás azon jóvendölését idézte, hogy Illés kinyilatkoztatja a papságot az Üdvözítő visszatérése előtt (Malakiás 4:5–6; T&Sz 2:1; Joseph Smith története 1:38–39)! Ez a prófécia 1836. április 3-án teljesedett be a Kirtland Templomban. Olvasd el a tanulókkal a Tanok és szövetségek 110:13–16-ot és mondják el, mit kellett Illésnek tennie és miért! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan fordul ma a gyermekek és az atyáik szíve egymás felé?
- Mire segítenek felkészülni ezek a papsági kulcsok? (Jézus Krisztus második eljövételére.)
- Olvassátok el Malakiás 4:1-et! E vers alapján milyen átok sújtaná a földet?
- Szerintetek mit jelent a következő kifejezés: „nem hagy rajtok gyökeret, sem ágat”? (Család nélkül marad.)
- Az Illés által visszaállított papsági kulcsok hogyan áldhatnak meg titeket és a családokat?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 110:16-ra vonatkozó utolsó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 277. oldaláról! Olvasás közben figyeljete a következő fontos pontokra:

- A papság pecsételő hatalma minden dolgot összeköt a földön és mennyben.
- Joseph Smith megkapta a felhatalmazást, ami által az élőkért és a holtakért való összes üdvözítő szertartás elvégezhető.
- A pecsételő hatalom kulcsai tesznek érvényessé minden evangéliumi szertartást.

- Ezek a kulcsok teszik lehetővé a hithű egyháztagok számára azt, hogy pecsételéseket és más üdvözítő szertartásokat végezzenek meghalt őseikért.
- Ez a hatalom menti fel az engedelmeseket az átoktól, mely a földet sújtja majd az Úr második eljövetelekor.

Tégy bizonyosságot arról, hogy Illés visszaállította az időre és örökkévalóságra történő papsági szertartások pecsételésének hatalmát! Mondd el, hogy mivel e felhatalmazás lehetővé teszi, hogy szüleinkhez pecsételtesünk, ők pedig a szüleikhez és így tovább, a pecsételő felhatalmazás rendelkezik azzal, hogy összeszervezze és összekösse Isten családját! Olvassátok el Móziás 5:15-öt és kérdezd meg: Mi történik akkor, amikor állhatatosak és szilárdak vagyunk, és telve vagyunk jócselekedetekkel?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Howard W. Huntertől, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Ez az idők teljessége sáfárságának nagyszerű munkája, ami által az atyák szíve a gyermekekhez, a gyermekek szíve pedig atyáikhoz fordul. Isten családjának egyesítése és megváltása volt a mennyei terv a föld alapjainak lefektetése előtt” (Conference Report, 1971. okt., 54. o.; vagy *Ensign*, 1971. dec., 71–72. o.).

Tanok és szövetségek 111

Bevezetés

Mindannyian hibázunk. Néha ezek a hibák egyszerűek és könnyen legyőzhetőek. Mások súlyosabb problémákhoz vezetnek. A Tanok és szövetségek 111 azt mutatja be, hogy amikor jó szándékkal követjük el hibáinkat, az Úr segíthet legyőzni és sikerré változtatni azokat. Bruce C. Hafen, aki később a hetvenek tagja lett, azt mondta:

„A kiengesztelés kitöltheti azt, ami üres, kiegyenesítheti a meggörbült részeinket, és erőssé teheti azt, ami gyenge.

Az Üdvözítő győzelme nem csupán bűneinkért fizet meg, hanem gyengeségeinkért is; nem csupán szándékos hibáinkért, hanem a tudatlanságban elkövetett bűnökért, az ítélkezés miatti hibáinkért és elkerülhetetlen tökéletlenségeinkért. Végső törekvésünk több, mint csupán bűnbocsánatot kapni – szentekké akarunk válni, felruházva krisztusi tulajdonságokkal, eggyé válni Vele, olyanná válni, mint Ő. A mennyei kegyelem az egyetlen forrás, ami végső soron betölti ezt a törekvést – miután mi mindent megtettünk” (*The Broken Heart* [1989], 20. o.).

(További részletekért lásd a 111. rész információit a tanulók tanulmányi kalauzában!)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr nagyon sokra tartja gyermekei üdvözülését (lásd T&Sz 111:1–4, 7–10; lásd még Zakariás 9:16–17; Malakiás 3:17; T&Sz 18:10).
- A mi útjaink nem mindig olyanok, mint az Úr útjai (T&Sz 111:1–2, 5–6, 11; lásd még Ésaías 55:8–9).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 169–171. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 277–279. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 111:1–4, 7–10. Az Úr nagyon sokra tartja gyermekei üdvözülését. (15–20 perc)

Pár nappal az óra előtt kérj meg egy tanulót, hogy készítsen egy kétperces beszámolót a Massachusetts állambeli Salem város korai lakóiról és alapítóiról! A tanuló használja fel a Tanok és szövetségek 111. részének fejlécét, a 7–9-es verseket, valamint a Tanok és szövetségek 111:9-hez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 278–279. oldaláról! Erre a beszámolóra a tanítási javaslatok vége felé kerüljön sor.

Tegy ki egy üveg vizet és egy nagy összeggel feltüntetett papírdarabot! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Melyiket szeretnétek inkább: a vizet vagy a papíron lévő összeget? Miért?
- Milyen esetben lehet értékeesebb a víz a pénznél?
- Örökkévaló látószögből tekintve hogyan használhatnánk fel a vizet hatékonyabban minden pénzösszegnél? (A keresztes és az úrvacsora szertartásában.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 111. részének fejlécét (lásd még a 111. részhez tartozó történelmi háttérrel a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325* 277. oldalán!) A tanulók nézzék meg a tanulmányi kalauzban a *balga* szó jelentését (lásd a T&Sz 111-hez tartozó „A szentírások megértése” részt)! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 111:1-et és keressétek ki, milyen érzései voltak az Úrnak azzal kapcsolatban, hogy Joseph Smith próféta Massachusettsbe utazik! Kérdezd meg a tanulóktól, mi volt balgaság a Salemben való úttal kapcsolatban (lásd a T&Sz 111:1–6-hoz tartozó kiegészítést az insztitút segédkönyv 278. oldaláról)!

Olvassátok el a 2–4. verseket és beszéljétek meg, milyen kincsei voltak az Úrnak Salemben! Válassz ki és olvass fel néhány információt a Tanok és szövetségek 111:1–6-hoz tartozó kiegészítés utolsó három bekezdéséből az insztitút segédkönyv 278. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit tanít ez az Úr gyermekei örökkévaló jólétével kapcsolatos aggodalmáról?

- Mit jelent nektek tudni azt, hogy az Úr „kincsként” tekint rátok?

A tanulók olvassák el a 7–10. verseket! Kérdezd meg: A Salemben lévő nagy misszionáriusi lehetőségeken kívül milyen más kincsekre utal az Úr, amikor „a város régi lakosai[ról] és alapítói[ról]” beszél (9. v.)? Rövid beszélgetés után a megbízott tanuló mondja el beszámolóját ezen versek jelentéséről. Kérd meg az osztályt, hogy összegezze, hogyan fordította az Úr a próféta őszinte szándékát hibából áldássá! Tegyenek javaslatokat arra, hogyan teszi ezt velük!

Tanok és szövetségek 112

Bevezetés

Jelentős leckét tanulhatunk Thomas B. Marsh életéből, aki e sáfárságban a Tizenkét Apostol Kvórumának első elnöke volt. Az Úr Marsh elnöknek a 112. részben adott tanácsa Thomas B. Marsh erősségeiről és gyengeségeiről való ismeretét tükrözi. „Ne tartások nagyra magatokat; ne lázozzatok Joseph szolgám ellen” – figyelmeztetett az Úr (15. v.). „Légy alázatos, és az Úr, a te Istened kezdednél fogva vezet majd téged és meghallgatja imádságodat” (10. v.). Ha Marsh elnök hallgatott volna erre a tanácsra, boldogabb élete lett volna. Mi magunk is nagyobb boldogságot találhatunk azáltal, hogy alázatosan követjük az Urat és az egyházi vezetőket. (További részletekért lásd a 112. rész információit a tanulók tanulmányi kalauzában!)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A tizenkét apostol birtokolja a papság kulcsait és arra hívtak, hogy bizonyosságot tegyenek Krisztusról minden nemzetnek. Azt az utasítást kapták, hogy legyenek alázatosak és legyen tiszta szívük, támogassák a prófétát és kövessék az Üdvözítőt (lásd T&Sz 112:1, 4–5, 10, 14–15, 21–22, 28–34; lásd még T&Sz 18:26–28; 107:23, 35).
- Ha alázatosak vagyunk, az Úr megbocsát nekünk, vezet bennünket és válaszol imáinkra (lásd T&Sz 112:3, 10).
- Amikor az Úr eljön, hogy megtisztítsa a földet, az egyházával fogja kezdeni, különös tekintettel azokra, akik csak úgy tettek, mintha ismernék az Urat (lásd T&Sz 112:23–26; lásd még Máté 7:21–23; Rómabeliek 9:6; Hélmán 4:11; D&C 41:1–5).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 173–176. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 279–282. o.

Javaslatok a tanításhoz

A Tanok és szövetségek és az egyház története videó

17. bemutató: „Ha nem keményítik meg a szívüket” (11:45) felhasználható a Tanok és szövetségek 112. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

Tanok és szövetségek 112:3, 10. Ha alázatosak vagyunk, az Úr megbocsát nekünk, vezet bennünket és válaszol imáinkra. (10–15 perc)

Kérj meg jó pár tanulót, tegyenek javaslatokat olyan szavakra, melyek egy általuk ismert személyt jellemeznek! Ha helyénvaló, foglaljanak bele egy példát ennek a személynek az alázatosságára! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 112:3, 10-et és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- A valóban alázatos embereknek milyen érzéseik lehetnek Mennyei Atyánk iránt?
- Az alázatosság hogyan kapcsolódik ahhoz, hogy tudunk-e választ kapni imáinkra?
- Hogyan tudja az Úr az alázatosakat vezetni?
- Hogyan fejleszthetjük ki az alázatot?

Mondd el a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől:

„Hogyan lesz valaki alázatos? Véleményem szerint állandóan emlékeztetni kell függőségére. Kitől függünk? Az Úrtól. Hogyan tartjuk ezt észben? Igazi, állandó, imádatlalteli, hálás imával. . .

Az alázat taníthatóság – képesség, hogy felismerjük, nincs minden erény és képesség saját magunkba sűrítve” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, 233. o.).

Olvassátok el a következő kijelentést elder Gene R. Cooktól, a tanulók pedig figyeljenek arra, milyen hatással lehet az alázat az imáinkra:

„Amikor alázatosak vagyunk, érezzük, hogy az Úrtól függünk. A függőség ezen érzése miatt sokféle területen Hozzá fordulunk segítségért és irányításért – és nyitott szívvel és elmével fogadjuk azt. . .

Amint elismerjük az Úrtól való függőségünket, növeljük alázatosságunkat – és fokozzuk azon képességünket is, hogy igazából kommunikáljunk az Úrral. Azok, akik valóban alázatosak, minden erejüket felhasználva megteszik részüket, tudván, hogy az imára adott válaszok kölcsönös törekvések, melyek megkövetelik az erőfeszítést mind az ember mind Isten részéről” (*Receiving Answers to Our Prayers*, 20., 23–24. o.).

Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Az Úrtól való függésünk felismerése hogyan segít nekünk abban, hogy Hozzá forduljunk?
- Hogyan tudja ez növelni alázatunkat és erősíteni imáinkat?

Tanok és szövetségek 112. Thomas B. Marsh hitehagyása megtanítja az Úr Szellemét megtartásának fontosságát, melyet egyházi vezetőink alázatos követésével tehetünk meg. (25–30 perc)

Az óra megkezdése előtt rajzold a táblára a lap alján látható ábrát!

Két, egymást jól ismerő tanuló jöjjön előre! Tégy fel a következőkhöz hasonló kérdéseket az első tanulónak:

- Mennyire jól ismered a másik tanulót?
- Hogyan ismerted meg ezt a személyt ilyen jól?

Kérdezd meg a második tanulótól: Ki ismer téged jobban, mint az első tanuló? Kérd meg az osztályt, hogy beszéljék meg, mennyire ismeri Mennyei Atyánk ezt a tanulót! Kérdezd meg: Miért ismer mindannyiunkat olyan jól? (Mindent tud; lásd 2 Nefi 9:20.)

1835. május 2. –
Thomas B. Marsh
lesz a Tizenkét Apostol
Kvórumának az elnöke.

viszálykodás, irigység,
hibakeresés, büszkeség

Thomas B. Marsh
hitehagyása

1838. október 24. –
Thomas B. Marsh
eskü alatt vallja, hogy
az egyház ellenséges
érzelmeket táplál
Missouri állammal
szemben.

1838. október 27. –
Missouri állam
kormányzója, Boggs
kormányzó, kiirtási
parancsot ad ki az
egyház tagjai ellen.

1838. október 30. –
Tizenhét embert ölnek
meg a Haun malmánál
történt mészárlásnál.
1838–1839 tele –
Tizenkét- és tizenötezer
között mozog az
otthontalan tagok száma.

1857. szeptember 6. –
Tizenkilenc évvel később
Thomas B. Marsh
Salt Lake Cityben
mond beszédet,
és bűnbocsánatra
törekszik.

Tégy bizonyosságot arról, hogy Mennyei Atyánk jobban ismer bennünket, mint mi magunkat! Tanácsot adhat nekünk, mivel ismeri erősségeinket és gyengeségeinket, valamint azt, mi okozza nekünk a legnagyobb örömet. Olvassátok el a Tanok és szövetségek 31:9, 12–13; 112:2, 10, 15-öt és soroljátok fel a táblára, milyen tanácsot kapott Thomas B. Marsh ezekben a versekben! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen gyengeségekkel küzdött Thomas B. Marsh?
- Milyen tanácsot adott az Úr, ami segíthetne valaki olyat, aki türelmetlenséggel és büszkeséggel küzd?

Mondd el a tanulóknak, kicsivel több, mint egy évvel azután, hogy a 112. rész adatott, Marsh elnök elhagyta az egyházat mivel nézeteltérés alakult ki a tejszín miatt! A tanulók olvassák el George A. Smith ezen nézeteltérésről szóló beszámolóját a tanulók tanulmányi kalauzából (lásd a T&Sz 31:9–13-ra vonatkozó, „A szentírások megértése” részt)! Olvasd fel a táblán lévő eseményeket! Térj vissza a tanulók tanulmányi kalauzához és olvassátok el Gordon B. Hinckley elnök kijelentését! Olvassátok el Marsh testvér kijelentésének első részét, mely ezzel a kérdéssel fejeződik be: „Hogyan és mikor vesztettem el a Szellemet?” Utalj a tanulóknak a táblán lévő ábrára és kérdezd meg: Szerintetek mikor vesztette el Thomas B. Marsh a Szellemet? Miért? Némi beszélgetés után olvassátok el Marsh testvér kijelentésének fennmaradó részét a tanulók tanulmányi kalauzából!

Kérj meg néhány tanuló, mondják el egy mondatban, mit tanultak Thomas B. Marsh élményéből! Mondd el Joseph Smith próféta következő kijelentését:

„Megadom nektek a királyság titkainak egyik kulcsát. Örökkévaló alapelv ez, mely Istennel létezett az örökkévalóságtól kezdődően: Aki másokat elítélve, az egyházban hibát keresve feláll és azt mondja, hogy rossz úton járnak, de ő igazlelkű, arról biztosan tudhatjátok, hogy az az illető úton van a hitehagyás felé, és ha nem tart bűnbánatot, Istenemre mondom, el fogja hagyni a hitet” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 156–157. o.).

Mondd el, hogy a templomi interjú egyik kérdése az, hogy támogatjuk-e a vezetőinket! Igent kell tudni mondanunk, hogy ajánlást kaphassunk. Tégy bizonyosságot, azáltal hogy támogatjuk a prófétát és a többi egyházi vezetőt, a Szentlelket az életünkben tarthatjuk, ha viszont kritizáljuk őket, akkor elveszítjük a Szellemet.

Tanok és szövetségek 113

Bevezetés

Péter apostol azt tanította: „Egy próféta szó sem támad saját magyarázatból” (2 Péter 1:20). A folyamatos kinyilatkoztatás egyik legnagyobb áldása az a segítség, amit a szentírások megértésekor kapunk. Egy szentírásrészletről való legjobb meglátások

gyakran egy másik szentírásból fakadnak. A Tanok és szövetségek 113 olyan kérdéseket tartalmaz, melyek Ésaías írásaival vannak összefüggésben, valamint Joseph Smith próféta sugalmazott válaszait ezekre a kérdésekre.

A próféta egyik szerepe az, hogy értelmezze a szentírásokat. Ifj. J. Reuben Clark elnök, aki tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta:

„Csak az egyház elnöke, az elnöklő főpap, kap támogatást az egyház prófétájaként, látnokaként és kinyilatkoztatójaként, és csakis az övé a jog, hogy kinyilatkoztatást kapjon az egyházra vonatkozóan – újat vagy kiegészítőt –, illetve a szentírások olyan irányadó értelmezését adja meg, mely kötelező érvényű lesz az egyházra” („When Are Church Leaders’ Words Entitled to Claim of Scripture?” *Church News*, 1954. július 31., 10. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

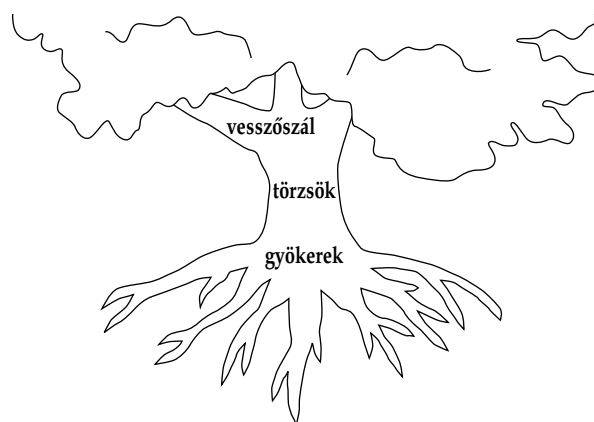
- Az Úr prófétája kaphat kinyilatkoztatást a szentírások értelmezése céljából (lásd T&Sz 113).
- Az Úr visszaállította a királyság kulcsait és megadta nekünk a papságot, melynek hatalmában áll a szétszórt Izrael összegyűjtése és Sion megalapítása (lásd T&Sz 113:5–10; lásd még T&Sz 86:8–10).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 283–284. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 113. Az Úr prófétája kaphat kinyilatkoztatást a szentírások értelmezése céljából.
(15–20 perc)

Egy tanuló rajzoljon egy fát a táblára (bizonyosodj meg afelől, hogy a tanuló lerajzolja a gyökereket, a törzset és az ágakat)! Tégy címkéket a fára az alábbi ábra alapján! Az osztály olvassa el az Ésaías 11:1–5, 10-et és próbálják meghatározni, mit jelképez a gyökér, a törzsök és a vesszőszál! Pár perces beszélgetés után lapozzanak a Tanok és szövetségek 113:1–6-hoz és nevezzék meg e három szimbólum jelentését! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Ki Isai törzsöke (törzse)? (Lásd T&Sz 113:1–2.)
- Az Ésaías 11:1–5-ben mely szavak írják le Jézus Krisztust?
- Mit jelképezhet a vesszőszál (ág)? (Lásd T&Sz 113:3–4.)
- A 4-es vers mely szava írhatja le Joseph Smith-t?
- Kit jelképezhet a gyökér? (Lásd T&Sz 113:5–6.) *(Megjegyzés: Hagyd, hogy a tanulók küszködjenek egy kicsit ezzel a kérdéssel!)*
- A 6-os vers alapján milyen „joga van” ennek a személynek?
- Milyen célt szolgálnak a papság és a királyság kulcsai?

Hogy segíts a tanulóknak annak megértésében, ki Isai gyökere, mondd el elder Bruce R. McConkie következő kijelentését:

„Tévedünk-e, ha azt mondjuk, hogy az [Ésaías 11:10-ben] említett próféta Joseph Smith, aki megkapta a papságot, aki megkapta a királyság kulcsait, és aki sáfárságunkban felemelte a zászlót az Úr népének összegyűjtésére? És nem ő-e az a »szolga Krisztus kezében, aki részben Isai leszármazottja, részben pedig Efraimé, vagyis József házából való, akinek nagy hatalom adatott« (T&Sz 113:4–6)? Akiknek a füle hallja a Végtelen suttogásait, azok tudni fogják ezen dolgok jelentését” (*The Millennial Messiah*, 339–340. o.).

Mutass rá, hogy Moróni is idézte Ésaías 11. fejezetét Joseph Smith prófétának 1823. szeptember 21–22-e éjszakáján, és azt mondta neki, hogy „az közel van a beteljesedéshez” (Joseph Smith története 1:40).

Az osztály fele magában olvassa el Ésaías 52:1; T&Sz 113:7–8-at. A másik fele olvassa el Ésaías 52:2; Tanok és szövetségek 113:9–10-et! Kérd meg mindkét csoportot, hogy mondják el, mit tanultak! Mondjanak példát arra, hogyan teszik világossá a próféta magyarázatai Ésaías szavait! Kérdezd meg: Milyen befolyással lehet ennek ismerete arra, ahogyan a ma élő prófétát hallgatjátok, amikor beszédet mond?

Tégy bizonyosságot arról, hogy az Úr megáldott minket egy prófétával, aki segíthet nekünk a szentírások megértésében! Olvasd fel ifj. J. Reuben Clark elnök kijelentését a 113. rész fenti bevezetéséből!

Tanok és szövetségek 114

Bevezetés

A Tanok és szövetségek 114:1-ben az Úr azt az utasítást adta elder David W. Pattennek, hogy készüljön fel egy misszióra 1839 tavaszán tizenegy másik személlyel egyetemben. Elder Patten nem tudta teljesíteni missziós szolgálatát, mert meghalt egy mormonellenes csőcselékkel vívott csatában 1838 októberében. Míg elder

Patten élete végéig hithű maradt az egyházhoz, a többi misszióra elhívott közül sokan nem így tettek. Az Úr azt az utasítást adta a 2. versben, hogy mások álljanak azok helyébe, akik nem maradtak hithűek. (További részletekért lásd a 114. rész információit a tanulók tanulmányi kalauzában!)

Sokféle módon szolgálhatjuk Mennyei Atyánkat az egyházban. A szolgálat kis cselekedetei is értékesek. Az Úr azt tanította: „Ne fáradjatok hát bele a jó cselekedetekbe, mert ti egy nagy művet alapoztok meg és kicsikből lesznek a nagy dolgok” (T&Sz 64:33). Thomas S. Monson elnök az Első Elnökségből azt mondta:

„Alázatos imán, szorgalmas felkészülésen és hithű szolgálaton keresztül sikeresek lehetünk szent elhívásainkban. . . .

Nincs olyan érzés, ami felülmúlná azt, ami eláraszt minket, amikor felismerjük, hogy az Úr küldetésében vagyunk és engedélyezte, hogy véghezvigyük szándékát” (Conference Report, 1991. okt., 65. o.; vagy *Ensign*, 1991. nov., 47. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Most kell felkészülnünk, hogy hatékonyan szolgálhassuk az Urat, amikor arra szólít (lásd T&Sz 114:1).
- Az Úr másokat állít szolgálatba az általa elhívottak helyett, ha ők nem hithűek (lásd T&Sz 114; lásd még T&Sz 118).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 186., 199–200. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 284–285. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 114; 118. Az Úr másokat állít szolgálatba az általa elhívottak helyett, ha ők nem hithűek. (10–15 perc)

Énekeljétek vagy olvassátok el: „Megyek, ahova akarod” (*Himnuszok*)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen egyházi munkára gondoltok, amikor ezt a himnuszt éneklitek?
- Ezen himnuszban mely szavak utalnak többre, mint a misszionáriusi munkára?

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 112:19–21; 118:3-at, és soroljátok fel a táblára azokat az ígéreteket, melyeket az Úr azoknak tesz, akik hithűen szolgálják őt! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mely áldások vonatkoznak a teljes idejű misszionáriusi szolgálatra?
- Melyek vonatkozhatnak más egyházi elhívásokra?

Kérdezd meg, hogy az egyházban való hithű szolgálatunk hogyan befolyásolja mások életét (lásd Jákób 1:19)! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 114; 118:1, 6-ot! Beszéljétek meg, mi történik akkor, amikor az emberek elvesztik hitüket és bizonyágukat! (Az ebben a versben található nehéz szavak magyarázataért a tanulók nézzék meg a tanulók tanulmányi kalauzáját!) Hasonlítsátok össze ezt az Úr, táblán látható ígéreteivel!

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak köszönő levelet valaki olyannak, aki egyházi elhívás betöltése által megáldotta életüket!

Tanok és szövetségek 115

Bevezetés

Ma sokan a Mormon Egyház néven emlegetik az egyházat. Elder Russell M. Nelson azt tanította:

„Mielőtt bármilyen más nevet fontolóra vennének törvényes helyettesítésként, a meg gondolt ember áhítatosan végiggondolja a Mennyei Szülő érzéseit, aki azt a nevet adományozta. . . .

Komoly figyelmeztetést adott: »Ezért ügyeljen minden ember, amikor nevemet a nyelvére veszi« (T&Sz 63:61). »Emlékezzetek arra – tette hozzá –, hogy ami felülről jön, az szent, és azt óvatosan . . . kell kimondani« (T&Sz 63:64). Ezért, ugyanúgy, ahogy megbecsüljük az Ő szent nevét, megbecsüljük azt a nevet is, amit egyházának rendelt“ (Conference Report, 1990. márc.-ápr., 17., 20. o.; vagy *Ensign*, 1990. máj., 16., 18. o.).

Ez a név – Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza – a 115. részben lett kinyilatkoztatva. (További részletekért lásd a 115. rész információit a tanulók tanulmányi kalauzában!)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr kijelentette, hogy egyházát ebben a sáfárságban Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának kell hívni (lásd T&Sz 115:3–4; lásd még 3 Nefi 27:8).
- Sion cövekjei védelmet és menedéket jelentenek az utolsó napok gonoszságai ellen. Az Úr megvédelmez bennünket, ha felépítjük templomait, azokban Őt imádjuk, és követjük prófétáit (lásd T&Sz 115:5–19).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 187. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 285–287. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 115:1–4. Az Úr kijelentette, hogy egyházát ebben a sáfárságban Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának kell hívni. (15–20 perc)

Írd fel a táblára a következő neveket: *Krisztus Egyháza, Mormon Egyház, Jézus Krisztus Egyháza, Isten Egyháza, Utolsó Napok Szentjeinek Egyháza!* Kérdezd meg a tanulóktól: Mi a közös ezekben a nevekben? (Mindegyiket használták az egyház nevének a korai időkben.) A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 115 fejlécét (beleértve a versek előtti rövid összefoglalást) és az 1–4-es verseket! Kérd meg őket, hogy jelöljék meg azt a nevet, amit az Úr adott az egyházának (Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza)! A tanulók olvassák el a 3 Nefi 27:8-at és kérdezd meg:

- Miért fontos, hogy az Úr egyháza az Ő nevét viselje?
- Hány évvel az egyház megszervezése után nyilatkozott ki az egyház neve? (Lásd T&Sz 20:1.)
- Mivel kell még egy egyháznak rendelkeznie, hogy Jézus Krisztus igaz egyháza legyen? (Jézus Krisztus evangéliumára kell épülnie [lásd 3 Nefi 27:8], prófétákkal és apostollokkal kell rendelkeznie [lásd Efézusbeliek 2:19–20], stb.)

A tanulók készítsenek kereszttalást a Tanok és szövetségek 115:3–4-hez a Tanok és szövetségek 1:30-cal! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit mondott az Úr az Ő egyházáról a Tanok és szövetségek 1:30-ban?
- Mi teszi az Üdvözítő egyházát „élő egyházzá”?
- Mit tehetünk mi az egyház tagjaiként annak érdekében, hogy kedvesek legyünk a szemében?

Olvassátok el elder Russel M. Nelson megállapítását, ami a 115. rész fenti bevezetésében található! Beszéljétek meg, miként mutat tiszteletet neve iránt az, ha hithű egyháztagként élünk az Úr egyházában!

Tanok és szövetségek 115:5–19. Sion cövekjei védelmet és menedéket jelentenek az utolsó napok gonoszságai ellen. Az Úr megvédelmez bennünket, ha felépítjük templomait, azokban Őt imádjuk, és követjük prófétáit. (20–25 perc)

Tégy egy üveg poharat egy tálcára, és töltsd meg félig vízzel! Tégy egy parafa dugót a vízbe! Kérj meg egy tanulót, hogy emelje fel a poharat a tálcáról úgy, hogy közben a parafa dugó ne érjen a pohár falához! (A parafa dugó a pohár fala felé fog úszni.) Tedd a poharat a tálcára, és lassan önts még bele vizet, amíg tele nem lesz! (A parafa dugó a pohár közepe felé fog úszni.) Kérdezd meg az osztálytól, miért úszik a dugó a pohár közepe felé! A tanuló nézze meg a vízszintet és mondja el, hogyan viszonyul a pohár falához! (A víz szintje magasabb, mint a pohár fala.)

Kérd meg a tanulókat, olvassák el a Tanok és szövetségek 115:5–6-ot és hasonlítsák a versben szereplő elemeket a vízhez, a parafa dugóhoz és a pohár falához! Ha szükséges, tedd fel a következő kérdéseket:

- Ha a parafa dugó benneteket jelképez, a pohár fala pedig a bennünket körülvevő kísértéseket és bűnöket, mit jelképezhet a víz szintjének megemelése? (A szentek erősödését azáltal, hogy az evangélium szerint élnek, és gyülekezetekben, egyházközösségekben, kerületekben és cövekekben gyűlnek össze.)
- Hogyan adhatnak a többi egyháztagok nektek erőt ahhoz, hogy felülkerekedjete a kísértéseken?
- Ezen versek alapján mit kell a szenteknek tenniük azután, hogy felülkerekedtek a kísértéseken?
- Hogyan emelkedhetünk fel és lehetünk világosság mások számára? (Lásd Máté 5:14–16.)
- Mit jelent a *zászló*, *védelem* és *menedék* szó? (Lásd a tanuló tanulmányi kalauzát, hogy segítsen e szavak megértésében.)
- Hogyan lehet Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza zászló, védelem és menedék?
- Miért könnyebb az evangélium szerint élni akkor, amikor olyanokkal vagytok, akik hasonló normák szerint élnek?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 115:7–11-et és keressétek ki, miért akarta az Úr, hogy a szentek Far Westben gyűljenek össze! (Megjegyzés: További részletekért a Far West-i templomról lásd a Tanok és szövetségek 124:49–55 tanítási javaslatait!) Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„A mennyek tanácsának szándéka volt még mielőtt a világ lett volna, hogy a papság alapelveit és törvényeit jelentsék ki a világ minden korszakában összegyűjtött népeknek. . . . A szertartásokat, melyeket a világ alapjának lefektetése előtt szerveztek meg a papságban az emberek üdvözüléséért, nem szabad átalakítani vagy megváltoztatni. Mindenkinek ugyanazon alapelvek szerint kell megváltást nyernie.

Ugyanebból a célból gyűjti össze Isten a népét az utolsó napokban, hogy olyan házat építsenek az Úrnak, ahol felkészítik őket a szertartásokra és felruházásokra, megmósásokra és felkenésekre, stb.” (Teachings of the Prophet Joseph Smith, 308 o.)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 115:17–18-at, a tanulók pedig jelöljék meg, hogy Far Westen kívül hova kellett még gyülekezniük a szenteknek! Mondd el, hogy az egyház korai napjaiban a szenteket arra hívták el, hogy bizonyos helyeken éljenek együtt! Kérd meg a tanulókat, hogy idézzenek példákat (Ohio, Missouri, Illinois, Utah)! Idézd a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől:

„Az egyház korai napjaiban azt hirdettük az embereknek, hogy jöjjenek Utah-ba, amint a gyülekezési folyamat jelentős növekedésnek indult, mert ez volt az egyetlen hely az egész világon, ahol templom állt. Most . . . már nem szükséges, hogy az embereket Salt Lake Citybe hozzuk. . . .

Az összegyűjtés így is megtörténik. A koreaiaknak Korea, az ausztrálokak Ausztrália, a braziloknak Brazília, az angoloknak Anglia” (Conference Report, Korea Területi Konferencia, 1975, 60–61. o.).

Tégy bizonyosságot, amint Istent a templomban imádjuk, legyőzhetjük a kísértéseket és élvezhetjük az Úr áldásait! Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő kijelentését:

„Égető késztetést érzek arra, hogy elérhető legyen egy templom az utolsó napi szentek számára szerte a világon elfogadható határokon belül. . . . A munka olyan gyorsan halad, amilyen gyorsan mi haladunk. Az én folytonos imám az, hogy ez valamiképpen felgyorsuljon, hogy többünk jusson el könnyebben az Úr szent házába” (Conference Report, 1995. szept.–okt., 71. o.; vagy *Ensign*, 1995. nov., 52–53. o.).

Tanok és szövetségek 116

Bevezetés

Az olyan helyek, mint Betlehem, a Szent Liget és a Kumóra-domb, szentek az ott történt események miatt. Egy másik ilyen szent hely Ádám-ondi-Ámán Missouri állam Daviess megyéjében. Ádám itt gyűjtötte össze igazlelkű utódait halála előtt és „az utolsó nemzedékig megjövendölte, hogy mi fog történni leszármazottjaival” (T&Sz 107:56; lásd 53–55. v.). Ádám-ondi-Ámán az utolsó napokban bekövetkező fontos összegyűjtés helye is lesz. Elder Bruce R. McConkie úgy írta ezt le, mint „a föld bolygón valaha is összegyűlt hithű szentek legnagyobb gyűlése. Úrvacsorai gyűlés lesz. Az ítélet napja lesz minden idők hithűi számára” (*The Millennial Messiah*, 579. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Ádám atyánk vissza fog térni Ádám-ondi-Ámánba az igazlelkűek nagyszerű összegyűjtésére Jézus Krisztus második eljövételét megelőzően (lásd T&Sz 116; lásd még Dániel 7:13–14, 22; T&Sz 27:5–14; 107:53–56).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 187–189. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 287–288. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: Ötletekért a Tanok és szövetségek 116 tanításához lásd a Tanok és szövetségek 27:5–14 és a 107:40–57 tanítási javaslatait, valamint a 107. rész információit a tanulók tanulmányi kalauzában!

Tanok és szövetségek 117

Bevezetés

Amikor a gazdag ifjú az Üdvözítőhöz jött és megkérdezte, mit kell tennie az örök életért, az Üdvözítő arra utasította: „Add el mindenedet, a mid van, és oszd el a szegényeknek, és kincsed lesz mennyországban; és jer, kövess engem” (Lukács 18:22). A fiatalember pedig „elszomorodván e beszéden, elméne búsan; mert sok jószága vala” (Márk 10:22). Néhány embernek az anyagi javak a halandóság egyik legnagyobb megpróbáltatása. Amikor a 117. rész adatott, Newel K. Whitney, aki püspök volt Kirtlandben, valamint William Marks, a püspök segédje, egy ingatlan tulajdonosa volt, melynek az egyház javára történő eladásától vonakodtak. E kinyilatkoztatás eredményeképpen mégis engedelmessé váltak az Úr parancsának. Időnként gyakran túl sokat szánunk a világi javak felhalmozásáról való aggodásra. Istené minden hatalom, és ha Őt szolgáljuk és az Ő tanácsát követjük, miszerint először az Ő királyságát keressük, Ő „minden[t] a jav[unk]ra” fordít (T&S 90:24; lásd még Jákób 2:18–19).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szentek ne sóvárogjanak anyagi javak után. Az Úr gondoskodik róluk és családjukról (lásd T&S 117:1–8; lásd még T&S 88:123; 104:78–80; 118:1–3).
- A hithű szolgálat fontosabb, mint az egyházban betöltött tisztség (lásd T&S 117:11; lásd még Máté 6:24).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 188–189. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 288–290. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 117:1–8. A szentek ne sóvárogjanak anyagi javak után. Az Úr gondoskodik róluk és családjukról. (10–15 perc)

Írj a táblára a következőhöz hasonló felsorolást:

- drága ruházat
- pozíció egy kosárlabdacsapatban

- templomi házasság
- osztályelnökség
- erős bizonyosság
- tiszta lelkiismeret
- randevű egy iskolai táncos összejövetelre
- hithűség az egyházi szolgálatban

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy a táblán lévő kifejezések az életeteket jellemzik! Hirtelen az Üdvözítő elé állítanak, hogy ítéletet mondjon felettetek.

- Ezen dolgok közül melyik lenne a legfontosabb abban a pillanatban?
- A többi miért lenne kisebb értékű?

Mondd el a tanulóknak, hogy néha összekeverjük azt, mi a legfontosabb, azzal, amit éppen akkor szeretnénk! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 117:1–4-et és húzzák alá azt a bűnt, ami ehhez a keveredéshez kapcsolódik! Kérdezd meg a tanulókat, szerintük mire gondolt az Úr, amikor azt kérdezte: „Mit számít neked a vagyon?” Olvassátok el az 5. verset! Az egyik tanuló olvassa fel a Tanok és szövetségek 117:1–6-ra vonatkozó kiegészítés második bekezdését a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 289. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi után sóvárgott Marks és Whitney testvér?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 19:26-ot! Mit mondott az Úr Martin Harris-nek ebben a versben?
- Hogyan kapcsolódik ez a vers a Tanok és szövetségek 117:1–5-höz?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 117:6–8-at, és mindegyik vershez írjanak egy egymondatos összefoglalót! Néhány tanuló olvassa fel a mondatát!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 118:3-at és mutass rá, mit ígért az Úr azon apostolok családjainak, akik missziót szolgáltak! A Tanok és szövetségek 117:6 alapján hogyan tud az Úr ezekről a családokról gondoskodni? Kérd meg a tanulókat, mondják el, hogyan látták azt, hogy az Úr anyagi javakról gondoskodott a szükség idején számukra, családjuk vagy más ismerősük számára!

Tanok és szövetségek 118

Bevezetés

Utolsó napi szentekként gyakran énekeljük a „Megyek, ahova akarod” (*Himnuszok*) című himnuszot, amikor barátaink és családtagjaink misszióba mennek. Nem mindig szánunk időt arra, hogy fontolóra vegyük azt, hogy a világ változásával elhívásuk veszélybe sodorhatja őket. Erre példaként szolgál az, hogy 1838-ban az Úr megparancsolta apostolainak, hogy 1839. április 26-án induljanak el Far Westből, Missouri államból Angliába missziót szolgálni. Mire az a nap elérkezett, Lilburn W. Boggs kormányzó kiadta a kiirtási parancsát, és a szenteket kiűzték Missouriból. Az apostolok

ezen misszionáriusi elhívásra adott válasza jó leckéül szolgál az engedelmesre és az Úrba vetett bizalomra. (További részletekért lásd a 118. rész információit a tanulók tanulmányi kalauzában!)

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr másokat hív el, hogy azon apostolok helyébe lépjenek, akik nem maradnak hithűek (lásd T&S 118:1, 6; lásd még Ap. csel. 1:20–26; T&S 114:2).
- Az Úr elhívja szolgálait, hogy hirdessék evangéliumának teljességét szerte a világon (lásd T&S 118:3–5).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 190., 226–227. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 291–292. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 118. Az Úr elhívja szolgálait, hogy hirdessék evangéliumának teljességét szerte a világon.

(15–20 perc)

Egy tanuló olvassa fel a Tanok és szövetségek 118-at az osztálynak! Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze a dátumot, ami ezen kinyilatkoztatás fejlécében található, az 5. verssel! Írd fel a két dátumot a táblára! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hol kellett az apostoloknak az evangéliumot hirdetniük? (Lásd T&S 118:4-hez tartozó „A szentírások megértése” részt a tanulók tanulmányi kalauzában!)
- Hol volt Joseph Smith próféta 1839 tavaszán? (Lásd T&S 121. részének fejlécét.)

Egy tanuló olvassa el Tanok és szövetségek 118:5-höz tartozó, „A szentírások megértése” rész első bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hol volt a többi szent ebben az időben?
- Mennyire volt biztonságos az apostoloknak, hogy 1839 áprilisában visszatérjenek Missouriba?
- Szerintetek ezen körülmények között felmentették volna az apostolokat az alól, hogy missziójukat megelőzően Far Westben találkozzanak? Miért vagy miért nem?

Mondd el a következő kijelentést elder Wilford Woodruftól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„Amikor [Brigham] Young elnök feltette a Tizenketteknek azt a kérdést, hogy: »Testvérek, most mit fogtok tenni?«, a válasz az volt: »Az Úr szólott hozzánk, nekünk pedig engedelmeskednünk kell.« Úgy éreztük, hogy az Úr adta

a parancsolatot és volt hitünk, hogy elinduljunk és teljesítsük azt, úgy éreztük, az Ő dolga volt, hogy élünk vagy meghalunk annak teljesítése közben. Elindultunk hát Missouriba” (*Journal of Discourses*, 13:159. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Az apostolok hozzáállása az Úr szavához mit tanít nektek a nehéz parancsolatok betartásáról?
- Hogyan vonatkozik ez a történet valaki olyanra, aki úgy érzi, hogy a teljes idejű misszióban vagy egy egyházi elhívásban szolgálni túl nehéz feladat lehet?

Egy másik tanuló olvassa fel a Tanok és szövetségek 118:5-höz tartozó, „A szentírások megértése” hátralévő részét a tanulók tanulmányi kalauzából! Ezután a tanulók végezzék el az A feladatot!

Tanok és szövetségek 119–120

Bevezetés

A 119. részben az Úr úgy adta a tized törvényét, ahogy az ma is érvényben van. Joseph F. Smith elnök azt mondta:

„A tized törvénye azért lépett életbe, mert az emberek nem tudtak a magasabb rendű törvénynek engedelmeskedni. Ha eleget tudnánk tenni a felajánlás törvényének, akkor nem lenne szükség a tized törvényére, mert a magasabb rendű törvény részévé válna. A felajánlás törvénye mindent megkövetel; a tized törvénye csupán az éves jövedelem egy tizedét követeli meg” („Discourse by President Joseph F. Smith”, *Millennial Star*, 1894. jún. 18., 386. o.).

A 119. rész a tized fogalmát határozza meg, a 120. rész pedig azt fejt ki, ki dönti el, mire fordítják a tizedet.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Első Elnökség, a Tizenkét Apostol Kvóruma és az Elnöklő Püspökség kezeli az egyház tizedét. A tizedet arra használják, hogy felépítsék az Úr királyságát, például a misszionáriusi munka támogatása, a kápolnák, templomok, szemináriumi és insztitút épületek építése által (lásd T&S 119:1–2; 120; lásd még T&S 97:10–14).
- A tized azt jelenti, hogy az évi jövedelmünk egy tizedét az Úrnak adjuk (lásd T&S 119:3–7; lásd még Alma 13:15).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 191. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 292–295. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 119:1–2; 120. Az Első Elnökség, a Tizenkét Apostol Kvóruma és az Elnöklő Püspökség kezeli az egyház tizedét. A tizedet arra használják, hogy felépítsék az Úr királyságát. (10–15 perc)

Mutass a tanulóknak egy kápolnát vagy templomot ábrázoló képet! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mennyibe kerül egy kápolna felépítése? És egy templomé?
- Szerintetek hány kápolnát épít évente az egyház?
- Milyen áldásokat kapnak az egyház tagjai ezen épületek által?

Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő kijelentését:

„Amint ez az egyház növekszik, férőhelyet kell biztosítanunk a népünknek. Ebben az évben fogunk befejezni vagy felszentelni 600 új épületet. Ez hatalmas vállalkozás” („Larry King Live”, *Ensign*, 1998. nov., 108. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 119:1–3; 120-at és kérdezd meg:

- Honnan kapja az egyház a pénzt ezen épületek felépítésére?
- Ki határozza meg, mire használják a tizedalapot?
- Mire használják még a tizedet?

Olvasd fel elder Dallin H. Oaks következő kijelentését:

„Az Úr úgy rendelkezett – kinyilatkoztatás által –, hogy a tizedének felhasználását szolgálja, az Első Elnökség, a Tizenkét Apostol Kvóruma és az Elnöklő Püspökség irányítsa (lásd T&Sz 120). Ezt a pénzt arra költik, hogy felépítsék és fenntartsák a templomokat és az imádat házait, hogy irányítsák a világméretű misszionáriusi munkát, hogy lefordítsák és kiadják a szentírásokat, hogy a halottak megváltásához anyagi forrásokat biztosítsanak, hogy a vallásos oktatást finanszírozzák és támogassák az egyház egyéb céljait, melyeket az Úr arra kijelölt szolgálói tűznek ki” (Conference Report, 1994. ápr., 46. o.; vagy *Ensign*, 1994. máj., 35. o.).

Kérdezd meg: Azon túl, hogy a templomokat a tizedből építik, hogyan kapcsolódik még a tized a templomi imádatához?

Mondd el a következő kijelentést George F. Richards elnöktől, aki a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„Az egyházban a tized törvényét úgy tekintik, mint ami – a hit próbájaként – olyan fontos, hogy az egyháztag, aki nem hisz abban és nem gyakorolja azt mennyei törvényként, nem bizonyul érdemesnek arra, hogy megkapja a papságot és a templomi áldásokat” (Conference Report, 1945. okt., 26–27. o.).

Mondd el, hogy tizedet nem csak azért fizetünk, hogy templomokat építsünk, hanem azért is, hogy érdemesek legyünk belépni azokba. Ösztönözd a tanulókat, hogy mindig fizessék a tizedüket!

Tanok és szövetségek 119:3–7. A tized azt jelenti, hogy az évi jövedelmünk egy tizedét az Úrnak adjuk. (25–30 perc)

Mutass tíz tárgyat a tanulóknak (például tíz almát, ceruzát vagy székelt)! Vedd el az egyik tárgyat, és kérdezd meg, hogy ez az evangélium mely alapelvét ábrázolja! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 119:1, 3–7-et és kérdezd meg:

- Kinek fizetitek a tizedet? (Az Úrnak, megbízottján, a püspökön keresztül.)
- Végső soron mi megy veszendőbe, ha nem fizetitek a tizedet?
- Olvassátok el a Malakiás 3:8–10; Tanok és szövetségek 64:23-at! Ezen versek alapján milyen áldásokat eredményez a tizedfizetés?

Mondd el a következő kijelentéseket! Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta:

„Nem azt mondom, hogy ha becsületesen fizetitek a tizedet, akkor valóra válik egy gyönyörű házról, egy Rolls Royce-ról és egy hawaii nyaralóról alkotott álmotok. Az Úr megnyitja majd az egek csatornáit szükségleteink, nem pedig mohóságunk szerint. Ha azért fizetünk tizedet, hogy meggazdagodjunk, akkor rossz célból járunk el. A tized alapvető célja az, hogy biztosítsa az egyház számára az Úr munkájának előmozdításához szükséges erőforrásokat. Az adományozó áldása . . . nem feltétlenül mindig anyagi vagy fizikai természetű” („The Sacred Law of Tithing”, *Ensign*, 1989. dec., 4. o.).

Elder Dallin H. Oaks azt mondta:

„Néhányan azt mondják, hogy: »Nem engedhetem meg magamnak a tized fizetését.« Azok, akik hitüket helyezik az Úr ígéretébe, azt mondják: »Nem engedhetem meg magamnak, hogy ne fizessek tizedet.«” (Conference Report, 1994. ápr., 44. o.; vagy *Ensign*, 1994. máj., 34. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- A 4. vers alapján mennyit kér az Úr tőlünk tizedként?
- Kivel beszélhetnétek, ha kérdések merülnek fel a tizeddel kapcsolatban? (Püspökötökkel.)
- Mikor beszélgetünk a püspökkel és mikor adunk számot tizedfizetésünkről? (A tizedrendezésen.)

Elder Howard W. Hunter, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt tanította:

„A törvény egyszerűen megállapított, mint minden »jövedelmünk egytized része«. A jövedelem a hasznot, a kártérítést és nyereséget jelenti. Ez az alkalmazott

munkabére, egy üzlet működéséből befolyó haszon, olyannak a jövedelme, aki természet vagy termel valamit illetve valamely más forrásból származó jövedelem” (Conference Report, 1964. ápr., 35. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„A tény az, hogy a tized az Úr pénzügyi törvénye. Kinyilatkoztatás által jött tőle. Mennyei törvény, egy nagy és csodálatos ígérettel együtt. Alkalmazható az egyház minden olyan tagjára, aki jövedelemmel rendelkezik. Vonatkozik az özvegyre szegénységében csakúgy, mint a jómódú emberre, annak gazdagságában” („The Widow’s Mite”, *Brigham Young University 1985–1986 Devotional and Fireside Speeches* [1986], 9. o.).

Brigham Young elnök azt tanította:

„Nem a magunkéi vagyunk, mert áron vétettünk meg. Az Úréi vagyunk, az Úré az időnk, a tehetségeink, az aranyunk és az ezüstünk, a gabonánk és a lisztünk, a borunk és az olajunk, a csordáink és mindaz, aminek a birtokában vagyunk ezen a földön; és Ő ennek egytized részét várja el tőlünk királysága felépítésére” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young*, 156. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- A pénzünk és javaink egytizedén túl mi mást vár el tőlünk az Úr Brigham Young elnök szerint? (Időnket és tehetségeinket.)
- Hogyan tudnátok tizedet fizetni időtökből és tehetségeitekből?
- Mi húsz év tíz százaléka?
- A missziós szolgálat hogyan tekinthető egy fiatal férfi idejéből adott tizednek?
- Mi mást tehetnénk még azért, hogy az Úrnak adjunk az időnkből és a tehetségeinkből? (Egyházi elhívásokban szolgálhatunk, valamint más szolgálati tevékenységeket végezhetünk.)

Tégy bizonyosságot a tizedről! Ha lehetőség van rá, mondj egy személyes élményt, mely szemlélteti az áldásokat, melyek a teljes tized fizetése által nyerhetők el, vagy kérj meg egy tanulót, hogy meséljen egy ilyen élményről!

Tanok és szövetségek 121–122

Bevezetés

Joseph Smith prófétát és számos társát igazságtalanul tartották fogva a Liberty börtönben 1838. december 1-jétől 1839. április 6-ig. Amíg ott voltak, a próféta levelet írt a szenteknek, mely imát

tartalmazott saját magáért és őértük (lásd T&Sz 121:1–6). Az élet egyik legmegindítóbb kérdése az: „Miért történnek rossz dolgok jó emberekkel?” Az Úr Joseph Smith imájára adott válasza helyes nézőpontba helyezi a megpróbáltatásokat és azon jó dolgokat sorolja fel, melyek azok elszenvédeése árán érnek minket (lásd T&Sz 121:9–46; 122).

Bár Joseph próféta élménye segíthet nekünk abban, hogy megértsük nehézségeinket, néhány megpróbáltatás meghaladja az értelmünket. Elder Harold B. Lee, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta: „A vallás feladata nem az, hogy minden olyan kérdésre választ adjon, mely Istennek az univerzum erkölcsi irányítására vonatkozik, hanem az, hogy a hit által bátorságot öntsön az egyénbe, hogy továbbhaladjon akkor, amikor olyan kérdésekkel kerül szembe, melyekre soha nem talál választ jelenlegi állapotában” (Conference Report, 1963. okt., 108. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Néhány megpróbáltatás a gonoszok cselekedetei miatt ér minket. A gonoszok végül elnyerik Isten igazságát (lásd T&Sz 121:1–25; lásd még Alma 14:10–11).
- Azok, akik igazlelkűen kitartanak a megpróbáltatásokban, tudást, tapasztalatot és a papság áldásait nyerik el, továbbá felmagasztosulnak (lásd T&Sz 121:7–8, 26–33; 122).
- A papság ereje az igazlelkű életből származik. Ha egy papságviselő világias, büszke vagy a mások feletti uralomra törekszik, elveszíti papsági hatalmát (lásd T&Sz 121:34–46).
- Gyakran azok, akik valamely hatalmi pozícióban vannak, hatalmukat hamislelkűen gyakorolják (lásd T&Sz 121:39–40).
- Mivel az Üdvözítő többet szenvedett, mint bármely más halandó képes lett volna, megérti szenvedéseinket és könyörületet érez irántunk. Az Üdvözítőbe és ígéreteibe vetett hitünk segít nekünk a megpróbáltatásainkban kitartani (lásd T&Sz 122; lásd még Alma 7:11–13; T&Sz 19:16–19).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 204–209. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 295–302. o.

Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 18. bemutató: „Égi erők” (9:15) felhasználható a Tanok és szövetségek 121. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

Tanok és szövetségek 121:1–25. Néhány megpróbáltatás a gonoszok cselekedetei miatt ér minket. A gonoszok végül elnyerik Isten igazságát. (35–40 perc)

Mesélj a tanulóknak néhány olyan megpróbáltatásról, melyet Joseph Smith és mások szenvedtek el, míg letartóztatásban voltak

Far Westben és fogságban a Liberty börtönben (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 204–209. o.). Kérdezd meg: Ha a korai szentekkel együtt szenvedtetek volna ezekben a megpróbáltatásokban, milyen kérdéseket tettek volna fel? A válaszokat írd fel a táblára! Ezek között lehet:

- Miért kell szenvedéseket és nehézségeket elviselnünk ebben az életben?
- Hogyan viselhetnénk el jobban a halandóság megpróbáltatásait?

Mondd el a tanulóknak, hogy a négy hónap alatt, míg Joseph Smith próféta a Liberty börtönben volt, a szentek is nagy nehézségeken mentek keresztül, amikor kiúzták őket otthonaikból! A próféta, sugalmazás hatására, erőteljes hangvételű levelet írt az egyház tagjainak, melynek részletei a Tanok és szövetségek 121–123-ban találhatóak. A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 121:1–6-ot és kérdezd meg:

- Mihez hasonlíthatnak ezek a versek? (Egy imához.)
- Mit tanít ez nektek arról, hogyan viszonyuljatok életetekben fellépő megpróbáltatásokhoz?
- A Joseph Smith által feltett kérdések miben hasonlíthatnak a táblán lévő kérdésekhez?
- Úgy tűnik-e Joseph kérdéseiből, hogy a szentek megérdemelték azokat a megpróbáltatásokat, melyekkel szembenéztek?
- Mi volt szenvedésük forrása?
- Milyen példák vannak ma arra, hogyan okozhatja valaki hamislelkű döntése más szenvedését?
- Olvassátok el 1 Péter 2:19–21-et! Mit tanítanak ezek a versek a meg nem érdemelt szenvedésről?

Mondd el, hogy az Úr Joseph imájára adott válasza a Tanok és szövetségek 121:7–46; 122-ben található! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 121:7–24-et és húzzák alá, mit mond az Úr, mi fog történni azokkal a gonoszokkal, akik az igazlelkűeket üldözik! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen érzéseitek vannak azok iránt, akik az igazlelkűeket üldözik?
- Olvassátok el a Máté 5:44; Tanok és szövetségek 64:9–11-et! Ezen versek alapján, mit mondott az Úr, hogyan kell bánnunk az ellenségeinkkel?
- Mit mond az Úr, mi fog történni azon gonoszokkal, akik az igazlelkűeket üldözik?
- Az Úr miért akarja azt, hogy az ítéletet és a bosszút neki hagyjuk?

Mondd el elder Marion D. Hanks kijelentését, aki akkoriban a Tizenkettek segéde volt:

„Évekkel ezelőtt a Templom téren hallottam, amint egy fiú kiöntötte szomorú szíve gyötremét. . . . A gyűlölet szellemében élt, melyet egy azon férfi iránt érzett, aki hitvány módon elvette apjának életét. Miután a fájdalom szinte elvette az eszét, keserűség lett úrrá rajta.

Azon a sabbat reggelen, amikor mások és én is hallottuk őt, megérintette az Úr Szellemé. . . . Könnyekkel a szemében mondta ki elkötelezett szándékát, miszerint a bosszút az Úrra, az igazságszolgáltatást a törvényre hagyja. Nem fogja többé gyűlölni azt, aki a fájdalmas veszteséget okozta. Megbocsát és nem engedi, hogy akár egy perccel is tovább töltse el szívét a bosszúállás maró hatása.

Valamikor később, azon megható sabbat reggel emlékei által megérintve, elmeséltem a történetet egy másik városban egy csoportnak. . . . Később levelet kaptam [egy férfitől, aki hallotta a történetet]. Aznap este hazament, imádkozott és felkészült majd elment és meglátogatta közössége egyik tagját, aki évekkor ezelőtt megsértette otthonának szentségét. Azelőtt rosszindulat, bosszúállás volt a szívében, és fenyegetések hangzottak el. Azon az estén, amikor kiderült, hogy ő áll az ajtó előtt, rémült szomszédja fegyverrel a kezében jelent meg. A férfi gyorsan elmagyarázta látogatásának okát, azért jött, hogy kifejezze sajnálatát, és nem akarja, hogy a gyűlölködés tovább folytatódjon és feleméssze életét. Megbocsátást ajánlott és bocsánatot kért, majd könnyek között ment el – sok év után először szabad emberként. A valamikori ellenséget is könnyek között hagyta ott, megrendülten és bűnbánóan” (Conference Report, 1973. okt., 16. o.; vagy *Ensign*, 1974. jan., 21. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, miként okozhat fájdalmat a gyűlölet annak, aki gyűlöl! Ösztönözd a tanulókat, hogy tegyék félre a gyűlölet minden érzését, melyet mások iránt tápláltak, és bízzanak az Úr igazságosságában!

Tanok és szövetségek 121:26–33; 122. Azok, akik igazlelkűen kitaranak a megpróbáltatásokban, tudást, tapasztalatot és a papság áldásait nyerik el, továbbá felmagasztosulnak. (20–25 perc)

Mutass az osztálynak egy érettségi bizonyítványt, egy kupát, szeminárium bizonyítványt, csekket és egy szépen megmunkált képzőművészeti tárgyat. (Ha ezek a tárgyak nem állnak rendelkezésedre, felrajzolhatod azokat vagy felírhatod a szavakat a táblára.) Kérdezd meg a tanulóktól:

- Mi a közös ezekben a tárgyakban? (Mindegyik megszerzéséhez áldozathozatal szükséges.)
- Milyen áldásokat ígér az Úr azoknak, akik áldozatot hoznak azért, hogy engedelmeskedjenek a parancsolatainak?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 121:26–33; 122:7–9-et! Soroljátok fel a táblára, milyen áldásokat ígért az Úr és mit kell tennünk azok elnyeréséért! A felsorolásokat lehet ehhez hasonló:

Az Úr által ígért áldások	Amit tennünk kell
tudás (lásd T&Sz 121:26, 33)	bátran kitarítani a megpróbáltatásokban (lásd T&Sz 121:29)
a Szentlélek (lásd 26. v.)	
trónok és birodalmak (lásd 29. v.)	
hatalom (lásd 29. v.)	
halhatatlan nyugalom (lásd 32. v.)	
tapasztalat (lásd T&Sz 122:7)	
a papság (lásd 9. v.)	
Isten veled lesz mindörökké (lásd 9. v.)	

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan kapcsolódnak ezek a kérdések az érettségi bizonyítványhoz, a kupához és a többi tárgyhoz?
- Mi történhet, ami megnehezíti az Úr iránti engedelmességét?
- Milyen nehéz egyszer betartani egy parancsolatot?
- Milyen nehéz nap mint nap betartatni azt a parancsolatot?
- Olvassátok el a Máté 6:34; Móziás 4:27-et! Milyen tanácsokat adnak ezek a versek, melyek segítenek a kitartásban?

Mondd el elder Franklin D. Richards kijelentését, aki akkoriban a Tizenketek segéde volt:

„A szorgalmassághoz meg kell tanulni az állhatatosságot – igen, a mindvégig kitartást. . . Kitarthatunk-e egy nap végéig ugyanolyan elkötelezettséggel és lelkesedéssel, amivel a napot elkezdjük, még akkor is, ha csalódottsággal és problémákkal néztünk szembe? Minden év 365 napból áll és minden nap huszonnégy órából – mindegyik a mindvégig kitartást követeli meg. Ugyanakkor emlékezzetek arra, amit Benjámín király mondott: »... senkitől sem lehet kívánni, hogy gyorsabban fusson, mint ahogy az ereje engedi« (Móziás 4:27).

A saját tapasztalatom minden mozzanatában úgy találtam, bölcs dolog nagy mezőket végigpásztázni a szemünkkel, majd megművelni a kicsiket. A nagy mezők átvizsgálásakor valójában egy mintatervet készítünk, amit később rendszerített fokként valósítunk meg. Ez józan módja annak, hogy felépítsünk valamit és elkerüljük a csalódásokat, melyek abból következnek, hogy egy egyén túl sokat vállal. A nagy mezők áttekintése és a kicsik megművelése magában foglalja a rendszer valamint szorgalom alapelvét, és növekedésben valamint fejlődésben mutat eredményt” (Conference Report, 1964. okt., 77. o.).

Kérdezd meg: Hogyan segíthet nektek elder Richards kijelentése a mindvégig kitartásban? Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, milyen változtatásokat tehetnének életükben azért, hogy jobban kitartsanak az igazlelkűségben.

Tanok és szövetségek 121:34–46 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 121:34–36).

A papság ereje az igazlelkű életből származik. Ha egy papságviselő világias, büszke vagy a mások feletti uralomra törekszik, elveszíti papsági hatalmát.
(30–35 perc)

Mutass az osztálynak számos cérnaszálat! Kérj meg egy tanulót, hogy szakítson el egy cérnaszálat! Kérj meg egy másik tanulót, hogy szakítson el egyszerre négyet! Egy harmadik tanuló szakítson el egyszerre nyolcat, és folytassa addig, amíg már túl sok zsinór van ahhoz, hogy el tudja szakítani! Mutass az osztálynak egy kötelet és kérdezd meg, mi teszi azt erőssé (sok szálból áll)! Írd fel a táblára: *papság*, és kérdezd meg: Ha a kötél a papságot jelképezi, mit jelképezhetnek a szálak?

Kérdezd meg: A papságba való felszentelés automatikusan hatalmat ad nektek? Mondd el elder Boyd K. Packer következő kijelentését:

„Felhatalmazásokat a felszentelések által; hatalmatok engedelmesség és érdemesség által lesz. . .

A papságban való hatalom azáltal alakul ki, hogy teszitek a mindennapi dolgokban a kötelességeket: eljártok a gyűlésekre, elfogadjátok a feladatokat, olvassátok a szentírásokat, betartjátok a Bölcsesség szavát” (Conference Report, 1981. okt., 47–48. o.; vagy *Ensign*, 1981. nov., 32–33. o.).

Írd fel a táblára: *Erősíti a papsági hatalmat* és *Gyengíti a papsági hatalmat!* A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 121:34–46-ot és keressék ki, mi erősíti valaki papsági hatalmát és mi gyengíti! Írd fel a tanulók válaszait és a hozzájuk tartozó utalásokat a megfelelő fejléc alá! A felsorolásokat lehet ehhez hasonló:

Erősíti a papsági hatalmat	Gyengíti a papsági hatalmat
meggyőzés (lásd 41. v.)	szív ragaszkodása a világ dolgaihoz (lásd 35. v.)
türelem (lásd 41. v.)	törekvés az emberek dicséretére (lásd 35. v.)
gyengédség (lásd 41. v.)	megpróbálni a bűnöket takargatni (lásd 37. v.)
alázat (lásd 41. v.)	büszkeség (lásd 37. v.)
szeretet (lásd 41. v.)	hiú becsvágy (lásd 37. v.)
jóság (lásd 42. v.)	kényszert vagy uralmat gyakorolni valaki felett (lásd 37. v.)
tiszta megértés (lásd 42. v.)	szentek üldözése (lásd 38. v.)
Szentlélek általi vezetés (lásd 43. v.)	Isten ellen harcolni (lásd 38. v.)
hithűség (lásd 44. v.)	igazságtalan uralmat gyakorolni (lásd 39. v.)
jószívűség (lásd 45. v.)	képmutatás (lásd 42. v.)
erényes gondolatok (lásd 45. v.)	álnokság (lásd 42. v.)

Tedd fel a következő kérdéseket:

- A 37. vers alapján mi történik azok papságával, akik nem élnek igazlelkűen?
- A 45–46. versek alapján mi történik velünk, ha igazlelkűen élünk?
- Milyen hatással vannak ezek az áldások az életetekre?

Mondd el Melvin J. Ballard elnök, aki akkoriban az Északnyugati Államok Misszió elnöke volt, később pedig apostol lett, következő kijelentését:

„Megtanultuk, hogy a legnagyobb ajándék, amit Isten adott nekünk, sőt, a legnagyobb ajándék, amit gyermekei valaha is kaptak vagy kapni fognak ezen a földön, az a Szentlélek társasága. Megtanultuk a Vele való kapcsolatunkból, a Vele való érintkezésünkből, hogy a valódi sugalmazás és az igazi erő a Szentlélek társaságából nyerhető” (Conference Report, 1910. ápr., 41. o.).

Tégy bizonyosságot az igazlelkű élet fontosságáról, hogy így a papsági áldás életünkben érvényt szerezzen!

Tanok és szövetségek 121:39–40. Gyakran azok, akik valamely hatalmi pozícióban vannak, hatalmukat hamislelkűen gyakorolják. (10–15 perc)

Kérdezd meg: Ki volt Saul király, Dávid király és Salamon király? (Izrael királyai voltak, amikor Izrael fénykorát élte.) Kérj meg egy tanulót, aki ismeri ezeknek a férfiaknak a történetét, mesélje el hogyan kezdődött uralkodásuk, és igazlelkűek maradtak-e! (Mindegyikőjük igazlelkűen kezdte, de bizonyos idő elteltével mindegyik eltávolodott az Úrtól.)

Saul, Dávid és Salamon után 39 bíra volt Izraelben és Júdában. A Biblia azt mondja, hogy közülük csupán nyolc cselekedett kedves dolgot az Úr előtt. Kérdezd meg: Szerintetek miért csak nyolc bíra cselekedett kedves dolgot?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 121:39-et és beszéljétek meg, miként vonatkozik ez Izrael ősi bíráira! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kinek van még nehézsége az igazlelkű felhatalmazás gyakorlásával?
- Milyen példákat láttatok a szentírásokban vagy az egyház történetében a hamislelkű uralomra?
- Mit tehettek azért, hogy legközelebb, amikor vezetőségi feladatot kaptok, elkerüljétek a hamislelkű cselekedeteket?

Tanok és szövetségek 122. Mivel az Üdvözítő többet szenvedett, mint bármely más halandó képes lett volna, megéri szenvedéseinket és könyörületet érez irántunk. Az Üdvözítőbe és ígéreteibe vetett hitünk segít nekünk a megpróbáltatásainkban kitartani. (30–35 perc)

Kérdezd meg számos tanulótól, kihez fordulnak tanácsért és vigaszt, amikor nehézségeik vannak! Írd a táblára a válaszaikat

(ezek magukban foglalhatják a szülőket, püspököt, barátokat, idősebb testvéreket)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért hozzájuk fordultok?
- Miért nem egy idegenhez vagy egy gyerekhez?
- Mi a közös azokban az emberekben, akik a táblán szerepelnek, ami biztosít benneteket arról, hogy segíteni tudnak? (Az egyik válasz az, hogy tapasztaltak.)
- Azok közül, akik valaha is éltek, kinek van a legnagyobb tapasztalata, a legnagyobb könyörülete, és ki a leginkább sugalmazott? (Lásd Móziás 3:7; 3 Nefi 17:4–8; T&S 43:24.)
- Olvassátok el Alma 7:11–13-at! Hogyan lehetséges az, hogy valaki, akinek halandó élete olyan rövid volt, a legtapasztaltabb?
- A 12. vers alapján miért bírta ki Jézus ezt a nagy szenvedést?

Emlékeztess a tanulókat Joseph Smith próféta megpróbáltatásaira, melyeken a Liberty börtönben ment keresztül! Olvassák el a Tanok és szövetségek 122. részének fejlécét! Kérdezd meg: Kihez fordult Joseph tanácsért és vigaszt? Oszd két csoportra az osztályt! Az első csoport tanulmányozza az 1–8-as verseket, és nevezzék meg a megpróbáltatásokat, melyekről az Úr azt mondta, hogy Joseph el fog szenvedni! A második csoport tanulmányozza ugyanazokat a verseket, és keressék ki, hogyan ösztönözte az Úr Joseph-et! Mindegyik csoportból egy tanuló mondja el, mit találtak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért engedi az Úr, hogy megpróbáltatások érjenek minket?
- Miképp válhatnak javunkra a megpróbáltatások?
- Hogyan tudja valaki, aki már tapasztalata az élet megpróbáltatásait, jobban becsülni az Üdvözítő szenvedését a kiengesztelésben?
- Miért fordulhatunk az Üdvözítőhöz bármely megpróbáltatás közepette?

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Orson F. Whitney azt mondta:

„Amikor tanácsot és vigaszt akarunk kapni, nem a gyerekekhez megyünk, se nem azokhoz, akik csak örömet és meglepődöttséget ismernek. Olyan megfontolt és empatikus férfiakhoz és nőkhez fordulunk, akik maguk is szenvedtek és meg tudják nekünk adni azt a vigaszt, amire szükségünk van. Nem Isten célja-e az, hogy szenvedést bocsát gyermekeire? Azt akarja, hogy hasonlóbba váljunk hozzá. Isten többet szenvedett, mint amit az emberek valaha szenvedtek vagy szenvedni fognak, és Ő az empátia és vigasz nagyszerű forrása. . . .

Az áldás mindig jelen van a bánatban és megaláztatásban. Nem azok a szerencsések, akik elmenekülnek ezen dolgok elől. »Akit szeret az Úr, megdorgálja«. . . . A virágok akkor illatoznak leginkább, amikor összezúzzák őket. A férfiaknak és nőknek ugyanilyen sokat kell szenvedniük, hogy a bennük rejlő legjobb a felszínre kerüljön” („A Lesson from the Book of Job”, *Improvement Era*, 1918. nov., 7. o.).

Elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkét Apostol Kvórumából, azt mondta:

„[Az Úr] kezeinek, lábainak és oldalának sebei jelzik, hogy a halandóságban még a tisztákkal és a tökéletesekkel is történnek fájdalmas dolgok, és jelzik, hogy a megpróbáltatás *nem* annak bizonyítéka, hogy Isten nem szeret minket. Figyelemreméltó és reményteli az a tény, hogy a *megsebzett* Krisztus az, aki a segítségünkre siet. Ő, aki viseli az áldozathozatal hegeit, a szeretet sérelmeit, az alázatosság és a megbocsátás emblémait, ő Lelkünk Kapitánya. A halandóságban elszenvedett fájdalom bizonyítéka minden bizonynyal arra szolgál, hogy bátorságot adjon másoknak, akiket szintén bántott és megsebzett az élet, talán még barátaik házában is” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 259. o.).

Mondd el elder Harold B. Lee kijelentését is, mely a 121–122. rész bevezetésben található (201. o.)! Beszéld meg a tanulókkal, hogyan segítenek nekünk a 122. rész alapelvei abban, hogy kitartóbbak legyünk a megpróbáltatásainkban!

Tanok és szövetségek 123

Bevezetés

Joseph Smith próféta még mindig a Liberty börtönben volt, amikor a Tanok és szövetségek 123 íródott (lásd a 121–122. rész bevezetését [201. o.]).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Joseph Smith próféta azt az utasítást adta az egyháznak, hogy jegyezzék le a gonoszságokat, melyeket ellenük elkövetnek, annak érdekében, hogy igazságszolgáltatást kapjanak a földi kormányzattól és Istentől (lásd T&Sz 123:1–11; lásd még T&Sz 101:85–92).
- Világszerte sokakat megtéveszt az emberek ravaszsága, de elfogadnák az igazságot, ha tudnák, hol találhatják meg azt (lásd T&Sz 123:12–17; lásd még T&Sz 76:75).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 204–209. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 302–303. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 123:1–11. Joseph Smith próféta azt az utasítást adta az egyháznak, hogy jegyezzék le a gonoszságokat, melyeket ellenük elkövetnek, annak érdekében, hogy igazságszolgáltatást kapjanak a földi kormányzattól és Istentől. (35–40 perc)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 123. részének fejlécét, beleértve a versek előtti rövid összefoglalást, majd állapítsák meg, milyen tanácsot adott Joseph Smith próféta a szenteknek ebben a részben! Oszd két csoportra az osztályt! Kérd meg az egyik csoportot, hogy olvassák el az 1–5-ös verseket, és sorolják fel a táblára, milyen tények összegyűjtésére utasította Joseph Smith próféta a szenteket! A második csoport tanulmányozza a 6–12-es verseket és írják fel a táblára, miért kellett ezeket a tényeket összegyűjteni! A felsoroltak között lehetnek a következők:

Az összegyűjtendő tények	Miért?
a szentek szenvedése és bántalmazása (lásd 1. v.)	hogy az egész világ tudomására hozzák (lásd 6. v.)
károk (lásd 2. v.)	hogy a kormány vezetői elé tárják (lásd 6. v.)
személyi sérülések (lásd 2. v.)	hogy az egész nemzet megmentés nélkül maradjon, mielőtt Isten ítélete rájuk száll (lásd 6. v.)
az üldözők nevei (lásd 3. v.)	mert ezzel tartozunk Istennek (lásd 7. v.)
becsületsértő kiadványok (lásd 4–5. v.)	mert tartozunk ezzel a családuknak (lásd 7. v.)
minden hamislelkű tett, amit a szentek elszenvedtek (lásd 5. v.)	tartozunk az özvegyeknek és árváknak (lásd 9. v.)
	tartozunk a felnövekvő nemzedéknek (lásd 11. v.)
	hogy ismertté tegyük az igazságot (lásd 12. v.)

Mondd el, hogy a szentek engedelmessé váltak a próféta tanácsának és üldöztetésükről számos adatot összegyűjtöttek! Kérj meg három tanulót, hogy mondják el a következő kijelentéseket ezekről az üldöztetésekről:

„Clark ezredes Caldwellbe jött csapataival. Körülbelül két mérföldre Far Westtől éltem, közel Gad Yale úrhoz. Clark ezredes csapatából jó páran eljöttek Yale úr házához és körülbelül két napot töltöttek ott és jelentékeny tulajdont romboltak le. Felszakították a ház padlóját, lemészárolták a baromfi- és sertésállományt, és felgyújtották a szénakazalt . . . , ami teljes egészében megsemmisült. Annyi kukoricát vettek el Yale úrtól a lovaiknak, amennyit akartak, és azt hiszem, hogy körülbelül tíz hektáryit tönkretettek. . . . Néhány disznó, amiket lelőttek, a földön hagyva indult oszlásnak. Azt is láttam, hogy a csendőrség egy része

bement Cyrus Daniel úr házába, amit kifosztottak. Láttam, hogy kihoznak egy ágyat, ágyneműt és valamennyi ruhaneműt” (Mary K. Miles, idézve: Clark V. Johnson, szerk., *Mormon Redress Petitions: Documents of the 1833–1838 Missouri Conflict* [1992], 496–497. o.).

„Én, Delia Reed, 1836-ban költöztem Missouriba. A férjem röviddel megérkezésünk után meghalt, és hét kisgyermekkel hagyott itt. Ezután Caldwell megyébe költöztem, helyzetem javult, [és] tovább dolgoztam az említett farmon 1838 őszéig. Amikor gondok merültek fel a már ott lakók és a mormonok között, engem is, a közösségünk többi tagjával együtt, arra köteleztek, hogy hagyjam el az államot. . . . Fel kellett áldoznom . . . tulajdonom nagy részét, ami miatt családom szétszéledt és én mindennapi alamizsnán éltem idegenek között” (Delia Reed, idézve: *Mormon Redress Petitions*, 523. o.).

„Ezennel igazolom, hogy apám megállt Haun malmánál és egy sátorban aludt abban az időben, amikor a mészárlás történt. A sátorban voltam, amikor a csapat odalovagolt. Néhányan közülünk üvöltöztek a nőknek és a gyermekeknek, hogy menjenek ki a sátorból. Berohantam a kovácsműhelybe, ahol az apám volt. Bemásztam a fűjtató alá, csakúgy mint a fivérem és egy másik fiú, akit Charles Merricknek hívtak. Megsebesültem a csípőmön, a testvéremet fejbe lőtték, a másik fiú pedig három helyen sérült meg, és azóta belehalt sérüléseibe. Anya azt mondja, hogy nyolc éves voltam múlt hónapban. Láttam, hogy néhány ellenségünk lehúzta az apám csizmáját, mielőtt meghalt” (Alma Smith, idézve: *Mormon Redress Petitions*, 537. o.).

Kérdezd meg: Hogyan segítenek nektek ezek a beszámolók abban, hogy jobban megértsétek a szentek üldöztetését? Kérdezd meg a tanulóktól, tudják-e mi lett az eredménye ezen információk összegyűjtésének! Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Hiába vártunk a sérelmek orvoslására és jogaink visszaszerzésére Missouri bíróságán és törvényhozásán. Hiába kértük jogainkat és ellenszolgáltatást javainkért a Kongresszus termeiben és az Elnök kezénél. Az egyetlen vigasz, amit eddig vérző országunk ezen legfelsőbb bíróságtól és *kegyelmi ülésektől* kaptunk az, *hogy az ügyünk igaz, de a kormánynak nem áll hatalmában orvoslani minket*” (*History of the Church*, 6:89. o.).

Segíts a tanulóknak annak megértésében, hogy nem kaphatunk mindig igazságot a halandóságban, az Úr azonban a végén minden dolgot helyrehoz. Miután a szenteket kiüldözték New Yorkból, Ohióból, Missouriból és Illinoisból, a Sziklás-hegységben tele-

pedtek le, messze a keleti államoktól. Kérdezd meg a tanulóktól, mely drámai eseményt éltek meg ezek az államok röviddel, miután a szentek elmentek onnan! (Az amerikai polgárháborút.)

Mondd el a következő eseményt a tanulóknak! Amíg Joseph Smith prófétát a Liberty börtönben tartották fogva, egy férfi felajánlott a próféta ügyvédjének, Alexander Doniphannak, egy földet Jackson megyében a tartozása kifizetése céljából. Amikor a férfi elment, a próféta azt mondta Doniphannak:

„Azt tanácsolom, hogy ne fogadd el a Jackson megyében lévő földet az adósság kifizetése helyett. Isten haragja ül Jackson megyén. Isten népét könyörtelenül kiűzték onnan, és még életemben látni fogod azt a napot, amikor tűz és kard látogatja meg. A Seregek Ura a pusztítás vesszőjével söpör majd végig rajta. A mezők, telkek és házak mind romba dőlnek, és csak a kémények állnak majd a pusztulás jeleként” (B. H. Roberts, *Comprehensive History of the Church*, 1:538. o.).

Alexander Doniphan később megjegyezte, hogy emlékezett erre a jövendölésre, amikor Jackson megye elpusztult a polgárháború alatt.

Abraham Lincoln, aki a polgárháború alatt az Egyesült Államok elnöke volt, azt írta:

„Mivelhogy amikor szeretett országunk, egyszer, Isten áldásával, egységes, gazdag és boldog volt, most pártoskodástól és polgárháborútól szenved, így különös módon helyénvaló, hogy felismerjük Isten kezét ebben a borzasztó látogatásban, és saját hibáinkra és bűnös tetteinkre való sajnálatos emlékezésben – nemzetként és egyénekként – megalázzuk magunkat előtte és imádkozunk kegyelméért – imádkozunk, hogy kíméljen meg a további büntetéstől, bár igazság szerint az nagyon is megérdemelt” („Proclamation of a National Fast Day, Aug. 12, 1861”, *The Speeches of Abraham Lincoln* [1908], 339–340. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 123:6-ot és kérdezd meg:

- Ezen versek mely részlete teljesedett be a polgárháborúban?
- A szenteknek az üldöztetéseikről szóló feljegyzései miként kapcsolódtak ehhez a háborúhoz? (Lásd T&Sz 87:2–3, 7; 123:6, 15.)
- Olvassátok el a 17. verset! Miként hozhat reményt ez a vers azoknak a szenteknek, akiket valaha is üldöztek?

Tanok és szövetségek 123:12–17. Világszerte sokakat megteveszt az emberek ravasszága, de elfogadják az igazságot, ha tudnák, hol találhatják meg azt.
(15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, hallották-e valaha is, amint az emberek hazudtak az egyházzal vagy látták-e, amint mormonellenes írásokat osztogattak! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen érzéseket keltett ez bennetek?
- Szerintetek milyen hatással vannak a mormonellenes írások és az egyházzal szembeni hazugságok azokra, akik nem a mi hitünkön vannak?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 123:12–15-öt, és keressék ki a válaszokat a következő kérdésekre:

- Milyen hatással voltak akkoriban az egyházzal szembeni hamis tanítások az emberekre?
- Mit tegyünk annak érdekében, hogy elősegítsük az igazság áramlását az egyházzal szemben a világon?
- Miért fontos, hogy „napvilágra hozzuk a sötétség titkos dolgait”? (13. v.)
- Ezen versek alapján milyen erőfeszítéseket kell megtennünk ez ügyért?

Olvassátok el a 16–17-as verseket és kérdezd meg:

- Melyik apró tárgynak van nagy szerepe egy hajón a viharban?
- Mi az a kormányrúd? (Egy kar vagy kerék, mely a hajó kormánylapátját irányítja.) Milyen hatással van a hajóra?
- Ha megteszünk mindent, amit tudunk, mit fog az Úr tenni?

Mondd el a következő beszámolókat! Harold B. Lee elnök azt mondta:

„A Utah állambeli Manti-ban voltam néhány évvel ezelőtt. Mikor kijöttünk a szombat esti vezetőségi gyűlésről, erős hóvihár volt. Amint a cöveknök otthonához hajtottunk, megállította az autóját és visszafordult, hogy felnézzen a templom dombjára. Ott állt méltóságteljesen a kivilágított templom. Csendben ültünk ott pár percig, meghatottan annak a gyönyörű, szent helynek a látványától. Azt mondta: »Tudod, Lee testvér, az a templom soha nem szebb annál, mint amikor sűrű ködben vagy erős, zord viharban áll.«

Ugyanígy, Jézus Krisztus evangéliuma soha nem szebb annál, mint amikor a nagyfokú szükség jelentkezik, vagy zord vihar van bennünk, illetve a zűrzavar és nyugtalanság idején” (Conference Report, 1972. okt., 175. o.; vagy *Ensign*, 1973. jan., 133. o.).

Elder Marvin J. Ashton azt mondta:

„Néhány hónappal ezelőtt eljutott a hír a csendes-óceáni szigeteken szolgáló misszionáriusokhoz, hogy hamarosan két-három napos látogatásra érkezem. Amikor megérkeztem, a misszionáriusok már türelmetlenül várták, hogy megoszthassanak velem pár mormon ellenes írást, mely a környékükön közkézen forgott. Megzavarta őket a vádaskodás és türelmetlenül tervezték a visszavágást.

Az elderek a székük szélén ültek, amint a rágalmazást és hamis kijelentéseket olvastam, melyet egy lelkész adott ki, aki kétségtelenül fenyegetve érezte magát a jelenlétük és sikerük miatt. Amint a szórólapot olvastam, mely rosszindulatú és neveléses állításokat tartalmazott, végül mosolyogni kezdtem, fiatal társaim nem kis meglepetésére. Amikor befejeztem, megkérdezték: »Most mit tegyünk? Hogyan lehetne a legjobban szembeszállni az ilyen hazugságokkal?«

Azt feleltem: »E szavak szerzőivel nem teszünk semmit. Nincs időnk a vitára. Csak arra van időnk, hogy az Atya dolgát tegyük. Ne harcoljunk az emberekkel. Úriemberként viselkedjétek, nyugalommal és meggyőzéssel sikert ígértek.«” (Conference Report, 1978. ápr., 9. o.; vagy *Ensign*, 1978. máj., 7. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan kell a mormon ellenes anyagokra reagálnunk?
- Olvassátok el a 2 Nefi 32:5; Moróni 10:5-öt! Hogyan segítenek ezek a versek ennek a kérdésnek a megválaszolásában?
- A jelenlegi egyházi vezetők tanácsainak hogyan kell befolyásolniuk azt, hogyan reagálunk?

Tanok és szövetségek 124–125

Bevezetés

A szenteket 1838–1839 telén kiűzték Missouriból. Illinois-ba és Iowába mentek, ahol a Mississippi-folyó mindkét oldalán letelepedtek. A folyó illinois-i oldalán felépítették Nauvoo-t, a Gyönyörű Várost. Az iowai oldalon felépítették Zarahemlát és Nashville-t. (Lásd T&S 125.) A szentek nagyobb politikai hatalommal rendelkeztek Illinois-ban, mint Missouriban. Csendőrséget alakítottak, megalapítottak egy egyetemet és saját városi ügyeiket is kézben tartották. Ezek a tevékenységek azonban másodlagosak voltak egy sokkal fontosabb munkához képest.

Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt, azt írta:

„Majdnem olyan hamar, mint ahogy a próféta és a testvérek megérkeztek Nauvoo-ba missouri bebörtönzésük és az üldöztetés után, az Úr utasításokat adott, hogy építsenek templomot Nauvoo-ban. Ez időre a holtak megváltása tanának teljessége kinyilatkoztatott, és a halottakért végzendő szertartások fontossága beleivódott a próféta elméjébe, és általa – a későbbi beszédek és levelek alapján – a szentekébe is. Kétségtelen, hogy Joseph Smith már eddig is imádkozott az Úrhoz ezzel kapcsolatosan, és e kinyilatkoztatás [T&S 124] válasz a könyörgésére” (*Church History and Modern Revelation*, 2 köt. [1953], 2:265–266. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: A leckéidre való felkészülésed előtt imádságosan tanulmányozz minden kiadott szentírásblokkot és gondold át a fejlécek alatt található alapelveket!

- Az Úr megparancsolta az egyháznak, hogy készítsen egy kiáltványt az evangéliumról és küldje el azt a föld uralkodóinak (lásd T&S 124:1–11).
- Az Úr személyesen ismeri a szolgálait és tanácsot, útmutatást ad nekik személyes kinyilatkoztatás és sugalmazott vezetők által (lásd T&S 124:12–21, 62–118; lásd még Alma 5:37–41).
- A templom az egyetlen hely, ahol elnyerhető a papsági szertartások teljessége, hogy megváltásuk az élőket és a holtakat (lásd T&S 124:25–45, 55; lásd még T&S 128:11–15).
- Ha szorgalmasan próbáljuk teljesíteni az Úr parancsolatait, de az ellenségeink megállítanak, az Úr rajtuk kéri számon, nem pedig rajtuk. Megváltoztathatja a parancsolatait és megáldhatja hithű erőfeszítéseinket képességünk hiányának ellenére (lásd T&S 124:45–54; lásd még T&S 56:3–4).

- El kell kerülnünk azt, hogy a saját bölcsességünket az Úrre vagy szolgálataira fölé helyezzük (lásd T&S 124:84–85; lásd még Ésaías 55:8–9; 2 Nefi 9:28–29).
- Az Úr megalapította a papsági hivatalokat a szolgálat és a szentek tökéletesítése munkájáért (lásd T&S 124:91–93, 123–143; lásd még Efézusbeliek 4:11–16).
- Az Úr a szenteket arra utasította, hogy gyűljenek össze és készüljenek fel arra, ami a jövőben fog történni (lásd T&S 125; lásd még T&S 82:14; 115:5–6).

További források

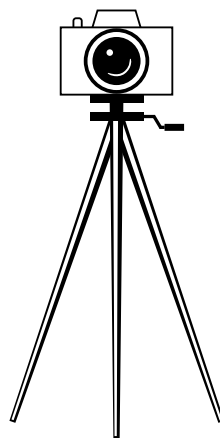
- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 240–242., 251–254., 289., 304–306. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 304–312. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásblokk tanítására készülve válassz a fejléc alatt található ötletek közül, vagy használj néhány saját ötletet!

Tanok és szövetségek 124. Az egyház hármasküldetése az evangélium hirdetése, a szentek tökéletesítése és a halottak megváltása. (50–60 perc)

Tégy ki egy fényképezőgépet állványon (vagy rajzolj egyet a táblára)! Kérdezd meg a tanulóktól:

- Milyen célt szolgál a háromlábú állvány a fényképezésnél?
- Mi történik a képetekkel, ha a háromlábú állvány egyik lába hiányzik?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Az egyház küldetése ragyogó – meghívni mindannyiunkat, hogy Krisztushoz jöjjünk az evangélium hirdetése, az életünk tökéletesítése és a halottak megváltása által. Amint Krisztushoz jövünk, megáldjuk életünket, a családjaink tagjait és Mennyei Atyánk gyermekeit – mind az élőket, mind a holtakat” (Conference Report, 1988. ápr., 98. o.; vagy *Ensign*, 1988. máj., 85. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miben hasonlít az egyház küldetése egy háromlábú állványhoz?

- Mi történne akkor, ha az egyház tagjai végeznék a misszionáriusi munkát és engedelmessé válnának a parancsolatoknak, viszont nem végeznének templomi munkát?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a következő három szentírásrészletet: Tanok és szövetségek 124:1–5, 25–30, 143–145! Keressenek szavakat vagy kifejezéseket, melyek az egyház hármasküldetésének mindhárom részére vonatkoznak! Mondd el, hogy az egyház küldetése a 124. rész egyik központi üzenete, majd közösen tanulmányozzák a küldetés mindegyik részét!

Az evangélium hirdetése

Írd fel a táblára az országokot elnökének a nevét! Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy az evangéliumot tanítjátok az országunk vezetőjének!

- Milyen lehet „az evangéliumot hirdetni” ennek a személynek?
- Miért lehet nehéz?
- Mitől félnének a leginkább?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 124:1–3-at és nevezzék meg, milyen elhívást kapott Joseph Smith! („Készíts[en] egy ünnepélyes nyilatkozatot” minden nemzet királyának, uralkodójának és népének.) A tanulók keressék ki a 3–11-es verseket és kérdezd meg:

- Az 5-ös, 8-as és 10-es versek alapján minek kellett ebben a nyilatkozatban lennie?
- Mi a „megtorlás napja”, amire fel kell készülnünk? (A második eljövétel.)
- Az evangélium hirdetése miként vezeti a királyokat és nemzsidókat arra, hogy segítsenek Sion felépítésén? (Lásd 6., 9., 11. v.)
- A 7. vers alapján mit mondott az Úr arról, hogy ne féljünk a magas rangú emberektől?

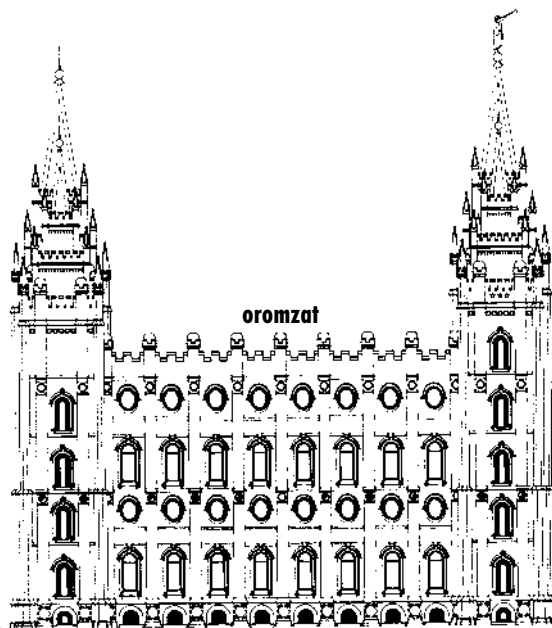
Tégy bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus evangéliuma sokkal fontosabb bármely ember által betöltött pozíciónál! Bátran kell hirdetni az üzenetünket mindenkinek, tekintet nélkül társadalmi helyzetükre!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 124:23, 60-at és kérdezd meg:

- Mit kért az Úr a nauvoo-i szentektől, miről gondoskodjanak a látogatók számára? (Mondd el, hogy a Nauvoo-ház egy vendégház volt, melyet a szenteknek az utazók számára kellett építeniük!)
- Mit tehetünk ma annak érdekében, hogy a látogatók azt érezzék, hogy szeretettel fogadjuk őket Sion cövekjeiben?
- Mit akart az Úr, miről elmélkedjenek a Sionba érkező látogatók?
- Szerintetek miért mondta azt az Úr, hogy „elmélked[jenek]” el szaván, ne csupán olvassák azt?

A halottak megváltása

Mutasd meg a tanulóknak a Salt Lake Templom képét! (Használhatod az alábbi rajzot vagy az Evangéliumi művészet képcsomag 502. számú képét.) Mutass rá a központi fal tetejének oromzatára!

Kérdezd meg: Mit sugall az oromzat a templomról? (A templom az oltalom háza.) Olvassátok el a Tanok és szövetségek 124:10–11, 36-ot és keressétek ki azokat a szavakat, melyek a templom oltalmazó erejére vonatkoznak! Kérdezd meg: Milyen fajta biztonságra és menedékre utal az Úr? Egy tanuló olvassa fel a következő jelentést James E. Faust elnöktől, aki tanácsos az Első Elnökségben:

„Az egész világon nagy szükség van a templomokra. Ez azért van, mert a templomok lelki menedékhelyek. Azok, akik elmennek a templomokba, védelmet találhatnak a Sátánnal és az ő vággyával szemben, hogy elpusztítsa őket és családjukat” (Liahona, 1999. jan., 69. o.).

Kérdezd meg: Hogyan tudnak a templomok megvédeni titeket és családokat Sátánnal szemben? A tanulók nézzék át a 26–44-es verseket és válasszanak ki egy részt, mely szerintük a legjobban mutatja be a templom fontosságát! Néhány tanuló olvassa fel a részét és mondja el, miért azt választotta!

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy autóval utaztok egy távoli városba! Az utazáshoz szükséges az, hogy tele tankoljatok, hiszen nem lesz benzinkút útközben. (Megjegyzés: Kiválaszthatok egy olyan célállomást, melyet a tanulók ismernek.) Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit tennétek, ha jó pár órányi utazás után észrevennétek, hogy a tank csak félig volt tele, amikor elindultatok?
- Mit tennétek akkor, ha csak akkor vennétek ezt észre, amikor már késő lenne visszafordulni?

Mondd el, hogy lehetséges lelkileg ehhez hasonló helyzetbe kerülni! Olvassátok el a 28-as verset és keressétek ki, az Úr milyen okból épített templomot (hogy visszaállítsa a papság teljességét)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mi „a papság teljessége”? (Elder Bruce R. McConkie szerint, aki akkoriban a hetvenek kvórumának volt a tagja, ez a „papság áldásainak teljességére utal]. *Ezek az áldások csakis Isten templomiban találhatók* [Mormon Doctrine, 2. kiad. (1966), 482. o.]
- A hasonlatban, hogyan vonatkozik a *teljesség* szó a célállomás eléréséhez? Hogyan vonatkozik az a lelki célállomásotok eléréséhez?
- Mely lelki célállomás elérésére kell mindannyiunknak törekednie?
- Mely papsági szertartásokra van lehetőség a templomokban – mind az élők, mind a holtak részére? (Halottakért való keresztesítés [lásd 29., 39. v.]; mosás, kenés és felruházás [lásd 39. v.]; celesztialis házasság és összepecsételés [lásd T&Sz 132:19]. *Megjegyzés:* Ne feledkezz meg a templomi szertartások szent természetéről ezen versek megbeszélésekor!)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentéseket! Brigham Young elnök azt tanította:

„Felruházásokat (endóvmentetek) mindazoknak a szertartásoknak az elnyerését jelenti az Úr házában, melyekre szükségetek van ahhoz, hogy az életből eltávozva az őrt álló angyalok mellett elhaladva visszamehessenek az Atya jelenlétébe” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* [1997], 302. o.).

Elder Joseph B. Wirthlin, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Törekedhetünk arra, hogy rendszeresen járjunk templomba, hogy nélkülözhetetlen szertartásokat végezzünk azokért, akik előttünk éltek. A templomi munka lehetővé teszi számunkra azt, hogy megtegyük másokért azt, amit ők nem tehetnek meg saját magukért. Ez a szeretet munkája, mely lehetővé teszi ősapáinknak, hogy tovább fejlődjenek az örök élet felé. Amilyen értékes és fontos a templomi munka nekik, ugyanolyan értékes számunkra. Az Úr háza olyan hely, ahova elmenekülhetünk a világ elől és életünket örökkévaló látószögéből láthatjuk. Elgondolkodhatunk az utasításokon és szövetségeken, melyek segítenek nekünk abban, hogy világosabbá váljon számunkra az üdvözülés terve és Mennyei Atyánk végtelen szeretete, melyet gyermekei iránt érez. Elgondolkodhatunk az Atyaistenhez és Fiához, Jézus Krisztushoz fűződő kapcsolatunkról” (Conference Report, 1992. ápr., 122–123. o.; vagy *Ensign*, 1992. máj., 88. o.).

A szentek tökéletesítése

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, hogy a Nauvoo Első Egyházközség tagjai! Olvassátok el a Tanok és szövetségek

124:133–137, 141–142-t és nevezzék meg, mely egyházi tisztségeket szervezték meg! Mondd el, hogy a 141. versben említett püspökség az Elnöklő Püspökség, a Nauvoo időszak kezdetén azonban az Úr egyházközségi püspököket is elhívott! Jelölj ki tanulókat a versekben megemlített tisztségekbe, és jelölj ki egy egyházközségi püspököt! Kérdezd meg, mely szervezetek vannak jelen ma az egyházközségekben, melyekről ezek a versek is említést tesznek! (Segítőegylet, Elemi, Fiatal Nők, Vasárnapi Iskola.) A püspököt képviselő tanuló szervezze meg a hiányzó segédszervezeteket a fennmaradó tanulókból!

Kérd meg az osztályt, hogy gondolkozzanak el az emberek számán, akikre egy egyházközség vagy gyülekezet irányításához szükség van! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen áldozatokat hoznak ezek az emberek?
- Szerintetek miért gondoskodott az Úr ezekről a szervezetekről?

Olvassátok el a 143. verset és nevezzétek meg, miért gondoskodott az Úr ezekről a szervezetekről! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miként „segítenek” benneteket ezek a szervezetek?
- Miben hasonlítanak a „kormányzathoz”?
- Mely alapvető áldást nyerhetik el a szentek az egyház szervezete által?
- Olvassátok el az Efézusbeliek 4:11–16-ot! Miben hasonlít az ezekben a versekben leírt szervezet a 124. részben leírthoz?
- Mit tehettek annak érdekében, hogy segítsétek tökéletesíteni a szenteket és megalapítani Siont?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Howard W. Hunter elnök következő megállapítását:

„Felhívom az egyház minden tagját, hogy az Úr Jézus Krisztus életének és példájának még több figyelmet szentelve éljen, különös tekintettel az általa mutatott szeretetre, reményre és könyörlésre! Imádkozom azért, hogy több kedvességgel, több türelemmel, több udvariassággal és megbocsátással viseljük egymás iránt.

Azoknak, akik bűnt követtek el, vagy akiket megbántottak, azt mondom, hogy gyertek vissza! A bűnbánat ösvénye, bár időnként nagyon nehéz, mindig felfelé emeli az egyént, és a tökéletes megbocsátáshoz vezet.

Azoknak, akik fájdalmat éreznek vagy küszködnek és félnek, azt mondom, hadd álljunk mellettetek és szárítsuk fel könnyeiteket! Gyertek vissza! Álljatok velünk Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában! Vegyétek szó szerint a meghívást: »Jer, és kövess engem« (lásd Máté 16:24; 19:21; Márk 8:34; 10:21; Lukács 9:23; 18:22; János 21:22; T&Sz 38:22)! Ő az egyetlen biztos út; ő a világ világhossága.

Ahogy el is várhatjátok, továbbra is ragaszkodni fogunk a magas viselkedési normákhoz, melyek egy utolsó napi szentet jellemeznek. Az Úr az, aki megalapította azokat a normákat, mi pedig nem tehetjük azokat egyszerűen félre” (Conference Report, 1994. okt., 7–8. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 8. o.).

Fejezd be azzal, hogy elmondod a következő megállapítást, szintén Hunter elnöktől:

„Minden arra irányuló erőfeszítésünk, hogy az evangéliumot hirdessük, tökéletesítsük a szenteket, és megváltjuk a halottakat, a szent templomhoz vezet. Ez azért van, mert a templomi szertartások teljességgel elengedhetetlenek; nélkülük nem térhetünk vissza Isten jelenlétébe. Arra biztatok mindenkit, hogy érdemesen menjen a templomba, illetve munkálkodjék a felé a nap felé, amikor beléphet abba a szent házba, hogy részesülhessen a szertartásaiban és a szövetségeiben” (Conference Report, 1994. okt., 118. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 88. o.).

Tanok és szövetségek 124:12–21, 62–118. Az Úr személyesen ismer minket és tanácsot, útmutatást ad nekünk személyes kinyilatkoztatás és sugalmazott vezetők által. (20–25 perc)

Írd fel a táblára a következő kijelentést elder Robert D. Hales-től, a Tizenkettek Kvórumából: „Ha hallgatunk a prófétánk tanácsára, erősebbek leszünk, és képesek leszünk ellenállni a halandóság megpróbáltatásainak” (Conference Report, 1995. ápr., 20. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 17. o.). Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük melyik rövid szó a legfontosabb ebben a kijelentésben! Kérdezd meg: Miért olyan nagy jelentőségű a *ha* szócska?

Mondd el a tanulóknak, hogy a 124. részben említett emberek közül számos elpártolt az egyháztól! A tanulók olvassák el a 16–17, 103–110-es verseket és jelöljék meg a *ha* szócskát, valamint az utána következő kifejezéseket minden alkalommal! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mely három férfira utalnak ezek a versek?
- Milyen áldást ígért az Úr John C. Bennettnak és Sidney Rigdonnak?
- Milyen „ha” feltételeket adott az Úr ezekkel az ígérekkel?
- Mit tanít ez nektek az Úr ígéreteiről saját életetekben?

Írd fel a táblára a következő neveket és szentírásutalásokat:

- Hyrum Smith (lásd 15., 91–96. v.)
- John C. Bennett (lásd 16–17. v.)
- Vinson Knight (lásd 74–76. v.)
- William Law (lásd 82–83., 87–90. v.)

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egy nevet, olvassák el az ahhoz tartozó verseket és írják le a következő kérdésekre adott válaszokat:

- Mely szavak vagy kifejezések mutatják azt, hogy az Úr személyesen ismeri ezt az illetőt?
- Milyen tanácsot vagy útmutatást adott az Úr ennek a személynek?
- Milyen áldásokat – vagy milyen ígéreteket – kapott ez a személy az engedelmességéért?

Mondd el, hogy a négy férfi közül csak Hyrum Smith és Vinson Knight maradt hithű! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit tanulhatunk ezeknek a férfiaknak a tapasztalataiból?
- Olvassátok el a 45–46, 48-as verseket! Milyen áldásokat kapnak azok, akik engedelmessé válnak az Úr szolgálójának? (Lásd 45. v.)
- A 48-as vers alapján mi történik azokkal, akik engedetlenné válnak?
- Ki hibáztatható Isten ítéletéért, melyet az engedetlenné válnak kapnak?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 90:5-öt! E vers alapján hogyan kell fogadnunk azt, amit az Úr szolgálói tanítanak nekünk?

Egy tanuló olvassa el a következő kijelentést N. Eldon Tanner elnöktől, aki az Első Elnökségben volt tanácsos:

„Nemrégiben egy egyház szerte sugározott esti beszélgetésen, melyet az egyház nőtestvérei számára tartottak, Elaine Cannon, a Fiala Nők elnöke, a következőket mondta:

»Amikor a próféta beszél, ... a vitának vége« (*Ensign*, 1978. nov., 108. o.).

Nagy benyomást tett rám ez az egyszerű kijelentés, ami oly mély lelki jelentéssel bír mindannyiunk számára. Bárhová is megyek, az üzenetem így szól az embereknek: Kövessétek a prófétát!” („The Debate Is Over”, *Ensign*, 1979. aug., 2. o.).

Tanok és szövetségek 124:49–54. Ha szorgalmasan próbáljuk teljesíteni az Úr parancsolatait, de az ellenségeink megállítanak, az Úr rajtuk kéri számon, nem pedig rajtuk. Megváltoztathatja a parancsolatait és megáldhatja hithű erőfeszítéseinket képességünk hiányának ellenére. (15–20 perc)

Kérd meg a tanulókat, mondjanak példákat arra, hogyan okozhatunk nehézségeket magunknak! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 124:48-at, hogy segítsen ennek a kérdésnek a megválaszolásában! Kérdezd meg: Milyen más okból adhat nekünk az Úr nehézséget? (Hogy próbára tegyen és tökéletesítsen minket.)

Mondd el, hogy a korai szenteknek az a parancsolat adatott, hogy Missouri államban, Jackson megyében építsék fel Sion városát és egy templomot (lásd T&Sz 97:10)! Kérdezd meg: Miért nem tudták a szentek befejezni a templomot? (Lásd T&Sz 124:49, 51.)

Olvassátok el a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„Igaz, hogy az Úr azt parancsolta a szenteknek, hogy építsenek egy templomot a nevének Sionban. Megkísérelték ezt megtenni, de ellenségeik akadályt állítottak, így az Úr nem várta el a munka befejezését *akkor*. A templom építésének felfüggesztése ugyanakkor nem semmisítette meg a város és az Úr házána felépítésének feladatát – *egy későbbi időpontban*. Amikor az Úr készen áll arra, hogy az elkészüljön, meg fogja azt parancsolni népének, és a munka befejeződik” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 köt. [1954–1956], 3:79. o.).

Olvassátok el az 50–52-es verseket és kérdezd meg:

- Ezen versek alapján mit fog az Úr azokkal tenni, akik hátráltatják a munkáját?
- Olvassátok el az 53–54-es verseket! Milyen „vigaszt” ad az Úr azoknak, akiket kínoztak vagy megöltek az ellenségeik?
- Miért fontos az, hogy emlékezetünkben tartsuk, hogy az Úr a saját időszámítása szerint cselekszik?
- Mit tanítanak nektek ezek az alapelvek Isten gyermekei iránti szeretetéről?

Tanok és szövetségek 125. Az Úr a szenteket arra utasította, hogy gyűljenek össze és készüljenek fel arra, ami a jövőben fog történni. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy elmentek otthonról egyetemre vagy középiskolába, és észreveszitek, hogy ti vagytok az egyedüli egyháztagok az iskolában!

- Hogy éreznétek magatokat?
- Kik hiányoznának?
- Milyen kihívásokkal néznétek szembe?
- Mennyire lenne fontos a gyülekezetetek vagy egyházközségetek ebben a helyzetben? Miért?
- Szerintetek miért szeretné az Úr azt, hogy inkább szentekként együtt gyülekezzünk, mintsem egyedül maradjunk?

Olvassátok el a 124–125. részekhez tartozó bevezetést (208. o.) és beszéljétek meg azokat az áldásokat, melyeket a szentek az összegyűjtés által kaptak! Olvassátok el a 125. részt és kérdezd meg:

- A 2. vers alapján mit akart az Úr, mit tegyenek a szentek akkor? (Gyülekezzenek azokon a helyeken, melyeket Ő a prófétája által kijelölt és építsenek városokat az Ő számára.)
- Milyen következménye lesz majd a szentek gyülekezésének? (Fel lesznek készítelve arra, amit „a jövő tartogat” [2. v.])
- Hogyan készítené fel a szenteket a Nauvoo-hoz és Zarahemlához hasonló helyekre való gyülekezés a jövőbeli dolgokra?
- Miként töltötte be ezt a kinyilatkoztatást az Úrnak a Sóstó-völgyben való letelepedésre adott utasítása?

Olvassátok el elder Harold B. Lee, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, következő megállapítását:

„Az összegyűjtés szelleme már az egyházzal volt a visszaállítás napjától kezdve. Azoknak, akik ereiben Izráel vére csörgedez, igazlelkű vágyuk van arra, hogy megkeresztelkedésüket követően a szentekkel együtt gyülekezzenek a kijelölt helyen. ...

Így világosan, az Úr az egyház azon vezetői kezébe helyezte az összegyűjtés irányításának felelősségét, akiknek azon akaratát ki fogja nyilvánítani, hogy hol és mikor következik be az ilyen összegyűjtés a jövőben. Jó lenne – mielőtt az Isten minden ígéretére és jövendölésére vonatkozó rémisztő események bekövetkeznének –, ha a szentek minden

országban felkészülnének és várnák az utasítást, mely az egyház Első Elnökségétől jön arról, hol kell gyülekezniük” (Conference Report, 1948. ápr., 55. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hol kell ma gyülekeznünk?
- Ki irányítja azt, hol gyülekezzenek a szentek?
- Mire készít minket fel ennek a mintának a követeése?

Tanok és szövetségek 126

Bevezetés

1836. január 21-én Joseph Smith próféta látomást látott a Kirtland Templomban. Így szólt erről az élményről: „Láttam a Bárány tizenkét apostolát, akik most a földön vannak, akiknek birtokában vannak ezen utolsó papi szolgálat kulcsai, idegen országokban egy körben állni, fáradtan, rongyos ruhában, megdagadt lábakkal, lesütött szemekkel, és Jézus középen állt és ők nem vették észre. Az Üdvözítő rájuk nézett és sírt” (*History of the Church*, 2:381. o.). Bár a misszionáriusi munka kihívást jelent, nagy sikerek lehetősége áll előttünk.

1838. július 8-án, több mint két évvel a tizenkettekről való látomás után, az Úr azt az utasítást adta az apostoloknak, hogy gyűljenek össze Far Westben, Missouri államban, és „keljenek át a nagy vízen, és ott hirdessék evangéliumom” (T&S 118:4).

„1839 őszen a Tizenkettek tagjai elindultak Angliába, ahova 1840 elején érkeztek meg. Tizenkét rövid hónap alatt ezek a derék misszionáriusok eszközök voltak abban, hogy – szó szerint – ezrek tértek meg az egyházhoz.

1841. július 1-jén Brigham Young, Heber C. Kimball és John Taylor megérkezett az Illinois állambeli Nauvoo-ba brit missziójukból. A 126. rész, mely a rá következő héten adatott, dicséret elder Youngnak a királyságban végzett szolgálatáért” (Lyndon W. Cook, *The Revelations of the Prophet Joseph Smith* [1985], 283. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr elfogadja az igazlelkű áldozatot azoktól, akik szorgalmasan munkálkodnak Őérte (lásd T&S 126).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 313–314. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 126:1–3. Az Úr elfogadja az igazlelkű áldozatot azoktól, akik szorgalmasan munkálkodnak Őérte. (15–20 perc)

Mutass videofelvételt egy hazatérő misszionáriusról, vagy kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen élményben volt családjuknak része, amikor egy misszionárius hazaérkezett! Kérdezd meg: Szerintetek milyen érzéseitek lennének, amikor visszatértek családotokhoz egy dicséretes misszióról? Olvassátok el a Tanok és szövetségek 126-ot és kérdezd meg:

- Mit mondott az Úr Brigham Youngnak áldozatáról?
- Mit tett Brigham Young azért, hogy kiérdemelje az Úr jóváhagyását? (Lásd a 126. részhez tartozó fenti bevezetést!)
- Mennyire szeretnétek azt, ha ezt az Úr rólatok mondaná?
- Milyen parancsolatot adott az Úr Brigham Youngnak ekkor?
- Mennyire fontosak a családok az Úrnak?

Mutass egy képet Brigham Youngról (lásd Evangéliumi művészet képcsomag, 507. számú kép)! Kérdezd meg a tanulóktól, tudják-e ki ő! Miután megnevezték, kérd meg a tanulókat, hogy mondják el egy kedvenc történetüket, mely bemutatja az „utazásai során elviselt munká[t] és fáradozás[t]”, melyben része volt! Ez megfelelő idő lenne arra, hogy történeteket mesélj a Tizenkét Apostol angliai missziójáról, különös tekintettel Brigham Youngra (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 225–235. o.). Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért érdemelte ki Brigham Young ezeket a szavakat az Úrtól?
- Hogyan tudnátok felkészülni arra, hogy a Brigham Youngéhoz hasonló elkötelezettséggel szolgáljatok?

Emlékeztess a tanulókat a családok fontosságára és kérdezd meg: Miért kér az Úr minden érdemes fiatalembert és sok fiatal nőt arra, hogy családjukat maguk mögött hagyva teljes idejű missziót szolgáljanak? Olvassák el a Máté 10:37–39; Tanok és szövetségek 18:10–16-ot a válaszáért! Tedd fel a következő kérdéseket:

- A családok elhagyása annak érdekében, hogy az Urat szolgáljátok, hogyan erősítheti a családokat?
- Milyen tanácsot adott az Úr, mely a családok iránti szeretetét mutatja? (A válaszok magukban foglalhatják a családi estét, a családi imát, családi szentírás-tanulmányozást.)
- Mit tehettek ti azért, hogy segítsetek édesanyatoknak és édesapátnak szülői elhívásuk teljesítésében?
- Mit tehettek most, hogy felkészüljete arra, hogy jó szülők legyetek?

Tégy bizonyosságot arról, hogy az Úrnak szüksége van ránk, hogy különböző elhívásokban szolgáljunk az egyházban! De, amit Brigham Youngnak is, nekünk is »mindenek előtt család[unk]ról [kell] gondoskod[ni]«. Mondd el a következő kijelentést „A család: Kiáltvány a világhoz”-ból:

„A családot Isten rendelte el. . . Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítaniuk, valamint gondoskodniuk kell a család szükségleteiről és annak védelméről. Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek. Az anyáknak és apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában” (*Liahona*, 1998. okt., 24. o.).

Elder L. Tom Perry, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt tanította:

„Kiválasztott nemzedék vagytok – akit erre a különleges időszakra tartogattak az emberiség történelmében. Sok mindennel hozzájárulhattok annak a családnak a fejlődéséhez és előre haladásához, amelyhez tartoztok. Kihívást intézek hozzátok, hogy fiatalságotok különleges, lelkes szellemével lépjete elő a családokban, és tegyete otthonotokban igazán élővé az evangéliumot!” (Conference Report, 1994. ápr., 50. o.; vagy *Ensign*, 1994. máj., 38. o.).

Tanok és szövetségek 127–128

Bevezetés

1836. április 3-án Illés visszaállította a pecsételő kulcsokat a földre, amikor Joseph Smith-nek és Oliver Cowderynek megjelent a Kirtland Templomban (lásd T&Sz 110:13–16). Ez a hatalom lehetővé teszi az egyház tagjai számára, hogy szertartásokat végezzenek a halottakért. A 127–128. rész két olyan levél, amit Joseph Smith írt a szenteknek erről a témáról. Wilford Woodruff elnök ezt mondta:

„[A próféta] lelke szoros kapcsolatban állt ezzel a munkával még azelőtt, hogy meggyilkolták volna Isten ígéjéért és Jézus Krisztusról való bizonyosságáért. Azt mondta nekünk, hogy nemzedékről nemzedékre lennie kell egy erős kapocsnak minden sáfárság és Isten munkája között. Többet foglalkozott ezzel a témával, mint bármely másikkal, mely neki adatott” (*The Discourses of Wilford Woodruff*, vál. G. Homer Durham [1946], 156. o.; lásd T&Sz 128:1, 18).

Kötelességünk, hogy drága halott őseinkért elvégezzük a munkát. Ha elhanyagoljuk ezt a kötelezettségünket, akkor veszélybe sodorjuk üdvözülésünket (lásd T&Sz 128:15, 18). Elder John A. Widtsoe, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának volt a tagja, elmondta:

„Halandóság előtti állapotunkban, a nagy tanács napján, bizonyos megállapodást kötöttünk a Mindenhatóval. Az Úr elének tárt egy tervet. . . Elfogadtuk. Mivel a terv minden emberre vonatkozik, a tervben szereplő minden ember üdvözülésének társai lettünk. Elfogadtuk, akkor és ott, hogy nem csak a magunk üdvözüléséért teszünk valamit, hanem . . . az egész emberiség üdvözüléséért.

Társultunk az Úrral. A terv véghezvitele így nem csupán az Atya és az Üdvözítő munkájává vált, hanem a mi munkánkká is” („The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, 1934. okt., 189. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az igazlelkűek, akik kitartanak az üldöztetésben, jutalmat kapnak (lásd T&Sz 127:1–4; lásd még Zsoltárok 23; Alma 5:3–6).
- A templomi szertartásokat fel kell jegyezni és két vagy három tanúnak igazolnia kell azokat. Ezek a feljegyzések az Úrnak lesznek ajánlva (lásd T&Sz 127:5–9; 128:1–10, 24; lásd még Máté 16:18–19; Jelenések 20:12; T&Sz 6:28).
- Az alámerítéssel történő keresztelés a halált, a temetést és feltámadást jelképezi (lásd T&Sz 128:12–14; lásd még Rómabeliek 6:4–6).
- Illés visszaállította az ahhoz szükséges kulcsokat, hogy üdvözítő szertartásokat végezhessünk az élőkért és a holtakért, továbbá, hogy a családokat az örökkévalóságra össze lehessen pecsételni. Nem válhatunk tökéletessé anélkül, hogy ne lennénk igazlelkű elődeinkhez pecsételve (lásd T&Sz 128:15–18; lásd még Abdiás 1:21; Malakiás 4:5–6; 1 Korinthusbeliek 15:29).
- Az Úr kinyilatkoztatta a papsági kulcsok és hatalmak teljességét napjainkban. Örvendeznünk kell ezen visszaállított áldások miatt (lásd T&Sz 128:19–23).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 251–252. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 314–319. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 127:1–4. Az igazlelkűek, akik kitartanak az üldöztetésben, jutalmat kapnak. (15–20 perc)

Állíts ki egy nagyméretű, átlátszó műanyag edényt, melyre a *halandóság* címkét teszed, valamint egy vízzel megtöltött kancsót, amire a *megpróbáltatások* címkét teszed! Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel pár megpróbáltatást, melyekkel Joseph Smithnek kellett szembenéznie élete során, beleértve azokat, melyeket a Tanok és szövetségek 127:1 említ! Minden egyes megpróbáltatásnál önts vizet a kancsóból a műanyag edénybe! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért engedi az Úr, hogy megpróbáltatások történjenek a halandóság ideje alatt?
- Milyen megpróbáltatásokkal néztek szembe ti és a veletek egykorúak?
- Miért reagálnak a megpróbáltatásokra az emberek más-más fokú hittel és bátorsággal?
- Milyen különbségeket vesztek észre azok jelleme között, akik hittel reagálnak, és azok között, akik nem hittel reagálnak a megpróbáltatásokra?

Mutass a tanulóknak két egyforma nagyságú labdát, az egyik maradjon a víz felszínén, a másik süllyedjen le! (Használhatsz kisméretű, üreges és tömör műanyag labdát.) Tedd mindkét labdát a vízzel teli műanyag edénybe és kérdezd meg: Miként jelképezi ez a két labda azt, hogyan reagálnak az emberek a megpróbáltatásokra? Olvassátok el a 2. verset és találjátok ki, melyik labda jelképezi Joseph Smith prófétát! Tedd fel a következő kérdéseket:

- A próféta ezen írásaiban melyik kifejezés van rátok a legnagyobb hatással?
- Szerintetek hogyan segített neki a megpróbáltatások elviselésében annak tudata, hogy az Úr azt mondta róla: „a világ teremtése előtt kiválasztottam”? (Lásd még Ábrahám 3:22–23.)
- Miért írja azt, hogy „megszoktam, hogy mély vízben ússzak”?
- Kinek a javára írta azt, hogy megszabadult a megpróbáltatásokból?
- Miért fontos Istenhez fordulni a nehéz időszakokban?

Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Soha ne bátortalanodjatok el . . . : ha belesüllyednék Nova Scotia legmélyebb gödrébe, és az egész Sziklás-hegység fölém tornyosulna, akkor kapaszkodnék, hitet gyakorolnék, és jó bátorságban maradnék meg és [akkor] kimásznék a halom tetejére” (John Henry Evans, *Joseph Smith, an American Prophet* [1989], 9. o.).

A tanulók keressék ki a 3–4-es verseket és kérdezd meg:

- Mit tanítanak ezek a versek a nehézségekről?
- Mit ígért az Úr azoknak, akik kiállják az üldöztetést?
- Milyen üldöztetéssel néztek már szembe? Szerintetek miként lehet ezeket azokhoz hasonlítani, amikkel a „próféták és igaz emberek . . . , akik előttetek voltak” néztek szembe?

A tanulók írják le egy papírra, hogy követhetnék még jobban Joseph Smith próféta példáját!

Tanok és szövetségek 127:5–9; 128:1–10, 24. A templomi szertartásokat fel kell jegyezni és két vagy három tanúnak igazolnia kell azokat. Ezek a feljegyzések az Úrnak lesznek ajánlva. (25–30 perc)

Kérdezd meg az osztálytól, meg lehet-e állapítani ránézésre egy tanulóról, hogy részt vett-e a múlt vasárnapi gyűléseken! Beszéljétek meg, milyen nehéz is ítéletet hozni elegendő bizonyíték hiányában! Kérdezd meg: Mi segíthet nektek annak megítélésében, hogy a tanuló részt vett-e a múlt vasárnapi gyűléseken? (Mégkérdezhetitek a szülőket, tanítókat vagy a többi tanulót, akik ott voltak, illetve utánanézhettek a jelenléti íven.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért szolgálhat segítségül az ítéletalkotásban az, ha elegendő bizonyítékkal rendelkeztek?
- Miért ad segítséget, ha vannak tanúk, feljegyzések?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 128:6-ot és kérdezd meg:

- Mi szerint ítélnék meg majd egyszer mindannyiunkat?

- Olvassátok el a 7. verset! Mely könyvekről beszél János? (A földön vezetett feljegyzésekről.) Mi az élet könyve? (A mennyben vezetett feljegyzés.)
- Olvassátok el a 8–9-es verset! Mit tanítanak ezek a versek a pontos feljegyzésvezetésről?

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék fel kezüket, ha tudják az egyházközségük vagy gyülekezetük írnokának a nevét! Becsüld meg, milyen százalékban emelte fel a kezét az osztály! Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a Tanok és szövetségek 127:5–9, 128:3–4, 6, 8-as verseit, és keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

- Miről kell az írnokoknak és jegyzőknek feljegyzést vezetniük?
- Miként kapcsolódik a tanúkról való törvény a vezetett feljegyzésekhez?
- Miért szeretnétek azt, hogy a saját szertartási feljegyzésetek pontos legyen? (Részben ezek alapján leszünk megítélve.)
- Miért kell a halottakért végzett szertartásokról vezetett feljegyzéseknek pontosnak lenniük?
- Milyen szerepet játszanak üdvözlésünkben az írnokok vagy jegyzők?
- Milyen tulajdonságokat körvonalazott az Úr azoknak, akik írnokként, jegyzőként vagy titkárként szolgálnak?

Kérd meg a tanulókat, hogy fejezzék ki köszönetüket a titkároknak, írnokoknak és azoknak, akik feljegyzéseket vezetnek az egyházközségükben vagy gyülekezetükben!

Ossz szét üres származási táblázatokat az osztály tagjainak és kérd meg őket, hogy emlékezetből jegyezzenek le négy nemzedéket az őseik közül (nevet, születési adatokat, szertartások dátumait stb.)! Pár perccel később olvassátok el a Tanok és szövetségek 128:24-et és kérdezd meg:

- Milyen áldozatot fog az Úr elvárni az utolsó napi szentektől? (Halottainkról való feljegyzéseket.)
- Miért olyan fontos a családtörténet?
- Szerintetek mikor kell elkezdni dolgozni a családtörténeteken?
- Miként áldhatja meg a pontos feljegyzések vezetése az őseiteket?
- Miként áldhat meg benneteket?
- Miként áldhatja meg utódaitokat? (Lásd T&Sz 128:15, 18.)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy származási táblázatokat oda kell adni az Úrnak úgy, ahogy az most van! Szerintetek „méltó le[nn]e az elfogadásra”? Kérd meg a tanulókat, hogy vegyenek részt az őseik neveinek összegyűjtésében és végezzenek templomi szertartásokat értük! Mondd el a következő kijelentést elder W. Grant Bangertertől, aki akkoriban a hetvenek tagja volt:

„Emlékezzünk mindig arra, hogy a templomi szertartásokat emberekért végezzük, nem pedig nevéért! Azok, akiket mi »elhalálozottnak« hívunk, élők a lélekben és jelen vannak a templomban” (Conference Report, 1982. ápr., 101. o.; vagy *Ensign*, 1982. máj., 72. o.).

Tanok és szövetségek 128:12–14. Az alámerítéssel történő keresztelés a halált, a temetést és feltámadást jelképezi. (10–15 perc)

Jöjjen ki két tanuló, hogy eljátsszák a misszionáriusok szerepét! Kérdezd meg tőlük:

- Miért hisz az egyházatok a keresztelésben?
- Miért hisztek abban, hogy az alámerítéssel történő keresztelés szükséges?
- Valóban végeztek kereszteleseket a halottakért? Ez hogyan történik?

Kérd meg az osztály többi tagját, hogy osszák meg további meglátásaikat!

Tanulmányozzátok a János 3:5; 1 Korinthusbeliek 15:29; Tanok és szövetségek 128:12–14-et! Kérj meg egy másik párost, hogy jöjjenek előre és játsszák el a misszionáriusok szerepét! Használják fel a tanultakat a következő kérdések megválaszolásában:

- Mit jelképez az alámerítéssel történő keresztelés?
- Mi történik akkor, ha soha nem keresztelkedek meg?
- A bibliai időkben is végeztek kereszteleseket a halottakért?
- Hogyan lehet egy földön elvégzett szertartást a mennyben elfogadni?
- Ki végezhet kereszteleseket a halottakért?

Ha vannak olyan tanulóid, akik már végeztek kereszteleseket a halottakért, akkor kérj meg néhányat, hogy jöjjenek az osztály elé és válaszoljanak ezekre vagy ezekhez hasonló kérdésekre! Kérd meg az osztály többi tagját, hogy osszák meg további meglátásaikat!

- Hány éves korban kezdhethünk el résztvenni a halottakért való keresztelkedésben? (Tizenkettő.)
- Hogyan kell öltözködnünk, amikor a templomba megyünk keresztelkedni?
- Szerintetek miért öltözünk fehérbe, amikor keresztelkedést végzünk a halottakért?
- Hogy néz ki a keresztelőmedence a templomban?
- Miért a föld alatt helyezkedik el a keresztelőmedence? (A medence a sírt jelképezi.)
- Mit jelképez a tizenkét ökor? (Izrael tizenkét törzsét.)
- Mit tehetünk azért, hogy felkészüljünk a halottakért végzett keresztelésre?

Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el bizonyágukat a halottakért való keresztelésről! Ösztönözd őket, hogy használjanak ki minden lehetőséget arra, hogy a templomba menjenek és munkát végezzenek a halottakért!

Tanok és szövetségek 128:15–18. Illés visszaállította az ahhoz szükséges kulcsokat, hogy üdvözítő szertartásokat végezhessünk az élőkért és a holtakért, továbbá, hogy a családokat az örökkévalóságra össze lehessen pecsételni. Nem válhatunk tökéletessé anélkül, hogy ne lennénk igazlelkű elődeinkhez pecsételve. (20–25 perc)

Mondd el a tanulóknak, hogy a 127. és 128. rész két olyan levél, melyet Joseph Smith próféta írt, míg bujkált! Olvasd fel

a 127–128. részhez tartozó bevezetés (213–214. o.) információit, és kérdezd meg:

- Mi foglalkoztatta Joseph Smith gondolatait 1842 szeptemberében?
- Szerintetek miért voltak olyan fontosak számára a halottak megváltásához kapcsolódó tanok?

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy befagyott tavon sétáltok át, amikor is beszakad a jég, ti pedig beleestek a vízbe! Nem tudjátok a jégre húzni magatokat. Láttok egy hosszú faágot a parton és halljátok, hogy emberek járkálnak a parton, nem is olyan messze.

- Mi történhet, ha senki nem hallja meg segélykiáltásokat?
- Mi történhet, ha az emberek meghallanak titeket, de nem adják oda az ágot?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 128:18-at és kérdezd meg:

- Hogyan vonatkozhat ez a vers a jeges vízbe esés példájához?
- Miképpen függnek tőlünk azok, akik meghaltak?
- Szerintetek miért „nem lehetünk tökéletessé téve nélkülük”?
- Mennyire fontos az, hogy ennek az emberláncolatnak a tagjai legyünk, akik egymáshoz vannak „hegesztve”, vagyis pecsételve?

Olvassátok el a 17-es verset és keressétek ki, ki állította vissza a családok összepecsételésének hatalmát! Nézzétek át a Tanok és szövetségek 110-et, hogy a tanulók felidézzék, hogyan és mikor állította vissza Illés azt a hatalmat!

Olvassátok el Abdiás 1:21-et és mutass rá a „Sion hegyére szabadítók mennek fel” kifejezésre! Mondd el, hogy a „szabadító” egy olyan személy, aki valami olyat tesz meg másokért, amit ők nem tehetnek meg magukért! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 128:15–16-ot és kérdezd meg:

- Hogyan lehetünk szabadítók azok számára, aki meghaltak?
- Szerintetek milyen érzéseik vannak azoknak irántatok, akikért megkeresztelkedtek?

Ösztönözd a tanulókat, hogy végezzenek szertartásokat másokért és készüljenek fel arra, hogy egy nap a templomban legyenek összepecsételve!

Tanok és szövetségek 128:19–23. Az Úr kinyilatkoztatta a papsági kulcsok és hatalmak teljességét napjainkban. Örvendeznünk kell ezen visszaállított áldások miatt.

(10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan időszakra, amikor annyira boldognak érezték magukat, hogy énekelni, táncolni, ujjongani és ünnepelni akartak volna! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi okozta azt a nagy boldogságot?
- Milyen gyakran érezték ezt?
- Olvassátok el a 2 Nefi 2:25-öt! Hogyan tudnátok meghatározni a *boldog* szó jelentését ebben a versben?
- Hogyan vonatkozik ez az evangélium szerinti életre?

A tanulók énekeljék el: „Számold áldásaidat!” (*Himnuszok*) Beszéljétek meg, milyen szerepet játszik a hála abban, hogy képesek vagyunk-e örömet érezni! Mondd el, hogy a Tanok és szövetségek 128:19–23 egy olyan kifejezést tartalmaz, mely Joseph Smith evangélium iránti örömét tartalmazza! Ezeket a verseket egy zsolnához vagy himnuszhoz lehet hasonlítani. A tanulók olvassák el a verseket és keressenek ki néhány látomást, tant vagy élményt mely a prófétának oly örömteli volt! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért okoztak ezek az élmények olyan nagy örömet Joseph Smith-nek?
- Ezek a versek milyen érzéseket támasztanak bennetek egyháztagságotokkal kapcsolatban?
- Ezek közül mely áldásokért vagytok a leghálásabbak?
- Joseph örömnilyánításai közül melyiket érezték a legközelebb magatokhoz?

Mondd el a következő kijelentést Sarah Studevant Leavitt-től, az egyház egyik korai tagjától:

„Leírni Isten szeretetét . . . kiszáritaná az óceánt, ha a tenger tinta volna, a föld papír és minden bot egy toll és minden ember egy írnok. Amikor megpróbálok dicsérni Őt szépségben, amikor megpróbálok tisztelni és felmagasztalni Isten nevét, akkor úgy találok, hogy nincs olyan nyelv, mely eleget tehetne ennek, amikor azonban félreteszem ezt a gyenge, törekeny testet, remélem, hogy szépségben és szentségben dicsérhetem Őt” (*History of Sarah Studevant Leavitt*, szerk. Juanita Leavitt Pulsipher [1969], 29. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy írják le egy papírra az érzéseiket az evangéliumról, vagy szánjatok időt az óra alatt arra, hogy megosszák bizonyosságukat és hálájukat! Gondolkodj el azon, hogy elénekeltek-e pár himnuszt, mint az öröm és az evangélium áldásai iránti hála kifejezését!

Tanok és szövetségek 129

Bevezetés

Néha az Úr angyalokat küld, hogy szolgáljanak az embereknek a földön. A gonosz is elküldheti angyalait, hogy megtévesszen minket. A 129. részben Joseph Smith próféta három alapvető kulcsot adott ahhoz, hogy különbséget tudjunk tenni az Úr angyalai és a gonosz angyalai között.

Wilford Woodruff elnök ezt mondta:

„Az egyik apostol azt mondta nekem évekkkel ezelőtt: »Woodruff testvér, már régóta imádkoztam az Úrhoz, hogy küldjön hozzám egy szolgáló angyalt. Nagy vágyam van erre, de imáim még soha nem találtak válaszra.« Azt mondtam neki, hogy ha ezer évig is imádkozna Izráel Istenéhez ezért az ajándékért, akkor sem kapná

meg, hacsak az Úrnak nincs valamilyen szándéka azzal, hogy angyalt küldjön hozzá. Azt mondtam neki, hogy az Úr soha senkinek nem küld angyalt csupán azért, hogy eleget tegyen az egyén vágyának, miszerint látni akar egy angyalt. Ha az Úr angyalt küld valakihez, akkor azt azért küldi, hogy olyan munkát végezzen, melyet csak egy angyal szolgálatával végezhető el. . . .

Nos, mindig is mondtam, és nektek is szeretném elmondani, hogy a Szentlélek az, amire Isten minden szentjének szüksége van. Sokkal fontosabb, hogy egy ember rendelkezzen azzal az ajándékkal, mint egy szolgáló angyallal” (Brian H. Stuy, szerk., *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 köt. [1987–1992], 5:233. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az angyaloknak és szellemeknek, még a gonoszoknak is, a mennyek törvényét kell követniük. Ha megértjük azokat a törvényeket, akkor el tudjuk kerülni a megtévesztést (lásd T&S 129; lásd még T&S 130:4–7).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 319–321. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 129. Az angyaloknak és szellemeknek, még a gonoszoknak is, a mennyek törvényét kell követniük. Ha megértjük azokat a törvényeket, akkor el tudjuk kerülni a megtévesztést. (20–25 perc)

A tanulók olvassák el az Alma 30:53-at és mondják el, mi történt Korihórral! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Ha egy angyal megjelenne nektek, honnan tudnátok, hogy azt az angyalt az Úr vagy az ördög küldte-e?
- Miért lenne fontos különbséget tenni a kettő között?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 129:9-et és keressétek ki, hányféle kulcs adatott ezekben a versekben, hogy segítsen nekünk különbséget tenni a különböző angyalok vagy küldöttek között! Egy tanuló olvassa fel Wilford Woodruff elnök kijelentését a 129. rész fenti bevezetéséből! Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel elder Jeffrey R. Holland következő kijelentését:

„Hadd javasoljam nektek azt, hogy az egyik dolog, amire a tanulóinkat meg kell tanítanunk, és az egyik dolog, ami egyre fontosabb lesz az életükben, minél tovább élnek, az az angyalok, és azok munkájának valamint szolgálatának valóságosága. Itt nyilvánvalóan nem egyedül Moróni angyalról beszélek, hanem azokról is, akik inkább személyes szolgáló angyalok, akik velünk és körülöttünk vannak, feljogosítva arra, hogy segítsenek bennünket, és akik pontosan azt is teszik. . . .

Talán többek közülünk, beleértve tanulóinkat, szó szerint vagy legalább képletesen, észre tudnánk venni a körülöttünk lévő angyalokat, ha észhez térnénk a kábulatból és meghallanánk a Szellem hangját, amint azok az angyalok beszélni próbálnak. . . .

Azt hiszem, szükség van arra, hogy többet beszéljünk az angyalok szolgálatáról, hogy higgyünk abban és bizonyosságot tegyünk róla, mint amint azt általában tesszük. Ők alkotják Isten egyik legnagyobb módját arra, mely a fátyolon túli tanúságra vonatkozik” (*A Standard unto My People* [address to religious educators at a symposium on the Book of Mormon, Brigham Young University, 1994. aug. 9.], 11–13. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit tanultok az angyalokról ezekből a kijelentésekből?
- Szerintetek miért fontos az, hogy bizonyosságunk legyen az angyalok valóságáról, melyről a szentírásokban van szó?
- Habár valószínű, hogy soha nem fogtok angyalt látni, szerintetek miért fontos az, hogy jobban megértsük, hogyan szolgálnak a földön?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 129:1–3-at és kérdezd meg:

- Hányféle lény van a mennyben?
- Mi a különbség az „angyalok” és a „tökéletességre jutott megigazult szellemek” között? (Lásd az ezen versekhez tartozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 320. oldalán; lásd még T&S 130:4–7-et!)

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 129:4–9-et és keressétek ki a három fontos kulcsot, mely segíthet nekünk abban, hogy megtudjuk, egy küldött Istentől való-e! Beszéljétek meg a következőket:

- Mit tanít az 5. vers?
- Mit mond a Tanok és szövetségek 9:8 az érzésekről?
- A Tanok és szövetségek 129:7 alapján „ellenkezik az égi renddel, hogy az igaz ember valakit félrevezessen”. Szerintetek miért kell az Úrtól való közlésnek igaznak lennie?
- Olvassátok el Moróni 7:12–16-ot! Mit tanultok ezekből a versekből az Istentől érkező kommunikációról?
- Mit tanít a Tanok és szövetségek 129:8 a megtévesztésről, amikor a gonosz szellemekről kerül szó?
- Ennek ismerete hogyan segíthet nektek elkerülni azt, hogy a lelki dolgokban tévútra térjete?

Tégy bizonyosságot Isten irántunk érzett szeretetéről! Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan mutatják a következő tárgyak Isten azon hajlandóságát, hogy velünk kommunikáljon:

- Szentírások
- Az élő próféták szavai
- Az ima
- A Szentlélek ajándéka
- Templomok

Kérd meg a tanulókat, törekedjenek arra, hogy megértsék, Isten milyen módon kommunikál velük, és törekedjenek a tanácsának való engedelmességre!

Tanok és szövetségek 130

Bevezetés

Az Úr sok nagyszerű és fontos igazságot nyilatkoztatott ki Joseph Smith prófétán keresztül. Elder Parley P. Pratt, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt írta a prófétáról: „Volt valami szemének derűs és állhatatosan éles tekintetével kapcsolatosan, mintha belelátott volna az emberi szív legmélyebb szakadékába, belebámult volna az örökkévalóságba, átjárta volna a mennyeket és felfogott volna minden világot” (*Autobiography of Parley P. Pratt* [1985], 32. o.).

Wilford Woodruff, aki később az egyház elnöke lett, azt írta:

„Úgy tűnt, mint a tudás kútja, akinek szájából örökkévaló bölcsesség áramlott. Az emberek előtt állva világosan mutatta, hogy Isten felhatalmazása volt rajta” (Matthias F. Cowley, *Wilford Woodruff, Fourth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints: History of His Life and Labors as Recorded in His Daily Journals* [1909], 68. o.).

Elder Robert E. Wells, a hetvenek tagja, azt mondta:

„Azok az örökkévaló igazságok, melyeket tanított, kérdések sokaságát választották meg, melyek már évszázadok óta foglalkoztatták a filozófusok elméjét. Amikor valaki tanulmányozza a tanokat, melyek Joseph Smith-nek nyilatkoztattak ki, akkor, ha az illető őszinte az igazság keresését illetően, Jézus Krisztushoz, valamint Üdvözítőnként, Megváltónkként és Atyánk előtti Szószólónkként betöltött szerepéhez vezetettik. Joseph ezen, az Üdvözítőről szóló tanításainak tanulmányozásakor a bizonytalanság és kétség eltűnik, és a szív megváltozik. Az őszinte ember nagyobb értelmet talál az életben a próféta e filozófiai kérdésekre adott válaszai által: Honnan jövünk? Miért vagyunk itt? Hová megyünk? A Joseph-nek adott kinyilatkoztatások végett az ezen élet és halandóság előtti létezésünk közötti emlékezet fátyla időnként majdnem áttetszővé válik. Az ezen élet és a szellemvilág közötti fátyol pedig vékonyabb lesz, aminek következtében a családi kötelek erősebbek, kellemesebbek és jelentőségtelegebbek lesznek” (Conference Report, 1995. szept.–okt., 86. o.; vagy *Ensign*, 1995. nov., 66. o.).

A 130. rész az üdvözülés tervének sok alapvető igazságára világít rá.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus húsból és csontból álló testtel rendelkeznek, mely éppen úgy tapintható, mint az emberé. A Szentlélek szellemi lény (lásd T&Sz 130:1–3, 22–23).

- Amikor ez a föld majd celesztialis királysággá válik, Urim és Tummim lesz azok számára, akik itt élnek (lásd T&Sz 130:8–11; lásd még T&Sz 88:17–20).
- Mivel csak Isten tudja Jézus Krisztus második eljövételének pontos idejét, folyamatosan kell arra készülnünk (lásd T&Sz 130:14–17; lásd még Máté 24:36; T&Sz 49:7).
- A megszerzett tudás nem csak ebben az életben van segítségünkre, hanem a feltámadás után is (lásd T&Sz 130:18–19).
- Istentől bármilyen áldást törvényének való engedelmesség következtében kapunk (lásd T&Sz 130:20–21; lásd még T&Sz 82:10; 132:5).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 259–260. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 321–324. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 130:1–3, 22–23 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 130:22–23). Az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus húsból és csontból álló testtel rendelkeznek, mely éppen úgy tapintható, mint az emberé. A Szentlélek szellemi lény. (15–20 perc)

Kérj meg minden tanulót, hogy írjanak egy rövid jellemzést az Istenségről! Kérj meg számos tanulót, hogy olvassa fel, amit írt, majd olvassátok el a Tanok és szövetségek 130:1–3, 22–23-at! Kérdezd meg:

- Mit tanítanak ezek a versek az Istenségről?
- Miért fontos ismerni Isten megfelelő természetét?

Mondd el a következő kijelentést elder Dallin H. Oakstól, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Az általunk aposztáziának nevezett folyamatban az Ó- és Újszövetségben jellemzett tapintható, személyes Istent az elvont, megfoghatatlan istenséggel helyettesítették, [részben] a görög filozófi[ára alapozva]. . . .

Igyekszem hozzátenni, hogy az utolsó napi szentek nem tanúsítanak ilyen bírálatokat azon férfiakkal és nőkkel szemben, akik ilyen hitet vallanak. Hiszünk abban, hogy a legvallásosabb vezetők és követők őszinte hívők, akik szeretik Istent, megértik és szolgálják őt képességük legjava szerint. . . .

Ekkor történt az első látomás. Egy iskolázatlan fiú, tudásra vágyva a végső forrásból, két személyt látott, akiknek fényessége és dicsősége leírhatatlan volt, majd hallotta, amikor az egyik a másikra mutatott és ezt mondta: »Ez az én Szeretett Fiam, őt hallgasd!« (Joseph Smith története 1:17). . . .

A modernkori szentírás és kinyilatkoztatás ezután következő kiadására után ez a modernkori próféta kijelentette: »Az Atyának húsból és csontból való teste van, éppen úgy tapintható, mint az emberé; a Fiúnak szintén; de a Szentléleknek nincs húsból és csontból való teste, mert ő Szellem« (T&Sz 130:22).

Ez a tan nem azt jelenti, hogy úgy véljük, elégséges lelki érettséggel rendelkezünk Isten megértéséhez. Tökéletlen, halandó testünket sem tesszük egyenlővé az ő halhatatlan, megdicsőült lényével. De megérthetjük az alapokat, melyeket magáról és az Istenség többi tagjáról nyilatkoztatt ki. Ez a tudás pedig nélkülözhetetlen a halandó élet célja és a halandó élet után feltámadt lényekként megélt örökkévaló sorsunk megértéséhez” (Conference Report, 1995. ápr., 113–114. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 85–86. o.).

Tanok és szövetségek 130:8–11. Amikor ez a föld majd celesztialis királysággá válik, Urim és Tummim lesz azok számára, akik itt élnek. (15–20 perc)

Add ki a tanulóknak a következő kérdéssort:

1. Mit jelent az *Urim* és *Tummim* szó? (Fény és tökéletesség.)
2. Mi az Urim és Tummim két alapvető felhasználási módja? (Kinyilatkoztatás elnyerése és nyelvek lefordítása.)
3. Hol jellemzik a szentírások az Urimot és Tummimot? (Joseph Smith története 1:35.)
4. Több mint egy Urim és Tummim van?

A tanulók olvassák el és jelöljék be a Jelenések 2:17-et, miközben megbeszélik a Tanok és szövetségek 130:8–11-et!

Tanok és szövetségek 130:14–17. Mivel csak Isten tudja Jézus Krisztus második eljövételének pontos idejét, folyamatosan kell arra készülnünk. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy kézfelnyújtással jelezzék, a következő kijelentések közül melyik írja le legjobban érzéseiket:

- „Bárcsak tudnám a második eljövétel pontos idejét!”
- „Nem akarom tudni, mikor fog bekövetkezni a második eljövétel.”

Kérj meg néhány tanulót, indokolják meg szavazatukat! Olvassátok el a Máté 24:3; Tanok és szövetségek 130:14-et és keressék ki, kik kérdezték meg az Üdvözítőtől, mikor következik be a második eljövétel! Kérdezd meg: Milyen választ kaptak Krisztus tanítványai és Joseph Smith próféta? (Lásd Máté 24:36–39; T&Sz 130:15–17.) Mondd el, hogy felkészülésünk elősegítése érdekében az Úr igenis kinyilatkoztatott olyan jeleket, melyek a második eljövételt előzik meg (lásd a T&Sz 130:14–17-re vonatkozó kiegészítést a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 323–324. oldalán)!

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy az emberek olyan készülékkel születnek, ami az egyik vállukból nő ki, és életük fennmaradó perceit jeleníti meg!

- Szeretnétek egy ilyen készüléket kapni? Miért vagy miért nem?
- Szerintetek milyen gyakran néznétek meg a sajátotokat?
- Meg akarnátok nézni a családotok vagy barátaitok készülékét?
- A készülék által mutatott időmennyiség hogyan befolyásolná azt, milyen döntéseket hoztok és hogyan töltitek el időtöket?
- Milyen hatással lenne arra, hogy Jézus Krisztusba vetett hittel cselekedjétek?
- Hogyan lehetne egy ilyen készüléket a második eljövétel időpontjáról való tudáshoz hasonlítani?
- Milyen hatással lehet a pontos időpont ismerete az evangélium iránti engedelmességetekre?

Olvassátok el Máté 24:42–47-et és kérdezd meg:

- Az Úr mit tanácsolt a tanítványainak, mit tegyenek tudván azt, hogy nem ismerik eljövételének idejét? (Mindig legyenek felkészültek.)
- Miért jó tanács ez számunkra is?
- Mit tehetünk azért, hogy jobban készüljünk az Úr eljövételére?

Tanok és szövetségek 130:18–19 (Szentírás-memoriter). A megszerzett tudás nem csak ebben az életben van segítségünkre, hanem a feltámadás után is. (15–20 perc)

Tégy két átlátszó befőttes üveget egy olyan helyre, ahol mindenki jól láthatja azokat! Önts egy kevés vizet az egyik üvegbe és mondd el a tanulóknak, hogy ez egy ember életét jelképezi! Meséld egy történetet erről az emberről és vedd bele azokat a világi javakat, amikre ez az ember szert tesz! Minden alkalommal, amikor megnevezel egy ilyen dolgot, ejts egy azt jelképező tárgyat a vízbe! (Használhatsz gyűrűt az ékszer, kocsikulcsot az autó, pénzérmét a munka jelképezésére.) Mondd el a tanulóknak, hogy ez az ember váratlanul meghal! Tégy egy szűrőt a második üvegbe és öntsd az első üveg tartalmát a szűrőbe! Mutasd meg a tanulóknak a szűrőt, mely tele van a „világi” tárgyakkal és kérdezd meg:

- Miként szimbolizálja a szűrő a halált? (Nem vihetjük magunkkal tulajdonainkat a halálba.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 130:18–19-et! Ezen versek alapján mit vihetünk magunkkal, amikor meghalunk?

Ismételd meg az előző kísérletet valaki más életét szimbolizálva! Tégy említést néhány világi dologról és tedd a tárgyakat az üvegbe, de azt is említsd meg, hogy ez az ember imádkozott! Cseppents egy kis ételszínezéket a vízbe! Mondd el, hogy ez a személy naponta olvasta a szentírásokat és adj egy második csepp ételszínezéket a vízbe! Meséld el, hogy ez az ember is meghalt, majd öntsd a vizet a szűrőn át a másik üvegbe! Beszélj arról, mit tudott a második ember megtartani a halála után, amit az első viszont nem tudott! Kérdezd meg: A kísérletben, milyen egyéb földi tapasztalatért cseppenthetünk ételszínezéket a vízbe? (A válaszok magukban foglalhatják a missziós szolgálatot, a templomi házasságot, egyházi elhívások teljesítését, szertartások elnyerését, mint például kereszteselés, valamint az evangélium elsajátítását.)

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Neal A. Maxwell, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Ha elgondolkozunk azon, mi az, ami velünk együtt részese lesz a feltámadásnak, akkor tisztán látszik, hogy intelligenciánk velünk együtt fog feltámadni, ami nem egyszerűen csak az IQ-t jelenti, hanem azon képességünket, hogy befogadjuk és alkalmazzuk az igazságot. Tehetségeink, tulajdonságaink és képességeink velünk együtt támadnak fel; és természetesen a tanulási képességünk, önfegyelmünk mértéke, munkabírási képességünk is” (*We Will Prove Them Herewith* [1982], 12. o.).

Spencer W. Kimball elnök azt mondta:

„Mindegyikötök rendelkezik azzal, lehetősége határában belül, hogy királyságot hozzon létre, mely fölött annak királyaként és isteneként elnökölhettek. Szükség lesz arra, hogy fejlesszék magukat, növekedjenek a képességben, hatalomban és érdemességben, hogy egy ilyen világot irányítsanak annak népével. Nem csak azért küldtek erre a földre, hogy jól érezzék magukat, vagy eleget tegyenek belső kényszereiteknek, szenvedélyeknek vagy vágyaknak. Nem azért küldtek benneteket erre a földre, hogy körhíntázzatok, repülőgépen, autókban utazzatok, sem azért, hogy abban legyen részetek, amit a világ jó szórakozásnak nevez.

Egy nagyon komoly célból küldtek benneteket erre a világra. Iskolába küldtek, . . . hogy emberi csecsemőként kezdjétek és hihetetlen mértékben növekedjétek a bölcsességben, ítélőképességben, tudásban és hatalomban. Ez az, amiért ti és én nem lehetünk teljesen elégedettek azzal, ha csupán így szólunk: »Szeretném vagy akarom azt!«. Ezért van az, hogy gyermekkorunkban, fiatalságunkban és korai felnőttkorunkban nyújtózkodunk, növekednünk, emlékeznünk kell, és fel kell készülnünk a későbbi életre, amikor a korlátozásoknak vége lesz, és így tovább és tovább haladhatunk” („The Matter of Marriage” [address delivered at the Salt Lake City Institute of Religion, 1976. okt. 22.], 2. o.).

A tanulók újra olvassák el a Tanok és szövetségek 130:19-et és jelöljék meg a „szorgalmával és engedelmességével” kifejezést! Kérdezd meg: Mivel teszi teljesebbé ez a kifejezés a szentírás jelentését? Mondj egy személyes példát egy olyan időszakra, amikor szorgalmad és engedelmességed lehetővé tette, hogy fejlődj egy bizonyos területen! Kérd meg a tanulókat, írjanak le egy olyan célt, ami segíthet nekik abban, hogy több tudásra és intelligenciára tegyenek szert! Írják le, mit kell tenniük annak érdekében, hogy elérjék azt a célt és miért kell szorgalom és engedelmesség ennek eléréséhez!

Tanok és szövetségek 130:20–21 (Szentírás-memoriter). Istentől bármilyen áldást törvényének való engedelmesség következtében kapunk. (20–25 perc)

A tanulók írják le saját szavaikkal a Tanok és szövetségek 130:20–21-et! Ha szükséges, utalj a tanulók tanulmányi kalauzára

segítségért a nehéz kifejezésekkel kapcsolatosan (lásd a T&Sz 130-ra vonatkozó „A szentírások megértése” részt)! Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg, amit leírtak!

Csinálj pár egyszerű kísérletet, hogy bemutass néhány törvényt és annak következményeit! (Például bemutathatod a gravitáció törvényét úgy, hogy leejtesz egy labdát. Bemutathatod, hogy minden tettek van egy ellentétes és azt kiegyenlítő reakciója úgy, hogy egy labdát dobsz a falnak.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mennyire kiszámíthatók ezeknek a törvényeknek a következményei?
- Mik a törvényei egy hangszer gyakorlásának? egy mag elültetésének és locsolásának? a rendszeres testmozgásnak?
- Mely lelki törvényeknek vannak azokhoz kapcsolódó áldásai?

Ha a tanulóknak nehézségeik vannak az utóbbi kérdéssel kapcsolatban, írd fel táblára: *Józsue 1:8; Malakiás 3:10; 2 Nefi 1:20; 31:20; T&Sz 88:124; 89:18–21*. Olvassák el a verseket és keressék meg bennük a törvényeket és az ígért áldásokat!

Mutass rá, hogy néhány törvény és az ígért áldásai nagyon sajtáságosak, míg mások általánosabbak és az ígért áldások valóra válása talán csak a következő életben történik meg.

A tanulók gondolkozzanak el az áldásokon, melyeket az Úrtól kaptak! Kérd meg őket, hogy gondolkozzanak el azon, mely törvényeken alapszanak ezek az áldások! Olvassátok el: „Tartsd meg a törvényt!” (*Himnuszok*)

Tanok és szövetségek 131

Bevezetés

A 131. rész azon alapelvek gyűjteménye, melyeket Joseph Smith próféta különböző formában tanított 1843. május 16–17-én. „A látomás, mely Joseph Smith-nek és Sidney Rigdonnak adatott, amint azt a Tanok és szövetségek 76. része lejegyz, nagyszerű szentírásbeli meglátással szolgál az emberiségben rejlő örökkévaló sors nagyságáról. Ebből a látomásból megtudjuk, hogy a dicsőségnek három foka van, aminek az emberiség nagy része végül örököse lesz: celesztialis, terresztialis, telesztialis [lásd még 1 Korinthusbeliek 15:40–42; 2 Korinthusbeliek 12:2]. A celesztialis dicsőségről való tudásunk sokkal szélesebb lett a 131. részben lévő információk által” (Leaun G. Otten és C. Max Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2 köt. [1983], 2:348. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Három menny vagy fokozat van a celesztialis királyságban, és hogy elérjük a legmagasabbat, az örökkévalóságra kell házasságot kötnünk. Csak azok, akik ezt a dicsőséget nyerik el, részesülhetnek az örök gyarapodásban (lásd T&Sz 131:1–4; lásd még T&Sz 132:19–24).

- Ha hithűek vagyunk mindenhez, amit Isten tőlünk kér, megkaphatjuk a tudást, miszerint örök életünk lesz (lásd T&S 131:5–6; lásd még János 14:21–23; 2 Péter 1:10; T&S 93:1, 19).
- Nincs anyagtalan anyag. Minden szellem anyag (lásd T&S 131:7–8).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 255–256.*, 260. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 324–326.* o.

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 131:1–4 (Szentírás-memoriter). Három menny vagy fokozat van a celesztialis királyságban, és hogy elérjük a legmagasabbat, az örökkévalóságra kell házasságot kötnünk. Csak azok, akik ezt a dicsőséget nyerik el, részesülhetnek az örök gyarapodásban. (35–40 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg a dicsőség három fokát (celesztialis, teresztriális és telesztialis)! Olvassák el az 1 Korinthusbeliek 15:40–41-et! Rajzolj egy napot a táblára és kérdezd meg a tanulóktól, melyik királyságot jelképezi! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért hasonlítják a celesztialis királyságot a naphoz?
- Az, hogy Pál a dicsőség három fokát a naphoz, holdhoz és csillagokhoz hasonlítja, mit tanít nektek a celesztialis királyságról? (Minden királyság ragyogó, de a celesztialis királyság dicsősége sokkal ragyogóbb, mint a többié.)
- A celesztialis királyság elnyerése miért ér meg minden szükséges áldozatot?

A tanulók rajzoljanak egy képet, mely azt mutatja, amit a Tanok és szövetségek 131:1–4 tanít! Kérj meg számos tanulót, hogy tegyék ki képüket és indokolják meg rajzukat! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Akik a celesztialis királyság legmagasabb fokára jutottak mi olyat tettek, amit azok, akik a többi fokra jutottak nem tettek meg? *(Megjegyzés: Ne bocsátkozzatok találgatásokba arról, mi tesz alkalmassá egy személyt a celesztialis királyság másik két fokának elnyerésére!)*
- Mit jelent az „az lesz végső birodalma” kifejezés? (4. v.; lásd Máté 25:34; T&S 76:56; 132:19.)
- Mit jelent a „gyarapodás” szó? (Lásd T&S 132:30–31.)

E kérdés megválaszolásához olvassátok el elder Harold B. Lee, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, következő magyarázatát:

„Milyen gyarapodása? Gyarapodása a leszármazottak terén. Más szavakkal, ha engedelmessékedünk az Ő isteni parancsának, akkor . . . emberi lényekként hatalmat kapunk arra, hogy Isten társai lehessünk az emberi lelkek itteni teremtésében, majd a síron túl örök gyarapodásban lehessen részünk családi kapcsolatok terén. . . .” *(Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee [2001], 16. o.)*

Kérdezd meg: Miért fontos számotokra az, hogy az örökkévaló királyságok és gyarapodás áldásaira törekedjétek? Mondd el elder Spencer W. Kimball, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, következő kijelentését:

„Azok az emberek, akik nem hozzák életüket összhangba Isten törvényeivel és nem részesülnek a szükséges szertartásokban, . . . külön és egyedül lesznek az örökkévalóságban. Nem lesz ott házastársuk, sem gyermekeik” *(The Miracle of Forgiveness [1969], 245. o.)*

Kérj meg egy házaspárt, akik nemrégiben lettek összepecsételve a templomban, hogy jöjjenek be az órára! Kérd meg őket, hogy osszák meg bizonyosságukat a Tanok és szövetségek 131:1–4-ről! Ösztönözzék a tanulókat, készüljenek fel arra, hogy a templomban kössenek házasságot! Olvasd fel a következő kijelentést Howard W. Hunter elnöktől:

„Tervezzük el gyermekeinkkel, tanítsuk őket arra és könyörögjünk nekik azért, hogy az Úr házában kössenek házasságot! Erősítsük meg még nyomatékosabban, mint a múltban bármikor is, hogy igenis számít, hol kötök házasságot, és milyen hatalom nyilvánít titeket férjnek és feleségnek.

Minden arra irányuló erőfeszítésünk, hogy az evangéliumot hirdessük, tökéletesítsük a szenteket, és megváltssuk a halottakat, a szent templomhoz vezet. Ez azért van, mert a templomi szertartások elengedhetetlenek; nélkülük nem térhetünk vissza Isten jelenlétébe. Arra biztatok mindenkit, hogy érdemesen menjen a templomba, illetve munkálkodjék a felé a nap felé, amikor beléphet abba a szent házba, hogy részesülhessen a szertartásaiban és a szövetségeiben” *(Conference Report, 1994. okt., 118. o.; vagy Ensign, 1994. nov., 88. o.)*

Tanok és szövetségek 131:5–6. Ha hithűek vagyunk mindenhez, amit Isten tőlünk kér, megkaphatjuk a tudást, miszerint örök életünk lesz. (10–15 perc)

Megjegyzés: Lásd a Tanok és szövetségek 132:49–50-re vonatkozó tanítási javaslatokat is (225. o.)!

Mutass a tanulóknak egy írott garancialevelet! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen előnyei vannak a garancialevélnek?

- Miként különbözik a garancia értéke attól, ki adja azt?
- Milyen értékes lenne egy Mennyei Atyánktól kapott garancia? Miért?

A tanulók olvassák el a Móziás 26:20-at és keressék ki, mit ígért az Úr Almának! Olvassák el a Móziás 17:2; 18:1; 24:8–12; 26:15-öt, hogy Almáról tanuljanak! Kérdezd meg: Alma példája alapján szerintetek mit kell tennünk, hogy örök életet nyerjünk?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 131:5-öt és nevezzék meg, minek hívják néha az örök élet garanciáját! Olvassák el a 6. verset, majd olvasd fel a következő megállapítást Marion G. Romney elnöktől, aki tanácsos volt az Első Elnökségben:

„Az »egyedül igaz Isten és . . . Jézus Krisztus« ismerete (János 17:3) a legfontosabb tudás a világegyetemben; ez az a tudás, ami nélkül, amint azt Joseph Smith próféta mondta, egy ember sem üdvözülhet. Ennek hiánya az a tudatlanság, amire abban a kinyilatkoztatásban is utalnak, melyben ez áll: »Tudatlanságban nem lehet üdvözülni« (T&S 131:6)» (Conference Report, 1981. okt., 18. o.; vagy *Ensign*, 1981. nov., 14. o.).

A tanulók olvassák el a Jákób 1:6; Móziás 5:13-at és beszéljék meg, hogyan törekedhetünk erre a tudásra és készülhetünk fel arra, hogy újra Mennyei Atyánkkal éljünk!

Tanok és szövetségek 132

Bevezetés

A 132. rész az időre és örökkévalóságra kötött házasságot (lásd 3–33. v.) és a többnejűséget (34–66. v.) dolgozza fel. A házasságról szólva Spencer W. Kimball elnök ezt mondta:

„Ez a legfontosabb döntés egész életetekben! Nem az, hogy hová mentek iskolába vagy milyen órákon fogtok részt venni, vagy mire szakosodjatok, vagy mi lesz a munkátok. Ezek, bár fontosak, mellékesek és semmi nem hasonlítható össze azzal a fontos döntéssel, melyet akkor hoztok, amikor megkértek valakit, hogy legyen társatok az örökkévalóságra” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 301. o.).

Joseph F. Smith elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt írta, hogy „a többnejűség alapelve először 1831-ben került kinyilatkoztatásra Joseph Smith-nek, de mivel tilos volt nyilvánosságra hoznia, vagy az evangélium tanaként tanítania akkor, csupán pár közeli társával közölte bizalmasan a tényeket” („Plural Marriage”, idézve: Andrew Jenson, szerk., *Historical Record*, 9 köt. [1882–1890], 6:219. o.). A próféta bizalmasan tanította az alapelvet, és 1841–1842-re ő és számos megbízható egyháztag aszerint élt (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 256. o.). A 132. részt 1843-ban jegyezték le, de az egyház 1852-ig nem jelentette be nyilvánosan a többnejűség tanát.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Annak érdekében, hogy Istennel éljünk és olyanok legyünk, mint Ő, engedelmeskednünk kell a celestialis házasság törvényének (lásd T&S 132:3–6; 19–24; lásd még T&S 131:1–4).
- Minden szövetséget és megegyezést az Úr kijelölt módja szerint kell megkötni, a megfelelő felhatalmazással, és az Ígéret Szent Szellemének kell megpecsételnie azt, hogy hatályos legyen az elkövetkezendő életben (lásd T&S 132:7–14, 18).
- A templomon kívül kötött házasságok csak a halálig tartanak. A következő életben azok a házaspárok, akik nem lettek összepecsételve, nem lesznek többé házások, hanem örökké egyedül fognak élni (lásd T&S 132:15–18).
- Amikor a templomi házasságot Isten hatalmazza fel és az Ígéret Szent Szellemé pecsételi meg, a házasság az örökkévalóságra érvényes lesz. Azok a házaspárok, akiket összepecsételnek és kitartanak az Isten törvénye iránti hűségükben, felmagasztosulnak (lásd T&S 132:19–33, 37; lásd még T&S 131:1–4).
- A többnejűség tiltva van, hacsak az Úr a prófétáján keresztül parancsot nem ad arra (lásd T&S 132:34–39, 61–66; lásd még Jákób 2:27–30; Hivatalos nyilatkozat – 1).
- Az idők teljességének sáfárságában az Úr prófétáin keresztül visszaállította, illetve vissza fogja állítani minden törvényt és parancsolatát (lásd T&S 132:40, 45; lásd még Ap. csel. 3:21; T&S 128:18).
- Néhány igazlelkű ember már ebben az életben megkapja azt a biztosítékot arra, hogy felmagasztosul (lásd T&S 132:49–50; lásd még 2 Péter 1:10, 19; Móziás 26:20; T&S 131:5).
- A feleségeknek szeretni és támogatni kell a férjüket, akik az Urat igazlelkűségben követik (lásd T&S 132:52–65; lásd még Efézusbeliek 5:22–25).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 255–256. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 327–334. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 132:3–6, 15–33, 37. Amikor a templomi házasságot Isten hatalmazza fel és az Ígéret Szent Szellemé pecsételi meg, a házasság az örökkévalóságra érvényes lesz. Azok a házaspárok, akiket összepecsételnek és kitartanak az Isten törvénye iránti hűségükben, felmagasztosulnak. (25–30 perc)

Mutasd meg az osztálynak egy házaspár esküvői képeit! Kérd meg az osztályt, hogy sorolják fel azokat a tulajdonságokat, melyek szerintük fontosak egy társban! Kérdezd meg, szerintük mennyire fontos annak döntése, ki lesz a házastársuk! Írd fel a táblára Gordon B. Hinckley elnök következő kijelentését: „Gondosan válasszátok ki [házastárs]társatokat. . . Ez a legfontosabb döntés,

amit egész életetekben hoztok” (John L. Hart, „*Bueno!* Juarez Academy Centennial”, *Church News*, 1997. június 14., 8. o.).

Beszéld meg a tanulókkal, miért olyan fontos döntés az életben a házasság! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért olyan fontos a templomban kötni házasságot? (Lásd T&S 131:1–4.)
- A házasságnak mely két kategóriája létezik ma a világon? (A nem örökkévaló és az örökkévaló házasság.)
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 132:3–6-ot! Ezen versek alapján kitől várják el, hogy a házasság új és örökkévaló szövetsége szerint éljen?

Írd fel a táblára következő fejléceket: *nem örökkévaló házasság* és *örökkévaló házasság*! A tanulók fele olvassa el a Tanok és szövetségek 132:15–18-at és keresse ki azokat a „ha-akkor” szókapcsolatos kijelentéseket, melyek a nem örökkévaló házasságra vonatkoznak! Az osztály másik fele olvassa el a 19–24-es verseket és keresse ki azokat a „ha-akkor” szókapcsolatos kijelentéseket, melyek az örökkévaló házasságra vonatkoznak! Kérd meg a tanulókat, hogy a megfelelő fejléc alá írják fel a táblára, amit találtak! A felsoroltak között lehetnek a következők:

	Ha	akkor
nem örökkévaló házasság	<ul style="list-style-type: none"> • a házaspár a világban köt házasságot (lásd 15. v.), • az örökkévalóságra kötnek házasságot, de az Ígéret Szent Szelleme nem pecsételi meg azt (lásd 18. v.), • az örökkévalóságra kötnek házasságot, de a házasságkötést nem olyan végzi, aki felhatalmazással rendelkezik (lásd 18. v.), 	<ul style="list-style-type: none"> • a házasság nem lesz érvényes az elkövetkezendő életre (lásd 15–18. v.). • egyedül fognak élni (lásd 16–17. v.). • nem magasztosulnak fel (lásd 17–18. v.).
örökkévaló házasság	<ul style="list-style-type: none"> • a házaspár az új és örökkévaló szövetségben köt házasságot (lásd 19. v.). • a házasságot olyan végzi, akinek felhatalmazása van arra (lásd 19. v.). • kitartanak a szövetségben (lásd 19. v.). • a házasságot megpecsételi az Ígéret Szent Szelleme (lásd 19. v.). 	<ul style="list-style-type: none"> • az első feltámadáskor jönnek elő (lásd 19. v.). • házasságuk érvényes lesz az elkövetkezendő életre (lásd 19. v.). • felmagasztosulnak (lásd 19. v.). • örökké lesznek gyermekeik (lásd 19. v.). • istenek lesznek (lásd 20. v.). • ismerni fogják az Urat (lásd 23–24. v.).

Megjegyzés: Miközben tanulóid ezen a feladaton dolgoznak, bizonyosodj meg arról, megértik, nem elegendő az, ha egy házaspár ígéretet tesz egymásnak az örökkévalóságra vagy egy másik egyházban köt házasságot, ahol azt állítják, hogy az örökkévalóságra házasodnak össze! Ahhoz, hogy a házasság örökkévaló legyen, olyan személynek kell azt elvégeznie, aki azzal a felhatalmazással rendelkezik, ami Joseph Smith profétának adatott, majd továbbadva az egyház jelenlegi elnökének. Ez a felhatalmazás csak az egyház templomaiban áll ma rendelkezésünkre.

Mondd el a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnőktől:

„Nos, nem minden utolsó napi szent fog felmagasztosulni. Nem fog mindenki, aki már volt a templomban, felmagasztosulni. Az Úr azt mondja: »Kevesen vannak, a kik megtalálják azt.« Mert két tényező is van: (1) a szent templomban megpecsételt házasság, és (2) az azt követő igazlelkű életmód az egész életen keresztül, mely tartóssá tesz azt a pecsételést. Csak a megfelelő házasság által . . . található rá valaki arra az egyenes és keskeny ösvényre” („Marriage is Honorable”, *Speeches of the Year: BYU Devotional and Ten-Stake Fireside Addresses*, 1973 [1974], 265–266. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kimball elnök szerint mi volt szükséges ahhoz, hogy a házasság „tartós” legyen?
- Milyen családi állapotba kerülnek az elkövetkezendő életben azok, akik nem magasztosulnak fel? (Egyedülállóak lesznek.)
- Hogyan befolyásolja ez azt a vágyatokat, hogy a templomban kössetek házasságot?
- Mit tehettek most, hogy felkészüljetez arra, hogy jó házastársak legyetek?
- A jelenlegi randevúzási szokásaitokkal kapcsolatos döntéseitek hogyan befolyásolják jövőbeli házasságotokat?
- Milyen értékekkel rendelkezzen az, akivel randevúztok?
- Milyen normákat adott az Úr a randevúzásra? (Lásd *A fiatalág erősségéért* füzetet!)
- Ezen normák követése vagy nem követése miben változtatja meg azt, kivel köttök házasságot?
- Napi döntéseitek hogyan befolyásolják, milyen emberek vonzódnak hozzátok?

Beszéld a tanulóknak azokról az áldásokról, melyek a boldog házasságból kifolyólag erednek ebben és a következő életben! Mondd el bizonyosságodat az örökkévaló házasság fontosságáról!

Tanok és szövetségek 132:7–14, 18. Minden szövetséget és megegyezést az Úr kijelölt módja szerint kell megkötni, a megfelelő felhatalmazással, és az Ígéret Szent Szellemének kell megpecsételnie azt, hogy hatályos legyen az elkövetkezendő életben. (20–25 perc)

Mutass a tanulóknak egy keresztelési, papsági felszentelési vagy házassági bizonyítványt! Kérdezd meg: Melyek azok az ígéretek, melyek akkor adatnak, amikor ezek az események megtörténnek? Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, mennyire elkötelezettek a szövetségeik betartásában! Kérdezd meg: Miért fontos, hogy betartsuk ezeket az ígéreteket?

Olvassátok el Eszter 8:8-at és kérdezd meg:

- Mennyire kötelezte az embereket a király írása Eszter napjaiban?
- Hogyan ismerték fel az emberek azt, hogy az írás valóban a királytól származott és nem máshonnan? (A király a gyűrűjét használta, hogy lepecsételje azt.)

Mondd el a következő kijelentést: „Bármire is került a királyi pecsét, azt nem lehetett visszavonni; semmilyen *utána* megjelenő rendelet nem pusztíthatta el vagy helyezhette hatályon kívül az azt megelőzőt” (Adam Clarke, *Clarke's Bible Commentary*, 6 köt. [1827–1831], 2:823. o.).

Írd fel a táblára a *pecsétel* szót és kérdezd meg:

- Mit teszünk ma a világban azért, hogy megkössünk vagy megpecsételjünk egy megállapodást? (Szerződést írunk alá, kezdet rázunk, ígéretet teszünk.)
- Mit jelent a *pecsétel* szó evangéliumi értelemben?
- Hogyan „köt” minket a pecsételés? (Arra vagyunk kötelezve, hogy megtartsuk az ígéretünket és a jutalmunk biztosított lesz; lásd T&Sz 82:10.)

Írd fel a táblára a következő párosítási feladatot, vagy adj másolatokat emlékeztetőként a tanulóknak! A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 132:7–14, 18–19-et és végezzék el a feladatot! Beszéljétek meg a válaszaikat!

1. Az a hatalom, melyet az Úr arra használ, hogy időre és örökkévalóságra pecsételjen meg egyezségeket.	A. Senki.
2. Az a személy, aki a pecsételő kulcsokkal rendelkezik a földön.	B. Nem lesznek érvényesek.
3. A szövetség időtartama, amit az Ígéret Szent Szellemé megpecsétel.	C. Az Ígéret Szent Szellemé.
4. Ez fog történni azokkal ígéreteikkel és megegyezésekkel, melyeket Isten nem hagyott jóvá.	D. A házasság új és örökkévaló szövetsége.
5. Azokat az ígéreteket vagy megegyezéseket, melyeket az Ígéret Szent Szellemé pecsétel meg, ...	E. Az időre és az örökkévalóságra.
6. Azok, akik az Ígéret Szent Szellemé pecsételő hatalmai nélkül is az Atyához juthatnak.	F. A próféta.
7. Az az esemény, amikor az ígéret hatása megszűnik, ha azokat nem pecsételte meg az Ígéret Szent Szellemé.	G. A halál.
8. Egy szövetség, mely Isten és egy másik személy között jött létre.	H. Isten jóváhagyja.

(Válaszok: 1–C, 2–F, 3–E, 4–B, 5–H, 6–A, 7–G, 8–D)

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

- Milyen feltételekkel pecsételi meg az Ígéret Szent Szellemé a keresztes szövetségeket vagy bármilyen más szövetséget, melyet az Úrral kötöttek?
- Ki az Ígéret Szent Szellemé?

Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek az ezekre a kérdésekre adott válaszokra, amint felolvasod a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Az Ígéret Szent Szellemé a Szentlélek, aki a jóváhagyás pecsétjét helyezi minden szertartásra: keresztesítésre, konfirmációra, felszentelésre és házasságra. Az ígéret az, hogy az áldások hithűség által elnyerhetők.

Ha egy személy megszeg egy szövetséget, legyen az kereszteselési, felszentelési, házassági vagy bármilyen más, a Szentlélek visszavonja a jóváhagyás pecsétjét, az áldások pedig nem lesznek elnyerhetők.

Minden szertartást a hithűségen alapuló jutalom ígérete pecsétel meg. A Szentlélek visszavonja a jóváhagyó pecsétet, amikor a szövetségeket megszegik [lásd T&Sz 76:52–53; 132:7]” (*Doctrines of Salvation*, 1:45. o.).

Tanok és szövetségek 132:34–40, 45–48, 61–66. A többnejűség tiltva van, hacsak az Úr a prófétáján keresztül parancsot nem ad arra. (40–45 perc)

Megjegyzés: Kerüld a szenzációkeltést és a feltevéseket, amikor a többnejűségről beszéltek! Néha a tanárok azt gondolják, hogy a többnejűség követelmény lesz mindazok számára, akik a celesztialis királyságba jutnak. Nincs olyan ismeretünk, hogy a többnejűség a felmagasztosulás követelménye lenne.

Írd fel a táblára: *Ábrahám, Jákób, Mózes, Joseph Smith és Brigham Young!* Mondd el a tanulóknak, hogy feltehetnek tíz eldöntendő kérdést, hogy kitalálják, mi volt a közös ezekben a prófétákban, mely a Tanok és szövetségek 132-re vonatkozik! (Mindannyian gyakorolták a többnejűséget.) Olvassátok el a Tanok és szövetségek 132:34–40-et és kérdezd meg:

- A 34. vers alapján mit tett Ábrahám? (Egynél több nőt vett el feleségül.)
- Mivel indokolják ezek a versek ezt a cselekedetet?
- Mi más megtételét parancsolta még az Úr Ábrahámnak? (Lásd 36. v.)
- Miért volt nehéz a 34. és 36. versben leírt parancsolatoknak engedelmessé válni? (Lásd 2 Mózes 20:13; Jákób 2:27)

Mondd el a következő kijelentést Joseph Smith prófétától:

„Ami bizonyos körülmények közepette helytelen, az más körülmények között lehet helyes, és gyakran az is.

Isten azt mondta: »Ne ölj« – máskor pedig azt mondta: »Mindenestől vesztítsd ki [pusztítsd el] őket. Ezen a tantételen alapszik a mennyei irányítás – a királyság gyermekeinek körülményeihez igazított kinyilatkoztatás szerint. Amit Isten kér, az helyes, függetlenül attól, hogy mi az, bár lehet, hogy mi az események megtörténe után még sokáig nem látjuk annak okát” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 256. o.).

Írd fel a táblára: *Az idők teljességének sáfársága!* Kérd meg a tanulókat, hogy határozzák meg a szó jelentését! Olvassák el a Tanok és szövetségek 128:18-at (a vers második felét) és a 132:40-et! Kérdezd meg:

- Mikor van az idők teljességének sáfársága?
- Mit jelent az „idők teljessége” kifejezés?

Oszd meg John Taylor elnök következő kijelentését:

„A különböző sáfárságok alatt, bizonyos alapelvek, hatalmak, kiváltságok és papságok alakultak ki. Az idők teljessége sáfárságában azonban egy egyesítést vagy teljességet, mindazon sáfárságok teljességét kellett az emberiség családjának bemutatni. Ha van bármi az ádámí . . . sáfárságra vonatkozóan, akkor az az utolsó napokban kinyilvánításra kerül. Ha van bármi, ami Énókkal és városával, valamint népének összegyűjtésével kapcsolatos, . . . az az utolsó napokban kinyilvánításra kerül. Ha van bármi, ami a melkisédeki papsággal kapcsolatos annak minden formájával, hatalmával, kiváltságával és áldásával együtt, bármikor és a föld bármely részén, akkor az visszaállítatik az utolsó napokban. . . . Mert ez az idők teljességének a sáfársága, felkarolva minden más időt, minden alapelvet, minden hatalmat, minden kinyilatkoztatást, minden papságot és azok hatalmát, mely már létezett bármely korban a világ bármely részén” (*The Gospel Kingdom*, vál. G. Homer Durham [1943], 101–102. o.).

Kérdezd meg: Hogyan vonatkozik ez a kijelentés arra a tényre, hogy a többnejűséget a mostani sáfárság kezdetén már gyakorolták?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 132:45–48-at és kérdezd meg:

- Ki kapta meg a kinyilatkoztatást, hogy a többnejűséget ebben a sáfárságban gyakorolják? (Joseph Smith)
- Ki kapta meg azt a kinyilatkoztatást, hogy hagyják abba a többnejűség gyakorlását? (Wilford Woodruff; lásd Hivatalos nyilatkozat – 1.)
- Mi volt a közös ebben a két férfiban? (Próféták voltak, akik a királyság kulcsait birtokolták; lásd 45–46. v.)
- Milyen hatalom adatott a prófétáknak ezekkel a kulcsokkal? (Lásd 46–48. v.)
- A 46. versben leírt hatalmak miként figyelhetők meg mind Joseph Smith, mind Wilford Woodruff tetteiben?

A tanulók olvassák el a Jákób 2:30-at és Tanok és szövetségek 132:63-at és jelöljék meg kereszttalásként! Kérdezd meg: Azontúl, hogy az idők teljessége sáfárságában »minden dolog helyreállítatik« (lásd T&Sz 132:40), milyen más szándéka van az Úrnak a többnejűség visszaállításával?

Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő kijelentését:

„Szeretném határozottan kijelenteni, hogy ennek az egyháznak semmi köze azokhoz, akik többnejűséget gyakorolnak. Ők nem tagjai ennek az egyháznak. Legtöbbjük nem is volt soha. Megszegik a polgári törvényeket. Tudják, hogy megsértik azokat. A törvény büntetéseinak teszik ki magukat. Az egyház természetesen nem illetékes ezekben az ügyekben.

Ha tagjaink közül bárkiről kiderül, hogy többnejűségben él, azokat az egyház legszigorúbb kivethető büntetéséeként kizárják. Ők nemcsak a polgári törvényeket szegik meg szándékosan, hanem ennek az egyháznak a törvényeit is megsértik. Hitünk egyik tantétele kötelez bennünket. Kijelenti: »Hisszük, hogy királyoknak, elnököknek, uralkodóknak és előljáróknak alá kell rendelnünk magunkat, és a törvénynek engedelmeskednünk kell, azt tisztelnünk kell és fenn kell tartanunk« (Hittételek 1:12). Senki sem tudja egyszerre megszegni a törvényt és engedelmeskedni is annak” (*Liahona*, 1999. jan., 84. o.).

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 132:32-t! Mondd el, bár az egyház tagjai már nincsenek arra elhívva, hogy többnejűségben éljenek, követnünk kell Ábrahám példáját az engedelmességre és hithűségre vonatkozóan (lásd Zsidók 11:8–19). Sorold fel a táblára Ábrahám főbb tetteit, Spencer W. Kimball elnök „The Example of Abraham” című cikke (*Ensign*, 1975. jún., 3–7. o.) következő összefoglalása alapján:

1. Jézus Krisztust követte.
2. Törekedett a papságra és a papsági áldásokra.
3. Azonnal engedelmeskedett.
4. Kinyilatkoztatást kapott a családjára vonatkozóan.
5. Igazlelkűségben elnökölt családjá felett.
6. Az evangéliumot példamutatás és előírás szerint tanította a családjának.
7. Misszionáriusi szolgálatot végzett.
8. Béketeremtő volt.
9. Megtartotta Istennel kötött szövetségeit.
10. Becsületos volt másokkal.
11. Teljes tizedet fizetett.
12. Gyakorolta a hitet.

(Ottén és Caldwell, *Sacred Truths of the Doctrine and Covenants*, 2:361. o. alapján.)

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miben részesítette az Úr Ábrahámot igazlelkűségéért? (Lásd T&Sz 132:37)
- Minek a megtételére lennétek hajlandók azért, hogy megkapjátok ugyanezt a jutalmat?

Kérd meg a tanulókat, írják le, hogyan tudnák jobban követni Ábrahám példáját!

Tanok és szövetségek 132:49–50. Néhány igazlelkű ember már ebben az életben megkapja azt a biztosítékot arra, hogy felmagasztosul. (10–15 perc)

Megjegyzés: Lásd a Tanok és szövetségek 131:5–6-ra vonatkozó tanítási javaslatokat is (220–221. o.)!

Kérdezd meg az osztályt:

- Milyen életpályára való felkészülés iránt érdeklődtek? (Sorold fel a válaszokat a táblára!)
- Hány évet kell tanulással eltölteni ahhoz, hogy felkészüljetez ezekre a pályákra?

Válassz ki egy olyat, mely sokévi képzést igényel és kérdezd meg egy tanulótól, aki az iránt érdeklődik:

- Milyen érzéseid vannak azzal kapcsolatosan, hány év szükséges ennek az elsajátításához?
- Szerintetek miért kezd el oly sok ember felkészülni erre a hivatásra, de soha nem fejezi be a képzést?

Megjegyzés: A következő két kérdés olyan tanulóra vonatkozik, aki orvos akar lenni. Igazítsd a tanuló kiválasztott hivatásához!

- Milyen hatással lenne reménykedésedre, ha az Úr azt mondaná, nem csupán orvos leszel, hanem felfedezed a rák gyógy módját és a valaha élt leghíresebb orvos leszel?
- Ennek ismerete megszüntetné a küzdelem és tanulás éveit, mely ahhoz szükséges, hogy felfedezd az ellenszert?
- Segítene abban, hogy kitarts a küzdelmedben? Hogyan?

Kérd meg a tanulókat, vegyék fontolóra, mit szeretnének a legjobban! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 14:7-et és keressétek ki, mit tart Isten legnagyobb ajándékának! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 132:49-et és keressétek ki, mit ígért az Úr Joseph Smith profétának! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan éreznétek magatokat, ha ezt az ígéretet kaptátok volna?
- Megszüntetné a halandóság kihívásait és áldozatait?
- Olvassátok el az 50-es verset! Mit látott az Úr, ami alkalmassá tette Joseph Smith-t erre az áldásra?
- Milyen megpróbáltatásokon ment Joseph Smith proféta keresztül, miután megkapta ezt az ígéretet? (Látta a szenteket szenvedni a csőcselék kezében, valamint őt és fivérét meggyilkolták.)
- Ha ez az ígéret nektek adatott volna, hogyan segítene nektek ez a megpróbáltatásokban kitartani?

A tanulók olvassák el a Móziás 26:14–15, 20-at és nevezzenek meg valakit, aki ezt az ígéretet kapta (Alma)! Olvassátok el 2 Péter 1:10, 19-et és keressétek ki a két módot, ahogyan Péter az Úrtól kapott ezen ígéretre utalt! (Elhívást és kiválasztást erőssé tenni, valamint a jövődőlés biztosabb szavát megkapni.) Kérdezd meg: Milyen tanácsot adott Péter a 10. versben, melynek követésére törekedhetünk? Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Valaki elhívását és kiválasztását erőssé tenni az örök életre való elpeccsételést jelenti; azt jelenti, hogy a celesztális világ legmagasabb mennyebe való felmagasztosulás feltétel nélküli biztosításával rendelkezünk; azt jelenti, hogy elnyerjük az isteni mívolt bizonyosságát; ez valójában nem más mint az, hogy az ítélet napját előrehozzuk, úgy, hogy az Atya királysága minden dicsőségének és tiszteletének öröksége biztosítva lesz azon nap előtt, amikor a hithűek tulajdonképpen belépnek a mennyei jelenlétebe, hogy helyet foglaljanak Krisztussal a trónján, mint ahogy ő is »ült az [ő] Aty[jáv]jal az ő királyiszekében« (Jelenések 3:21)» (Doctrinal New Testament Commentary, 3 köt. [1966–1973], 3:330–331. o.).

Segíts a tanulóknak annak megértésében, hogy ez az élmény nem gyakori vagy szükséges a halandóságban ahhoz, hogy örök életet nyerjünk. Mondd el a következő kijelentését, melyet szintén elder McConkie mondott:

„Ha a hitben halunk meg, ez ugyanolyan dolog, mintha azt mondanánk, hogy elhívásunk és kiválasztásunk biztossá tételét és ezután egy örökkévaló jutalomhoz jutunk. Amennyire ez az egyház hithű tagjait érinti, kijelölték maguk számára az örök élethez vezető pályát. . . . Ha kötelességükkel egy vonalban haladnak, ha azt teszik, amit tenniük kell, bár nem feltétlenül tökéletesek ezen a területen, megpróbáltatásuk véget ér. . . . Nem fognak ezután letérni az ösvényről” (Elder S. Dilworth Young temetésén elhangzott beszédből, 1981. júl. 13., 5. o.)

A tanulók készítsenek egy szentírásláncot, felhasználva 2 Péter 1:10, 19; Móziás 26:20-at és a Tanok és szövetségek 132:49–50-et! Kérd meg a tanulókat, kövessék Péter azon tanácsát, hogy törekedjenek arra, hogy elhívásuk és kiválasztásuk biztossá tétessen, akár az ebben, akár a következő életben történik ez meg!

Tanok és szövetségek 133

Bevezetés

Bár a Tanok és szövetségek végén van, a 133. rész 1831. november 3-án adatott, csupán két nappal az első rész elnyerése után. Ez a kinyilatkoztatás eredetileg a Tanok és szövetségek függelékeként szolgált.

Ennek a sáfárságnak az egyik fő célja az, hogy felkészítse az embereket Jézus Krisztus második eljövételére. Harold B. Lee elnök azt mondta, hogy a Tanok és szövetségek 133 egy „lépésről lépésre adott beszámoló azokról az eseményekről, melyek az Üdvözítő eljövételéhez vezetnek” (Conference Report, 1972. okt., 128. o.; vagy *Ensign*, 1973. jan., 106. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Amikor Jézus Krisztus visszatér a földre a második eljövételkor, az istentelenek elpusztulnak, mintha tűz pusztítaná el őket, míg az igazlelkűek felfoghatatlan áldásokban részesülnek (lásd T&Sz 133:1–17, 38–45, 62–74).
- Jézus Krisztus fog uralkodni az egész földön a millennium alatt. Fővárosai az ősi Jeruzsálem és az Új-Jeruzsálem lesznek (lásd T&Sz 133:18–25).
- Izráel előhossa drága kincseit (a szentírásokat) Efraim gyermekeinek (lásd T&Sz 133:30–34).
- Sok jel és csoda fog történni az Üdvözítő visszatérése előtt. Ezek a jelek jövendöléseket fognak betölteni, és segíteni fognak az igazlelkűeknek az Ő visszatérésére való felkészülésben (lásd T&Sz 133:19–64; lásd még T&Sz 45:35–44).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 119. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325*, 335–343. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 133:1–17, 38–45, 62–74. Amikor Jézus Krisztus visszatér a földre a második eljövételkor, az istentelenek elpusztulnak, mintha tűz pusztítaná el őket, míg az igazlelkűek felfoghatatlan áldásokban részesülnek. (25–30 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, történt-e olyan velük, hogy bementek egy órára az iskolában, és dolgozatot írtak, amire azonban nem készültek fel! Kérdezd meg: Hogy sikerült a dolgozatotok? Kérd meg őket, mondják el, mit éreztek! Most mondják el, melyik volt az az iskolai dolgozat, melyre a legtöbbet kellett készülni! Kérdezd meg: Milyen különbséget okozott a felkészülésetek? Kérd meg őket, hogy mondják el, melyik lesz a legnehezebb és legfontosabb dolgozat, melyre a legtöbbet akarnak készülni!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 133:1–4-et és kérdezd meg:

- Mely jövőbeli „dolgozatra” utalnak ezek a versek?
- A 4. versek alapján hogyan készülhetünk fel erre?

A tanulók olvassák el az 5–17-es verseket és jelöljék meg azokat a szavakat és kifejezéseket, melyek azt jellemzik, hogyan készülhetünk fel Jézus Krisztus második eljövételére! Kérd meg őket, mondják el, mit találtak!

Írd fel a táblára: *T&Sz 133:38–45* és *T&Sz 133:62–74*! Mondd el, hogy ezek a versek a második eljövételkor élő emberek két csoportját jelképezik! Kérd meg az osztály felét, hogy olvassák el az első szentírásrészletet, a másik fele pedig olvassa el a másikat! Kérd meg őket, hogy keressenek válaszokat a következő kérdésekre:

- Milyen problémát jellemeznek ezek a versek?
- Miben lesz része a második eljövételkor annak a csoportnak, melyről olvastatok?

- Miért történik majd ez velük?
- Melyik csoportban lennétek szívesebben?
- Mit kell tennetek azért, hogy abba a csoportba tartozzatok?

Minden csoport válasszon ki valakit, aki az osztálynak elmondja, mit találtak.

Olvassátok el a 4, 10, 15, 17, 19, 50-es verseket és kérdezd meg: Mi a közös ezekben a versekben?

Beszéld meg a tanulókkal, szerintük mi a legjobb módja a Jézus Krisztus második eljövételére való felkészülésnek! Mondd el a következő kijelentést elder Delbert L. Stalpey-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Győződjünk meg arról, hogy alaposan megértjük azokat a legfontosabb dolgokat, melyeket megtehetünk annak érdekében, hogy felkészüljünk az Úr második eljövételére a földön. . . .

Rendbe kell szednünk az életünket és az otthonunkat. Ez azt jelenti, hogy át kell vizsgálnunk a lelkünket, el kell ismernünk a rossz cselekedeteket és bűnbánatot kell tartanunk, ha szükséges. Isten parancsolatainak megtartását jelenti. Hozzá tartozik az, hogy szeressük felebarátainkat. Példamutató élet vezetését jelenti. . . . Azt, hogy becsületesek vagyunk minden tettünkben, az üzleti ügyekben és otthon. Azt jelenti, hogy Jézus Krisztus evangéliumát a világ minden népének el kell vinni” (Conference Report, 1975. okt., 71. o.; vagy *Ensign*, 1975. nov., 49. o.).

Tanok és szövetségek 133:18–25. Jézus Krisztus fog uralkodni az egész földön a millennium alatt. Fővárosai az ősi Jeruzsálem és az Új-Jeruzsálem lesznek.

(15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól:

- Hol találkoznak városunk hivatalnokai munkájuk elvégzéséért?
- Melyik városban gyűlnek össze a megyei törvényhozók?
- Mi nemzetünk fővárosa?
- A törvényeket mindig ezeken a helyeken hozták?
- Mindig is ott fogják hozni?
- Honnan fognak Isten törvényei eredni a millennium idején?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 133:18–25, 56-ot és keressék ki, hol fog az Úr uralkodni a millennium idején!

Írd fel a táblára a következő kérdéseket, vagy adj ki másolatokat emlékeztetőként a tanulóknak! Keressék ki az utalásokat a kérdések megválaszolásához!

1. Hol helyezkedik el „Sion hegye”? (T&Sz 133:18; lásd a 18b lábjegyzetben található keresztutalást.)
2. Ki az a „száznegyvennégyezer”? (T&Sz 133:18; lásd T&Sz 77:11.)
3. Ki a „vőlegény”? (T&Sz 133:19; lásd T&Sz 65:3.)
4. Hol van „Sion”? (T&Sz 133:21; lásd T&Sz 57:2–3.)
5. Milyen messze van most Jeruzsálemtől? (Lásd T&Sz 133:21.)

6. Hogyan fog Jeruzsálem és Sion megváltozni a második eljövételkor? (Lásd T&S 133:24.)
7. Ki fog a világon uralkodni a millennium idején? melyik helyen? (Lásd T&S 133:25; lásd még Ésaías 2:3.)

Mondd el a következő kijelentést Joseph Fielding Smith elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt:

„Az ősi Jeruzsálem, miután a zsidók megtisztultak és megszenteltettek minden bűnűktől, újra szent város lesz, ahol az Úr fog lakozni és ahonnan szavát minden népnek elküldi. Ehhez hasonlóan, ezen a földrészen, Sion városa, Új-Jeruzsálem felépül, és innen is útnak indul Isten törvénye. Nem lesz összetűzés, mert mindegyik város a világ Megváltójának központja lesz, és ezekből küldi szét kiáltványait, amikor arra szükség van” (*Doctrines of Salvation*, 3:69–70. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyennek képzelitek el azt, amikor Jézus Krisztus személyesen fog a földön uralkodni?
- Szerintetek milyen változások jelennek meg az ország törvényeiben annak eredményeképpen, hogy az Úr fog a millennium alatt uralkodni?
- Szerintetek milyen előnyök származnak abból, hogy valaki a millennium idején nevel fel egy családot?

Tanok és szövetségek 133:22–64. Sok jel és csoda fog történni az Üdvözítő visszatérése előtt. Ezek a jelek jövőbeli eseményeket fognak betölteni, és segíteni fognak az igazlelkűeknek az Ő visszatérésére való felkészülésben. (30–35 perc)

Hozz pár képet az évszakokról! Mutasd meg egyenként a képeket és kérdezd meg a tanulóktól:

- Az év mely szakában készült ez a kép?
- Milyen jelek árulják el, mikor készült ez a kép?
- Elég jel van-e a képen, melyből megállapítható, pontosan melyik nap készült?

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg Jézus Krisztus második eljövételének néhány jelét (felírhatod válaszaikat a táblára)!
Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segít ezen jelek ismerete a második eljövétel idejének megállapításában? (Lásd Joseph Smith – Máté 1:38–39.)
- Miben hasonlít ez a képen lévő évszakok jeleihez?
- Ki ismeri a második eljövétel pontos idejét? (Lásd Joseph Smith – Máté 1:40.)

Adj a tanulóknak emlékeztetőként példányokat az itt található táblázatból (a jobb oldali oszlopot hagyd üresen)! Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a Tanok és szövetségek 133:22–56-ot és sorolják fel a jeleket és csodákat, melyek a

második eljövételt megelőzően, illetve a második eljövétel során következnek be!

Versek	Jel vagy csoda
22.	A hegyek leomlanak, és nem lesznek völgyek.
23–24.	A vizek visszahúzódnak, és a szigetek egyesülnek a szárazfölddel.
26–27.	Az északi országokban élők (a tíz törzs) összegyűjtetnek.
28.	Legyőzik ellenségeiket.
29.	Források fakadnak a sivatagban.
35.	Júda törzse megszenteltetik és az Úr jelenlétében fog élni.
36–39.	Az evangéliumot minden nemzetnek hirdetik.
41.	Az Úr jelenléte olyan lesz, mint a tűz.
46–51.	Az Úr vörös ruhában lesz.
49.	Dicsősége hatására elbújik a nap és a hold, a csillagok pedig lehullnak.
54–55.	Azok, akik Krisztus feltámadásakor támadtak fel, elkísérik Őt eljövetelekor.
56.	Azok a szentek, akik Krisztus feltámadása után haltak meg, fel fognak támadni és találkozni fognak Vele.

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen hatással van ezen jelek ismerete a második eljövettel kapcsolatos érzéseitekre?
- Milyen előnyei vannak a második eljövétel jelei ismeretének?
- Mit tehetnétek, hogy jobban megismerjétek ezeket a jeleket?
- Hogyan tudhatunk a második eljövétel egyéb jeleiről? (Tanulmányozzuk a szentírásokat és a próféták szavait.)

Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Boyd K. Packer, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„A Testvérek, azáltal, hogy folyamatosan utaznak a földön mindenfelé, bizonyára tudják, mi történik és a prófétai érzékek alapján tudják az idők jeleit értelmezni. ...

Szakadjatok le azoktól, akik más úton járnak! Kövessétek vezetőiteket, akik a megfelelő módon vannak felszentelve és nyilvánosan támogatva, és akkor nem lesztek félrevezetve” (Conference Report, 1992. okt., 102. o.; vagy *Ensign*, 1992. nov., 73. o.).

Elder Bruce R. McConkie azt írta:

„Napjainkban reménnyel és örömmel nézünk az Ember Fiának második eljövetele elébe, valamint a béke és az igazlelkűség millenniumi királyságának felállítása elé, ami fölött ezer évig személyes uralmat fog magára venni. Nem tudjuk és nem fogjuk megtudni annak a félelmetes és mégis áldott

napnak sem óráját sem a napját. Azt várják el tőlünk, hogy megértsük az idők jeleit és ezáltal tudjuk Urunk visszatérésének körülbelüli idejét, és állandó készenlétben legyünk" (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 457. o.).

Tanok és szövetségek 134

Bevezetés

A 134. rész a hit kormányokra és törvényekre vonatkozó kiáltványát tartalmazza. Ezen részt az egyház tagjai jóváhagyták arra, hogy belefoglalják a Tanok és szövetségek 1835-ös kiadásába. A tizenegyedik és tizenkettedik hittétel azt tanítja, hogy a törvényeknek meg kell engedniük azt, hogy minden ember imádhassa Istent „saját lelkiismeret[e] parancsai szerint” és hogy az embereknek alá kell rendelniük magukat a kormányok vezetőinek „a törvénynek engedelmesked[ve], azt tisztel[ve] és fenn[tartva]”. N. Eldon Tanner elnök azt tanította:

„Igen fontos, hogy minden állampolgár felvilágosítást kapjon a kormány ügyeiről; hogy megtudják és megértsék az ország törvényeit; és hogy aktív részesei legyenek annak – bármikor is lehetőségük van arra –, hogy becsületes és bölcs embereket választanak és rájuk szavaznak a kormányzat ügyeiben való segédkezés érdekében. . . .

Abraham Lincoln egyszer ilyen megfigyelést tett: »A rossz törvényeket, ha vannak ilyenek, olyan hamar hatálytalanokká kell tenni, amint csak lehet; azonban amíg hatályban vannak, vallásosan be kell tartani őket.«

Ez az egyház hozzáállása a törvények betartását illetően. Egyetértünk a következő kijelentés szerzőjével:

»A valóságban az, aki szembeszáll a törvénnyel vagy semmibe veszi azt, olyan mint a példabeszédekbeli bolond, aki elfűrészeli a pallót, amin ül; a törvény iránti tiszteletlenség vagy annak figyelmen kívül hagyása mindig a felbomló társadalom első jele. A törvény iránti tisztelet a legalapvetőbb az összes társadalmi erény közül, hiszen a joguralom alternatívája az erőszak és az anarchia« (*Case and Comment*, 1965. márc./ápr. szám, 20. o.).

. . . Krisztus nagyszerű példát adott egy törvénytisztelő állampolgárra, amikor a farizeusok, megkísérelve belékötni – amint azt a szentírás mondja – megkérdezték, vajon törvényes-e adót fizetni a császárnak. Miután megkérdezte, kié a pénzen lévő felirat, ők pedig elmondták, hogy a császáré, így szólt:

»Adjátok meg azért a mi a császáré a császárnak; és a mi az Istené, az Istennek« (Máté 22:21).

Bármely ország állampolgárának kötelessége, hogy emlékezetben tartsa egyéni kötelességeit, és azt, hogy az ország – amit életük színterének választottak – törvényei keretein belül kell munkálkodniuk” (*Conference Report*, 1975. okt., 126. o.; vagy *Ensign*, 1975. nov., 83. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Hisszük, hogy a kormányoknak joguk van arra, hogy állampolgáraik békéje és biztonsága érdekében törvényeket hozzanak, de ne avatkozzanak az igazlelkű imádatukba (lásd T&Sz 134:1–4, 7, 9, 11–12; lásd még T&Sz 42:79, 84–86; 101:76–80).
- A kormányokat Isten állította fel az emberek javára. Minden ember kötelessége, hogy engedelmeskedjen azon nemzet törvényeinek, amelyben él (lásd T&Sz 134:1, 5–8; lásd még T&Sz 58:21; Hivatalos nyilatkozat – 1).
- A vallási szervezeteknek nincs joguk arra, hogy elvegyék egy ember életét vagy javait. Csupán az illetőnek a szervezetükben betöltött tagságát tagadhatják meg (lásd T&Sz 134:4, 10; lásd még T&Sz 20:80; 102:1–2, 18–24).

További források

- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 344–347. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 134. Hiszünk abban, hogy a kormányoknak joguk van arra, hogy állampolgáraik békéje és biztonsága érdekében törvényeket hozzanak, de ne avatkozzanak az igazlelkű imádatukba. Minden ember kötelessége, hogy engedelmeskedjen a nemzet törvényeinek, ott, ahol él. (30–35 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, kiválasztották őket arra, hogy egy kormányalakító bizottságban szolgáljanak egy új településen! Dolgozzanak kis csoportokban tíz percgig, hogy megbeszéljék és leírják a válaszokat a következő kérdésekre:

- Hogyan határoznátok meg a kormány célját?
- Milyen felelősség hárulna a kormányotokra?
- Milyen felelősség hárulna az állampolgárookra?

Minden csoport mondja el, mit írt! Olvassátok el közösen a Tanok és szövetségek 134:1–9, 11-et! A tanulók keressék ki, miként ad választ ez a rész a kérdésekre, majd hasonlítsák össze az egyes csoportok válaszaival!

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 134 fejlécét és kérdezd meg:

- Miben különbözik ez a rész a Tanok és szövetségek többi részétől? (Ez a hitnek egy kiáltványa, nem pedig kinyilatkoztatás.)
- Szerintetek miért értékes számunkra ez a kiáltvány?

Ossz meg részleteket a 134. rész történelmi háttéréből a *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 344. oldaláról!

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mely események vezettek ezen kiáltvány megírásához?
- Miért lenne fontos, hogy mások megértsék az egyház nézőpontját a kormányokkal kapcsolatosan?
- Hogyan támasztja alá a tizenegyedik és tizenkettedik hittétel a kormányzatokról szóló tanításokat?
- Hogyan követheti egy kormány a Tanok és szövetségek 134 tanításait?
- Mit tehetünk azért, hogy támogassuk kormányunkat és annak vezetőit?

Tanok és szövetségek 134:4, 10. A vallási szervezeteknek nincs joguk arra, hogy elvegyék egy ember életét vagy javait. Csupán az illetőnek a szervezetükben betöltött tagságát tagadhatják meg. (10–15 perc)

Írd fel vagy ragaszd fel a táblára a következő feltételezett szabályokat:

- Minden nap, amikor késtek a szemináriumról, 1500 Ft-ot kell fizetnetek.
- Ha nem mentek át a szemináriumi vizsgán, nem vehettek részt semmilyen órán kívüli iskolai rendezvényen.
- Minden nap, amikor nem olvassátok a szentírásokat, zálogba kell adnotok a tanítónak valamilyen személyes tárgyat (max. 2500 Ft értékig).

Beszélgétek meg a tanulókkal, hogy éreznék magukat, ha bevezetnétek ezeket a szabályokat! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek igazságosak ezek a szabályok? Miért vagy miért nem?
- Miért lenne rossz, ha a szeminárium vagy az egyház az embereket arra kényszerítené, hogy bizonyos módon cselekedjenek?
- Milyen büntetést adhatna egy egyház, amikor a tagjai megszegik a szabályait?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 134:4, 10-et, hogy megtalálják az egyház álláspontját ezen kérdésekkel kapcsolatosan! Kérdezd meg: Miért jobb ez, mint hatalmat adni vallási szervezeteknek az élet vagy javak felett?

Írd fel a táblára a *lopás, hazugság, gyilkosság, házasságtörés* és *csalás* szavakat! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mi lenne megfelelő büntetés a kormány részéről ezekért a tettekért?
- Szerintetek mi lenne megfelelő büntetés az egyháztól?

Tanok és szövetségek 135

Bevezetés

A 135. rész, melyet elder John Taylor írt, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, sugalmazott tiszteletgés Joseph Smith próféta előtt. Elder Taylor később azt mondta:

„Ebben a sáfárságban élünk, mely jobban bővelkedik nagyszerűbb eseményekben, mint bármelyik más sáfárság, mely valaha is létezett a földön, mivel magában foglal mindent, ami valaha is létezett a föld bármely népe között. Ezért nézünk Joseph Smith-re, mint oly nagyszerű és fontos jellemre a világtörténelemben. Szerintem ő volt az egyik legnagyobb próféta, aki valaha is élt, magát Jézust kivéve” (*Journal of Discourses*, 18:326–327. o.).

Elder M. Russell Ballard, a Tizenkettek Kvórumának tagja, kijelentette:

„Mindenkinek, akinek bizonyossága van Jézus Krisztus evangéliumáról, szeretnie és tisztelnie kell ifj. Joseph Smith-t, hiszen ő »az Úr prófétája és látnoká[], aki] többet tett az emberek üdvösségéért ezen a világon, mint bárki más, aki valaha a földön élt, egyedül Jézust kivéve« (T&S 135:3)” (*Conference Report*, 1991. okt., 4. o.; vagy *Ensign*, 1991. nov., 5. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Joseph Smith próféta és fivére Hyrum vérükkel pecsételték meg a Mormon könyvről és a Tanok és szövetségekről kapott bizonyosságukat (lásd T&S 135; lásd még T&S 136:39).
- Joseph Smith áll ennek a sáfárságnak az élén, ami összefogja az összes többi sáfárságot (lásd T&S 135:3; lásd még T&S 1:17–30; 136:37–38).
- Minden evangéliumi mártír vére bizonyosággá áll majd a gonoszok ellen (lásd T&S 135:7; lásd még Alma 14:8–11; T&S 103:27–28; 109:49).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 273–285. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 348–350. o.

Javaslatok a tanításhoz

A *Tanok és szövetségek és az egyház története* videó 19. bemutatja: „Joseph Smith – a visszaállítás prófétája” (21:30) felhasználható a Tanok és szövetségek 135. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története* videokalauzt).

Tanok és szövetségek 135. Joseph Smith próféta és fivére Hyrum vérükkel pecsételték meg a Mormon könyvéről és a Tanok és szövetségekről kapott bizonyosságukat. (40–45 perc)

Rendezd be úgy az osztálytermet, mintha a Carthage börtön felső szintjének szobája lenne (lásd a *Church History in the Fulness of Times* 279. oldalán lévő ábrát)! A tanulók játsszák el Joseph Smith próféta és fivére, Hyrum mártírhalálát! Használd a *Church History in the Fulness of Times* 22. fejezetében található információt, valamint a Tanok és szövetségek 135:1–2, 4–5-öt! (Megjegyzés: Ne engedd, hogy a tanulók túl valóságosak legyenek szerepjátékukban! Kerüljétek ennek a szent eseménynek a szenzációs fel-tüntetését!) Az osztály énekelje el az „Egy vándor, árva és szegény” (*Himnuszok*) című himnuszt egy megfelelő pillanatban! Állítsd le a szerepjátékot egyszer-egyszer, és tegyél fel a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Szerintetek mit érzett a próféta ebben a pillanatban?
- Szerintetek mit éreztek azok, akik Joseph-fel voltak?
- Mi van rátok nagy hatással azok cselekedeteiből, akik Joseph-fel voltak?
- Szerintetek mit gondolt Joseph Smith családja ebben a nehéz időszakban?
- Milyen gondolataitok vagy benyomásaitok vannak most, amikor ezt az eseményt játsszátok?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 135:6–7-et! Hány éves korában halt meg Joseph Smith próféta?
- Mi más van még rátok nagy hatással ezekben a versekben?

A tanulók jelöljék be a következő mondatokat a szentírásaikban: „Dicső életet éltek, dicső halállal haltak meg, és örök dicsőség a jutalmuk. Nevük nemzedékről nemzedékre száll az utókorra, drága kincse a megszentelteknek.”

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, mit tanultak Joseph Smith prófétáról ebben az évben! Írjanak fel párat a próféta tetteiből (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 284. o.)!

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miben más az életetek Joseph Smith próféta miatt attól, amilyen lehetett volna?
- Joseph Smith próféta melyik tulajdonságát csodáljátok a leginkább?
- Mi segít abban, hogy éreztétek vagy tudjátok, hogy Joseph Smith Isten prófétája?
- Milyen kötelesség jár azzal, hogy bizonyosságunk van arról, hogy Joseph Smith valóban próféta?

Elder Delbert L. Stapley, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„A próféta, iskolázatlanul és tanulatlanul, nem adhatta volna mindazt a világnak, aminek kinyilatkoztatására kiváltságot kapott, anélkül, hogy Isten vele ne lett volna. Isten adott neki sugalmazást mindenben, amit tett. Voltak

elő tanúk, akik bizonyosságot tettek mennyei elhívásáról, hiszen mennyei hírnökök nyilvánították ki ezt az igazságot számos testvérnek. Bizonyára ha elfogadjuk az emberek bizonyosságát, akkor Isten bizonyossága még biztosabb lesz. A Szentlélek feladata az, hogy bizonyosságot tegyen az Atyáról és a Fiúról, ő egyben az igazság szelleme is, és amikor bizonyosságot tesz az emberek szellemének, akkor egy érzés támad a bensőnkben, hogy az a dolog igaz-e vagy sem. Joseph Smith próféta esetében igaz volt, mert az emberek az ő napjaiban és azóta is elnyerték azt a tanúságot és bizonyosságot, amit a Szentlélek maga nyilvánít ki azoknak, akik az igazságot szeretnék megismerni.

És újra, Joseph Smith munkái – elemezték azokat; minden részük prófétai elhívására utal. Ahol végrendelet van, ott szükség szerint jelen van a végrendelező halála is, és bizonyára ez egy olyan végrendelet volt, mely Isten királyságát tárja fel és nyilatkoztatja ki, annak üdvözítő szertartásaival, alapelveivel és mennyei hatalmával. A végrendelet nem érvényes mindaddig, amíg az ember meg nem hal. A próféta életét adta, hogy megpecsételje bizonyosságát, és így életének áldozata tanúság lesz minden ember számára szent elhívásának és szolgálatának igazságáról és hatalmáról” (Conference Report, 1954. okt., 48–49. o.).

Olvasátok el a Tanok és szövetségek 136:39-et és kérdezd meg:

- Miért adta életét Joseph Smith próféta és fivére Hyrum az Úr munkájáért?
- Milyen áldások és lehetőségek állnak rendelkezésünkre Joseph Smith próféta miatt?

Énekeljük el a „Prófétánkat köszönjük, Urunk” (*Himnuszok*) című himnuszt, majd mondd el bizonyosságodat Joseph Smith prófétáról!

Tanok és szövetségek 135:3. Joseph Smith áll ennek a sáfárságnak az élén, ami összefogja az összes többi sáfárságot. (40–45 perc)

Jó pár nappal az óra előtt válassz ki három vagy négy tanulót, hogy tartsanak beszámolót Joseph Smith próféta életéről! Mindegyik tanulónak adj egy kijelentést a „Az utolsó napi próféták bizonyossága Joseph Smith-ről” részből, mely a függelék 303–304. oldalán található! Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek egy történetet Joseph Smith próféta életéből, mely például szolgál arra, ami az adott bizonyosságban elhangzott!

A tanulók olvassák el kijelentéseiket a függelékben, majd mondják el a talált történeteket! Beszéljétek meg Joseph Smith jellemvonásait! Kérdezd meg: Ezek közül melyiket csodáljátok a leginkább? Miért? A tanulók mondják el, hogy tehetnek szert ugyanezekre a jellemvonásokra!

Oszd az osztályt csoportokra, és oszd el közöttük a következő szentírásokat! A csoportok számoljanak be arról, mit tanítanak verseik Joseph Smith-ről és a világnak adott hozzájárulásáról!

- Tanok és szövetségek 1:17, 29; 5:4, 21–22
- Tanok és szövetségek 24:5–9; 25. rész fejléce, 5–9. v.

- Tanok és szövetségek 26:1; 28:2; 43:1–4
- Tanok és szövetségek 76. rész fejléce, 11–12., 23–24.; 82:11–12.; 93:45–48. v.
- Tanok és szövetségek 100. rész fejléce, 1. v.; 121. rész fejléce, 1–11. v.
- Tanok és szövetségek 122; 124:1–2, 58
- Tanok és szövetségek 127:1–2; 132:30–32, 48–50, 53; 135:3

Énekeljétek el a „Dicsérd a férfit!” (*Himnuszok*) című éneket, majd tedd bizonyosságod Joseph Smith prófétáról! Megkérheted azokat a tanulókat is, akik szeretnék, hogy tegyenek bizonyosságot Joseph Smith prófétáról!

Tanok és szövetségek 136

Ezen rész tanítására „Az egyház nyugatra indulása” (lásd 234. o.) című résznél kerül sor.

Tanok és szövetségek 137

Bevezetés

A 137. rész fontos igazságokat nyilatkoztat ki a celesztialis királyságról, és azokról, akik azt a dicsőséget fogják örökölni. Elder George Albert Smith, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Számomra az egyik csodálatos dolog Jézus Krisztus evangéliumában az, hogy mindannyiunkat egyazon szintre hoz. Nem szükséges, hogy valaki egy cövek elnöke, vagy a Tizenkettek Kvórumának tagja legyen ahhoz, hogy magas helyre kerüljön a celesztialis királyságban. Az egyház legszerényebb tagja, ha betartja Isten parancsolatait, felmagasztosulást nyer csakúgy, mint bárki más a celesztialis királyságban. Jézus Krisztus evangéliumának szépsége az, hogy mindannyiunkat egyenlővé tesz, amennyiben betartjuk az Úr parancsolatait. Amennyiben betartjuk az egyház törvényeit, egyenlő lehetőségünk van a felmagasztosulásra” (Conference Report, 1933. okt., 25. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A celesztialis királyság a szépség és dicsőség helye. Mennyei Atyánk lakik itt hithű fiaival és leányaival (lásd T&Sz 137:1–5; lásd még 1 Korinthusbeliek 15:40–41; T&Sz 76:50–70, 92–96).
- Azoknak, akik az evangélium nélkül halnak meg, de elfogadták volna, ha lehetőségük lett volna rá, a celesztialis királyság lesz örökségük. Azok, akik a felelősségre vonhatóság kora előtt

haltak meg, a celesztialis királyságban nyernek üdvözülést (lásd T&Sz 137:5–10; lásd még Moróni 8:22; T&Sz 29:46–47).

- Az Úr úgy szívünk vágya, mint tetteink alapján ítél meg minket (lásd T&Sz 137:9; lásd még 1 Sámuel 16:7; Alma 41:3–5).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 41–42., 164–165. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 353–356. o.

Javaslatok a tanításhoz

Tanok és szövetségek 137:1–5. A celesztialis királyság a szépség és dicsőség helye. Mennyei Atyánk lakik itt hithű fiaival és leányaival. (15–20 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy bármilyen tárgyat, bárholnan a világból használhattok, hogy díszítsétek és szépítsétek a celesztialis királyságot!

- Mit választanátok, és miért?
- Elképzelésetek szerint hogyan néz ki a celesztialis királyság?
- Miért tetszene az a lehetőség, hogy látomásban lássátok azt a királyságot?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 137:1–5-öt! Kérdezd meg:

- Mi tesz rátok nagy benyomást a celesztialis királyság ezen leírásáról?
- Milyen érzéseket párosítottok ezzel a leírással?
- Kiket látott ott Joseph Smith?
- Hogyan lehet megnyugtató annak ismerete, hogy Isten, az ő prófétái és családunk igazlelkű tagjai a celesztialis királyságban lakozhatnak?

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 76:70, 96; 77:1; 130:8; 131:1-et és keressenek további részleteket a celesztialis királyságról! Beszéljétek meg, mit találtak! Mondd el elder David O. McKay, akik akkoriban a Tizenkettek Kvóruma volta a tagja, következő beszámolóját, mely egy 1921-ben átélt élményéről szól, ami a Szamoára, Apiába tartó hajón történt:

„Elszenderedtem, és látomásban láttam valami végtelenül fenségeset. A messzeségben láttam egy csodálatos, fehér várost. Bár távol volt, mégis úgy tűnt, hogy felismerem, hogy zamatos gyümölcsöktől roskadozó fák, gyönyörű színezett lombozatú bokrok, és tökéletesen virágba boruló virágok voltak mindenütt. A felettem lévő tiszta égbolt visszatükrözni látszott a színek és gyönyörű árnyalatait. Azután láttam emberek egy nagy seregét, amint a város felé tartottak. Mindegyikük fehér, lebegő köntöst viselt, valamint fehér fejedőt. Figyelmem azonnal a vezetőjükre összpontosult, és bár alakjának és testének csak a körvonalát láthattam, egyszerre felismertem, hogy ő az én Üdvözítőm!

Arcának színárnyalata és ragyogása csodálatos volt a szemnek! Olyan békesség övezte körül, amely fenségesnek tűnt – isteni volt!

A város, ahogy értettem, az övé volt. Az Örök Város volt ez; és az őt követő emberek ott laknak majd békességben és örök boldogságban.

De kik ők?

Az Üdvözítő, mintha csak a gondolataimban olvasna, azzal válaszolt, hogy rámutatott egy félkörre, amely akkor jelent meg felettük, és amelyre arannyal ezek a szavak volta írva:

*Ők azok, akik legyőzték a világot –
Akik valóban újjászülettek!*

Amikor felébredtem, pirkadt az Apia kikötő felett” (*Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay*, szerk. Clare Middlemiss, átdolg. kiad. [1976], 59–60. o.).

Tanok és szövetségek 137:5–10 (Szentírás-memoriter, Tanok és szövetségek 137:7–10).

Azoknak, akik az evangélium nélkül halnak meg, de elfogadták volna, ha lehetőségük lett volna rá, a celesztális királyság lesz örökségük. Azok, akik a felelősségre vonhatóság kora előtt haltak meg, a celesztális királyságban nyernek üdvözülést.

(15–20 perc)

Válassz ki tanulókat a következő példák felolvasására! Beszéljétek meg mindegyiket közösen, a tanulók pedig döntsék el, szerintük az illető örökséget nyer-e a celesztális királyságban!

- Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában keresztelkedtem meg és életem során hithű maradtam. Amikor meghaltam, volt bizonyosságom az Úrról, érvényes templomi ajánlásom és amennyire csak tudtam, igyekeztem betartani a parancsolatokat. (Lásd T&S 76:51–53.)
- A világ olyan tájkán nőttem fel, ahol nem voltak az egyháznak gyülekezetei. Soha nem hallottam a „mormonokról”, de hittem Istenben. Törekedtem arra, hogy jó ember legyek, olvastam a Bibliát, és az igazságot kerestem úgy, hogy annyi egyházi gyűlésre mentem el, amennyire csak tudtam. Azelőtt haltam meg, mielőtt megházasodhattam volna. (Lásd T&S 137:7.)
- Szerető családba születtem súlyos születési rendellenességgel. Csupán pár hétig éltem. (Lásd T&S 137:10.)
- A misszionáriusok tanították nekem az evangéliumot, a Szellem pedig tanúsította, hogy amit tanítottak, az igaz. Nem akartam viszont megváltoztatni életmódomat, így nem jutottam el oda, hogy megbánjam bűneimet vagy még halálom előtt megkeresztelkedjem. A családom csatlakozott az egyházhoz, és mindig azt mondták, hogy elvégzik értem a templomi szertartásokat, miután meghalok. (Lásd T&S 76:72–75; 137:5–9.)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 137:5–10-et és keressék ki, kik fogják a celesztális királyságot örökölni (lásd még T&S 76:50–70)! Amint ezeket a verseket tanulmányozzátok, tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek milyen érzései voltak Joseph-nek, amikor látta a családtagjait a celesztális királyságban?
- Min csodálkozott Joseph? Miért?
- Szerintetek mit jelent a „teljes szívvel elfogadták volna” kifejezés? (T&S 137:8)
- Kik azok, akik „a felelős kor elérése előtt hal[nak] meg”? (10. v.)
- Az ebben a részben tanítottak hogyan adhatnak reményt az embereknek?
- Hogyan használhatnátok ezeket a tanításokat az evangélium megosztásában?

Mondd el a tanulóknak, hogy Alvin Smith 1798. február 11-én született és 1823. november 19-én halt meg. Joseph Fielding Smith elnök azt írta:

„[Alvin] öccséért, Joseph-ért mondott imával az ajkán halt meg, és arra kérte, hogy legyen hű abban a nagyszerű munkában, mely a gondjaira bízott. Alvinról úgy beszélnek, mint egy olyan fiatalról, aki »különösen jószágos és fogékony, kedves és szeretetre méltó«” (*Essentials in Church History*, 27. kiad. [1974], 35. o.).

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hány olyan ember élt a földön, akiknek nem volt lehetőségük hallani az evangéliumot! Azon is gondolkodjanak el, hány olyan gyermek halt meg a történelem során azelőtt, hogy elérték volna a nyolcéves kort! Tedd fel a következő kérdéseket:

- A 137. részben tanítottak hogyan mutatják Isten szeretetét gyermekei iránt?
- Szerintetek miért fontos, hogy tudjuk, azoknak, akik az evangélium ismerete nélkül halnak meg, lehetőségük lesz arra, hogy elfogadják azt a szellemvilágban?
- Szerintetek miért fontos, hogy tudjuk, azok, akik a nyolcéves kor előtt halnak meg, a celesztális királyságba nyernek üdvözülést?

Olvassátok el 2 Nefi 26:33-at és mondd el bizonyosságodat arról, hogy Isten szereti a gyermekeit!

Tanok és szövetségek 137:9. Az Úr úgy szívünk vágya, mint tetteink alapján ítél meg minket. (15–20 perc)

A tanulók írják le a következő kérdésekre adott válaszokat egy papírra, és kérj meg számos tanulót, mondják el, mit írtak:

- Mit jelent a *vágy* szó?
- Mire vágytok legjobban az életben?
- Hogyan tudjátok megállapítani, mennyire vágytok valamire?

Mondd el elder Marvin J. Ashton, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, kijelentését: „Amit szolgálunk, azt megtanuljuk szeretni, amit szeretünk, leköti időnket, és ami leköti időnket, azt szeretjük” (Conference Report, 1981. ápr., 32. o.; vagy *Ensign*, 1981. máj., 24. o.). Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent ez a kijelentés?
- Hogyan kapcsolódik ez a kijelentés a vágyainkhoz?

- Mi a kapcsolat aközött, amit szeretünk, amit szolgálunk, és amire időnket fordítjuk?
- Ha valaki rögzítette volna életetek filmjét, szerintetek mire következtetne, mi volt a vágyatok? Miért?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 137:9-et és keressétek ki, mit tanít a vágyainkról! Kérdezd meg: Szerintetek miért fog minket Isten úgy a vágyaink, mint tetteink alapján megítélni? Mondd el elder Neal A. Maxwell következő megállapítását:

„Akár tetszik, akár nem . . . a valóság azt kívánja, hogy vegyük tudomásul a vágyaink iránti felelősségünket. . . .

Az igazlelkű vágyaknak folytonosnak kell lenniük, ezért, Brigham Young elnök szavaival »azok a férfiak és nők, akik a celesztiális királyságban akarnak helyet foglalni, azt veszik észre, hogy minden nap küzdeniük kell« (*Journal of Discourses*, 11:14. o.). Így tehát az igaz keresztény katonák többek, mint csupán hétfégi harcosok” (Conference Report, 1996. okt., 27. o.; vagy *Ensign*, 1996. nov., 21–22. o.).

Tégy bizonyosságot az igazlelkű vágyak fontosságáról! Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Maxwell azt írta:

„Vágyunk helyénvalóságának még becsületesebb megvizsgálásának egy kevésbé használt módja az, hogy azokat a vágyakat még becsületesebben és pontosabban Isten elé tárjuk egy áhítatos, személyes imában. Miért van ez így? Mert ha túlságosan szégyellünk Hozzá fordulni néhány vágyunkkal kapcsolatosan, ez hamar megerősíti azok helytelenségét! Azok a vágyak, melyek nem érdemlik, hogy Hozzá forduljunk segítségért azok megvalósítása érdekében, akkor azok hozzánk sem méltók. Nyilvánvaló tehát, hogy az ilyen vágyakat nem lenne szabad tovább táplálnunk a szívünkben és elménkben” (*That Ye May Believe* [1992], 112. o.).

Elder Marvin J. Ashton azt írta:

„Hogyan csökkenhetne szeretetünk olyan dolgok iránt, melyek nem a javunkat szolgálják? Meg kell vizsgálnunk életünket, hogy meglássuk, milyen szolgálatot nyújtunk és milyen áldozatokat hozunk, majd meg kell állítani ebbe az irányba mutató ráfordított időt és erőfeszítést. Ha ezt megtesszük, akkor ez a szeretet kialszik és meghal. Szeretetünket olyan irányba kell terelni, mely örökkévaló célú. Szomszédaink és családunk felelni fog szeretetünkre, ha támogatva és önmagunkból adva tesszük ezt. Az igaz szeretet olyan örökkévaló, mint maga az élet. Pár elhívás és feladat az egyházban jelentéktelennek és lényegtelennek tűnhet az adott pillanatban, azonban minden készségesen teljesített feladattal növekszik az Úr szeretete. Megtanuljuk Istent szeretni, amint szolgáljuk és megismerjük Őt.

Hogyan segíthetünk egy új megtértnak abban, hogy megtanulja szeretni az evangéliumot? Azáltal, hogy lehetőségeket találunk számára a szolgálatra és áldozathozatalra. Állandóan hangsúlyoznunk kell azt az igazságot, hogy azt szeretjük, amire időt fordítunk, legyen az Isten, az evangélium, vagy arany. Gyakran halljuk, amint valaki szeretetét fejezi ki a szentírások iránt, beleértve ebbe Jézus tanításait. Akik tanulmányozzák, gyakorolják és alkalmazzák az igazságokat, azok nemcsak jobban ismerik majd azokat, hanem abban is erősítést kapnak, hogy az élet ösvényein mindvégig útmutatásként használják azokat. Az a tized fizetésének lehetőségét leginkább értékelő ember, aki megtapasztalja az ennek a törvénynek való engedelmességből és az áldozathozatalból eredő örömeket és áldásokat. Mindig szolgálatunk és evangéliumi elkötelezettségünk mértéke szabja meg azt, hogy mennyire értékeljük és szeretjük az evangéliumot és annak tanításait” (Conference Report, 1981. ápr., 31. o.; vagy *Ensign*, 1981. máj., 24. o.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el és írják le egy papírra azt, hogyan tehetik jobbá vágyaikat!

Tanok és szövetségek 138

Ezen rész tanítására „A terjeszkedés időszaka” (lásd 250. o.) című résznél kerül sor.

Hivatalos nyilatkozat - 1

Ezen rész tanítására „Az egyház nyugatra indulása” (lásd 234. o.) című résznél kerül sor.

Hivatalos nyilatkozat - 2

Ezen rész tanítására „A világméretű egyház” (lásd 261. o.) című résznél kerül sor.

AZ EGYHÁZ NYUGATRA INDULÁSA

Megjegyzés: A Tanok és szövetségek és az egyház története tanfolyam utolsó része az egyház történetének 1845-től kezdődő és napjainkig tartó időszakára valamint a prófétákra összpontosít, Brigham Youngtól Gordon B. Hinckley-ig. A „Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv” és a „Javaslatok a tanításhoz” részek a *Tanok és szövetségek tanulók tanulmányi kalauzából* valamint az alpművekből adnak olvasmányt. A tanulók tanulmányi kalauza olvasmányai részleteket tartalmaznak az Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjei Jézus Krisztus Egyháza rövid története (1996) című könyvből, továbbá kiválasztott idézeteket minden egyes prófétától. A tanulók tanulmányi kalauza is tartalmaz vázlatot minden egyes tanult próféta életéről és elnökségéről.

Utódlás az elnökségben

Bevezetés

Elder David B. Haight, a Tizenkettek Kvórumából azt tanította:

„Az egyház elnöke halálát követően a Tizenkét Apostol Kvórumának következő rangidőse lesz az elnöklő felhatalmazott. A kvórum elnöke lesz az egyház *ügyvezető* elnöke, amíg az egyház új elnökét hivatalosan fel nem szentelik, és el nem választják abba a hivatalba” (Conference Report, 1994. okt., 17. o.; vagy *Ensign*, 1994. nov., 15. o.).

Az utódlás eme alapelve már előre látható ma, az egyház korai napjaiban azonban, Joseph Smith próféta halála nagy megpróbáltatást okozott a szenteknek. Sidney Rigdon és sokan mások azt állították, hogy nekik jogukban áll az egyházat irányítani, és mivel ez volt az első alkalom, hogy az egyház elnöke meghalt, sok szent nem tudta, kit is kövessen. Brigham Young azonban emlékeztette a szenteket, hogy a próféta halálát megelőzően a tizenkét apostolnak adta az egyház vezetésének kulcsait. Brigham Young elnök, aki a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt, valamint a Tizenkettek többi tagja vezette az egyházat több, mint három évig. 1847. december 5-én a Tizenkettek újra megszervezte az Első Elnökséget – Brigham Younggal, mint az egyház elnökével, és Heber C. Kimball-lal valamint Willard Richards-zal, mint tanácsosokkal. Ez az esemény az 1847. december 27-i általános konferencián került támogatásra. Ettől kezdve, amikor az egyház elnöke meghalt, a Tizenkettek Kvórumának elnöke lett az egyház következő elnöke.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: A leckéidre való felkészülés előtt imádságosan tanulmányozz minden kiadott történelmi olvasmányt és gondold át a fejlécek alatt található alapelveket!

- Amikor az egyház elnöke meghal, az Első Elnökség feloszlik és a Tizenkét Apostol Kvóruma lesz az elnöklő kvórum a rangidős apostol irányítása alatt. A tizenkét apostol rendelkezik

minden olyan szükséges kulccsal, mely az egyház irányításához és az Első Elnökség újbóli megszervezéséhez nélkülözhetetlen (lásd „Utódlás az elnökségben”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 163–164. o., 1–7. bekezdés; lásd még a Tanok és szövetségek 107:22–24; 112:30–32).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 286–307. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírások és történelmi olvasmány tanítására készülve válassz a fejléc alatt található ötletek közül, vagy használj néhány saját ötletet!

„Utódlás az elnökségben”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 163–164. o., 1–7. bekezdés. Amikor az egyház elnöke meghal, az Első Elnökség feloszlik és a Tizenkét Apostol Kvóruma lesz az elnöklő kvórum a rangidős apostol irányítása alatt. A tizenkét apostol rendelkezik minden olyan szükséges kulccsal, mely az egyház irányításához és az Első Elnökség újbóli megszervezéséhez nélkülözhetetlen. (40–45 perc)

Mesélj arról, mit hallottál az Úr egyik prófétájának haláláról! Kérdezd meg a tanulóktól, emlékeznek-e arra, amikor az egyház valamelyik elnöke meghalt! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen érzéseitek voltak?
- Indokolt-e félni az egyház jóllétéről vagy annak jövőjéről, amikor az egyház elnöke meghal? Miért nem?

Használj a következő, kijelentésekből és szentírástulásokból álló vázlatot, hogy segíts a tanulóknak annak megértésében, hogyan választja ki az Úr egyházának új elnökét:

1. Amikor egy férfit apostollá szentelnek fel, minden olyan „kulcsot” (hatalmat és felhatalmazást) megkap, mely ahhoz szükséges, hogy az egyház elnöke legyen (lásd T&Sz 112:30–32).

Harold B. Lee elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta:

„Az elhívás, hogy valaki az egyház elnöke legyen, tulajdonképpen akkor kezdődik, amikor elhívják, felszentelik és elválasztják, hogy tagja legyen a Tizenkét Apostol Kvórumának. . . .

Mindegyik apostolt így szentel fel az egyház elnöke kezeivel, aki Isten királyságának kulcsait birtokolja mindegyik felszentelt apostollal együtt, ő adja neki azt a szükséges papsági felhatalmazást, mellyel minden egyházi tisztséget viselhet, még az egyház feletti elnöklés tisztségét is” (Conference Report, 1970. ápr., 123. o.).

2. Amikor az egyház elnöke meghal, az első elnökség feloszlik. Tanácsosai, akik korábban a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjai voltak, újból a kvórum tagjai lesznek.

Joseph Smith próféta azt tanította:

„A Tizenkettek nem függenek semmitől, csak az Első Elnökségtől, . . . és ahol én [azaz az egyház elnöke] vagyok, nincs Első Elnökség a tizenkettek felett” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 105–106. o.).

N. Eldon Tanner elnök, aki az Első Elnökségben volt tanácsos, a következő beszámolót mondta el a Harold B. Lee elnök halálát követő eseményekről:

„Lee elnök temetése után [Spencer W. Kimball elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke] egy gyűlést hívott össze minden apostollal . . . a Salt Lake Templom tanácstermében. Romney elnök és én elfoglaltuk a rangidősek helyét a tanácsban, így tizennegyünk volt jelen” (Conference Report, 1979. okt., 62. o.; vagy *Ensign*, 1979. nov., 43. o.).

3. A Tizenkét Apostol Kvóruma, melynek ugyanaz a felhatalmazása, mint az Első Elnökségé (lásd T&Sz 107:22–24), irányítja az egyházat, amíg az Első Elnökséget megszervezik.
4. A rangidős apostol (az, aki a legrégebb óta apostol) lesz az egyház következő elnöke. Őt a Tizenkettek Kvóruma támogatja és szenteli fel. Mindegyik új elnököt az egyház tagjai is támogatják az általános konferencián (lásd T&Sz 102:9).

Joseph Fielding Smith elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke volt, azt mondta:

„Nincs titokzatosság az egyház elnöke utódjának kiválasztásában. Az Úr szabta ezt meg sok évvel ezelőtt – a rangidős apostol automatikusan lesz az egyház elnöklő tisztségviselője, és őt támogatja a Tizenkettek Tanácsa, mely az egyház elnöklő testülete lesz, amikor nincs Első Elnökség. Az elnök nincs megválasztva, ha nem kap támogatást mind a tanács testvérei, mind az egyház tagjai részéről” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 kötet [1954–1956], 3:156. o.).

A tanulók keressék ki az első Tizenkettek Kvórumának a tagjait a Tanok és szövetségek elejéről! Mondd el nekik, hogy Thomas B. Marsh-ot kiközösítették 1839. március 17-én, David W. Patten pedig 1838. október 25-én megölte a csócselék (lásd T&Sz 124:130)! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 124:127-et, és mondd el, hogyan lett Brigham Young az egyház következő prófétája! Olvassátok el Brigham Young megválasztásáról szóló beszámolót a tanulók tanulmányi kalauzából (lásd „Utódlás az elnökségben”, 163–164. o., 1–7. bekezdés)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen lehetett a gyülekezetben lenni aznap?
- Hogyan segítette az a megnyilatkozás a szenteket azon a napon?
- Olvassátok el a 2 Királyok 2:1, 8–15-öt! Hogyan hasonlítható ez ahhoz, ami Brigham Younggal történt?
- Miért fontos az egyház tagjai számára az, hogy biznyságuk legyen arról, minden új prófétát Isten hívott el?
- Milyen tanúság adatik ma az egyház tagjainak arról, hogy az egyház elnökét Isten hívja el?

Mondd el a következő kijelentéseket! Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt mondta:

„A felhatalmazás eme átruházása . . . gyönyörű a maga egyszerűségében. Jelzi, hogyan tesz meg dolgokat az Úr. Az Ő eljárásával választ a próféta egy férfit, hogy a Tizenkét Apostol Tanácsának tagja legyen. Nem karriereként választja ezt. Úgy kap elhívást, mint az apostolok Jézus idejében, akiknek az Úr azt mondta: »Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket és én rendeltelek titeket« (János 15:16). Az évek elmúlnak. Őt tanítják és alakítják hivatalának feladataiban. Bejárja a földet apostoli elhívásának beteljesítéséért. A felkészülés hosszú folyamata ez, melyben megismeri az utolsó napi szenteket, bárhol is legyenek, ők pedig megismerik őt. Az Úr próbára teszi a szívét és lényegét. Az események természetes folyásában üresedések alakulnak ki abban a tanácsban, és új megbízások születnek. Ebben a folyamatban egy bizonyos férfi rangidős apostollá válik. Benne és a testvéreiben rejtőznek a papság kulcsai, melyek a felszenteléskor adattak nekik. A felhatalmazás azonban az, hogy ezen kulcsok gyakorlása az egyház elnökének jogköre. Az ő halálával ez a felhatalmazás a rangidős apostolnál lép életbe, akit akkor a Tizenkettek Tanácsa prófétának és elnöknek nevez meg, választ el és szentel fel.

Nincs választási propaganda. Nincs kampányolás. Csak a mennyei terv csendes és egyszerű működése az, ami sugalmazott és kipróbált vezetést biztosít” (Conference Report, 1986. ápr., 61–62. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 46–47. o.).

Elder David B. Haight azt mondta:

„Ez a mennyből kinyilatkoztatott eljárás, mely az egyház új Első Elnökségét iktatja be – mely kinyilatkoztatás az Úrtól, és támogatott az emberek által – a mai napig követésre talált. Az Első Elnökséget az »egyház hite, bizalma és imádsága támogatja« (lásd T&Sz 107:22).

Jó pár évvel ezelőtt Spencer W. Kimball elnök, aki akkoriban a Tizenkét Apostol tagja volt, . . . azt mondta:

»Megnyugtató tudni, hogy [az új elnököt] . . . nem bizottságok és szövetségek választják minden összetűzésükkel, kritizálásukkal és emberi szavazatukkal, hanem Isten hívja el, és az emberek támogatják. . . .

A mennyei terv nem engedi a hibákat, a konfliktusokat, a nagyravágyást, a hátsó gondolatokat. Az Úr magának tartotta meg egyháza vezetőinek elhívását» (*Ensign*, 1973. jan., 33. o.)” (Conference Report, 1986. ápr., 8. o.; vagy *Ensign*, 1986. máj., 8. o.).

Vándorlás nyugatra

Bevezetés

Joseph Smith prófeta, két évvel halála előtt azt jövendölte, hogy „a szentek továbbra is sokat fognak szenvedni, és kiüldözik őket a Sziklás-hegységbe”, valamint azt, hogy a szentek közül néhányan „meg fogják élni, hogy elmennek, településeket hoznak létre, városokat építenek és látják, hogy a szentek hatalmas emberré válnak a Sziklás-hegység közepén” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 255. o.). Tizenkétezer vagy még több szent élt Nauvoo-ban 1846 kezdetén, de 1852-re legtöbbször a Sziklás-hegységben lévő Sóstó-völgybe ment, 2100 kilométerrel (1300 mérföld) nyugatra. Az első pionír csoport 1847 júliusában érkezett a völgybe Brigham Young vezetésével. A következő huszonkét évben körülbelül 62000 pionír követte őket, akik minden tulajdonukat ökrök vontatta szekerekkel vagy kézikocsikkal vitték. Folyókon, síkságon, néptelen területeken és útjukat keresztező hegyeken keltek át. Átlagban csupán huszonöt kilométert (tizenöt mérföld) tudtak haladni naponta.

A Nebraska állambeli Omahában egy emlékmű ábrázolja egy pionír házaspár viszontagságait, amint éppen gyermeküket temetik el. A feliraton ez olvasható:

„Hogy a hithű pionírok szenvedései, áldozatai, szenvedései és az ügy, melyet képviseltek, soha ne merüljön feledésbe. Ezt az emlékművet hálával emelte és ajánlotta Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza” (*Church History in the Fulness of Times*, 309. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Irányítást kapunk az élő prófétáktól. Amikor követjük irányításukat, az Úr vezetni, erősíteni, és meg fog áldani bennünket (lásd „Vándorlás nyugatra [1845–1847]”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 165–169. o., 1–3., 13., 23–29. bekezdés; lásd még T&Sz 136 fejléce).
- A korai szentek a hit, bátorság és elkötelezettség örökségét hagyták az egyház tagjai számára világszerte (lásd „Vándorlás nyugatra [1845–1847]”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 165–169. o., 1–32. bekezdés).

- A küzdelmeink idején megnyilvánulhat számunkra Isten hatalma, hogy építsen minket, és segítsen nekünk kitartani (lásd „Vándorlás nyugatra [1845–1847]”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 165–168. o., 4–16., 20–22., 26–29. bekezdés).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 309–329. o.

Javaslatok a tanításhoz

„Vándorlás nyugatra [1845–1847]”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 165–169. o., 1–32. bekezdés. A korai szentek a hit, bátorság és elkötelezettség örökségét hagyták az egyház tagjai számára világszerte. (80–90 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy Nauvoo-ban éltek, amikor Brigham Young elnök azt az utasítást adja a szenteknek, hogy költözzenek egy új hazába nyugatra!

- Szerintetek ti hogyan reagáltatok volna erre az utasításra?
- Mire lenne szükségetek, hogy magatokkal vigyetek a költözés során? Mire lenne szüksége a családoknak?
- Szerintetek milyen felelőssége lenne az egyházi vezetőknek ebben költözésben?
- Szerintetek meddig tartana ennyi ember költözése?

Kérd meg a tanulókat, hogy képzeljék el, a korai szentek között vannak, majd olvassátok el közösen az első két bekezdést a „Vándorlás nyugatra (1845–1847)” részből a tanulók tanulmányi kalauza 159. oldaláról! Beszéljétek meg, mit érezhettek és gondolhattak, miközben arra készültek, hogy elmennek Nauvoo-ból!

Oszd két-három főből álló csoportokra a tanulókat! Mondd el mindegyik csoportnak, képzeljék el, hogy részesei az Illinois állambeli Nauvoo-ból történő kivonulásnak az Iowa állambeli Téli szálláshelyre, majd az egyik pionír „csoporttal” (T&Sz 136:2) utaznak a Téli szálláshelyről a Sóstó-völgybe. A Nauvoo-ból a Sóstó-völgybe történő utazás körülbelül tizennyolc hónapot vesz igénybe. Sikerük vagy bukásuk attól függ, mennyire felkészültek, mind fizikailag, mind lelkileg.

Mondd el nekik, hogy mielőtt elindulnak, mindegyik csoportnak fel kell pakolnia egy szekeret az utazásukhoz szükséges kiegészítéssel! Adj minden csoportnak egy másolatot a függelék 305. oldalán található „Utazási készlet úrlap”-ból, és jelöljék meg, mit akarnak magukkal vinni az útra! Mindegyik csoport 25 kilogramm élelmiszert fog megenni havonta. Mindegyik csoportnak 55000 Forint költőpénze van, és egy szekér körülbelül 810 kilogrammot bír el.

Miután a tanulók „felpakolták szekereiket” úgy, hogy kitöltötték az Utazási készlet úrlapot, olvassátok el a „Vándorlás nyugatra” részt a tanulók tanulmányi kalauzából, amint azt a következő vázlat mutatja! Álljatok meg mindegyik „időszaknál”, a tanulók pedig töltsék ki a „Csoportnaplót” az Utazási készlet úrlap részeként! Mondd el, hogy nagy valószínűséggel néhány csoportnak el fog fogyni az élelme az út során, de kérhetnek kölcsön, cserélhetnek vagy vásárolhatnak a többi csoporttól! Ha senki nem akar

közreműködni, akkor az emberek ezekben a csoportokban élelem hiánya miatt meghalnak, és azokhoz a sírokhoz fognak számláltatni, melyek a nyugatra vezető úton találhatók.

Megjegyzés: Használj különböző módszereket a „Vándorlás nyugatra” című rész olvasásakor! Olvashatsz te a tanulóidnak, a tanulók maguk is olvashatnak hangosan, felváltva vagy magukban. Ha úgy látod, a tanulók beszámolhatnak minden időszak végén arról, mennyi élelmük van még.

1–2. hónap: 1846. február–március

Olvassátok el a „Vándorlás nyugatra” 3–5. bekezdését! Kérdezd meg a tanulóktól:

- Hogyan éreznétek magatokat, ha a befagyott Mississippi-folyón kellene átmennetek a hóban és hidegben?
- Milyen aggodalmaitok lennének?

Mondd el nekik, hogy a csoportjokban sokan lettek rosszul, és lassítják a csoport haladását! Vonj le 75 kilogramm élelmet az első két hónapra a betervezett 50 kilogramm helyett!

3–4. hónap: 1846. április–május

Olvassátok el a 6–7. bekezdést! Énekeljétek el vagy olvassátok el: „Fel, szentek, fel!” (*Himnuszok*) Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért van az, hogy gyakran egy feladat elkezdése a legnehezebb?
- Mely tanítások vagy ötletek segítettek nektek a nehéz feladatok teljesítésében?

A tanulók vonjanak le 50 kilogramm élelmet erre a két hónapra! Ha nem hoztak magukkal sátrat, vonjanak le 50 kilogramm élelmet, mivel tönkrement a szokatlanul esős idő miatt!

5–6. hónap: 1846. június–július

Olvassátok el a 8–9. bekezdést! A tanulók vonjanak le 50 kilogramm élelmet erre a két hónapra! Adjanak hozzá 50 kilogrammot, ha csoportjuk hozott magával horgászszinórt és horgot vagy ha kölcsön tudják ezeket kérni egy másik csoporttól! Mondd el nekik, hogy valaki megbetegedett a csoportjokban, és külön segítségre van szükség! Vonj le további 50 kilogrammot az élelemből, ha csoportjuk nem hozott magával gyógyszert vagy aszalt gyümölcsöt!

7–8. hónap: 1846. augusztus–szeptember

Olvassátok el az 13–19. bekezdést, és kérdezd meg:

- Mit gondoltak a szentek arról az ötletről, hogy családjukat maguk mögött hagyva háborúba menjenek?
- Mi tudna titeket meggyőzni arról, hogy háborúba menjete?
- Miért csatlakozott sok szent a Mormon hadtesthez?
- Miért nem maradt mindenki Kaliforniában, miután befejezték a katonai szolgálatot?
- Hogyan fejezhetjük ki ezt a fajta hithűséget ma?

A tanulók vonjanak le 50 kilogramm élelmet erre a két hónapra! Vonjanak le további 46 kilogrammot azok miatt, akiknek élelmet kellett vinniük az útra, mert elmentek a Mormon hadtesttel! Mondd el nekik, hogy valaki szeretne élelmet cserélni cipőre!

Adjanak még 46 kilogramm élelmet, ha hoztak magukkal cipőt, és el akarják adni!

Megjegyzés: A 20–22. bekezdés azokról a szentekről szól, akik hajóval utaztak Kaliforniába, majd Utah-ba jöttek. Röviden összegezzétek ezeket a bekezdéseket!

9–11. hónap: 1846. október–december

Olvassátok el a 10–12. bekezdést! Mindegyik csoport írjon egy rövid feljegyzést arról, szerintük milyen lehetett a Téli szállás-helyen élő fiatal férfiak és fiatal nők életének egy napja! Kérj meg minden csoportot, hogy mondják el, amit leírtak!

A tanulók vonjanak le 75 kilogramm élelmet erre a három hónapra! Vonjanak le további 50 kilogramm élelmet, ha nem hoztak magukkal ágyneműt és takarókat! Mondd el nekik, hogy valaki a csoportjukban beteg lett a hideg idő és az élelem hiánya miatt – vonjanak le még 25 kilogrammot! Vonjanak le még 25 kilogramm élelmet a csoportjukban született gyermek miatt!

12–14. hónap: 1847. január–március

Olvassátok el az 23–24. bekezdést! És kérdezd meg:

- Mit tettetek ti és a családotok, hogy felkészüljétek, mielőtt elindultatok egy utazásra?
- Mit tehettek, hogy boldogok legyetek és elkerüljétek a vitatkozást egy hosszú úton?

A tanulók vonjanak le 75 kilogramm élelmet erre a három hónapra! Mondd el nekik, hogy olyan szekérkaravánnal találkoztak, akik beleragadtak a sárba, és a tulajdonos élelmet ajánlott segítségért cserébe! A tanulók adjanak 25 kilogrammot az élelemhez, amennyiben hoztak magukkal kötelet!

15–17. hónap: 1847. április–június

Olvassátok el a 25–29. bekezdést! Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy hosszú utazásra, amin részt vettek, és kérdezd meg:

- Mi volt a legnehezebb benne?
- Mi volt a legjobb benne?
- Hogyan lehet egy utazás legnehezebb része a legjobb rész?

A tanulók vonjanak le 75 kilogramm élelmet erre a három hónapra! Mondd el nekik, hogy a szekérük kereke eltörrik! Ha hoztak magukkal kerékjavító szerszámokat vagy találnak egy másik csoportot, akik készek szekereikben magukkal vinni a holmijukat, akkor folytathatják útjukat. Emlékeztessd őket, hogy egy szekér csak 900 kilogrammot bír el! Mondd el, hogy csoportjuk a préri egy hosszú részéhez érkezett, ahol nincs víz! Ha hoztak magukkal vizes hordókat, akkor folytathatják útjukat. Ha nem, akkor meghalnak a vándorlásban.

18. hónap: 1847. július

Olvassátok el a 30–32. bekezdést! Mondd el, hogy egy borzasztó szélvihar tönkreteszti fennmaradt élelmüket! Következő reggel a csoportjuk kapitánya felkiált: „Ott van! A Nagy-sóstó völgye! Elértétek az ígért völgyet!” Mondd el a tanulóknak, ha van megmaradt élelmük, és hoztak magukkal földműveléshez szükséges eszközöket, életben fognak maradni! Ha nincsenek

náluk földműveléshez szükséges szerszámok, keresniük kell valakit, aki kölcsönöz nekik!

Beszélgétek meg a következőkhöz hasonló kérdések felhasználásával, mit tanultak a tanulók ebből az élményből:

- Mik voltak a szentek szenvedésének legnagyobb okozói?
- Hogyan reagáltatok, amikor elfogyott ez élelmetek?
- Hogyan vonatkoztatható a felkészültség alapelve a felmagasztosulás felé tartó lelki utazásunkhoz?
- Mit mondtak napjainkban az egyházi vezetőink a fizikai és lelki felkészültségről?

„Vándorlás nyugatra (1845–1847)”, Tanulók tanulmányi kalauza, 167–168. o., 4–16., 20–22., 26–29. bekezdés. A küzdelmeink idején megnyilvánulhat számunkra Isten hatalma, hogy építsen minket, és segítsen nekünk kitartani. (25–30 perc)

A tanulók olvassák el a 4–16., 20–22., 26–29. bekezdést a „Vándorlás nyugatra (1845–1847)” részből, a tanulók tanulmányi kalauza 167–168. oldaláról! Keressék ki, és sorolják fel, szerintük mi az öt legnehezebb megpróbáltatás, amivel a korai pionírok szembenéztek! Kérj meg számos tanulót, hogy mondják el válaszaikat, majd beszéljétek meg azokat közösen! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen kihívásokkal néznek szembe az egyház tagjai manapság, melyekkel a pioníroknak nem kellett szembesülniük?
- Miben különböznek ezek a kihívások?
- Miben hasonlók?

A tanulók fussák át a Tanok és szövetségek 136:1–30-at, és keressék az Úr tanácsait, melyek szerintük segíthetnek a pioníroknak a megpróbáltatásokban való kitartásban! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan tudnátok alkalmazni ezeket a tanácsokat az élet utazásában?
- Szerintetek ezek közül a parancsolatok közül melyek vonatkoznak csak a pionírokra? Melyek vonatkoznak ma ránk? (A tanulók magyarázzák el a válaszaikat!)

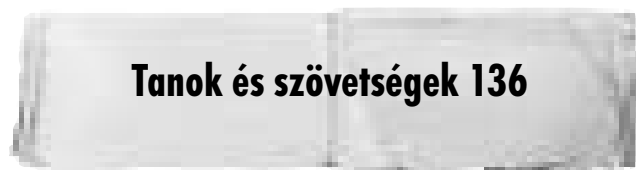
Olvasd fel a következő kijelentéseket! Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Minden nemzetben, minden érdekes foglalkozásban és tevékenységben ennek az egyháznak a tagjai nehézségekkel kerülnek szembe, akadályokat győznek le, és olyan bátran követik az Úr Jézus Krisztus szolgálát, mint bármely időszak pionírjai. Fizetik a tizedüket és a felajánlásaikat. Misszionáriusokként vagy egyházi szolgálat önkénteseiként szolgálnak, vagy olyan embereket támogatnak, akik ilyen szolgálatokat végeznek. Mint a nemes fiatal anyák, akik elhalasztják személyes céljaik elérését annak érdekében, hogy kielégítsék gyermekeik szükségleteit, azonnali

örömeiket áldoznak fel, hogy megtartsák azokat a kötelezettségeket, melyek örökkévalók. Elhívásokat fogadnak el, és – mások szolgálatában – készségesen adják idejüket és néha életüket is” (Conference Report, 1989. szept.–okt., 79. o.; vagy *Ensign*, 1989. nov., 64. o.).

Elder Neal A. Maxwell, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Szeretném ezt . . . az ígéretet adni nektek. Ha hithűk vagytok, el fog jönni a nap, amikor a dicséretre méltó pionírok, akiket jogosan dicsértek azért, hogy legyőzték ellenségeiket a kietlen vidéken vezető útjukon, benneteket fognak dicsérni, hogy sikeresen átkeltek a kétségbeesés sivatagján, hogy keresztüljutottatok a kulturális kietlenségen, és mert megtartottátok a hitet” (*Faith in Every Footstep Instructor’s Guide* [Church Educational System manual, 1996], 14. o.).

Tanok és szövetségek 136

Bevezetés

A proféta halála után „a szenteket kiüldözték nauvoo-i otthonaikból a legmostohább körülmények közepette, nagymértékű szegénységbe és nélkülözésbe kerültek, mivel ellenségeik kirabolták őket. Az Úr nem hagyta el őket az aggodalom eme órájában, és azt a kinyilatkoztatást adta Brigham Young elnöknek, hogy vezesse őket utazásuk során, és [figyelmeztesse] őket az Ő parancsolatai betartására” (Hyrum M. Smith és Janne M. Sjodahl, *The Doctrine and Covenants Commentary*, átdolg. kiad. [1972], 857. o.). Brigham Young körülbelül két és fél évvel Josphe halála után kapta ezt a kinyilatkoztatást, amíg a szentek a Téli szálláshelyen vertek táborn.

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr csoportokba szervezi szentjeit, hogy minden személyt arra alkalmas és igazlelkű vezető irányítsanak (lásd T&Sz 136:1–16; lásd még T&Sz 107:22–39, 58–66).
- Semmi sem fogja megállítani az Úr munkájának előrehaladtát (lásd T&Sz 136:17–22, 30–31, 40–42; lásd még T&Sz 121:33).
- Az Úr Szelleme megvilágítja azokat, akik alázatosak, és akik hozzá fordulnak bölcsességért (lásd T&Sz 136:32–33).
- Nagy bánatuk lesz azoknak az egyéneknek és nemzeteknek, akik elutasítják az Urat és profétáinak bizonyosságát (lásd T&Sz 136:34–36; lásd még T&Sz 87).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 329–333. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 350–353. o.*

Javaslatok a tanításhoz

 A *Tanok és szövetségek és az egyház története videó* 20. bemutató: „Mindenben próbára téve” (3:30) felhasználható a Tanok és szövetségek 136. részének tanításában (további javaslatokért lásd a *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauzt*).

 Tanok és szövetségek 136:17–22, 30–31, 40–42. Semmi sem fogja megállítani az Úr munkájának előrehaladtát. (15–20 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy jöjjön ki az osztályterem elejébe! Guríts el egy labdát a teremben és kérd meg a tanulót, hogy állítsa meg! Kérdezd meg, mennyire volt nehéz megállítani a labdát! Kérdezd meg, mennyire lenne nehéz megállítani a labdát, ha olyan nehéz volna, mint egy teherautó!

Kérj meg tanulókat arra, sorolják fel, hogyan próbálták az egyház ellenségei megállítani az Úr munkáját Joseph Smith próféta élete idején! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 136:17–18-at és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért hitte néhány ember azt, hogy az egyház elbukik a próféta halála után?
- Miért voltak sikertelenek azok, akik megpróbálták megállítani a munkát? (Lásd T&S 65:2; 121:33.)

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 136:19–21-et, és sorolják fel, mit tehetünk az Úr munkájának előrehaladtáért! Kérj meg minden tanulót arra, hogy válasszon ki egyet a felsorolt dolgok közül, írja le egy papírra, mit tehetne jobban azért, hogy ezt a tanácsot kövesse! Énekeljétek vagy olvassátok el „Hűek a hithez” (*Himnuszok*) című himnuszt és beszéljétek meg, hogyan vonatkozik az üzenete azokhoz a versekhez, melyeket tanulmányoztatok!

Tanok és szövetségek 136:32–33. Az Úr Szelleme megvilágítja azokat, akik alázatosak, és akik hozzá fordulnak bölcsességért. (10–15 perc)

A tanulók gondoljanak egy olyan személyre az iskolájukból vagy közösségükből, akit bölcsnek tartanak! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit jelent bölcsnek lenni?
- Miért gondoljátok erről az illetőről, hogy bölcs?
- Mit kell tennie valakinek azért, hogy bölcs legyen?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 136:32–33-at és kérdezd meg:

- Hogyan jellemzi az Úr a bölcsességet ezekben a versekben?
- Miben különbözik ez attól, amit közösen megbeszéltünk?
- Ezen versek alapján hogyan tehetünk szert bölcsességre?
- Miben különbözik ez attól, amit az emberek szerint tenni kell a bölcsességért?

Adj minden tanulónak egyet a következő szentírások közül: Ésaías 55:8–9; 1 Korinthusbeliek 1:25; Jakab 1:5; 2 Nefi 9:28–29; 2 Nefi 28:30; Alma 37:35–37; Tanok és szövetségek 11:6–7. Mindegyik tanuló olvassa el a verseit, majd kérj meg közülük jó párat, mondják el, mit adnak ezek a versek a bölcsességről való ismeretünkhöz!

Tanok és szövetségek 136:34–36. Nagy bánatuk lesz azoknak az egyéneknek és nemzeteknek, akik elutasítják az Urat és prófétáinak bizonyosságát. (25–30 perc)

Rajzold fel a táblára a következő táblázatot! Mindegyik oszlopot hagyj üresen az „Utalás” oszlop kivételével!

Utalás	Kik utasították el a prófétát?	Próféta	Mikor utasították el őket?	Mi történt eredményképpen?	Mikor következett be az eredmény?
1 Nefi 11–13, 21–23; 2 Nefi 5:20–24	Lámán és Lémuel	Léhi	mintegy Kr. e. 600.		Kr. e. 588–561.
Járom 1:10–12; Omni 1:5–7	Nefiták	„Az Úr prófétái”	Kr. e. 399–361.		Kr. e. 279.
Móziás 17:11–13; Alma 25:3–12	Noé király papjai	Abinádi	mintegy Kr. e. 148.		Kr. e. 90–77.
Alma 9:12–15, 31–32; 16:1–3	Ammonihai népe	Alma	mintegy Kr. e. 82.		Kr. e. 81.
T&S 130:12–13; 136:34–36	Az Egyesült Államok népe	Joseph Smith	Kr. u. 1820–1844.		Kr. u. 1861.

Olvassátok el és beszéljétek meg minden utalást közösen, majd töltsétek ki a táblázat többi részét! Segíts a tanulóknak megfigyelni a következőket:

- Hogyan utasította el mindegyik csoport az Úr egyik prófétájának bizonyosságát?
- Melyik évben utasították el a próféta bizonyosságát?
- Mi történt a csoporttal, miután elutasították a próféta bizonyosságát?
- Mennyi idő múlva érezték a következményeket?

Mondd el a következő kijelentést elder Robert D. Hales-től, a Tizenketek Kvórumának tagjától:

„A zűrzavarok világában élünk, ahol minden sarokban szomorúságra és pusztulásra lelünk, melyek közül sok annak az eredménye, hogy az ember nem hallgat Isten igaz prófétáinak a szavára. Mennyire más lett volna az összes sáfárságban élő emberek élete, ha hallgattak volna Mózes prófétára, és követték volna a tizparancsolatot!

Mindig is égető szükség volt Isten élő prófétájának szilárd és megnyugtató szavára – annak szavára, aki Isten gondolatait és akaratát közvetítve megmutatja a lelki biztonsághoz, valamint a személyes békéhez és boldogsághoz vezető utat” (Conference Report, 1995. ápr., 17. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 15. o.).

Brigham Young elnök

Bevezetés

A nehéz, 1600 kilométeres (1000 mérföld), a Téli szálláshelytől a Sóstó-völgybe vezető útjuk után a szentek nehezebb munkával és áldozathozattal kerültek szembe. Néhány prémvadász és felfedező, aki a pionírok megérkezése előtt már látta a vidéket, kétségbe vonta, hogy gabona nő ott, mivel rövidek az idények. A talaj olyan kemény volt, hogy beletört az első eke, amivel a pionírok a talajt szántották. A pionírok az éhezés valós fenyegetésével néztek szembe.

Az emberek lelki kihívásai is éppen ilyen komolyak voltak. A szentek elvesztették szeretett templomukat Nauvoo-ban, és sokan szeretteiket veszítették el a prérin. Elfogadták kihívásaikat és Brigham Young elnök sugalmazott vezetése alatt virágba borították új hazájukat, mind fizikailag, mind lelkileg (lásd Ésaías 35:1).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus evangéliuma zászló a világnak. Összegyűjti és megvédi Izráel gyermekeit minden nemzetben (lásd „Brigham Young elnök” *Tanulók tanulmányi kalauza*, 171. o., 1–2. bekezdés; lásd még Ésaías 5:26; 18:3; 2 Nefi 29:2; T&Sz 115:4–6).
- A sugalmazott vezetők tanácsai iránti engedelmesség által a szentek fel fogják építeni Isten királyságát és el fogják nyerni az Úr áldásait (lásd „Brigham Young elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 172–176. o., 3–4., 9–22., 30–39. bekezdés; lásd még János 7:17; T&Sz 1:14, 28).
- A korai szenteknek szorgalmasan kellett együtt dolgozniuk, hogy felépítsék Isten királyságát, és kielégítsék saját szükségleteiket. Nekünk is keményen kell dolgoznunk, hogy

ma Isten királyságát építhessük fel (lásd „Brigham Young elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 166–167., 169–170. o., 5–11., 30–37. bekezdés; lásd még T&Sz 64:33–34).

- A misszionáriusi munka nélkülözhetetlen Isten királyságának a földön való felépítéséhez. Készségesen kellene szolgáljunk és érdemesnek kellene maradnunk ennek megtételére, amikor csak elhívnak erre (lásd Brigham Young elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 168. o., 23–29. bekezdés; lásd még T&Sz 4).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 352–379. o.*

Javaslatok a tanításhoz

„Brigham Young elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 171. o., 1–2. bekezdés. Jézus Krisztus evangéliuma zászló a világnak. Összegyűjti és megvédi Izráel gyermekeit minden nemzetben. (50–60 perc)

Mutass a tanulóknak egy zászlót – a városotokét vagy országotokét – vagy mutass képeket, melyeken zászlók vannak! Beszéljétek meg, hogyan használják ma a zászlókat és azt, mit jelentenek a rajtuk lévő szimbólumok!

Írd fel a táblára: *Ésaías 5:26; 11:10, 12; 18:3; 49:22; 2 Nefi 29:2; T&Sz 45:9; 105:39!* Kérd meg a tanulókat, hogy keressék ki, mi a közös ezekben az utalásokban (mindegyik “zászlóra” vagy “példára” utal)! Mondd el a tanulóknak, hogy az ősi Izráelben a „zászló” vagy „példa” egy jó ismert szimbólumot mutatott! A zászlókat rúdra húzták és arra használták, hogy összegyűjtsék az embereket. A tanulók összegezzék, mit tanultak a zászlóról vagy példáról, melyeket ezek a versek jellemeznek!

Olvassátok el az első két bekezdést a „Brigham Young elnök”, tanulók tanulmányi kalauza 165. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen kihívásokkal néztek szembe a szentek, amikor megérkeztek a Sóstó-völgybe?
- Hogyan lelkesítette Brigham Young a szenteket, hogy lássák új otthonuk lehetőségét?
- Milyen nevet adott Brigham Young a hegyoldalon lévő kerek hegyfoknak?
- Mi a jelentősége ennek a névnek?

Mondd el a tanulóknak, hogy a pionír szentek látták az evangélium elterjedését a világnak a Sóstó-völgyből!

Oszd az osztályt csoportokra, és adj nekik textilt vagy papírt, rövid hurkapálcikát, színes ceruzát vagy más anyagokat! Rajzoljanak vagy szerkesszenek olyan zászlót, mely azt jelképezi, mit tettek a szentek, amikor otthonaikat kezdték építeni a Sóstó-völgyben! Nézzék át a 3–22. bekezdést a „Brigham Young elnök” részből, hogy ötletekhez jussanak a zászlóval kapcsolatosan! Amikor befejezték, kérd meg őket, tegyék ki zászlóikat és magyarázzák el a jelentésüket! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 115:4–6-ot és beszéljétek meg, az egyház miként „zászló a népek számára”!

Mondd el a következő kijelentést elder John A. Widtsoe-tól, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Hadd mondjam el, hogy az egyház magától nem tud zászló lenni [a nemzeteknek]. Mivel az egyház egyénekből áll, az egyén felelősségévé válik, hogy az egyházat zászlóvá tegye a nemzeteknek. Zászlónak kell lennem az én életemben. Úgy kell viselkednem, hogy érdemes példa legyek arra, hogy azok kövessenek, akik nagyobb öröm után kutatnak az életükben” (Conference Report, 1940. ápr., 35. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen elvárásokat támaszthatnak a nem utolsó napi szent barátaitok veletek szemben, mivel ti az egyház tagjai vagytok?
- Mit tehettek azért, hogy jobb „példák” legyetek a barátaitoknak és szomszédaitoknak?

„Brigham Young elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 172–176. o., 3–4., 9–22., 30–39. bekezdés.

A sugalmazott vezetők tanácsai iránti engedelmesség által a szentek fel fogják építeni Isten királyságát és el fogják nyerni az Úr áldásait. (25–30 perc)

Készíts másolatokat a függelékben, a 314. oldalon lévő kirakóból, és vágd darabjaira! Oszd két-három főből álló csapatokra a tanulókat! Adj mindegyik csapatnak egy-egy összevágott kirakót, és mondd el nekik, hogy úgy tegyék össze a darabokat, hogy egy nevet alkossanak! Miután pár percig próbálkoztak a megoldással, mindegyik csapatból egy tanulónak mutasd meg a függelékben megadott kirakási mintát! Ezek a tanulók segítsenek a csapatuknak abban, hogy összerakják a kirakót! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért volt könnyebb befejezni a kirakót, miután a csapatotokból egy-egy ember már látta a mintát?
- Még mindig erőfeszítésre volt szükség ahhoz, hogy összerakjátok a kirakót? Miért?
- Hogyan lehet azt a tanulót, aki látta a mintát a prófétához hasonlítani? (A próféták elmondják nekünk, mit akar az Úr tudatni velünk arról, mi fog történni és mit kell tennünk.)
- Miként áld és segít minket életünkben az élő próféta irányítása?

Mondd el, hogy amikor a szentek a Sóstó-völgybe érkeztek, sokat kellett dolgozniuk ahhoz, hogy felépítsék a várost és Isten királyságát! Mivel próféta vezette őket, tudták, mit akart az Úr, mit tegyenek, és hogyan tegyék azt.

Adj minden tanulónak egyet a következő három bekezdésből, a „Brigham Young elnök” részből, mely a tanulók tanulmányi kalauzában található: 3, 9–11; 12–22; 30–39 (172–176. o.)! Tanulmányozzák a bekezdéseket és keressék ki, mit mondott Brigham Young az embereknek, mit tegyenek! Sorold fel a táblára, amit találtak! A felsorolás tartalmazza a következőket:

- Kezdenek el a templom építésén dolgozni (3. bekezdés)!
- Kutassák át a területet különböző forrásokért (9–10. bekezdés)!
- Kerülik a földdel való üzletelést (10. bekezdés)!

- Adjanak eszközeikből, hogy másoknak segítsenek Sionba jönni (11. bekezdés)!
- Gyűljenek a Sóstó-völgybe (12–22. bekezdés)!
- Építsenek még településeket az Egyesült Államok nyugati részén (30–35. bekezdés)!
- Adjanak ételmet az amerikai indiánoknak, és tanítsák nekik az evangéliumot (36–37. bekezdés)!

Kérd meg a tanulókat, hogy az olvasmányaikból mondják el, mit tettek a szentek illetve milyen érzéseik voltak Young elnök ezen utasításaival kapcsolatban! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen áldásokat kaptak az emberek azért, hogy követték Brigham Young tanításait?
- Milyen utasításokat adott a próféta napjainkban?
- Milyen áldásokat kaptatok azért, hogy követtétek ezt az irányt?

Mondd el elder Robert D. Hales következő kijelentését:

„Ha hallgatunk a mai prófétára, akkor a szükölködés helyébe a szegények és szükségben szenvedők iránti szerető gondoskodás lép. Sok komoly és halálos egészségi problémát el lehetne kerülni a Bölcsesség szava és a nemi tisztaság törvényeinek való engedelmességgel. A tized fizetése megáld minket, nekünk pedig elegendő marad a szükögleteink fedezésére. Ha követjük a próféták által adott tanácsot, olyan életünk lehet a halandóságban, amiben nem hozunk magunkra szükségtelen fájdalmat és önpusztítást. Ez nem azt jelenti, hogy nem lesznek kihívásaink. Igenis lesznek. Ez nem azt jelenti, hogy nem lesznek megpróbáltatások. Igenis lesznek, mert ez része a földi célunknak. De ha hallgatunk a prófétánk tanácsára, erősebbek leszünk és ellen tudunk állni a halandóság megpróbáltatásainak. Reményünk és örömünk lesz. Tanácsok szavai adattak minden nemzedék prófétáitól úgy, hogy erősítsenek, majd képessé tegyenek minket arra, hogy másokat erősítsünk és felemeljünk” (Conference Report, 1995. ápr., 20. o.; vagy *Ensign*, 1995. máj., 17. o.).

Tegyétek bizonyosságot azokról az áldásokról, melyek az élő próféta követéséből erednek!

„Brigham Young elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 172–173. o., 175–176. o., 5–11., 30–37. bekezdés.

A korai szenteknek szorgalmasan kellett együtt dolgozniuk, hogy felépítsék Isten királyságát és kielégítsék saját szükségleteiket. Nekünk is keményen kell dolgoznunk, hogy ma Isten királyságát építhessük fel. (35–40 perc)

Mutass a tanulóknak egy világtérképet, és válasszanak ki egy helyet, mely szerintük a legtávolibb és legelzártabb! Oszd a tanulókat csoportokra, és alkossanak egy túlélési tervet arra a helyre valamint még plussz 1000 főre! Terveik tartalmazzák a következő kérdésekre adott válaszokat:

- Mik a csoportotok legsürgetőbb szükségletei? Miért?

- Mi az a három legfontosabb dolog, amit meg kell tennetek? Miért?
- Mit tennétek azért, hogy ösztönözzétek az embereidet, hogy a csoporttal maradjanak?
- Ha egy tízes skálán mérjük, akkor mennyire könnyen lehetne olyan társadalmat létrehozni, mely kielégíti az embereitek fizikai és lelki szükségleteit?

Kérd meg a csoportokat, osszák meg gondolataikat és érzéseiket e feladat eléréséről! A tanulók keressék ki az 5–10., 30–37. bekezdéseket a „Brigham Young elnök” részből a tanulók tanulmányi kalauzából (172., 175–176. o.)! Időrendi sorrendben sorolják fel a táblára, mit tettek a szentek Isten királyságának a megalapításáért a Sóstó-völgyben 1847-től 1877-ig! Keressenek olyan szavakat és kifejezéseket, melyek a szentek elkötelezettségét, kemény munkáját és együttműködését jellemzik!

A tanulók olvassák el a 11. bekezdést (173. o.) és kérdezd meg:

- Miért alapította meg Brigham Young az Állandó Kivándorlási Alapot?
- Hogyan működött?
- Ki járult hozzá az alapozáshoz? Ki kapott belőle pénzt?
- Milyen evangéliumi alapelveket kellett a szenteknek követniük, hogy az alap sikeres legyen?

Mondd el a tanulóknak, hogy a 2001. áprilisi általános konferencián Gordon B. Hinckley elnök bejelentette az Állandó Oktatási Alap megalapítását! Ezt az alapot, mely az Állandó Kivándorlási Alap mintájára jött létre, arra használják, hogy a világ különböző országaiban élő fiataloknak segítsenek képzéshez jutni. A tanulók pénzt kérhetnek kölcsön az alaptól, hogy az egyetemet vagy szakiskolákat fizessék. Ezután vissza kell fizetniük a pénzt, amikor befejezik tanulmányaikat, és dolgozni kezdenek. Tedd fel a következő kérdéseket:

- Az oktatás megszerzése napjainkban miként lehet hasonló a Sionba való vándorláshoz Brigham Young elnök napjaiban? (Az egyik válasz az, hogy ha a tanulók kiemelik magukat a szegénységből, jobban képesek lesznek Siont saját országukban felépíteni.)
- Miként áldás az a tanulónak, hogy vissza kell fizetnie a kölcsönt? Miként áld meg másokat?

Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el azokon a problémákon, amikkel az egyház a ti területeken néz szembe! (Mégkérdezheted a helyi papsági és segítőegyleti vezetőt, milyen problémákat vesznek észre, majd mondd el azokat a tanulóidnak!) Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi okozhat nehézséget a fejlődésben ezeken a területeken?
- Hogyan dolgozhatnának együtt az egyház tagjai és a szervezetek azért, hogy megoldják ezeket a problémákat?

Mondd el a következő kijelentést elder Harold B. Lee-től, aki akkoriban a Tizenkettő Kvórumának volt a tagja: Ha szeretetben, barátságban és harmóniában egyesülnénk, ez az egyház megtéríthetné a világot” (Conference Report, 1950. ápr., 97–98. o.).

„Brigham Young elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 174–175. o., 23–29. bekezdés. A misszionáriusi munka nélkülözhetetlen Isten királysága felépítéséhez a földön. Készségesen kellene szolgáljunk, és érdemesnek kellene maradnunk ennek megtételére, amikor csak elhívnak erre! (15–20 perc)

Jelentsd be, hogy számos tanulót hívtak el teljes idejű misszióra! Olvasd fel az osztálynak nevüket és a missziós feladatukat! Azoknak, akiket „elhívtak”, mondd azt, hogy két nap múlva indulniuk kell a misszióra! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért volna nehéz ilyen hamar értesülni arról, hogy misszióba hívtak el?
- Mire van szükségünk ahhoz, hogy missziót szolgáljunk? (Lásd T&Sz 4.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, készek lennének-e egy missziós elhívás elfogadására! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 18:13–16-ot, és kérdezd meg: Ezen versek alapján milyen áldások származnak a misszionáriusi munkából?

A tanulók tanulmányozzák a „Brigham Young elnök” rész 23. bekezdést a tanulók tanulmányi kalauzából, és keressék ki, hogyan kapott elhívást Brigham Young teljes idejű misszióba! Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük milyen lehet missziós elhívást kapni az általános konferencián az emelvényről! Olvassák el a 24–29-es bekezdéseket, majd sorolják fel azokat a helyeket, ahova a misszionáriusokat szolgálatra hívták! Emlékeztessd a tanulókat arra, hogy készségesen kell szolgáljunk, bárhova is hívjon el minket az Úr, de kérdezd meg tőlük, hol szeretnének egy nap missziót szolgálni, és miért!

Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?

Bevezetés

„Talán ugyanabban az értelemben, ahogyan Joseph Smith nevének »jó meg rossz híre« (Joseph Smith története 1:33)volt, Brigham Young neve is hasonló reakciókat fog életre kelteni. Végső soron azt mondta: »Sajnálom, hogy a missziómat nem értette meg jobban a világ, [de] eljön az idő, amikor engem megértének, én pedig a jövőre hagyom szolgálatom megtételését és eredményét, amint az megnyilvánul« [Preston Nibley, *The Presidents of the Church* (1941), 82–83. o.]

A világ azóta felismerte Brigham nagyszerű képességeit a betelepítésben, de sokan még mindig hiányában vannak a lelki bölcsességnek, hogy láthassák prófétai palástját. A Brigham Youngot ábrázoló szobor felfedésekor, a Washington D. C.-ben lévő kupolateremben, elder Albert E. Bowen azt mondta: »Olyan nagyszerű értékekkel rendelkezett, melyek mindig a nagysággal járnak: intelligencia, hűség, hit, bátorság. Lehet vitatkozni ezzel a vallásos meggyőződéssel, de nem lehetséges, a történelmi feljegyzések alapján, megkérdőjelezni sem az őszinteségét, sem a nagyszerű államférfiúi mivoltját« [Acceptance of the Statue of Brigham Young Presented by the State of Utah (1950), 15. o.]” (ifj. Hoyt W. Brewster, *Doctrine and Covenants Encyclopedia* [1988], 653. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Brigham Young elnök Isten prófétája volt. Életének és elnökségének példája segíthet nekünk problémáink megoldásában (lásd „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 178. o., 1–6. bekezdés).
- Ha a szentek alázatosak és hithűk, a Szentlélek „mindent megmutat nek[ü]k, hogy mit kell cselekedn[ü]k”. A Szellem békét, örömet és igazlelkűséget hoz és segít a szenteknek, hogy felépítsék Isten királyságát (lásd „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 178. o., 8. bekezdés; lásd még 2 Nefi 32:5).
- Isten királysága az egész földön szét fog terjedni, tagjai hibáinak vagy ellensége üldöztetéseinek ellenére is (lásd „Brigham Young elnök öröksége”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 178–179. o., 9., 13., 16. bekezdés; lásd még T&S 65:2).
- Az egyház tagjai megismerhetik saját maguk a szentírások szellemét és jelentését, valamint megtudhatják azt, hogy vezetőik az Úrtól sugalmazottak (lásd „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 179. o., 11–12. bekezdés; lásd még 1 Nefi 10:19; T&S 1:37–38).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 381–421. o.*

Javaslatok a tanításhoz

 „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 178. o., 1–6. bekezdés. Brigham Young elnök Isten prófétája volt. Életének és elnökségének példája segíthet nekünk problémáink megoldásában. (20–25 perc)

Mutass a tanulóknak egy képet Brigham Young elnökről, és kérdezd meg, mit tudnak róla! Nézzék át a következőket: A tizenkét apostol bizonyága a Tanok és szövetségek könyvének igazságáról (a Tanok és szövetségek elején); Tanok és szövetségek 124:127–128; 126 (a fejléct is); 138:53. A tanulók mondják el, mit tanultak Brigham Youngról az olvasmányok alapján!

A tanulók nézzék át az „Életútja” és „Elnöksége” részt a „Brigham Young elnök” részben a tanulók tanulmányi kalauzában (171. o.)! Olvassák el az 1–6. bekezdéseket a „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?” részből (178. o.)! Tegyel fel néhányat a következő kérdések közül:

- Mennyi idő telt el Brigham Young apostoli elhívása és aközött, hogy az egyház vezetője lett?
- Mennyi ideig elnökölt az egyház felett?
- Szerintetek milyen kihívásokkal nézett szembe az egyház elnökeként és Utah kormányzójaként egyazon időben?
- Mit tehetünk azért, hogy a családunkat erősítsük, amikor az egyházi elhívások és egyéb kötelezettségek ideiglenesen elszólítanak minket mellőlük? (Mondd el a tanulóknak, hogy

Young elnök időt szakított arra, hogy gyermekeit tanítsa, és imádkozzon velük mindennap, és hogy gyermekei úgy emlékezzenek rá, mint gyengéd és szerető apára!)

- Miként lehetnek ezek az egyházi elhívások áldások családunk számára?
- Milyen egyházi programokat szerveztek meg Brigham Young elnöksége alatt?

Kérdezd meg a tanulóktól, mi teszi rájuk a legnagyobb benyomást Brigham Younggal kapcsolatosan? Kérd meg őket, hogy írjanak egymondatos köszönetet Brigham Youngnak, majd páran mondják el, mit írtak! Olvassd fel a tanulóknak a „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?” 5. bekezdését, és tedd bizonyosságod Isten ezen prófétájának isteni eredetű elhívásáról és nagyszerű szolgálatáról!

„Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 178–179. o., 7–16. bekezdés. Brigham Young tanításai segíthetnek nekünk jelenlegi problémáink és kérdéseink megoldásában. (20–25 perc)

A tanulók keressék ki az 7–16. bekezdéseket a „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?” részből a tanulók tanulmányi kalauzából (178–179. o.)! Mindegyikük válasszon ki egy kijelentést, mely nagy hatást gyakorolt rájuk, és alaposan tanulmányozzák azt! Írják le a kijelentést saját szavaikkal egy papírra! Ezután írjanak egy mai problémáról vagy kérdéstről, mely megoldásában ez a kijelentés segítségül szolgálhatna!

Hozz be az órára jó néhány újságot vagy folyóiratot! A tanulók nézzék át ezeket, és keressenek példákat olyan kérdésekre és problémákra, melyekről írtak! Amikor befejezték, válassz ki pár tanulót, hogy olvassák el Brigham Young elnök azon kijelentését, melyet kiválasztottak, és a kijelentésről írt összegzésüket! Ezután beszéljenek azokról a mai problémákról, melyek megoldására érzéseik szerint ez a kijelentés alkalmas volna!

„Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 178. o., 8. bekezdés. Ha a szentek alázatosak és hithűk, a Szentlélek „mindent megmutat nek[ü]k, hogy mit kell cselekedn[ü]k”. A Szellem békét, örömet és igazlelkűséget hoz, és segít a szenteknek, hogy felépítsék Isten királyságát. (15–20 perc)

A tanulók képzeljék el, hogy Joseph Smith próféta megjelent nekik! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen lehet saját szemetekkel látni a prófétát?
- Ha üzenetet hozna nektek, hogyan fogadnátok?

Mondd el a tanulóknak, hogy egy alkalommal a próféta megjelent Brigham Young elnöknek álmában, és egy, a szenteknek szóló üzenetet adott át neki! Olvassátok el a „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?” rész 8. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauza 178. oldaláról! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen üzenetet adott át Joseph Smith próféta Young elnöknek?
- Mennyire fontos számunkra ma ez az üzenet?

- Hogyan jellemezte Joseph Smith próféta a Szent Szellem befolyását?

Kérj meg számos tanulót, hogy meséljenek olyan időszakról, amikor az Úr Szelleme olyan érzéseket keltett bennük, mint ahogyan Joseph Smith próféta érezte magát Young elnök álmában!

„Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, Tanulók tanulmányi kalauza, 178–179. o., 9., 13., 16. bekezdés. Isten királysága az egész földön el fog terjedni, tagjai hibáinak vagy ellensége üldöztetései ellenére is. (15–20 perc)

Mutass meg a tanulóknak egy képet, mely egy hajót ábrázol, vagy rajzolj fel egyet a táblára! Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy ilyen hajón vagytok a nyílt tengeren!

- Eszetekbe jutna-e az a gondolat, hogy a fedélzetről az óceán közepére ugorjatok? Miért vagy miért nem?
- Milyen veszélyek leselkednek rátok a vízben?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?” rész 13. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauza 179. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mihez hasonlította Young elnök a hajót? (Sionhoz illetve az egyházhoz.)
- Young elnök szerint miért ugrik le néhány ember Sion hajójáról?
- Mit jelképezhet az óceán? a vihar? a kabát? a fedélzetről való leugrás?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 9-es bekezdést és kérdezd meg:

- Milyen másik indokkal hagyják még el az emberek az egyházat?
- Hogyan lehet a jólét nagyobb megpróbáltatás az üldöztetésnél?
- Olvassátok el Hélamán 12:1–5-öt! Mit tanítanak ezek a versek a gazdagságról?

Tégy bizonyosságot arról, hogy az egyháztagok sikertelenségei ellenére az egyház ragyogó jövő előtt áll (lásd Dániel 2:44–45; T&Sz 65:2)! Olvassátok el Brigham Young elnök bizonyosságát a 16. bekezdésből, a tanulók tanulmányi kalauzából! Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy jellemzést az egyház jövőjéről!

„Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?”, Tanulók tanulmányi kalauza, 179. o., 11–12. bekezdés. Az egyház tagjai megismerhetik saját maguk a szentírások szellemét és jelentését, valamint megtudhatják azt, hogy vezetőik az Úrtól sugalmazottak. (15–20 perc)

A tanulók gondoljanak egy olyan prófétára a szentírásokból, akivel szívesen találkozónának! Kérj meg számos tanulót, hogy mondják el, melyik prófétát választották és miért! Mondd el a tanulóknak, te melyik prófétával szeretnél megismerkedni és miért! Olvassátok el a „Mit hagyott örökségül Brigham Young elnök?” rész 11. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauza 179. oldaláról és kérdezd meg:

- Milyen javaslatot tett Brigham Young elnök a szentírások olvasását illetően?
- Hogyan segíthetne a szentírások ilyen jellegű olvasása abban, hogy megismerkedjünk az ősi prófétákkal és a tanításaikkal?
- Miért fontos az is, hogy megismerjük azokat a prófétákat, akik ma élnek?

A tanulók olvassák el a 12-es bekezdést, és kérdezd meg:

- Miért fontos az, hogy mindenki saját maga tudja, hogy a prófétáinkat Isten vezeti?
- Hogyan kaphatjuk meg mi magunk ezt a tudást? (Lásd 1 Nefi 10:17–19; T&Sz 18:34–36.)

Tégy bizonyosságot arról, hogy megismerhetjük az ősi és a modernkori prófétákat, és követhetjük tanításait!

John Taylor elnök

Bevezetés

„John Taylor az egyházat egyik legnagyobb megpróbáltatásán vezette át. Mint korábban még soha, újságírók, lelkészek, kormányzati személyiségek és elnökök fogtak össze azért, hogy megsemmisítsék . . . a többnejűséget, és – az egyház ellenségeinek ügyét szolgálva – azért, hogy végül elpusztítsák magát az egyházat. John Taylor élményei – mint misszionárius az Egyesült Államokban, a Brit-szigeteken és Európában, mint az egyházi folyóiratok szerkesztője Nauvoo-ban és New York City-ben, mint a Utah közgyűlés tagja több, mint húsz éven át, és a mártíromság tanúja – mind hozzájárultak ahhoz a képességhez és meggyőződéshez, amivel az egyházat irányította [Brigham Young 1877. augusztus 29-i halálától saját, 1887. július 25-én bekövetkezett haláláig]. . . . A növekedés és megpróbáltatás ez ideje alatt mélyen elkötelezett maradt Isten királyságáról való látomásához, melyet mind Joseph Smith-tel, mind Brigham Younggal megosztott” (*My Kingdom Shall Roll Forth: Readings in Church History* [1980], 46. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az egyház tagjainak felelősségük van arra irányulóan, hogy magasztalják fel az elhívásukat és osszák meg másokkal az evangéliumot (lásd „John Taylor elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 180–181., 183. o., 2–9., 20., 26. bekezdés; lásd még T&Sz 4).
- Legyen bennünk istenfélelem, és engedelmeskedjünk Isten törvényeinek, még akkor is, ha parancsolatai nem népszerűek (lásd „John Taylor elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 182–183. o., 13–18. bekezdés; lásd még Ésaías 51:7–8; Ap. csel. 4:16–21; T&Sz 3:7–8).
- Amikor bízunk Istenben és mellette kötelezzük el magunkat, az örök élet felé vezető ösvényen fog vezetni minket

(lásd „John Taylor elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 176–177. o., 19., 21–22., 25. bekezdés; lásd még Példabeszédek 3:5–6).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 422–434. o.*

Javaslatok a tanításhoz

„John Taylor elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 180–181., 183. o., 2–9., 20., 26., bekezdés. Az egyház tagjainak felelőségük van arra irányulóan, hogy magasztalják fel az elhívásukat, és osszák meg másokkal az evangéliumot. (15–20 perc)

Mondd el a következő kijelentést Robert D. Hales püspöktől, aki akkoriban az egyház elnöklő püspöke volt:

„Fiatalemberként lehetőségem nyílt arra, hogy az Egyesült Államok Légierében szolgáljak egy sugárhajtású vadászgépen. Repülőszázadunkban mindegyik egységnek volt egy mottója, mely erőfeszítésében lelkesítette. A mi századunk mottója –, mely a gép oldalán volt látható – az lett, hogy »Becsülettel térjünk vissza!«. Ez a mottó állandó emlékeztető volt számunkra azon elkötelezettségünkről, hogy becsülettel térjünk vissza bázisunkra, miután minden erőfeszítésünket befektettük abba, hogy minden tekintetben sikeresen teljesítsük küldetésünket.

Ugyanez a mottó – »Becsülettel térjünk vissza!« – felhasználható mindannyiunk számára fejlődésünk örökkévaló tervében. Mivel Mennyei Atyánkkal éltünk, és e földi életre jöttünk el, elkötelezettnek kell lennünk, hogy becsülettel térjünk vissza mennyei otthonunkba” (Conference Report, 1990. márc.–ápr., 51–52. o.; vagy *Ensign*, 1990. máj., 39. o.).

Kérdezd meg a tanulókat, szerintük mit kell tenniük azért, hogy becsülettel visszatérhessenek Mennyei Atyjukhoz! Ha a tanulók nem tesznek említést az elhívásuk felmagasztalásáról, akkor emeld ki ezt! Olvassátok el a „John Taylor elnök” rész 20. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauza 183. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen feladatokról beszél Taylor elnök ebben a kijelentésben?
- Hogyan lehet a misszionáriusi munka fontos azon erőfeszítésünkben, hogy becsülettel térjünk vissza?
- Mit tehettek azért, hogy részt vegyetek a misszionáriusi munkában ma?

Egy tanuló olvassa fel a Jákób 1:18–19-et; a Tanok és szövetségek 18:10–16-ot az osztálynak! Beszéljétek meg, hogyan kapcsolódnak ezek a versek azon köteletségünkhöz, hogy felmagasztaljuk elhívásunkat, és megosszuk az evangéliumot másokkal! Kérj meg minden tanulót, hogy válasszanak ki valakit, és gondoljanak arra, hogyan lehet ezt a személyt a következő héten segíteni!

A tanulók nézzék át a „John Taylor elnök” rész 2–9. bekezdését, és keressenek példát olyan misszionáriusi munkára, mely nagy

hatással van rájuk! Kérj meg számos tanulót, hogy mondják el, milyen példát választottak és miért! Mondd el a következő kijelentéseket! Elder Joe J. Christensen, aki akkoriban a Hetvenek Elnöksége tagja volt, azt mondta:

„A modernkori próféták azt tanították, hogy minden fiatal férfi, aki fizikailag és szellemileg képes arra, készüljön fel és szolgáljon becsületos missziót! Az Úr nem azt mondta, hogy »Menj misszióba, ha az egyezik a napireneddel, vagy ha úgy tartja kedved, vagy ha nem ütközik az ösztöndíjjal, románcoddal vagy iskolai terveiddel!«. Az evangélium hirdetése parancsolat és nem csupán javaslat. Áldás és kiváltság, nem pedig áldozat. Emlékezzetek arra, hogy bár közületek sokaknak lehet kísértő oka arra, hogy ne szolgáljanak teljes idejű missziót, az Úr és prófétái számítanak rátok” (Conference Report, 1996. okt., 56. o.; vagy *Ensign*, 1996. nov., 41. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt tanította:

„Szükség ... van néhány fiatal nőre [hogy missziót szolgáljanak]. Jelentős munkát végeznek. ...

A misszionáriusi munka alapján véve papsági feladat. És mint ilyen, fiatal férfainknak kell ezt a terhet hordozniuk. Ez az ő feladatuk és kötelességük.

Nem kérjük a fiatal nőket, hogy a missziót életük menetének elengedhetetlen részeként fogják fel. ... [A]zt mondom a nőtestvéreknek, hogy egyformán tisztelni fognak titeket, egyformán tevékenyen fogtok számítani; az egyház és az Úr szemében a ti erőfeszítéseitek egyformán el lesznek ismerve, akár elmentek misszióba, akár nem” (lásd *Liahona*, 1998. jan., 57. o.).

Ösztönözd a fiatal férfiakat, hogy készüljenek fel a teljes idejű misszióra, és ösztönözd minden tanulót, hogy keressenek mindennapi életükben lehetőséget a misszionáriusi munkára! Tégy bizonyosságot arról, hogy követnünk kell a próféta tanácsát annak érdekében, hogy „becsülettel térjünk vissza” Mennyei Atyánk királyságába!

„John Taylor elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 182–183. o., 13–18. bekezdés. Legyen bennünk istenfélelem és engedelmességedünk Isten törvényeinek, még akkor is, ha parancsolatai nem népszerűek. (25–30 perc)

Olvassátok el a következő kijelentést elder Gary J. Colemantól, a hetvenektől:

„Mindannyian nehéz időkkel nézünk szembe itt a halandóságban. Mindenféle hang kiált nekünk a nyilvános vélemények csarnokaiból. A mi pályánk soha nem lesz egyenlő a világ népszerű pályájával. Akadályok vannak szétszórva

ösvényünkön, melyen kificamítjuk bokánkat vagy megsértjük a lábunkat. De tovább kell haladnunk. Tovább kell folytatnunk utunkat az Úr erejében, halandó versenyünk végén mindannyian felelősek leszünk saját produkciónkért” (Conference Report, 1992. okt., 62. o.; vagy *Ensign*, 1992. nov., 44. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen bizonyítékokkal tudjátok alátámasztani elder Coleman kijelentését?
- Szerintetek miért nem közkedvelt a világban hitünk vagy normáink?

Tégy ki egy képet John Taylor elnökről (lásd Evangéliumi művészet képcsomag, 508. számú kép)! Gyorsan nézzétek át az „Életútja” és az „Elnöksége” részeket a „John Taylor elnök” részben a tanulók tanulmányi kalauzában (180. o.). Kérdezd meg: Mit tettek a szentek Taylor elnök irányítása alatt, ami nem tetszett a világnak? Olvassátok el a „John Taylor elnök” rész 13. bekezdését, hogy megtaláljátok a választ! Olvassátok el a 14–18. bekezdéseket és beszéljétek az üldöztetésekről, melyeket a szenteknek kellett elviselniük! Kérdezd meg: Hogyan éreznétek, ha így bántak volna veletek hitetek gyakorlása miatt? Utalj Ésaías 51:7–8; Ap. csel.4:19; Tanok és szövetségek 3:7–8-ra a beszélgetés elősegítése érdekében!

Kérdezd meg: Szerintetek az egyház tagjait jobban elfogadják most, mint John Taylor elnök napjaiban? Miért? Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, kritizálták, kerülték vagy üldözték-e őket vallásuk gyakorlása miatt! Kérj meg néhány tanulóat, osszák meg élményeiket és azt, hogyan voltak sikeresek azok kezelésében! Olvasd fel a következő kijelentéseket! Elder Robert D. Hales azt mondta:

„A prófétáknak gyakran figyelmeztetniük kell az Isten törvényeinek megszegésével járó következményekre. Nem olyan dolgokat hirdetnek, melyek a világ szemében népszerűek. Ezra Taft Benson elnök azt tanította, hogy »a népszerűség sohasem az igazság próbája« (»Fourteen Fundamentals in Following the Prophet”, 1980 *Devotional Speeches of the Year* [1981], 29. o.)” (in Conference Report, 1996. ápr., 52. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 37. o.).

Elder Joe J. Christensen azt mondta:

„A gyermekek és a szülők számára is magányosságot eredményezhet időnként az, ha kiállnak amellelt, ami helyes. Lehetnek egyedül töltött esték, elmulasztott összejövetelek és meg nem nézett filmek. Nem mindig lesz szórakozás” (Conference Report, 1993. okt., 13. o.; vagy *Ensign*, 1993. nov., 11. o.).

Mondj példákat Taylor elnök arra irányuló elkötelezettségére, hogy kiálljon az igazlelkűség mellett, még az üldöztetések köze-

pette is (lásd *Church History in the Fulness of Times*, 422–434. o.)! Biztasd a tanulókat, hogy kövessék példáját!

„John Taylor elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 183. o., 19., 21–22., 25., bekezdés. Amikor bízunk Istenben és mellette kötelezzük el magunkat, az örök élet felé vezető ösvényen fog vezetni minket. (10–15 perc)

A tanulók írjanak öt áldást, melyet mostanában az Úrtól kaptak, és kérj meg néhány tanulóat, hogy mondják el, mit írtak! Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért adja nektek az Úr ezeket az áldásokat?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 130:20–21-et! Mit tanítanak ezek a versek az áldásainkról?

Olvassátok el a „John Taylor elnök” rész 22. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauza 183. oldaláról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit mondott Taylor elnök az áldásainkról ebben a kijelentésben?
- ÉLETEDBŐL milyen bizonyítékkal tudnád alátámasztani ennek igazságát?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, milyen számukra az ideális nap! Olvassátok el a 3 Nefi 5:22-t és beszéljétek meg, mit tehetnek a tanulók azért, hogy ideális napjuk valóra váljon! Mondd el, hogy az Úr áldásai nem mindig anyagi formában jelentkeznek, és nem is mindig azonnal! Az Úr parancsolatainak betartása azonban mindig áldásokat hoz életünkbe, melyeket különben nem élvezhetnénk. Olvassátok el a „John Taylor elnök” rész 19., 21., 25. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából, és beszéljétek meg, milyen kapcsolatban állnak ezek a tanítások az Úr áldásaival életünkben!

Wilford Woodruff elnök

Bevezetés

„»Wilford, a hithű.« Ezt a címet adták Wilford Woodruffnak az egyház korai időszakában, és ezt a címet joggal érdemelte ki. Soha nem volt még egy olyan elkötelezett és hithű utolsó napi szent, mint ő! »Feddhetetlenségét és határtalan odaadását Istenének imádatára és céljaira« – írja Matthias F. Cowley, a *Life of Wilford Woodruff* című könyv szerzője – »nem tudja felülmúlni egyetlen ősi vagy modernkori próféta sem.« Valóban jó és nagyszerű ember volt, akinek – már fiatalságában – lehetővé tétetett, hogy szövetségre lépjen azokkal, akik elkötelezettek voltak Isten királysága felépítésének fenséges feladatában; és eltérően kortársaitól, akik napjai . . . »lerövidítette[tték]«, Wilford Woodruffnak az élet kilencvenéve és szolgálata adatott, és végül a fölött a szervezet fölött elnökölhetett, melynek megszervezésében és fenntartásában oly sokat szenvedett és munkálkodott” (Preston Nibley, *The Presidents of the Church*, átdolg. kiad. [1974], 101. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Wilford Woodruff elnök Isten prófétája volt. Tanításainak követése Jézus Krisztushoz vezethet minket (lásd „Wilford Woodruff elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 185–188. o., 1–25. bekezdés; lásd még T&S 43:3; 138:53–54).
- Az egyház tagjain nyugszik a felelősség, hogy végezzék a családtörténeti és templomi munkát elhunyt hozzátartozóikért (lásd „Wilford Woodruff elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 185–188. o., 1–7., 11–18., 22. bekezdés; lásd még Abdiás 1:21; T&S 128:15; 138:47–48).
- Hallgathatunk a Szellem ságásaira, melyek a béke, biztonság és boldogság ösvényén fognak vezetni minket (lásd „Wilford Woodruff elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 187–188. o., 19–21., 25. bekezdés).
- Bízunk kell az Úr Jézus Krisztusban, és rá kell tekintenünk (lásd „Wilford Woodruff elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 188. o., 23–24. o.).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–43, 435–450. o.*

Javaslatok a tanításhoz

„Wilford Woodruff elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 185–188. o., 1–25. bekezdés. Wilford Woodruff elnök Isten prófétája volt. Tanításainak követése Jézus Krisztushoz vezethet minket. (10–15 perc)

Alkoss kérdéssort a tanulók tanulmányi kalauza „Wilford Woodruff elnök” részéből (185–189. o.)! Oszd az osztályt csoportokra! Tedd fel a kérdéseket, a csoportok pedig keressék ki a válaszokat a tanulók tanulmányi kalauzából! Segíts a tanulóknak abban, hogy jó élményt szerezzenek azáltal, hogy pontozod a jó válaszokat; kategorizáld a kérdéseket, alkoss szabályokat úgy, hogy mindegyik tanuló részt tudjon venni abban, stb! A kérdések tartalmazhatják a következőket:

- Melyik évben lett Wilford Woodruff az egyház elnöke?
- Nevez meg négy olyan helyet, ahol Wilford Woodruff missziót szolgált!
- A Tanok és szövetségek mely részét írta Woodruff elnök?
- Mely három dolog véghezviteléért fognak Wilford Woodruffra emlékezni?
- Mikor támogatta az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma a Nyilatkozatot?
- Mit mondott az Úr Woodruff elnöknek az 1894-ben adatott, genealógiai munkáról szóló kinyilatkoztatásban?
- Melyik két templomot szentelte fel Woodruff elnök?
- Melyik templomnak volt Woodruff elnök az első elnöke?
- Mit mondott Woodruff elnök a Vasárnapi Iskola gyermekeinek a kilencvenedik születésnapján?

„Wilford Woodruff elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 185–188. o., 1–7., 11–18., 22. bekezdés. Az egyház tagjain nyugszik a felelősség, hogy végezzék a családtörténeti és templomi munkát elhunyt hozzátartozóikért. (30–35 perc)

Oszd az osztályt kis létszámú csapatokra! Mindegyik csapatnak adj egy darab papírt, és kérd meg őket, hogy öt percig soroljanak fel a következő kérdésre annyi választ, amennyit csak tudnak: Hogyan tudnátok segíteni a családtörténeti és templomi munka előrehaladtát a földön?

Megjutalmazhatod azokat a csapatokat, akik listája a leghosszabb és a legegységesebb (ne engedd, hogy a hangulat túlságosan versenyszellemű legyen)! A válaszok tartalmazhatják a következőket:

- Elnyerni a templomi felruházást.
- A családhoz pecsételtetni.
- Családtörténeti kutatást végezni.
- Családi neveket templomi munkára beadni.
- Kivonatolni a feljegyzéseket.
- Elmenni egy temetőbe és lejegyezni a sírkövek információit.
- Családi találkozót szervezni.
- Családi szervezetben részt venni.
- Ellátogatni egy helyre, ami a családtörténetből ismeretes.
- Naplót vezetni.
- Írni a személyes történetet.

A tanulók tanulmányozzák a tanulók tanulmányi kalauzának „Élete”, „Elnöksége” részeket, valamint a „Wilford Woodruff elnök” rész 1–7, 11–17. bekezdését (185–187. o.)! Keressenek legalább nyolc módot, ahogyan Woodruff elnök abban segített, hogy a családtörténeti és templomi munka előre haladjon életében!

Egy tanuló olvassa el a 18., 22. bekezdéseket, Beszéljétek meg, hogy támasztják alá ezek a kijelentések mindazt, amit eddig tanítottál! Kérdezd meg: Hogyan haladt a családtörténeti és templomi munkátok eddig életekben? Ösztönözd a tanulókat, hogy vegyenek részt a családtörténetben és templomi munkában azáltal, hogy megtesznek néhányat a listájukon szereplő tevékenységekből!

„Wilford Woodruff elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 187–188. o., 19–21., 25. bekezdés. Hallgathatunk a Szellem ságásaira, melyek a béke, biztonság és boldogság ösvényén fognak vezetni minket. (10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Milyen érzéseket keltenek a Szentlélek sugalmazásai? (A kérdés megválaszolásához utalhatsz a következő szentírásokra: Alma 32:28; T&S 6:22–23; 11:12–14.)
- Miért fontos a Szellem sugalmazásait még akkor követni, amikor fiatalok vagytok?
- Mikor éreztétek, hogy a Szentlélek ad útmutatást és irányítást?

Szánjatok pár percet arra, hogy megbeszélitek ezeket a kérdéseket! Olvassátok el a „Wilford Woodruff elnök” rész 19–21., 25. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (187–188. o.)! Beszéljétek meg, hogyan erősítik meg Woodruff elnök tanításai és bizonyossága az általatok megbeszélte alapelveket!

Megjegyzés: Ha a tanulók azt mondják, hogy ők soha nem érezték a Szentlélek befolyását, biztositd őket afelől, hogy amennyiben betartják az Úr parancsolatait, meg fogják kapni ezt az irányítást! Mondd el, hogy az Úr gyakran egy időre visszatartja Szellemét, hogy próbára tegye hitünket (lásd Éther 12:6)! Mutass rá arra is, hogy a hitbeli növekedés része az is, hogy megtanuljuk felismerni és bízni azokban az érzésekben, melyeket talán már éreztünk életünkben (lásd a fent szereplő első kérdés utáni utalásokat)!

„Wilford Woodruff elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 188. o., 23–24. bekezdés. Bízunk kell az Úr Jézus Krisztusban és rá kell tekintenünk! (10–15 perc)

Mutasd meg a tanulóknak az Üdvözítő keresztre feszítésének képét (lásd Evangéliumi művészet képcsomag, 230. számú kép)! Beszéljétek meg, mit éreznek akkor, amikor Jézus Krisztus szenvedésére emlékeznek! Olvassátok el a „Wilford Woodruff elnök” rész 24. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (188. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért olyan fájdalmas az Üdvözítő szenvedése?
- Miként tölthet el boldogsággal valakit a Krisztus szenvedéséről való elmélkedés?
- Milyen áldások érnek benneteket Jézus Krisztus szenvedése és kiengesztelése végett?

Olvassátok el Enosz 1:1–9; Alma 36:17–20-at és beszéljétek meg, milyen érzéseket keltett ezekben az emberekben Jézus Krisztus kiengesztelése? Ösztönözd a tanulókat, hogy tekintsenek Jézus Krisztusra életük minden napján! Olvassátok el a „Wilford Woodruff elnök” rész 23. bekezdését és kérdezd meg:

- Milyen ígéretet tett Woodruff elnök azoknak, akik az Úrba vetik bizodalumukat?
- Olvassátok el Alma 37:44–47-et! Mit tanítanak ezek a versek arról, hogy bízunk az Úrban?
- Milyen tanácsot adnátok valaki olyannak, aki azt kérdezi: „Mit tehetnék azért, hogy mindennap az Üdvözítőre gondoljak?”

Hivatalos nyilatkozat - 1

Bevezetés

Az egyház erős ellenállásba ütközött a tizenkilencedik század utolsó évtizedeiben. „Az egyház ellen irányuló törvényhozói küzdelemben részt vevő vezetők készek voltak arra, hogy beismerjék, céljuk valójában az volt, hogy megakadályozzák a politikai, oktatási és gazdasági ügyek mormon kézben összpontosuló uralmát Utah államban, de a többnejűség volt a fő indok, mely kivívta a tömeg támogatását.

Fő indokuk azonban hirtelen megsemmisült 1890 vége felé, amikor Wilford Woodruff elnök kiadta a Nyilatkozatot (Hivatalos nyilatkozat – 1 a Tanok és szövetségekben), kijelentve a többnejűség befejezését, Woodruff elnök azt mondta a szenteknek, hogy átgondolta a problémát, amíg »az egkek Istene meg nem parancsolta nekem, hogy tegyem azt, amit megtettem. . . . Az Úr elé álltam és leírtam azt, amit írnom parancsolt« [Deseret Weekly, 1891. nov. 14.]” (Don L. Searle, „A »Magnificent and Enduring Monument«, Ensign, 1993. márc., 24. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Engedelmeskednünk kell a nemzet törvényeinek, melyben élünk. Ha ezek a törvények ütköznek Isten törvényeivel, akkor az élő próféta tanácsát kell követnünk (lásd Hivatalos nyilatkozat – 1; „John Taylor elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 182. o., 13–14. bekezdés; „Wilford Woodruff elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 186. o., 8–10. bekezdés; lásd még Máté 22:15–22; T&S 1:14, 38; 58:21–22; 90:3–5; Hittételek 1:12).
- Az Úr soha nem fogja hagyni, hogy az egyház elnöke félrevezesse az egyháztagokat (lásd Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak, 1–2. bekezdés; lásd még T&S 64:38–39).
- Amikor az ellenség megakadályoz bennünket abban, hogy Isten valamelyik parancsolatának engedelmeskedjünk, az Úr elfogadja erőfeszítéseinket és – élő prófétáján keresztül – mentesít minket azon parancsolat alól (lásd Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak, 3–9. bekezdés; lásd még Móziás 5:5; T&S 56:3–4; 124:49).

További források

- Church History in the Fulness of Times: Religion 341–43, 439–442. o.
- Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 361–363. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Hivatalos nyilatkozat – 1. Engedelmeskednünk kell a nemzet törvényeinek, melyben élünk. Ha ezek a törvények ütköznek Isten törvényeivel, akkor az élő próféta tanácsát kell követnünk. (25–30 perc)

A tanulók mondjanak pár parancsolatot (mint például a tized, a szabbat megszentelése), és írják azokat a táblára! Válassz ki egyet ezek közül a parancsolatok közül, és mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy olyan törvényt vezettek be az országokban, mely nem teszi lehetővé azt, hogy ennek a parancsolatnak engedelmeskedjétek! Bárkit, akit azon kapnak, hogy engedelmeskedik ennek a parancsolatnak, elfogják és bebörtönzik.

- Milyen hatással lehetne ez az életetekre?
- Kerültetek már hasonló kényszerhelyzetbe?

- Az, hogy engedelmeskedjete-e a parancsolatnak, miért lehet nehéz döntés?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 58:21–22; Hittételek 1:12-t! Milyen tanácsot adnak ezek a versek erre vonatkozólag?
- Mikor került az egyház ilyen helyzetbe?

A tanulók tanulmányozzák a „John Taylor elnök” rész 13–14. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (182. o.)! Keressék ki azokat a nehézségeket, melyekkel a szentek szembenéztek, amikor a többnejűség illegális volt!

Mondd el a tanulóknak, hogy Taylor elnök halála után Wilford Woodruff elnök lett az egyház elnöke! Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Hivatalos nyilatkozat – 1 első hat bekezdését és a „Wilford Woodruff elnök” rész 8–10. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (186. o.)! Összegezzék, mi történt a többnejűség gyakorlásával! Kérdezd meg: Miben különbözött a Woodruff elnöknek adott kinyilatkoztatás a korábbi próféták által az egyház tagjainak adott utasításaitól?

Mondd el, hogy néhány egyháztag többnejűségben akart élni annak ellenére, amit Woodruff elnök mondott! Kérdezd meg: Miért fontosabbak az élő próféta szavai bármelyik más próféta szavainál? Mondd el a következő kijelentést Taylor elnöktől:

„Élő fára van szükségünk – egy élő forrásra – élő intelligenciára, kiindulva az élő papságból, mely a mennyben van, az élő papságig, mely a földön van. . . . Attól fogva pedig, hogy Ádám először beszélt Istennel, . . . vagy Joseph Smith előtt megnyílt a menny, mindig is szükség volt új kinyilatkoztatásokra, melyek azon adott körülményekhez igazodtak, amelyekben az egyházak vagy egyének vannak. Ádám kinyilatkoztatásai nem mondták meg Noénak, hogyan építse meg bárkáját; és Noé kinyilatkoztatásai sem mondták meg Lótnak, hogy hagyja ott Sodomát; és ezek egyike sem beszélt Izrael gyermekeinek Egyiptomból történő kivonulásáról. Mindegyikük saját magának nyert kinyilatkoztatást, és így történt ez Ésaással, Jeremiással, Ezékiellel, Jézussal, Péterrel, Pállal, Jánossal és Joseph-fel. Így legyen ez velünk is, különben hajótörést szenvedünk” (The Gospel Kingdom, vál. G. Homer Durham [1943], 34. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól, szerintük mit jelent Taylor elnök kijelentése! Tegyé bizonyosságot az élő próféták követésének fontosságáról!

Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak, 1–2. bekezdés. Az Úr soha nem fogja hagyni, hogy az egyház elnöke félrevezesse az egyháztagokat. (20–25 perc)

Óra előtt készíts egy ösvényt a padlón a terem hátsó részétől az elejéig! Ragassz papírdarabokat a padlóra, amelyek járdaköveket jelképeznek! Mutasd meg az osztálynak az ösvényt és a járdaköveket, majd magyarázd el, hogy azok, akik az ösvény mentén járnak csak akkor maradhatnak biztonságban, ha a köveken maradnak! Kösd be egy tanuló szemét és kérdezd meg az osztálytól:

- Miért okozna nehézséget az, hogy bekötött szemmel menjünk végig az ösvényen?
- Ha ezt az ösvényt az életünkhöz hasonlítjuk, mit jelképezne a bekötött szem? (A feledékenység fátylát.)
- Hogyan lehet hasznos egy olyan vezető, aki ismeri az ösvényt?
- Miként hasonlítható a próféta a vezetőhöz?
- Miért fontos, hogy tudjuk, prófétánk megbízható vezető?

Válassz ki egy másik tanulót, hogy a vezető legyen! Ez a tanuló adjon szóbeli irányítást a bekötött szemű tanulóknak, aki az ösvényen halad! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen kötelezettségei vannak a vezetőnek?
- Miért lenne fontos, hogy pontos utasításokat adjon?
- Szerintetek milyen érzései vannak a prófétának felénk való kötelezettségeivel kapcsolatosan?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el Lorenzo Snow elnök kijelentését a Hivatalos nyilatkozat – 1 végéről! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Ki volt az egyház vezetője 1890-ben?
- Milyen kulcsokkal rendelkezett?
- Kinek volt még joga ezen kulcsok használatára? (Senkinek. A földön bármely adott időben csak egy ember kap felhatalmazást arra, hogy minden papsági kulcsot használhasson.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak (a Hivatalos nyilatkozat – 1 után található) első két bekezdését! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi történne az egyházzal, ha elnöke gonosz ember volna? (Lásd Jeremiás 23:32.)
- Miért nem történhet ez meg?
- Hogyan távolíthat el az Úr egy prófétát a helyéről?
- Mi az egyetlen mód arra, hogy egy próféta vezethesse az egyházat? (Az Istentől való sugalmazás.)

A tanulók nézzék át a Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak fennmaradó bekezdéseit! Beszéljétek meg, mit nyilatkoztatott ki az Úr Woodruff elnöknek, és mi történt volna, ha nem követte volna az Úr sugalmazásait! Énekeljétek vagy olvassátok el: „Prófétánkat köszönjük, Urunk” (Himnuszok)! Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan segített nekik az élő próféta követése abban, hogy biztonságban maradhassanak!

Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből, melyek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak, 3–9. bekezdés. Amikor az ellenség megakadályoz bennünket abban, hogy Isten egyik parancsolatának engedelmeskedjünk, az Úr elfogadja erőfeszítéseinket, és – élő prófétáján keresztül – mentesít minket azon parancsolat alól. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, nevezzenek meg olyan időszakot, amikor az Úr hatálytalanította egyik parancsolatát! (Az evangélium először a nemzsidók elől volt visszatartva, majd eljutott hozzájuk [lásd Máté 10:5–6; Márk 16:15]. Mózes idejében a papság Lévi

leszármazottjainak adatott. Ma minden érdemes férfi ott előtt áll a lehetőség erre a kiváltságra [lásd Hivatalos nyilatkozat – 2.] Írd a táblára a következő szentírást és beszéljétek meg a tanulókkal, mit jelent az: „Mert én, az Úr parancsolok, és ha jónak látom, visszavonom” (T&Sz 56:4)!

A tanulók olvassák el a Tanok és szövetségek 124:49–50-et és hasonlítsák össze a Tanok és szövetségek 56:3–4-gyel! A tanulók lapozzanak a Részletek Wilford Woodruff elnök három beszédéből című részhez, ahol a részletek a Hivatalos nyilatkozatra vonatkoznak (a Hivatalos nyilatkozat – 1 után található)! Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák azokat a harmadik bekezdéssel kezdődően! Kérd meg őket, hogy mondják el, hogyan

vonatkoznak a részletek a Tanok és szövetségek 56 és 124 verseihez! A tanulók írják le saját szavaikkal azt a kérdést, melyet az Úr adott Woodruff elnöknek, hogy tegye fel azt az utolsó napi szenteknek! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi volt a válasz arra a kérdésre, melyet az Úr adott Woodruff elnöknek, hogy kérdezze azt meg?
- Mi történt volna, ha Woodruff elnök nem kapta volna meg ezt a kinyilatkoztatást?

Soroljátok fel azokat a dolgokat, melyeket az Úr „határozott” az utolsó bekezdésben!

A TERJESZKEDÉS KORSZAKA

A visszaállított evangélium magjait az 1830-as években vetették el, és az azt követő hetven évben vert gyökeret New York, Ohio, Missouri, Illinois államban, majd végül a Sziklás-hegységben. Bizonyos értelemben az egyház nem indult virágzásnak a tizenkilencedik század utolsó éveig. Lorenzo Snow, Joseph F. Smith, Heber J. Grant, George Albert Smith és David O. McKay elnök sugalmazott vezetése alatt 1970-re az egyház 2800 000-re növelte egyháztagjai, 500-ra pedig cövekei számát. Ez idők alatt az egyház kitarzott az üldöztetés és féltreértés viharában, mely tulajdonképpen utat mutatott a nyilvános pártatlanság napsugara, valamint a fizikai és a lelki boldogulás felé.

Lorenzo Snow elnök

Bevezetés

„Lorenzo Snow életét lelkiségével, Isten és ember természetéről szóló tanításaival, a tizedre fektetett hangsúllyal és az egyház világ-

méretű küldetésének fontosságával lehet jellemezni. Amint azt a Tizenkettek Kvórumának elmondta, amikor az egyház elnöke lett: »Nem akarom, hogy ez az irányítás úgy legyen ismeretes, mint Lorenzo Snow irányítása, hanem mint Istené, Lorenzo Snow-ban és által« (idézve: Orson F. Whitney, „Lives of Our Leaders – The Apostles – Lorenzo Snow” *Juvenile Instructor*, 1900. jan., 3. o.)” (*My Kingdom Shall Roll Forth: Readings in Church History* [1980], 67. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásblokkot és történelmi olvasmányt, és gondold át e rész alapelveit!

- A tized megáldja az egész egyházat csakúgy, mint azokat, akik azt fizetik (lásd „Lorenzo Snow elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 191–192. o., 1–3. bekezdés; lásd még Malakiás 3:10; T&Sz 64:23; 119:4).
- Mennyei Atyánk szellemünk Atyja. Lehetőségünk van arra, hogy olyanná váljunk, mint Ő (lásd „Lorenzo Snow elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 192. o., 6–10. bekezdés).
- Lorenzo Snow elnök Isten prófétája volt, és szemtanúja Jézus Krisztusnak (lásd „Lorenzo Snow elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 193. o., 12–17. bekezdés).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 451–464. o.*

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásblokk és történelmi olvasmány tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

„Lorenzo Snow elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 191–192. o., 1–3., 11. bekezdés. A tized megáldja az egész egyházat csakúgy, mint azokat, akik azt fizetik.

(45–50 perc)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Melyek az egyház anyagi szükségletei? (A válaszok között lehetnek a templomok, gyülekezeti házak és más épületek; pénzügyi alapok és anyagi javak a szegények megsegítése érdekében; szentírások, kézikönyvek és más kiadványok.)
- Lehetséges lenne az, hogy az Úr egyszerűen csak odaadja az egyháznak a pénzt, amire a szükségletek kielégítésére szükség van?
- Szerintetek miért kér minket arra, hogy tizedet fizessünk ahelyett, hogy maga szolgáltatná az alapot?

Kérdezd meg a tanulóktól, milyen áldás adatik nekünk azáltal, hogy fizetjük a tizedet, majd olvassátok el és beszéljétek meg Malakiás 3:10-et! Mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben:

„Az Úr szükségleteinknek megfelelően nyitja majd meg a mennyek csatornáit, nem pedig sóvárgásaink alapján. Ha azért fizetjük a tizedet, hogy meggazdagodjunk, akkor rossz ok miatt tesszük. A tizedfizetés célja az, hogy ellássa az egyházat azokkal a szükségletekkel, melyek az Ő munkája elvégzéséhez szükségesek” (Conference Report, 1982. ápr., 60. o.; vagy *Ensign*, 1982. máj., 40. o.).

A tanulók tanulmányozzák a „Lorenzo Snow elnök” rész 1–3., 11. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (191–192. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért hagyta abba sok egyháztag a tized fizetését ebben az időben?
- Milyen kihívásokkal nézett szembe az egyház az adósság miatt?
- Mit tanít nektek az Úr rólunk való gondoskodásáról az a tény, hogy Ő megoldást nyilatkozott ki Snow elnöknek?
- Szerintetek hogyan segítette ettől fogva az egyházat küldetésében a megnövekedett tizedfizetés?

Mondd el a következő kijelentést Brigham Young elnöktől: „Senkitől nem kérjük, hogy fizessen tizedet, ha arra nem mutat hajlandóságot; de ha már azt állítod, hogy fizetsz tizedet, akkor őszinte emberhez méltóan tedd azt” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young*, 156. o.).

Kérdezd meg a tanulóktól: Mit tesztetek, ha nem tudjátok, mennyi tizedet fizessetek? Mondd el az Első Elnökség következő kijelentését:

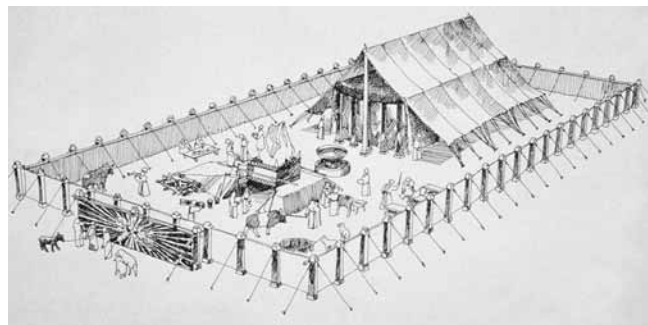
„Az általunk ismert legegyszerűbb kijelentés magától az Úrtól ered, mely szerint az egyház tagjai »fizessék évi jövedelmük egytized részét«. Semmi sem indokolja, hogy bárki ennél eltérő kijelentést tegyen” (Első Elnökségi levél, 1870. márc. 19.).

Mondd el a tanulóknak, ha vannak még kérdéseik a tizedről, forduljanak püspökükhöz!

Olvassátok el a következő kijelentést Lorenzo Snow elnöktől: „A tized törvénye az egyik legfontosabb törvény, mely valaha kinyilatkoztatott az embernek” (LeRoi C. Snow, „The Lord’s Way out of Bondage”, *Improvement Era*, 1938. júl., 442. o.). Tedd bizonyosságod a tized törvényéről!

„Lorenzo Snow elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 193. o., 12–17. bekezdés. Lorenzo Snow elnök Isten prófétája volt, és szemtanúja Jézus Krisztusnak.

(30–35 perc)

Mutasd meg a tanulóknak az ide vonatkozó képeket (a nagyobb méretű képek a függelék 311–312. oldalán találhatóak)! A képek a következőket ábrázolják:

- A sátor, melyet Izráel gyermekei építettek (lásd 2 Mózés 33:11).
- A Szent liget (lásd Joseph Smith története 1:17).

- Emelvények a Kirtland Templomban (lásd T&Sz 110:2–4).
- A John Johnson ház az Ohio állambeli Hiramban (lásd T&Sz 76:22–23).

Kérdezd meg a tanulóktól, tudják-e mi a közös ezekben a helyekben! Kérd meg őket, olvassák el a zárójelben lévő szentírásokat és keressék meg, mi történt ezeken a helyeken!

Mutasd meg a tanulóknak az ide vonatkozó képet (312. o.)! Mondd el, hogy az Üdvözítő ezen a szent helyen is megjelent! Olvassátok el a „Lorenzo Snow elnök” rész 13–17. bekezdéseit a tanulók tanulmányi kalauzából (193. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit jelent számotokra tudni azt, hogy ezek az emberek mind látták az Üdvözítőt?
- Szerintetek miért lehetett övék a kiváltság, hogy láthatták az Üdvözítőt?

- Milyen bizonyítékot találtak a tanulók tanulmányi kalauzában arra, hogy Snow elnök felkészült egy ilyen látomásra?

Mesélj részleteket Snow elnök életéből (lásd tanulók tanulmányi kalauzát) és tégy bizonyosságot igazlelkű példájáról! Olvassátok el a Tanok és szövetségek 88:67–68, 93:1-et, és kérdezd meg a tanulóktól, mit ígért az Úr minden hithű szentnek!

Mondd el, hogy 2000. január 1-jén az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kóruma egy nyilatkozatot tett közre Jézus Krisztusról való tanúságukról! Kérd meg az osztályt, hogy lapozzanak „Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága” részhez a tanulók tanulmányi kalauzában (235. o.)! (Megjegyzés: A Tanok és szövetségek és az egyház története tanfolyam utolsó hete „Az élő Krisztus” részt foglalja magában; lásd 278–279. o.) Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az osztálynak „Az élő Krisztus” 13. bekezdését! Kérdezd meg: Miért olyan értékes számunkra a mai apostolok bizonyossága? Adj időt a tanulóknak, hogy magukban elolvassák az írás többi részét! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi tesz rátok mély benyomást az apostolok Krisztusról való bizonyosságát illetően?
- Hogyan használhatnátok ezt a bizonyosságot útmutatóként életetekben?
- Hogyan tudnánk megosztani ezt a bizonyosságot másokkal úgy, hogy az helyénvaló legyen?

Gondolkozz el azon, hogy adsz-e a tanulóknak egy példányt „Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága” kiadványból (található egy példány e kézikönyv függelékében, 307. o.)! Ha igen, ösztönözd őket, hogy tegyék olyan helyre, ahol jól látják, és gyakran nézzék meg azt!

Joseph F. Smith elnök

Bevezetés

„Csupán egy hónappal a hatvanharmadik születésnapja előtt, Joseph F. Smith-t, aki az egyház négy elnökének volt tanácsosa, felszentelték Lorenzo Snow utódjaként, aki 1901. október 10-én halt meg. Joseph F. Smith a mártírhálált halt Hyrum Smith fia, Joseph Smith unokaöccse volt, akiről a nevét kapta. Megözvegyült édesanyja, Mary Fielding Smith, nagy hitű nő volt, aki példájával és előírás szerint tanította őt” (*Church History in the Fulness of Times*, 467. o.).

„Joseph F. Smith elnök 52 évig szolgált az egyház általános felhatalmazottjaként – szolgált a Tizenkettek Kórumának tagjaként, tanácsosként az egyház négy elnöke mellett, és tizenhét évig volt az egyház elnöke. Ékesszólóan, szeretettel és meggyőződéssel tanította Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát s felhívta a népet, hogy »éljenek összhangban Mennyei Atyánk elgondolásaival« [*Deseret News: Semi-Weekly*, 1893. feb. 6., 2. o.]. Szolgálatát a Jézus Krisztusról való hatalmas bizonyossága fémjelezte: »Elnyertem szívemben a Szellem bizonyosságát, és kijelentem Isten, az angyalok és az emberek előtt . . . , hogy tudom, él az én Megváltóm« [*Gospel Doctrine*, 5. kiad. (1939), 447. o.]” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith, v.*).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr készíti fel azokat a férfiakat, akik prófétái lesznek (lásd „Joseph F. Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 194–195. o., 1–8. bekezdés; lásd még Ábrahám 3:22–23).
- Mennyei Atyánk gyermekei vagyunk, aki szeretet bennünket Jézus Krisztus kiengesztelése által egy nap visszatérhetünk az Atya jelenlétebe (lásd „Joseph F. Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 195–197. o., 9–21., 37. bekezdés; lásd még Rómabeliek 8:16–17; 2 Nefi 31:20–21).
- A szülőké a felelőség, hogy megtanítsák gyermekeiknek az Úr iránti engedelmességet, a bűn elkerülését, és hogy bizonyosságot nyerjenek az evangéliumról (lásd „Joseph F. Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 196–197. o., 23–30. bekezdés; lásd még T&Sz 68:25–28).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 465–494. o.

Javaslatok a tanításhoz

„Joseph F. Smith elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 194–195. o., 1–8. bekezdés. Az Úr készíti fel azokat a férfiakat, akik prófétái lesznek. (15–20 perc)

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el a következő helyzeteket! Állj meg minden mondat után, és kérdezd meg a tanulóktól, milyen érzései lehetnek és mit tehetne az a fiatalnak, aki ezekkel az eseményekkel találja szembe magát!

- Ötéves korodban édesapád gyilkosság áldozatává válik.
- Hétévesen komoly feladatokat kell magadra vállalnod a családról való gondoskodás érdekében.
- Tizenhárom éves korodban édesanyád meghal.
- Misszióba hívnak tizenöt évesen, és egy új nyelvet kell magtanulnod.
- A második missziós elhívás húszévesen érkezik.
- Apostollá szentelnek fel huszonhét éves korodban.

A tanulók találják ki, melyik prófétáról van szó (Joseph F. Smith elnök)! A tanulók olvassák el a „Joseph F. Smith elnök” rész 1–3. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (186–187. o.) és keressék ki, hogyan birkózott meg ezekkel a kihívásokkal! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen bizonyíték van arra, hogy Smith elnök bizonyossága erős maradt azokban a nehéz időkben?
- Hogyan segíthet nekünk az ő példája?

Olvassátok el a 4–8. bekezdéseket, és kérdezd meg: Hogyan segítettek Smith elnök korai élményei abban, hogy felkészült legyen prófétaként végzett munkájára?

Tegy bizonyosságot arról, hogy Joseph F. Smith elnök, mint mindegyik másik próféta, előre el volt rendelve, és korai életének élményei által felkészült volt szent elhívására! Mondd el a következő kijelentéseket! Joseph F. Smith elnök fia, Joseph Fielding Smith, azt írta:

„A korszakok alatt, mikor mi a halandóság előtti állapotunkban voltunk, nem csupán különböző tulajdonságainkat fejlesztettük ki, és nem csupán érdemességünket és képességünket mutattuk meg – vagy annak hiányát –, hanem olyan helyen voltunk, ahol az ilyesfajta fejlődés megfigyelhető volt. Jogos azt hinni, hogy létezett ott az egyházi szervezet. A mennyei lények tökéletesen elrendezett társadalomban éltek. Mindenki tudta, hol a helye. A papság, és ez nem kérdéses, átruházásra került, és vezetőket választottak, hogy szolgáljanak. A földi élet előtti léttel együtt járó szertartásokra szükség volt, és megmutatkozott Isten szeretete. Ilyen feltételek mellett természetes volt Atyánknak az, hogy észrevegye és kiválassza azokat, akik a legérdemesebbek voltak, és felbecsülje minden egyén tehetségeit. Nem csak azt tudta, mit *tehetnénk* majd meg, hanem azt is, mit *tennének*, amikor próba előtt állunk és amikor felelősséget ruháznak ránk. Ezután, amikor elérkezett az idő, hogy a halandó földön éljünk, minden elő volt készítve, az Úr

szolgái pedig ki voltak választva, és el voltak rendelve az őket illető küldetésükre” (*The Way to Perfection* [1970], 50–51. o.; lásd még Jeremiás 1:5; Ábrahám 3:22–23).

Ezra Taft Benson elnök, aki a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, azt mondta: „Mindegyik elnököt egyedülálló módon választották ki arra az időre és helyzetre, amiben a világnak és az egyháznak szüksége volt rá” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 142. o.).

„Joseph F. Smith elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 195–197. o., 9–21., 37. bekezdés. Mennyei Atyánk gyermekei vagyunk, aki szeret bennünket. Jézus Krisztus kiengesztelése által egy nap visszatérhetünk az Atya jelenlétébe. (15–20 perc)

Olvassátok el egyenként a következő neveket, melyek Istenre vonatkoznak, majd kérdezd meg a tanulóktól, hogy az adott név Mennyei Atyánkra vagy Jézus Krisztusra vonatkozik-e:

- Üdvözítő
- Fiú
- Teremtő
- Megváltó
- Atya

A tanulók tanulmányozzák a „Joseph F. Smith elnök” rész 9–15. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (195. o.)! Beszéljétek meg, miért nevezik Mennyei Atyánkat és Jézus Krisztust is az *Atyának*! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Kit hívhatunk lelkiségünk Atyjának? (Jézus Krisztust.) Miért? (A kiengesztelés miatt.)
- Milyen áldásokat kapnak azok, akik elfogadják Jézus Krisztust lelki Atyjuknak?
- Ki szellemtestetek Atyja? (Mennyei Atyánk.)

Mondd el a következő kijelentést elder Bruce R. McConkie-től, aki a Tizenkettek Kvórumának tagja volt:

„Azon túl, hogy imádjuk az Atyát, nagyszerű és örökkévaló Fejűnk, akinek szava által emberek léteznek, bizonyos értelemben a Fiút is imádjuk. Mennyei tisztelettel, nagyrabecsüléssel és hódolattal adózunk neki engesztelő áldozata miatt, azért, mert általa valósul meg a halhatatlanság és örök élet. Nem helyettesíti az Atyát a tiszteletben, nagyrabecsülésben, de érdemes arra, hogy megkapjon minden dicséretet és dicsőséget, aminek birtoklására egész lelkünknek hatalma van” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 566. o.).

Olvassátok el a 16–21. bekezdést, és kérdezd meg:

- Miként segíthet Smith elnök kijelentése azoknak, akik azon tűnődnek, hogyan kapcsolódik az evangéliumhoz a tudomány?

(Megjegyzés: Ne vitasd meg az evolúció elméletét tanulóiddal! Korlátozzátok magatokat a Smith elnök kijelentésében található tantételekre!)

- Hogyan segíthet Smith elnök kijelentése azoknak, akik nem hisznek Istenben, vagy nem hisznek abban, hogy Ő gondoskodik rólunk?
- Hogyan ismerhetjük fel, hogy Mennyei Atyánk valóban az Atyánk?

Tégy biznyságot Mennyei Atyánk és Fia, Jézus Krisztus valóságáról! Olvassátok el Smith elnök biznyságát a 37. oldalról, majd a tanulók énekeljék el „Az Úr gyermeke vagyok” című himnuszt (Himnuszok)!

„Joseph F. Smith elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 196–197. o., 23–35. bekezdés. A szülőké a felelőség, hogy megtanítsák gyermekeiknek az Úr iránti engedelmességet, és hogy biznyságot nyerjenek az evangéliumról. (10–15 perc)

Kérd meg a tanulókat, mondják el, mi tetszik nekik abban, ahogyan családjuk családi esteket tart! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit szerettek legjobban a családi esteken?
- Melyik volt a legemlékezetesebb családi estetek?
- Szerintetek miben más a ti életetek a családi esteknek köszönhetően?
- Mit tennétek, ha családotok nem tartana családi esteket?
- Mit szeretnétek csinálni a családi esteken, amikor már nektek lesz családotok?

Olvassátok el a „Joseph F. Smith elnök” rész 23–26. bekezdését a Tanulók tanulmányi kalauzából (196. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen ígéreteket tett Smith elnök azoknak, akik családi esteket tartanak?
- Ezen ígérek közül melyiket figyeltétek meg a ti családotokban?
- Melyik ígéretet szeretnétek a leginkább elnyerni?
- Milyen szerepet játszik a családi est abban, hogy segítsen nekünk fiatalon is hithűnek maradni?
- Olvassátok el a Példabeszédek 22:6; Alma 37:35, Tanok és szövetségek 68:25–28-at! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek ezekhez a tanításokhoz?

A tanulók olvassák el a 27–35. bekezdést és válasszák ki, a két történet közül melyiket szeretnék inkább egy családi est leckéjében felhasználni! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segíthet családotoknak ez a történet?
- Mi fogott meg titeket Smith elnök példájában?
- Szerintetek miért fontos az, hogy tiszták és hűek maradjunk a hithez egész életünk során?

Mesélj a tanulóknak a családod iránt érzett szeretetedről! Ösztönözd a tanulókat, hogy örömmel vegyenek részt minden héten a családi estjeiken!

Tanok és szövetségek 138

Bevezetés

A 138. rész Joseph F. Smith elnök feljegyzése egy látomásról, melyet 1918-ban kapott. Ez a feljegyzés sokat tanít nekünk a szellemvilágról és a halottak megváltásáról, valamint segít nekünk a családtörténeti és templomi munka fontosságának megértésében. Smith elnök azt tanította:

„A halottainkért végzett munka, amit Joseph próféta hagyott ránk, s ami több egy közönséges parancsnál, arra tanít minket, gondoskodjunk azokról a vérrokonainkról és őseinkről, akik az evangélium ismerete nélkül haltak meg, s ne hanyagoljuk el őket. Élünk kell azokkal a szent és hathatós evangéliumi szertartásokkal, amelyekről kinyilatkoztatták, hogy nélkülözhetetlenek azon emberek boldogságához, üdvözüléséhez és megváltásához, akik amikor ezen a világon éltek, nem ismerhették meg az evangéliumot, s annak tudása nélkül haltak meg, s most ránk, gyermekeikre várnak, akik olyan korban élünk, amikor ezeket a szertartásokat el lehet végezni, hogy megtegyük azt, ami szükséges a börtönből való kiszabadulásukhoz. Az értük tett erőfeszítéseink által rabláncaik lehullanak róluk, s eloszlik az őket körülvevő sötétség, hogy fény ragyoghassa be őket, és a szellemvilágban hallani fognak arról a munkáról, amit gyermekeik végeztek el itt értük, s ők veletek együtt fognak örvendezni azért, mert eleget tettek ezeknek a kötelességeknek” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith, 247. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A szentírások olvasása és az elmélkedés felkészíti elménket a kinyilatkoztatásra (lásd T&S 138:1–10; lásd még 1 Nefi 11:1; T&S 76:15–19; Joseph Smith története 1:12)!
- A Megváltó gondoskodott egy útról az üdvözülés felé azon emberek számára, akiknek nem volt lehetőségük a halandóságban az evangéliumot hallani. A három nap alatt, amíg teste a sírboltban volt, igazlelkű szellemeket szervezett maga köré, hogy tanítsák az evangéliumot a sötétségben lévőknek (lásd T&S 138:1–10, 28–59; lásd még T&S 76:50–53, 71–75, 81–85).
- Jézus Krisztus az élők és a holtak Megváltója (lásd T&S 138; lásd még Jób 19:25; Hélmán 14:16–17).
- Azok, akik a halandóságban igazlelkűek, a szellemvilágban külön lesznek a gonoszoktól. Örvendeznek és reménykednek a dicsőséges feltámadásban (lásd T&S 138:11–22).
- Egy feltámadt test szükséges a fejlődéshez és ahhoz, hogy az öröm teljességét nyerje el. Azok, akik meghaltak, úgy vélik, test nélkül lenni olyan, mint egyféle rabság (lásd T&S 138:14–18, 49–50; lásd még T&S 45:17; 93:33–34).

- Elderek és sok nőtestvér, akik hithűen szolgálják az Urat ebben az életben, misszionáriusok lesznek a szellemvilágban haláluk után (lásd T&S 138:39, 57).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 493–494. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion* 324–325, 356–361. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Tanok és szövetségek 138. A Megváltó gondolkodott egy útról az üdvözülés felé azon emberek számára, akiknek nem volt lehetőségük a halandóságban az evangéliumot hallani. A három nap alatt, amíg teste a sírboltban volt, igazlelkű szellemeket szervezett maga köré, hogy tanítsák az evangéliumot a sötétségben lévőknek. (45–50 perc)

Írd fel a táblára a *szertartás* szót! A tanulók mondják el, mi is egy szertartás (egy szent rítus vagy ceremónia)! Kérd meg őket, nevezzenek meg néhány szertartást, és sorold fel válaszaikat a táblára! Kérdezd meg: Ezek közül mely szertartások szükségesek az üdvözüléshez? Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak rokonaik közül olyat, aki az evangélium ismerete nélkül, vagy az üdvözüléshez szükséges szertartások elnyerése nélkül halt meg! Kérd meg őket, mondják el, milyen gondolataik vannak arról, hogy ezek a hozzátartozók üdvözülni fognak-e Isten királyságában! Add ki a tanulóknak a következő igaz-hamis kérdéssort:

1. A halottak szelleme, mind az igazlelkűek, mind a gonoszok a boldogság állapotában élnek. (Hamis; lásd Alma 40:11–14; T&S 138:15.)
2. Krisztus kezdte el a halottakért való munkát a szellemvilágban. (Igaz; lásd T&S 138:29–30.)
3. Krisztus feltámadása előtt senki nem támadt fel. (Igaz; lásd 1 Korinthusbeliek 15:22–23; Móziás 15:20–21; T&S 138:15–17.)
4. Jézus, halála és feltámadása között, minden embert meglátogatott a szellemvilágban. (Hamis; lásd T&S 138:20, 29–30, 37.)
5. Azok, akik az evangélium ismerete nélkül halnak meg, de elfogadják azt a szellemvilágban, azonnal üdvözülnek. (Hamis; lásd T&S 138:33–34, 54, 58–59.)
6. Azok, akiknek nem tanították az evangéliumot ebben az életben, lehetőséget kapnak a bűnbánatra a szellemvilágban. (Igaz; lásd T&S 138:32–33, 57–58.)
7. A templomi szertartások azok számára végeztenek el, akik nem részesültek azokban a halandóságban. (Igaz; lásd T&S 138:33, 54, 58.)

Javítsátok ki a kérdéssort úgy, hogy elolvassátok a szentíráásokat, melyek az egyes kérdések után találhatóak, és beszéljétek meg a tanulók válaszait! (*Megjegyzés:* Ne engedd, hogy a beszélgetés eltérjen a szentírásoktól vagy a modernkori próféták szavaitól! Kerüljétek a találgatást azokkal a témákkal kapcsolatosan, melyeket az Úr még nem nyilatkoztatott ki!)

Tanok és szövetségek 138. Jézus Krisztus az élők és a holtak Megváltója. (25–30 perc)

Mutass a tanulóknak egy képet a Beehive House-ról [Méhkas ház] (a nagyobb méretű képek a függelék 313. oldalán találhatóak)! Mondd el, hogy Brigham Young építette ezt a házat, és Lorenzo Snow valamint Joseph F. Smith élt itt, míg az egyház elnökei voltak! Smith elnök, életének utolsó hat hónapjában, idejének nagy részét a Beehive House-ban töltötte el személyes tanulmányozással, és itt történt, hogy látomást kapott, melyet a Tanok és szövetségek 138. része jegyez le. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Tanok és szövetségek 138:1–11, 60-at, és kérdezd meg:

- Mit tett Smith elnök, hogy felkészüljön erre a kinyilatkoztatásra? (Elmélkedett, töprengött, a szentírást olvasta.)
- Olvassátok el az 1 Nefi 11:1; Tanok és szövetségek 76:15–19-es verseit! Hogyan hasonlíthatók ezek a versek ahhoz, amit Smith elnök tett?
- Mit tanít ez nekünk az Úrtól való útmutatás elnyeréséről?
- Minek hívja Smith elnök ezt a látomást a 60. versben?
- Szerintetek mit jelent a *megváltás*? („Az a cselekedet, hogy visszavásárolunk valamit, vagy kiszabadítunk valakit a rabságból.”)

Oszd három csoportra az osztályt! Mindegyik csoportnak adj egyet a következő embertípusokból, és olvassad el velük a hozzájuk tartozó verseket, hogy megtalálják, hogyan menti meg őket Krisztus! A tanulók jelöljék meg a *megváltás*, *Megváltó* és *megváltott* szavakat minden alkalommal, amikor azok a versekben előfordulnak!

- Az igazlelkűek (lásd T&S 138:11–19, 22–24, 49–52.)
- A gonoszok, akik elutasítják az igazságot a földön (lásd T&S 138:20–22, 29–37, 58–59.)
- Azok, akik az evangélium ismerete nélkül halnak meg (lásd T&S 138:30–37, 58–59; lásd még T&S 137:7–9.)

Kérd meg jó néhány tanulót, hogy mondja el, mit talált! Olvassátok el 2 Nefi 2:6–9; Hélamán 14:16–17-et, és tégy bizonyosságot az Úr megváltó hatalmáról!

Tanok és szövetségek 138:14–18, 49–50. Egy feltámadt test szükséges a fejlődéshez és ahhoz, hogy az öröm teljességét nyerje el. Azok, akik meghaltak, úgy vélik, test nélkül lenni olyan, mint egyféle rabság. (15–20 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentéseket: Az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma azt írta:

„A földi élet előtti birodalomban a szellemfiak és a szellemleányok Mennyei Atyjukként ismerték és imádták Istent, és elfogadták tervét, melyen keresztül fizikai testhez és földi tapasztalatokhoz juthattak annak érdekében, hogy tovább fejlődhessenek a tökéletesség felé, és végül az örök élet örökösiként elérjék isteni rendeltetésüket” („A család: kiáltvány a világhoz”, *Liahona*, 1998. okt. 24. o.).

Elder Russell M. Nelson, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Az élet nem a születéssel kezdődik, és nem a halállal végződik. Születésünket megelőzően szellemgyermekként éltünk Mennyei Atyánkkal. Ott türelmetlenül vártuk a földrejövétel lehetőségét valamint azt, hogy fizikai testet kapjunk. Tudván vállaltuk a halandóság kockázatát, ami lehetővé teszi a szabad akarat gyakorlását és a felelősségre vonhatóságot” (Conference Report, 1992. ápr., 102. o.; vagy *Ensign*, 1992. máj., 72. o.).

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Ha az élet egyik célja az, hogy örökké Mennyei Atyánkkal éljünk, miért vártuk olyan izgatottan, hogy elhagyjuk halandóság előtti életünket, és a földre jöjjünk?
- Miért áldás halandó test birtokában lenni?

A tanulók keressék ki a Tanok és szövetségek 45:17; 138:14–18, 49–50-et, és soroljanak fel indokokat arra, miért lehet köteléknek tekinteni a halált! Tanulmányozzátok az 1 Korinthusbeliek 15:22–23; 2 Nefi 9:8–10; Tanok és szövetségek 88:15; 93:33–34-et, és keressétek ki, mit tanítanak ezek a versek a feltámadásról!

Tanok és szövetségek 138:18–57. Elderek és sok nőtestvér, akik hithűen szolgálják az Urat ebben az életben, misszionáriusok lesznek a szellemvilágban haláluk után (lásd T&Sz 138:39, 57). (20–25 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, részt vettek-e valamikor egy hithű utolsó napi szent temetési szertartásán! Beszélgétek meg ezeket a kérdéseket:

- Mit mondanál egy olyan személy családjának, aki nemrég halt meg?
- Miért lehet a halál olyan szomorú?
- Milyen tekintetben fogható fel a halál áldásnak?
- Szerintetek mi történik azokkal a misszionáriusokkal, akik a szolgálat közben halnak meg?
- Szerintetek milyen a misszionáriusi munka a szellemvilágban?

A tanulók egyik csoportja hasonlítsa össze azt, mit tanítanak a szellemvilágban (lásd T&Sz 138:19, 33–35, 51–52) azzal, mit tanítanak az egyházban ebben az életben (lásd Máté 28:18–20; 3 Nefi 27:13–21)!

A második csoport hasonlítsa össze azt, hogyan prédikálják az evangéliumot a szellemvilágban (lásd T&Sz 138:18–21, 30–32, 37, 57) azzal, hogyan hirdetik azt a földön (lásd Lukács 9:1–2; Alma 12:28–34; T&Sz 42:5–8; 61:33–36)!

Kérd meg mindkét csoportot, mondják el, mit találtak!

Heber J. Grant elnök

Bevezetés

„Heber J. Grant hamar megtanulta, hogy az állhatatosság a siker előfeltétele, és élete példaként szolgál arra, mit lehet ilyen fegyelem által elérni. . . . Kitartása korai üzleti sikerekhez vezetett, és segített neki, hogy felkészüljön arra a szolgálatra, melyre huszonhat évesen hívták el, amikor is a Tizenkét Apostol Kvórumának lett a tagja. . . . Csupán tizenkét nappal az I. világháború befejezése után, 1918-ban lett az egyház elnöke, és átvezette az egyházat az ezután következő nagy gazdasági válságon, majd a II. világháborún; mindössze hat nappal azután halt meg, hogy a háború 1945-ben befejeződött Európában. Mindezen zűrzavar közepette Grant elnök irányította a növekvő misszionáriusi programot, három templomot szentelt fel, elnökölt az 1930-as százéves évfordulón, és erőteljesen megerősített, majd újra megerősített olyan törvényeket, mint a tized törvénye, a Bölcsesség szava, szorgalom és takarékoság” (*My Kingdom Shall Roll Forth*, 85. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Isten prófétáit kinyilatkoztatás által hívják el (lásd „Heber J. Grant elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 200. o., 1–4. bekezdés; lásd még Hittételek 1:5).
- Az egyházi jóléti program segít az egyháztagoknak önállóknak lenni. Megáldja azokat, akik adnak, és azokat, akik kapnak (lásd „Heber J. Grant elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 200–201. o., 5–7. o.).
- A szerencsejáték bármely formája bűn (lásd „Heber J. Grant elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 201–202. o., 12. bekezdés).
- Az országoknak el kell kerülniük a háborúskodást. Ha az egyház tagjai, amíg a parancsnokaiknak engedelmességgel oltják ki ellenségük életét, ez nem számít számukra gyilkosságnak. Nem szabad gyűlölnünk másokat még háborúban sem (lásd „Heber J. Grant elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 202. o., 13–22. bekezdés).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 495–534.* o.

Javaslatok a tanításhoz

„Heber J. Grant elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 200. o., 1–4. bekezdés. Isten prófétáit kinyilatkoztatás által hívják el. (10–15 perc)

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Ki választja ki az egyes prófétákat? (Az Úr.)
- Szerintetek a próféta életéveit tekintve milyen korán tudja az Úr, hogy az a férfi végül is prófétaként fog szolgálni? (Lásd Jeremiás 1:5; T&Sz 38:2.)
- Szerintetek hogyan készíti fel az Úr a prófétákat?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a „Heber J. Grant elnök” rész első bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (200. o.), és keressék ki, hogyan lett Grant elnök felkészítve arra, hogy prófétaként szolgáljon! A tanulók olvassák el a 2–4. bekezdést, és keressenek pár élményt Grant elnök korai életéből, mely segített felkészülniük lenni!

Kérj meg egy tanulót, hogy mondja el az ötödik hittételt! Mondd el, hogy jó pár hónapig, miután Grant elnököt apostolnak hívták el, az érdemtelenység érzésével küszködött! Végül, míg egyedül elmélkedett a navaho indián rezervátumba vezető útja alkalmával, látomásban volt része elhívásával kapcsolatosan. Mondd el Grant elnök beszámolóját erről az élményről:

„Úgy tűnt, mintha a mennyei tanácsot látnám. Mintha hallanám az elmondott szavakat. Nagy érdeklődéssel hallgattam a beszélgetést. Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol tanácsa még nem tudott megállapodni két ember ügyében, akik betölthették volna a Tizenkettek Kvórumának üres helyeit. Volt egy üres hely már két éve, és még egy üres hely egy éve, a konferencia pedig elmúlt anélkül, hogy ezeket valaki betöltötte volna. Ebben a tanácsban jelen volt az Üdvözítő, és édesapám [Jedediah M. Grant elnök, aki az Első Elnökségben szolgált] valamint Joseph Smith próféta is ott volt. Megbeszélték a kérdést, miszerint hiba történt, hogy nem töltötték még be ezt a két helyet, és hogy összességében valószínűleg még hat hónapba telik, míg a kvórum teljes lesz. Megbeszélték, kit akarnak, hogy elfoglalják ezeket a tisztségeket, és úgy döntöttek, a tisztségek nem betöltésének hibájára az lesz az orvosság, hogy kinyilatkoztatást küldenek. Azt láttam, hogy Joseph Smith próféta és az édesapám megemlítettek engem, és azt kérték, hogy engem hívjanak el abba a tisztségbe. Ott ültem, és sirtam örömben. Láttam, hogy nem tettem semmit, mi feljogosított volna arra a magas tisztségre, azon kívül, hogy tiszta, boldog életet éltem. . . . Azért hívtak el, mert hithűen szolgáltak, nem pedig azért, mert bármit is magam tettem volna, és nem azért, mert valami nagy dolgot értem el.

Azt is láttam, hogy ez volt minden, amit ezek a férfiak – a próféta és az édesapám – tehettek értem; attól a naptól már csakis rajtam múlott, és egyedül rajtam, hogy sikert vagy bukást hozok életemre” (Conference Report, 1941. ápr., 5. o.).

Tégy bizonyosságot arról, hogy a próféták, akik az egyházat vezetik, Isten által hívtak el, jövendölés által.

„Heber J. Grant elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 200–201. o., 5–7. bekezdés. Az egyházi jóléti program segít az egyháztagnak önállóknak lenni. Megáldja azokat, akik adnak, és azokat, akik kapnak. (15–20 perc)

Egy tanuló jöjjön az osztály elé, és kérd meg az osztályt, képzeljék el azt, hogy ennek a tanulónak el van törve a lába! Kösd be a tanuló lábát egy kötöző pólyával, vagy tedd sínbe! Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Miért használnak az orvosok gipszet vagy sint, amikor egy törött csontú személyen akarnak segíteni?
- Mit történik az illető lábának izmával, amíg a láb gipszben van?
- Miután eltávolítják a gipszet, hogyan néz ki a korábban gipszben lévő láb a másik lábhoz képest? (Vékonyabb és gyengébb lett.)
- Mit kell tenni, hogy a láb újra erőre kapjon?

Adj a „törött lábú” tanulónak egy pár mankót, egy botot vagy sétapálcát! Kérdezd meg az osztályt:

- Hogyan nyújt segítséget a mankó vagy a bot olyasvalakinek, aki eltörte a lábát?
- Miért nem javasolják az orvosok, hogy azokat, akiknek eltört a lábuk, mások vigyenek el mindenhova?

Mutass rá, hogy a gipsz eltávolítása után néha fájdalmas a járás! Kérdezd meg: Mi történne, ha valaki, akinek nemrégiben távolították el a gipszet, úgy döntene, hogy soha többé nem fog lábra állni?

Olvassátok el a „Heber J. Grant elnök” rész 5. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (200. o.) és keressétek ki, milyen helyzetben volt a világ az 1930-as években! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miként volt nehéz az emberek számára a nagy gazdasági világválság?
- Milyen körülmények okozták ma a pénzügyi nehézségeket?
- Miért okozhat nehézséget a családoknak, hogy legyőzzék ezeket a pénzügyi megpróbáltatásokat?
- Mit nyilatkoztattott ki az Úr Grant elnöknek azokról, akik szükségét szenvednek?
- Milyen célokat vázolt fel az Első Elnökség a jóléti programban?
- Hogyan lehet a jóléti programot a mankókhoz vagy a törött láb edzéséhez hasonlítani?
- Miért fontos, hogy az emberek megdolgozzanak azért, amit kapnak?

A tanulók olvassák el a 6–7. bekezdést! Nevezzétek meg, milyen jóléti szolgáltatások érhetők el a szenteknek ott, ahol ti éltétek! (Felveheted előre a kapcsolatot a papsági vezetővel, hogy megtudd, milyen lehetőségek vannak a ti területeteken!) Beszéljétek meg, hogyan válhatnak ezek a szolgáltatások a szükségét látók javára!

„Heber J. Grant elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 201–202. o., 12. bekezdés. A szerencsejáték bármely formája bűn. (10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól: Mit tanít az egyház a szerencsejátékokról? Olvassák el a „Heber J. Grant elnök” rész 12. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (201–202. o.), és kérdezd meg:

- Szerintetek az egyház miért van „megingathatatlanul a szerencsejátékok ellen”?
- A „kapni valamit a semmiért” hozzáállás miért van ellentétben az evangélium tanításaival? (Lásd 1 Mózes 3:19; T&S 130:20–21.)
- Mit tehettek azért, hogy támogatásokat fejezzétek ki az egyház szerencsejátékáról alkotott álláspontjáról?

A tanulók olvassák el a következő szentírásokat, és mondják el, hogyan kapcsolódnak azok ehhez a témához: Máté 6:33; 1 Timótheus 6:9–10; 2 Nefi 9:28, 30; Jákób 2:17–19; Tanok és szövetségek 117:4.

„Heber J. Grant elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 202. o., 13–22. bekezdés. Az országoknak el kell kerülniük a háborúskodást. Ha az egyház tagjai, amíg parancsnokaiknak engedelmessé válnak, az ellenségük életét, ez nem számít számukra gyilkosságnak. Nem szabad gyűlölnünk másokat még háborúban sem. (10–15 perc)

Olvasd fel a következő esetet, melyet Spencer W. Kimball idézett fel, aki akkoriban az egyház elnöke volt:

„Az egyik karácsony alkalmával az [első] világháborúban, amikor a lövészárkok közötti senki földjét fehér hó borította, a csapatok egy bizonyos »csendes övezetben« ünnepi jókívánásokat kezdtek cserélni nyersen festett táblák segítségével. Pár perccel később azok a férfiak, akik beszéltek németül, és azok, akik beszéltek angolul, kimásztak a lövészárkaikból fegyvertelenül, és semleges területen találkoztak, hogy kezet rázzanak és ajándékokat cseréljenek, megfélemlítve a háborúról. Nem volt rosszindulat, nem volt zsugoriság, nem volt mérgező gyűlölet ezek között az emberek között a háborúban. Barátok voltak e karácsonyi napon, nem ellenségek. Egy pillanatra, áldott feledékenység törölte ki emlékezetükből a [vezetőket], akik a véres ütközetekbe vezették őket” (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [1982], 419. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit mutat ez az emberi természetről szerte a világon?
- Szerintetek mi történt az I. világháborúban a lövészárkokban a karácsonyt követő napokban?

- Vannak olyan hozzátartozóitok, akik harcoltak háborúban? Mit meséltek róla?
- Milyen kérdéseitek vannak az egyház háborúhoz való hozzáállásáról?

Mondd el, hogy 1942-ben az Első Elnökség közreadott egy kijelentést, hogy segítsen az egyház tagjainak a háborúval kapcsolatosan felmerülő nehéz kérdéseket illetően! Olvassátok el a „Heber J. Grant elnök” rész 13–22. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (202. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen kérdésekre ad választ ez a kijelentés?
- Milyen jellegű biztonságot nyújt?

Beszéljétek meg ezt a kijelentést, majd hasonlítsátok össze Alma 48:7–15; Tanok és szövetségek 98:33–38-cal!

George Albert Smith elnök

Bevezetés

Elder Matthew Cowley, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„George Albert Smith elnöknek volt egy hitvallása. Azoknak közülünk, akik ismerték őt, nem szükséges elolvasnunk ezt a hitvallást, mert az élete maga volt az a hitvallás.

[Azt írta:] »A társtalanok barátja leszek, és örömet találok a szegények szükségletei szerint való szolgálatban.

Meg fogom látogatni a betegeket valamint a szenvedőket, és eltöltöm őket a gyógyulásba vetett hit utáni vággyal.

Tanítani fogom az az igazságot az emberiség megértésére és áldására.

Fel fogom kutatni a tévelygőt, és megpróbálok újból megnyerni egy erényes és boldog életnek.

Nem arra fogok törekedni, hogy a saját elgondolásom szerinti életre kényszerítsem az embereket, hanem inkább arra, hogy szeretettel rávegyem őket azokra a dolgokra, amelyek helyesek. A néptömegekkel fogok élni, és segítek megoldani problémáikat, hogy földi életük boldog lehessen.

Kerülni fogom a magas beosztásokkal járó nyilvánosságot, és ellenzem a tapintatlan barátok hízelgését.

Úrrá leszek az önzőségre, a féltékenységre való hajlamon, és örülni fogok Mennyei Atyám valamennyi gyermeke sikereinek.

Egyetlen élő léleknek sem leszek ellensége.

Tudva azt, hogy az emberiség Megváltója felajánlotta a világnak az egyetlen olyan tervet, amely teljesen tökéletessé és igazán boldoggá tesz bennünket itt és a túlvilágon, úgy érzem, nemcsak kötelesség, hanem áldott kiváltság is elterjeszteni ezt az igazságot» (*Az egyház elnökei*, 131. o.).”

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A családjunk becsületére válik, ha engedelmeskedünk az evangélium alapelveinek (lásd „George Albert Smith elnök” *Tanulók tanulmányi kalauza*, 203–204. o., 1–4. bekezdés).
- Azok az emberek, akik javaikat és idejüket ajánlják fel azoknak, akik segítséget látnak, nagyszerű áldásokban részesülnek (lásd „George Albert Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 204–205. o., 5–17. bekezdés; lásd még Móziás 4:22–24).
- Isten parancsolatai egy szerető Atya utasításai. Amikor engedelmeskedünk neki, közelebb kerülünk hozzá, boldogabbak leszünk és jobban ellen tudunk állni a kísértésnek (lásd „George Albert Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 205–206. o., 18–23. bekezdés).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 535–549. o.*

Javaslatok a tanításhoz

„George Albert Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 203–204. o., 1–4. bekezdés. A családjunk becsületére válik, ha engedelmeskedünk az evangélium alapelveinek. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, mondják el teljes nevüket! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan választották ki szüleitek a neveteket?
- Kiről kaptátok neveteket, ha ez így történt?
- Mennyire fontos számotokra vezetéknévtek? Miért?
- Mit tehettek azért, hogy jó hírnevet szereztek vezetéknévteknek?

Olvassátok el a „George Albert Smith elnök” rész 1–4. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (203–204. o.)! Keressétek meg, kiről nevezték el Smith elnököt, milyen érzései voltak nevével kapcsolatosan, és mit tett, hogy vezetéknévének jó hírét keltse! Kérdezd meg: Mit tanulhattok Smith elnök példájából? Olvassátok el a 18–25. bekezdést, és kérdezd meg:

- Ezek közül a tanítások közül szerintetek melyik segítene nektek abban, hogy a legnagyobb megbecsülést hozzátok vezetéknévtekre?
- Milyen más „vezetéknévünk” van még? (Lásd Móziás 5:8 T&S 18:21–25.)
- Földi nevünk tiszteletben tartása miként segít abban, hogy tiszteljük az Úr és örökkévaló családjunk nevét?

„George Albert Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 204–205. o., 5–17. bekezdés. Azok az emberek, akik javaikat és idejüket ajánlják fel azoknak, akiknek szükségük van erre, nagyszerű áldásokban részesülnek. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy mondjanak történeteket az általuk vagy nekik nyújtott szolgálatról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan áldották meg ezek a szolgálatok azokat, akik részesültek abban?
- Szerintetek miért akarja az Úr azt, hogy rendszeresen nyújtsunk szolgálatot?
- Olvassátok el Móziás 2:17-et! A vers szerint kit szolgálunk még, amikor a felebarátainkat szolgáljuk?

A tanulók olvassák el magukban a „George Albert Smith elnök” rész 5–17. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (204–205. o.)! Mondják el az egyház adományai közül, melyet a világnak 1945–1951 között adott, melyik van rájuk a legnagyobb hatással? Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek milyen jellegű szolgálatot ad ma az egyház a világnak?
- Milyen szolgálatban tudna a családok, kvórumok vagy Fiala Nő osztyályok részt venni, mely áldást jelentene mások számára?
- Milyen apróbb szolgálatot tudtok ti megtenni naponta, ami segítene abban, hogy felemelje és erősítse barátaitokat és osztyálytársaitokat?

A tanulók gondolkozzanak el egy szolgálton, melyet a következő héten nyújthatnának! Ösztönözd őket, hogy végezzék el a szolgálatot, majd írjanak naplójukba az élményről! Olvasd fel Gordon B. Hinckley elnök következő megállapítását:

„Emlékeztetem mindannyiunkat, hogy ez az áldozathozatal munkája. Velejár az, hogy magunkat adjuk. Velejár az, hogy lényünk alkotórészét adjuk. Atyánk Fiát adta, Fia pedig életét, és nincs igazi imádat, hacsak nem adunk és adunk és adunk. Én hiszem ezt” (Messages of Inspiration from President Hinckley, *Church News*, 1998. szept. 5., 2. o.).

Az osztály énekelje el vagy olvassa el a „Mert sokat kaptam” című himnuszt (*Himnuszok*)!

„George Albert Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 205–206. o., 18–23. bekezdés. Isten parancsolatai egy szerető Atya utasításai. Amikor engedelmeskedünk neki, közelebb kerülünk hozzá, boldogabbak leszünk és jobban ellen tudunk állni a kísértésnek. (15–20 perc)

Rajzold fel a táblára a következő két ábrát:

Sátán oldala (rossz)	Az Úr oldala (jó)
-------------------------	----------------------

Sátán oldala (rossz)	szürke mező	Az Úr oldala (jó)
-------------------------	----------------	----------------------

Kérdezd meg a tanulóktól: Az ábrák közül melyik ábrázolja a legjobban Isten parancsolatainak természetét? Miért? A tanulók olvassák el a „George Albert Smith elnök” rész 20–22. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (205–206. o.), és keressék ki, mit tanított Smith elnök erről az elképzelésről! Mondd el, hogy sok olyan döntést hozunk, melyek se nem jók, se nem rosszak (mint például milyen színre fessük a házunkat, mit reggelizzünk stb.)! Amikor azonban az Úr parancsolatairól van szó, határvonal van az Úr területe és Sátán területe között. A tanulók olvassák el 2 Nefi 28:21–23; Moróni 7:16–17-et, és beszéljétek meg, hogyan vonatkoznak erre ezek a szentírások!

Olvasd fel a következő kijelentést elder Joseph B. Wirthlin-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Így szól ez az egyszerű a tény: bármi, ami nem visz minket közelebb Istenhez, távol visz minket tőle. Nincs középút, nincs ködös szürkeség, ahol elkövethetünk egy kis bűnt anélkül, hogy lelki hanyatlást szenvednénk. Ezért kell bűnbánatot tartanunk, és naponta Krisztushoz térnünk térden imádkozva, hogy megóvjuk biztonságunk örömtüzét attól, hogy a bűn által kialudjon” (Conference Report, 1992. okt., 48. o.; vagy *Ensign*, 1992. nov., 36. o.).

A tanulók olvassák el a „George Albert Smith elnök” rész 18–19., 23. bekezdését! Beszéljétek meg, mit tanulhatunk még a parancsolatokról Smith elnök ezen tanításai alapján! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan mutatják a parancsolatok Isten irántunk érzett szeretetét?
- Milyen áldásokban részesültetek ti azáltal, hogy elhatároztátok, engedelmeskedtek Isten parancsolatainak?
- Miért javasolnátok másoknak azt, hogy tartsák be Isten parancsolatait?
- Olvassátok el Móziás 2:41-es versét! Hogyan kapcsolódik ez a vers Smith elnök tanításaihoz?
- Ha a parancsolatok betartása boldogságot hoz, szerintetek miért döntenek sokan úgy, hogy nem engedelmeskednek az Úrnak?

Olvasd fel a tanulónak Smith elnök hitvallását a „George Albert Smith elnök” rész fenti bevezetéséből (261. o.)! Írjanak maguk is egy hitvallást segítségképpen Isten parancsolatainak betartásához!

David O. McKay elnök

Bevezetés

1966-ban egy életrajzíró azt írta:

„Ebben a sáfárságban kevés ember volt olyan nagy hatással Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza növekedésére és fejlődésére, mint David O. McKay elnök.

Miután az egyház elnöke lett 1951-ben, McKay elnök hatékonyan irányította Isten királyságának dinamikus növekedését a földön. Az általa irányított megnövekedett misszionáriusi erőfeszítések által az egyház tagsága több, mint kétszeresére emelkedett. Gyors növekedés következett be az egyházközségekben, gyülekezetekben és missziókban. Új gyülekezeti házak ezrei és öt új templom épült. Bárhol, ahol felállították az egyházat bevezették a házitanítás és a családi estek programját, és sort kerítettek az ezekkel összefüggő papsági programok tanítására.

Még a 94. évében is, McKay elnök továbbra is foglalkozik az egyház tagjainak növekedésével és fejlődésével, valamint azzal, hogy felkészítse őket azokra a felelőségekre és kihívásokra, melyeket az egyház és a világ előtt lát. . . . Tanácsa, aggodalma és törekvése a folyamatos növekedést szolgálja az egyház minden tagjának egyéni biztonsága hatékony fejlesztése által” (Jeannette McKay Morrell, *Highlights in the Life of President David O. McKay* [1966], ix. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

Megjegyzés: Leckéid elkészítése előtt imádságos lélekkel tanulmányozz minden megadott szentírásblokkot és történelmi olvasmányt, és gondold át e rész alapelveit!

- Az Úr felkészíti azokat, akiket elhív egyházának vezetésére (lásd „David O. McKay elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 208. o., 1–2. bekezdés).
- Az egyházi programok, szabályok és anyagok úgy vannak összehangolva, hogy az evangéliumot a leghatékonyabban lehessen tanítani és alkalmazni (lásd „David O. McKay elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 209. o., 10–11. bekezdés).
- Családunk a legfontosabb felelősségünk. Valódi békét, boldogságot és szeretetet találhatunk családunkban (lásd „David O. McKay elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 209–210. o., 12–13., 15–16., 19–23. bekezdés).
- Az evangélium egyik célja az, hogy a rossz embereket jóvá, a jó embereket pedig még jobbá tegye (lásd „David O. McKay elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 210. o., 25. bekezdés).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 550–566. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: A megadott szentírásblokk és történelmi olvasmány tanítására készülve válassz ennek a résznek az ötletei közül, vagy használj néhány saját ötletet!

„David O. McKay elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 208. o., 1–2. bekezdés. Az Úr felkészíti azokat, akiket elhív egyházának vezetésére. (10–15 perc)

Kérdezd meg a tanulókat:

- Életetekben szerintetek mely események készítettek fel legjobban – vagy fognak felkészíteni – arra, hogy szülők legyetek?
- Életetek élményei hogyan készíthetnek fel benneteket arra, hogy egyházi elhívásban szolgáltatok?

Tégy bizonyosságot, hogy az Úr felkészíti azokat, akiket arra hív el, hogy egyházát vezessék! Olvassátok el a „David O. McKay elnök” rész 1–2. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (208. o.), és keressék ki, hogyan készítette fel az Úr McKay elnököt arra, hogy próféta legyen! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hiszitek-e azt, hogy az Urat érdeklí életetek, még akkor is, ha nem az egyház elnökének hívtak el? Miért?
- Szerintetek melyik fontosabb: az elhívásunk az egyházban, vagy az, mennyire jól szolgálunk azokban az elhívásokban? Miért?

Olvassátok el a „David O. McKay elnök” rész bevezetését a tanulók tanulmányi kalauzából (207. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segített McKay elnöknek a boltív felirata?
- Miként lehet a „Bárhol is légy, jó szolgálatot tégy!” kifejezés irányt adó alapelv minden egyháztagnak?

„David O. McKay elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 209. o., 10–11. bekezdés. Az egyházi programok, szabályok és anyagok úgy vannak összehangolva, hogy az evangéliumot a leghatékonyabban lehessen tanítani és cselekedni. (45–50 perc)

Oszd a tanulókat csoportokra (ha elég tanuló van, akkor legfeljebb nyolc csoportot alkoss)! Minden csoportnak adj különböző anyagokat, és utasítsd őket, hogy építsenek egy tornyot! (Adhatsz az egyik csoportnak papírt, a másiknak gemkapcsot, a harmadiknak szívószálat, a negyediknek ragasztószalagot stb.) Ne engedd, hogy a csoportok beszéljenek egymással a tevékenység során! Adj öt percet mindegyik csoportnak, majd mutassák meg az osztálynak a tornyukat! Beszéljétek meg, hogyan lehetne az anyagokat úgy összekombinálni, hogy a lehető legmagasabb torony épüljön! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Ez a legjobb módja annak, hogy a lehető legmagasabb torony épüljön? Miért nem?
- Miért segíthetett volna az, ha beszéltek a többi csoporttal?
- Szerintetek miben lenne más a torony, ha mindegyik csoport együtt tudott volna tervezni?
- Miért fontos az összehangolás egy családban, csapatban vagy más szervezetben?
- Az egyházban lévő különböző szervezetek közötti koordináció hogyan segíthet az egyháznak küldetésének betöltésében?

Jelölj ki minden csoportot, hogy az egyház következő részlegeinek egyikét képviselje! Adj minden csoportnak egy leírást, amely tartalmazza az adott részleg célját, és a tanulók beszéljék meg, hogyan érhetik el legjobban azt a célt!

Részleg	Cél
Tananyag	Segédkönyvek előállítás, hogy az evangéliumot az egyház tagjainak világszerte tanítani lehessen.
Család-történet	Az egyháztagnak segítése őseik felkutatásában, hogy elvégezhesék értük a templomi szertartásokat.
Pénzügy	Pénz biztosítása az egyház minden részlege számára.
Információs rendszerek	Számítógépek, hálózatok és telefonrendszerek fenntartása az egyház minden részlegének.
Misszionárius	Jézus Krisztus evangéliumának hirdetése minden ember számára a világon.
Létesítmények	Kápolnák, templomok, iskolák és más egyházi épületek építése.
Papság	A papság, Elemi, Segítőegylet, Vasárnapi Iskola, Fiala Nők, Fiala Férfiak programjának irányítása.
Templom	Bizonyosság arról, hogy a halottakért és az élőkért megfelelően végzik a templomi munkát.

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- A ti részletek munkája hogyan tudná egy másik részleg munkájának sikerét segíteni?
- Az egyes csoportok terveit hogyan lehetne jobban végrehajtani, ha mindannyian együtt dolgoztok?
- Milyen hatással lenne az egyházra, ha a részlegei nem dolgoznának együtt?

Segíts a tanulóknak a papsági egyeztetés céljának megértésében, valamint abban, hogy milyen előnyei vannak az egyházban lévő szervezetek együttműködésének! Használj a következő olvasmányokat és szentírásokat a beszélgetés segítése érdekében: „David O. McKay elnök” rész 10–11. bekezdése a tanulók tanulmányi kalauzában (209. o.); János 17:21–23; Tanok és szövetségek 38:27; 84:109–110!

Olvassátok el Mózes 1:39-et, és mondd el, hogy az egyeztetés célja az, hogy megáldja és segítse Mennyei Atyánk gyermekeit! Mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben:

„Amikor minden elhangzott és elvégeztetett, munkánk nem kimondottan »az egyházé«; munkánk kimondottan az egyéné. Az egyéné, aki szerzte a világban él – a bajba jutott fiúé Argentínában, a kislányé, akinek nagy céljai vannak a tanulásra, és nem egészen tudja valóra váltani a Fülöp-szigeteken, az apáé, aki nehézségekkel küzd, hogy sikeres legyen, az anyáé, aki úgy érzi, hogy kötelezettségei túlnőttek rajta. Közülük mindenki Isten fia és lánya, akikről Ő azt mondta, hogy »ez művem és dicsőségem, hogy létrehozam« minden férfi, minden nő, minden gyermek, Isten minden fiának és lányának »halhatatlanságát és örök életét«. Erről van szó. Nem a számítógépekről. Nem az épületekről. Nem a szervezetekről. Emberekről van szó, Isten fiáról és lányairól” (All-Church Coordinating Council meeting, 1991. jan. 31., 29. o.).

„David O. McKay elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 209–210. o., 12–13., 15–16., 19–23. bekezdés. Családunk a legfontosabb felelősségünk. Valódi békét, boldogságot és szeretetet találhatunk családjunkban. (20–25 perc)

A tanulók gondoljanak arra, amikor valaki másnak az otthonában jártak! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mitől éreztétek jól magatokat?
- Volt ott valami, ami kellemetlen volt?
- Szerintetek mi vinné Krisztust arra, hogy lustálkodjon és pihengessen valaki otthonában?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a „David O. McKay elnök” rész 12–13., 15–16., 19–23. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (209–210. o.)! Keressenek olyan élményeket vagy tanításokat, melyek nagy hatással vannak rájuk! Beszélgétek meg, hogyan segítette őket McKay elnök szerető férjként és apaként mutatott példája! Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Mit tehet egy apa azért, hogy megmutassa a gyermekeinek, hogy szereti édesanyjukat?
- Mit tehet egy anya azért, hogy megmutassa a gyermekeinek, hogy szereti édesapjukat?
- Két szerető szülő az otthonukban miként segíthet a gyermekeknek az evangélium elfogadásában és az üdvözülés elnyerésében?
- Mit tehetnek a gyermekek azért, hogy növeljék a szeretetet az otthonukban körülményeikre való tekintet nélkül?

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, miként növelhetnék a szeretetet és harmóniát saját otthonaikban! Ösztönözd őket, hogy alkalmazzák ötleteiket a következő héten!

„David O. McKay elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 210. o., 25. bekezdés. Az evangélium egyik célja az, hogy a rossz embereket jóvá, a jó embereket pedig még jobbá tegye. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak a következő kijelentést, melyet elder Jeffrey R. Holland, a Tizenkettek Kvórumának tagja, mondott el:

„Az egyház nem egy kolostor tökéletes emberek számára, bár mindegyikünknek az istenszerűség útja felé kellene törekednünk. Nem, legalábbis az egyház egyféle tekintetben inkább olyan, mint egy kórház vagy egy segélyállomás, mely azok számára van, akik betegek és jobbulásra vágnak, ahol a lelki táplálék infúzióját lehet megkapni, valamint létfenntartó vizet, hogy tovább tudjunk haladni” (Conference Report, 1997. okt., 88; vagy *Ensign*, 1997. nov., 66. o.).

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent elder Hollandnak ez a kijelentése?
- Miként hasonlítható az egyház egy kórházhoz?
- Hogyan segíthet ez a kijelentés valakit, aki nehézségekkel küszködik az egyházban?

A tanulók olvassák el és tanulják meg kívülről a „David O. McKay elnök” rész 25. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (210. o.)! Kérdezd meg: Miben hasonlít egymáshoz McKay elnök és elder Holland kijelentése?

Kérj meg papsági vezetőket, javasolják néhány nemrégiben megtért egyháztagnak, hogy mondjanak beszédet az osztályodnak! Kérd meg az új egyháztagokat, mondják el tanulóidnak, hogyan változtatta meg életüket az evangélium, majd ösztönözd a tanulókat, hogy tegyenek fel nekik kérdéseket!

Joseph Fielding Smith elnök

Bevezetés

Elder Boyd K. Packer, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja volt, a következő eseményt idézte fel:

„Egyik péntek délután elmentem az irodámból a hétvégi konferencia feladataira gondolván. A liftre vártam, hogy lejjöjjön az ötödik emeletről.

Amikor a lift ajtaja csendesen kinyílt, ott állt Joseph Fielding Smith. Egy pillanatra meglepődtem, hogy ott látom őt, mivel irodája a földszinten volt.

Ahogy láttam őt ott az ajtóban, erőteljes bizonyosság ért engem – ott áll Isten prófétája. A Szellem ama édes hangja, mely hasonló a világosságéhoz, melynek köze van a tiszta intelligenciához, az biztosított engem afelől, hogy ez volt Isten prófétája” (Conference Report, 1971. ápr., 122–123; vagy *Ensign*, 1971. jún., 87. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus Krisztus evangéliumának hatalma van arra, hogy orvosolja a világ betegségeit, és örökséget készítsen elő a celesztialis királyságba azok számára, akik aszerint élnek (lásd „Joseph

Fielding Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 212. o., 2–3., 6. bekezdés; lásd még 2 Mózes 15:26; Hélamán 3:29–30; Alma 7:10–16).

- Azok, akik feladják az evangélium szerinti életet, az örök élet elnyerését teszik kockára (lásd „Joseph Fielding Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 204. o., 8. bekezdés; lásd még Alma 34:32–35; Hélamán 13:38).
- Hogy felmagasztosuljunk Isten királyságában, az evangélium szerint kell élnünk, és el kell nyernünk a templomi szertartásokat (lásd „Joseph Fielding Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 204. o., 9. bekezdés; lásd még T&Sz 131:1–3; 132:19–20).
- „Ernek az egyháznak egyetlen olyan tagja sem állhat igazultan Isten jelenlétében, aki nem olvasta el a Mormon könyvét komolyan és alaposan!” („Joseph Fielding Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 213. o., 12. bekezdés; lásd még T&Sz 84:54–58).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion* 341–343, 566–578. o.

Javaslatok a tanításhoz

Megjegyzés: Ha szükséges, a következő tanítási javaslatok lehetőséget biztosítanak számodra arra, hogy egy nap alatt tekintsétek át Joseph Fielding Smith elnök, Harold B. Lee elnök és Spencer W. Kimball elnök tanításait!

„Joseph Fielding Smith elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 213. o., 8–12. bekezdés; „Harold B. Lee elnök”, 215–216. o., 7–16. bekezdés; „Spencer W. Kimball elnök”, 219–220. o.; 15–25. bekezdés. **Az élő próféták tanításainak hithű követése biztosságot és irányt hozhat ebben az életben, és felkészít minket az elkövetkezendő életre.** (20–25 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy nagy épületben vagytok, amikor tűz üt ki!

- Mit keresnétek menekülésképpen?
- Miben hasonlítanak a kijáratot mutató jelek a prófétákhoz?

Olvassátok el a Tanok és szövetségek 21:4–6, 9-et, és nevezétek meg, milyen áldások érik azokat, akik követik a prófétákat! A válaszokat sorold fel a táblára!

Oszd három csoportra az osztályt! Mindegyik csoportnak adj egyet a következő olvasmányok közül, melyek a tanulók tanulmányi kalauzában találhatóak:

- „Joseph Fielding Smith elnök”, 213. o., 8–12. bekezdés
- „Harold B. Lee elnök”, 215–216. o., 7–16. bekezdés
- „Spencer W. Kimball elnök”, 219–220. o., 15–25. bekezdés

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban keressék meg azt a tanítást, ami a leginkább tetszik nekik! Vagy rajzoljanak egy képet, mely szemlélteti a tanítást, vagy írjanak egy bekezdésnyit arról, a tanítás követése hogyan segít nekik biztonságban lenni! Kérj

meg számos tanulót, mondja el a kiválasztott tanítást, annak a prófétának a nevét, aki azt tanította, és indokolja meg, miért azt választotta! Tegyé! bizonyosságot az élő próféták követésének fontosságáról!

„Joseph Fielding Smith elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 212. o., 2–3., 6. bekezdés. Jézus Krisztus evangéliumának van hatalma arra, hogy orvosolja a világ betegségeit, és lakosságot készítsen elő a celestialis királyságba azok számára, akik aszerint élnek. (20–25 perc)

Kérd meg a tanulókat, sorolják fel a legszörnyűségebb betegségeket, melyek előfordultak a világ történelmében! Írjátok fel a válaszokat a táblára (vegyetek bele pár olyan betegséget, mely ma is létezik)! Beszéljétek meg, mely betegségekre van orvosság, és karikázzátok be azokat! Kérd meg a tanulókat, sorolják fel a legszörnyűségebb „lelki betegségeket”, és írják fel azokat a táblára egy másik oszlopba! Kérdezd meg, van-e orvosság ezekre a lelki betegségekre! Kérdezd meg: Mi az az orvosság?

Olvassátok el a „Joseph Fielding Smith elnök” rész 6. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (212. o.), és keressétek meg a lelki betegségek orvosságát! Kérdezd meg: Mely lelki betegségeket lehet gyógyítani? Karikázzátok be az összes táblán szereplő lelki betegséget! Olvassátok el a „Joseph Fielding Smith elnök” rész bevezetését és a 2–3. bekezdését! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan jellemezték a Tizenkettek Tanácsának tagjai Smith elnököt?
- Mit tett Smith elnök élete korai szakaszában, ami segített neki felkészülni arra, hogy igazságos és igazlelkű ember legyen?
- Szerintetek szokása, miszerint lelkesen tanulmányozta az evangéliumot, hogyan segített neki abban, hogy elkerülje a lelki betegségeket?
- Milyen hatással lehet ránk példája?

Olvassátok el Alma 7:11–16; Moróni 10:32–33-at, és tégy bizonyosságot, hogy mindegyikőnknek meg kell gyógyulni ennek a világnak a lelki betegségeiből! Olvassátok el a 11–12. bekezdést, és kérdezd meg:

- Mennyire fontos a Mormon könyve tanulmányozása az üdvözülésünket illetően?
- Hogyan lehet segítségünkre a Mormon könyve abban, hogy orvosolja lelki betegségeinket?
- Smith elnök ezen tanítása hogyan befolyásolhatja a Mormon könyve tanulmányozását?

Mindegyik tanuló keressen ki a Mormon könyve szentírás-memoriter utalásokból olyan szentírásokat, melyek tanácsot adnak a lelki betegségek legyőzését illetően (lásd 297. o.)! Kérj meg számos tanulót, hogy mondja el, mit találtak!

„Joseph Fielding Smith elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 213. o., 8. bekezdés. Azok, akik feladják az evangélium szerinti életet, az örök élet elnyerését teszik kockára. (10–15 perc)

Írd fel a táblára: *Ha egy hónap múlva kellene leadnod egy iskolai dolgozatot, mikor kezdenél el dolgozni rajta?* Kérdezd meg a tanulókat:

- A legtöbb tanuló miért nem kezdené el azonnal a munkát?
- Melyik szó jelenti: „ismételten későbbre halaszt valamit”? (*Halogat.*)
- Miért halogatja sok ember a lelki felkészülését?

A tanulók tanulmányozzák a „Joseph Fielding Smith elnök” rész 8. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (213. o.), majd kérdezd meg:

- Mit „lophat” el tőlünk a halogatás?
- Miért érez kísértést néhány ember arra, hogy nem kell sietni az evangélium szerinti étellel?
- Mit tanít nekünk az Üdvözítő tíz szűzről szóló példázata a halogatásról? (Lásd Máté 25:1–13; T&Sz 45:56–57.)
- Olvassátok el a Joseph Smith – Máté 1:48-at! E vers alapján, miért nem lenne szabad kockára tennünk az evangélium szerinti életet?

Tanulmányozzátok Alma 34:32–35; Hélamán 13:38-at és beszéljétek meg, a bűnbánat halogatása milyen befolyással van egy egyén örökkévalóságára!

„Joseph Fielding Smith elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 213. o., 9. bekezdés. Hogy felmagasztosuljunk Isten királyságában, az evangélium szerint kell élnünk, és el kell nyernünk a templomi szertartásokat. (15–20 perc)

Tégy pár szék az osztály elé, és kérj meg pár tanulót, hogy üljenek oda! Az egyik tanuló képviselje az apát, egy másik az anyát, a többi pedig a gyerekeket! Kérdezd meg: Milyen örökkévaló célokkal kell egy utolsó napi családnak rendelkeznie? (Hogy örökké együtt éljenek.) Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő kijelentést elder Ezra Taft Bensonól, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja:

„[Elder Benson úgy érezte], hogy az [evangéliumi királyság] egyik legkritikusabb [problámája] a templomi házasságok alacsony aránya volt. Feljegyezte aggodalmát a naplójába, és egy Joseph Fielding Smith-nek címzett levelében hangot is adott neki.

A templomi házasság különösen fontos volt elder Bensonnak. Az egyik cél, melyet ő és [felesége] Flora szülőként kitűzött, az volt, hogy összes gyermekük a templomban kössön házasságot, és ne legyen »üres szék« az örökkévalóságban” (Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* [1987], 363. o.).

A „család” egy vagy két tagja menjen a helyére! Kérdezd meg a családot: Milyen érzéseitek lennének, ha „üres székek” lennének örökkévaló otthonotokban? Olvasd el a tanulókkal a „Joseph Fielding Smith elnök” rész 9. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (213. o.), és kérdezd meg:

- Mit kell tennünk azért, hogy felmagasztosuljunk?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 131:1–4-et! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek Joseph Fielding Smith elnök ezen tanításához?

- Mit tehettek azért, hogy biztosan ne legyenek üres székek a családokban?
- Mi olyat tesztetk ma, ami a templomi házassághoz vezet benneteket?

Énekeljétek el vagy olvassátok el „A családok örökké együtt lehetnek” című éneket (*Gyermekek énekeskönyve*)!

Harold B. Lee elnök

Bevezetés

Elder Gordon B. Hinckley, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Hosszú éveken át tartó elkötelezett szolgálat után, az [utolsó napi próféták] csiszolódtak, rostálódtak, szelídültek és alakultak a Mindenható céljai szerint. Kétkelhet-e ebben bárki is, miután olyan férfiak életéről olvasott, mint Brigham Young, Wilford Woodruff és Joseph F. Smith? Az Úr művelni kezdte szívüket és finomította természetüket, hogy felkészítse őket a nagy és szent felelősségre, melyet később ruházott rájuk. Így volt ez vele is, aki ma az egyház elnökéül áll, szeretett vezetőnk, Harold B. Lee elnökkel is. Remélem, megbocsát nekem. Nem akartam zavarba hozni. Aki azonban egy kicsit is ismeri életét, megtagadhatja-e ugyanezt a befolyást a munkában? Olyan körülmények között élt, amit ma nyomorúságnak neveznénk. Első kézből nyert tapasztalat által tudja, mit jelent a kétkezi, nehéz munka. Misszionáriusként szolgált, és akikhez szólt, nagy részük elutasította őt. Áldozatot hozott azért, hogy tanulhasson. Megismerte, milyen a súlyos betegség, amikor is élete hajszálon függött. A bánat mély és sötét völgyében járt. Életének történetére tekintve úgy tűnik, valami módszer része volt az, egy finomító eljárás, hogy később megérthesse a megpróbáltatásokat, szenvedéseket és mások bánatát. De még ezzel is, az élénkség szelleme van jelen, mely felülemelkedik a tragédián és bánaton, és magasabb szintre emeli azokat, akiket tanít, és akikre befolyást gyakorol” (Conference Report, 1973. okt., 164. o.; vagy *Ensign*, 1974. jan., 124–125. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A parancsolatok betartása lelki és fizikai biztonságot ad az egyének és nemzeteknek (lásd „Harold B. Lee elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 214–215. o., 1., 8. bekezdés; lásd még 3 Mózes 26:3–13; Móziás 2:41; T&Sz 5:21–22).
- Amint reagálunk a Szellemre, az Úr irányítani és védelmezni fog bennünket (lásd „Harold B. Lee elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 215. o., 7–8. bekezdés; lásd még 2 Nefi 5:5; T&Sz 5:21–22).
- A bűn nehéz teher. Az Úr prófétákat küldött, hogy figyelmeztessenek minket a „bűn borzalmára” (lásd „Harold B. Lee elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 215. o., 9–10. bekezdés; lásd még 1 Korinthusbeliek 15:55–56; Alma 34:32–35; T&Sz 19:15–17).

- Amikor a szentírásokat és az élő próféták tanításait tanulmányozzuk, bizonyosságunkat erősítjük meg, az igazságot tanuljuk és tanítjuk, és az Úr útmutatását kapjuk meg (lásd „Harold B. Lee elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 216. o., 11–15. bekezdés; lásd még 2 Timótheus 3:15–17; Móziás 1:6–7; T&Sz 21:1, 4–6).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 566–578. o.*

Javaslatok a tanításhoz

„Harold B. Lee elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 214–215. o., 1., 8. bekezdés. A parancsolatok betartása lelki és fizikai biztonságot ad az egyének és nemzeteknek. (15–20 perc)

Kérdezd meg a tanulóktól, szolgált-e valamelyik szülőjük olyan egyházi elhívásban, mely nagyon időigényes volt! Kérdezd meg: Mit tehettek azért, hogy segítsenek neki az elhívásában?

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy szülők vagytok, és egy sok időt igénylő elhívást kaptatok! Összehívjátok gyermekeiteket egy családi tanácsra, és beszéltek nekik az elhívásokról. A legidősebb gyermeketek megkérdezi: „Mit tehetnék azért, hogy a legjobban segítsünk neked?” Beszélj meg a tanulókkal a kérdésre adható lehetséges válaszokat!

Mondd el, hogy Harold B. Lee elnöknek hasonló élményben volt része, amikor az egyház elnöke lett! Olvassátok el a „Harold B. Lee elnök” rész 1. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (214. o.), és keressétek meg Lee elnök ezen kérdésre adott válaszát! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan segítené az egyház elnökét, ha gyermekei „hűek maradnának a hithez”?
- Miként segít szüleiteknek az evangélium szerinti életetek, amíg az elhívásaikban szolgálnak?
- Milyen hatással lehet a világra az, ha az evangélium szerint élünk?

Mondd el a tanulóknak, hogy amint a gonoszság terjed a földön, egyre nehezebbé válik biztonságot találni. A tanulók olvassák el a 8. bekezdést, és sorolják fel, mit tanított Lee elnök azzal kapcsolatosan, mit tehetünk, hogy biztonságot találjunk! Írd fel a táblára a válaszaikat! A tanulók idézzenek a jelenlegi próféta tanításaiból, melyek a biztonságot szorgalmazzák! Tegyéül bizonyosságot az élő próféták tanításai követésének fontosságáról!

„Harold B. Lee elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 214–215. o., 2–8. bekezdés. Amint reagálunk a Szellemre, az Úr irányítani és védelmezni fog bennünket. (15–20 perc)

Mutass az osztálynak egy terméket, amin figyelmeztető cédula van! Kérdezd meg a tanulókat:

- Miért fontos az, hogy tudatában legyünk a figyelmeztetésnek?
- Hogyan figyelmeztet minket ma az Úr?

A tanulók mondjanak példát olyan időszakokra, amikor az Úr a veszélyre figyelmeztetett! (Mondhatnak példákat a szentírásokból, saját életükből vagy valaki olyan életéből, akit ismernek. A szentírásból származó példák között lehetnek: 2 Nefi 1:1–4; 5:1–6; Móziás 23:1–5; Éther 9:1–3; Mózes 8:22–24.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a „Harold B. Lee elnök” rész 7. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (215. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Hogyan figyelmeztette az Úr Lee elnököt a veszélyre?
- Mit tanult Lee elnök ebből az élményéből?
- Milyen hatással volt életére ez az élmény?
- Hogyan válhatnak még javunkra a Szellem sugalmazásai? (Lásd 2 Nefi 32:3; Moróni 10:5.)

Beszélgétek meg a következő kérdéseket, miközben elolvassátok a „Harold B. Lee elnök” rész 2–6. bekezdését!

- Hogyan jellemeznétek Lee elnök lelkiségét?
- Mire reagált gyorsan?
- Mely hozzájárulásokat végezte Lee elnök, míg általános felhatalmazott volt?
- Milyen hatással volt arra, hogy Lee elnök milyen emberré vált az, hogy egy egész életen át hallgatott a Szellem benyomásaira?
- A Szellemre való reagálásokat hogyan határozhatja meg, hogy milyen emberré váltok?

Olvassátok el a „Harold B. Lee elnök” rész 8. bekezdését! Ösztönözd a tanulókat, hogy törekedjenek azokra az áldásokra, melyek abból származnak, hogy hallgatnak a Szentlélekre!

„Harold B. Lee elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 215. o., 9–10. bekezdés. A bűn nehéz teher. Az Úr prófétákat küldött, hogy figyelmeztessenek minket a „bűn borzalmára”. (15–20 perc)

Kérj meg egy tanulót, jöjjön ki az osztály elé! Tegyel egy üres hátizsákot a tanuló hátára, és kérdezd meg: Szeretnél leélni egy életet úgy, hogy ezt a terhet cipeled? Tedd nehezebbé a hátizsákot (tehetsz bele könyveket, konzerveket és köveket)! Mindegyik beletett tárgy után tedd fel ugyanezt a kérdést! Addig folytasd, míg a tanuló azt nem mondja, hogy már túl nehéz ahhoz, hogy cipelje! Kérdezd meg az osztályt:

- Mit jelképezhet a nehéz teher?
- Szerintetek mi a legnehezebb teher, amit valaki magával cipelhet?

Olvassátok el a „Harold B. Lee elnök” rész 9–10. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (215. o.), és keressétek meg, mit mondott Lee elnök, mi a legnehezebb teher! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért tanította azt, hogy a bűn a legnehezebb teher, amit magunkkal hordozhatunk?
- Milyen terheket helyez ránk a bűn? (A Szellem elvesztése, bűnösség érzése, szégyen, önbizalom elvesztése.)

- Szerintetek miért volt Lee elnök meggyőződve arról, hogy tanítanunk kell „a bűn borzalmát” is, nem csupán a „bűnbánat módját”?
- Hogyan szabadulhattok meg a tehertől, melyet esetleg már hordoztok?

A tanulók olvassák el az 1 Korinthusbeliek 15:55–56; Alma 34:32–35; Tanok és szövetségek 19:15–17-et! Kérd meg őket, hogy írjanak egy levelet egy képzelt barátjuknak a „bűn borzalmáról”!

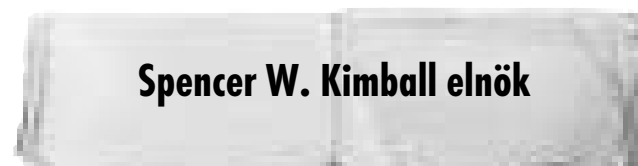
„Harold B. Lee elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 216. o., 11–15. bekezdés. Amikor a szentírásokat és az élő próféták tanításait tanulmányozzuk, bizonyosságunkat erősítjük meg, az igazságot tanuljuk és tanítjuk, és elnyerjük az Úr útmutatását. (10–15 perc)

Állítsd ki a szentírásokat, a Liahona pár számát (legyen közöttük legalább egy konferenciai példány), valamint számos könyvet, melyet utolsó napi szentek írtak! Kérdezd meg a tanulóktól, ezek közül melyek szentírások!

Írd fel a táblára: *Mi számít szentírásnak?* és *A szentírások tanulmányozásának áldásai!* Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a „Harold B. Lee elnök” rész 11–15. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (216. o.)! Keressék meg, mit mondott Lee elnök a szentírásokról, és arról, hogy milyen áldások származnak a szentírások tanulmányozásából! Válaszaikat sorold fel a táblán a megfelelő címszó alatt!

Mi számít szentírásnak?	A szentírások tanulmányozásának áldásai
A négy alapvető mű (Biblia, Mormon könyve, Tanok és szövetségek és Igazgyöngy).	Erősítik bizonyosságunkat és segítenek az igazság mérlegelésében és tanításában.
Az élő próféták tanításai (lásd T&Sz 21:4–6).	Útmutatást adnak életünkben a mára vonatkozóan.

Beszélgétek meg, hogyan követhetjük jobban a szentírások és az élő próféták tanításait!

Spencer W. Kimball elnök

Bevezetés

Elder Bruce R. McConkie, aki a Tizenkettek Kvórumának volt a tagja, azt mondta:

„Hiszem, hogy Spencer W. Kimballt előre elrendelték, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza elnöke legyen; hogy próféta, látnok és kinyilatkoztató legyen az Úr népe számára; hogy Isten szószólója legyen a földön az előtte álló időre és időszakra.

Tudom, hogy elhívták, kiválasztották és felszentelték erre a szolgálatra a kinyilatkoztatás és prófétálás szelleme által, és jelen volt, amikor az Úr Szelleme biznyságot tett a Tizenkettek Tanácsa minden tagjának, hogy annak, akinek tanúi vagyunk, és akinek megbízásából szolgálunk, annak akarata az hogy Kimball elnök most előlépjen, és népét vezesse.

Olyan volt, mintha az Úr saját hangja szólott volna: »Szolgám, Harold B. Lee elnök igaz és hithű volt minden olyan dologban, melynek megtételére felkértem; közöttetek végzett szolgálata befejeződött; és én más, nagyobb szolgálatra hívtam el őt örök-évaló szőlőskertemben. És én, az Úr most elhívom Spencer W. Kimball elnököt, hogy vezesse népem, és folytassa a munkát, hogy felkészítse őket a nagy napra, amikor visszajövök személyesen uralkodni a föld színén. És most azt mondom róla, amit Joseph Smith szolgálomról mondtam: „... figyeljete minden szavára és parancsolatára, amit úgy továbbít nektek, ahogyan kapta, énelőttem szent életű lévén” [T&S 21:4]» (Conference Report, 1974. ápr., 100. o.; vagy *Ensign*, 1974. máj., 71. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr arra sugalmazza prófétáit, hogy példák legyenek, és üzenetet adjanak át a szenteknek napjaiknak megfelelően (lásd „Spencer W. Kimball elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 217–220. o., 1–25. bekezdés; lásd még T&S 5:10).
- Spencer W. Kimball elnök arra buzdította a szenteket, hogy legyenek elkötelezettebbek az evangélium szerinti élet és annak hirdetése irányában (lásd „Spencer W. Kimball elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 217., 219–220. o., 1–2., 15., 21–24. bekezdés; lásd még Hélamán 5:17–19; T&S 90:4–5).
- Az Úr kinyilatkoztatta Spencer W. Kimball elnöknek, hogy eljött az idő, hogy minden arra érdemes férfi egyháztag, fajra vagy bőrszínre való tekintet nélkül megkaphatja a papságot (lásd „Spencer W. Kimball elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 217–218. o., 3–6. bekezdés; lásd még Hivatalos nyilatkozat – 2).
- A szentek által hozott áldozatok jelentéktelenek azokhoz az áldásokhoz képest, amiket az Úr a hithűknek ad (lásd „Spencer W. Kimball elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 218–219. o., 7–9., 18., bekezdés; lásd még 2 Korinthusbeliek 4:14–17; Omni 1:26).
- Spencer W. Kimball elnök szolgálata alatt az egyház közreadta a szentírások új, angol nyelvű kiadását. Más nyelvű új kiadások követték ezt. A szentírások alapos tanulmányozása növelheti lelki erőnket, és közelebb vihet minket Istenhez (lásd „Spencer W. Kimball elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 218–219. o., 10–11., 16. bekezdés; lásd még János 5:39; Hélamán 3:29–30).
- Azok a szentek, akik szeretik felebarátaikat, eszközök lesznek az Úr kezében, hogy másokat szolgáljanak és áldjanak meg (lásd „Spencer W. Kimball elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 219. o., 12–14., 19–20., bekezdés; lásd még Máté 25:31–40; Móziás 18:8–9).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 579–600. o.

Javaslatok a tanításhoz

„Spencer W. Kimball elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 217–220. o., 1–25. bekezdés. Az Úr arra sugalmazza prófétáit, hogy példák legyenek és üzenetet adjanak át a szenteknek napjaiknak megfelelően. (25–30 perc)

Tegyé ki számos különböző fajta cipőt (használatod azokat, melyeket a tanulóid viselnek)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Melyik pár cipő jelképezi legjobban az életeteket?
- Mit szeretnétek, melyik pár cipő jelképezze az életeteket?

Emelj fel egy pár régi, viselt cipőt, és kérdezd meg, van-e olyan tanuló, aki azt szeretné, hogy az a pár cipő jelképezze életét! Miért vagy miért nem?

Írd fel a táblára a következő kijelentést Spencer W. Kimball elnöktől: „Az életem olyan, mint a cipők – viseltetek a szolgálatban” (Gordon B. Hinckley, „He Is at Peace”, *Ensign*, 1985. dec., 41. o.). Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek miért választott Kimball elnök egy pár régi cipőt arra, hogy az életét jelképezze?
- Hogyan válhatunk hasonlóbbá Kimball elnökhöz?

Mondd el, hogy Kimball elnök, mint az Úr mindegyik prófétája, sugalmazott üzeneteket adott a szenteknek, melyekre nekik akkor szükségük volt! Nem csupán üzeneteket adott nekik, hanem élő példa volt számukra! Add ki a tanulóknak a következő párosító feladatot:

Események	Tanítások
___ 1. 1–2. bekezdés	A. 15., 18. bekezdés
___ 2. 7. bekezdés	B. 16–17. bekezdés
___ 3. 10–11. bekezdés	C. 20. bekezdés
___ 4. 12–13. bekezdés	D. 19. bekezdés

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a „Spencer W. Kimball elnök” rész kijelölt bekezdéseit a tanulók tanulmányi kalauzából (217–220. o.), és párosítsák össze a Kimball elnök idejében történt eseményeket a tanításaival! Mondják el, mit találtak! (Válaszok: 1–A, 2–C, 3–B, 4–D) Kérdezd meg:

- Miért fontos, hogy aszerint éljünk, amit valaki tanít? (Beszéljétek meg a tanulók válaszait!)
- Milyen példával szolgált Kimball elnök az egyháznak?
- Szerintetek miért akarták a szentek akkoriban követni a tanításait?

Olvassátok el a „Spencer W. Kimball elnök” rész 22–25. bekezdését! Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak egy papírra két okot, amiért az élő próféták tanításait követnünk kellene!

„Spencer W. Kimball elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 217–220. o., 1–2., 15., 21–24. bekezdés. Spencer W. Kimball elnök arra buzdította a szenteket, hogy legyenek elkötelezettebbek az evangélium szerinti élet és annak hirdetése irányában. (15–20 perc)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Spencer W. Kimball elnök következő kijelentését, mely gyermekkoráról szól:

„Amikor egyedül voltam kint, teheneket fejtem, vagy szénát raktam kazalba, volt időm gondolkodni. Eltöprengetem, majd a következő döntést hoztam: »Én, Spencer Kimball, soha nem fogok alkoholos italt megkóstolni. Én, Spencer Kimball, soha nem fogok semmilyen dohányhoz hozzányúlni. Soha nem fogok kávét inni, nem fogok teát inni – nem azért, mert meg tudom azt magyarázni, miért nem szabad, hanem mert az Úr mondta, hogy ne tegyem.« . . .

Elhatároztam ezt kisfiúként: »Soha nem fogom megtenni ezeket a dolgokat.« És így, ezzel az elhatározással, könnyű volt az követni, és én nem adtam meg magam. Sok kísértés bukkant fel, de még csak nem is elemeztem azokat; nem álltam le, és nem mérlegeltem: »Megtegyem, vagy ne tegyem?« Mindig azt mondogattam magamnak: »Elhatároztam, hogy nem teszem meg. Így nem is teszem meg!« (Conference Report, Dánia, Finnország, Norvégia és Svédország területi konferencia 1974., 86. o.).

Beszélgjétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan segített Kimball elnöknek az, hogy előre meghozta a döntését?
- Hogyan segíthet nekünk ez abban, hogy ellenálljunk a kísértésnek?

A tanulók olvassák el a „Spencer W. Kimball elnök” rész 1–2. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (217. o.)! Keressenek kijelentéseket Kimball elnöktől, és írjátok fel azokat a táblára! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek hogyan kapcsolódik Kimball elnök gyermekkori döntése azokhoz a kijelentésekhez, melyeket prófétaként mondott?
- Szerintetek mit akart Kimball elnök az egyház tagjaitól, amikor azt mondta: „Meg kell nyújtanunk a lépéseinket”?
- Mit jelentenek számotokra ezek a kijelentések?
- Miként erősíthetik ezek az evangélium iránti elkötelezettségünket?

Olvassátok el a „Spencer W. Kimball elnök” rész 15., 21–24. bekezdését, és a tanulók válasszák ki, ezen tanítások közül melyik van rájuk a legnagyobb hatással! Kérd meg őket, írjanak egy bekezdésnyit arról, hogyan „nyújthatnák meg lépéseiket”!

„Spencer W. Kimball elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 218–219. o., 7–9., 18. bekezdés. A szentek által hozott áldozatok jelentéktelenek azokhoz az áldásokhoz képest, amiket az Úr a hithűknek ad. (10–15 perc)

Rajzolj fel a táblára egy halom pénzt! Állíts ki egy templom képét, és kérdezd meg:

- Mi az, amit egy templom felajánl, és értékesebb bármennyi pénznél?
- Szerintetek miért kész néhány ember arra, hogy nagy pénzüsszegeket adjanak fel annak érdekében, hogy elnyerjék a templomi szertartásokat?

Rajzold fel a táblára a következő ábrát (a válaszokat hagyd ki a második és a harmadik oszlopból)! A tanulók olvassák el a „Spencer W. Kimball elnök” rész megadott bekezdéseit a tanulók tanulmányi kalauzából (217–220. o.)! Mindegyik bekezdéshez nevezzék meg az áldozatot és az azt eredményező áldásokat! Írd fel a válaszokat a táblára, ahogy azokat a tanulók megtalálják!

Bekezdés	Áldozathozatal	Áldás
8	Az egyház egyik tagja az egyház templomépítési alapjára hagyta a vagyonát, amikor meghalt.	Miután meghalt, szüleihez pecsételték abban a templomban, amely felépítésében adománya segített.
9	Egy család hét évig nélkülözött, hogy pénzt spóroljanak a templomi útjukra.	Családjuk a templomban lett egymáshoz pecsételve; áldozatuk viszonylag kicsinyek bizonyult.
18	Lehetséges, hogy fizikai fájdalommal, szellemi gyötrelomban, bánatban és szorongásban kell élnünk.	A szenvedés a szenteknek türelmet és önuralmat tanít.

Olvassátok el a 2 Korinthusbeliek 4:14–17-et, és tégy bizonyosságot, hogy Isten áldásai messze meghaladják azt az áldozatot, melyet mi ebben az életben hozunk!

Bevezetés

Elder David B. Haight, a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt írta:

„A templomban voltam, amikor Spencer W. Kimball elnök megkapta a kinyilatkoztatást a papságra vonatkozóan. A Tizenkettek Kvórumának legfiatalabb tagja voltam. Ott voltam. Ott voltam abban a szobában, ahol a Szellem olyan erősen kitöltött, hogy utána közülünk senki nem tudott megszólalni. Csendesesen visszamentünk az irodánkba. Senki nem tudott megszólalni a mennyei lelki élmény erőteljes megnyilvánulása következtében.

Csupán pár órával azután, hogy a nyilatkozatot nyilvánosságra hozták, egy cövekkonferenciára kellett mennem a Michigan állambeli Detroitba. Amikor a gépem leszállt Chicagóban, észrevettem a *Chicago Tribune* egyik számát az újságosnál. Az lap főcíme így szólt: »A mormonok papságot adnak a fekete bőrűeknek« Az alcím pedig ez állt: »Kimball elnök azt állítja, hogy kinyilatkoztatást kapott« Megvettem az újságot. Egy szóra figyeltem fel az alcímbe – állítja. Úgy emelkedett ki a többi közül, mintha pirossal szedték volna. Miközben végigmentem az előcsarnokon, hogy elérjem a repülőgép csatlakozásomat, azt gondoltam: *Itt vagyok Chicagóban, és ezen a forgalmas repülőtéren megyek keresztül, és én tanúja voltam ennek a kinyilatkoztatásnak. Ott voltam. Tanúja voltam. Éreztem ezt a mennyei befolyást. Részesem voltam.* Nem igazán ismerte fel annak az újságnak a szerkesztője a kinyilatkoztatás igazságát, amikor azt írta: »... azt állítja, hogy kinyilatkoztatást kapott.« Nemigen tudta sem ő sem a szedő, sem az az ember, aki a tintát tette a nyomdagépbe, sem az, aki az újságot vitte ki – egyikük sem tudta igazán, hogy az valóban Istentől jött kinyilatkoztatás volt. Nemigen tudták azt, amit én tudtam, hiszen én tanúja voltam annak” (Conference Report, 1996. ápr., 30. o.; vagy *Ensign*, 1996. máj., 23. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Az Úr kijelentette Spencer W. Kimball elnöknek azt, hogy „a régóta ígért nap elérkezett, amikor minden hívő, érdemes férfi az egyházban elnyerheti a szent papságot” (lásd Hivatalos nyilatkozat – 2; lásd még Ap. csel. 10:9–15, 34–35; 2 Nefi 26:33).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 584–585. o.*
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 324–325, 364–365. o.*

Javaslatok a tanításhoz

 Hivatalos nyilatkozat – 2. Az Úr kijelentette Spencer W. Kimball elnöknek azt, hogy „a régóta ígért nap elérkezett, amikor minden hívő, érdemes férfi az egyházban elnyerheti a szent papságot”. (30–35 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy misszionáriusok vagytok, akik egy érdeklődőt tanítotok az élő prófétákról és modernkori kinyilatkoztatásról. Az, akit tanítotok, megkérdezi: „Ha az egyházatokat próféták vezetik, milyen kinyilatkoztatásokat kaptak eddig?” Hogyan válaszolnál erre a kérdésre? (Beszéljétek meg a tanulók válaszait és írjátok fel azokat a táblára!)

Mondd el a tanulóknak, hogy a modernkori kinyilatkoztatások legújabb példája a Tanok és szövetségek végén található! Sok éven át az Úr arra tanította a prófétákat, hogy azok, akik a fekete Afrika népének leszármazottjai, nem kaphatják meg a papságot vagy a templom szertartásait. A Testvérek azt mondták, hogy ennek a

megkötésnek az okai még nem voltak teljes egészében kinyilatkoztatva. Azt tanították azonban, hogy Mennyei Atyánk ezen gyermekei egy nap meg fogják kapni ezeket az áldásokat. (Lásd Első Elnökségi levél, 1969. dec. 15., *Church News*, 1970. jan. 10., 12. o.) Beszéljétek meg a következő kérdéseket, miközben együtt olvassátok „Spencer W. Kimball elnök” rész 3–6. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (217–218. o.):

- Milyen kinyilatkoztatást kapott Spencer W. Kimball elnök 1978 júniusában?
- Hogyan írnád le Kimball elnök azon erőfeszítését, mely ehhez a kinyilatkoztatáshoz vezetett?
- Mi mutatja azt, hogy ez a kinyilatkoztatás Istentől jött?
- Hogyan jelentették azt be az egyházban?

Olvassatok együtt a Hivatalos nyilatkozat – 2-ből, a „Kedves testvéreim” kezdetű résztől! Beszéljétek meg a következő kérdéseket, miközben olvastok:

- Mi volt az általános felhatalmazottak kérése azok felé, akik az egyházhoz csatlakoztak?
- Ki kapott ígéretet arra, hogy egy napon minden arra érdemes férfi elnyeri a papságot?
- Hol kapták ezt a kinyilatkoztatást?
- A papságon túl milyen egyéb áldásokat terjesztettek ki az egyház tagjaira fajra és bőrszínre való tekintet nélkül?
- Hogyan reagáltak erre az egyház tagjai, amikor ezt a kinyilatkoztatást általános konferencia alkalmával bejelentették?

Egy tanuló olvassa fel a következő beszámolót:

„[Egy 1998-as afrikai körút alkalmával Gordon B. Hinckley elnök azt mondta Zimbabwében egy konferencián:]

»1978-ban, 20 éve adatott a kinyilatkoztatás a papság és az egyház bármely más ajándékának elnyeréséről. Bizonyágomat szeretném itt tenni, hogy az sugalmazott volt, Istentől való kinyilatkoztatás volt. Ott voltam. Szemtanúja voltam annak az Úr Házában ... Mily hálásak is vagyunk!«

Hinckley elnök Péter apostol történetével és Kornélius megtérésével folytatta az Ap. csel. 10. fejezete alapján. Péter azt mondja, hogy látja, »nem személyválogató az Isten; Hanem minden nemzetben kedves ő előtte, a ki őt féli és igazságot cselekszik« (Ap. csel. 10:34–35).

»Ez, kedves testvéreim, rólatok beszél – folytatta Hinckley elnök. Bizonyágom erről újra megerősítést nyert szívemben ezen az úton, amikor veletek és másokkal – akik mindannyian Istenhez vagytok hasonlók – találkoztam. Ez így van. Elismélem: Mindannyian egy nagy családból származunk, egy csodálatos családból, az élő Krisztus családjából, akik együtt imádjuk őt.« (Steve Fidel, „Zimbabwe Pioneers Take Front Row Seats at Historic Occasion”, *Church News*, 1998. feb. 28., 4. o.).

Egy tanuló olvassa fel a következőket:

„E [papságról való kinyilatkoztatás] óta több ezer afrikai származású személy jött az egyházba. Egy afrikai megtért tapasztalatai jól illusztrálják, hogyan áldotta meg az Úr keze ezeket az embereket. Egy egyetemet végzett tanár álmában egy nagy, csúcsos vagy tornyos épületet látott, melybe fehérbe öltözött emberek vonultak. Később, utazásai során látott egy utolsó napi szent kápolnát, és az volt a benyomása, hogy ez az egyház valahogy összeköttetésben áll az álmával, ezért részt vett a vasárnapi szertartásokon. A gyűlések után a misszióelnök felesége egy füzetecskét mutatott neki. Ezt kinyitva a férfi a Salt Lake Templom képét látta, álma épületét. Később azt mondta:
»Könnyeztem, mielőtt észrevettem volna . . . nem tudom elmagyarázni ezt az érzést. Minden terhemtől megszabadultam. . . Úgy éreztem, olyan helyre érkeztem, ahol már gyakran jártam látogatóban. És most otthon voltam« [E. Dale LeBaron, „Black Africa”, *Mormon Heritage*, 1994. márc./ápr., 20. o.]” (Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának rövid története, 127. o.).

Beszélgétek meg ezen kinyilatkoztatásnak az egyház növekedésére gyakorolt hatását! Olvassátok el elder David B. Haight bizonyosságát a Hivatalos nyilatkozat – 2 fenti bevezetéséből (lásd 272. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mi a különbség az „állítás” és „kinyilatkoztatás” között?
- Honnan tudta elder Haight, hogy a kinyilatkoztatás Istentől származott?
- Honnan tudhatjátok ti, hogy bármi, amit az Úr prófétája nyilatkozott ki, Istentől származik?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Gordon B. Hinckley elnök következő állítását:

„Isten áll a kormányruznál. Az Ő útmutatását keressük. Hallgatni fogunk a kinyilatkoztatás halk, csendes hangjára. És úgy haladunk előre, amint azt Ő mondja.

Az egyházat nem fogják félrevezetni. Sose féljetez ettől! Ha vezetőinek oldaláról bármilyen hajlandóság lenne ilyen irányban, akkor Ő eltávolíthatná őket. Mindannyian hálával tartozunk neki az életért és szóért és erőért” (Conference Report, 1997. ápr., 115–116. o.; vagy *Ensign*, 1997. máj., 83. o.).

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el még egyszer, hogy misszionáriusok, és az illető – akit tanítanak – megkérdezi, honnan tudják, hogy van élő próféta! A tanulók írják le egy papírra, hogyan tudnának válaszolni erre a kérdésre!

Tegyétek bizonyosságot a próféták fontos szerepéről és az egyházban napjainkban folytatódó kinyilatkoztatásokról!

Ezra Taft Benson elnök

Bevezetés

Elder Mark E. Petersen, aki a Tizenkettek Kvórumának volt tagja, azt írta:

„»Mi a legjobb a királyság számára?«

Erre a kérdésre adott válasz a meghatározó tényező minden fontos ügyben, mely Ezra Taft Benson elnök előtt merült fel élete során.

Fiatalságától kezdve arra törekedett, mi a legjobb az Úr munkájának, Isten királyságának a földön.

Mindig úgy rendezte ügyeit, hogy megfeleljenek ennek a feladatnak. Mindig ez volt élete alapvető szempontja” („Ezra Taft Benson elnök”, *Ensign*, 1986. jan., 2–3. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Tanulmányoznunk kell a Mormon könyvét annak érdekében, hogy megmeneküljünk az Úr ítéletétől. A Mormon könyvének komoly tanulmányozása nagy lelki erőt ad (lásd „Ezra Taft Benson elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 221–223. o., 1–2., 12–16. bekezdés; lásd még 2 Nefi 25:21–22; T&Sz 84:54–57).
- A gőg egyetemes bűn. Meg kell szabadítanunk magunkat a gőgtől, és alázatossá kell válnunk (lásd „Ezra Taft Benson elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 222., 224–225. o., 3., 22–34. bekezdés; lásd még Mormon 8:34–37; T&Sz 23:1).
- A szentek hite és imái segítenek a nemzetek ajtainak megnyitásában a misszionáriusi munka előtt. Az evangélium tovább fog terjedni, amíg be nem tölti a földet (lásd „Ezra Taft Benson elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 222–223. o., 4–9. bekezdés; lásd még Dániel 2:31–45; T&Sz 65:2).
- Az apák és anyák szerepe szent és Isten által elrendelt (lásd „Ezra Taft Benson elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 224. o., 19–21. bekezdés; lásd még Alma 56:47–48; 57:20–21, 26; T&Sz 29:46–48; 68:25–28).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 601–615. o.

Javaslatok a tanításhoz

„Ezra Taft Benson elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 222–224. o., 1–2., 12–16. bekezdés. Tanulmányoznunk kell a Mormon könyvét annak érdekében, hogy megmeneküljünk az Úr ítéletétől. A Mormon könyvének komoly tanulmányozása nagy lelki erőt ad. (20–25 perc)

Mutasd meg a tanulóknak Az utolsó ítélet című képet, mely a függelékben található (313. o.)! Kérdezd meg: Ha az a művész

lehetnél, aki ezt a képet festette, milyen címet adnál neki?
Áruld el a tanulóknak a kép valódi címét!

Írd fel a táblára a következő kérdéseket:

- Hány ember fog szembenézni a végső ítélettel?
- Ki lesz a bíránk?
- Hogyan leszünk megítélve?

A tanulók olvassák el a következő szentírásokat, és keressék ki a válaszokat: János 5:22; Rómabeliek 14:10; Jelenések 20:12; Alma 5:15; Mormon 3:20.

Emelj fel egy Mormon könyvét, és kérdezd meg a tanulóktól, szerintük milyen szerepet fog játszani az az utolsó ítéletünkben? Keressenek rá választ úgy, hogy elolvassák a 2 Nefi 25:22-t! Kérdezd meg, hogy a Mormon könyvének elhanyagolása hogyan befolyásolhat bennünket ebben az életben! Keressék meg a választ, miközben elolvassák a Tanok és szövetségek 84:54–58-as verseit!

Mondd el a következő kijelentést Ezra Taft Benson elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Vannak-e örökkévaló következményei annak, hogyan reagálunk erre a könyvre? Igen, vagy áldásunkra vagy kárhozatunkra válik az.

Minden utolsó napi szentnek élethosszig tartó tevékenységgé kellene tennie e könyv tanulmányozását! Különböző kockára teszi életét és elhanyagolja azt, ami lelki és szellemi egészséget teremthet egész életében. Különbség van a között a megtért között, aki Krisztus sziklájára épít a Mormon könyve által, és szorosan kapaszkodik a vasrúdba, és a között, aki nem ezt teszi” (Conference Report, 1975. ápr., 97. o.; vagy *Ensign*, 1975. máj., 65. o.).

A tanulók olvassák el az „Ezra Taft Benson elnök” rész 1–2. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (222. o.)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Melyik évben lett Ezra Taft Benson az egyház elnöke?
- Milyen indokot adott a Mormon könyve újbóli kihangsúlyozására? (Az Úr sugalmazta azt neki.)
- Szerintetek miért volt szükség a Mormon könyve újbóli kihangsúlyozására ebben az időszakban?

A tanulók olvassák el a 12–16. bekezdést, és válasszanak ki egy-két mondatot, melyek tetszenek nekik! Mondják el az osztálynak a kijelentésekről való gondolataikat! Tégy bizonyosságot a Mormon könyvéről, és ösztönözd a tanulókat, hogy tanulmányozzák azt életük során!

„Ezra Taft Benson elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 222., 224–225. o., 3., 22–34. bekezdés. A gőg egyetlenes bűn. Meg kell szabadítanunk magunkat a gőgtől, és alázatossá kell válnunk. (20–25 perc)

Írd fel a táblára a következő mondatot úgy, hogy a gőg szó helyét üresen hagyd: „A gőg egyetlenes bűn” (Ezra Taft Benson,

Conference Report, 1989. ápr., 6. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 6. o.). Kérdezd meg a tanulókat, milyen szót tennének az üres helyre! Olvassák el az „Ezra Taft Benson elnök” rész 3. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (222. o.), és keressétek meg, mire figyelmeztette Benson elnök a szenteket! Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Benson elnök következő megállapítását:

„A gőg olyan bűn, melyet sokan félreértenek, és sokan tudatlanul követik el (lásd Móziás 3:11; 3 Nefi 6:18).

A szentírásokban nincs olyan dolog, mint igazlelkű gőg – a gőg mindig bűnnek számít. Tehát függetlenül attól, hogy a világ hogyan használja ezt a kifejezést, nekünk azt kell megértenünk, Isten hogyan használja ezt a kifejezést, hogy megérthessük a szentírások nyelvezetét, és hogy az javunkra válhasson (lásd 2 Nefi 4:15; Móziás 1:3–7; Alma 5:61).

Legtöbbször úgy gondoljuk, hogy a gőg önzőség, önteltség, dicsekvés, arrogancia vagy fennhéjázás. Mindezek részét képezik a bűnnek, de annak lényege, vagyis szíve, még mindig hiányzik.

A gőg központi jellemzője az ellenségeskedés – ellenségeskedés Isten és ellenségeskedés embertársaink irányában. Az *ellenségeskedés* azt jelenti: »gyűlölet valami iránt, rosszindulat vagy ellenállás«. Ez az a hatalom, mely által a Sátán uralkodni szeretne felettünk” (Conference Report, 1989. ápr., 3. o.; vagy *Ensign*, 1989. máj., 4. o.).

A tanulók olvassák el az „Ezra Taft Benson elnök” rész 22–34. bekezdését, és keressenek legalább nyolc módot arra, hogy győzhetjük le a gőgöt! Sorold fel a táblára, amit találnak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miben hasonlít ez a nyolc módszer?
- E nyolc mód közül melyik tűnik nehezsnek számunkra? Miért?
- Hogyan mutathatják ki gőgjüket ma a fiatalok?

Biztasd a tanulókat, hogy válasszanak a nyolc módszerből egyet! Kérd meg őket, írjanak egy tervet egy papírra, hogyan fejleszthetik ki az alázatosságot azzal a módszerrel lépésről lépésre! Olvassátok el a „Nézd, követlek, Uram” című himnusz (*Himnuszok*) szövegét, és beszéljétek meg, hogyan kapcsolódik ez a himnusz az alázatossághoz! Kérd meg a tanulókat, hogy alázatosan kövessék az Urat!

„Ezra Taft Benson elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 222–223. o., 4–9. bekezdés. A szentek hite és imái segítenek a nemzetek ajtajainak megnyitására a misszionáriusi munka előtt. Az evangélium tovább fog terjedni, amíg be nem tölti a földet. (10–15 perc)

Állíts ki egy világtérképét! Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel, hol engedélyezett jelenleg a misszionáriusi munka! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Milyen változásokat láttatok az egyház növekedésében eddigi életek során?
- Olvassátok el Dániel 2:34–35, 44-et! E versek értelmében meddig fog még az egyház nőni?
- Mit tehettek, hogy segítsétek az egyház világszerte történő növekedésében?

Olvassátok el az „Ezra Taft Benson elnök” rész 5–9. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (222–223. o.), és soroljátok fel a táblára, milyen mértékben növekedett az egyház Benson elnök irányítása alatt! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Ezt a növekedést lehet csodával határosnak mondani? Miért?
- Milyen szerepet játszott a szentek hite és imái ezekben a csodákban?
- Milyen érzésekkel tölt el benneteket az, hogy a történelem e jelentős korszakában lehettek az egyház része?
- Miért fontos, hogy imádkozunk és hitet gyakoroljunk a misszionáriusi munka érdekében?

Mondd el a következő kijelentést Benson elnöktől, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke:

„Igen, amint teret engedünk annak, hogy visszatekintsünk a 150 éves létünkre, örvendezünk és kijelentjük, mily csodálatos és lenyűgöző volt eddig a fejlődés. Köszönetet mondunk az Úrnak kegyelmes áldásaiért. Nem habozunk mindenható irányításának tulajdonítani az egyház fejlődését.

És most – mi lesz a jövővel?

Kétségtelenül további fejlődést, növekedést és megnövekedett lelkesítést várunk el. Látni fogjuk misszionáriusainkat, amint elársztják a földet a visszaállítás üzenetével. Tempomokat fogunk látni minden olyan országban, ahová az evangélium eljutott, jelképezve az igazságot, hogy családok, élők és holtak egygyéforrjanak szeretetben és örökkévaló családi kötelékekben. Arra is emlékeznünk kell azonban, hogy mindig jelen lesznek a munka megakadályozására törekvő erőfeszítések” (Conference Report, 1980. ápr., 46. o.; vagy *Ensign*, 1980. máj., 33. o.).

„Ezra Taft Benson elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 224. o., 19–21. bekezdés. Az apák és anyák szerepe szent és Isten által elrendelt. (10–15 perc)

Az osztály gyűjtson össze egy felsorolást arról, mit tekintenek az öt legfontosabb munkának a világon, majd írd fel ezeket a táblára! Kérdezd meg: Szerintetek miért olyan jelentősek ezek a munkák? A tanulók olvassák el az „Ezra Taft Benson elnök” rész 19–21. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (224. o.), és keressék meg, Benson elnök elmondása szerint melyik az egyik legfontosabb foglalkozás! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért olyan szent és nemes az édesanyák feladata?
- Hogyan lehetne az édesanyák munkáját ma jellemezni?
- Mit tehettek azért, hogy tiszteletet és megbecsülést szereztek édesanyátnak?
- Mit tehetnek a fiatal nők azért, hogy felkészüljenek arra, hogy igazlelkű édesanyák lehessenek?

Mondd el a tanulóknak, hogy az édesapák ugyanilyen fontosak!
Mondd el a következő kijelentést Benson elnöktől:

„Apák, örök elhívás a tiétek, amelyből soha nem fognak felmenteni titeket. Bár fontosak az egyházban kapott elhívások, természetüknél fogva csak egy bizonyos időszakra szólnak, majd sor kerül a megfelelő módon történő felmentésre. Az apa elhívása azonban örökkévaló, fontossága tekintetében pedig meghaladja az időt. Ez a ti elhívásokotok mind az időre, mind az örökkévalóságra” (Conference Report, 1987. okt., 59. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 48. o.).

- Miért fontos, hogy a szülők tanítsák a gyermekeiknek az evangéliumot?
- Mit tehettek azért, hogy segítséget nyújtsatok és tiszteletet mutassatok az édesapátnak?
- Mit tehetnek a fiatal férfiak azért, hogy felkészüljenek arra, hogy igazlelkű édesapák lehessenek?

Mondd el a következő módszereket, melyeket Benson elnök adott az anyáknak arra vonatkozóan, hogyan tölthetnék el az időt hatékonyabban gyermekeikkel:

1. „Szakítsatok időt arra, hogy mindig ott legyetek a kereszteződésnél, amikor a gyermekeitek jönnek vagy mennek.”
2. „Szakítsatok időt arra, hogy igazi barátai legyetek a gyermekeiteknek!”
3. „Szakítsatok időt arra, hogy olvassatok a gyermekeiteknek!”
4. „Szakítsatok időt arra, hogy imádkozzatok a gyermekeitekkel!”
5. „Szakítsatok időt arra, hogy hetente jelentőségteljes családi estet tartsatok!”
6. „Szakítsatok időt arra, hogy lehetőség szerint minél gyakrabban együtt legyetek az étkezések idején!”
7. „Szakítsatok naponta időt arra, hogy családként együtt olvassatok a szentírásokból!”
8. „Szakítsatok időt arra, hogy családi tevékenységeket szervezzetek!”
9. „Szakítsatok időt arra, hogy tanítsatok a gyermekeiteknek!”
10. „Szakítsatok időt arra, hogy igazán szeressétek gyermekeiteknek!” (részlet a *To the Mothers in Zion* című beszédből, 1987. feb. 22., 8–12. o.).

Mondd el a következő módszereket, melyeket Benson elnök adott az apáknak arra vonatkozóan, hogyan szolgálhatnak lelki vezetéssel a családjuknak:

- „1. Adjatok apai áldásokat a gyermekeiteknek! Kereszteljétek meg és konfirmáljátok a gyermekeiteket! Szenteljétek fel fiaitokat a papságba! ...
2. Személyesen irányítsátok a családi imákat, a mindennapos szentírásolvasást és a hetente megtartott családi estéket! ...
3. Amikor csak lehet, menjetek el együtt, családként az egyházi gyűlésekre! ...
4. Menjete apa-leánya randevúkra, és apa-fia kirándulásokra a gyermekekkel! ...
5. Hozzátok létre a családi üdülések, utazások és kirándulások hagyományait! ...
6. Beszélgetsetek rendszeresen négyszemközt a gyermekekkel! ...
7. Tanítsátok munkára a gyermekeiteket! ...
8. Helyezzétek előtérbe otthonotokban a jó zenét, képzőművészetet és irodalmat! ...
9. Amennyire a távolságok lehetővé teszik, rendszeresen járjatok el feleségetekkel a templomba! ...
10. Engedjétek, hogy gyermekeitek lássák az egyháznak nyújtott szolgálat örömét és elégedettségét! ...

Gondoskodjatok mindig családotok fizikai szükségleteiről, örök társatokkal az oldalatokon, tegyetek eleget szent felelősségeteknek, és gondoskodjatok lelki vezetésről az otthonotokban!” (Conference Report, 1987. okt., 62–63. o.; vagy *Ensign*, 1987. nov., 50–51. o.).

Kérd meg a tanulókat, írjanak levelet szüleiknek, melyben kifejezik hálájukat és szeretetüket! Ösztönözd őket, hogy amilyen hamar csak lehetséges, adják oda azt szüleiknek!

Howard W. Hunter elnök

Bevezetés

Elder James E. Faust, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta:

„Hunter elnök az egyik legszeretreméltóbb krisztusi ember, akit valaha is ismertünk. Lelki gazdagsága mérhetetlen. Az Úr Jézus Krisztus irányítása alatt, az Ő különleges tanújaként, Hunter elnök lelkisége a hosszú évek során figyelemreméltó változáson ment keresztül. Egész lényét ez hatja át. Szelíd, amikor szent dolgokról van szó, alázatos a szent dolgokkal kapcsolatban és óvatosan szól a szent dolgokról. Olyan belső békével, csendességgel és a léleknek olyan nemességével rendelkezik, amely ritkaság Isten gyermekei között. Sok szenvedése, mint egyfajta

»tisztító tűz« lehetővé tette számára azt, hogy most és a jövőben Isten igaz prófétája és eszköze legyen” („Ahogy egy sas repül”, *Liahona*, 1994. szept., 2. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Követnünk kell az Úr szeretetre és könyörlésre mutatott példáját (lásd „Howard W. Hunter elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 226–228. o., 1–2., 7–8., 11–14., 21. bekezdés; lásd még 3 Nefi 27:27).
- Az egyház tagjai a templomot életük nélkülözhetetlen részévé kell, hogy tegyék (lásd „Howard W. Hunter elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 226. o., 3. bekezdés).
- Az Úr békében részesíti azokat, akik kitartanak az igazlelkűségben (lásd „Howard W. Hunter elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 227–228. o., 7., 9–10., 21–22. bekezdés; lásd még Zsoltárok 29:11; Ésaías 48:22; T&S 122:5–9).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 616–627. o.

Javaslatok a tanításhoz

„Howard W. Hunter elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 226–228. o., 1–2., 7–8., 11–14., 21. bekezdés. Követnünk kell az Úr szeretetre és könyörlésre adott példáját. (15–20 perc)

Adj a tanulóknak három percet, hogy példát találjanak Krisztus szeretetére és könyörlésére a Biblia négy evangéliumából (Máté, Márk, Lukács és János)! Mondják el jó páran, mit találtak, és miért tetszett az nekik!

A tanulók ismerkedjenek meg Howard W. Hunter elnökkel úgy, hogy elolvassák az „Életútja”, és „Elnöksége” részeket, valamint a „Howard W. Hunter elnök” rész 1–2., 7–8., 11–14., 21. bekezdését (226–228. o.)! Mondd el, hogy Hunter elnökre gyakran emlékeznek krisztusi szeretete és könyörlése végett! Olvassátok el elder James E. Faust kijelentését a fenti bevezetésből! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen példákat találtok Hunter elnök szeretetére és könyörlésére?
- Mit mondott Hunter elnök – a 2. bekezdésben –, miért imádkozott?
- Hogyan vonatkozik ránk imája?
- Olvassátok el Máté 22:36–40-et! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek a szeretet és könyörlés mások felé való kimutatásához?

Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek példát a kedvességre, könyörlésre, szeretetre vagy udvariasságra a mai világban! Mondd el nekik, hogy következő alkalommal, amikor az osztály találkozik, meg fogod kérni őket, hogy beszéljenek megfigyelésük tapasztalatairól!

„Howard W. Hunter elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 226. o., 3. bekezdés. Az egyház tagjai a templomot életük nélkülözhetetlen részévé kell, hogy tegyék. (15–20 perc)

Tegyé ki számos olyan eszközt, melyeket mérésre használnak (például hőmérő, vonalzó, mércés edény, mérleg vagy óra)! Kérdezd meg a tanulókat:

- Mi a közös ezekben a tárgyokban?
- Mi a mérés célja?

Ha lehetséges, mutass a tanulóknak egy templomi ajánlást! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan illik a templomi ajánlás a mérőeszközökhöz?
- Miként tekinthető a templomi ajánlás életünk mérőeszközének?
- Miért kell bizonyos normák szerint élnünk annak érdekében, hogy templomi ajánlást kapjunk?
- Olvassátok el a Tanok és szövetségek 97:15–16; 124:46-os verseit! Hogyan kapcsolódnak ezek a templomi érdemességhez?

Adj a tanulóknak egy másolatot a következő kijelentésből, és közösen olvassátok el azt!

Gordon B. Hinckley elnök, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben, azt írta:

„A biztosíték, hogy aláírunk egy templomi ajánlást, soha nem lehet közhely.

Ez a kis dokumentum, mely kinézetét tekintve egyszerű, azt biztosítja, hogy tulajdonosa megfelel bizonyos pontos és sokat követelő alkalmasságnak, és így beléphet az Úr házába, ott részesülhet azokban a legszentebb szertartásokban, melyeket a földön bárhol elvégezhetnek. Ezek a szertartások nem csupán az élet dolgaira vonatkoznak, hanem az örökkévalóság dolgaira. . . .

Milyen különleges és figyelemreméltó is a templomi ajánlás! Nem más, mint egy darab papír egy névvel, aláírásokkal, a valóságban azonban bizonyítvány, mely azt mondja, hogy tulajdonosa »becsületes, igaz, erkölcsös, jóakarátú és erényes«, hisz abban, hogy mindenben jót kell cselekednie és »[m]indarra törekszik, ami erényes, szép, jónak mondott, vagy dicséretre méltó« (lásd Hittételek 1:13).

És minden kívánalmon túl a legfontosabb az, hogy az ajánlás tulajdonosának biztos tudása legyen arról, hogy Isten, az Örökkévaló Atyánk él, hogy Jézus Krisztus az élő Isten élő Fia, és ez az Ó szent és mennyei munkájuk (Conference Report, 1990. márc.–ápr., 66., 68. o.; vagy *Ensign*, 1990. máj., 50., 52. o.).

A tanulók olvassák el a „Howard W. Hunter elnök” rész 3. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (226. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit akart Hunter elnök, mit tegyen minden egyes egyháztag?
- Mit tehettek azért, hogy érdemeseleg legyetek a templomban tisztelni Istent? (A válaszok között lehetnek: a Bölcsesség szavának való engedelmesség, erkölcsileg tiszta maradni, tizedet fizetni, és megőrizni az ellenkező nemű emberekkel való megfelelő viszonyt.)

„Howard W. Hunter elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 227–228. o., 7., 9–10., 21–22. bekezdés. Az Úr békében részesíti azokat, akik kitartanak az igazlelkűségben. (15–20 perc)

Add ki feladatul pár tanulóknak, hogy olvassanak fel az osztálynak egyet-egyet a következő részek közül: Zsoltárok 29:11; Ésaías 48:22; János 14:27; 1 Korinthusbeliek 14:33; 2 Thessalonika-beliak 3:16; Tanok és szövetségek 59:23. Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Ki a béke szerzője?
- Miért olyan csodálatos ajándék a béke?
- Mikor éreztetek békét az életetekben?
- Mit jelent lelkileg békében lenni?
- Hogyan lehetünk békében, amíg nyugtalansággal teli környezetben élünk?

A tanulók képzeljenek el két személyt, akik ugyanazon a nehézségen mennek keresztül (például lebénulnak egy balesetben, elvesztik munkájukat, meghal egyik gyermekük, vagy jogtalanul vádolják őket)! Beszéljétek meg, milyen különböző reakciójuk lehet! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Miért lehetséges az, hogy az egyikőjük békét érez, a másik pedig haragot, keserűséget vagy fájdalmat?
- Olvassátok el Alma 62:41-es versét! Hogyan kapcsolódik ez a vers ehhez a tantételhez?
- Mit tehetünk azért, hogy békét érezzük az életünkben, bármilyen körülmények közepette is legyünk?

A tanulók olvassák el a „Howard W. Hunter elnök” rész bevezetését és 7., 9–10. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (227. o.)! Kérd meg őket, hogy keressenek példákat azokra a megpróbáltatásokra, melyekkel Hunter elnöknek kellett szembenéznie! A tanulók olvassák el még egyszer ugyanezeket, majd keressék ki, mit tett Hunter elnök, hogy segítséget kapjon az Úrtól ezekben a nehéz időkben? A tanulók mondják el, mit találtak, és beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Melyek Hunter elnök néhány kiemelkedő tulajdonságai?
- Mit tanulhatunk az ő példájából?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egyet Hunter elnök tulajdonságai közül, és mondják el, hogyan tudnák azt kifejleszteni életükben! Olvassák el a „Howard W. Hunter elnök” rész 21–22. bekezdését! Tégy bizonyosságot arról, hogy Jézus Krisztus a tartós béke egyetlen forrása! Biztasd a tanulókat, hogy mindig forduljanak az Üdvözítőhöz!

Gordon B. Hinckley elnök

Bevezetés

Elder Jeffrey R. Holland azt mondta Gordon B. Hinckley elnökről:

„Talán még soha senki nem vált az egyház elnökségének tagjává, aki ilyen jól fel lett volna készítve a feladatra. A hatvan éves egyházvezetés alatt személyesen ismert, tanult és ilyen vagy olyan minőségben együtt szolgált az egyház valamennyi elnökével Heber J. Granttól kezdve Howard W. Hunterig – nyolc újkori prófétával. Mint ahogy egyik munkatársa mondja: »Az egyház történelmében eddig még senki sem utazott olyan sok helyre a világban egyedül azt a célt szem előtt tartva, hogy hirdesse az evangéliumot, megáldja és felemelje a szenteket és előmozdítsa a halottak megváltását.«” („Gordon B. Hinckley elnök – Rendíthetetlen és bátor”, *Liahona*, különkiadás, 1995. szept., 22. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- „Fel kell nagyítanunk” az elhívásokat, melyeket az Úrtól kapunk (lásd „Gordon B. Hinckley elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 230. o., 1–4. bekezdés; lásd még Jákób 1:18–19; T&Sz 84:33).
- Hinckley elnök látomása az egyház jövőjéről optimizmust indokol a világban növekvő gonoszság ellenére is (lásd „Gordon B. Hinckley elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 230–231. o., 5., 12. bekezdés; lásd még 1 Nefi 22:16–22).
- Az egyház egyre több templomot épít, hogy kielégítse növekvő tagságának igényeit (lásd „Gordon B. Hinckley elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 231. o., 6–8. bekezdés; lásd még T&Sz 65:2).
- Életmódunk Krisztusba vetett hitünk jelképe. Hitünk erősödik élő prófétánk tanácsának követése által (lásd „Gordon B. Hinckley elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 232–233. o., 12–37. bekezdés; lásd még Rómabeliek 12:1–2; T&Sz 20:26).
- Az egyház minden tagjának szüksége van egy barátira, egy feladatra és Isten jó szavával való táplálásra (lásd „Gordon B. Hinckley elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 232. o., 22–24. bekezdés; lásd még Moróni 6:3–9).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 628–645. o.

Javaslatok a tanításhoz

„Gordon B. Hinckley elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 230. o., 1–4. bekezdés. „Fel kell nagyítanunk” az elhívásokat, melyeket az Úrtól kapunk. (10–15 perc)

Írd fel a táblára a *nagyít* szó következő meghatározásait:

1. Valamit nagyobbá növesztetni.
2. Valamit nagyobbaknak vagy közelebbnek lévőnek feltüntetni.
3. Dicsérni valamit, illetve nagyobb jelentőséget vagy értéket tulajdonítani annak.

Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Adva vannak a nagyít szónak ezen jelentései; mit jelent egy elhívást „felnagyítani” az egyházban?
- Miért fontos az, hogy „felnagyítsuk” elhívásainkat vagy feladatainkat?

A tanulók gondoljanak valaki olyanra, aki jó példa az elhívás „felnagyítására”! Kérj meg néhány tanulót, hogy meséljenek arról, ezek az emberek szerintük hogyan „nagyítják fel” elhívásaikat!

A tanulók tanuljanak Gordon B. Hinckley elnökről azáltal, hogy elolvassák az „Életútja” és „Elnöksége” részt a tanulók tanulmányi kalauzából (229–230. o.). Soroljátok fel néhány elhívását és feladatát, melyet életében látott el! Olvassátok el a „Gordon B. Hinckley elnök” rész bevezetését és a 1–4. bekezdését! Kérdezd meg:

- Milyen bizonyítékát találtátok annak, hogy Hinckley elnök „felnagyítja” elhívását?
- Mit tanulhattok a példájából?

„Gordon B. Hinckley elnök”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 230–231. o., 5., 12. bekezdés. Hinckley elnök látomása az egyház jövőjéről optimizmust indokol a világban növekvő gonoszság ellenére is. (15–20 perc)

Tégy ki két poharat, melyekben félig víz van! Írd fel a táblára: *A poharak félig üresek vagy félig tele vannak?* Beszélgétek meg a következő kérdéseket:

- Hogyan lehet a félig üres és a félig teli poharat a pesszimizmushoz illetve optimizmushoz hasonlítani?
- Mit jelent optimistának lenni?
- Miért szerettek olyan emberek körül lenni, akik optimisták?

Címkézd fel a poharakat a *félig üres* valamint *félig teli* címkékkel! Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak a világ állapotára! Írd fel a táblára *Félig üres*, és soroljatok fel alá olyan állapotokat, melyek aggodalmat, vagy reményvesztettséget idézhetnek elő! Írd fel a táblára *Félig teli*, és soroljatok fel alá olyan állapotokat, melyek a boldogságra vagy reménykedésre adnak okot! Kérdezd meg: A világban lévő kétféle állapot közül melyikre gondoltok a legtöbbit?

Mondd el a tanulóknak, hogy Gordon B. Hinckley elnök a nagy optimizmus és látomás embere! Olvassák el a „Gordon B. Hinckley elnök” rész 5., 12. bekezdését (230–231. o.), és keressék ki, mit tanított az optimizmusról! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen indokokat adott Hinckley elnök az optimizmusra?
- Mit tudunk az egyház sorsáról, mely reményt adhat nekünk? (Lásd T&Sz 65:2.)
- Miért várhatjuk az utolsó napokat és az Úr második eljövetelét? (Lásd 1 Nefi 22:16–22.)

„Gordon B. Hinckley elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 231–232. o., 6–8. bekezdés. Az egyház egyre több templomot épít, hogy kielégítse növekvő tagságának igényeit. (15–20 perc)

Állíts ki egy világtérképet! Kérd meg a tanulókat, soroljanak fel olyan helyeket, ahol templomok állnak! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Hozzávetőlegesen hány templom van jelenleg világszerte? (2000 októberében 100 volt. Lásd a Liahona konferenciái számának statisztikai adatait.)
- Szerintetek miként fog a templomok száma változni életetekben?
- Szerintetek miért helyez olyan nagy hangsúlyt az egyház a templomok építésére szerte a világon?

Mondd el a tanulóknak, hogy Gordon B. Hinckley elnök kihangsúlyozta a templomépítés fontosságát! A tanulók tanulmányozzák a „Gordon B. Hinckley elnök” rész 6–8. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (231–232. o.)! Tegyé ki jó pár képet a templomokról, és fejezd ki érzéseidet azokról az áldásokról, melyeket ezekben a szent épületekben lehet elnyerni! Kérd meg a tanulókat, hogy éljenek úgy, hogy elnyerhessék az Úr egyházának minden szertartását! Mondd el a következő kijelentések egy részét vagy egészét: Elder Eldred G. Smith, akik akkoriban az egyház pátriárkája volt, kijelentette:

„Közeleg az idő, amikor templomok lesznek a földön mindenhol, sokféle nemzetben. Ez a legszükségesebb az ember üdvözülése, felmagasztosulása és örök élete érdekében. Ezután mindannyiunknak nagyon szorgalmasan kell családi feljegyzéseinket összegyűjtenünk, és úgy élnünk, hogy érdemesek legyünk részt venni ebben a munkában” (Conference Report, 1972. okt., 52. o.; vagy *Ensign*, 1973. jan., 56. o.).

Gordon B. Hinckley elnök azt mondta:

„Égető vágyat érzek azzal kapcsolatban, hogy legyen egy templom elérhető távolságban minden utolsó napi szent számára szerte a világon. Csak ilyen mértékkel tudunk haladni. Megpróbáljuk látni azt, hogy mindegyik templom kitűnő helyre épüljön, ahol jó szomszédok veszik körbe hosszú időre. . . . A munka olyan mértékben halad előre, amilyen gyorsan mi haladunk. Én állandóan azért imádkozom, hogy valahogyan felgyorsíthassuk ezt a munkát, hogy közülünk sokan könnyebben eljuthassanak az Úr szent házába.

Brigham Young egyszer azt mondta, hogy ha a fiatalok valóban megértik a templomi házasság áldásait, akkor gyalog tennék meg az utat Angliába, ha arra lenne szükség (lásd *Journal of Discourses*, 11:118. o.). Reméljük, hogy nem kell olyan messze menniük” (Conference Report, 1995. szept.–okt., 71. o.; vagy *Ensign*, 1995. nov., 52–53. o.).

„Gordon B. Hinckley elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 231–233. o., 12–37. bekezdés. Életmódunk Krisztusba vetett hitünk jelképe. Hitünk erősödik élő prófétánk tanácsának követése által. (20–25 perc)

Rajzolj a táblára a következőkhöz hasonló képeket (válassz olyanokat, melyekkel a tanulóid összefüggésbe hozhatók):

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, melyik kép jellemzi leginkább életüket, és miért! Kérd meg őket, mindegyikük rajzoljon egy képet valamiről, ami az életüket jelképezi! Mutassa meg néhány tanuló a képét, és mondják is el, mit árul az el róluk!

Olvassátok el a „Gordon B. Hinckley elnök” rész 13–16. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (232. o.)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mit mondott Hinckley elnök a jelképekről?
- Hogyan fejezheti ki az általatok rajzolt kép Jézus Krisztusról való bizonyosságokat?
- Hogyan segíthet életmódotok más embereknek Jézus Krisztusban hinni?
- Olvassátok el a Rómabeliek 12:1–2-t! Hogyan kapcsolódnak ezek a versek a beszélgetéshez?

Mondd el, hogy életünk akkor fogja jobban hitünket jelképezni, ha az élő próféta tanácsát követjük! A tanulók olvassák el a „Gordon B. Hinckley elnök” rész 12., 17–25. bekezdését! Nevezzenek meg pár olyan tanítást, melyekre Hinckley elnök nagy hangsúlyt fektetett, és kérdezd meg:

- Mennyire illenek ezek a tanítások a világon élő emberekre és az egyházra?

- Szerintetek miért fontos az, hogy kövessük ezeket a tanításokat?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egy tanítást, melyet szerintük jobban követhetnének! Írjanak egy papírra egy bekezdésnyit arról, hogyan tehetik ezt meg!

„Gordon B. Hinckley elnök”, Tanulók tanulmányi kalauza, 232. o., 22–24. bekezdés. Az egyház minden tagjának szüksége van egy barátira, egy feladatra és Isten jó szavával való táplálásra. (10–15 perc)

Mondd el a tanulóknak: Képzeljétek el, hogy egy különleges bizottságban kaptatok feladatot! Egy tervet kell készíteni, mely arról szól, hogyan maradhatnak a megtértek aktívak.

Oszd az osztályt kis csoportokra! Tanulmányozzák Moróni 6; T&Sz 20:68-at, és sorolják fel, mit tehetnek az egyházak azert, hogy segítsenek a megtérteknek aktívnak maradni! Amikor a csoportok végeztek, számoljanak be az osztálynak ötleteikről!

A tanulók olvassák el a „Gordon B. Hinckley elnök” rész 22–24. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzában (232. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Mit mondott Hinckley elnök, mire van szüksége minden egyháztagnak?
- Hogyan hasonlítható össze ez a három dolog azzal, amit Moróni 6-ban találtak?
- Miként lehetnek egy új megtért segítségére?
- Hogyan segíthetik az egyház minden egyes tagját?
- Mely problémákkal kerülnek szembe a megtértek, amikor az egyházba jönnek?
- Hogyan nyújthatjuk ki kezünket az egyházközségünkben vagy gyülekezetünkben élő egyháztagnak felé?

Ösztönözd a tanulókat, hogy legyenek nyíltak és barátságosak, amikor új egyháztagnak köszöntenek az egyházban! Oszd meg a következő kijelentést Hinckley elnöktől:

„A misszionáriusi munka világszerte tapasztalható növekedésével együtt olyan erőfeszítések hasonló mértékű növekedésére is szükség van, melyek segítenek minden megtértnak otthon érezni magát a gyülekezetében vagy egyházközségében. Az év végéig elég ember jön majd az egyházba ahhoz, hogy 100 átlagos méretű cöveket lehessen megszervezni. Sajnos a megtérések felgyorsulásával egyre többet elhanyagolunk az új egyháztagnak közül. Remélem, hogy jelentős erőfeszítés jelenik majd meg egyházszerter, világszerte, hogy megtartsunk minden megtértet, aki az egyházba jön.

Ez komoly dolog. Nincs értelme misszionáriusi munkát végezni, hacsak nem ragaszkodunk ezen erőfeszítés gyümölcseihez. A kettőt nem szabad elválasztanunk” (Liahona, 1998. jan., 55. o.).

A család: Kiáltvány a világhoz

Bevezetés

Elder Eran A. Call, aki akkoriban a hetvenek tagja volt, a következőket mondta:

„Harold B. Lee elnök így szólt: »Testvérek, az Úr legnagyobb munkáját apákként tehetitek meg saját otthonotok falain belül« [Conference Report, 1973. ápr., 130. o.; vagy *Ensign*, 1973. júl., 98. o.]

Mindig emlékeznünk kell David O. McKay elnök figyelmeztetésére, melyet 33 évvel ezelőtt erről az emelvényről tett: »Semmilyen más siker nem ellensúlyozhatja az otthon elszenvedett kudarcot. A legszegényebb kunyhóban, egy egységes családban uralkodó szeretet Isten és a jövő emberisége előtt nagyobb értékű bármely más gazdagságnál. Egy ilyen otthonban Isten csodákat tehet és csodákat is fog tenni« [idézve J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42. o.; Conference Report, 1964. ápr., 5. o.]

Az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatunk, két évvel ezelőtt ünnepélyes kiáltványt intéztek a világhoz a házasságra, a szülőkre és a családra vonatkozó hitünkről. Mindegyikötöket felszólítalak, hogy olvassátok, tanulmányozzátok és éljétek e sugalmazott kiáltvány szerint! Válgjon ez vezérelvünké és normánkká, amely által otthonainkban élünk, és gyermekeinket neveljük!

Otthonaink lehetnek menedékek és szentélyek, és kell is, hogy azok legyenek abban a zaklatott világban, amelyben élünk; váljanak ilyenné azáltal, hogy naponta törekszünk megtartani a szent szövetségeket, melyeket megkötöttünk” (Liahona, 1998. jan.; 30. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A férfi és nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme Mennyei Atyánk tervének, melyet gyermekei boldogságáért készített (lásd „A család: Kiáltvány a világhoz”; lásd még 1 Mózes 2:20–24).
- A családok megerősödnek, ha a sugalmazott alapelvek szerint élnek, melyek a családról szóló kiáltványban találhatóak (lásd „A család: Kiáltvány a világhoz”; lásd még Hittételek 1:13).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343, 631–632. o.*

Javaslatok a tanításhoz

A Tanok és szövetségek és az egyház története videó

21. bemutató: „A család fontossága, 1. rész” (11:00), és a 22. szemléletetés: „A család fontossága, 2. rész” (9:00) felhasználható az „A család: Kiáltvány a világhoz” tanításában (lásd *Tanok és szövetségek és az egyház története videokalauz* tanítási javaslatait).

„A család: Kiáltvány a világhoz” A férfi és nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme

Mennei Atyánk tervének, melyet gyermekei boldogságáért készített. (15–20 perc)

Válaszd szét a fiatal férfiakat és fiatal nőket! A csoportok üljenek egymással szemben és tedd fel a következő kérdéseket mindkét csoportnak:

- Milyen tulajdonságok legyenek meg abban a személyben, akit házastársnak választotok?
- Miért fontosak számotokra ezek a tulajdonságok?
- Milyen szerepet játszanak ezek a tulajdonságok, amikor azt döntitek el, kivel fogtok randevúzni vagy időt tölteni?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az „A család: Kiáltvány a világhoz”-t a tanulók tanulmányi kalauzából (233–234. o.)! Keressenek ki feladatokat, melyeket Isten adott a férjeknek és feleségeknek! Ezt követően kérdezd meg a két csoporttól:

- Milyen tulajdonságokra kell a férjeknek és feleségeknek szert tenniük azért, hogy teljesítsék a feladatokat, melyeket Isten adott nekik?
- Miben hasonlítanak ezek a tulajdonságok azokhoz, melyeket ti soroltatok fel, hogy fontosak egy társban?
- Miért ugyanilyen fontos az, hogy jövőbeli férjként vagy feleségként ti is kifejlesztétek magatokban ezeket a tulajdonságokat?

Ösztönözd a tanulókat olyan életre, hogy érdemes, szeretettel teli és felelősségteljes férj vagy feleség legyenek, amikor eljön a házasság ideje!

„A család: Kiáltvány a világhoz” A családok megerősödnek, ha a sugalmazott alapelvek szerint élnek, melyek a családról szóló kiáltványban találhatóak. (15–20 perc)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az „A család: Kiáltvány a világhoz”-t a tanulók tanulmányi kalauzából (233–234. o.)! Tedd fel a következő kérdéseket:

- A kiáltványban szereplő tanok és alapelvek közül szerintetek melyek a legfontosabbak annak érdekében, hogy egy család boldog és sikeres legyen?
- Ezen alapelvek követése miért vezethet boldogsághoz?

- Milyen erőfeszítéseket és áldozatokat kell tenni ezért, hogy ezek szerint az alapelvek szerint éljünk?

A tanulók válasszanak ki a kiáltványból egy olyan alapelvet vagy tantételt, mely nagy hatással van rájuk, és keressék ki azt a szentírást, mely alátámasztja azt! Pár példa található az alábbiakban:

1. bekezdés	1 Korinthusbeliek 11:11; T&Sz 49:15
2. bekezdés	1 Mózes 1:6–27; Mózes 6:8–9
4. bekezdés	1 Mózes 1:28; Mózes 2:28
6. bekezdés	Móziás 4:14; T&Sz 68:25; Hittételek 1:12

Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el a tantételüket és szentírásukat! A tanulók írják le egy papírra, mit tehetnek azért, hogy segítsenek a családjuknak abban, hogy jobban törekedjenek az általuk választott alapelv vagy tantétel szerinti életre!

Énekeljétek el vagy olvassátok el „A családok örökké együtt lehetnek” című éneket (*Gyermekek énekeskönyve*) valamint a „Ha szeretet van otthon” című himnuszt (*Himnuszok*)! Tégy bizonyosságot az örömről, mely az evangélium alapelveinek követése által ér bennünket!

Az élő Krisztus – Az apostolok bizonyága

Bevezetés

Amikor Jézus napjaiban a tizenegy apostol összegyűlt, hogy válasszanak valakit, aki az Iskáriótes Júdás helyett, Péter az mondta, hogy az új apostol „az ő feltámadásának bizonyága legyen mivelünk” (Ap. csel. 1:22). Később, amint azt a feljegyzés írja, „az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról” (Ap. csel. 4:33). A próféták, látnokok és kinyilatkoztatók napjainkban is „Krisztus nevének különleges tanú[i] az egész világon” (T&Sz 107:23). Nyilvánosan közzétették bizonyosságukat „Az élő Krisztus – Az apostolok bizonyágtétele” című kiadványban 2000. január 1-jén. Egy, a papsági vezetőkhez intézett levélben, mely ezt a kiadványt mutatta be, Gordon B. Hinckley elnök, Thomas S. Monson elnök és James E. Faust elnök – az Első Elnökség tagjai – a következőket írták:

„Joseph Smith próféta kijelentette: »Vallásunk alapvető tantételei az apostolok és próféták bizonyága Jézus Krisztusról, hogy Ő meghalt, eltemették, majd a harmadik napon feltámadt és felszállt a mennybe; és minden egyéb dolog, ami a vallásunkkal kapcsolatos, csak függeléke ennek.« Ebben a szellemben adjuk bizonyosságunkat az előttünk járókéhoz.

Arra buzdítjuk Önöket, hogy használják ezt az írott bizonyítást arra, hogy segítsenek Mennyei Atyánk gyermekeinek hitét építeni” (Első Elnökségi levél, 1999. december 10.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- Jézus az élő Krisztus. A próféták és apostolok bizonyosságukat teszik páratlan életéről és engesztelő áldozatáról (lásd „Az élő Krisztus – Az apostolok bizonyossága”; lásd még Ap. csel. 1:1–8, 21–22; 4:33; Móziás 3:5–13; T&Sz 107:23).

További források

- Russell M. Nelson, „Jézus Krisztus: Mesterünk és még annál is több”, *Liahona*, 2000. ápr., 4–17. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Krisztus Különleges tanúi (65:00; cikkszám: 56584) című videofilm is felhasználható „Az élő Krisztus – Az apostolok bizonyossága” tanításában.

„Az élő Krisztus – Az apostolok bizonyossága” Jézus az élő Krisztus. Próféta és apostolai bizonyítást tesznek páratlan életéről és engesztelő áldozatáról. (35–40 perc)

Tégy ki Krisztust ábrázoló képeket a terem különböző pontjaira (lásd Evangéliumi művészet képcsomag)! A tanulók mondják el, melyik kép tetszik nekik, és miért! Tégy bizonyítást Jézus Krisztusról! Kérdezd meg a tanulóktól, miért fontos, hogy erős bizonyossággal rendelkezzenek Jézus Krisztusról? Olvassátok el az 1 Korinthusbeliek 15:3–8; Éther 12:38–39; Tanok és szövetségek 76:22–23-at! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Mi a közös ezekben a bizonyosságokban? (Mindegyik személy látta a feltámadt Krisztust.)
- Miért fontos, hogy legyenek próféták, akik tanúsítják, hogy az Üdvözítő él?
- Miért fontos tudnunk azt, hogy az Üdvözítő él?

Mondd el, hogy a próféták és az apostolok ma tanúbizonyosságukat adják azokéhoz, akik előttük éltek! Oszd az osztályt három egyforma csoportra, és mindegyik csoport tanulmányozza „Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyossága” részt a tanulók tanulmányi kalauzában (235. o.)! Az egyik csoport keresse ki az apostolok tanúságát arról, mit tett az Üdvözítő halandó szolgálata előtt! Egy másik csoport keresse ki, mit vitt véghez halandó szolgálata idején! Az utolsó csoport keresse ki, mit tett és mit fog tenni halandó szolgálata után! A tanulók mondják el, mit tanultak, és írd fel válaszaikat a táblára! A következő ábra segítséget nyújthat:

Az élő Krisztus

Halandó szolgálata előtt	Halandó szolgálata idején	Halandó szolgálata után
<ul style="list-style-type: none"> Az Ószövetség Jehovája volt (lásd 2. bek.) A földet Atyja irányításával teremtette (lásd 2., 10. bek.) Az Atya Elsősülötte volt (lásd 4. bek.) 	<ul style="list-style-type: none"> Büntelen életet élt (lásd 2. bek.) Megkeresztelkedett (lásd 2. bek.) A béke evangéliumát tanította, és mindenkit arra kért, hogy kövessék példáját (lásd 2. bek.) Meggyógyította a betegeket, feltámasztotta a halottakat, és az élet céljáról tanított (2. bek.) Bevezette az úrvacsorát, feláldozta magát az emberiség bűneiért, elfogták, halálra ítélték és megfeszítették (lásd 3. bek.) 	<ul style="list-style-type: none"> Feltámadt a sírból, és letépte a halál kötelékeit (lásd 5. bek.) A másik juhait között szolgált. Az Atyával megjelent Joseph Smith-nek (lásd 5. bek.) Visszaállította a papságát és egyházát (lásd 11. bek.) Dicsőségében fog visszatérni, és mint a Királyok Királya fog uralkodni (lásd 12. bek.) Mindegyikünket munkánk és szívünk vágya alapján fog megítélni (lásd 12. bek.)

Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek az apostolok miért adták azt a címet bizonyosságuknak, hogy „Az élő Krisztus”?
- Miként lehetett hatással az Úr azokra, akik a földön eddig éltek vagy ezután élni fognak?
- Mit tett az Üdvözítő eddig, és mit fog még tenni, ami hatással lehet életmódokra?
- Hogyan érhetek el „boldogságot ebben az életben, és örök életet az elkövetkezendő világban”?
- Hogyan köszönhetitek meg Istennek „Fia páratlan ajándékát”?

Tégy bizonyítást Jézus Krisztusról és arról a reményről, melyet az evangélium hozhat Isten minden gyermekének! Énekeljétek el vagy olvassátok el: „Tudom, hogy jó Megváltóm él!” (*Himnuszok*)! Ha az idő engedi, kérd meg a tanulókat, osszák meg az élő Krisztusról való bizonyosságukat!

Hittételek

Bevezetés

„[Joseph Smith prófétát] gyakran kérték arra, hogy magyarázza el a mormonizmus tanításait és szokásait a kívülállóknak. ... 1842 tavaszán John Wentworth, a *Chicago Democrat* újság szerkesztője, megkérte Joseph Smith-t, hogy adjon neki egy vázlatot »az utolsó

napi szentek növekedéséről, fejlődéséről, üldöztetéséről és hitéről» [»Church History«, *Times and Seasons*, 1842. márc. 1., 706. o.] . . . Joseph eleget tett ennek a kérésnek, és elküldött Wentworth-nek egy többoldalas dokumentumot, mely a visszaállítás korai éveinek számos történetét foglalta magában, beleértve az első látomást és a Mormon könyve előhozatalát is. Az irat tartalmazott tizenhárom kijelentést, melyek felvázolták, miben hisznek az utolsó napi szentek, és amelyek később a Hittételek néven vált ismertté. . . .

1851-ben a Hittételeket befoglalták az Igazgyöngy első kiadásába, melyet] a Brit Misszióban adtak ki. Miután az Igazgyöngyöt 1878-ban átdolgozták, 1880-ban pedig szentesítették, a Hittételek az egyház hivatalos tana lett” (*History in the Fulness of Times*, 256–257. o.).

Elder L. Tom Perry, a Tizenkettek Kvórumának tagja azt mondta:

„Mily nagy áldás lenne, ha az egyház minden tagja megtanulná a Hittételeket, és tájékozott lenne a bennük található alapelveket illetően! Jobban fel lennének készülve arra, hogy megosszunk másokkal az evangéliumot. . . .

A Hittételek átfogóan és tömören jelentik ki Jézus Krisztus evangéliumának tanait. Ezek vallásunk alapelveinek nyílt és egyszerű állításait tartalmazzák, és erős bizonyítékát adják annak az isteni ihletnek, amely Joseph Smith prófétát szállta meg” (*Liahona*, 1998. júl., 24–26. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A Hittételek sugalmazott kijelentések, melyeket Joseph Smith próféta írt. Ezek „vallásunk alapelveinek nyílt és egyszerű állításait”, valamint „Jézus Krisztus evangéliumának tanait” tartalmazzák (L. Tom Perry, *Liahona*, 1998. júl. 24–26. o.; lásd Hittételek).

További források

- *Church History in the Fulness of Times: Religion 341–343*, 256–257. o.
- *Doctrine and Covenants Student Manual: Religion 327–325*, 66–81. o.

Javaslatok a tanításhoz

 Hittételek. A Hittételek sugalmazott kijelentések, melyeket Joseph Smith próféta írt. Ezek „vallásunk alapelveinek nyílt és egyszerű állításait”, valamint „Jézus Krisztus evangéliumának tanait” tartalmazzák. (30–35 perc)

Megjegyzés: Minden egyes hittételtől prófétai meglátások találhatóak a tanulók tanulmányi kalauzájának Hittételek részeiben, „A szentírások megértése” alatt (lásd 237–239. o.).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő történetet, melyet Spencer W. Kimball elnök mondott el:

„Pár évvel ezelőtt egy fiatal elemis fiú vonattal utazott Kaliforniába. . . . Egy úriember, aki szintén Kaliforniába igyekezett [észrevette, hogy] a fiú jól öltözött és jó magaviseletű volt. Ezen az úriember meglehetősen meglepődött. . . .

[A férfi megkérdezte:] »Honnan jössz?« és »Hol élsz?«

A fiú pedig azt mondta: »Salt Lake Cityben, Utah államban.«

»Ó,« mondta az úriember »akkor biztosan mormon vagy!«

A fiú pedig felelt: »Igen, az vagyok.«Büszkeség volt a hangjában.

A férfi azt mondta: »No, ez érdekes. Gondolkodtam már azon, milyenek a mormonok, és miben hisznek. . . .

A fiú azt mondta neki: „Nos, uram, én elmondhatom, miben hisznek.«”

A fiú ekkor – a férfi nem kis meglepetésére – felmondta a Hittételeket. Kimball elnök folytatta:

„Ez a kisfiú megpihent, miután befejezte a Hittételeket. A férfi teljesen megindult, nem csak a kisfiú képességén, hogy elmondta az egyház egész programját, hanem az egyház tanának teljességén is.

Így szólt: »Tudod, miután pár napot Los Angelesben töltöttem, úgy tervezem, hogy visszamegyek New Yorkba, ahol az irodám van. Írok a cégemnek, hogy egy-két nappal később érkezem, mert megállok Salt Lake Cityben hazafelé menet; ott elmegyek az információs irodába, és meghallgatok mindent részletesebben azokról, amit te mondtál nekem.«” (Conference Report, 1975. okt., 117., 119. o.; vagy *Ensign*, 1975. nov., 77–79. o.).

Kérdezd meg: Mi van rátok nagy hatással ebből a történetből? Kérd meg a tanulókat, hogy ismételjék el a Hittételeket veled együtt, kezdve az elsővel és a tizenharmadikkal bezárólag! Tedd fel a következő kérdéseket:

- A Hittételek ismerete hogyan segíthet nektek az evangélium megosztásában, az egyházzal feltehető kérdések megválaszolásában, vagy abban, hogy felkészüljete egy úrvacsorai beszédre?
- Mit tudsz a Hittételek eredetéről?

Mondd el a tanulóknak a Hittételek fenti bevezetését (279. o.)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miért írta a próféta a Hittételeket?
- Mikor váltak a Hittételek szentírássá?
- Hogyan jellemezte L. Tom Perry a Hittételeket?
- Miért fontos, hogy megtanuljuk a Hittételeket?

Oszd szét a Hittételeket a tanulók között! Olvassák el a kiosztott hittételt vagy hittételeket, és keressenek bennük alapelveket! Oszd a táblát tizenhárom részre, és számozd meg azokat! Amint a tanulók találják egy tantételt, írd fel azokat a táblára a megfelelő fejléc alá! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Milyen tantételek tartoznak a Hittételekbe, melyek segítséget nyújthatnak egy nem egyháztag barátotok tanításában?
- Mely alapelveket találjátok meg a Hittételekben, melyek magyarázatul szolgálnak arra, miért élünk a szerint, és miért hiszünk abban, amit teszünk?
- Ezen hittételek tanulmányozása hogyan segíthet nektek abban, hogy megerősítsétek a Jézus Krisztus evangéliumáról szerzett bizonyosságokat?
- Mit tehettek azért, hogy még inkább életetek részévé tegyétek azokat?

Ösztönözd a tanulókat, hogy tanulják meg kívülről a Hittételeket! Mondd el elder L. Tom Perry következő kijelentését:

„A szentírásból kifénymásoltam a Hittételeket, és fürdőszobám falára ragasztottam, hogy minden reggel lássam, amikor fogat mosok és borotválkozom. Néhány napon belül újra biztosan emlékezetembe véstem őket. Ez az élmény teljesen meggyőzött arról, hogy a hittételek kinyilatkoztatás által adottak Joseph Smith-nek. Arra a következtetésre jutottam, ha megtanulom a Hittételek mindegyikének tartalmát, akkor mindegyik evangéliumi alapelvet meg tudom magyarázni és védeni, ha esetleg lehetőségem nyílik arra, hogy beszéljek erről valakinek, aki a visszaállított igazság után kutat” (*Liahona*, 1998. júl., 24. o.).

Helyünk az egyház történelmében

Bevezetés

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tanúbizonysággént áll az élő próféta követésének fontosságára. 1847 pioníriai, Brigham Young elnök irányítása alatt örökséget alapítottak, melyet a jövőbeli nemzedékeknek kell követniük. Azon pionírok hite és hűsége, akik a Sóstó-völgyben telepedtek le, megtalálható a világon mindenütt, amint az emberek felkarolják az evangéliumot, az egyházhoz csatlakoznak, és a világunk azon a részén lesznek pionírok, ahol élnek. Egy utolsó napi szent író mondta a következőket:

„A legújabb megtértig osztozkodunk a vándorlás örökségében, szinte ugyanúgy, mint ahogy megosztottuk Izráel gyermekeinek örökségét Mózes idején vagy Izráel maradékának kivezetését Léhi által az ígért földje felé. Ez az örökség a bátorság és elkötelezettség, fogékonyság a »hívásra«, könyörület osztozkodás

a szegényekkel, az együttműködés derűs szelleme valamint az odaadó, Istenbe vetett hit” (Glen M. Leonard, „Westward the Saints: The Nineteenth-Century Mormon Migration”, *Ensign*, 1980. jan., 13. o.).

Néhány figyelemmel kísérendő fontos evangéliumi alapelv

- A pionírok hite és hűsége megsokszorozódik világszerte, amikor emberek csatlakoznak az egyházhoz, és áldozatot hoznak Sion felépítéséért saját népük között. Mindannyiunknak fontos szerepe van Isten királyságának felépítésében (lásd „Helyünk az egyház történelmében”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 240. o., 1–6. bekezdés; lásd még T&S 6:6; 65:5–6).

További források

- Gordon B. Hinckley, Conference Report, 1989. okt., 68–72. o.; vagy *Ensign*, 1989. nov., 51–54. o.

Javaslatok a tanításhoz

„Helyünk az egyház történelmében”, *Tanulók tanulmányi kalauza*, 240. o., 1–6. bekezdés.

A pionírok hite és hűsége megsokszorozódik világszerte, amikor emberek csatlakoznak az egyházhoz, és áldozatot hoznak Sion felépítéséért saját népük között. Mindannyiunknak fontos szerepe van Isten királyságának felépítésében. (40–45 perc)

Állíts ki pionírokat ábrázoló képeket (lásd Evangéliumi művészet képcsomag 410–415., 421. számú képek)! Mondd el a tanulóknak, hogy az egyház a „Hit minden lépésben” mottót használta fel a pionírok Sóstó-völgybe történő megérkezése 150. évfordulójához! Tedd fel a következő kérdéseket:

- Szerintetek mi lehet a legnehezebb abban, hogy valaki pionír?
- Ha beszélhetnétek egy pionírral, mit kérdeznétek?
- Kinek az élete nehezebb? Az övéké vagy a tiétek? Miért?

Olvasd fel a következő kijelentést elder Neal A. Maxwell-től, a Tizenkettek Kvórumának tagjától:

„Ha hithűk vagytok, el fog jönni a nap, amikor a dicséretre méltó pionírok, akiket jogosan dicsérték azért, hogy legyőzték ellenségeiket a kietlen vidéken vezető útjukon, benneteket fognak dicsérni, hogy sikeresen átkeltek a kétségbeesés sivatagján, hogy keresztüljutottatok a kulturális kietlenségen, és megtartottátok a hitet. . . . És igen, jogosan fogtok tovább haladni, dicsérve őket azért, amit napjaikban tettek, de egy nap [ők], beleértve hozzátartozóitok közül néhányat, benneteket fognak dicsérni, hogy biztonságban hazaértetek” (átvéve a EOSZ esti beszélgetéséből fiatalok számára, 1995. június 4.).

Olvassátok el közösen a „Helyünk az egyház történelmében” rész 1–6. bekezdését a tanulók tanulmányi kalauzából (240. o.)! Beszéljétek meg a következő kérdéseket:

- Miként különböznek kihívásaink a pionírokétól?
- Miben hasonlók?
- Hogyan lehetünk hozzájuk hasonlóak, amikor próbatételekkel állunk szemben?
- Hogyan lehetünk napjaink „pionírjai”?

Fontos, hogy segíts a tanulóknak abban, hogy megbecsüljék az országokban vagy környéketeken élő utolsó napi szentek hitét és áldozatait! Megtehetsz egyet vagy többet is a következők közül:

- A tanulók mondjanak történeteket a családjuk tagjairól, akik áldozatot hoztak azért, hogy csatlakozzanak az egyházhoz, és azért, hogy az evangélium szerint éljenek!
- A tanulók mondjanak történetet olyan emberekről, akik elsőként csatlakoztak az egyházhoz területeken vagy országokban!
- Hívj meg helyi utolsó napi „pionírokat” az órára, hogy meséljenek a tanulóknak az egyház történetéről a környéketeken!
- Kérj meg olyan tanulókat, akik jártak az Egyesült Államokban az egyház történelmi emlékhelyein, hogy számoljanak be látogatásukról!
- Taníts egy leckét arról, hogyan ismertették meg az evangéliumot a világnak azon a részén, ahol ti éltek! (Találhatsz információt a következőkben: *Liahona, Örökségünk: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának története.*)

Kérdezd meg a tanulóktól: Hogyan válhattok pionírrá az utolsó napi szentek jövőbeli nemzedékének szemében?

Adj a tanulóknak egy ív tiszta lapot, és rajzolják körbe a lábukat! Írják a lábnyomuk fölé az egyház egyik korai tagjának nevét, aki pionír volt, és akiről ebben az évben tanultak! Írják oda név

szerint, szerintük hogyan mutatta meg a hitet minden lépésben ez a személy! Ezután írják a lábnyom alá a családjuk egy tagjának vagy egy helyi pionírnak a nevét, és azt, miként mutatott hitet az a személy! Írják saját nevüket a lábnyomba, és azt, mit tehetnek azért, hogy minden lépésben legyen hitük! Néhány tanuló mondja el, mit írt, és tegyétek ki az osztályterem falára a lábnyomokat!

Mondd el a következő kijelentést Gordon B. Hinckley elnöktől, aki akkoriban tanácsos volt az Első Elnökségben:

„Mindannyiunknak van egy kis földje, amit művelnie kell. Amikor ezt megtesszük, soha nem szabad elveszítenünk a nagyobb képet, ezen munka mennyei rendeltetésének nagy összetettségét. Isten, az Örökkévaló Atyánk adta azt, és mindegyikünk szerepet játszik hatalmas szőnyegének szövésében. Egyéni hozzájárulásunk talán kevés, de nem lényegtelen. . . .

Nem szükséges benneteket arra emlékeztetnem, hogy az ügy, melyben munkálkodunk, nem mindennapi! Krisztus ügye ez. Isten, az Örökkévaló Atya királysága. Sion felépítése a földön, az ősi prófécia és az ebben a sáfárságban kinyilatkoztatott látomás beteljesítése. . . .

Az egyház tagjainak, akikhez elér a hangom, azt a felhívást adom, hogy míg azt a részt teljesítitek, melyre elhívtak benneteket, soha ne veszítsétek el szemetek elől ama hatalmas és csodálatos kép egészét, mely nem más, mint ennek, az idők teljessége sáfárságának célja. Szójjétek gyönyörűen vékony fonalatokat a nagy szőnyegben olyan mintával, melyet a mennyek Istene mutatott nekünk! Emeljétek magasra a zászlót, mely alatt haladunk! Legyetek szorgalmasak, igazak, erényesek, hithűk, hogy ne legyenek hibák abban a lobogóban” (Conference Report, 1989. szept.–okt., 69–72. o.; vagy *Ensign*, 1989. nov., 53–54. o.).

Énekeljétek el vagy olvassátok el: „Fel, szentek, fel”, (*Himnuszok*)!

MÓDSZEREK A SZENTÍRÁSOK TANÍTÁSÁHOZ

Miután eldöntötted, *mit* taníts, kérd meg az Urat, hogy segítsen neked annak eldöntésében, *hogyan* taníts! Használd fel ezt a részt, valamint *Az evangélium tanítása – kézikönyv EOSZ tanároknak és vezetőknak* (1994) kiadványt, hogy ötleteket kapj az evangélium tanításainak módszereit illetően!

Olvassatok!

- Olvass fel a tanulóidnak, és kérd meg őket, hogy felváltva olvassanak fel részeket! Akik nem olvasnak, azokat kérd meg, hogy kövessék a szentírásukban az olvasott részeket! Figyelj oda arra, hogy ne hozz zavarba olyan tanulókat, akik nem olvasnak jól!
- A szentírások felolvasásánál időnként álljatok meg, hogy elmagyarázz szavakat és kifejezéseket, evangéliumi tantételeket vagy más olyan dolgokat, melyek megbeszélésére késztetést érzel!
- Ha egy szentírásrész könnyű olvasmány, akkor arra is megkérheted a tanulóidat, hogy magukban olvassák el azt!
- Nevezétek meg, ki beszél az adott szentírásrészben, és kihez szól a beszélő!

Összegezz!

- Készülj fel azzal, hogy mit fogsz mondani azokról a versekről vagy fejezetekről, melyeket az órán nem olvastok el! Ez segítsen a tanulóknak annak meglátásában, hogyan kapcsolódnak egymáshoz az utoljára elolvasott és a következőkben elolvasandó versek!
- A fejezetek vagy részek fejléceinek felhasználásával mondd el, mit tartalmaznak azok a fejezetek vagy részek, amiket nem olvastok el!
- Használj képeket, melyek történeteket vagy tantételeket ábrázolnak azokból a versekből, melyeket nem olvastok el! Például amint a Joseph Smith története 1:5–13-ról beszélsz, mutasd meg a Joseph Smith bölcsességet keres a Bibliában című képet (Evangéliumi művészet képcsomag 402. számú kép)!

Alkalmazzatok!

- Tanítsd meg a tanulóidnak, hogy választ találhatnak a kérdéseikre és a problémáikra, ha „Krisztus szavával él[nek], mert Krisztus szava mindent megmond nek[ik], hogy mit kell cseleked[niük]” (2 Nefi 32:3)!
- Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan élményekről, melyekkel kapcsolatban a szentírásokban találtak segítséget! Mesélj ilyen saját hasonló élményeidről!

- Segíts a tanulóknak a szentírásokat magukra vonatkoztatni (lásd 1 Nefi 19:23)! Tegyél fel ezekhez hasonló kérdéseket: „Miben hasonlít hozzánk ez a szentírásbeli személy?” és „Miben hasonlít ez a történet ahhoz, ami velünk történik?”
- Kérdezd meg a tanulóktól, hogyan találtak megoldást a problémáikra a szentírásokban található emberek!
- Kérd meg a tanulóidat, hogy válaszoljanak a szentírásokban található kérdésekre! Például válaszolják meg a Tanok és szövetségek 88:33-ban feltett kérdést!
- A szentírásokban egy névmás helyére helyettesítsd be egy tanuló nevét! Például Tanok és szövetségek 11:12-ben helyettesítsd be a tanuló nevét a *nektek* szó helyett. (Megjegyzés: Figyelj oda arra, hogy a konkrét személyekhez szóló verseknek esetleg nincs általános vonatkozásuk! Ne használj olyan verseket, melyek egy bűnnel hoznak kapcsolatba a tanulókat, vagy más módon bizonyulhatnak szégyenbe hozónak!)

Keresztutalás

- A keresztutalás egy olyan szentírásra utal, mely elmagyaráz valamit az általuk tanulmányozott versről, vagy valamivel kiegészíti annak jelentését. Amikor például a Tanok és szövetségek 111:5-öt tanítod, keresztutalást készíthettek a T&Sz 104:78–80-es versével úgy, hogy a tanulókkal a margóra íratod: *T&Sz 104:78–80*.

5 **„Adósságaitok** miatt ne aggodjatok, mert én hatalmat adok nektek, hogy kifizessétek.
6 Ne aggodjatok Sion miatt sem, mert én irgalmas leszek hozzájuk.
7 Maradjatok itt, ezen a helyen és a környező vidéken.

T&Sz 104:78–80

- Tanítsd meg a tanulóknak, hogyan találjanak keresztutalásokat a lábjegyzetekben vagy a szentírások tanulmányozását segítő anyagokban!
- Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, hogyan magyarázza el a keresztutalás az általuk tanulmányozott verset, vagy mivel egészíti ki annak jelentését!
- Készíttess a tanulókkal szentírláncokat úgy, hogy keresztutalást készítenek a listán szereplő első és második, második és harmadik stb., majd az utolsó és az első szentírás között!

JelöljeteK!

- Tanítsd meg a tanulóknak, hogy jelöljenek meg fontos dolgokat a szentírásaikban, hogy aztán könnyen meg tudják találni azokat, és emlékezzenek rájuk!

- Tanítsd meg a tanulóknak, hogyan karikázzanak be, húzzanak alá, vagy satírozzanak be szavakat és kifejezéseket!

42 Íme, aki "még bánja bűneit, annak ^bmegbocsáttatik, és én, az Úr, nem 'emlékezem rájuk többé.

43 Ebből tudhatjátok, hogy egy ember megbánta-e bűneit — íme, 'beismeri és 'elhagyja azokat.

42 Íme, aki "még bánja bűneit, annak ^bmegbocsáttatik, és én, az Úr, nem 'emlékezem rájuk többé.

43 Ebből tudhatjátok, hogy egy ember megbánta-e bűneit — íme, 'beismeri és 'elhagyja azokat.

42 Íme, aki "még bánja bűneit, annak ^bmegbocsáttatik, és én, az Úr, nem 'emlékezem rájuk többé.

43 Ebből tudhatjátok, hogy egy ember megbánta-e bűneit — íme, 'beismeri és 'elhagyja azokat.

- Karikáztass be a tanulókkal versszámokat, kereteztes be velük verseket, vagy húzass velük vonalat a margón!

⑧ Tanítványaim a régi időkben "hibát kerestek egymásban, és szívükben nem bocsátottak meg egymásnak; ezért a gonoszsá-gért súlyos ^bbüntetést kellett el-szenvedniük.

9 Ezért mondom nektek: "Boc-sássatok meg egymásnak, mert aki nem ^bbocsátja meg testvéré-nek vétkeit, azt elítéli az Úr, mert övé a nagyobb bűn.

10 Én, az Úr, annak "bocsátok meg, akinek megbocsátok; tőle-tek azonban megkívántatik, hogy minden embernek ^bmeg-bocsássatok.

- Kössétek össze vonallal az egyik bekarikázott szót vagy kifejezést a másikkal!

12 Akiket "magamhoz vettem a földről — egy ^bvárost, amely megőriztetik, amíg eljön az igazak napja — az a nap, amelyre az összes szent férfiak áhítoztak, de gonoszság és fertelmesség miatt nem találták;

13 És belátták, hogy "idegenek és (zarándokok) a földön,

- Írjatok megjegyzéseket a margóra!

21 Most pedig parancsolom neked, Joseph szolgám, hogy bánd meg bűniedet, és ezentúl tiszta szívvel járj előttem; ne engedj többé az emberek rábeszélésének.

22 Állhatatosan "tartsd be a parancsolatokat, amelyeket neked adtam, és ha ezt megteszed, íme, örök életet adok neked, még akkor is, ha (megölnének).

15 évvel később
1844. június 27-én

Használjátok az apostolok és a próféták szavait!

- Leckéid előkészítésénél tanulmányozd az általános felhatalmazottak szavait és tanításait, különös tekintettel azokra, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogattunk! Tanulmányozd rendszeresen azt, hogy mit mondanak az általános konferencián! Használd fel ezeket a tanításban, hogy segíts a tanulóknak a szentírások megértésében és alkalmazásában!
- Olvasd fel tanulóidnak az általános felhatalmazottak szavait és tanításait! Tegyé fel a következőkhöz hasonló kérdéseket: „Hogyan segítenek nektek ezek a szavak a tanulmányozott versek megértésében?” és „Hogyan segítenek nektek megérteni, hogy miként alkalmazhatjátok életetekben a szentírás üzenetét?”
- Kérd meg a tanulókat, hogy szentírásaik margójára írjanak olyan rövid idézeteket az általános felhatalmazottaktól, melyeket felolvasol nekik, vagy amiket maguk találnak!

Beszéljétek meg!

- Biztasd a tanulókat, hogy mondják el, mit tanultak és milyen érzéseket keltenek bennük a szentírások! Az Úr azt mondta: „Ne vigyétek a szót mindnyájan egyszerre; inkább egyszerre csak egy beszéljen és mindnyájan hallgassák szavát, hogyha már mind beszéltek, mindenki épülhessen mindenki szaván, és mindenkinek egyforma előjoga legyen” (T&Sz 88:122).
- Olvasd el a „Tegyé fel kérdéseket!”, „Hasonlítsátok össze!”, „Készítsetek felsorolást!” és egyéb módszereket ebben a részben, hogy ötleteket kapj a beszélgetések elkezdésének módjához!
- Oszd csoportokra az osztályt, és mindegyik csoportnak adj ki valamit a szentírásokból, amit tanulmányozhatnak és megbeszélhetnek!
- Vonj be olyan tanulókat, akik általában nem mondanak semmit, megkérve őket, hogy mondják el, milyen érzések vannak bennük, vagy mit gondolnak!
- Mindig törekedj arra, hogy a beszélgetések pozitívak és felemelők maradjanak! Amikor a tanár és a tanuló is arra törekednek, hogy velük legyen a Szentlélek, „a prédikátor és a hallgató megértik egymást, együtt okolnak és együtt örvendeznek” (T&Sz 50:22).

Tegyé fel kérdéseket!

- Tegyé fel olyan kérdéseket, mely a válaszokért a szentírások kutatására ösztönzi a tanulókat! Például a Tanok és szövetségek 129:1–3 tanítása előtt kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg a szentírásokban, mely kétféle angyal létezik.
- Tegyé fel olyan kérdéseket, melyek érdeklik a tanulókat, és amelyekre tudni szeretnék a választ! Például a Tanok és szövetségek 130:18–19 tanítása előtt kérdezd meg a tanulóktól, mit viszünk magunkkal a halálba.
- Tegyé fel olyan kérdéseket, melyek a szentírásokról vagy az evangélium egyik tantételéről való elgondolkozásra, illetve azok alkalmazására biztatják a tanulókat! A tanulókat bosszanthatják az olyan kérdések, melyekre túl könnyű vagy túl nehéz a válasz! Az *igennel* vagy *nemmel* megválaszolható kérdések általában nem ösztönöznek beszélgetésre.
- Tegyé fel olyan kérdéseket, melyek a *ki, mi, mikor, hol, miért* vagy *hogyan* kérdőszavakkal kezdődnek!
- Kérd meg a tanulókat, hogy magyarázzák el, miért azt a választ mondták, ami elhangzott!
- Kérd meg a tanulókat, hogy fűzzenek megjegyzéseket az osztály többi tagjainak válaszához!

Hasonlítsátok össze!

- Kérd meg a tanulókat a szentírásokban előforduló alapelvek vagy események összehasonlítására, hogy meglássák, miben hasonlítanak vagy különböznek azok egymástól! Például a tanulókat összehasonlíthatják a kívánság következményeit (lásd T&Sz 63:16) a jószívűség és az erény következményeivel (lásd T&Sz 121:45–46).

- Kérd meg a tanulókat a felsorolások összehasonlítására (lásd „Készítsetek felsorolást!” alább)! Például a tanulókat felsorolhatják a kárhozati fiainak állapotát (lásd T&Sz 76:32–38, 44–48) valamint azokat, akik a celesztialis királyságot öröklik (lásd 55–70. v.), majd hasonlítsák össze a két felsorolást!
- Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg a *mint* és az *olyan* szavakat! Ezeket a szavakat gyakran használják a szentírások arra, hogy megmutassák, hogyan hasonlíthat egyik dolog a másikhoz. Például a Tanok és szövetségek 29:2-ben az Üdvözítő azt mondja, hogy össze fogja gyűjteni népét „mint ahogy a kotlós szárnya alá gyűjti csibéit”.

Készítsetek felsorolást!

- Időnként segíthet az, ha felsorolják a tanulmányozott eseményeket vagy elképzeléseket. Felírhatok egy listát a tanulóknak úgy, hogy lássák, vagy a tanulókat is megkérheted, hogy egy papírlapra írjanak listát, illetve arra is megkérheted őket, hogy csak gondolatban állítsanak össze egyet. Amikor felsorolást készítenek, azt is beszéljétek meg, hogy mit tanultatok abból!
- Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg és írják le egy szentírásbeli történet eseményeit, majd beszéljétek meg, hogy mit írtak le! Például a tanulókat átnézhetik azokat az eseményeket, melyek a dicsőség három fokának látomásához (lásd T&Sz 76:11, 15–19) és a szellemvilág látomásához (lásd T&Sz 138:1–11) vezettek. Az osztály ezután közösen megbeszélheti, milyen tevékenységek vezethetnek kinyilatkoztatáshoz az életünkben!
- Kérd meg a tanulókat, hogy sorolják fel és beszéljék meg annak indokait, amiért valaki valamit tett a szentírásokban! Például a tanulókat átnézhetik azokat az eseményeket, melyek Joseph Smith-t arra indították, hogy imádkozzon a Szent ligetben (lásd Joseph Smith története 1:5–14).
- Soroljátok fel és beszéljétek meg egy evangéliumi tantétel minden egyes részét! Például a tanulókat felsorolhatják és megbeszélhetik, mit tanultak a Tanok és szövetségek 19:15–20-ban a kiengesztelésről és az Úr irántunk érzett szeretetéről.
- Kérd meg a tanulókat, hogy a szentírásaikban jelöljék vagy számozzák be a felsorolható alapelveket vagy eseményeket! Például a Tanok és szövetségek 43:25-ben a tanulókat bejelölhetik vagy megszámozzhatják, hogyan szólítja az Úr az embereket a bűnbánatra és arra, hogy hozzá menjenek.

Memorizáljatok!

- Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el hangosan sokszor a szentírás szavait!
- Írasd le a tanulókkal számos alkalommal a szentírást!
- Írd le a szentírást, majd jó párszor ismételd el azt a tanulókkal! Amikor elismétlik, mindig takarj le vagy törölj le néhány szót, míg minden szót le nem takartál vagy le nem töröltél!

Használjatok himnuszokat!

- Minden órát egy olyan himnusz eléneklésével kezdjétek, mely segít megtanítani valamit az adott szentírásrészből!
- Kérj meg egyéneket vagy tanulók csoportját himnuszok eléneklésére vagy eljátszására!
- Az óra alatt kérj meg a tanulókat olyan himnuszok szavainak eléneklésére vagy elolvasására, melyek a szentírásrészből tanítanak valamit! Például a tanulók elénekelhetik vagy elolvashatják az „Elhívottak” (*Himnuszok*) című himnuszt, amikor a Tanok és szövetségek 4:2–3-at tanítod.

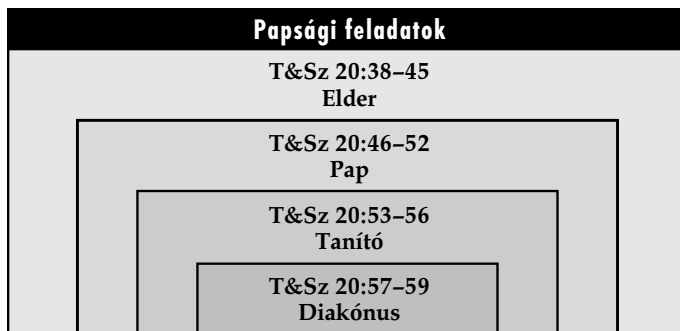
Mutass meg tárgyakat!

- Mutass meg olyan, szentírásokban említésre kerülő tárgyakat, melyeket esetleg még nem láttak a tanulóid! Például megmutathatod egy sarló képét vagy rajzolhatsz egyet, hogy segíts a tanulóknak a Tanok és szövetségek 4:4 megértésében.
- Mutass meg olyan tárgyakat, melyeket már láttak a tanulóid, de amik fokozzák az érdeklődésüket, és amik kapcsán jobban megértik az adott szentírásblokkot! Például amikor a Tanok és szövetségek 88:125-öt tanítod, mutathatsz egy kötelet, és mondd el, hogy a kötelék a versben kötelet jelent, mely sok százból áll, és így erősebben tart.
- Kérj meg a tanulókat, hogy rajzoljanak le a szentírásokban megemlített tárgyakat (lásd „Rajzoljatok!”)! Például a Tanok és szövetségek 27:15–18 elolvasása után a tanulók lerajzolhatják a versekben leírt pajzsot.

Rajzoljatok!

- Rajzolj olyan képeket a tanulóknak, melyek segítenek nekik az adott szentírásblokk megértésében!
- Kérj meg a tanulókat olyan képek rajzolására, melyek azt mutatják, szerintük hogy néztek ki a szentírásokban található emberek, tárgyak vagy események! A rajzolás segít emlékezni a tanulóknak az olvasottakra és a megbeszélékre! Figyelj oda arra, hogy ne hozd zavarba a tanulókat, amikor rajzolásra kéred őket!
- Kérj meg a tanulókat olyan térképek rajzolására, melyek megmutatják, hol éltek és hova mentek a szentírásokban az emberek, illetve hol történtek bizonyos események! Például a Tanok és szövetségek 98 tanulmányozása előtt az egyik tanuló rajzoljon egy térképet, mely az Ohio és Missouri államok közötti távolságot mutatja. Segíts nekik annak észrevételében, hogy bár Joseph Smith próféta messze volt a Missouriban lévő szentektől, az Úr kinyilatkoztatta neki, hogy népe milyen borzalmas körülmények között él!

- Kérj meg a tanulókat olyan táblázatok elkészítésére, melyek elmagyarázzák, mi történik egy történetben, vagy nyilvánvalóvá teszik azt, hogy mit tanít valaki! Például készítsetek egy ábrát, mely azt mutatja, hogyan foglalja magában mindegyik papsági hivatal az alacsonyabbik hivatal feladatait. Csak a szentírásutalásokat foglald bele, a tanulók pedig töltsék ki a hivatalok helyeit!

- A tanulók készítsenek olyan ábrát, mely egyén vagy esemény bekövetkezési sorrendjét mutatja! Például készítsenek egy ábrát, mely azt mutatja, hogyan adódott a papság Ádámtól Mózesig.

- Kérj meg a tanulókat egy időszak elkészítésére, úgy, hogy húznak egy vonalat, és a történések sorrendjében mellé írják az eseményeket! Például rajzoljanak egy időszakot, mely azokat az eseményeket mutatja, melyek az egyház megszervezéséhez vezettek.

Joseph Smith születése	Az első látomás	Moroni látogatása	Joseph megkapja a lemezeket	Az uroni papság vízszentelése	A melkisedéki papság vízszentelése	A Mormon könyve kiadása	Az egyház megszervezése
1805. dec. 23.	1820 tavasza	1823. szept. 21-22.	1827. szept. 22.	1829. máj. 15.	1829 májusa vége körül	1830. március vége	1830. április 6.

Játsszátok el!

- Kérd meg a tanulókat szentírásbeli történetek eljátszására! Használjanak olyan szavakat és cselekedeteket, melyeket a szentírásbeli emberek is használtak!
- Beszéljétek meg, mit éreztek a tanulók, vagy mit tanultak a történet eljátszásának láttán!

Keressetek!

Amikor a tanulókkal elolvastatsz bizonyos szentírásrészeket, előre adj nekik ki valamit, amit az olvasás során megfigyelnek! Ha

egy tantétellel vagy részlettel az elméjükben kezdenek el olvasni, akkor jobban oda fognak figyelni és többre fognak visszaemlékezni abból, amit olvastak. A tanulók a következőkre fordíthatnak figyelmet:

- Evangéliumi tantételek, melyeket az emberek élete mutat be.
- A szentírásokban feltett kérdések.
- Szentírásbeli felsorolások, például a jószívűség jellemzői (lásd 1 Korinthusbeliek 13).
- Szavak vagy fogalmak meghatározása, például *Sion* (lásd T&Sz 97:21).
- Bonyolult szavak vagy kifejezések, melyek megértése nehézséget jelenthet a tanulóknak.
- Képek, minták és szimbólumok.
- Próféta megjegyzései (például olyan részek a Mormon könyvében, melyek úgy kezdődnek: „És így látjuk”).
- Ha-akkor kapcsolatok (lásd Ésaías 58:13–14).
- Jellemvonások, melyek tetszenek vagy nem tetszenek Istennek.
- Sémák (például a szövetségi séma az úrvacsorai imákban; lásd T&Sz 20:77, 79).

Megjegyzés: Amikor a „keressetek” vagy a „keresve” kifejezéseket látod ebben a tankönyvben, használd az itt leírt „keressetek” módszert!

Bevezetés

A *szentírás-memoriter* arra utal, hogy valaki képes a vers megtalálására, jelentésének megértésére, és életében történő alkalmazására. A szentírás-memoriter program száz olyan szentírásbeli verset foglal magában (huszonötöt a szemináriumi tananyag minden évében), melyeket a tanulóknak „memorizálni” kell. Neked, mint tanárnak segítened kell a tanulóknak ezen versek megtanulásában azáltal, hogy közösen áttekintitek azokat az órán, és bátorítod a tanulókat, hogy tanulják meg azokat!

Sikered nagymértékben hozzáállásodtól függ. Például tanulóid nagy valószínűséggel megtanulják ezeket a verseket, ha te is megtanultad azokat, és ha érzik azt, hogy elváród tőlük ezt. Szánj elég időt az órából arra, hogy segíts a tanulóidnak Krisztus ezen szavain lakmározni, keresni azokat és alkalmazni az életükben!

A szentírás-memoriterek egészítsék ki a napi folyamatos szentírás-tanulmányozást, ne pedig a helyét vegyék át! Ne fordíts olyan sok időt a szentírás-memoriterekre, hogy az elnyomja a megszokott tanmenetet! Az otthon tanuló tanárai különösen figyeljenek arra, hogy a hetenkénti órák ne forduljanak hetenkénti szentírás-hajszolásba! Megteheted a következőket:

- Akkor hívd fel a figyelmet a szentírás-memoriterekre, amikor azokról éppen szó van a leckében!
- Minden héten az egyik nap egy részét, vagy naponta kis időt fordítsatok arra, hogy a szentírás-memoritereket tanuljátok!
- Tanuljatok meg kívülről egy szentírás-memoritert az órán legalább egyszer a félévben!
- Akkor foglalkozzatok a szentírás-memoriterekkel, amikor a lecke rövidebb, mint ahogy azt tervezted!
- A tanulók szervezzenek áhítatot a szentírás-memoriterekkel kapcsolatosan!
- Tegy ki egy hirdetőtáblát, melyen a szentírás-memoriterek vannak!

Howard W. Hunter elnök, aki akkoriban a Tizenkettek Kvórumának volt az elnöke, ezt mondta: „Reméljük, egyik tanulótok sem hagyja el félelemmel, zavartan vagy megszegyenülve az osztálytermet, mert nem találják meg a szükséges segítséget, mivel nem ismerték eléggé a szentírásokat ahhoz, hogy megtalálják a megfelelő szakaszt” (*Eternal Investments* [vallási oktatókhoz intézett beszéd, 1989. február 10.], 2. o.).

Ötletek, melyek segítenek a tanulóknak, hogy megtalálják a szentírás-memoritereket

- Mutasd meg a tanulóknak a Biblia, a Mormon könyve és az Igazgyöngy tartalomjegyzékét, hogy segíts nekik a szentírás-memoriterek megtalálásában!
- A tanulók tanulják meg kívülről a szentírás-memoriterek utalásait és a kulcsszavait vagy kifejezéseit!
- Adj irányvonalat a tanulóknak, és segíts nekik abban, hogy megtalálják a szentírás-memoritereket! Megadhat

nekik szavakat vagy kifejezéseket, illetve mutathatsz nekik egy tárgyat vagy egy képet!

- Nézd át a tanulókkal azokat a verseket, melyeket a múlt években tanultak, hogy amikor elvégzik a programot, összesen 100 szentírás-memoritert tudjanak!

Ötletek, melyek segítenek a tanulóknak, hogy megértsék a szentírás-memoritereket

- Olvassátok el a verseket a tanulókkal, és segíts nekik a bonyolult szavak vagy kifejezések megértésében (lásd „A szentírások megértése” részt a tanulók tanulmányi kalauzában)!
- Használd e kézikönyv tanítási javaslatait és a tanulók tanulmányi kalauza tevékenységeit a szentírások magyarázatáért!
- Tanítsd meg a tanulóknak, hogy találjanak meg más szentírás verseket, melyek segítenek abban, hogy a szentírás-memoriterek alapelveit elmagyarázd (lásd „Szentírások tanulmányozását segítő anyagok”, 11–12. o.)! Írhatnak keresztutalást a szentírásaik margójára.
- Mutasd meg a tanulóknak, hogyan jelölhetik meg a szentírás-saikat (lásd a „Jelöljétek!” részt a „Módszerek a szentírások tanításához” részben a 283–287. oldalon)!
- Tegyél fel kérdéseket a versekkel kapcsolatban! Például, kérdezd meg a tanulóktól, ki beszél kihez, mi az alap gondolat, és mit érezhetett az a személy, akihez szól!
- Beszéljétek meg a szentírás-memoriterek történelmi hátterét (emberek, hely és idő)!
- A tanulók nézzék meg a környező fejezeteket és verseket, hogy megfigyeljék a szentírás-memoritereket a szöveggörnyezetben!
- A tanulók mondják el, hogyan használhatnák fel ezeket a verseket, amikor másokat az evangéliumról tanítanak!
- A tanulók írják le a verseket a saját szavaikkal, írjanak a versekhez kapcsolódó kérdéseket, vagy rajzoljanak képeket valamiről a versekben!
- Ösztönözd a tanulókat, hogy tanulják meg kívülről a szentírás-memoritereket, és írják le, vagy mondják el emlékezetből!

Ötletek, melyek segítenek a tanulóknak, hogy alkalmazni tudják a szentírás-memoritereket

- A tanulók írják le, szerintük mit jelentenek a szentírás-memoriterek! Beszéljétek meg, hogyan segíthetnek a versek a tanulóknak abban, hogy válaszokat találjanak kérdéseikre és problémáikra (lásd az „Olvasás után” részt a tanulók tanulmányi kalauza 4–5. oldalán)!
- Segíts a tanulóknak ok-okozat összefüggések keresésében!
- Mondjanak a tanulóknak rövid beszédeket az órán a szentírás-memoriterek felhasználásával! Ösztönözd a tanulókat, hogy használják fel ezeket a verseket, amikor beszédet mondanak istentiszteleten!

- Kérdezd meg a tanulókat, hogyan használhatnák a szentírás-memoritereket, amikor másokat az evangéliumról tanítanak!
- Mondják el a tanulók, hogyan használták ezeket a verseket olyan beszédekben, melyeket egyházi gyűlésen vagy általános konferencián hallottak!
- Javasold a tanulóknak, hogy tanítsanak szentírásverseket a családjuknak családi estén!
- Otthonra vagy az osztályterembe készítsenek plakátokat a tanulók a versekről!
- Oszd két csoportra az osztályt! Mindegyik csoport soroljon fel olyan problémákat vagy kérdéseket, melyeket megválaszolhatnak ezek a szentírás-memoriter versek! Cseréljék ki a csoportok a papírokat, és keressék meg azokat a szentírás-memoriter verseket, melyek megválaszolják a csoport problémáit vagy kérdéseit!

Befejezés

Elder A. Theodore Tuttle, aki akkoriban a hetvenek tagja volt, azt mondta:

„Kevés olyan dolog van, mely jobban támogatná a lelki fejlődést, mint a szentírások tanulmányozása. Az Üdvözítő azt mondta: »[A]kinél megvannak a szentírások, kutassa őket. . . .« (3 Nefi 10:14). Az Úr azt ígérte, hogy ha kerestek, csodálatos lelki igazságok nyilatkoznak meg előttetek, melyek arra készítetnek benneteket, hogy forduljatok Krisztushoz, mint nagyszerű példaképekhez. Erősítést nyerhettek abban a törekvésetekben, hogy szövetséget kössetek az Úrral, hogy elnyerjétek a szertartásokat, és hogy szolgáljatok” (Conference Report, 1984. ápr., 32. o.; vagy *Ensign*, 1984. máj., 24. o.).

Audiovizuális segítség

Használhatsz képeket, hangfelvételeket, videofelvételeket a szentírás-memoriterek tanításában. Mutass egy képet, vagy játssz le egy felvételt, mely az egyik vershez kapcsolódik, a tanulók pedig keressék meg a verset, majd beszéljétek meg azt közösen! Adhatsz a tanulóknak újságot, és adj nekik öt percet, hogy annyi olyan főcímet, cikket és képet találjanak, melyek kapcsolódnak a versekhez, amennyit csak tudnak. Elvégezhetitek ugyanezt a tevékenységet hírek, zene és más cikkek hang- vagy videofelvétel használatával.

Megjegyzés: Ne használj olyan audiovizuális segédanyagot, mely kétértelmű, trágár vagy nem megfelelő a szemináriumi osztályba! Légy óvatos, hogy elkerüld a szerzői jog megsértését (lásd „Videocassettes”, *CES Policy Manual: Outside U. S. and Canada* [2001], 16. o.)

Faliújságok

A faliújságok vagy plakátok lehetővé teszik számodra, hogy napi felbontásban emelj ki szentírás-memoriter részeket. Készíts faliújságot a szentírás-memoriterekről az év első napján, majd tedd rá a hetente kihangsúlyozásra kerülő szentírás-memoriter részeket! Készíthetsz „titok” faliújságot is! Adj nyomra vezető jeleket mindennap arra a szentírásra vonatkozóan, mely az adott hétre szól! A tanulók írják le találgatásaikat, és adják neked oda.

Lánckészítés

Segíts a tanulóknak abban, hogy szentírásláncokat készítsenek úgy, hogy négy vagy öt olyan szentírást választanak ki, melyek kapcsolódnak a szentírás-memoriterhez! Készítsenek kereszt-utalást az elsővel a másodikhoz, a másodikkal a harmadikhoz, egészen az utolsóig, majd készítsenek keresztutalást az utolsóval az elsőhöz! Használjátok azokat a szentírásokat, melyek a napi vagy heti leckében szerepelnek!

Problémák megoldása

Az egyik módszer arra, hogy a tanulók megbecsüljék a szentírásokat az, hogy segítesz nekik azokat az életükre vonatkoztatni. Amikor a tanuló kérdéseket tesznek fel az órán, vagy hozzád fordulnak problémáikkal, segíts nekik válaszokat találni a szentírásokban! Ha lehetséges, használj a szentírás-memoritereket. Légy figyelemmel olyan problémák vagy helyzetek felé, melyekre bizonyos szentírások vonatkoznak, és használj azokat példaként az órán! Állíts ki egy Az osztály kérdései dobozt! Oszd szét a kérdéseket a tanulók között, és keressék ki a válaszokat a szentírásokban! Írj fel néhány szentírás-memoriter utalást a táblára! A tanulók válasszák ki azt az utalást, mely a kérdésre ad választ, és indokolják meg, miért!

Tanulói beszédek

Jelölj ki tanulókat arra, hogy mondjanak beszédet a szentírás-memoritereket alapul véve! Készüljenek fel az órán vagy otthon! Mindegyik beszédnek legyen bevezetése, tartalmazza a szentírás-memoritert, egy rövid történetet vagy példázatot és a tanított alapelvről való bizonyosságot.

Az osztály gondolatai

A tábla egyik sarkába írd fel: *A válaszok a szentírásokban vannak fejléce!* Ez alá mindennap írd fel egy-egy új kérdést és szentírás-memoriter utalást, mely a választ tartalmazza! Például felírhatod a következőket: *Mit tehetnék azért, hogy felkészüljek a missziómra? (Lásd Alma 37:35.)* Ahogy telik az év, ha jónak látod, a tanulók írhatják fel a kérdéseket és a válaszokat is.

A hét szentírása

Válassz ki egy szentírást, és a hét folyamán utalj arra különféle módon:

- Olvassátok el azt közösen mindennap!
- Egy tanuló olvassa el azt az áhítaton!
- Tedd ki a faliújságra!
- A tanulók írják le azt mindennap!
- A tanulók tanulják meg egy-egy részét kívülről mindennap!

Szerepjáték

A szerepjáték azt jelenti, hogy a tanulók olyan történeteket vagy jeleneteket játszanak el, melyek egy-egy alapelvet szimbolizálnak. A tanulók játszanak el olyan jeleneteket, melyek szentírás-memoriter verseket szimbolizálnak! Csoportokra oszthatod az osztályt, kiadhatod nekik a szentírás-memoriter részeket, majd adj nekik öt percet, hogy tervezzék meg a szerepjátékot! Adják elő a szerepjátékot az osztály előtt, és kérd meg az osztályt, hogy találják ki, melyik szentírás-memoritert látják!

Munkalapok

Olyan munkalapok, melyeket a tanulók az órán vagy egyéni tanulásuk alatt töltenek ki, hatékony segítséget nyújtanak a szentírások számonkérésénél. Ezek magukban foglalhatják a kérdéseket, szókereséseket, a kitöltendő feladatokat vagy az egyéni tanulási tevékenységeket. Figyeld meg, hogy az ebben a részben leírt tanítási módszereket munkalapokhoz is fel lehet használni!

Nevek behelyettesítése

Ösztönözd a tanulókat, hogy helyettesítsék be saját nevüket a szentírás-memoriterekben szereplő egyének neve helyére. Ez segít a tanulóknak a szentírás személyessé tételében. *(Megjegyzés: Figyelj oda arra, hogy a konkrét személyekhez szóló verseknek esetleg nincs általános vonatkozásuk! Ne használj olyan verseket, melyek egy bűnnel hoznák kapcsolatba a tanulót, vagy más módon bizonyulhatnak szégyenbe hozónak!)*

A versek és szavak megértése

A tanulók foglalják össze a szentírás-memoriterek, de vigyázzanak, hogy ne változzon a jelentésük! Arra is biztathatod a tanulókat, hogy keressenek olyan szavakat vagy kifejezéseket, melyek kihagyásával a jelentés megváltozna. Beszéljétek meg, mely szavak lennének a legszükségesebbek, ha a vers csupán nyolc szóból vagy kevesebből állhatna!

Fejezetek vagy részek fejléce

Tégy fel kérdéseket a fejezetek vagy részek fejlécével kapcsolatosan, hogy segítséget nyújthass a tanulóknak a szentírás-memoriterek szövegösszefüggésben való megértésében!

A kulcsszavak felismerése

A tanulók karikázzák be vagy húzzák alá azokat a szavakat, melyek szerintük a legfontosabbak a szentírás-memoriterben! Ha indokolt, előre elárulhatod, hány kulcsszót kell találniuk.

Személyes alkalmazás

Tégy fel kérdéseket a tanulóknak arról, hogyan alkalmazhatják a szentírás-memoriter verseket életükben! Használj olyan kérdéseket, melyek segítenek a tanulóidnak annak tisztázásában, milyen érzéseik vannak a tanításokkal kapcsolatban! Kérdezz tőlük pontosan meghatározott alapelveket csakúgy, mint azt, mi tesz rájuk benyomást a verseket illetően! Kérd meg őket, írják le egy papírra, mit tehetnek azért, hogy a tanított alapelveket jobban alkalmazzák!

Kérdések írása

A tanulók olvassák el a szentírás-memoriter verseit, és írjanak kérdéseket azokról az fogalmakról, melyeket nem ismernek!

Keresztrejtvény

Készíts keresztrejtvényt vagy szókeresést a szentírás-memoriterben szereplő kulcsszavak vagy fogalmak felhasználásával! Segítségképpen felhasználhatod az utalásokat vagy összefoglalásokat. Ha van olyan tanuló, aki két, három vagy négy éve jár szemináriumra, akkor beleveheted a korábbi évek szentírás-memoritereit is.

Igaz vagy hamis feladatok

Adj olyan kijelentéseket a tanulóknak, melyek vagy igazak, vagy hamisak! Bizonyítsák be a kijelentés igazát vagy hamisságát a megfelelő szentírás-memoriter felhasználásával. Például mondhatod a következőt: „A Szentléleknek húsból és vérből való teste van.” (Hamis; lásd T&S 130:22–23.)

A tanár feleltetése

A tanulók próbáljanak meg téged feleltetni! Adj minden tanulónak egy kártyát, amire felírsz egy szentírás-memoritert! Befoglalhatod a szentírások szavait vagy történelmi, tantételbeli, misszionáriusi vagy személyes felhasználását. A tanulók olvassák el a kártyájukat, majd nevezd meg te, honnan való az idézet! Ha helyesen válaszolsz, pontot kapsz. Ha nem, az osztály kap pontot. Az egész év során gyűjtött pontokat összesíthetitek.

Szentírás vadászat

Nevezd meg egy szentírás-memoriter verset, és nézzétek meg, milyen gyorsan találják meg a tanulók azt a szentírásaiban! Add meg a tanulóknak az utalást, a kulcskifejezéseket vagy a vers leírását. Megtaníthatod a tanulóknak a könyvek egymás utáni sorrendjét úgy, hogy megnevezel egy könyvet, ők pedig megkeresik a szentírásukban. *Megjegyzés: Nem mindegyik tanuló tanulja meg elég jól, ha versenyt rendeztek. Ne engedd, hogy a verseny elúzza az evangéliumi tanításod szellemét!*

Szentírás színjáték

Oszd a tanulókat csoportokra, és adj minden csoportnak más-más szentírás-memoritert! Mindegyik csoport gondolkozzon olyan helyzeten, mely a versükre vonatkozik! Megfelelő felkészülési idő után játsszák el szavak nélkül a helyzeteket! Az osztály próbálja meg kitalálni a szentírást, mely az egyes helyzetekre vonatkozik!

Ismétlés kórusban

Olvassatok kórusban egy szentírást újra és újra! A tanulók zárják be a szentírásukat, amikor úgy érzik, hogy anélkül is el tudják mondani! Kérj meg tanulókat, hogy mondják vissza a szentírást az osztálynak, amikor kívülről tudják!

Vizsgák

Használj dolgozatokat a tanulók ösztönzése érdekében, hogy megtanulják a szentírás-memoriterek! Vedd fontolóra, felhasználod-e dolgozataik eredményét az év végi jegyük részeként vagy úgy, mint plusz pontot! Megteheted a következőket:

- A tanulók írják le emlékezetből a szentírást!
- Mondják vissza a szentírást neked vagy egy másik tanulónak!
- Adj nekik másolatokat a versről, amelyről hiányoznak szavak, és töltsék ki az üres helyeket!
- Keverd össze egy vers szavait, és tegyék sorrendbe azokat!

- Add meg mindegyik szó kezdőbetűjét, és egészítsék ki a szentírást!
- Rendezz szóbeli vizsgát! Egy tanuló adja meg a vers első szavát (vagy kifejezését), egy másik tanuló adja meg a másodikat stb.!

Sort sorra

Vegyél szét részeire vagy kifejezéseire egy szentírást! Az osztály ismétlje el az első kifejezést, amíg meg nem tanulják! Tedd hozzá a második részt, és ismételjék a kifejezéseket mindaddig, amíg mind a kettőt nem tudják. Vedd hozzá a harmadik részt stb.! Gyorsítsanak fel, miközben ismétlik a kifejezéseket, amiket eddig megtanultak, majd lassuljanak le, amikor az új kifejezéseket ismétlik!

Szavak kitörlése

Írd fel a táblára a szentírás-memoritert! Az osztály ismétlje el azt párszor! Törölj le két vagy három szót, az osztály pedig ismétlje el újra! Addig folytasd ezt, amíg már minden szót letöröltél, és az osztály az egész szentírást el tudja mondani!

„Ádám azért bukott el, hogy emberek lehessenek;
az emberek pedig azért vannak, hogy boldogok legyenek.”
(2 Nefi 2:25.)

„Ádám hogy lehessenek;
az vannak, hogy legyenek.”
(2 Nefi 2:25.)

Első betű

Írd fel a táblára a szentírás-memoritert! Az osztály ismétlje el azt párszor! Törölj le mindent a kezdőbetűk kivételével, a tanulók pedig ismételjék el a szentírást az emlékeztető betűk segítségével! Amikor kívülről tudják, töröld le az összes betűt, és ismételjék el még egyszer utoljára!

„Ádám azért bukott el, hogy emberek lehessenek;
az emberek pedig azért vannak, hogy boldogok legyenek.”
(2 Nefi 2:25.)

„Á a b e, h e l ;
a e p a v , h b l .”
(2 Nefi 2:25.)

SZENTÍRÁS-MEMORITEREK LISTÁJA

Mormon könyve	Ószövetség	Újszövetség	Tanok és szövetségek
1 Nefi 3:7	Mózes 1:39	Máté 5:14–16	Joseph Smith története 1:15–20
1 Nefi 19:23	Mózes 7:18	Máté 6:24	T&Sz 1:37–38
2 Nefi 2:25	Ábrahám 3:22–23	Máté 16:15–19	T&Sz 8:2–3
2 Nefi 2:27	1 Mózes 1:26–27	Máté 25:40	T&Sz 10:5
2 Nefi 9:28–29	1 Mózes 39:9	Lukács 24:36–39	T&Sz 14:7
2 Nefi 28:7–9	2 Mózes 20:3–17	János 3:5	T&Sz 18:10, 15–16
2 Nefi 32:3	2 Mózes 33:11	János 7:17	T&Sz 19:16–19
2 Nefi 32:8–9	3 Mózes 19:18	János 10:16	T&Sz 25:12
Jákób 2:18–19	5 Mózes 7:3–4	János 14:15	T&Sz 58:26–27
Móziás 2:17	Józsué 1:8	János 17:3	T&Sz 58:42–43
Móziás 3:19	Józsué 24:15	Apostolok cselekedetei 7:55–56	T&Sz 59:9–10
Móziás 4:30	1 Sámuel 16:7	Rómabeliek 1:16	T&Sz 64:9–11
Alma 32:21	Jób 19:25–26	1 Korinthusbeliek 10:13	T&Sz 64:23
Alma 34:32–34	Zsoltárok 24:3–4	1 Korinthusbeliek 15:20–22	T&Sz 76:22–24
Alma 37:6–7	Példabeszédek 3:5–6	1 Korinthusbeliek 15:29	T&Sz 82:3
Alma 37:35	Ésaiás 1:18	1 Korinthusbeliek 15:40–42	T&Sz 82:10
Alma 41:10	Ésaiás 29:13–24	Efézusbeliek 4:11–14	T&Sz 84:33–39
Hélamán 5:12	Ésaiás 53:3–5	2 Thessalonikabeliek 2:1–3	T&Sz 88:123–124
3 Nefi 11:29	Ésaiás 55:8–9	2 Timóteus 3:1–5	T&Sz 89:18–21
3 Nefi 27:27	Jeremiás 16:16	2 Timóteus 3:16–17	T&Sz 121:34–36
Éther 12:6	Ezékiel 37:15–17	Zsidók 5:4	T&Sz 130:18–19
Éther 12:27	Dániel 2:44–45	Jakab 1:5–6	T&Sz 130:20–21
Moróni 7:16–17	Ámós 3:7	Jakab 2:17–18	T&Sz 130:22–23
Moróni 7:45	Malakiás 3:8–10	Jelenések 14:6–7	T&Sz 131:1–4
Moróni 10:4–5	Malakiás 4:5–6	Jelenések 20:12–13	T&Sz 137:7–10

Bevezetés

1993-ban elder Boyd K. Packer, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának tagja, azt mondta az Egyházi Oktatási Szervezet tanárainak, hogy a tanulmányozandó tárgy rövid áttekintése mellett minden iskolaév kezdetén tekintsék át tanulóikkal az üdvözülés tervét.

„A »boldogság tervének« rövid áttekintése (mely megnevezés a kedvencem, amikor a tervről van szó) nagyon értékes lesz a tanulóitoknak, ha a kezdet kezdetén leadjátok, majd időnként áttekintitek azt.

Van számotokra egy feladat. . . . Kiadom nektek, hogy készítsétek a boldogság tervéről – az üdvözülés tervéről – egy rövid összefoglalást vagy áttekintést. Olyan keretként tervezzétek meg ezt, melynek felhasználásával tanulóitok megszerezhetik az igazságokat, melyeket megosztasz velük.

Először talán egyszerű feladatnak gondoljátok ezt. Biztosítalak benneteket arról, hogy ez nem így van. A rövideget és az egyszerűséget rendkívül nehéz elérni. Először kísértést éreztek majd arra, hogy túl sok mindent belefoglaljatok. A terv egésze minden evangéliumi igazságot magában foglal. . . .

Lehet, hogy ez tanári pályafutásotok legnehezebb, de bizonyára a leghálásabb feladata.

A boldogság tervének általatok elkészített áttekintése ne legyen más, mint egy átható pillantás a szentírásbeli igazságok még ki nem nyitott tekercein. Tanulóitok ezt követően legyenek képesek elhelyezni magukat a tervben. . . .

Kezdséne megadom nektek a terv legegyszerűbb vázlatát, de a keretet nektek, magatoknak kell összeállítani.

A következők a *boldogság, a megváltás és az üdvözülés nagyszerű tervének* alapvető részletei:

- Halandóság előtti lét
 - Szellemi teremtés
 - Szabad akarat
 - Háború a mennyben
- Fizikai teremtés
- A bukás és a halandóság
 - Jézus Krisztus evangéliumának tantételei és szertartásai (első tantételek: az Úr Jézus Krisztusba vetett hit, bűnbánat, keresztesítés, . . .)
- A kiengesztelés
- Élet a síron túl
 - Szellemvilág
 - Ítélet
 - Feltámadás

(*The Great Plan of Happiness* [address to religious educators at a symposium on the Doctrine and Covenants/Church history, Brigham Young University, 1993. augusztus 10.], 2–3. o.; vagy *Charge to Religious Educators*, 3. kiad. [1994], 113–114. o.).

A következő információkat azért írtuk le, hogy segítsünk neked a boldogság nagyszerű tervének további megértésében, és áttekintésed felépítésében. Esetleg kísértést érez arra, hogy az elder Packer által javasolt rövid áttekintésnél többet taníts meg az üdvözülés tervéről. Arra kérünk, fogd vissza magad, és ne felejtse el, hogy a terv sok részletét meg fogjátok beszélni a Tanok és szövetségek tanulmányozása során! Amikor ezeket a tantételeket tanítod az iskolaév folyamán, visszautalhatsz az üdvözülés tervének áttekintésére.

Az üdvözülés terve olyan, mint egy három felvonásos színdarab

Egy 1995-ös esti beszélgetésen, mely fiatal felnőtteknek szólt, azt mondta elder Boyd K. Packer, a Tizenkettek Kvórumának ügyvezető elnöke:

„Halandó életünk útja a születéstől a halálig örök törvények szerint halad, és olyan tervet követ, melyet a kinyilatkoztatások a boldogság nagyszerű tervének neveznek. A következő elképzelést, ezt az igazságot szeretném beoltani az elmétekbe: A terv három részből áll. A második, vagyis a középső részben vagytok most, abban, melynek során kísértések, megpróbáltatások és talán tragédiák tesznek próbára titeket. Értsétek meg ezt, és akkor még jobban értelmet nyer az élet, és képesek lesztek ellenállni a kétségek, az elkeseredettség és a levertség kórjának.

Az megváltás terve, a maga három részével, egy nagyszabású, három felvonásos színdarabhoz hasonlítható. Az első felvonásnak az a címe: »Halandóság előtti élet«. A szentírások első helyüknél beszélnek erről (lásd Júdás 1:6; Ábrahám 3:26, 28). A második felvonás, mely a születéstől a feltámadásig tart, a »második hely«. A harmadik felvonást »Halál utáni élet«-nek vagy »Örök élet«-nek nevezik.

A halandóságban olyan színészekhez hasonlítunk, akik akkor lépnek be a színházba, amikor a második felvonás előtt felmegy a függöny. Az első felvonásról lemaradtunk. A darabban sok összefonódó cselekmény és mellékcselekmény van, mely nehezé teszi annak kitalálását, hogy ki kihez, mi mihez kapcsolódik, hogy kik a hősök és kik a gazemberek. Mindezt tovább bonyolítja az, hogy nem csupán szemlélők, hanem a színészgárda tagjai vagyunk, színpadon, mindennek a kellős közepén!” (*The Play and the Plan* [CES fireside for young adults, 1995. május 7.], 1–2. o.).

Halandóság előtti lét

Halandó születésünk előtt Mennyei Atyánkkal éltünk (lásd Jób 38:4–7; Jeremiás 1:5; Ábrahám 3:21–23). Mennyei Atyánk egy megdicsőült, tökéletes, celesztialis lény, hús-csont testtel (lásd T&Sz 130:22). Joseph Smith próféta azt tanította: „Isten maga egyszer olyan volt, mint most mi, jelenleg pedig felmagasztosult ember, és ama mennyekben ül a trónján!” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 345. o.).

Mennyei Atyánk szellemtestünk atyja (lásd 4 Mózes 16:22; Ap. csel. 17:29; Zsidók 12:9; Mózes 3:5). Birtokában van minden

isteni tulajdonság és öröm teljessége, és szeretné, ha gyermekei olyanokká válnának, mint Ő (lásd Máté 5:48; 2 Nefi 9:18; Mózes 1:39).

Szellemi teremtés

Ábrahám látta, hogy Mennyei Atyánk minden gyermeke „intelligencia” illetve szellem volt, melyek a világ léte előtt lettek összerendezve (lásd Ábrahám 3:18–23). Packer elnök azt tanította: „A férfiak és nők szellemei örökkévalók (lásd T&Sz 93:29–31; lásd még Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith . . .*, 158., 208. o.). Mindannyian Isten fiai és leányai, akik az ő szellemgyermekeként éltek a halandóság előtti létben (lásd 4 Mózes 16:22; Zsidók 12:9; T&Sz 76:24). Minden egyén szelleme az illető halandó személyéhez hasonlít, férfiként és nőként (lásd T&Sz 77:2; 132:63; Mózes 6:9–10; Ábrahám 4:27). Mindannyian mennyei szülőkhöz hasonlítanak” (*The Play and the Plan*, 3. o.).

Az „A család: Kiáltvány a világhoz” c. kiadványban az Első Elnökség kijelentette: „Minden emberi lény – legyen az férfi vagy nő – Isten képmására teremtett. Mindegyikük mennyei szülőkk szeretett szellemfia vagy szellemlánya, és mint ilyenek, isteni természettel és sorssal rendelkeznek. Az ember neve alapvető jellemvonása az egyén földi élet előtti, halandó és örökkévaló azonosságának, valamint rendeltetésének” (*Liahona*, 1998. okt., 24. o.; lásd még T&Sz 29:31–32; Mózes 3:5; *Old Testament: Genesis–2 Samuel* [Religion 301 student manual, 1981], 32. o.).

Szabad akarat

1. Mindenki alá van rendelve az isteni törvénynek, mely iránti engedelmesség áldásokat hoz. Az engedetlenség eredménye a szenvedés és az elítéltség.
2. Mindenki rendelkezik az akarat isteni ajándékával, hogy a jó vagy a rossz közül választhasson. Mindenki úgy, ott és azt imád, akit akar, de csak a celesztialis törvények megtanulása és betartása által magasztosulhatunk fel.
3. Mindenki csak annak függvényében választhat és cselekedhet maga, ahogyan megismeri a jót és a rosszat, és ahogy valamelyik hatással van rá” („Basic Doctrine”, *Charge to Religious Educators*, 3. kiad. [1994], 85. o.).

Az erkölcsi szabad akarat megfelelő gyakorlása elengedhetetlen ahhoz, hogy olyanok legyünk, mint Isten (lásd 2 Nefi 2:14–16). Következései vannak viszont annak, hogy megadatott nekünk a választás lehetősége. Bármilyen elengedhetetlen is fejlődésünkhöz a szabad akarat megléte, elkerülhetetlen az, hogy nem mindig döntünk helyesen. Pál apostol írása szerint: „ . . . mindnyájan vétkeztek, és szükölködnek az Isten dicsősége nélkül” (Rómabeliek 3:23). Ez előre látható következmény volt, és az a terv, melyet az Atya a halandóság előtti tanácsban gyermekei elé tárt, gondoskodott ennek ellenszeréről.

A nagy tanács és a mennyei háború

Miután Mennyei Atyánk szellemtesteket adott nekünk abban a halandóság előtti világban, hasonlóbakká váltunk ugyan Hozzá, de még mindig hiányzott néhány lényeges tulajdonság. Ő feltámadt, tökéletes lény, akinek megdicsőült fizikai teste van; és mi nem voltunk ilyenek. Az Atya egy nagy mennyei tanácsban összehívta gyermekeit, és eléjük tárta tervét, mely segít nekünk olyanná válni, mint Ő (lásd Mózes 4:1–4; Ábrahám 3:22–27).

Packer elnök azt mondta:

„Az Istenek tanácsában támogatták az Örökkévaló Atya tervét (lásd Alma 34:9; lásd még *Teachings [of the Prophet Joseph Smith]*, 349–350. o.). A terv tartalmazta egy föld megteremtését, melyen gyermekei fizikai testet kapnak, és parancsolatai szerint próbára tételnek (lásd Mózes 6:3–10, 22, 59; Ábrahám 3:24–25; 4:26–27). A halandóság előtti életben minden szellem lehetőségeket kapott a tanulásra és az engedelmességre. Mindannyian kaptak akaratot (lásd Alma 13:3–5).

Összehívtak egy nagy mennyei tanácsot (lásd *Teachings*, 349–350., 357. o.). Az isteni terv megkövetelte valakinek az elküldését, hogy üdvözítőként és megváltóként eleget tegyen az Atya tervének. Az Örökkévaló Atya Elsőszülette, Jehova, önként jelentkezett, és Őt választották (lásd Mózes 4:1–2; Ábrahám 3:19, 22–27).

A legtöbben támogatták ezt a választást. Mások fellázdak, és háború volt a mennyben. Sátán és azok, akik az Atya terve elleni lázadásban követték őt, kiűzettek a mennyből, és megtagadták tőlük a halandóságot (lásd Jelenések 12:7–13; T&Sz 29:36; 76:28; Mózes 4:3).

Akik megtartották az első helyüket (és ti is ezek között vagytok), fizikai testet kaptak és megengedték nekik, hogy a földön éljenek, ezen az eltervezett második helyen (lásd Ábrahám 3:26). Mindegyiküknek kijelölték itt tartózkodásának idejét és határait (lásd 5 Mózes 32:8; Ap. csel. 17:26). Egyeseket előre elrendeltek arra, hogy próféták legyenek (lásd Alma 13:7–9; Ábrahám 3:23; lásd még *Teachings*, 365. o.)” (*The Play and the Plan*, 3. o.).

Fizikai teremtés

A mennyek, a föld és minden azon található dolog fizikai megteremtése egy másik fontos lépés volt az ahhoz való segítségnyújtásban, hogy olyanokká váljunk, mint Mennyei Atyánk (lásd Mózes 1:33–39; Ábrahám 3:24–26). Amikor Isten megteremtette a földet, az „nagyon jó volt” (Mózes 2:31), a szépség és a bőség helye (lásd 1 Mózes 1–2; Mózes 2; 3:7–25; Ábrahám 4–5; lásd még T&Sz 59:16–20; *Old Testament: Genesis–2 Samuel*, 27–36. o.).

Packer elnök azt tanította: „Ezt követően összerendezték a földet (lásd Ábrahám 5:4). Ádám és Éva, paradicsomi állapotukban, volt az első férfi és az első nő (lásd Mózes 1:34; 3:7; 4:26; 6:3–10, 22, 59). Örökkévaló házasságot kötöttek, és parancsolatokat kaptak (lásd Mózes 3:23–25). Az ártatlanság állapotában voltak és nem ismerték a bűnt (lásd 2 Nefi 2:23)” (*The Play and the Plan*, 3. o.).

A bukás és a halandóság

Ádám és Éva bukása volt a következő lépés a boldogság nagyszerű tervében. A bukás hozta létre a halandóság körülményeit, beleértve ebbe a szellemi és a fizikai halált (lásd 2 Nefi 2:19–25; Alma 42:1–10). A földi, halandó élet alapvetően szükséges ahhoz, hogy olyanokká váljunk, mint Isten. Lehetőséget ad nekünk arra, hogy fizikai testet kapjunk és tovább fejlődhessünk és tanulhassunk azáltal, hogy szabadon választhatunk Isten tanácsának vagy Sátán csábításának követése között (lásd Alma 42:1–12; T&Sz 29:36–43; Mózes 5:9–12). Az általunk hozott döntések által bizonyítunk (lásd Ábrahám 3:25; lásd még *Old Testament: Genesis–2 Samuel*, 39–43. o.).

A három felvonásos darabra, mint a létezés metaforájára (lásd 298. o.) utalva a következő tanácsot adta Packer elnök halandó állapotunk tekintetében:

„Az örök terv részeként halandóság előtti életünk – az első felvonás – emléket fátyol takarja. Mivel a második felvonás elején lépünk be a halandóságba, és az első felvonásra nem emlékszünk, nem csoda hát, hogy nehéz megérteni, mi történik.

Az emlékezetvesztés tiszta lappal indít minket. Ez ideális a próbatétel szempontjából; biztosítja egyéni akaratumkat és szabaddá tesz minket arra vonatkozóan, hogy döntéseket hozzunk. Sok döntést kizárólag hitre alapozva kell meghozni. De ennek ellenére magunkban hordozzuk halandóság előtti létünk halvány ismeretét, és azt, hogy halhatatlan szülők leszármazottai vagyunk.

Ártatlanságban születetek, mert »[k]ezdetben minden emberi szellem ártatlan volt« (T&Sz 93:38), és rendelkeztek a helyes és a helytelen veletek született érzékével, mert a Mormon könyvében azt mondják nekünk a szentírások, hogy »elég felvilágosítást kapott az ember, hogy meg tudja különböztetni a jót a rossztól« (2 Nefi 2:5). . . .

Ha arra számítottok, hogy csak könnyű dolgokat, békét és boldogságot találtok a második felvonásban, akkor csalódní fogtok. Nem sokat értetek majd abból, hogy mi történik, és hogy miért engedik, hogy úgy legyenek a dolgok, ahogy vannak.

Ezt ne felejtsetek el! A »boldogan éltek, míg meg nem haltak« sor soha nem a második felvonásban szerepel. Az a sor a harmadik felvonáshoz tartozik, amikor a rejtélyek megoldódnak és minden a helyére kerül. . . .

Amíg nem látjátok teljesen e nagy dráma örök természetét, addig nem sok értelme lesz számotokra az élet méltánytalanságainak. Vannak, akik oly kevéssel születnek, és vannak, akik oly sokkal. Egyesek szegénységbe születnek, fogyatékoságokkal, fájdalommal, szenvedéssel. Vannak, még ártatlan gyermekek is, akiket idő előtti halál ér utol. Vannak brutális, bocsánatot nem ismerő természeti erők, valamint létezik az ember emberrel szembeni brutalitása. Ebből mostanában sokat látunk.

Ne gondoljátok, hogy Isten szándékosan idézi elő azt, amit saját céljai végett megenged! Ha ismeritek a tervet és a terv egészének célját, akkor még ezek a dolgok is egy szerető Mennyei Atyát jelenítenek meg.

Van valami forgatókönyvhöz hasonló e nagyszerű darabhoz, minden idők drámájához. . . .

A forgatókönyv, amint azt már tudjátok, a szentírások – a kinyilatkoztatások. Olvassátok őket! Tanulmányozzátok őket! . . .

A szentírások az igazat mondják. Eleget tudhattok meg belőlük mindhárom felvonásról, hogy meghatározzátok helyeteket, és hogy életetek irányítást kapjon. Felfedik azt, hogy »kezdetben ti is az Atyával voltatok, amely Szellem, igen, az igazságnak Szelleme.

Az igazság az ismerete azoknak a dolgoknak, amik vannak, amik voltak és amiknek ezután kell megtörténniük« (T&Sz 93:23–24).

Első felvonás, második felvonás és harmadik felvonás” (*The Play and the Plan*, 2. o.).

Az egyház küldetése, és az evangélium alapelvei és szertartásai

Ádám és Éva bukása nem volt hiba, és nem volt meglepetés. Ha nem döntöttek volna úgy, hogy halandóvá lesznek, akkor sem ők, sem Mennyei Atyánk többi gyermeke nem fejlődhetett volna tovább, hogy Istenhez hasonlóvá váljon (lásd 2 Nefi 2:22–25). A bukás szükséges része volt a tervnek, de volt néhány negatív következménye, melyektől meg kell menteni minket (lásd az 1 Mózes 3:19-re vonatkozó kiegészítést az *Old Testament: Genesis – 2 Samuel* 42. oldalán).

Jézus Krisztus evangéliuma az egész emberiség számára lehetővé teszi azt, hogy ha akarja, üdvözüljön Isten jelenlétében, és olyanná váljon, mint Ő (lásd 2 Nefi 31:10–21; Móziás 3:19; Alma 7:14–16; 3 Nefi 27:13–22; Mózes 5:9; Hittételek 1:4; lásd még az 1 Mózes 4:1-re vonatkozó kiegészítést az *Old Testament: Genesis – 2 Samuel* 51–52. oldalán). Ha elutasítjuk a terv követését, és nem fogadjuk el Jézus Krisztus kiengesztelését, akkor nem váltathatunk meg a bűneinktől és nem válhatunk tökéletesek (lásd Móziás 2:36–39; 4:1–12; Alma 11:40–41; T&Sz 29:43–44).

Minden sáfárságban küldettek próféták, hogy Isten gyermekeinek a földön megtanítsák az evangéliumot. Ezekben az utolsó napokban sor került Jézus Krisztus egyházának megalapítására, hogy az evangélium világnak történő hirdetése, a szentek tökéletesítése és a halottak megváltása által mindenkihez eljusson a hívó szó: jöjjön Krisztushoz (lásd Ámós 3:7; Efézusbeliek 4:11–15; T&Sz 1:4–23; 110:11–16; 138; Hittételek 1:5–6).

A kiengesztelés

Ádám bukása miatt mindannyian meg fogunk halni (fizikai halál), mindannyian kizáratunk Isten színe elől, és saját erőfeszítéseink eredményeként nem juthatunk vissza Hozzá (szellemi halál), és mindannyian a nehéz munka, a bűn és a bánat világában élünk. Jézus Krisztus kiengesztelése lehetőséget ad az egész emberiség feltámadására, halhatatlan fizikai testtel, legyőzve ezáltal a fizikai halált. A kiengesztelés azt is biztosítja, hogy az egész emberiség megváltást nyer a bukástól, és feltámadt mivoltukban visszavitetnek Isten színe elé, hogy megítéltessenek, legyőzve ezzel az első szellemi halált (lásd 2 Nefi 9:15, 21–22; Hélamán 14:16–18). A kiengesztelés által a személyes bűneinktől is megtisztulhatunk, és elbukott állapotunkból átváltozva olyanná válhatunk, mint Isten, a mi Atyánk, ha megbánjuk a bűneinket (lásd 2 Nefi 2:5–10; 9:4–14, 19–27; Alma 7:11–13; 12:32–34; 34:8–16; 42:11–28; T&Sz 19:16–19; Hittételek 1:3; lásd még „A nagy tanács és a mennyei háború”, 299. o.).

Hétköznapi ember nem vihette volna véghez a feltámadást és nem hozhatott volna kiengesztelést az egész emberiség bűneiért. Csak olyan valaki tehette meg azt, akinek hatalma van a halál felett, és rendelkezésére áll a büntelen élet hatalma. Egy Isten áldozathozatalát követelte meg ez (lásd János 10:17–18; Alma 34:9–14; T&Sz 45:4).

Élet a síron túl

A szellemvilág

A fizikai halál a test és a szellem különválása. Halálkor Mennyei Atyánk gyermekeinek lelke a szellemvilágba megy, és ott vár a feltámadásra. A szellemvilágban elkülönülnek egymástól azok, akik elfogadták az evangéliumot és betartották a parancsolatokat, valamint azok, akik nem tették meg ezt. Amint azt Packer elnök elmagyarázta: „Boldogság, paradicsom ez az igazlelkűek számára, a gonoszoknak pedig gyötrem (lásd 2 Nefi 9:10–16; Alma 40:7–14). Mindkét esetben továbbra is tanulunk és felelősek vagyunk a cselekedeteinkért (lásd T&Sz 138:10–22)” (*The Play and the Plan*, 3. o.). A szellemvilággal kapcsolatos további információkért lásd a Tanok és szövetségek 138-at!

Ítélet

Amikor az Atya feltárta tervét, és egy föld megteremtését javasolta, az volt a célja, hogy gyermekeit próbára téve meglássa, vajon betartják-e a parancsolatait (lásd Ábrahám 3:25). Joseph Smith prófétán keresztül ki lett nyilatkoztatva az, hogy nem csupán cselekedeteink alapján leszünk megítélve, hanem annak alapján is, hogy mire vágunk a szívünkben (lásd Alma 41:3–6; T&Sz 137:9).

Az ítélet és a feltámadás szorosan összefonódik, és végső ítéletünk egy részére akkor kerül sor, amikor feltámadunk. A kárhozat fiait kivéve mindenki tökéletes testtel jön majd elő a feltámadáskor, de dicsőség tekintetében különbözni fogunk egymástól. Mindenki olyan testtel támad fel, mely megfelel az általa örökölt királyságnak, legyen az celesztialis, teresztriális vagy telesztialis. A kárhozat fiai feltámadnak, de a dicsőség semmilyen fokában nem részesülnek; külső sötétségre lesznek vetve (lásd 1 Korinthusbeliek 15:35, 39–42; T&Sz 88:28–32).

Packer elnök azt mondta:

„Miután mindenkit egyenlően kezeltek, sor kerül az ítéletre (lásd Móziás 3:18; lásd még *Teachings*, 218–219. o.). Mindenki a saját rendjében fog feltámadni (lásd 1 Korinthusbeliek 15:21–23). Az illető által kapott dicsőség azonban attól függ majd, hogy milyen mértékben engedelmeskedett Atyánk terve törvényeinek és szertartásainak (lásd 1 Korinthusbeliek 15:40–42).

Akik a bűnbánat által megtisztultak, azok örök életet nyernek, és visszatérnek Isten színe elé. Felmagasztosulnak, mint »örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak« (Rómabeliek 8:17; lásd még T&Sz 76:94–95; 84:35; 132:19–20; lásd még *Teachings*, 374. o.).

A terv gondoskodik azokról, akik a terv ismerete nélkül élnek a halandóságban: »ahol nem adatott törvény, ott büntetés sincs, és ahol nincs büntetés, ott kárhozat sincs . . . [a] kiengesztelés révén . . . és így [az ilyenek] az ő hatalma által megszabadulnak« (2 Nefi 9:25).

A halottak megváltásának szent munkája nélkül a terv nem lenne teljes és valójában igazságos sem. A templom szertartásai – a felruházás, az örökkévaló házasságban történő egymáshoz pecsételés – megérnek minden megkövetelt felkészülést. Ne tegyetek semmi olyat, ami érdemtelenné tesz titeket ezek elnyerésére, különben ennek az örök drámának a harmadik felvonása kevesebből áll majd, mint amilyené most még szabadon tehetitek” (*The Play and the Plan*, 3–4. o.)!

Feltámadás

Aki valaha is élt ezen a földön, legyen igazlelkű vagy sem, fel fog támadni egy halhatatlan fizikai testtel. Ezt az ajándékot Jézus Krisztus kiengesztelése által kapjuk (lásd 1 Korinthusbeliek 15:19–22; 2 Nefi 9:6–15, 19–22). Nem mindenki ugyanakkor támad fel, hanem „mindenki a maga rendje szerint” (1 Korinthusbeliek 15:23; lásd még Móziás 15:20–26; Alma 40:1–2; T&Sz 76:15–17).

ÁRONI PAPSÁG – FELMÉRÉS

1. Mi vezette Joseph Smith prófétát és Oliver Cowderyt arra, hogy 1829 májusában az erdőbe vonultak, hogy imádkozzanak?
 - _____ a. Tudni akarták, hol lakjanak, amíg a Mormon könyve fordításán dolgoznak.
 - _____ b. A keresztelestől tanultak a Mormon könyve fordítása közben, és többet akartak róla tudni.
 - _____ c. Olvasták Moróni 4–5-öt, és többet szerettek volna tudni az úrvacsoráról.
2. Állítsd a következő eseményeket megtörténésük szerinti időrendi sorrendbe!
 - _____ a. Oliver Cowdery felszentelte Joseph Smith prófétát az ároni papságba.
 - _____ b. Joseph Smith megkeresztelte Oliver Cowderyt.
 - _____ c. Keresztelő János megjelent, és az ároni papságot adományozta.
 - _____ d. Joseph Smith és Oliver Cowdery imádkozott.
 - _____ e. Oliver Cowdery megkeresztelte Joseph Smith-t.
 - _____ f. Joseph Smith felszentelte Oliver Cowderyt az ároni papságba.
 - _____ g. Joseph Smith és Oliver Cowdery számára az a parancsolat adatott, hogy kereszteljék meg egymást.
3. A Tanok és szövetségekben hol szerepel az ároni papság visszaállításáról szóló feljegyzés?
 - _____ a. Tanok és szövetségek 84:26–27
 - _____ b. Tanok és szövetségek 107:13–14
 - _____ c. Tanok és szövetségek 13
4. Mikor állítottott vissza az ároni papság?
 - _____ a. 1830. április 6-án.
 - _____ b. 1829. május 15-én.
 - _____ c. 1829 júniusában.
5. Milyen ígéretet tett Keresztelő János Joseph Smith prófétának és Oliver Cowderynek, miután nekik adományozta az ároni papságot?
 - _____ a. A későbbiek során elnyerik a melkisédeki papságot.
 - _____ b. Halottakért való keresztelkedéseket végezhetnek.
 - _____ c. A későbbiek során elnyerik a keresztelestől szükséges hatalmat.
6. Mit tett Joseph Smith és Oliver Cowdery rögtön a keresztelestől után?
 - _____ a. Egymásnak adományozták a Szentlelket.
 - _____ b. Visszatértek, és folytatták a Mormon könyve fordítását.
 - _____ c. A jövőben hamarosan bekövetkező dolgokról prófétáltak.
7. Milyen más áldást kapott Joseph Smith és Oliver Cowdery, miután megkeresztelkedtek és elnyerték az ároni papságot?
 - _____ a. Hosszabb élet ígéretét kapták meg.
 - _____ b. Jobban megértették a szentírásokat.
 - _____ c. Mindkettőjük képes volt a Mormon könyvét fordítani.
8. Miért nem mondta el Joseph Smith és Oliver Cowdery az embereknek, hogy már van hatalmuk a keresztelestől?
 - _____ a. Az Úr azt mondta nekik, hogy ne szóljanak senkinek.
 - _____ b. Az egyház még nem volt megszervezve.
 - _____ c. Nagy volt az üldöztetés.
9. Keresztelő Jánoson kívül ki beszélt még Joseph Smith-hez és Oliver Cowderyhez ezen a szent eseményen? (Lásd a lábjegyzet 5., 7. bekezdését a Joseph Smith története 1:75-öt követően!)
 - _____ a. Jézus Krisztus
 - _____ b. Péter, Jakab és János
 - _____ c. Moróni

AZ ÁRONI PAPSÁG ÉS AZ ÚRVACSORA

Elder Dallin H. Oaks, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja.
Részlet a Conference Report-ból, 1998. okt., 50. o.; vagy Liahona,
1999. jan., 43–46. o.

A bűnbánat evangéliumának kulcsa

„A Szentlélek társaságának folyamatos birtoklása a legértékesebb, amit birtokolhatunk a halandóságban. A Szentlélek *ajándékát* a melkisédeki papság felhatalmazottja adományozta nekünk keresztelésünk után. De hogy megértsük ennek a az ajándéknak az áldásait, mentesnek kell maradnunk a bűntől. Amikor bűnt követünk el, tisztátalanná válunk, és az Úr Lelke visszahúzódik tőlünk. . . .

Közületek, fiatal [férfiak] és vezetőitek közül senki sem élt büntelenül a kereszteleje óta. A keresztelest követően további megtisztításról való gondoskodás nélkül mindegyikünk elvesz a lelki dolgok számára. Nem birtokolhatjuk a Szentlélek társaságát, és az utolsó ítéletnél kitaszítottunk mindörökre (lásd 1 Nefi 10:21). Milyen hálásak vagyunk, hogy az Úr biztosított egy eljárást egyházának minden egyes megkeresztelt tagja számára, hogy időnként megtisztuljanak a bűn mocskától. Az úrvacsora elengedhetetlen része ennek az eljárásnak.

A bűnök eltörlésének kulcsa az alámerítéssel történő keresztelés által

Parancsot kaptunk, hogy bánjuk meg a bűneinket, megtört szívvel és bűnbánó lélekkel menjünk az Úrhoz, s vegyünk az úrvacsorából annak szövetségei szerint. Amikor így megújítjuk a keresztelkedéskor kötött szövetségeinket, az Úr megújítja keresztelestőlünk megtisztító hatását. Így megtisztulunk, s Lelke mindig velünk lehet. . . .

Nem hangsúlyozhatjuk túl az ároni papság ebben való fontosságát. Ezek a létfontosságú lépések mind a bűnök bocsánatára vonatkoznak, ami a keresztelés megszabadító és az úrvacsora megújító szertartásán keresztül valósul meg. Mindkét szertartást az ároni papságot viselő végzik el a püspökség irányításával, akiknek birtokában vannak a bűnbánat, keresztség és bűnök bocsánata evangéliumának kulcsai.

A szolgáló angyalok kulcsa

Szoros összefüggésükben az ároni papság e szertartásai szintén létfontosságúak az angyalok szolgálatához.

„Az »angyal« szót a szentírásokban akármely, Isten üzenetét hordozó mennyei lényre használják” (George Q. Cannon, *Gospel Truth*, vál. Jerreld L. Newquist [1987], 54. o.). A szentírások számos olyan esetet mondanak el, ahol egy angyal jelent meg személyesen. . . .

De az angyalok szolgálata láthatatlan is lehet. Az angyali üzenetek szólhatnak az elméhez egy hang vagy pusztán gondolatok, érzések által. . . .

A legtöbb angyali közlést inkább érezzük vagy halljuk, mint látjuk.

Hogyan tartja az ároni papság az angyalok szolgálatához való kulcsot? A válasz ugyanaz, mint ami az Úr Lelkét illeti.

Általánosságban, a lelki társaság és közlés áldása csak azok számára érhető el, akik tiszták. Ahogy korábban magyaráztam, a keresztelés és az úrvacsora ároni papsági szertartásain keresztül megtisztulunk bűneinktől, és azt az ígéretet kapjuk, hogy ha megtartjuk szövetségeinket, Lelke mindig velünk lesz. Hiszem, ez az ígélet nemcsak a Szentlélekre utal, hanem az angyalok szolgálatára is, mert »az angyalok is a Szentlélek ereje által beszélnek; tehát ők is Krisztus szavával szólnak« (2 Nefi 32:3). Tehát azok, akik viselik az ároni papságot, megnyitják az ajtót minden egyháztagnak, aki érdemes arra, hogy vegyen az úrvacsorából, és élvezze a Szentlélek társaságát, valamint az angyalok szolgálatát. . . .

Az ároni papság tartja a »bűnbánatnak, a keresztségnek és a bűnök bocsánata evangéliumának« kulcsait (T&S 84:27). Az Üdvözítő engesztelő áldozatának megtisztító hatalma megújul számunkra, amint veszünk az úrvacsorából. Az ígélet, hogy »Lelke mindig velü[nek] le[het]« (T&S 20:77), elengedhetetlen lelkiességünk számára. Az ároni papság szertartásai létfontosságúak mindezekhez.”

Ezra Taft Benson elnök, akkoriban a Tizenkettek Kvórumának elnöke. Részlet a „Prepare Yourself for the Great Day of the Lord” című beszédből, New Era, 1982. máj., 47–49. o.

„Az Úr ezeket a napokat, melyekben ma élünk, úgy nevezte meg, mint »a nemzsidók idejét«. . . . A »nemzsidók ideje« arra az időszakra utal, mely az evangélium visszaállításától (1830) terjed addig, amikor az evangéliumot újra hirdetni fogják a zsidóknak – miután a nemzsidók elutasították azt. Az Úr így magyarázta ezt el:

»És amikor eljön a nemzsidók ideje, akkor fény tör majd elő azok között, akik sötétségben ülnek, és az az én evangéliumom teljessége lesz.

Ők azonban nem fogják befogadni, mert nem veszik észre a fényt, és emberi tanok miatt elfordítják tőlem a szívüket.

És abban a nemzedékben teljesedik be a nemzsidók ideje.« (T&Sz 45:28–30; dőlt betűs kiemelés hozzáadva.)

Ezen jelek alapján tudni fogjuk, mikor éri el a nemzsidók ideje a beteljesedést:

»Azon a napon majd háborúkról és háborús hírekről hallotok, igen, az egész föld izgalomban lesz; az emberek szíve elbizonytalanodik, és azt mondják majd, hogy Krisztus a világ végére halasztotta eljövételét.

Az emberek szeretete elhidegül, és a gonoszság kerekedik felül.« (T&Sz 45:26–27)

»Továbbá: Isten országának evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek, és aztán jön majd a vég, vagyis a hitetlenek pusztulása« (Joseph Smith – Máté 24:32).

Nem látjuk-e ezeknek a jeleknek beteljesedését mostanság? Az evangélium minden nemzet irányába terjed, ami lehetővé teszi a misszionáriusainknak, hogy eljussanak országaikba. Az egyház gyarapodik és növekszik. Ugyanakkor nem kis dühöngéssel, és aggodalommal, hogy kifut az időből – ami így is van – Sátán, minden ember nagy ellensége, megkísérel lerombolni mindent, mi számunkra kedves. . . . Állandó jelleggel hallunk háborúkról és háborús hírekről. Ateizmus, agnoszticizmus, erkölcstelenség és becstelenség árasztja el társadalmunkat. Elhagyások, kegyetlenség, válás és hitlenség vált megszokottá, mely a család széteséséhez vezet. Valóban olyan időkben élünk, melyekről az Üdvözítő szólt, miszerint »az emberek szeretete elhidegül, és a gonoszság kerekedik felül«.

Isten szolgálói bizonyosságának elutasítása, melyet a világ nemzeti utasítanak el, egy nagyobb csapás következményeit fogják előidézni, hiszen az Úr maga jelentette ki:

»Mert a ti tanúságotokat földrengés tanúsága követi, és nyögés száll fel [a föld] mélyéből, és az emberek elesnek, és nem tudnak állva maradni.

És tanúságot tesz a mennydörgés és a villámlás, a viharok és a tenger hullámai, ahogy kicsapnak a partokon túl.

És minden mozgásba jön. És az emberszívek elalélnak, mert félelem fog el minden népet.« (T&Sz 88:89–91)

»És abban a nemzedékben élnek majd emberek, akik nem hunynak el addig, míg egy nagy, túlradó csapást meg nem érnek; mert pusztító betegség árasztja majd el a földet.

Az én tanítványaim azonban szent helyeken állnak akkor, és nem hagyják magukat megtéveszteni. De a gonoszok között lesznek, akik hangosan átkozzák Istent és meghalnak.

És földrengések is lesznek különböző helyeken, és nagy pusztulás is; és az emberek mégis megkeményítik a szívüket velem szemben, és kardot ragadnak egymás ellen, és gyilkolják egymást.« (T&Sz 45:31–33)

A világ olyan küzdelmet fog tapasztalni, amilyenre korábban még soha nem volt példa. Az emberek szíve mégis kemény lesz a mennyei kinyilatkoztatások irányában. Akkor még nagyobb jelek fognak adatni, hogy megmutassák az Úr nagy napjának közeledtét.

»És jeleket és csodákat látnak majd, amelyek fenn az égen és lenn a földön történnek.

És vért és tüzet és gomolygó füstöt látnak majd.

És mielőtt eljön az Úr napja, elsötétedik a nap, véresre változik a hold, és lehullanak az égről a csillagok.« (T&Sz 45:40–42)

Látom, hogy ez nem egy kellemes téma, amin időzök. Nem találok örömet ennek leírásában, és nem várom azt a napot, amikor csapások érik majd az emberiséget. De ezek a szavak nem az enyéim; az Úr mondta ezeket. Tudván, hogy szolgálóiként milyen ismerettel rendelkezünk, habozhatunk-e, hogy felemeljük figyelmeztető szavunkat mindazok felé, akik meghallgatják azt, hogy felkészülhessenek az előttük álló napokra? A hallgatás egy ilyen csapással szemben bűn!

Viszont egy egyébként homályos képnek is van ragyogó oldala – az Úr dicsőséges eljövetele. Eljövetele mind dicsőséges, mind borzasztó lesz, függően azok lelki állapotától, akik megmaradnak.”

EGYHÁZKÖZSÉGI JÓLÉTI MUNKA – „MEIN BRUDER”

Thomas S. Monson elnök, az Első Elnökségből. Részlet a Conference Report-ból, 1986. ápr., 81–82. o.; vagy Ensign, 1986. máj., 64–65. o.

„Egy hideg téli este, 1951-ben, kopogtak az ajtómon. Egy német testvér, a Utah állambeli Ogdenből, jelentette be magát és azt mondta: »Ön Monson püspök?« Igenlően válaszoltam. Sírni kezdett és így szólt: »A fivérem, a felesége és a családja jönnek ide Németországból. Az ön egyházközségében fognak élni. Eljönné velünk, hogy megnézzék a lakást, amit kibéreltünk nekik?«

Útban a lakás felé elmondta, hogy évek óta nem látta a fivérét. A II. világháború holokausztja alatt fivére hithű volt az egyházhoz, egykor gyülekezeti elnökként szolgált, mielőtt a háború az orosz frontra vitte volna.

Megnéztem a lakást. Hideg volt és barátságtalan. A festék pergett, a tapéta piszkos volt, a polcok pedig üresek. Egy negyven wattos izzó, mely a nappali plafonjáról lógott, világította meg a linóleum padlót, eltakarva egy nagy lyukat középen. Lehangolt voltam. Azt gondoltam: »Milyen gyászos fogadtatás ez egy olyan családnak, akik oly sok mindenen mentek keresztül!«

Gondolataimat azonban félbeszakította a testvér kijelentése: »Ez nem sok, de több, mint amijük Németországban van.« Ezzel ideadta a lakás kulcsát az információval, hogy a család csak három hét múlva érkezik meg Salt Lake Citybe – csupán két nappal karácsony előtt.

Nehezen aludtam el azon az éjszakán. Másnap vasárnap volt. Az egyházközségi jóléti bizottságunkban az egyik tanácsosom azt mondta: »Püspök, gondterheltnék tűnsz. Valami baj van?«

Felidéztem neki előző esti élményemet, részletekbe bocsátkozva a nem túl vonzó lakásról. Pár pillanatig csend volt. Ezután Eardley testvér, a főpapok csoportjának vezetője, így szólt: »Püspök, azt mondtad, hogy a lakásban nincs megfelelő világítás és hogy a konyha felszereltsége kiegészítést kíván?« Igenlően válaszoltam. Így folytatta: »Villamossági vállalkozó vagyok. Engedélyeznéd, hogy ennek az egyházközségnek a főpapjai újrakábelezék a lakást? Arra is szeretném megkérni a beszerzőimet, hogy adományozzanak egy új tűzhelyet és hűtőszekrényt. Kaphatok engedélyt erre?«

Örömteli »Természetesen!«-nel válaszoltam.

Ezután Balmforth testvér, a hetvenek elnöke, így felelt: »Püspök, tudod, nekem a szőnyegkereskedésben van érdekeltségem. Megkérném a szállítóimat, hogy adományozzanak pár szőnyeget, amit a hetvenesek könnyedén le tudnak rakni, és eltávolíthatják azt az elhasznált linóleumot.«

Eztuán Bowen testvér, az elderkvórum elnöke szólalt meg. Neki szobafestő-vállalkozása volt. Azt mondta: »Én gondoskodom a festékről. Kifesthetnek az elderek, és kitapétázzhatják a lakást?«

Miller nőtestvér, a Segítőegylet elnöke volt a következő, aki megszólalt. »Mi, akik a Segítőegylet tagjai vagyunk, nem tudjuk elviselni az üres polcok gondolatát. Feltölthetnének azokat?«

Az ezután következő három hétre mindig emlékezni fogok. Úgy tűnt, az egész egyházközség csatlakozott a projekthez. Napok múltak el, és eljött a kitűzött idő, amikor a család megérkezett Németországból. És újra az ajtó előtt állt az Ogdenben élő fivér. Érzelmekkel teli hanggal mutatta be nekem a testvérét, annak feleségét és családját. Ezután megkérdezte: »Megnézhetnénk a lakást?« Amint felfelé haladtunk a lépcsőn, mely a lakáshoz vezetett, elismételte: »Ez nem sok, de több, mint amijük Németországban van.« Keveset tudott arról, milyen változás történt, és sokan, akik részt vettek ebben, bent várták érkezésünket.

Az ajtó kinyílt, hogy felfedje az élet szó szerinti újdonságát. A frissen festett asztalosmunka és az újonnan tapétázott falak illata köszöntött bennünket. Eltűnt a negyven wattos izzó az elhasznált linóleummal együtt, amit megvilágított. Egy süppedős és csodálatos szőnyegre léptünk. A konyhába érve egy új tűzhely és egy új hűtőszekrény látványa tárult eléink. A szekrények ajtaja még mindig nyitva volt; de most minden polcon ételt lehetett látni. Mint mindig, a Segítőegylet most is jó munkát végzett.

A nappaliban karácsonyi himnuszokat kezdtünk énekelni. Elénekeltek, hogy »Csendes éj, szentséges éj! Mindenek álma mély« (*Himnuszok*). Mi angolul, ők németül énekeltek. Végezetül az apa, felismerve, hogy ez mind az övé, kezét fogott velem, hogy kifejezze köszönetét. Érzelmei túlságosan felfokozottak voltak. Fejét a vállamba temette és ezeket a szavakat ismételte: »Mein Bruder, mein Bruder, mein Bruder.«

Ideje volt elmenni. Amint lementünk a lépcsőn az esti levegőre, esett a hó. Egy szót sem szoltunk. Végül egy fiatal lány kérdezte meg: »Püspök, jobban éreztem magam, mint bármikor ezelőtt. Megtudhatom, miért?«

A Mester szavaival feleltem: »A mennyiben megcselekedtél egygyel emez én legkisebb atyámfiái közül, én velem cselekedtél meg« (Máté 25:40). Hirtelen az »Ó, Betlehem kis városa« című ének szavai jutottak eszembe:

Mily csendesen, mily halkán jő
A csodás ajándék,
Isten áldása betölti
Az emberek szívét.

Fül nem hallhatja jöttét,
Nem sejti senki még,
Hogy ez a kisdéd adja majd
Érettünk életét.
(*Himnuszok*)

Csendesen, csodásan, ajándéka megadatott. Életek áldattak meg, szükségletek elégtettek ki, szívek lettek megérintve és lelkek mentettek meg. Egy gondoskodó terv talált követésre. Értékes ígéret teljesedett be.”

PAPSÁGI MUNKALAP (T&Sz 107)

1. Joseph Smith próféta azt mondta: „Minden papság melkisédeki, de különféle részei vagy fokozatai vannak” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, vál. Joseph Fielding Smith [1976], 180. o.). Szerintetek mit értett ezen kijelentés alatt? (Lásd T&Sz 107:1, 5–7, 14.)

2. Mi volt a papság eredeti neve? Miért hívták később melkisédeki papságnak? (Lásd 2–4. v.)

3. Milyen jogokkal és hatalommal rendelkezik a melkisédeki papság? (Lásd 8–12., 18–19., 39–40. v.)

4. A melkisédeki papság rendelkezik a szellemi dolgokra vonatkozó szolgálatra való hatalommal (lásd 8., 10., 12., 18. v.). Szerintetek mit jelent ez? Abból, amit láttatok, a papságviselők hogyan teljesítik ezt a kötelezettségüket?

5. Milyen hatalommal és joggal rendelkeznek az ároni papságot viselők? (Lásd 20. v.)

6. Az ároni papságnak „a külsőséges szertartások teljesítéséhez van joga” (14. v.; lásd még 10., 13. v.). Nevezd meg még egy „külsőséges szertartást”, melyben az ároni papság viselői vesznek részt!

AZ UTOLSÓ NAPI PRÓFÉTÁK BIZONYSÁGAI JOSEPH SMITH-RŐL

Brigham Young

„Igazán elmondhatom, hogy változatlanul annak találtam őt, aki megfelel mindannak, amit valaki is elvárhat egy igaz prófétától. Nem is lehetett volna nála jobb ember, bár voltak gyengeségei – de hát melyik embernek nem volt egy sem, aki valaha is élt ezen a földön?” (Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young, 343. o.; dőlt betűs kiemelés hozzáadva.)

„Merészen mondom, hogy Jézus Krisztus kivételével, nem élt és nem is él nála jobb ember a földön” (*Discourses of Brigham Young*, vál. John A. Widtsoe [1941], 459. o.).

„Úgy érzem, hozsannát szeretnék kiáltani minden alkalommal, amikor arra gondolok, hogy valaha is ismertem Joseph Smith prófétát, akit azért támasztott és arra szentelt fel az Úr, hogy felépítse és támogassa Isten országát a földön, és ezért adott neki kulcsokat és hatalmat” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young*, 98. o.).

John Taylor

„Joseph Smith, az Úr prófétája és látoka többet tett az emberek üdvösségéért ezen a világon, mint bárki más, aki valaha a földön élt, egyedül Jézust kivéve. Húsz év rövid időtartama alatt megjelentette Mormon könyvét, amelyet Isten hatalma és adománya által lefordított, és két kontinensen nyilvánosságra hozott. Az abban foglalt örökkévaló, teljes evangéliumot szétküldte a négy égtáj felé. Megjelentette a kinyilatkoztatásokat és parancsolatokat, amelyek e könyv, a Tanok és szövetségek anyagát képezik, és sok más bölcs írást és tanítást az emberfiak javára. Az utolsó napok szentjei közül sok ezer embert összegyűjtött, és egy nagy várost alapított. Olyan nevet, olyan hírnevet hagyott hátra, amelyet megsemmisíteni nem lehet. És, az Úr legtöbb ősi felkentjéhez hasonlatosan, küldetését és cselekedeteit saját vérével pecsételte meg.” (T&Sz 135:3)

Wilford Woodruff

„Azt szeretném mondani, hogy sokat utazgattam Joseph Smith-szel életemben. Kapcsolatban álltam vele nagyjából 1834 tavaszától a halála napjáig. Tudom, mint ahogy a testvéreim is, akik kapcsolatban álltak vele, hogy Isten prófétája volt – az egyik legnagyobb próféta, akit a földön Isten valaha is támasztott. Amint azt tegnap mondtam, kinyilatkoztatást kapott minden olyan témáról, ami az egyház megalapításához szükséges. . . . Egy nagyszerű munka alapját tette le ebben a legnagyobb sáfárságban, amit Isten valaha is adott az embernek. [Mindez ad] bizonyosságot Joseph Smith testvéréről” (*Millennial Star*, 1891. június 29., 403. o.).

Lorenzo Snow

„Joseph Smith, a próféta, akivel évekig közeli ismeretségben voltam, olyan jóban, mint a testvéremmel, tudom . . . , hogy a feddhetetlenség férfia volt, egy férfi, aki az emberiség és Isten követeléseinek elkötelezettje volt minden napban, mely megadott neki az életre. Soha nem volt olyan férfi, aki a feddhetetlenség magasabb fokát birtokolta volna és odaadóbb lett volna az emberiség érdekében, mint Joseph Smith próféta. Vele való személyes ismeretségem alapján mondhatom el ezt” (Conference Report, 1898. ápr., 64. o.).

„Talán nagyon kevés olyan ember él most, akik olyan jól ismerték volna a prófétát, mint én. Gyakran voltam vele. Meglátogattam őt a családjában, ültem az asztalánál, különböző helyzetekben segítettem neki, és személyes interjún vettem részt vele tanácskérés céljából. Tudom, hogy Joseph Smith Isten prófétája volt; tudom, hogy tiszteletre méltó ember volt és erkölcsös. Tiszteletet érzett mindazok iránt, akik kapcsolatba kerültek vele. Az Úr megmutatta nekem biztosan és teljesen, hogy ő Isten prófétája volt és a szent papság birtokosa” (Conference Report, 1900. okt., 61. o.).

Joseph F. Smith

„Bizonyosságomat teszem nektek és a világnak arról, hogy Joseph Smith Isten hatalma által emeltetett föl, hogy lefektesse e nagyszerű utolsó napi munka alapjait, hogy ebben a sáfárságban feltárja az evangélium teljességét a világnak, visszaállítsa Isten papságát a földre, mellyel az emberek az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében cselekedhetnek, s amit elfogad Isten; mert ez az ő felhatalmazása által történik. Erről teszem bizonyosságomat; tudom, hogy ez igaz” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph F. Smith*, 11–12. o.).

Heber J. Grant

„Örvendezek a Szentlélek nekem tett tanúságában, hogy teljes józanságban állhatok fel, és bizonyosságot tehetek nektek arról, hogy Isten angyala . . . igenis megjelent a kisfiú Joseph Smith-nek, és a fiúnak tett ígéretek beteljesedtek; igenis, Isten prófétája lett; mártírhalált halt az igazságért; vére bizonyosságot tett – mint minden múltbeli mártír vére – azon munka Isteni voltáról, melyet létrehozott. Bizonyosságomat teszem, hogy Isten adta nekem azt a tudást, hogy Ő él; hogy Jézus a világ Üdvözítője és hogy Joseph Smith Isten prófétája volt” (James R. Clark, szerk., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 köt. [1965–1975], 5:156–157. o.).

George Albert Smith

„Tudom, hogy Joseph Smith Isten prófétája volt. Míg ő halandó életét adta azért, hogy bizonyosága kapocs legyen az emberek gyermekein, biztos vagyok abban – mint ahogy itt állok –, hogy ő ma felmagasztosulva van a Megváltó jelenlétében, örvendezve a fejlődésben, mely az Úr munkájában következett be azóta, hogy Jézus Krisztus evangéliuma visszaállítotott a földre alázatos közbenjárása által. Hálás vagyok a bizonyosságért, mely a keblemben ég, miszerint ez az Atya munkája” (Conference Report, 1919. jún., 42. o.).

David O. McKay

„Bizonyoságot teszem, hogy Joseph Smith Isten prófétája volt, és amikor ezt mondom, az azt jelenti, hogy tudom, Jézus él, Ő a Megváltónk és ez az ő egyháza. Egész egyszerűen az ő képviselői vagyunk. Amikor ezt elfogadjuk, akkor az Atyaisten és lelkünk Atyjának valóságát könnyű elfogadni” (Conference Report, 1966. szept.–okt., 87–88. o.).

Joseph Fielding Smith

„Joseph Smith, az alázatos földműves fiú, oly módon kapott képzést és útmutatást, mint ahogy – talán – más próféta nem; mennyei tanítók küldettek Örökkévaló Atyánk trónjától és jelenlétéből” (*Doctrines of Salvation*, szerk. Bruce R. McConkie, 3 köt. [1954–1956], 1:201. o.).

„Tökéletes ismeretem van Joseph Smith próféta mennyei küldetéséről. Nincs kétség fejemben afelől, hogy az Úr támasztotta őt, és adott neki kinyilatkoztatást, parancsolatot, megnyitotta előtte a mennyeket, és arra hívta el, hogy ennek a dicsőséges sáfárságnak a fejeként álljon. Ugyanolyan meggyőződés van a fejemben arról, hogy amikor imádkozni indult, az Atyaisten és fia, Jézus Krisztus valóban létező jelenlétét látta, és az ő valóban létező jelenlétükben állt; nincs kétségem efelől; tudom, hogy ez igaz. Tudom, hogy később Moróni angyal meglátogatta, megkapta az ároni papságot Keresztelő János, a melkisédeki papságot pedig Péter, Jakab és János keze által, valamint tudom azt, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza mennyei parancsolatra lett megszervezve 1830. április 6-án” (Conference Report, 1951. ápr., 58. o.).

Harold B. Lee

„Ünnepélyes tanúságot teszek nektek az Üdvözítő mennyei küldetéséről és arról a bizonyosságról, hogy irányt az ő keze mutatnak ma is az egyház ügyeiben, mint ahogy az történt az idők sáfárságaiban.

A látásnál erősebb tanúbizonyossággal tudom, hogy amint azt az Úr kijelentette, »Isten országának kulcsai átadattak az embereknek a földön, [Joseph Smith prófétától, utódain át a jelenig,] és ettől kezdve az evangélium a föld minden határáig eljut« [T&Sz 65:2].

Bizonyoságot teszek lelkem teljes meggyőződésével” (Conference Report, 1972. okt., 20. o.; vagy *Ensign*, 1973. jan., 25. o.).

Spencer W. Kimball

„Mindezen világok Istene és Isten Fia, a Megváltó, Üdvözítőnk személyesen mutatkozott meg [Joseph Smith prófétának]. Látta az élő Istent. Látta az élő Krisztust. Kevesen pillantottak meg hasonló látomást az összes emberteremtény közül. . . . Joseph most már egy előkelő csoporthoz tartozott – a megpróbáltatáshoz, megbízhatókhoz és igazakhoz. Azon személyek kiválasztott társaságához tartozott, akikről Ábrahám azt írja, hogy »nemesek és nagyok«, hogy »jók« és később az Úr uralkodói lesznek (Ábrahám 3:22–23)” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, szerk. Edward L. Kimball [1982], 430. o.).

Ezra Taft Benson

„Bizonyoságot teszek, hogy a Mormon könyve által Isten arról a kézzel fogható bizonyítékról gondoskodott napjainkra, hogy Jézus a Krisztus és Joseph Smith az Ő prófétája (lásd T&Sz 20:8–33). Ez a másik bizonyosság Jézus Krisztusról egy szenítrásbeli feljegyzés Amerika korai lakóiról. Joseph Smith fordította ezt le Isten ajándéka és ereje által (lásd T&Sz 135:3). Azok, akik olvassák a Mormon könyvét, és elgondolkoznak azon, továbbá megkérdezik Örökkévaló Atyánkat Krisztus nevében, hogy az igaz-e, saját maguk számára fognak tudást nyerni annak igazságáról a Szentlélek hatalma által, ha őszinte szívvel, igaz szándékkal és Krisztusba vetett hittel kérdezik (lásd Moróni 10:3–5)” (Conference Report, 1988. okt., 102–103. o.; vagy *Ensign*, 1988. nov., 86–87. o.).

Howard W. Hunter

„Joseph Smith nem csupán nagyszerű ember volt, hanem az Úr sugalmazott szolgája, Isten prófétája. Nagyszerűsége egy dologban foglalható össze: kijelentésének igazsága, miszerint látta az Atyát és a Fiút, és hogy válaszolt ennek a mennyei kinyilatkoztatásnak a valódiságára. A mennyei kinyilatkoztatás része volt az az utasítás, hogy alapítsa meg újra az igaz, élő egyházat a földre, ezekben az időkben visszaállítva, úgy, ahogy az az Üdvözítő saját, halandó szolgálata napjaiban létezett. . . .

Bizonyoságot teszek arról, hogy a kisfiú próféta – aki oly sok mindenben marad a központi csoda ebben az egyházi élményben – az élő bizonyítéka annak, hogy az Úr keze által és a világ Üdvözítőjének irányításával törekeny és egyszerű dolgok jönnek elő és inognak meg a hatalmasok és nagyok kezében” (Conference Report, 1991. ápr., 84–85. o.; vagy *Ensign*, 1991. máj., 64–65. o.).

Gordon B. Hinckley

„Hatalmas csodálatot és szeretetet érzek Joseph Smith próféta iránt. Szívem hozzá fordul azért, amit ezért az ügyért szenvedett el. Életét adta bizonyoságként annak igazságról. Kisfiú korától fogva, amíg meg nem halt, száműzték, elkergették, üldözték. Ő azonban bátran ment előre, magával hozva egy megtértet itt, egy megtértet ott, megszervezve az egyházat, megalapítva annak tanát, felépítve azt úgy, hogy az elkövetkezendő években is megálljon. Csak szeretetet érzek iránta. Becsülöm őt, tisztelem, csodálom, méltatom őt” (Heidi S. Swinton, *American Prophet: The Story of Joseph Smith* [1999], 147. o.).

UTAZÁSI KÉSZLET ŰRLAP

Cikkek	Egységár (forint)	Súly/ egység	Felvett egység(ek)	Összes kiadás	Összsúly
étel					
liszt	1500	25 kilogramm			
cukor	900	5 kilogramm			
rizs	600	10 kilogramm			
bab	600	15 kilogramm			
aszalt gyümölcs	900	2.5 kilogramm			
só	150	2.5 kilogramm			
készlet(ek)					
földművelési szerszámok	6000	25 kilogramm			
bútor	7500	30 kilogramm			
horgászsinór és horgok	300	–			
főzőfelszerlés	6000	7.5 kilogramm			
sátor	3000	7.5 kilogramm			
gyógyszer	300	1.5 kilogramm			
ágynemű és takarók	1500	5 kilogramm			
plusz cipők	1500	1.5 kilogramm			
kötél	1500	2.5 kilogramm			
kerék szereléshez szükséges szerszámok	3000	5 kilogramm			
vizeshordók	1500	2.5 kilogramm			
könyvek	3000	7.5 kilogramm			
Összes élelem és készlet (Ne költsenek többet 55000 forintnál, és ne vigyetek többet 810 kilogrammnál!)					

Csoportnapló

Vonjátok le az utazás során felhasznált élelmiszert!

Megmaradt élelem _____ után:

--	--	--	--	--	--	--	--

1-2. hónap

3-4. hónap

5-6. hónap

7-8. hónap

9-11. hónap

12-14. hónap

15-17. hónap

18. hónap

Elértétek a Sóstó-völgyet Igen Nem

KIÁLTVÁNY A VILÁGHOZ

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZÁNAK
ELSŐ ELNÖKSÉGE ÉS A TIZENKÉT APOSTOL TANÁCSA

*M*I, AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló sorsára vonatkozó tervében.

MINDEN EMBERI LÉNY – legyen az férfi vagy nő – Isten képmására teremtett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett szellemfia vagy szellemeánya, és mint ilyenek, isteni természettel és sorssal rendelkeznek. Az ember neme alapvető jellemvonása az egyén földi élet előtti, halandó és örökkévaló azonosságának, valamint rendeltetésének.

A FÖLDI ÉLET ELŐTTI BIRODALOMBAN a szellemfiak és a szellemeányok Mennyei Atyjukként ismerték és imádták Istent, és elfogadták tervét, melyen keresztül fizikai testhez és földi tapasztalatokhoz juthattak annak érdekében, hogy továbbfejlődhessenek a tökéletesség felé, és végül az örök élet örököseiként elérjék isteni rendeltetésüket. A boldogság isteni terve lehetővé teszi, hogy a családi kötelek a síron túl is megmaradjanak. A szent templomokban elérhető szertartások és szövetségek lehetővé teszik az egyének számára azt, hogy visszatérhessenek Isten jelenlétébe, a családok számára pedig, hogy az örökkévalóságra egyesüljenek.

AZ ELSŐ PARANCSOLAT, melyet Isten Ádámnak és Évának adott, arra vonatkozott, hogy ők egyszer, mint férj és feleség, szülőkké válhatnak. Kijelentjük, hogy Isten gyermekeinek adott azon parancsolata, mely szerint sokasodjanak és töltsék be a földet, még mindig érvényben van. Továbbá kijelentjük, hogy Isten megparancsolta, hogy csak olyan férfi és nő között használható a szent nemző erő, akik mint férj és feleség törvényes házasságot kötöttek.

KIJELENTJÜK, hogy a módot, mely által a halandó élet megszületik, Isten jelölte ki. Megerősítjük az élet szent voltát, és Isten örökkévaló tervében játszott fontos szerepét.

MIND A FÉRJNEK, MIND A FELESÉGNEK komoly kötelessége, hogy szeressék és törődjenek egymással, valamint gyermekeikkel. „Ímé, az Úrnak öröksége, a

fiak” (Zsoltárok könyve 127:3). A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék, gondoskodjanak fizikai és szellemi szükségleteikről, arra tanítsák őket, hogy szeressék és szolgálják egymást, betartsák Isten parancsolatait, és bárhol is éljenek, állampolgárokként engedelmeskedjenek az ország törvényeinek. A férjek és feleségek – anyák és apák – felelni fognak Isten előtt e kötelezettségek teljesítéséért.

A CSALÁDOT Isten rendelte el. A férfi és nő közötti házasság nélkülözhetetlen eleme az Ő örökkévaló tervének. A gyermekeknek joguk van ahhoz, hogy a házasság kötelékén belül szülessenek meg, és hogy olyan apa és anya nevelje fel őket, akik teljes hűséggel megtartják a házassági fogadalmakat. Boldogság leginkább akkor érhető el a családi életben, ha az az Úr Jézus Krisztus tanításaira épül. A sikeres házasságok és családok a következő alapelveken nyugszanak és működnek: hit, ima, bűnbánat, megbocsátás, tisztelet, szeretet, együttérzés, munka és tartalmas szabadidős tevékenységek. Isten terve szerint az apáknak szeretetben és igaz módon kell családjukat irányítani, valamint gondoskodniuk kell a család szükségleteiről és annak védelméről. Az anyák elsősorban gyermekeik gondozásáért felelősek. Az anyáknak és apáknak egyaránt kötelességük, hogy egyenlő partnerekként segítsék egymást e szent feladatok ellátásában. Fogytékosság, halál vagy más körülmények szükségessé tehetik e szerepek egyéni átalakítását. Szükség esetén a tágabb család nyújtson segítséget.

FIGYELMEZTETJÜK azokat az egyéneket, akik megszegik az erkölcsi tisztaság szövetségeit, akik házastársukat vagy gyermeküket bántalmazzák, vagy nem látják el családi kötelezettségeiket, hogy egy napon mindezért Isten előtt felelni fognak. Továbbá felhívjuk a figyelmet arra is, hogy a családok széthullása ősi és újkori próféták által megjósolt csapásokat fog hozni az egyénekre, közösségekre és nemzetekre.

FELHÍVJUK mindenhol a felelős polgárokat és kormánytisztviselőket, hogy támogassák azokat a lépéseket, melyek célja a családnak mint a társadalom alapegységének a fenntartása és megerősítése.

Ezt a kiáltványt Gordon B. Hinckley elnök olvasta fel üzenete részeként az Általános Segítőgyűlési Gyűlésen, melyet 1995. szeptember 23-án tartottak Salt Lake City-ben, Utah államban.

AZ ÉLŐ KRISZTUS

AZ APOSTOLOK BIZONYSÁGA

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA

Amint megemlékezünk Jézus Krisztus kétezer évvel ezelőtti születéséről, bizonyágunkat tesszük az Ő páratlan életének valóságáról, nagyszerű engesztelő áldozatának végtelen tisztaságáról és erejéről. Senki más nem volt hasonlóan mély hatással mindazokra, akik a földön éltek, és akik még ezután fognak élni.

Ő volt az Őszövetség nagy Jehovája, s az Újszövetség Messiása. Atyjának irányítása alatt Ő volt a föld teremője. „Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett” (János 1:3). Bár büntelen volt, megkeresztelkedett, hogy minden igazságot betöltsön. „Széjjel járt jót tévén” (Ap. csel. 10:38), mégis megvetették érte. Evangéliuma a béke és a jóakarát üzenete volt. Mindenkit arra kért, hogy kövessék példáját. Beteget gyógyítva, vakot látóvá téve és holtat feltámasztva járta Palesztina útjait. Az örökkévalóság igazságairól, a halandóság előtti létünk valóságáról, földi életünk céljáról, valamint Isten fiainak és lányainak az elkövetkezendő életben való lehetőségeiről tanított.

Nagyszerű engesztelő áldozatának emlékeztetőjeként bevezette az úrvacsorát. Hamis vádak alapján letartóztatták és ítélkeztek felette, bűnösnek mondták ki, hogy megnyugtassák a tömeget, s arra ítélték, hogy meghaljon a Kálvária keresztnél. Életét adta, hogy kiengeszteljen az egész emberiség bűneiért. Nagyszerű ajándékot adott mindazokért és mindazok helyett, akik valaha is élnek a földön.

Ünnepélyesen bizonyágunkat tesszük arról, hogy élete, amely az egész emberi történelem középpontjában áll, nem Betlehemben kezdődött, és nem a Kálvárián ért véget. Ő volt az Atya Elsőszülöttje, Egy-szülött Fia a testben, a világ Megváltója.

Feltámadott a sírból, hogy „zsengéjök” legyen „azoknak, kik elaludtak” (1 Korinthusbeliek 15:20). Feltámadott Úrként ellátogatott azok közé, akiket az életben szeretett. Az Ő „más juhai” (János 10:16) között is szolgált az ősi Amerikában. A modern világban Ő és Atyja megjelentek a gyermek Joseph

Smith-nek, ezzel megnyitva a régóta ígért „idők teljességének rendjét” (Efézusbeliek 1:10).

Joseph Smith próféta ezt írta az Élő Krisztusról: „Szeme olyan volt, mint a tűz lángja, haja fehér, mint a tiszta hó, arcának fénye túlragyogta a nap fényét, és hangja, igen, Jehova hangja, olyan volt, mint a nagy víz zúgása, és így szólt:

Én vagyok az első és az utolsó, az, aki él; az aki megöletett. Én vagyok a ti pártfogótok az Atyánál” (T&S 110:3-4).

Azt is kijelentette Róla a próféta: „Most pedig, a sok tanúbizonyosság után, amit őrá tettek, íme az utolsó, a mi tanúbizonyosságunk az, hogy ő él!

Mert láttuk őt az Atya jobbján, és hallottuk a hangot, amely tanúsította, hogy ő az Atya Egyszülöttje.

Mert őtőle, őáltala, és őreá nézve teremtetnek és teremtettek a világok, és hogy azok lakói Istennek újjászületett fiai és lányai” (T&S 76:22-24).

Ünnepélyes szavakkal jelentjük ki, hogy az Ő pap-sága és egyháza visszaállítatott a földre – „fölepítettetek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegletkö maga Jézus Krisztus” (Efézusbeliek 2:20).

Tanúságot teszünk, hogy egy napon visszatér majd a földre. „És megjelenik az Úr dicsősége, és minden test látni fogja azt” (Ésaiás 40:5). Királyok Királyaként kormányoz majd, és urak Uraként uralkodik, minden térd meg fog hajolni, és minden nyelv hódolattal szól majd Őelőtte. Mindegyikünk ott fog állni, hogy cselekedeteink és szívünk vágya szerint megítéljen minket.

Felszentelt apostolaiként bizonyágunkat tesszük, hogy Jézus az Élő Krisztus, Isten halhatatlan Fia. Ő a nagy Immánuel Király, aki ma az Ő Atyjának jobbján áll. Ő a világ világossága, élete és reménysége. Az Ő útja az az ösvény, amely ebben az életben boldogsághoz, az elkövetkezendőben pedig örök élethez vezet. Köszönet Istennek az Ő isteni Fia páratlan ajándékáért.

AZ ELSŐ ELNÖKSÉG

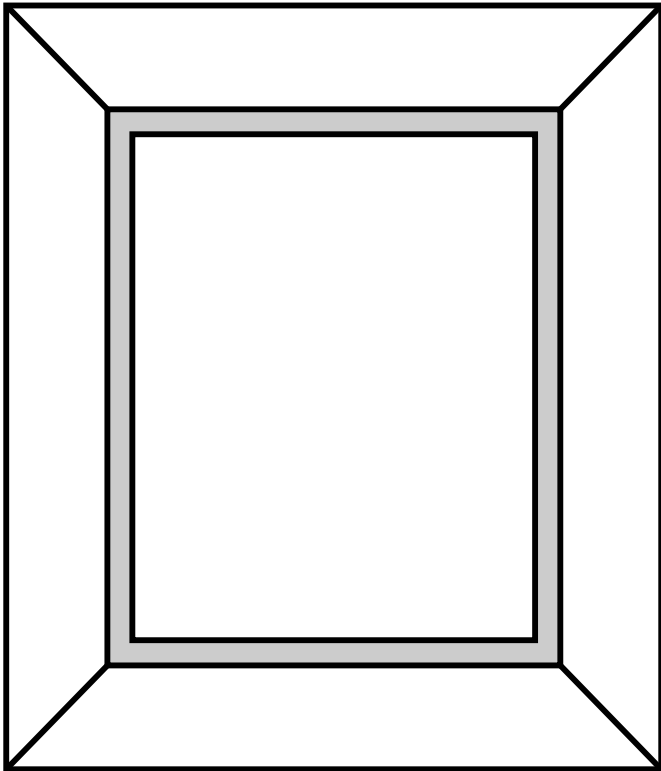
Joseph Smith
Thomas M. Monson
James E. Faust

2000. január 1.

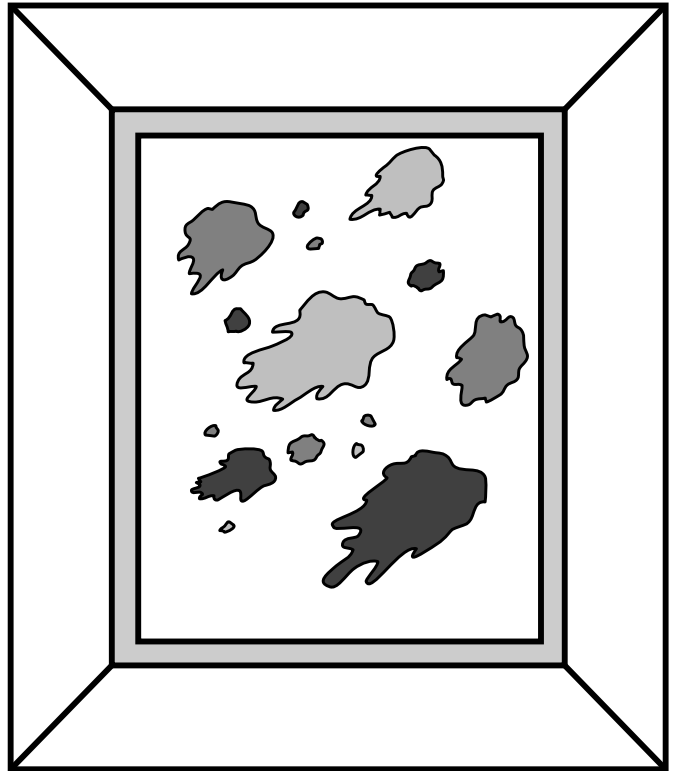
A TIZENKETTEK KVÓRUMA

Boyd K. Packer
L. Tom Perry
David A. Bednar
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

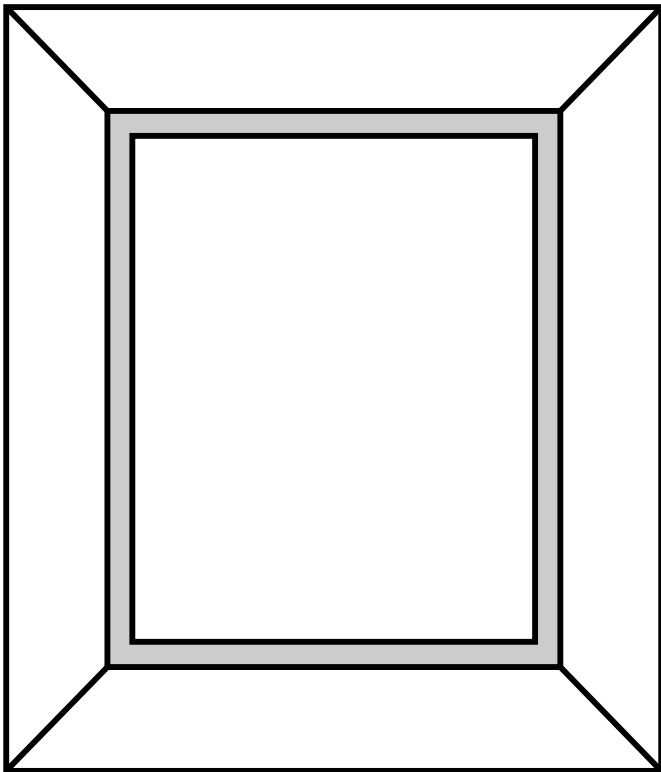
M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard G. Scott
Robert D. Hall
Jeffrey R. Holland
Henry A. Eyring

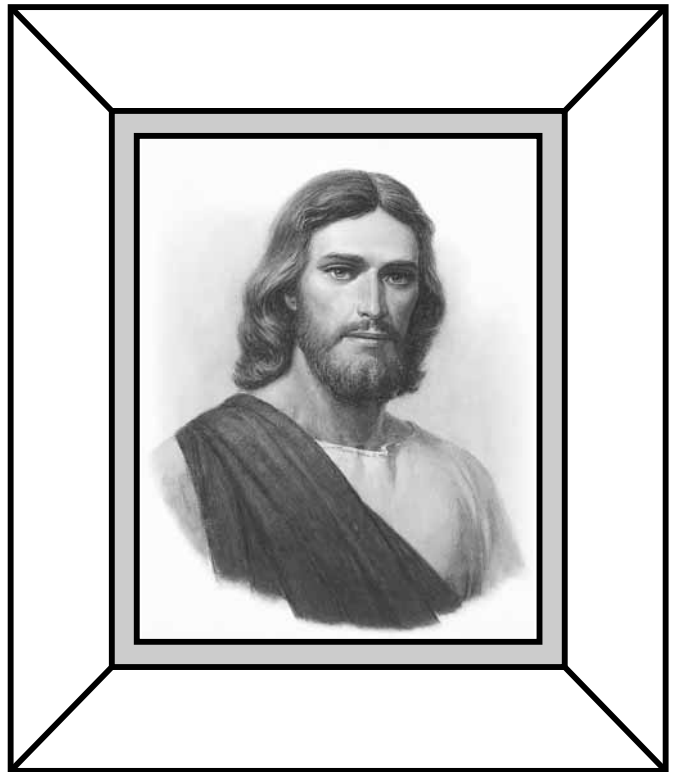
1.

2.

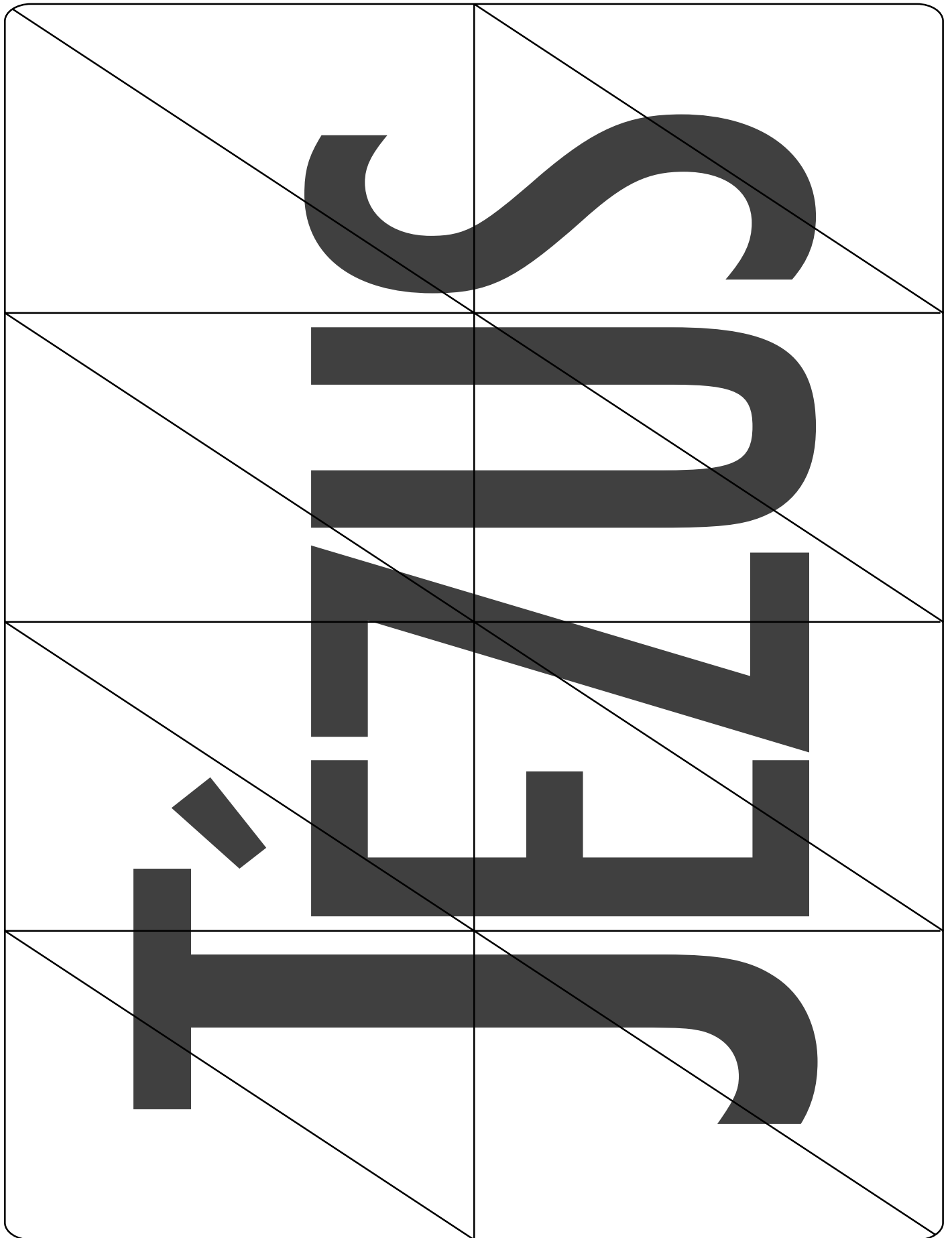

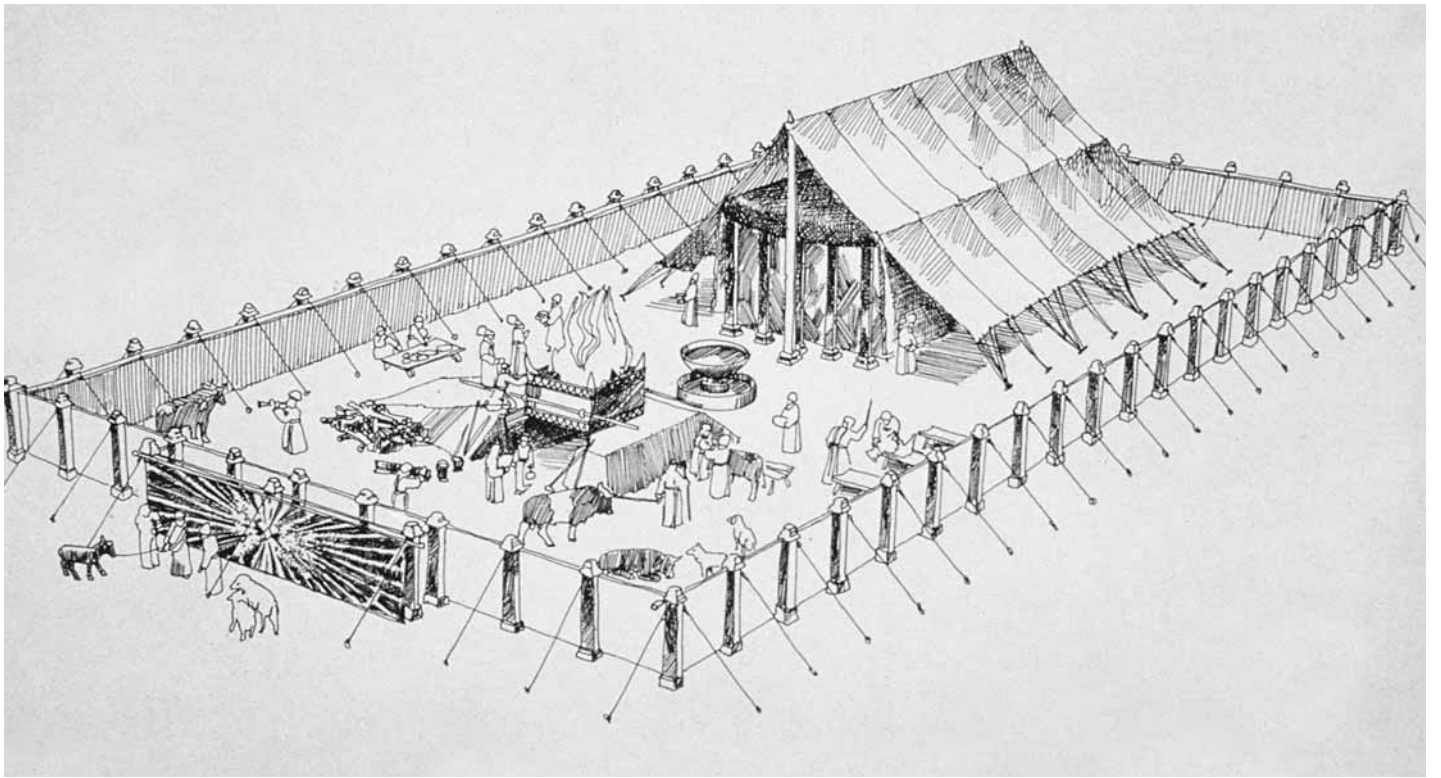
3.

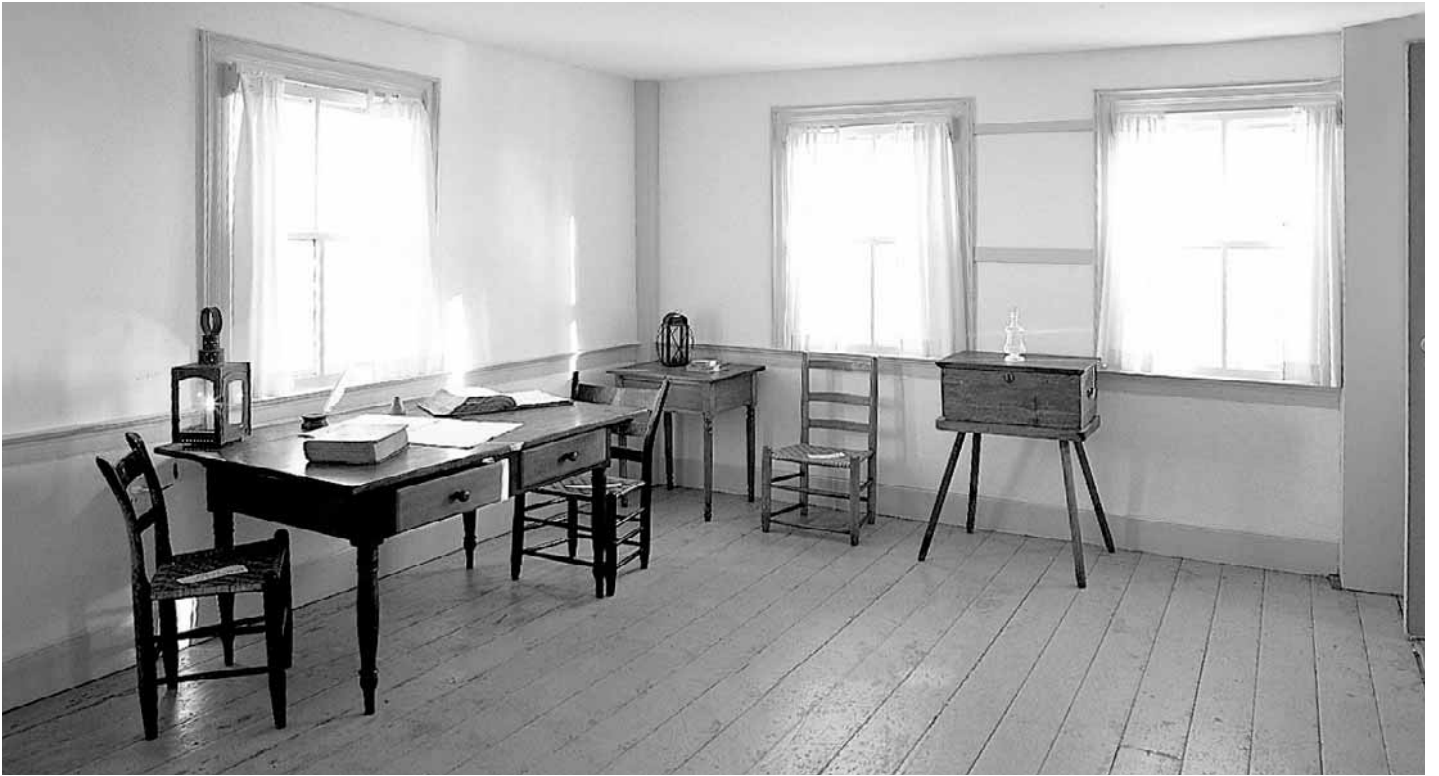

4.

A Mount Everest, 8850 méter magas, a világ legmagasabb hegycsúcsa. A Himalája hegyvonulatában a Mount Everest Nepál és Tibet határán helyezkedik el. Hegymászók teszik magukat kockára sérülések és az oxigénhiányból, lavinákból és zuhanásokból bekövetkező halál miatt. 1953 és 1998 között 1057-en érték el a hegycsúcsot. Ugyanezen időszak alatt 147-en haltak meg a próbálkozás során. (Lásd [mnteverest.net](http://www.mnteverest.net) <<http://www.mnteverest.net>> [hozzáférés: 2000. május 3.])

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

